

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

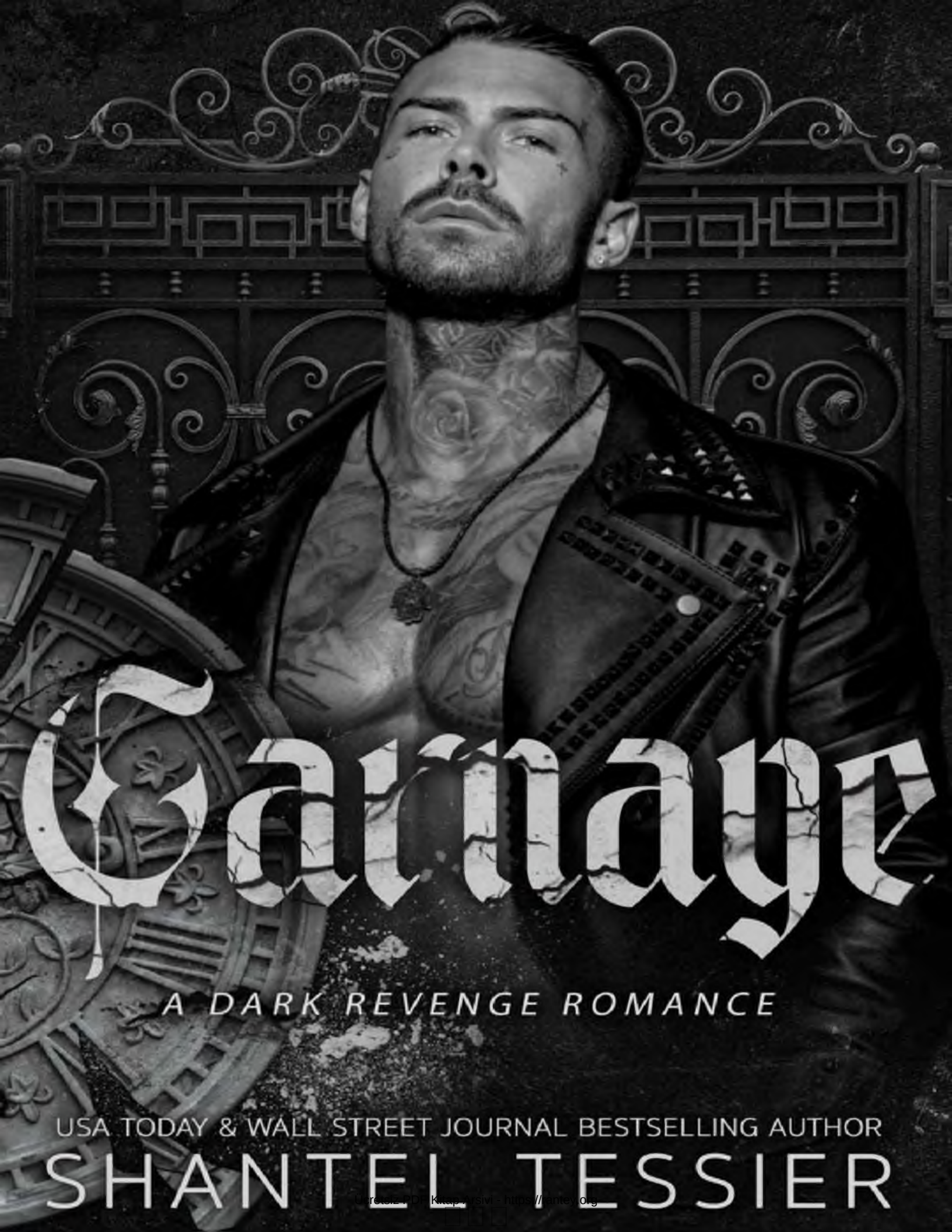
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Gameplay

A DARK REVENGE ROMANCE

USA TODAY & WALL STREET JOURNAL BESTSELLING AUTHOR

SHANTEL TESSIER

Unofficial PDF Kitsu Press - <https://kitsu.org>

Çeviri Kitaplar

Kitaplara Dair Çok Şey

Bağlantılı Kanal ve Gruplarımız

- ◆ Kitapların olduğu kanalımız

<https://t.me/cevirigiller>

- ◆ Sohbet Grubu

<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

- ◆ Çeviri Yedek Grubu

https://t.me/+_goTIIRZrUEwZmRI

- ◆ Kitap Terimleri ve Kısaltmalar

<https://t.me/kitapterimleri>

- ◆ Çeviri Kitap Yorum + Öneri Grubumuz

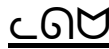
<https://t.me/cevirigilleryorum>

- ◆ Instagram Sayfamız

<https://www.instagram.com/cevirikitaplar/>

Not:

Paylaşım yaparken bu sayfayı silmeyiniz!

Katliam
Telif hakkı © 2023 Shantel Tessier Tüm
hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, kitap incelemesindeki kısa alıntılar hariç olmak üzere, yazarın yazılı izni olmadan, fotokopi, kayıt veya herhangi bir bilgi depolama ve erişim sistemi dahil olmak üzere, elektronik veya mekanik herhangi bir şekilde veya herhangi bir yöntemle çoğaltılamaz veya aktarılamaz. Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da kurgusal olarak kullanılmıştır. Gerçek kişiler, olaylar veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir. Yazar ve kitapları hakkında daha fazla bilgi için web sitesini ziyaret edin: <https://shanteltessier.com/> Onun okur grubuna katılabilirsiniz. Özel tanıtımları alabileceğiniz, güncel projeler ve yayın tarihleri hakkında ilk bilgi sahibi olabileceğiniz tek yer burasıdır. Ayrıca harika hediyeler kazanma şansınız da var.

<https://www.facebook.com/groups/TheSinfulSide>

Editör: Jenny Sims
Kapak Tasarımcısı ve Biçimlendirici: Melissa Cunningham - Book Love Designs
Kapak modeli: Robbie McMahon

Carnage

ABD TODAY & WALL STREET JOURNAL EN ÇOK SATAN YAZAR

SHANT EL TESS I ER

İÇİNDEKİLER

UYARI

Yazarın Notu

Çalma Listesi

BİRİNCİ BÖLÜM

Önsöz

1. Aziz
2. Aziz
3. Aziz
4. Aziz
5. Aziz
6. Aziz
7. Aziz
8. Aziz
9. Aziz
10. Aziz
11. Aziz
12. Aziz
13. Ashtyn
14. Ashtyn
15. Ashtyn
16. Ashtyn
17. Ashtyn
18. Ashtyn
19. Ashtyn
20. Ashtyn
21. Ashtyn
22. Ashtyn
23. Ashtyn
24. Ashtyn
25. Ashtyn
26. Ashtyn
27. Ashtyn

28. [Ashtyn](#)
29. [Ashtyn](#)
30. [Ashtyn](#)
31. [Ashtyn](#)
- [İKİNCİ](#)
- [BÖLÜM](#)
32. [Saint](#)
33. [Ashtyn](#)
34. [Ashtyn](#)
35. [Ashtyn](#)
36. [Ashtyn](#)
37. [Ashtyn](#)
38. [Ashtyn](#)
39. [Ashtyn](#)
40. [Ashtyn](#)
41. [Ashtyn](#)
42. [Ashtyn](#)
43. [Ashtyn](#)
44. [Ashtyn](#)
45. [Saint](#)
46. [Aziz](#)
47. [Aziz](#)
48. [Aziz](#)
49. [Saint](#)
50. [Aziz](#)
51. [Ashtyn](#)
52. [Ashtyn](#)
53. [Ashtyn](#)
54. [Ashtyn](#)
55. [Ashtyn](#)
56. [Ashtyn](#)
57. [Saint](#)
58. [Aziz](#)
59. [Aziz](#)
60. [Aziz](#)
61. [Saint](#)

62. [Aziz](#)

63. [Aziz](#)

64. [Aziz](#)

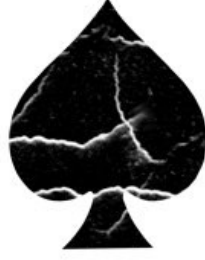
65. [Aziz](#)

[Epilog Bir](#)

[Epilog İki](#)

[Ryat Bana](#)

[Ulaşın](#)

UYARI

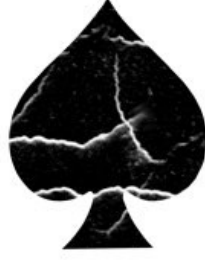
Bu kitabı önceden bilgi sahibi olmadan okumayı tercih edenler için, bu karanlık intikam romanının bir kurgu eseri olduğunu ve bu karakterler arasında geçen hiçbir durumu veya eylemi onaylamadığımı lütfen unutmayın. Bu kitap size BDSM'yi öğretmek için yazılmamıştır, bu yüzden lütfen bir rehber olarak görmeyin. Kitapta, sonrasına özen gösterilmeyen birçok bağlanma sahnesi bulunmaktadır. Benim FMC'lerim (kadın ana karakterlerim) kahramanlarını oldukları gibi seviyorlar, pişmanlık duymadan. Eğer yalvaran bir kahraman istiyorsanız, bu kitap size göre değil. Bununla birlikte, her karakter bir tür Bu hikayenin bir noktasında (fiziksel ve duygusal) travma yaşarsınız. Önceki Lords kitaplarını okuduysanız (Carnage'ı okumak zorunda değilsiniz), onların dünyasının nasıl bir yer olduğunu tahmin edebilirsiniz. Ama size söz veriyorum, Spade kardeşlerin yanında onlar hiçbir şey kalır. Kitabı yazdılar ve sonra şeytana sattılar. Öyleyse kemerlerinizi bağlayın ve cehennem gibi bir yolculuğa hazır olun.

Eğer benim gibi tetikleyici unsurlar sizi rahatsız etmiyorsa ve sürprizleri seviyorsanız, prologa geçebilirsiniz, ama sizi uyardığımı unutmayın. Eğer körü körüne girmek istemiyorsanız, lütfen aşağıda listelenen tetikleyici uyarıları ve kinkleri okuyun.

Carnage bazıları için tetikleyici unsurlar içerebilir.

Tetikleyici Uyarılar arasında şunlar bulunur, ancak bunlarla sınırlı değildir: Cinayet ve işkence (her ikisi de ayrıntılı olarak), CNC (rıza-rıza yok), genel rıza, dubcon (şüpheli rıza), kaçırma, zorla uyuşturma, klostrofobi, somnofilia, damgalama, BDSM, bağlama, blackout kontakları, deepthroat eğitimi, yüz ve boğaz sikme, zorla orgazm, orgazm reddi, anal, ceza kıyafetleri, aşağılama, küçük düşürme, cockwarming, uyuşturucu ve alkol kullanımı, zorla yakınlık, düşük, tecavüz.

Herhangi bir sorunuz varsa, bana e-posta gönderebilirsiniz. Asistanlarımdan biri veya ben size geri dönüş yapacağız. shanteltessierassistant@gmail.com

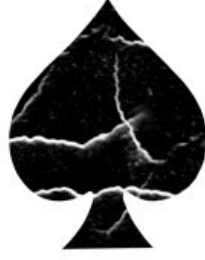
YAZARIN NOTU

Bu kitapta yer alan hiçbir şey ciddiye alınmamalıdır. Bu kitap tamamen kurgusal bir eserdir ve müstehcen zevkleriniz için yazılmıştır.

Carnage, USA Today ve Wall Street Journal'ın en çok satan yazarı Shantel Tessier'in yepyeni, karanlık ve bağımsız bir romantizm romanıdır. Carnage, Lords dünyasında geçmektedir ve bağımsız olarak okunabilir. Ancak, önceki Lords kitaplarını okumadıysanız, Carnage'ın sizin için spoiler içerebileceğini lütfen unutmayın.

Carnage hakkında bilmeniz gerekenler

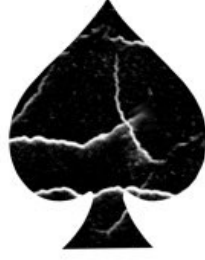
Bu bir RH Gizli
topluluk MF
değildir
J/P (kıskanç/sahiplenici)
Kahraman OTT (abartılı)
Kahraman Tek başına
okunabilir Çift bakış açısıyla
anlatılmıştır
Bakire h

PLAYLIST

“cult leader” by KiNG MALA
“This Is Gonna Hurt” by Sixx:A.M
“M.I.N.E. by Five Finger Death Punch “love
me” by Ex Habit
“I can Tell” by 504 Boyz
"Ölene kadar mutsuz olmanı dilerim" - Nessa Barrett
"Hallelujah" - No Resolve
Ryan Oakes'tan "NUMB"

Part One

PROLOG

A Lord alır yemin yeminini ciddiye alır. Sadece kan katılacaktır onların tam bağıllık talep edenlere hizmet etme taahhütlerini sağlamlaştıracak.

*O bir liderdir, düzene inanır, ne zaman **hüküm sürmesi** gerektiğini bilir ve **bir tanrıdır**. Bir lord, üye olmak için inisiyasyona tabi tutulmalıdır, ancak herhangi bir nedenle herhangi bir zamanda görevinden alınabilir. Üç inisiyasyon sınavını geçerse, sonsuza kadar güç ve zenginlik sahibi olacaktır.*

*Ancak tüm lordlar aynı değildir. Bazıları diğerlerinden daha güçlü, daha akıllı ve daha hırslıdır. **Sadakatlerinin** ne kadar ileri gidebileceğini görmek için sınanırlar.*

***Sadakatlerini** kanıtlamak için sınırlarına kadar zorlanıyorlar.*

***Bağıllıklarını** göstermeye hazırlar.*

Hayatları dışında hiçbir şey yeterli olmayacaktır.

Sınırlar test edilecek ve ahlak unutulacaktır.

Bir Lord yargıç, jüri ve cellat olabilir. Kardeşi dışında hiç kimsenin sahip olmadığı bir güce sahiptir.

Seçilmiş kişi:

Bir Lord, Barrington Üniversitesi'ndeki ilk üç yılında bekar kalmalıdır. Lordlar arasına kabul edildiğinde, son sınıfında bir seçilmiş kişi hediye edilir.

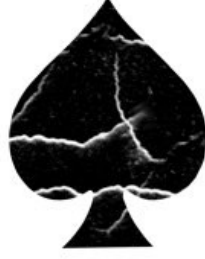
Bir Leydi:

Barrington'dan mezun olduktan sonra, bir Lady ile evlenirler — ona hizmet edecek bir eş. Eğer Lord, Lady'den önce ölürse, Lady, sırların gizli topluluk içinde kalmasını sağlamak için başka bir Lord'a verilir.

Bir Spade kardeşi:

Bir Lord, stratejik olarak dünyaya yerleştirilir. Ancak yeminlerini bozarsan, hiçbir Lord kendi kardeşlerinden güvende değildir. Cehenneme inanmıyorsan, Spade kardeşler fikrini değiştirecek. Onlar özel bir Lord türüdür. Tahtlarına otururlar ve senin, onların çıkardığı ateşle sonsuza kadar yanarak ölmeni izlerler. Hiçbir şeyi umursamazlar ve sınır tanımazlar. Sana verilen isimleri toplarlar ve sanki hiç var olmamışsın gibi seni dünyadan silerler ve senin de bunun gerçek olmasını dilemeni sağlarlar.

BİR

AZİZ

SADAKAT***Barrington Üniversitesi'nde birinci sınıf***

Gizli bir topluluğa doğdum. Bizim şanslı olduğumuzu söylüyorlar. Dünyanın bize boyun eğeceğini ve hiçbir şeyden mahrum kalmayacağımızı söylüyorlar. İnisiyasyonlarımızı geçebildiğimiz sürece, en çılgın hayallerimizin ötesinde bir zenginlik yaşayacağımızı söylüyorlar.

Ben bir Spade kardeşim. Sokaktaki herhangi biri bunu duyduğunda, benim kardeşlerim olduğunu düşünür ve bir anlamda öyle de. Soyadlarımız Spade değil ve aynı ebeveynlere sahip değiliz. Ama kan kardeşleriz sayılırız. Birlikte büyüdük. Ve bir gün, Barrington'dan mezun olup **Carnage**'ı birlikte yöneteceğiz.

Tıpkı babalarımız

gibi. Ve onların

babaları gibi.

Ve onların babaları gibi.

Biz uzun bir Spade kardeşler silsilesiyiz. Bu, yüzyıllar önce Lordlar'ın ailelerimize verdiği saçma bir unvandı. Birinin onların cehennemini yönetmesi gerekiyordu ve biz de şanssız olanlardık.

Bu bizim istediğimiz şey mi? Ne istediğimizin önemi yok. Lordlara hizmet ediyoruz ve bir hizmetkar olarak, sana söyleneni yaparsın.

Hatırlayabildiğim kadarıyla, bizim farklı olduğumuzu biliyorum ve babam bunu unutmama izin vermiyor. Onu gururlandıracak bir şansım olacağını söyledi. O zaman geldi.

Barrington Üniversitesi'nde birinci sınıftayım. İlk yılım. Bu dünyaya doğmuş olsak da, yerimizi kazanmak zorundayız. *Öldür ya da öl*, Lordların sloganı bu olsaydı.

Kafamda siyah bir başlık var, nerede olduğumu veya odada başka kimlerin olduğunu görmemi engelliyor. Bileklerim önümde kelepçelenmiş, kot pantolonumun üzerine düşüyor. Gömleksizim. Sağ gözüm şişmeye ve kapanmaya başladı, burnumun kırıldığından da eminim. Nefes alamıyorum, ama yüzümden akan ve dudaklarımı kaplayan kanın tadını alabiliyorum. Işık olmaması, bayılmamak için tüm gücümü kullanmamı gerektiriyor. Bu durumda

Şu anda, kaç gündür uyanık kalıp savaştığımı bilmiyorum. Bana sadece ekmek ve su veriliyor. Hepsi bu. Bizi zayıf ve savunmasız hale getirmek istiyorlar.

Tüm Lordlar inisiyasyonlardan geçer, ama Spade kardeşler olarak bizimkiler farklıdır. Daha yoğundur. Dünyada sayısız Lord vardır. Ama Spade kardeşi? Biz sınırlıyız. Bak, ben sadece babam bir Spade kardeşi olduğu için hak kazanıyorum. Ve bir gün, bir oğlum olursa, o da bir Spade kardeşi olacak.

Hepimiz toplum için gerekli olanı yapabileceğimizi kanıtlamalıyız. Bu bizim amacımız.

Lordlar sizi test ederler, böylece zayıf olanları erken saf dışı bırakabilirler. Bu dünyaya doğarsınız, ama onlar sizi her an yetersiz bulabilirler. Bu yüzden ortaya çıkıp hedefinizi öldürürsünüz.

Lordların varlığından haberi olmayan sokaktaki sıradan bir adama Spade kardeşleri açıklamak zorunda kalsam, toplumun tetikçileri olduğumuzu söylerdim. Ama öldürmek yerine, yakalayıp işkence ediyoruz. Seni yakalamak için gönderilirse, bizden kaçamazsın.

Biz, avlarla dolu bir dünyada avcılarız. İyi insanlara zarar vermiyoruz. Bana sorarsan, toplumumuzdaki herkes kötüdür. Ama hayatta kalmak için yapılması gerekeni yapmaya hepimiz hazırız. Bu, insanın insanı yediği bir dünya.

"Aziz Beckham Carter." Başım zonklarken adımları duyuyorum. "Hizmet etmek için çağrıldın evlat. Devam etmek istiyor musun?"

"Evet, efendim," tereddüt etmeden cevap veriyorum, ama dilim şişmiş olduğu için kendi sesimi bile tanıyamıyorum. Ağzıma yumruk yediğimde dilimi ısırılmışım.

Savaş. Kazan. Savaş. Kazan.

Bunun için eğitiliyoruz. Birimiz diğerini öldürene kadar tekrar tekrar. Dürüst olmak gerekirse, çoğu çok erken pes ediyor. Bu hayatın ruhuna değmediğini anlıyorlar. Ama benim ruha ihtiyacım olmadığı biliniyor. Ruh sana ne kazandırır ki?

Cennete mi?

Ben o saçmalığa inanmıyorum. Cehennemde büyüdüğünde, cennet var olmayan bir masaldır.

"Bakalım neyin var, evlat," diyor adam. "Onu bağlayın."

Eller arkamdan beni yakaladı ve ayağa kaldırdı. Karşı koymaya bile çalışmadım. Gelecek olanlar için gücümü saklamalıydım. Kelepçeli bileklerim başımın üzerine çekildi ve omuzlarım gerildi. Bu pozisyonda sırtımda hissettiğim acıya ses çıkarmamak için dişlerimi sıktım.

Başımdan başlık çıkarılır ve derin bir nefes alırım, birkaç kez gözlerimi kırparak gözlerimin parlak ışığa alışmasını beklerim.

Tam olarak nerede olduğumu bilmiyorum, ama Carnage olduğunu biliyorum. Burası açık bir arena. İki katlı. Hızlı bir bakışla, Lordların stadyum tipi koltuklarda üst katı doldurduğunu anlıyorum. Omzumun üzerinden baktığımda, her tarafın böyle olduğunu görüyorum. Bir köpekbalığı tankına atıldım ve ben yemim.

Tüm Lordlar siyah maskeler ve uyumlu pelerinler giiyorlar. Ben sahnenin ortasında, alt katta, bir platformun üzerindeyim. Kazıkta yakılan bir cadı gibi, her iki yanımda birer direk ve üstte üçüncü bir direk olan metal bir yapıya bağlanmış durumdayım. Boyum 1,95 metre ve çelik burunlu botlarım yere zar zor değiyor. Vücudum o kadar gergin ki, yeni pozisyonum nefes almamı daha da zorlaştırıyor.

Yukarı bakıyorum ve ellerimin bu pozisyondan dolayı çoktan uyuşmaya başladığını hissediyorum. Derim, metale çok sıkı yapıştığı için çatlıyor.

"Başlıyoruz." Daha önce duyduğum adamın sesi platformun önüne gelerek sesleniyor. Sonra bana dönüp sesini alçaltıyor. "Bundan sağ çıkarsan evlat, bir yıl daha yaşayacaksın." Bununla birlikte, görüş alanımdan çıkıyor.

Eğer yapabilseydim, onun sözlerine panik yapardım, ama bunu yapacak enerjim yok. Gelecek için enerjimi saklamam gerekiyor.

Gıcırdayan tekerlekler beni ürpertir. Tıpkı kara tahta üzerinde tırnaklar gibi rahatsız edicidir. Bir adam arenaya karşı taraftan girer. Bir arabayı iter, ama görüşüm bulanık olduğu için üzerinde ne olduğunu göremiyorum.

Ama önemi yok çünkü bana doğru geliyor. Platforma ulaştığında daha iyi görebiliyorum. Arabasının üstünde duran bir şırınga ve bir şişe alıyor.

Kısıtlamalara karşı direnmeye başlıyorum. Her türlü ilacı nefret ederim. Vücudumun veya düşüncelerimin kontrolünü kaybetmeyi sevmiyorum. İlaçlar sizi yavaşlatır ve önünüzdeki şeye odaklanmanızı zorlaştırır. Özellikle de günlerdir gerçek bir yemek yemediğim için. Muhtemelen beni hasta edecektir.

Şırınga tüm sıvıyı emip şişeyi boşalttıktan sonra, önümdeki üç basamağı çıkıp soluma geçer.

Kollarımı bir kez daha düzeltmeye çalışıyorum, omuzlarım gerginlikten çılgılık atıyor. Sanki ateşe verilmiş gibi yanıyorlar. Ve cildimden akan ter, önceki kavgalarda kesilen yerlerimi yakıyor.

"Ağzını aç" diye emrediyor ve ben daha emrine uymadan, bir şeyleri ağzıma sokuyor ve bu sırada başımı geriye doğru itiyor. Burnum kırık olduğu için nefes almak zor

ama idare ediyorum. "Bir çimdik hissedeceksin," diyor ve çıplak göğsüme elini koyuyor. Vücudumu en dayanılmaz acı sararken, bezin içine çığlık atıyorum ve nefesim kesiliyor.

Bir anda biter ve bir heyecan hissederim. Bozuk bir araba çalıştırılır gibi. Ağzımdaki bezi çeker. "Yaklaşık yirmi dakikan var" der. Bana gülümser, ama ben ne dediğini hiç anlamam.

Platformdan ayrılır ve arabasını arenanın karşısına iter. Onu artık göremediğimde, bileklerim serbest kalır ve dizlerimin üzerine çöküyorum. Darbeyi bile hissetmiyorum. Burnumdan derin bir nefes alıyorum ve iyileştiğini hissediyorum. Sinüs boşluğum tamamen açılmış.

Ayağa kalkıp platformdan atlıyorum. Işıklar birdenbire parlaklaşıyor. Kalbim göğsümde davul gibi atıyor ve nabzım hızlanıyor. Günlerce koşabilirim. Artık hiç acı hissetmiyorum. Sadece saf güç. Enerji doluyum.

Bana adrenalini enjekte etti.

Soru şu: neden? Bununla ne yapmam gerekiyor?

Kaslarım kendiliğinden geriliyor ve kasılıyor. Ellerimi yumruk yapıyorum ve damarlarımda kanın aktığını hissediyorum. Kahretsin, kendimi yenilmez hissediyorum.

Arkamda bir ses duyuyorum ve tam zamanında dönüp bir adamın bana doğru koştuğunu görüyorum. İkimizi de yere deviriyor ve ben birkaç kez yuvarlanıp ayağa kalkıyorum. Ama sonra arkamdan vurularak dizlerimin üzerine çöküyorum.

Siktir, iki tane var.

Ayağa kalkıp, yumruğunun yüzüme doğru uçtuğunu görmek için zamanında döndüm ve benim yumruğumu onun yumruğuna doğru iterek onu engellemeyi başardım. O hiç kıpırdamadı bile.

Onlar da adrenalini dolular. Şaşırtıcı değil. Adam bana yaklaşık yirmi dakikam olduğunu söyledi. Neyden önce? Çarpışmadan önce mi? Öldürülmeden önce mi?

Arkadan vuruldum ve az önce yumrukladığım adama çarptım. Beni yakaladı, döndürdü ve diğer adama itti.

Dişlerimi sıkıp sinirleniyorum. Sabrım her zamankinden daha az. Bir adım yana atıp aramıza mesafe koyuyorum, düşünmek için bir saniyeye ihtiyacım var. Eğilip kemerimi çözüyorum. Kemerimi takmama izin veriyorlar. Her iki yumruğumla kemeri kavırıyor ve bana en yakın olan adamın üzerine atlıyorum, kemeri arkadan boynuna dolayıp çekiyorum.

Onu boğduğum ve vücudumu geriye doğru düşürdüğüm için dengesini kaybeder. Geriye doğru sendeleriz ve o üstüme düşer. Bacaklarımı

ve elimden geldiğince sıkıyorum, ayak bileklerimi birbirine kilitlerken kemeri boynuna sıkıca sarıyorum.

O benimle mücadele etmeye çalışırken, ben tüm gücümle tutunuyorum, yanlara yuvarlanıyor ve ellerimi tutmaya çalışıyor. Tırnakları derimi parçalıyor ama ben bunu umursamıyorum.

İkinci adam eğilip benim tuttuğum adamı çekmeye çalışır, ama başaramaz. Üzerimdeki adam gittikçe ağırlaşıyor ve yumuşuyor. Boğulmaya başladıkça vücudu boğulma savaşını kaybediyor. Tırnaklarını batırmak yerine koluma vuruyor ve ben homurdanıyorum. Bu bir pes etme senaryosu değil. Bu bir öldür ya da öl durumu ve bugün benim öleceğim gün değil.

Üzerimizde duran adam botlarımı yakaladı ve beni ve ölmek üzere olan adamı yerden çekip kaldırdı. Ama ben bırakmayı reddettim. Artık çok yakındım.

Üzerimdeki adam sonunda gevşediğinde, onu bırakmadan önce bir saniye daha bekledim. Sonra cesedini üzerimden ittim.

Ayağa kalkıyorum ve biraz sallanıyorum. Adrenalinim düşüyor. Heyecanım azalıyor.

Karşımdaki adam bunu fark eder ve sırtarak gülümser. Bizimle dövüşürken tüm gücünü kullanmamış. Yedek gücümü kullanmam gerekecek. Daha da önemlisi, adam benden kaçır ve beni kaşlarını çatmaya zorlar. Ama merdivenlerden platformun üzerine koşar, kollarımın bağlı olduğu çubuğa atlar ve büyük vücudunu çubuğun üzerinden geçirip etrafında bir takla atar.

Ne oluyor lan? Bu adam jimnastikçi mi? Akrobat mı? Onu nereden buldular, lanet olası sirkten mi?

Platforma iner ve bana dönerek sırtarak bakar. Ellerini kaldırır ve bana ona gelmem için işaret eder. Başka bir zaman olsaydı, onu bana gelmesini sağlardım, ama kaybedecek bir saniyem bile yok. Tek yapması gereken, ben düşene kadar beni daireler çizerek koşturmak, sonra da birkaç kez vurarak kazanmak.

Ona bu kadar kolaylık göstermeyeceğim.

Bunun yerine, derin bir nefes alıp ona doğru koşuyorum. Üç basamağı atlayarak platforma çıkıyorum. Şaşkınlıkla tüm boyunu dikeyliyor. Ben de bu fırsatı değerlendirip, onun az önce döndürdüğü metal çubuğu kavrayarak zıplıyorum. Dizlerimi kaldırıp göğsüne tekme atıyorum ve onu platformun arka ucundan aşağıya düşürüyorum.

Bırakarak, ayaklarımın üzerine düşerim ve serbest bırakıldığım yerde duran zinciri ve kelepçeleri alırım. Sonra o ellerinin ve dizlerinin üzerine kalkarken ben de atlarım. Kendimi onun üzerine konumlandırırım, bir bacağımı sırtının iki yanına koyarım

arkasına yerleştirip, zinciri arkadan boynuna doladım ve onu ayağa kaldırdım. Onu sahneye geri sürükledim ve zincirin ucunu iki kelepçeden geçirdim, sıkıca çekip boynuna sabitledim.

Çılgına dönerek zinciri çıkarmaya çalışır. Zıplarım, zincirin ucunu barın üzerine atarım, uzanıp onu yakalarım, bacaklarımı gevşetip zinciri çekerim ve onu zincirle asılı bırakırım.

Görüşüm eskisi gibi gelip gidiyor. Vücudum beni terk etmeye başlıyor. Baş ağrım on kat daha şiddetli geri geliyor. Yanımda keskin bir acı hissediyorum ve kaburgamın kırılıp kırılmadığını ya da nefes alamamın nedeninin burnum olup olmadığını bilmiyorum.

Adam çubukta sallanmaya devam ediyor. Boynundaki zincirle mücadele ederek çırpınıyor ve ben kendime onu bırakamayacağımı söylüyorum. Henüz değil.

"Biraz daha," diyorum zorlukla. Ağzımı açamadığım için çenemin kilitlendiğinden eminim ve nefes almam gittikçe zorlaşıyor. Ya da belki dişlerimi sıkıyorum. Aradaki farkı anlayamıyorum.

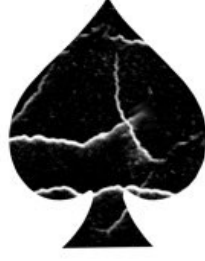
Kollarının yanlarına düştüğünü ve vücudunun ileri geri sallandığını izliyorum. Terli ellerim zincirden kayıyor, artık kendimi tutamıyorum ve sahneye düşüyorum. Bacaklarım jöle gibi, bu yüzden adam da yanıma yığılırken ben de orada yatıyorum. Açık ve boş gözleri benimkilere bakıyor.

Gözlerim ağırlaşırken hareket edemiyorum. Eller beni yakalıyor, adamdan ve sahneden çekiyor. Daha fazlası varsa, hayatta kalamayacağım çünkü hiçbir şeyim kalmadı.

Yumuşak bir yastığın üzerine yatırılıp arenadan dışarı çıkarılırım. Son gördüğüm şey, yanımda koşan babamdır. Gülümsüyor ve ben gözlerimi kırıpıştırıyorum, görüşüm bulanık. "Aferin oğlum." Göğsüme vurur ve ben irkilirim.

Başım yana düşer ve Lordların ölü adamları arenadan çıkardığını görürüm, sonra her şey kararmaya başlar ve karanlıkta kaybolurum.

İKİ

AZİZ

ADANMIŞLIK***Barrington Üniversitesi ikinci sınıf***

Carnage'ın avlusunun altındaki bodrumda beton duvara yaslanmış duruyorum. Buraya gelmem söylendi ve geldiğimde beni hemen buraya indirdiler. Sanırım bu dün oldu, ama yüzde yüz emin değilim. Burada pencere yok. Sadece beton duvarlar ve birkaç saat önce bana su ve bir parça ekmek verilen bir kapı var.

İnisiyasyonumun ne olduğunu hiç bilmiyorum, biz asla bilmeyiz. Sadece oraya gider ve yapılması gerekeni yaparız.

Giysilerim üzerimde bırakıldı ve savaş botlarımı giymeme izin verildi, bu da diğer her şeyden daha fazla şüphe uyandırdı. Babam ve diğerlerinin erkekleri çıplak soyup, damgalayıp, hücreye attıklarını gördüm. Giysilerimi veya ayakkabı bağcıklarını kullanarak kendimi öldürmemi bekliyorlarsa, hayal kırıklığına uğrayacaklar. Ben intihar eğilimli biri değilim.

Kapı açılır ve babam, kimliği gizlenmiş başka bir Lord ile birlikte içeri girer. Yeni bir şey değil. Lordlar maskelerini ve pelerinlerini severler. Bu onlara üstünlük hissi verir. Sanki dünyayı yönetmek yetmiyormuş gibi.

"Oğlumla biraz yalnız kalayım," diyor babam ona.

Maskeli adam başını sallar ve kapıyı kapatarak dışarı çıkar.

O koyu saçlarını eliyle tararken, ben kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum. Lordlar mezun olduktan sonra çocuk sahibi olmaları beklenir, bu yüzden genç yaşta çocuk sahibi olmaları yaygındır.

"Eş ziyaretine çıkabilir miyim?" diye soruyorum, aklım mavi gözlü esmer bir kadına gidiyor. O, Adam'ın ikiz kardeşi, başka bir Spade kardeşi ve benim istediğim her şey. Ve bir gün onu alacağım.

Gözleri bana dikilir. "Bu ciddi bir durum, Saint." Diye homurdanır. "Bu test..." Bir an durur, söylemek üzere olduğu şeyi yeniden düşünür. "Sonra görüşürüz." Bunun üzerine arkasını döner, kapıyı çalar ve kapı açılır, dışarı çıkmasına izin verir.

Ben olduğum yerde kalırım ve bu sefer, üç Lord dar alana girer, onların pelerinlerine ve maskelerine bakarken kalbim hızla çarpmaya başlar. Biri

iki litrelik bir kap gibi görünen bir şey uzatır. İçinde berrak bir sıvı vardır.

Derin bir nefes alıp, bana uzatılan kapağı alıp kaldırıyorum. "Dibine kadar" diyorum ve ağızma atıyorum, bunun beni mahvedeceğini bilerek. Ama hayır diyemem.

Gözümü kırpmadan ve geriye sendelemeden önce şişe yere düşüyor. Bacaklarım artık beni tutamıyor ve arka beton duvara düşüyorum. Gözlerim ağırlaşıyor ve gözlerim kapanıp karanlık her şeyi kaplarken, üç bulanık figürün bana doğru yürüdüğünü izliyorum.

İniliyorum, başımın arkasında bir davul gibi zonklayan bir ağrı var. Yan dönmeye çalışıyorum ama yapamıyorum. "Siktir," diyorum, kendime gelmeye çalışarak. Neredeyim ben? Ne kadar zamandır baygındım?

Ağır gözlerimi açtığımda, yüzümün hemen önünde bulanık silüetler görüyorum. Vücudumun uzunluğu boyunca çizgiler var ve sırt üstü yattığımı fark ediyorum. Ellerimi yumruk yapıp, hissetmeye çalışıyorum. Ellerim soğuk ve uyuşmuş. Başımı kaldırdığımda, bir şeye çarpıyorum ve kendime küfrediyorum.

Siktir, Saint! Şimdi önüm de arkam kadar acıyor. Hareketsiz yatıp gözlerimi kapatıyorum, kendimi incitmeden önce bulunduğum yere alışmak için birkaç derin nefes alıyorum.

Parmaklarımı hareket ettirebildiğimde, kollarımın yanımda olduğunu ve hala giyinik olduğumu fark ediyorum çünkü avuç içlerimde kot pantolonumun pürüzlülüğünü hissediyorum. Yüzüme dokunmak için uzanıyorum ama kollarım çok uzağa gidemiyor çünkü dirseklerim sert bir şeye çarpınca duruyorlar.

Gözlerimi açtığımda, başlangıçta gördüğüm bulanık çizgilerin metal çubuklar olduğunu fark ettim. Tam olarak nerede olduğumu anladığımda nefesim hızlandı: çukurlar.

Burayı en iyi şekilde tanımlamak gerekirse, beton zeminin ortasındaki sığ mezarlara benziyor. Babamın buraya adamları koyduğunu ve sonra üstüne çubuklarla kilitlediğini gördüm. Kaçmak bir yana, hareket etmek için bile fazla yer yok.

Başımı iki yana çevirip yüzümden sadece birkaç santim uzaklıktaki beton duvarları gördüm. Dar alan omuzlarımı ve kollarımı yanlara doğru bastırıyordu. Nabzım hızlandı, ellerimi kemerime koyup karnım ve göğsüme doğru hareket ettirerek ne kadar yukarı çıkabileceğimi denedim. Ama ellerim

kemerimden daha yukarı çıkamıyorlar çünkü dirseklerimi bükmeye çalıştığımda beton duvarlar onları engelliyor.

Düzensiz nefesimi sakinleştirmeye çalışıyorum. "Panik yapma," diyorum kendime. Beni öldürmek istemiyorlar. Bu onlara bir fayda sağlamaz.

Elimden geldiğince yanlarımın etrafını yokluyorum, altında veya yanımda bir anahtar var mı diye bakmaya çalışıyorum. Ama çukurların nasıl çalıştığını gördüm. Anahtar, ayakların girdiği üst kısımdan giriyor. Ona ulaşmamın imkanı yok. Bunun ne anlamı olduğunu hiç bilmiyorum. Kendimi kurtarmam mı gerekiyor? Yoksa beton bir kutuda ne kadar dayanabileceğimi görmek mi?

Tik tak sesi dikkatimi çeker ve beş parmaklık arasından elimden geldiğince tavana bakarım. Başımı kaldırıp alnımı ortadaki parmaklığa dayarım ve çukurun dışındaki duvarda asılı bir zamanlayıcı görürüm. Boyutu büyüktür ve üzerinde büyük kırmızı rakamlar vardır. Şu anda dört buçukta ve geriye doğru sayıyor, bu yüzden tahminimce beş dakikadan geriye doğru sayıyor.

"Durduğunda ne olacak?" diye soruyorum kendime. Daha önce buraya konulan adamlarda böyle bir şey görmedim. Cezalarını çekmeleri gerekiyor, ama bu beş dakikadan çok daha uzun bir süre.

"Dalgalar halinde gelir." Bir ses konuşuyor.

Başımı geriye eğip etrafa bakmaya çalışıyorum, ama hiçbir şey göremiyorum. "Ne gelir?" diye soruyorum, belki de *kardeşlerimden* biri olduğunu düşünüyorum - Kashton, Adam veya Haidyn - ama sesi tanıyamıyorum.

"Zamanlayıcı," diye cevaplar ve sesinin yumuşaklığından zayıf olduğunu anlayabiliyorum. Burada zeminde üç çukur var, yani benim yanımda olabilir. "İlk dalga tolere edilebilir... ikincisi daha soğuk..." Bir süre durur ve fısıldayarak, "Üçüncüsü en soğuk olanıdır," der.

Kulağımda kan basıncı yükselir ve dizlerimi bükmeye çalışırım, ama parmaklıklara çarptıklarında sinirlenirim. Kafamı olabildiğince kaldırırım ve iki dakika elli saniye kaldığını görürüm. "Üçüncüsünden sonra?" diye sorarım.

Öksürüyor ve sanki hayatı boyunca sigara içmiş gibi geliyor, ama muhtemelen Carnage'ın ona çektiği işkencelerden dolayıdır. "Bunu geçen kimseyi görmedim." Tekrar öksürmeden önce çıkıyor.

Korkum artar ve onu üzerinden atmaya çalışırım. Hayır. Burada ölmeyeceğim. Bunun benim inisiyasyonum olmasının bir nedeni olmalı. Bunun yerine, başımı kaldırırım, çubukların zonklayan başıma baskı yapmasına izin veririm ve zamanlayıcının son yirmi saniyeyi saymasını izlerim. Sıfıra geldiğinde, bir alarm çalar

ve bacaklarımın dibinde soğuk bir hava akımı hissediyorum, ardından delik suyla dolmaya başlıyor.

SİKTİR!

Korkum boğulmak. Bu yüzden bu benim inisiyasyonum. Babam bunu biliyor. Bir keresinde annemi beni küvette boğmaya çalışırken bulmuştu. Annem babamdan nefret ediyordu ve ben de onunla ilişkili olduğum için o kategoriye girmiştim.

Derin bir nefes alıp veriyorum, su dar alanı doldururken, giysilerimi ıslatırken, uzuvlarımı olduğundan daha ağır hissettirirken sinirlerimi yatıştırmaya çalışıyorum.

Başımı elimden geldiğince kaldırıyorum, su kulaklarımın hizasında duruyor. Boynum geriliyor ve yavaşça uzanıyorum, su yanaklarıma kadar geliyor. Duyabildiğim tek ses kendi ağır nefesim.

Vücudum gergin, ellerim yumruk halinde ve titrerken paniğe kapılmamam gerektiğini kendime hatırlatıyorum. Su soğuk ve en ufak bir hareket bile yüzüme sıçramasına neden oluyor.

Sonra, alanı doldurduğu kadar hızlı bir şekilde, su emildi ve beni titreyerek ve dişlerimi takırdatarak bıraktı. Derin bir nefes alıyorum. Adam üç kez dedi. Bu, iki kez daha hakkım olduğu anlamına geliyor. Kafamı kaldırdığımda, saatin bu sefer üç dakikaya sıfırlandığını görüyorum.

Göğsüm ağırlaşıyor, ıslak gömleğim vücuduma yapışıyor ve bacaklarım zaten dar alana sıkışmış durumda, bu yüzden kot pantolonumun sıırıslıklam olması hareket etmemi zorlaştırıyor. Botlarım sanki ayaklarım betona gömülmüş gibi.

Gözlerimi kapatıyorum, kulaklarımda çınlayan kanı görmezden gelmeye çalışıyorum. Önemli değil. Sadece başka bir gün, kendimi kanıtlamak için başka bir şans. Beni hücrede bu kadar uzun süre tuttular ki, yiyecek ve su eksikliğinden zayıflayayım. Beni zayıf düşürmek istediler, sonra da beni bayıltmak için o boktan şeyi içirdiler ve buraya koydular. Panik faktörünün beni başarısızlığa sürüklemesini istediler.

Bir Lord'un inisiyasyonu durdurmak için söyleyebileceği veya yapabileceği hiçbir şey yoktur. En azından benim için öyle. Bu yüzden bir son olmalı. Çünkü bu bir öldür ya da öl durumu değil. Bu bir zihin oyunu. Seni sınırlarına kadar zorlamak için tasarlanmış bir illüzyon. Seni atmadan önce ne kadar ileri gidebileceğini görmek için. Lordlar sadece en iyileri alırlar ve senin değerini kanıtlamanı isterler.

Alarmın sesini bir kez daha duyuyorum ve su girmeden önce soğuk havanın akışını hissediyorum. Bu sefer, adamın dediği gibi daha soğuk. Neredeyse donacak kadar soğuk, giysilerim zaten ıslak olduğu için durumu daha da kötüleştiriyor.

KontROLSÜZ bir şekilde titriyorum, başımı kaldırıp suyun tamamen dolmasını bekliyorum. Suyun dolduğunu anladığımda, başımı suya indirip bu sefer ne kadar yükseldiğini görmek için. Su gözlerimi kaplıyor, dudaklarımla birlikte gözlerimi kapatmama neden oluyor, ama burnumdan nefes alabiliyorum. Boynumu kaldırmak yerine eğiyorum, dudaklarımı açıp düzensiz bir nefes alıyorum. Ağzıma biraz su giriyor ve boğuluyorum, vücudum üstümdeki parmaklıklara bastırıyor.

Kendimi paniğe kapılmanın bana hiçbir faydası olmayacağını bilerek, dikkatimi dağıtmak için kafamda saymaya başlarım. Muhtemelen sadece beni öldürür.

Kırk beşe geldiğimde, su çekiliyor ve kafamı yeniden ayarlıyorum, rahatlamaya ve gözlerimi açmaya çalışıyorum, yüzümü ve kirpiklerimi kaplayan su nedeniyle hızla gözlerimi kırpiyorum. Yanıyor, bu da tuzlu su olduğunu düşündürüyor. Tatlı sudan daha yoğun olduğu için insanı daha fazla sabıtlıyor. Başka bir test.

Donuyorum. Vücudum kontROLSÜZ bir şekilde titriyor, ama giysilerim sanki küçülmüş gibi hissediyorum. Tuzlu su onları sıkıştırıyor, sonra ek ağırlık beni beton zemine yapııştırıyor. Zaten hareket edemem.

Boğazım gözlerim gibi yanıyor ve göğsüm o kadar ağır ki nefes almam zorlaşıyor. Dişlerim o kadar şiddetli titriyor ki ağrıyor. Başım yana düşüyor ve beton duvara göz kırpiyorum. Adam bunu kaç kez yaptı? Üç kez mi? Bir kez daha hayatta kalabilir miyim bilmiyorum. Artık korktuğumu söyleyemem, sadece uykum geliyor. Bana verdikleri şeyden mi? Yoksa soğuk sudan mı?

Hipotermi insana böyle yapar. Kalp atışını yavaşlatır, vücudu uyuşturur.

"Bayılma." O sesi tekrar duyuyorum.

Ağır gözlerimi kırpiştirip konuşmaya çalışıyorum, ama bir şey çıkıp çıkmadığından emin değilim

"Bir dakika sonra bir dalga daha gelecek." Devam ediyor. "Daha yüksek olacak.

Daha yüksek gelecek. Hiç nefes alamayacaksın. O yüzden birkaç derin nefes al ve hazırlan."

"Neden..." Uyuşmuş dudaklarımı yalıyorum. "Bana yardım mı ediyorsun?" "Bir gün benim de bir iyiliğine ihtiyacım olabilir diyelim."

Başımı çevirip parmaklıkların arasından bir kez daha yukarı bakıyorum ve onun sözleri beni güldürüyor. Ya da hayal görmeye başlıyorum.

"Beş saniye," diye uyarıyor.

Gözlerimi kırpiştiririm. Yanık gözlerim çok ağırdır.

"İki saniye."

Titrek bir nefes alırım ve kulaklarıma yüksek bir ses çarpar. Zihnimin bir köşesi tehlikeyi algılar, ama neyden geldiğini bilmiyorum. Sonra, hissetmeden önce ıslak giysilerime soğuk bir hava akımı çarpar. Su. Bu sefer daha hızlı geliyor. Ayrıca daha soğuk. Dondurucu soğuk.

Yüzümü tamamen kapladığında derin bir nefes alıyorum. Hareket edemiyorum. Ağırlığı çok fazla ve vücudum çok zayıf. O kadar soğuk ki, soğukluk yerleşmeden önce sanki yanıyormuşum gibi hissediyorum.

Başımı kaldıramıyorum, gözlerimi açıyorum ve yanıyorlar, ama parmaklıkları görebiliyorum. Hayata çok yakınım ama ölüme daha da yakınım. Beş yaşındayken, annemin elleri göğsümde beni bastırırken, yine küvette olduğum gibi. Tekmeledim ve elimden gelen her şeyle mücadele ettim, ama ona karşı koyacak kadar güçsüzdüm.

Bana bağıırıyordu ama ne dediğini anlayamıyordum. Beni boğan suya gözyaşları dökülürken sadece ağzının hareket ettiğini görüyordum. Babam gürültüyü duydu, annemi kenara itti ve beni sudan çıkardı. Onu bir daha hiç görmedim ve nedenini hiç sormadım. O beni istemiyordu ve babam tek oğlunu kaybetmek istemiyordu. Beni sevdiği için değil, Lordlar Carnage'ı çocuğuna devretmesi gerektiğine karar verdiklerinde onun yerini alacak kimsesi kalmayacağı için.

Bugüne kadar hayatta kalmamın tek nedeni budur. Yavaşça gözlerimi kırpıyorum, boğazım yanarken, kilitli olduğum çukurun kenarlarından su sızıyor.

Gözlerimi kapatıyorum ve nefes almak için boynumu geriye doğru eğiyorum. Vücudum dar alana karşı direniyor, parmaklıklara baskı yapıyor. Nefes alabilmek için biraz su sıçratmak umuduyla ileri geri sallanıyorum, ama sanki çukur sürekli dolmaya devam ediyor gibi geliyor.

Artık dayanamayarak dudaklarımı aralayıp nefes almaya çalışıyorum ve biraz yutuyorum. Göğsümde bir acı patlıyor. Vücudum istem dışı bir şekilde sarsılıyor. Panik, beni tekrar nefes almaya zorluyor ve tuzlu tadı olan sudan daha fazla yutuyorum. Vücudumun kendi kendine yaptığı sert hareketlerden dolayı nöbet geçirdiğime eminim.

Boğulmak her zaman en büyük korkum olmuştur ve Lordlar bunu bana karşı kullanmayı seçtiler. Şu anda tek yapabileceğim bunu kabul etmek.

Tam bu çukurda öleceğime karar verdiğim anda, su emilir ve boğazımı yakan soğuk havayı solurken yüzüme su tükürmeye başlarım. Kilitlerin açılmasının yüksek sesini ve

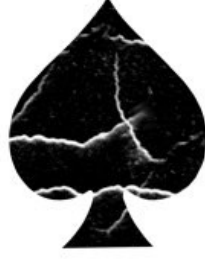
Çubuklar kaybolmadan ve eller beni yakalamadan önce metalin sürtünme sesini duydum. Çukurdan çekilip karnımın üstüne atıldım.

Bir el sırtımı vuruyor ve soğuk betonun üzerinde yatarken kasılmalar yaşıyorum. Her yerim ellerle dolu... ekiyorlar, itiyorlar. Islak giysilerim çıkarılıyor.

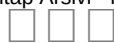
"Aferin oğlum." ksrk ve nefes nefese kalışımın arasında babamın sesini duyuyorum. "Başarabileceğini biliyordum."

Ondan uzaklaşmaya çalışıyorum ama yüzüstü dşıyorum. Ağır gözlerimi kaldırıp köşede asılı duran bir figür görüyorum. Alnına düşen koyu renk saçları var. Çıplak ve kirle kaplı. Kelepçeli bilekleriyle başının üstünde asılı duruyor. Gözleri kapalı. Bana yardım edenin o mu olduğunu yoksa zihnimin benimle oyun mu oynadığını bilmiyorum. Ama gözleri açılıyor ve ben bayılmadan önce benimkilerle buluşuyor.

ÜÇ

AZİZ

BAĞLILIK

Barrington Üniversitesi'nde üçüncü sınıf

"Gir ve çık," diyor Haidyn, son bir dakika içinde beşinci kez Patek Philippe saatine bakarak.

Kashton homurdanır. "Sanki takılmak ve bira içmek istiyormuşum gibi davranıyorsun." Ceketini düzeltir, yanından geçen ve ona göz kırpan sarı saçlı garsonu gözleriyle yutar.

Haidyn, Kashton'ın kolunu iterek dikkatini çeker. "Dördümüz arasında, bizi gereğinden fazla burada tutacak olan sensin."

Kashton onaylayarak başını sallar. "Keşke." Sarışın kadın bir kez daha yanlarından geçmeye karar verdiğinde ona göz kırpar.

"O seni beceremez, tatlım." Adam onu eliyle uzaklaştırır. "Onun aleti çalışmıyor." Kız şaşkınlıkla gözlerini genişletir, sonra arkasını dönüp uzaklaşır. Adam, ona sadece gülen Kashton'a bakar. "Güneş doğmadan buradan çıkmak istiyorum," diye ekler Adam.

Onlara bunu söylemekten nefret ediyorum, ama bir süre burada kalacağız. "Herkes kartını ezberledi mi?" diye soruyorum, ellerimi siyah pantolonumun ceplerine sokarak.

"Evet, baba." Kashton bana gülümser.

Adam başını sallar ve Haidyn, hatırladığını belirtmek için başının yan tarafına dokunur.

"O zaman gidelim."

Her birimize üzerinde isim, yer ve saat yazılı bir kart verildi. Bu giriş töreni için birlikte çalışmalıyız. Bana sorarsanız, Lordlar bizimle dalga geçiyorlar. Başarısız olmamızı, birbirimize kızmamızı ya da şu anda bulunduğumuz mega yatın kenarından birbirimizi atmamızı istiyorlar. Ya da yakalanmamızı, böylece bizi de öldürmek için tuzağa düşürebilmelerini.

"Deniz tutan başka kimse var mı?" Kashton elini göğsüne koyar ve ileri geri sallanır.

"Yaklaşık 300 fit uzunluğunda. Suda olduğumuzu bile anlayamıyorum," diye cevaplar Adam.

"Yatın üzerinde bir saattiriz," diye hatırlatır Haidyn.

"Su ile hiç iyi geçinemem," diye savunmacı bir tavırla cevaplar Kashton. "Barrington'da birinci sınıfa başlamadan önceki yaz, Adam'ın babasının teknesini alıp güverteye kusmuğumu hatırlıyor musun?"

"Çünkü o gün bir şişe Jäger içip hiçbir şey yemedin." Adam gülüyor. "Ayrıca sikini peynir ezmesine batırıp kadınlara 'peynir çubuğu' sunuyordun."

"Hey, önümüzdeki üç yıl boyunca kadın bulamayacaktım. Hayatımın en güzel günlerini yaşıyordum." O, sanki penisini tekrar kullanmak için sabırsızlanıyormuş gibi pantolonunu tutarak homurdanır.

Hepimiz öyle hissediyoruz.

Haidyn saatine tekrar bakar ve sırt çantasını omzuna takar. "Ben gidiyorum. Yakında görüşürüz çocuklar." Arkasını dönerek bize sırtını gösterir ve bir dizi kapıdan geçer.

"Ben de." Adam ağzına bir sakız atar ve Kashton ile erkekçe bir el sıkışma ve kucaklaşma yapar. Ben de o da ayrılmadan önce ona başımı sallarım. "Hasta olacak mısınız?" diye Kash'e sorarım. Buraya kadar gelip her yere kusarak her şeyi mahvetmesi için gelmedik.

Kafasını sallar. "Hayır, sanırım iyi olacağım."

Kashton ve ben mega yatın içinden geçiyoruz. Yat bir Lord'a ait, ama kimse onun ne iş yaptığını bilmiyor. Kendini gizli tutuyor. Yılda bir kez, Hamptons'da hafta sonlarını geçirdiği zaman, Atlantik'teki *Isabella*'da bir parti veriyor. Birini kızdırmış ve bu bizim lehimize olacak gibi görünüyor.

Bu gece listemizden dört isim silmemiz gerekiyor. Her birimiz birer isim almalıyız. Lordlar, birimiz başarısız olursa hepimizin başarısız olduğunu düşünüyor, ama bu beni güldürüyor.

"Siktir lan," diye bağırır Kashton ve yanımızda duran, siyah kokteyl elbisesi giymiş yaşlı bir kadın, incilerini sıkıca tutarak nefesini tutar.

"Özür dilerim." Ellerimi omuzlarına koyuyorum. "İlk kez denize çıkıyor. Kendini kötü hissediyor."

Kadının yüzü yumuşar ve çantasını açar. "Anlıyorum. Bu yardımcı olacaktır. Bunları her zaman kocam için yanımda taşıyım." Ona mide bulantısı için bir sakız verir ve o da sakızı ağzına atar ve teşekkür eder.

Kadın kalabalığın içine doğru yürür ve ben ona dönerim. "Sessiz ol," derim, odayı tarayarak. Gözlerim onun gözlerini bulduğunda, neden böyle bir tepki verdiğini anlamak için onları takip ederim.

Kashtone, güvertede duran, ağartılmış sarı saçlı ve yaşlı bir adamla birlikte duran kadının profiline bakıyor. Sanırım kadının babası ya da *babacığı*, nasıl görmek isterseniz. Kadın, saçlarını ensesinde sıkı bir topuz yapıp, her kıvrımını ortaya çıkaran dar kırmızı bir elbise giymiş, bir kadeh şampanya yudumluyor. Kadın bizim yönümüze bakıyor ve Kashtone neredeyse yere düşüyor. "Lanet olsun..."

"Adam'ın dediği gibi, şu anda sikini kullanamazsın," diye hatırlatıyorum ona, ceketini tutup onu merdivenlerden yukarı çekerek kadının görüş alanından uzaklaştırıyorum.

"Onun kendini sikmesini izlerken mastürbasyon yapabilirim," diye ekliyor, omzunun üzerinden bakmaya çalışarak. "Onu sikimden başka şeylerle de sikebilirim. Kaydedip tekrar tekrar izleyebilirim."

Merdivenlerin tepesine varır ve platforma çıkarız. Önümüzde, tamamen siyah bir smokin giymiş bir adamın durduğu özel bir asansör vardır. Adam bana ve Kashton'a bakar ve kapının önüne geçerek girişimizi engeller.

"Adınız?" diye sorar.

"Hart," diye cevap veriyorum ve o da klipsli not defterini kontrol ediyor. "Çantanın fermuarını aç," diye emrediyor adam.

Kashton'a dönüp benim için taşıdığı spor çantasının fermuarını açtım. Yüzlerce dolarlık banknot yığınları görünüyordu. Önemli olan altındakilerdi. Adam ayağa kalkıp yolumdan çekildiğinde çantayı tekrar kapattım. "İyi şanslar, Bay Hart."

Asansör kapısı açıldığında ona kısa bir selam verip içeri giriyoruz. "Bu lanet şey çok ağır." Çantayı ayaklarının dibine bırakıp sakız çiğneyerek zıplamaya başlıyor. Sadece azgın değil, aynı zamanda yirmi dört saattir uyanık olduğu için enerji içecekleriyle de kafası güzel. "İyi misin?" diye soruyorum.

O da başını sallar.

Asansör zili çalar ve kapı açılır. Yatağın üst katındaki büyük dairesel odaya adımımızı attığımızda yumuşak bir müzik çalmaya başlar. Gündüz manzara muhteşem olmalı, ama şu anda camlardan sadece karanlık gece görünüyor.

Solda altı bar taburesi olan tam donanımlı bir bar var. Barmenlerden biri bana bakıyor ve dudaklarının köşesinde hafif bir gülümseme görüyorum.

Sağda iki kanep ve bir sandalye bulunan bir dinlenme alanı var. Duvar da asılı altı televizyonun hepsinde şu anda dünyanın dört bir yanından poker oyunları gösteriliyor.

Partiyi düzenleyen Lord, tanınmış bir kumarbaz. Ne olursa olsun, her şeye bahis oynar. Özel poker oyunları tüm dünyada konuşulur ve bu da bizim girişimiz oldu.

Halı bembeyaz, zengin kahverengi ve altın rengi vurgularla süslenmiş. Zenginler her zaman gösterişli olmayı severler. Hayatımın büyük bir bölümünü Carnage'da geçirdim, o kadar ki her şeyin beton ve prangadan ibaret olmadığını unutuyorum.

Sağımda, dinlenme alanının yanında bir kasiyer var. Genç bir esmer, cam pencerenin arkasında duruyor. Bana bakıp gülümsüyor. "Oynayacak mısınız, Bay Hart?" Adımı ve çantamı kontrol eden güvenlik görevlisi, bizim geleceğimizi onlara bildirmiş olmalı.

"Evet," diye cevaplıyorum ve o benim arkamdan Kashton'a bakıp gülümsüyor. Ona dönüp baktığımda, gözleri siyah korsenin içindeki göğüslerine takılmış durumda.

"Ne kadar istersiniz, efendim?" diye soruyor.

"Bir milyon, lütfen." Oradan başlayıp nereye varacağını görelim.

İKİ SAAT SONRA, üç yüz bin kaybettim. Sağımda oturan adam bir milyonun üzerinde kazanmış, solumdaki adam ise, eminim ki, kalp krizi geçiriyor. Terliyor ve nefes nefese. Geçen yıl büyük bir servet kaybettiği gerçeğini görmezden gelmek için içki içip duruyor. Ama bu onun kaybedeceği bir şey değildi.

On iki aydır çukurunu gittikçe derinleştiriyor ve beklemekten yorulan birine çoktan büyük bir borcu var. Bu yüzden buradayım. Kumarbazlar açgözlüdür. Onlar için hiçbir şey yeterli değildir. Ben pek kumarbaz sayılmam, ama anlıyorum. Daha fazlasını istemeyi... güç, zenginlik, kadın. Bence yok.

Sağımdaki adam bir el daha kazanınca gülüyor. "Pekala çocuklar, eğlenceliydi." Masadan kalkıyor, kazandıklarını topluyor ve uzaklaşıyor.

Bir saat sonra, kaybetmekle o kadar meşgul ki bana hiç dikkat etmiyor. İşaretlerime, tiklerime. Suçlu olan sadece kendisi.

Bir Lord olarak, kazanmak için yalan söylemek ve hile yapmak üzere eğitildik. Bu yüzden, masada zaten iki altı varken, ona üç kraliçem olduğuna inandırmak, bana daha iyi bir ful sağlar.

Herkes izlerken oda ürkütücü bir sessizliğe bürünür. Derin bir nefes alır ve kartlarını masaya atarak pas geçer.

Ben de kartlarımı masaya koyuyorum ve o ayağa fırlayarak ellerini masaya vuruyor. "Ne oluyor lan?" diye bağıyor. "Bana kazanan elin sende olduğuna inandırdın."

Ben yapmadım.

Koltuğuma geri otururken, o bara doğru fırlayıp başka bir içki alır. Onun geri dönmesini beklerim. Çünkü çaresiz bir adam, tahmin edilebilir bir adamdır.

Kashton hala arkamda duruyor, ayaklarının dibinde benim spor çantam var. Kalkmak için hiçbir hareket yapmıyorum. Krupiye de adamın bir içki daha içmesini izlerken sabırla bekliyor. Adamın geri dönüp benden tekrar oynamamı isteyeceğini biliyor. Onun egosunu incittim. Arkadaşlarının ve meslektaşlarının önünde onu aptal durumuna düşürdüm.

"Herkes dışarı," diye barın içinden emir verir ve ben bir yudum burbon alırken gülümsememi saklarım.

Sekiz adam, iki garson ve kasiyerle birlikte dışarı çıkar. Sandalyeyi geri çekip ayağa kalkarım ve ceketimin düğmelerini iliklerim.

"Sen kal." Beni işaret ediyor.

"Bu akşam işim bitti," derim ve masadan kalkarım.

"Bir oyun daha. Üç milyon." Gözleri Kashton'ın tuttuğu spor çantama düşer ve dudaklarını yalar. Aç. Çaresiz. Ona bir son tarih verilmişti ve o tarihi geçmişti.

Etrafa hızlıca bakıyorum. Haidyn hala barda, gözleri üzerimde. Adam çıkışın yanında, kollarını göğsünde kavuşturmuş ve bana başını sallıyor. Kapıyı kilitlemiş, Kash arkamda duruyor.

Elimi uzatıp çenemi ovuşturarak oynamak isteyip istemediğimi düşünüyorum, ama bu bir işarettir. "Tamam." Ona başımı sallıyorum. "Bir oyun. Üç milyon."

Tekrar oturduk ve krupiye kartlara dokunamadan Haidyn arkasına yaklaşp kafasını tuttu ve boynunu kırdı.

Kafası masaya düşer ve yanımdaki adam zıplayarak bağıır. Onun ensesini yakalar ve yüzünün yanını poker masasına vurarak inlemesini sağlarım.

Adam gevşer ve yere düşmeye başlar, ama Kashton onu masaya yatırmama yardım eder. Onu sırt üstü yatırıp keçeye atlarım ve karnına bacaklarımı atarım. Adam spor çantasından ipi çıkarır.

"Ne...?" Adam, amaçsızca etrafına bakarak inliyor.

Haidyn onu susturmak için ağzına bir bar havlusu tıktırır. Ne kadar zamanımız var bilmiyorum, ama saat çalışmaya başladı ve bu yatı terk etmeden önce silmemiz gereken üç isim daha var.

Kashton, çantadan çıkardığı ip ile adamın bileklerini hızla bağlar ve sonra bir sandalyeye oturur, bilekleri başının üzerinde tutar.

Haidyn bana bir çift servis maşası uzattığında, onun gömleğini yırtarak göğsünü ortaya çıkardım ve adamın gözleri fal taşı gibi açıldı. "Bu acıtacak," dedim ve maşayı göğsüne bastırıp, damgası üzerindeki derisine bastırdım.

Başını geriye atıp bar havlusuna bağıyor. Derisini olabildiğince sertçe çekip, çakımı çıkarıp damgasını kesiyorum.

Vücudu sıçrayıp çırpınır, ben de onu yerinde tutmak için bacaklarımla sıkıştırırım. "Bir torba lazım," diye bağırırım ve Haidyn bara koşup küçük bir torba alır. Geri gelip torbayı benim için açar ve ben de Lordların armasıyla kaplı kanlı deri parçasını içine atarım.

Ayağa kalkıp, ayaklarımla onun kalçalarının iki yanına basıyorum. "Onu çevirin."

Haidyn ve Adam onu karnının üstüne çevirirken, Kashton bileklerindeki ipi çözüyor. İşleri değiştirmeliyiz. Dizlerimin üzerine çöküp bu sefer sırtına bacaklarımı atıyorum ve Kashton'ın kollarını arkasına yerleştirip bileklerini bağlamasına yardım ediyorum. Haidyn ve Adam ise ayak bileklerini birbirine ve sonra da çantaya bağlıyorlar.

Aşağı atlayıp, kanla kaplı masanın kenarından sarkan başının etrafında dolaşım. Ağzındaki havluyu çekip çıkardım ve bağırmaya başladığında tükürüğü fırladı.

"Bunu sana vermem söylendi." Ağzına bir kağıt parçası soktum ve boğazının arkasına ittiğimde öğürdü. "İşte bu kadar." Daha da bastırdım ve boğuldu. "Yut onu. Tamamen." Boğazının çalıştığını hissettiğimde, elimi çektim ve yüzünün yanına hafifçe vurdum. "Aferin oğlum."

Nefes nefese kalmış ve yüzünden gözyaşları akıyor. "Seni orospu çocuğu. Seni öldüreceğim..."

"Hepimiz öleceğiz," diyorum ona ve onu tekrar susturmak için bar havlusunu ağzına tıkıyorum. Haidyn bana koli bandını uzatıyor, ben de havluyu tüküremeyeceğinden emin olmak için kafasına sarıyorum. "Ama bugün senin günün."

Hazır olduğuunda, Haidyn ve ben onu tutarken, Adam ölü satıcıyı tutuyor ve Kashton yerden spor çantasını alıyor. Sürgülü cam kapıdan özel balkona çıkıyoruz. Yat denize doğru uzaklaşırken dışarısı rüzgarlı ve soğuk. Bu bütün gece sürecek bir parti ve sabaha kadar marinaya dönmeyecek. O zamana kadar biz çoktan gitmiş olacağız.

Onu bir sandalyeye yatırıp ayak bileklerindeki fazla ipi deri tutacıklara bağlayarak spor çantasına sabitliyoruz. Çantadaki paranın altına kurşun borular saklamıştım. Ekstra ağırlık ve çantanın şüphe çekmemesi için buna ihtiyacımız vardı.

Bant ve havluya bağırarak öfkeyle başını sallıyor. "Merak etme, senin paranı da çantaya koydum." Ona gülümsüyorum.

"Onunla ne yapacağız?" Adam ölü satıcıyı tekmeledi.

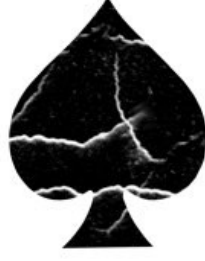
Çakımı çıkarıp eğilip adamın karnını ve göğsünü kesiyorum. Açılan yaradan kan akıyor ve diğer adam kanın içine batarken öğürmeye başlıyor. "Bana başka bir ip ver." Kimseye özel olarak elimi kaldırmıyorum ve Haidyn bana ipi veriyor. İpi ölü adamın boynuna birkaç kez doladım, bağladım ve kalan kısmı diğer adama doladım. "Ağırlık ikisini de tutacaktır. Tutmazsa da, eminim bir şeyler onları yer."

Dördümüzün gücüyle ikisini de kaldırıp korkuluktan geçirerek okyanusa atıyoruz. Eğilip yüzeye çıkıp çıkmadıklarını izliyorum. Hiçbir şey olmuyor. Ya dibe battılar ya da yat onları emdi ve pervaneler onları parçaladı. Her halükarda, biri gitti, üçü kaldı.

"Temizleyin," diyor Haidyn, sırt çantasını yanımıza bırakarak. "Sıradakine geçelim."

Bir Lord korkak değildir. Ve sadece bir korkak gerçek kimliğini saklar. Kanıtlamamız gereken şeylerden biri de bizim dokunulmaz olduğumuzdur. Bizimle uğraşamazsınız çünkü biz de size karşılık veririz. Ve böyle bir suçtan başkası hapse girerken, biz özgür insanlar olarak sokaklarda yürüyor olacağız.

DÖRT

AZİZ

ONLARDAN BİRİ
Barrington Üniversitesi son sınıf

Başımı örten kapüşona ağır ağır nefes alıyorum. Kapüşon çok kalın olduğu için içini göremiyorum, ama göğsümdeki sıcaklıktan dışarıda güneşin altında olduğumu anlayabiliyorum. Üstüm çıplak, ama kot pantolon ve botlarım var.

Arkamda tahta bir direk var ve kollarım arkamda bağlanmış, ip sıkı ve bileklerimi kesiyor. En ufak bir hareketimde direğin sırtımı kestiğini hissedebiliyorum. Boynumda ve ayak bileklerimde beni direğe bağlayan ipler var. Ne kadar az hareket etmemiz gerekirse o kadar iyi.

Kalbim göğsümde çarpıyor ve ter, çıplak tenimden aşağı akıyor. Uzun süredir bu durumdayım. Seni korkutmak için beklemelerini istiyorlar. Bilinmeyen.

Ben bundan besleniyorum. Beni şaşırtın. Bana sabırsızlıkla bekleyeceğim bir şey verin. Avlanmak ve öldürmek zorunda kaldığınızda, kovalamaca sıkıcı hale gelir. Bazen kendinizi yem olarak sunmanız gerekir ve asıl eğlence o zaman başlar.

Duman kokusu akan burnumu dolduruyor ve ateşin yakıldığını anlıyorum. Isı da yakında gelecek.

Başlığım kafamdan çekilir ve tahminim doğru çıkınca, güneş hassas gözlerimi yakar ve hızla gözlerimi kırıştırırım. Başımı eğmeye çalışırım ama boynuma dolanan sert ip buna engel olur.

"Lordlar." Bir erkeğin sesini duyarım ve gözlerimi açarak büyük bir ateş çukurunun diğer tarafında duran bir Lord'u görürüm. Kullanılmayı bekleyen dört damgalama demiri. Kim olduğumuzu ve ne yapacağımızı hatırlatmak için.

Gözümün ucuyla hızlıca baktığımda, Carnage'ın avlusunda yalnız olmadığımı anlıyorum. Kardeşlerim de burada.

"Bugün yemin edeceğiniz gün. Ve bu yeminle birlikte büyük bir sorumluluk da geliyor." Sesi, Lordların durduğu Carnage'ın balkonlarına kadar ulaşıyor. Her zamanki pelerinlerini ve maskelerini giymemişler. Bugün görünür olacakları gün. Onların dünyasının armağanını alan bizlere saygılarını gösterme şansları. "Spade kardeşleri olarak, yeminlerine uymayanları cezalandırmak zorunda olanlar sizler olacaksınız"

. Onlara hayatımızı hafife almadığımızı göstereceksiniz. Siz onların jürisi ve celladı olacaksınız. Anladınız mı?"

"Evet, efendim," dördümüz bir ağızdan cevap veriyoruz.

O başını sallar ve şimdi şiddetle yanan ateş çukurundan bir adım geri çekilir.

Babam önümde durarak görünür. Kolları arkasında kavuşturulmuş, göğsü gururla dışarı çıkıntı yapmaktadır. "Aziz Beckham Carter, tüm inisiyasyon sınavlarını tamamladın. Devam etmek istiyor musun?"

"Evet, efendim," diyorum, boynumu uzatmaya çalışıyorum, ama bu sadece ipi daha da sıkılaştırıyor. Büyüyen ateşin ısısı beni terletiyor ve ipin sürtündüğü yerlerde cildimi kaplayan ter yanıyor.

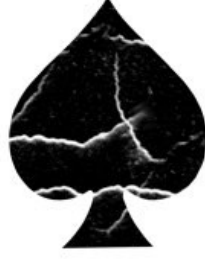
Boğazını temizler ve omuzlarını düzeltir. "Bir Lord, unvanı için her şeyi yapmaya hazır olmalıdır. Güçlü olduğunu göstermeli ve gerekli niteliklere sahip olmalıdır. Lord olarak görevinde başarısız olursan, kardeşin senin kazandıklarını alacak." Bana sırtını döner ve ateşe batırılmış damgalardan birinin ucunu alır.

Gergin bir şekilde yutkunuyorum, ip boğazımı sıkıyormuş gibi hissediyorum. Bana dönüyor. "Onu bağlayın."

Biri arkamdan yaklaşır ve ağzımı zorla açar. Ağzıma bir şey sokulur, yanaklarımı doldurur. Büyük ve lastiktir. Çenemi sıkar, ısırırım ve burnum akarken vücudum beklentiyle titrer. Nefes almak gittikçe zorlaşır.

"Aziz Beckham Carter." Beni tam adımla çağırıyor. "Lordlara hoş geldin evlat. Çünkü fedakarlığının karşılığını alacaksın." Bana yaklaşarak, zaten sıcak ve terli cildime arması yerleştiriyor, bana bir Lord olarak doğduğumu ve bir Lord olarak öleceğimi sonsuza kadar hatırlatıyor.

BEŞ

AZİZ

Resmi olarak Lordlar olduk. Göğsümü yakan marka, tek çıkış yolunun ölüm olduğunu sürekli hatırlatıyor.

Hepimiz ölümden korkmamak için yetiştirildik. Asıl korkman gereken şey, hayatında yaptıkların. Öldüğünde, artık hiçbir şey umurunda olmaz. Ama hayatta olmak? O çok heyecan verici.

Eve varıyorum ve Lamborghini Veneno'mu sokağa park ediyorum. Barrington'a giden bir kız, babasının evinde parti veriyor. İlk yılına başlıyor ve iyi bir izlenim bırakmak istiyor. Hepsi öyle yapar, ama bunun önemi yok. Babasının parası ona her şeyi satın alamaz, ne bu şehirde ne de bizim dünyamızda. Babası birkaç iş sahibi, ama o bir lord değil. Bu yüzden, köpekbalıklarıyla dolu okyanusta küçük bir balık.

"Hey, dostum," diye sesleniyor Haidyn. Dönüp arkamda park etmiş siyah R1'inden indiğini görüyorum. "Kashton ve Adam nerede?" Deri ceketinin fermuarını açıyor, ama bu gece kask takmadığını fark ediyorum. Onun yerine, ters takılmış bir beyzbol şapkası var.

"Burada bizimle buluşacaklar," diye cevap veriyorum, ellerimi kot pantolonumun ceplerine sokarak.

O da başını sallar ve bana doğru yürür. "Hadi içeri girip ne tür bir belaya bulaşabileceğimize bakalım." Kolunu omuzlarıma atar ve güler.

Buraya tek bir amaçla geldim. Şaşırtıcı bir şekilde, sorun çıkarmak için değil.

Eve girip kalabalığın içinden geçiyoruz. Burası tıklım tıklım dolu. Günümüzde sosyal medya sayesinde, büyük bir evi dakikalar içinde doldurabilirsiniz. Partiler birkaç saattir devam ediyor. Her yerde boş bira kutuları ve kırık şişeler var. İnsanlar koridorlarda öpüşüyor ve bulabildikleri her yerde sevişiyorlar.

In This Moment'ın "ARMY OF ME" şarkısı evin her yerinde çınlıyor. Işıkları kısmışlar ve stroboskoplara açık, sanki sürekli göz kırptıyormuşum gibi bir yanılsama yaratıyorlar.

Mutfağa gidip kendimize birer içki alıyoruz ve evin arkasına doğru yol alıyoruz. Dışarı çıkarken, onu gördüğümde biramdan bir yudum alıyorum

bir yudum alırken onu görüyorum. Son birkaç saattir sahte bir sosyal medya hesabından onu izliyordum. Bu yüzden burada olduğunu biliyordum.

Bir adamın omuzlarında havuzda ve elim bira kutumu sıkıca kavıyor. Dik göğüsleri sadece beyaz üçgenlerle örtülü. Koyu renkli saçları ıslak ve sırtına, boynuna ve omuzlarına yapışmış. Adam ellerini tutuyor ve suya dalıyor. Kafası suyun üstünde zar zor dururken, adam suya çıkıp onu havuzun diğer tarafına fırlatmadan önce omuzlarında pozisyonunu düzeltiyor.

Sırt üstü düşme sesi herkesi irkiliyor, sonra birkaç kişi gülüyor.

Nefes nefese, su yüzüne çıkar ve saçlarını yüzünden geriye iter, gözlerini kırpar. "İyi misin?" diye sorar adam, ona doğru yüzerken.

Kız gülererek başını sallar. "Evet." Onun sarhoş olduğunu görmek için ona bakmama gerek yok. Bu geceki paylaşımlarını gördüm. Konuşması geveleyormuş gibi kelimeleri yanlış yazmasından bunu anlamak zor olmadı. Buraya daha erken gelmediğim için kendime kızıyorum, ama babam benimle *konusmak* istedi. Onun acil kavramı benimkinden farklı. Bu bekleyebilirdi. Onunla ilgili her şey benim dünyamda önceliklidir.

"Emin misin? Acı verici gibi geldi." Devam eder, kolunu tutup onu kendine doğru çeker.

İleri adım atıyorum, ama Haidyn beni durdurmak için gömleğimi tutuyor. "Şimdi olmaz dostum," diye mırıldanıyor, sadece benim duyabileceğim şekilde.

Ashtyn Lane Price bana ait. O henüz bunu bilmiyor. Ama çok yakında öğrenecek. Ve onu benim yaptığımda, tüm dünya da bunu öğrenecek.

O, ondan uzaklaşıp suya dalar. Kafası tekrar su yüzüne çıktığında, merdivenlerin yanındadır. Dışarısı karanlıktır, ama arka verandadaki ışık ve havuz ışıkları alanı aydınlatır, sanki öğlen vaktiymiş gibi bir manzara sunar bize.

Bir eliyle korkuluğa tutunarak, diğer eliyle muhteşem yüzündeki saçlarını geriye iterek yavaşça merdivenleri tırmanıyor. Su, vücudunun kıvrımlarından damlıyor ve ben onun her santimini yalamak istiyorum. Mayo alt kısmı, kabarık kalçalarını çok az örtüyor ve hayal gücüne hiçbir şey bırakmıyor. Onu daha önce çıplak görmüştüm. Yalnız olduğunu sandığı sırada dolabından çıkıp yatağa girerken onu izlemiştim.

Uyumasını izledim ve beni rüyasında gördüğünü umarak yüzüne dokundum. Sahip olamadığım bir kadına takıntılı bir erkeğim. Bazıları buna ürkütücü veya acınası der. Ben buna sadakat derim.

Masaya doğru yürüyen kız, pembe bir plaj havlusu alır ve uzun siyah saçlarını sıkar. Sonra bacaklarını, karnını ve göğsünü kurulamaya başlar. Giydiği küçük bikini beni sertleştirir ve kısıktırır. Bir kez benim olduğunda, kolumun altında olacak ve derisine benim adım kazınacak. O zaman giysilerinin eksikliği umurumda olmayacak. Onu görmek isteyen herkese göstereceğim.

Ama benim istediğim gibi olsaydı, o zamana kadar onu bodrumda zincirli tutardım. Şu anda, tüm erkeklerin gözlerinin onun kışkında olduğunu görebiliyorum. Haidyn de dahil.

Göğsüne bir tokat atıyorum, o da sadece gülümsüyor ve birasını yudumluyor. "Hepimiz onun senin olacağını biliyoruz, Saint," diye mırıldanıyor.

Havluyu omuzlarına sararak masadan uzaklaşır ve bize doğru yürür. Elindeki cep telefonundan başını kaldırıp bizi görür. Durur, bana sarhoş bir gülümseme atar ve sonra gözlerini verandaya indirir. Onun masum olmasını seviyorum çünkü onu mahvetmek için sabırsızlanıyorum.

"Selam çocuklar," diyor yumuşak bir sesle, ıslak kirpiklerinin arasından bize bakarak. "Ne haber, bebeğim?" diye soruyor Haidyn, gözleri onun açıkta kalan havlunun örtmediği göğüsleri.

Onun bakması umurumda değil. Sadece onu sergileyen kişi olmak istiyorum. Şu anda olduğu gibi, onu burada herkesin görebileceği bir şekilde bağlayıp ona sunmak istiyorum. Benim şartlarımla. Benim yöntemimle. Onun onu tatmin etmesine izin vermem için bana yalvarmasını görmek istiyorum. Hasta bir şey, biliyorum. Diğer erkeklerin ona bakmasına bu kadar kıskanç olmak ve aynı zamanda onu paylaşmak istemek. Bunu sadece aşk ve nefretin nasıl bir şey olduğuna bağlayabilirim. İkisi de çok güçlü. Onun ne hissettiğini ve ne zaman hissettiğini kontrol etmek istiyorum.

"Pek yok. Sen?" Dudaklarını yalıyor ve zaten sertleşmiş olan penisim, onları etrafımda hissetmeyi ne kadar çok istediğimi hatırlatıyor.

Ashtyn 1,65 boyunda ve şu anda çıplak ayakla duruyor. Haidyn ve ben ikimiz de 1,80'den uzunuz ve bot giyiyoruz. Küçük göğüsleri, dar kalçaları ve güzel, yuvarlak bir poposu var. Onun bedenini seviyorum. Çoğu kadın, bir tipim olduğu için bana domuz derdi, ama o tam olarak istediğim şey ve gördüğüm her kadını onunla karşılaştırıyorum. Hiçbiri ona yaklaşmıyor bile.

"Kardeşin nerede?" diye soruyor Haidyn.

Sanki onun bunu bilmek isteyeceğini beklemiyormuş gibi kaşlarını çatıyor. Belki de biz onu görmek istemiştik. Keşke neden burada olduğumu bilseydi. "En son gördüğümde Kash ile içeride bira pongu oynuyordu."

"Ash?" diye seslenir bir kız, dışarı çıkarak. Haidyn ile benim aramdan geçerek Ashtyn'e kırmızı Solo bardakta bir içki uzatır. "Al bakalım."

Ashtyn bardağı alır ve dudaklarına götürür, ama ben bardağı elinden alıp verandaya fırlatırım. Alkol ayaklarına ve bacaklarına sıçrar.

"Hey?" diye bağırdı arkadaşı. "Ne yapıyorsun, Saint?"

"O boktan şeyi içmeyecek. İçinde ne olduğunu kim bilir." Barrington'a gidenlere güvenemezsin. Onlar da diğerleri kadar pisler, ama başlarını beladan kurtaracak paraları var. Kızlar burada da başka yerlerde olduğu gibi uyuşturulur, tecavüze uğrar ve öldürülür. Tek fark, zengin babaları ailelerinin sessizliğini satın aldıkları için yüzleri sosyal medyada yayılmamaktır. Bir insan hayatının bedelinin bu olması çok üzücü. Lord olmak bana hayatım için savaşmam gerektiğini öğretti, ama bir Lord'un kızına aynı nezaket gösterilmez.

Arkadaşı gözlerini devirir, ama Ashtyn bana gülümser. "Sen her zaman bir beyefendisin."

Ben mi? Bir beyefendi mi? Onu, oyuncak gibi davranılmak için yalvaran kirli bir fahişeye dönüştürecekimden haberi yok.

Dolgun dudakları yumuşak bir gülümsemeyle kıvrılır ve sonra parmak uçlarına basarak yanağıma öpücük kondurarak beni şaşırtır. "Ama sen çok fazla endişeleniyorsun." Geri çekilirken alt dudağını ısıtır ve gözlerim, bikininin ince kumaşından sertleşmiş meme uçlarına kayar. Onu yırtıp atmak ve iplerle bağlamak istiyorum. Onu herkesin önünde oynayabileceğim bir oyuncak bebek yapmak istiyorum. "Görüşürüz çocuklar." Bunun üzerine, birbirlerinin ellerini tutup yeni içecek almak için eve girerler.

ASHTYN

Eve girer girmez arkamda olduğunu hissediyorum. Ellerimle havluyu tutup yukarı çekiyorum, böylece kıçımı daha iyi görebilsin. Saint'in beni istemesini istiyorum. İstemesini.

Her zaman zorlu görevleri seven biri oldum. Rekabetçi olmak için yetiştirildim.

Ve istediğim erkeği elde etmek de bundan farklı değil.

Bir parçam şu anda havluyu bırakıp onun ne yapacağını görmek istiyor. Mayomu çıkaracak mı, yoksa beni tekrar örtecek mi?

Muhtemelen ikincisi. Bana dokunamaz. Ya da şu anda başka hiçbir kadına dokunamaz. Ama yakında, kullanması için bir kadın verilecek ve bunun benim olmamı ne kadar çok istediğimi nefret ediyorum.

Özellikle de Tanrı'ya inanmadığımı düşünürsek. Gerçek ve sahte olduğuna inandığımız şeyler çok çılgınca.

Tanrı mı? O bizim dünyamızda yok.

Şeytan mı? Kesinlikle var.

Kötülük her zaman iyiliği gölgede bırakır, çünkü hayatta kalmak için ne gerekiyorsa yapar. İyilikte bunu yapacak güç yoktur. Bu yüzden iyilik olarak kabul edilir. İyilik sizi aldatmaz veya kandırmaz. Olanların kaderinde olması gerektiğine inanır. "O"nun istediği şeyin gerçekleşmesi için ne gerekiyorsa yapacak bir erkek istiyorum. Bunu düşündüğümde aklıma Saint geliyor. Bu gece sırf eğlence için başka bir erkeği eve götürmeye çalışırsam ne yapardı? Kontrolüm dışındaki koşullar nedeniyle kimseyle sevişemem, ama sevişiyormuş gibi yapabilirim.

Yanıp sönen ışıklar, KiNG MALA'nın "cult leader" şarkısını söylerken, dışarıda olduğumdan daha fazla sendelememe neden oluyor.

Bana yeni bir içki almak için mutfaktaki adaya doğru yürüyoruz ve gözümün ucuyla Saint'in arkasından geçip gittiğini görüyorum. Kalmağı için omuzlarım düşüyor. Ama kardeşim ve Kashton'ı aradığını biliyorum.

Onların nerede olduğunu tam olarak biliyorum. "Beni şaşırt," diyorum elinde yeni bir Solo bardak tutan adama.

"Tanrım, Saint tam bir pislik." Whitney homurdanıyor. Onu Barrington'dan tanıyorum. Arkadaşız, ama en iyi arkadaş olduğumuzu söyleyemem. Arada sırada takılıyoruz. Lords dünyasında büyüyen bir kadın olmanın nasıl bir şey olduğunu anlıyor.

Gülümsüyorum. "Onun halini seviyorum."

Gözlerini devirir. "Lütfen. O, dünyayı yönettiğini sanan bir pislik."

"Az önce tüm Lordları tanımladın." Onlar böyle inanmak üzere yetiştiriliyorlar. Babamın ve onun kardeşimi nasıl yetiştirdiğini bizzat gördüm. Bir Lord asla hata yapmaz. Kötü oldukları için ödüllendirilirler. Ne kadar yaratıcı olurlarsa, o kadar övülürler.

"Hepsi aynı değil," diye itiraz ediyor.

Ben burun kıvrıyorum. "Tamam." Buna inanmıyorum. Onun bir kız kardeşi ve bir erkek kardeşi var. Miller'a acımıyorum. O da yanlış yapamayacağını düşünen başka bir Lord. Ama kız kardeşi? O başka bir hikaye. Laikyn ondan birkaç yaş küçük, Whitney de benden iki yaş küçük. Ben Barrington'da son sınıfa geçeceğim, Whitney ise ikinci sınıfta olacak. Ama Whitney, kız kardeşi kadar korunaklı bir ortamda yaşamıyor. Laikyn'e acıyorum.

Barrington'a başladığında hayatının nasıl olacağına dair hiçbir fikri yok. Annem benden geleceğimi hiç saklamadı.

Bir lordun karısı olacaksın ve şanslıysan genç yaşta öleceksin. Bir gece, babam akşam yemeğine gelmediği için mutfak masasında ağlarken bulduğumda, bir şişe şarabı bitirdikten sonra bana böyle demişti. Neden babamın ne yaptığını umursadığını hiç anlamıyorum, çünkü birbirlerinden nefret ediyorlar. Aileleri söylediği için evlendiler. Aşk için değil. Benim dünyamda ilişkiler böyle yürür. İki aile güç için birleşir. Birini sevdiğin için evlenmek duyulmamış bir şeydir.

"Buyurun." Adam bana yeni içkimi uzatıyor ve gözlerinin sertleşmiş meme uçlarıma kaymasını kaçırmıyorum. Hala havuzdan ıslakım ve bu ev çok soğuk.

Saint'i düşünerek mutfakta olup olmadığını görmek için etrafa bakıyorum ve orada olmadığını görünce hayal kırıklığına uğruyorum. Çok yakışıklı görünüyordu. Her zamanki gibi. Ve içkimi elimden kapma şekli? *Vay canına.* Belki de içine bir şey katılmış olma ihtimalini göze almak istedim? Eminim bunu hiç düşünmemiştir. Bu ona bana bakması için bir neden verirdi. Onun kollarında olmak için her şeyi yapardım, bu bilinçsiz kalmak ve çoğunu hatırlamamak anlamına gelse bile.

Bunu başarmanın birden fazla yolu var. Bir yudum alıp, votkanın ve... böğürtlenin güçlü tadına şaşırarak nefesimi tutuyorum. "S...ktir," diyorum.

Çocuk bana göz kırptı. "Bu Roberta Teyze."

Sanki ne olduğunu biliyormuşum gibi. Bir yudum daha alıyorum ve öksürük krizine giriyorum.

Whitney sırtıma vurur. "Ona ne verdin lan?" diye ona bağırır.

"Bir teyze..."

"İlk seferinde duydum, aptal," diye tersler. "İçinde ne var?" "Saf alkol," diye cevaplar, sanki çok barizmiş gibi.

Alkol çenemden göğsüme akıyor ve gözlerimden yaşlar akıyor. "Ben... iyiyim," diye nefes nefese, bir kez daha öksürüyorum. Göğsüme vurarak derin bir nefes alıyorum ve yanma hissi şiddetleniyor.

"Tanrım, Ash, kendini öldürmeye mi çalışıyorsun?" diye mırıldanır Whitney.

Kafamı sallayarak, bir elimle ağzımı kapatırken, diğer elimle içkimi tutmaya devam ediyorum. Whitney içkimi almaya çalışıyor, ama ben geri çekilip

daha sıkı tutuyorum. "Ben iyiyim," diyorum ona. Kendimi kontrol altına alıp, hızla Saint'i arıyorum ama yine ortada yok.

Ben kahraman bekleyen türden bir kız değilim. Ya da beyaz atlı prens isteyen. Onlar iyi adamlar, sıkıcılar. Benim için savaşacağını bildiğim birini istiyorum. Kazanmak için hile yapmaları gerekse bile. Ve bir lordun yetiştirilme amacı da budur, savaşmak. Bu onların kanında var. Tek bildikleri şey bu.

Bu sefer bir yudum alıp, bana umutla bakan çocuğa gülümserim. Başımı sallıyorum. "Güzel. Teşekkürler." Sonra Whitney bana bağırırken dönüp merdivenlere doğru yürüyorum. Onu duymuyormuş gibi davranarak, müziğin çok yüksek olduğunu iddia ediyorum. O benim ne istediğimi ya da neye ihtiyacım olduğunu anlamıyor. Tıpkı benim gibi, onun da geleceği çoktan belirlenmiş durumda. Bunu durduramayız, o yüzden elimizdekiyle en iyisini yapmalıyız.

Okul birkaç gün sonra başlıyor ve birinin kölesi olmadan önce üç haftam var. Saint'in seçtiği kişi olmayabileceğimi düşünmekten nefret ediyorum.

Seçilmiş kişi bir Lord'a verilir. O, üç yıl boyunca kadınla yatmadan geçirdiği zamanın ödülüdür. Lord'un son sınıfta ne kadar ahlaksız fantezileri olursa olsun, ona cinsel olarak hizmet edecektir. Ama kimse benim düşüncelerimin ne kadar kirli olduğunu bilmiyor. Onun beni kullanmasını ne kadar istediğimi. Bizim dünyamızda, ihtiyaç duyulmak için yetiştiriliriz. Çoğu kişi bunu anlamaz ve bu sorun değil. Ama Lord ne derse desin, ne yaparsa yapsın, bir kadına ihtiyacı vardır. O üç yıllık inisiyasyon süreci, lastik bandı gerip tutmak gibidir. Bir kez bıraktığınızda, uçup gider. Bir erkeğe o üç yıl boyunca seks yapamayacağını söylemek ve sonra ona kullanması için birini vermek, o lastik bandı gibi bir şeydir.

Yukarı çıkarken birkaç içki daha içiyorum. Her biri o kadar güçlü ki kusacağım sanıyorum, ama içmeyi başarabiliyorum. Odaya giriyorum ve burada stroboskop ışığı olmadığı için minnettarım. Duvarları ve süpürgelikleri süsleyen mavi ışıklarla loş bir şekilde aydınlatılmış. Erkekler ve kadınlar oturmuş içki içiyorlar ve esrar içenlerin dumanı geniş alanı dolduruyor.

Saint'i hemen bilaro masasının yanında görüyorum. Bana sırtı dönük. Havluyu bırakıp sandalyede oturan bir çocuğa atıyorum. Haidyn beni ilk gören oluyor ve birasını boğazına geçiriyor. Kardeşim sayesinde Spade kardeşlerin hepsiyle birlikte büyüdüm. Babalarımız yakın arkadaş olduğu için birçok yaz ve tatili onlarla geçirdim. Üçünün de benimle yatakta olduğunu düşünmediğimi söylersem yalan söylemiş olurum. Ama en çok Saint'i düşünüyorum. Rüyalarımda beni bağlayan ve arkadaşlarının benimle istediklerini yapmasına izin veren kişi o.

Haidyn, Saint'in omzuna vurur ve Saint, neye baktığını görmek için arkasını döner. Yeşil gözleri bacaklarıma iner ve yavaşça vücudumun üstüne doğru kayar. Tüylerim diken diken olur, titremeye başlarım ve meme uçlarım sertleşir. Gözleri benimkilerle buluştuğunda, zaten keskin olan çenesi seğirir ve ben gülümsemeden edemem.

İçkimi bir yudum daha alıyorum ve o hemen yanıma koşuyor. Boş olan elimi tutup beni odadan dışarı çekiyor. Beni koridorun karşısındaki başka bir odaya çektiğinde kıkırdamaya başlıyorum. Orada sadece ikimiz varız.

"Bir sorun mu var?" diye soruyorum.

"Tanrım, Ash. Sadece mayonla dolaşamazsın," diye homurdanır. "Giysilerin nerede?"

"Bu bir havuz partisi," diye karşılık veriyorum ve içkimi daha da yudumluyorum. İçkimi bitirmek ve ayakta zor durmak istiyorum. Ona düşme düşüncesi kulağa hoş geliyor.

Kollarını göğsünde kavuşturur ve bana bakışından salya akmaya başlarım. Omurgamdan bir sıcaklık yükselir ve midem kelebeklerle dolar. Elini boynuma dolayarak beni boğmasını istiyorum. Bacaklarımı beline dolarken nefes almak için yalvarmamı istiyorum.

Bir yudum daha alıyorum.

"Onu nereden buldun?" diye soruyor.

Bir yudum daha alıyorum; bu noktada neredeyse bitmiş ve o kadar yakmıyor ama yine de kusacakmışım gibi hissediyorum. Şimdi olmasa da, daha sonra kesinlikle olacak. "Tezgahta buldum..."

"Lanet olsun." Elinden alır ve sağındaki komodinin üzerine koyar.

Gülmeye başlıyorum ve gözleri benimkilere dikiliyor. "Son kez söylüyorum... giyin lan." Bu sefer sesi o kadar emredici değil ve gözleri şimdi göğüslerimde.

Beni kontrol edebileceğini düşünmesi hoşuma gidiyor. Zaten titrek olan bacaklarımla öne doğru adım atıyorum, vücudumu ona doğru itiyorum ve o sertleşiyor. "Mayomu çıkarmamı ister misin?" Kaşlarımı kaldırıyorum. "Belki sen bana yardım edebilirsin." Dönüp sırtımı ona dönüyorum ve ıslak saçlarımı çözmesi için ona uzatıyorum.

"Ashtyn." Alçak ve tehditkar sesi beni titretir.

"Ne?" diye soruyorum, omzumun üzerinden ona bakarak. "Giyecek başka bir şey getirmedi."

Elini yüzünde gezdirir, sinirli bir nefes verir ve Lordların yüzüğü kalbimi hızla attırır. Bu onların armasıdır — ortasında

Üç yatay çizgiyle ortasından geçen bir daire. Bu, onların ne kadar güçlü olduklarını hatırlatıyor. Her Lord üniversiteye giderken bunu takıyor. Toplumun dışında kimse bunun anlamını bilmiyor, ama ben biliyorum ve bunun beni ne kadar tahrik ettiğini açıklayabilmeyi diliyorum. "Giyecek başka bir şey bul, yoksa seni eve götürüyorum."

Gülümserim ve ona dönerek yüzümü ona çeviririm. Bu gece içtiğim alkol beni hiç olmadığım kadar cesur yapıyor. Ona yaslanmak için parmak uçlarımda yükselirim, ama elini uzatıp boğazımı kavrayarak beni durdurur.

Dudaklarım açıldığında bir inilti kaçıyor.

Yüzümü ona o kadar yaklaştırır ki, nefesimdeki alkol kokusunu alabileceğinden eminim. Güzel yeşil gözleri benimkilere dik dik bakar ve ikimizi çıplak hayal ederim, o benim altımda, beni yerde, şifonyerin üzerinde ya da yatakta sikiyor. Beni zorlayabileceği farklı pozisyonlar düşüncesiyle amım kasılır. "Giyin lan. Hemen."

Gülümsemeye çalışıyorum, ama eminim ki gülümsemem çarpık çıkıyordur. Dudaklarım uyuşmuş durumda. "Ya istemiyorsam?"

Gözleri, neredeyse bitmiş olan içkiye bakmak için komodine kayıyor, sonra tekrar bana dönüyor. "Onda ne var?"

"Emin değilim." Omuz silkiyorum, ellerim beline dolanıyor. Ellerim gömleğinin kumaşına gömülüyor, kaslarını hissediyorum ve gözlerim ağırlaşıyor.

"Lanet olsun, Ash," diye homurdanıyor.

Dudaklarımı yaladım, kalan alkolün tadını aldım. "Bana bakıcılık mı yapacaksın, Aziz? Kimsenin benden yararlanmadığından emin olmak için mi?" Kaşlarımı kaldırdım.

Derin bir nefes aldı, yeşil gözleri dudaklarıma indi. "Tabii..."

"Yoksa ne?" diye sorar, sesi artık sertleşmiştir. Kalçalarımı ona doğru iterim, ne kadar sert olduğunu hissedirim. Dizlerim çökmek üzere. Onu o kadar çok arzuluyorum ki, acıtıyor. Parmakları hala boynumda, keşke biraz daha sıkı sıkarsa. Beni dizlerimin üzerine çökertse, ağzımı ona açarım.

"Sen... benden yararlanmak mı istiyorsun?" diye fısıldarım.

Kapı açılır ve beni bırakmaz, ama kafamın üzerinden odaya giren kişiye bakar. "Bir şeyi mi böldüm?" diye sorar Haidyn.

"Hayır," der Saint, omuzlarım çöküyor. *Keşke öyle olsaydı.*

Haidyn konuşur, "Gitmeliyiz."

"Katılıyorum." Saint beni bırakır ve o elimi tutarken ben titrek bir nefes alırım. "Seni eve götürüyorum."

Gözlerimi deviriyorum ama o beni odadan çekip koridordan geçerek ön kapıdan dışarı çıkarıyor. Whitney'e veda etme fırsatım bile olmuyor. Yarın ona mesaj atarım.

Kardeşim Kashton'ın yanında dışarıda durmuş, Haidyn ve Saint'i bekliyor. Beni görür ve çenesi gerilir. "Ne oluyor Saint?" diye bağıır. "O bizimle Lordlar Kamarası'na gelmeyecek."

"Gitmiyor," diye onaylar Saint ve benim için yolcu kapısını açar. Beni arabaya iter. "Onu ailenizin evine bırakacağım ve orada sizinle buluşacağım." Bunun üzerine kapıyı çarparak kapatır ve ben kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturup öfkeyle nefes veririm. Ama arabasını dolduran koku bacaklarımı sıkılaştırır. Kahretsin, onu o kadar uzun zamandır istiyorum ki, beni binlerce şekilde siktiğini hayal ettim. Ve her biri benim dizlerimin üzerine çöküp daha fazlasını yalvararak sona eriyor.

Arabasının önündeki bagajı açıp içinden bir şey çıkardığını izliyorum. Birkaç saniye sonra, kapısını açtığıında ne olduğunu görüyorum.

Bir kapüşonlu sweatshirt. "Bunu giy," diye emrediyor ve onu kucağıma atıyor.

"Benim evime gitmek istiyorum," diyorum, o kapüşonu görmezden gelip sürücü koltuğına oturduğunda.

"Ailen benim gideceğim yere daha yakın," diyor ve kaldırımından uzaklaşıyor.

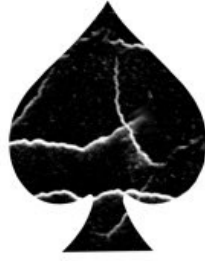
"Arabam burada," diye devam ettim. "Arabayla geldim."

Bana hızlıca bakar, gözleri kapüşonlu sweatshirt'e gider, sonra yeşil gözlerini tekrar yola çevirir. "Sonra bırakırım."

Nefes nefese, ıslak saçlarımı onun koltuğına yaslayarak, bunun onu daha da kızdıracağını biliyorum. Klima son hızda çalışıyor ve meme uçlarım sertleşmiş durumda. Artık sıırsıklam değilim ama kesinlikle kuru da değilim ve çok sarhoşum. Bir parçam uzanıp onun kot pantolonunun fermuarını açmak istiyor. Ama o beni itip kakacaktır. Ama kapüşonlu sweatshirt'ü giymeyeceğimden eminim. Önce donarak ölmeyi tercih ederim. Giymemi istiyorsa, o giydirebilir.

Sixx:A.M.'nin "This Is Gonna Hurt" şarkısı arabasının dar içini doldururken, ağır gözlerim kapanıyor.

SIX

SAINT

Onun ailesinin evine varıyorum ve arabamı park ediyorum. Ona baktığımda, gözlerinin kapalı olduğunu ve başının yana eğik olduğunu görüyorum. Dudakları büzülmüş, göğsü derin nefes alıp verirken inip kalkıyor. Bayılmış. En iyisi bu. Arabam onun kokusuyla dolu ve bu beni çok tahrik ediyor. Kapüşonlu ceketim hala kucağında ve onu kaldırıp içeri taşımak zorunda kalacağım gerçeği dişlerimi gıcırdatıyor. Onu sadece bırakmak istedim. Bana kızgın bir şekilde eve girmesini izliyorum.

Kapımı iterek açıyorum, onu uyandırmak umuduyla kapıyı çarpıyorum. Ama onun kapısını açtığımda, hala uyuyor.

Siktir!

Eğilip kollarımı onun altına sokuyorum ve onu arabadan kaldırıyorum. Onu merdivenlerden yukarı taşıyıp eve giriyorum, sonra büyük merdivenleri tırmanarak odasına gidiyorum. Onu yatağına yatırıyorum ve o inliyor, kalçaları yataktan hafifçe kalkıyor.

"Saint."

Dudaklarından çıkan adım beni bacaklarımın üstünde tutamıyorum. Yatağın kenarına oturuyorum ve kendimi tutamayıp, elimi uzatıp, parmak eklemlerimi onun ince beyaz mayo üstünün üzerinde gezdiriyorum, meme uçlarına dokunuyorum.

"Evet, tatlım?" diye soruyorum, sesim boğuk. Cebimdeki telefonum titriyor, ama onu görmezden geliyorum, çünkü kardeşlerden birinin nerede olduğumu merak ettiğini biliyorum.

Sırtını kamburlaştırıp derin bir nefes alır. "Seni istiyorum." Güzel mavi gözleri açılır, odaklanmamış ve ağırdır.

Gülümserim, elimle yüzünü kavrarım ve o da bana yaslanır, gözleri kapanır. "Yakında benim olacaksın, Ashtyn. Söz veriyorum."

O yine baygın, ben de kalan azıcık gücümü toplayıp ayağa kalkıyorum ve odasından çıkıyorum, onu benim yapmak için ne gerekiyorsa yapmam gerektiğini bilerek.

Lords'un evinin açık kapısından içeri giriyorum. Barrington Üniversitesi'nden on beş dakika uzaklıkta. Burası eskiden Lords'a verilen bir oteldi. Hafta sonu olduğu için kapılar açık, çünkü her zamanki hafta sonu partisini veriyorlar ve tüm son sınıfların seçtikleri kişileri alacağı ritüele hazırlanıyorlar. Aksi takdirde, kapılar yabancılara kapalı kalır.

Uzun ve virajlı girişi olması gerekenden daha hızlı geçip yenilenmiş otele varıyorum. Beyaz tuğlalı, siyah panjurlu ve geniş ön verandasında altı sütun var. Ortasında bir gölet ve çeşme bulunan döner kavşağı takip ediyorum. Sağda kalarak, rüzgarlı geçidin altından geçip arkaya park ediyorum. Haidyn'in bisikletini, Kashton'ın arabasını ve Adam'ın G-wagon'unu görüyorum. Arabamı onların yanına park ediyorum.

Tüm Lords, Barrington'da okudukları süre boyunca burada yaşamak zorundadır. Son sınıfa kadar bu konuda oldukça katıdırlar. Sonra bize çok daha fazla özgürlük tanınır. Özellikle de Carnage'da çok zaman geçirdiğimiz için Spade kardeşlere.

Binaya arka kapıdan girip asansöre atlıyorum ve bodrum katına iniyorum. Asansörden indiğimde koridordan geçip odaya giriyorum. Burası daha çok bir sığınak gibi. Uzak duvardaki raflarda çeşitli boyutlarda silahlar ve bıçaklar sergileniyor. Diğerleri odanın ortasındaki büyük masada oturuyorlar. Üçü de bana bakıyor.

"Nihayet," diyor Adam saatine bakarak. "Neden bu kadar geciktin?"

"Buradayım." Sorusunu geçiştiriyorum.

"Onu partide bırakmalıydın," diye söylüyor.

Onu görmezden gelmeyi tercih ediyorum. Son zamanlarda Ashtyn'e çok kötü davranıyor. Bundan hoşlanmıyorum, ama durum bu. Arkamdaki kapı açılır ve ben Haidyn'in yanına otururum.

Lincoln—Lordlar Kamarası'nı yöneten bir lord, daha önce hiç görmediğim başka bir adamla birlikte odaya girer. Tamamen siyah bir takım elbise ve ona uyan bir kravat giymektedir. Koyu renk saçları geriye taranmıştır. Yirmi beş yaşından büyük olamaz. "Kardeşlerim, sizi önemli bir toplantı için buraya çağırdım." Lincoln geri çekilir ve bize tanıtmadığını fark ettiğim adama işaret eder. "Merhaba beyler." Her birimize birer manila zarf uzatır.

Benimkini açtığımda yatakta yatan bir kadın görüyorum. Çıplak, başı yatağın kenarından sarkmış, boynu bir taraftan diğer tarafa kesilmiş. Kan yatağın kenarından akıp yere birikiyor. Ayak bilekleri

dikenli tel ile birbirine bağlanmış. Kolları da altından sabitlenmiş gibi görüldüğü için bilekleri de öyle olduğunu tahmin ediyorum.

"Geçen yıl beş ayda yirmi kız kayboldu. Bunlardan beşi tecavüze uğramış ve öldürülmüş olarak bulundu," diyor.

"Diğer on beşi?" Haidyn, resmi inceleyerek soruyor. "Hâlâ kayıp," diye cevaplıyor adam.

Adam dosyasını masaya vurur. "Bunun bizimle ne ilgisi var?"

"Barrington'a mı gidiyorlardı?" Kashton, Adam cevap veremedi sorar. Adam.

"Hayır." Kash'e bakar. "Hepsi lise son sınıftaydı ama beşinin birbiriyle hiçbir bağlantısı yoktu. Bildiğimiz kadarıyla, Lords'un varlığından haberdar değillerdi."

"Hâlâ kayıp olanlar mı?" diye soruyorum.

Adam başını sallar. "Bulduğumuz kadarıyla yok."

"Adam'a katılıyorum," diye ekledi Lincoln, Adam'ın masaya koyduğu dosyayı inceleyerek. "Bunun onlarla ne ilgisi var?" Spade kardeşleri kastetti.

Bir Lord'un bu işe karıştığını düşünüyorlar ve bizim devreye girip bu işi halletmemizi istiyorlar. Soru şu: Neden? Ne yapabiliriz ki?

Adam bir çantayı açar ve içinden tek bir fotoğraf çıkarır. Fotoğrafi önüme bırakmadan önce gözleri benimkilerle buluşur. O konuşurken gözlerimi ondan ayırmam. "İlk fotoğraftaki kız benim kardeşimdi." Oda sağır edici bir sessizliğe bürünür. "Bu fotoğraftaki kadın" —hala önümde duran fotoğrafa dokunur—"onunla birlikte görülen son kişiydi."

Yutkunarak, gözlerimi fotoğrafa indiriyorum ve gördüğüm şey karşısında kalbim hızla atmaya başlıyor. "Sen dedin ki..." Boğazımı temizliyorum. "Hiçbirinin Lordlarla bağlantısı yoktu." Gözlerimi bir kez daha ona çeviriyorum.

"Hiçbiri değildi. Şimdiye kadar..."

ASHTYN

"ASHTYN?"

Arkamdaki kadının sesini duymazdan geliyorum. Bana blenderdeki çivileri hatırlatıyor. Tüylerinizi diken diken ediyor ve çok sinir bozucu. Ve aynı şeyi tekrar tekrar söylüyor. Bir kez daha nasıl hissettiğimi sorarsa, çığlık atacağım.

Belki bir şey fırlatırım. Bu onlara benim deli olduğumu düşünmeleri için bir neden verecektir. Annemin beni göndermek istediğinden eminim. Nedenini bilmiyorum ama. Sanki kardeşimle beni o büyütmüş gibi. Bizim dünyamızda, Leydi

—bir lordun karısı—köşede oturup güzel görünürken, gerçek ebeveynler dadılar. Onlar sayesinde bu kadar uzun süre hayatta kalabildim.

"Ashtyn!" Bu sefer annem adımı bağıarak çağırıyor.

İki kadına dönerek bakıyorum. Yerden tavana kadar uzanan pencereye yaslanarak kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum. Yıllardır beni buraya kendisiyle birlikte gelmeye zorluyor. İstedığınız kadar benim inkâr içinde olduğumu söyleyebilirsiniz, ama profesyonel yardıma ihtiyacı olan o. Ben değil.

"Ne demek istediğimi anladın mı?" Annem, sanki onu duyamayacakmışım gibi dişlerini sıkarak fısıldadı.

Kadın, annemi duymamış gibi davranarak bana büyük, sahte bir gülümseme atar. "Hafta sonun nasıldı?" diye sorar.

"İyi" diye cevap veriyorum ve annem homurdanıyor.

"Onu porno izlerken yakaladım. Yine." Louis Vuitton çantasından bir kağıt çıkarır. Fotoğrafını çekip bastırmasına şaşırmadım. Buna kanıt diyor. En azından annem ona benim seks bağımlısı olduğumu söylediğinde babamın ihtiyacı olan şeyin bu olduğunu söylemişti.

Seks bağımlısı olmak için gerçekten seks yapman gerekir. Ama neyse. Babam benim seks bağımlısı olmadığımı anladı. Seks bağımlısı olabileceğimi düşünüyor muyum? Her zaman umut vardır. Ayrıca yirmi bir yaşıdayım. Benim yaşındaki kaç kadın porno izlememiştir ki?

Terapisti kağıda bakar ve kaşlarını çatar. "Bunu konuştuğumuzu sanıyordum?" Gözleri benimkilerle buluşur.

Onlara bir kez daha sırtımı dönerim ve tavandan tabana pencereden dışarıya bakarım. Bir lord ve leydinin çocuğu olarak, çocukluğumuzdan beri bize seks dayatıyorlar. Ama biz istediğimizde, bizi bunun için azarlıyorlar.

Bunu mantıklı hale getirin.

Yani, bunun arkasındaki mantığı biliyorum. Bu bir sınav. Bizi sürekli sınıyorlar. Lordlar, Barrington Üniversitesi'ndeki ilk üç yıl boyunca, inisiyasyon sürecinden geçerken bekar kalmak zorundadırlar. Son sınıfta, sevişecekleri bir kız seçerler.

Sizi bilmem ama bence bu harika bir şey. Vücudumu sık. Ne için yaratıldığını göster bana. Bunun yerine, kendimi tatmin etmek zorunda kaldım.

Babam bir Spade kardeşi. Tüm Lordlar çocuklarını Lordlara sunmak zorundadır. Bu yüzden çocuk yaparlar. Oğulları

, kızları ise bunu başaran erkeklere hizmet etmek zorundadır.

Ama bir Spade'in kızı? Ben başka bir Spade kardeşine verildim. Gelecek nesil. Üç hafta sonra, babam beni bir Spade kardeşine, Lordlarına bir sunum olarak hediye edecek. Kim olacağını bilmiyorum, ama kimi istediğimi biliyorum. Ve partide, havuzdan sıırıslık çıkarken vücuduma bakışından, onun da beni istediğini söyleyebilirim.

Saint, geceleri rüyamda gördüğüm tek erkek. Porno izlerken beni becerdiğini hayal ettiğim tek erkek. Gözlerinde öyle bir şey var ki. Sanki beni her zaman soyuyormuş gibi. Partiye gideceğini biliyordum. Kardeşimin telefonda bunu konuştuğunu duydum. Bu yüzden partiye gitmeye karar verdim ve o geldiğinde havuzda olmak istedim. Ayıyı kışkırtıyor muyum? Evet. Kışkırtıldığında ne yapacağını görmek istiyor muyum? Evet. Ama ters tepti. Beni ailemin evine götürdüğünde bayıldım ve bu sabah odamda tek başıma uyandım. Arabam garajda duruyordu, ondan ne mesaj ne de telefon geldi. Beklediğimden de değildi. Ben onun arkadaşı değilim, kardeşim onun arkadaşı. Bu yüzden porno izlemeye karar verdim ve Saint'in dün gece bana bıraktığı bacaklarım arasındaki acıyı dindirmeye çalıştım.

"Ashtyn!" diye bağırdı annem. "Bu ciddi bir mesele."

"Ben bakireyim anne," diye hatırlatıyorum ona. Bizim birer armağan olmamızın bir parçası da kanamamız gerektiğidir. Lordlar kontrolü severler. Sana söylendiğinde bacaklarını açarsın. Söylendiğinde diz çökersin. Ve söylendiğinde lanet olası çeneni kapatırsın. "Porno izlemenin senin için neden bu kadar dayanılmaz olduğunu anlamıyorum." Lordlar insanları öldürüyor ve o bunun için ölmek mi istiyor? Seks mi? Acınası.

"Görüyorsun..." diye tıslar. "Benim uğraştığım şey bu. Onun gerçekçi olmayan beklentileri var."

Gözlerimi devirip onlara dönerek, Saint'in beklentilerimi karşılayacağını, hatta daha da yükselteceğini söylerim.

"Ona söyle," diye ısrar eder annem. "Ona ne beklemesi gerektiğini söyle."

Terapist koltuğuna yaslanıyor, gözleri benimkilerle buluşuyor. "Seksten ne bekliyorsun?" diye soruyor açıkça. bekliyorsun?" diye sorar açıkça.

"Boşalmak," diye cevap veriyorum ve annem nefesini tutuyor. "Gördüğüm kadarıyla, eğer seni doğru dürüst sikerse, onun sikinin üzerine boşalabilirsin."

Annem bana doğru koşar ve yüzüme bir tokat atar. Sert değildir. Acıtacak kadar güçlü değildir. Güçlenmek için sıvı olmayan bir yemek yemesi gerekir. "Seni küçük..."

"Sorun yok." Annemin terapisti onu keser. "Ashtyn." Bana bakar. "Pornonun gerçek olmadığını biliyorsun, değil mi? Televizyonda gördüğümüz her şey gibi senaryosu yazılmış."

"O bir grup seks izliyordu." Annem incilerini sıkıca tutar. Böyle bir sürtük olmasına rağmen, gerçekten çok gergin bir kaltaktır. Birçok erkekle birlikte olduğunu biliyorum. Babam, karısını kimin aldığının umurunda değil. Onu başından uzak tutacak her şey olur. İkisi de başkalarını sikiyor. Babamın tek umursadığı şey, Lordlara olan sadakati. Başka hiçbir şeyin önemi yok. Eğer beni onların önünde ateşe atması gerekse, bunu yapardı. Neyse ki benim tek yapmam gereken bacaklarımı açıp sikilmeyi beklemek. "Grup seks," diye ağlayarak, titrek elleriyle yüzünü kapattı.

"Şansını artırır. En azından bir sik iyi olacaktır." Omuz silkiyorum.

Annemin yüzü olabildiğince kızarır ve derin bir nefes alır.

Yani, hepsi sahte olamaz, değil mi? Telefonumda ve dizüstü bilgisayarımda çok fazla kadın izledim. Eminim bir FBI ajanı benim adımlı listesinin en başına yazmıştır. İzlediğim tüm sitelerin yasal olduğundan ve oyuncuların reşit olduğundan emin oluyorum, ama bu benim arzumu gidermiyor. Ne kadar aşağılayıcı şeyler bulursam, o kadar derine iniyorum. Pornonun insanı duyarsızlaştırabileceğini duydum. Buna inanıyorum.

Sadece dokunulmak, sarılmak ve ten tenine temas etmek istiyorum. Hiç tatmadığım bir şeye açım. Ve bunu elde ettiğimde hayatımın daha iyi olacağını biliyorum.

"Ashtyn, annenle biraz konuşmak istiyorum, lütfen." Terapist bana yumuşak bir gülümsemeyle bakar.

İki kez söylemesine gerek yok. Ofisinden çıkıp koridordaki bankta oturuyorum. Uyluklarım kasılır, ama kendime hiç dokunmadım. Tabii ki orgazm oldum, ama titreşimli oyuncaklarla. Sadece dışarıdan. İçeriden değil.

Seçilmişlerin hepsi Lordları için seksten uzak durmak zorunda değildir. Ama ben Spade kardeşler için seçilmişim. Bizim kurallarımız farklı. Ve bunlardan biri, Lordum için kanamam gerektiği. Ona layık olduğumu kanıtlamam gerektiği. O üç yıldır kadınla yatmamış. Ama o pislikler ondan önce yatabilmişlerdi. Hangisi daha kötü bilmiyorum. Hiç deneyimlememek mi, yoksa nasıl bir şey olduğunu bilip de yapamamak mı?

"Gidelim." Annem öfkeyle ofisten çıkıp kapıyı arkasında çarparak kapatır.

Onu asansöre kadar takip ediyorum, birinci kata inip babamın geçen yıl Noel'de ona aldığı Bugatti'ye çıkıyoruz. Arabaya bindiğimizde,

alnımı sıcak cama dayarım.

"Bu seninle ilgili değil, Ash." Derin bir nefes alır.

"O zaman neden beni de seninle birlikte onu görmeye götürüyorsun?" diye merak ediyorum.

"Hayır. Seks demek istedim. Bir lord..." Durur. "Bir lord istediği zaman istediğini alır. Senin zevk alman önemli değil. Senin görevin hizmet etmek."

"Bir fark var mı?" diye mırıldanıyorum. Biz ihtiyaç duyulmak için yetiştirildik. Bana sorarsan, cinsel olarak kullanılmak bizim için bir kazanç olmalı. Yani, biz olmasak Lordlar da olmazdı. Onların çocuklarını doğuran, sayılarını artıran biziz. Saint'in seks oyuncağı olmak bana oldukça tatmin edici geliyor.

Arabayı durdurduktan sonra, gömleğimi tutup nazikçe yüzümü kendisine çevirir. Yumuşak bir gülümsemeyle, dağınık saçlarımı kulağımın arkasına iter ve tokat attığı yanağıma nazikçe dokunur. "Anlamıyorsun. Ve çok geç olana kadar da anlamayacaksın. Seks sana bir şeyler hissettirir."

Mesele de bu değil mi? Okuduklarıma göre, seks coşku verici bir şey. Doğru yapıldığında beden dışı bir deneyim.

"Sadece nefret ediyorum." Sesini alçaltıyor. "Bakire olman gerektiği gerçeğini. Daha önce deneyimlemiş olsaydın, belki farklı olurdu."

Daha dik oturuyorum. "Neden?"

"O seni sevmeyecek, tatlım," diyor açıkça.

Omuzlarım düşer ve ellerime bakarım. "Aşk aramıyorum," derim yumuşak bir sesle. Aşkın bizim dünyamızda var olmadığını anlıyorum. Önemli olan seks, para ve güç. Aşk duyulmamış bir şey. Kendi ailen bile seni sevmiyor; sen başka bir amaç için yaratılmadın.

"Herkes sevgiyi hak eder. Senin bunu asla deneyimleyemeyeceğin için üzgünüm

"

Ona bakıyorum ve gözlerinde dökülmemiş gözyaşları görüyorum.

"Üzgünüm," diye fısıldadı bir kez daha ve şimdi başka bir şeyden bahsettiğini hissettim.

başka bir şeyden bahsettiğini hissediyorum.

Yutkunuyorum, birdenbire rahatsız oluyorum. Biz samimi konuşmayız. O bağıırır, ben de aptalca şeyler söyleyip tokat yerim. Hep böyle olmuştur. "Ne için?" diye sormadan edemiyorum.

"Seni doğurduğum için."

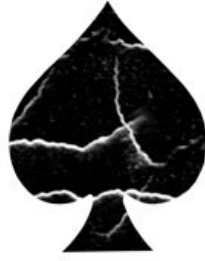
Midem düğümlenir ve boğazım kapanır, nefes almam zorlaşır. O, benim hep bildiğim ama onun asla söylemeye cesaret edemediği sözleri söylemiştir. Ben erkek olsaydım, durum farklı olurdu. Yakında bir kızla yatacağıım için kutlanırdım.

"Eğer fırsatın olursa, Ashtyn, kaç. Deli gibi kaç ve asla arkana bakma. Anladın mı?"

Nereye gitmemi beklediğini bilmiyorum, ama gözlerindeki korku beni başımı sallamaya itiyor. "Evet."

"Ciddiyim. Bir lord için asla yeterli olmayacaksın." Koltu ğ una yaslanarak mırıldanıyor, "Hiçbir kadın yeterli değildir... ve sen de özel biri değilsin."

YEDİ

SAINT

Lordların evindeki yatağında oturmuş, telefonumdan onu izliyorum. Ailesinin evindeki odasında ve kendi evinde kameralarım var. Bir yıldan fazladır oradalar. Dün gece Lordlarla bütün gece uyumadım ve sonunda bu sabah saat yedide arabasını bıraktım. İçeri girip onu görmek için can atıyordum ama kendimi zorla dışarı çıkardım.

Kendimi zorlayarak eve gidip birkaç saat uyudum. Uyandığımda, kendimi tutamadım. Onun odasındaki görüntüleri açtım ve bu sabah uyanışını izledim.

Bir saat önce, annesinin terapi seansına gitmek için evden çıktı. Onu terapiye götürdüğünü biliyorum. Ama cep telefonumda, yatağında uzanmış, telefonunda porno izliyor. Birkaç erkek tarafından sikilirken kadının inlemelerini ve öğürmesini duyabiliyorum.

Ashtyn yorganının üzerinde ileri geri sallanıyor. Dişlerini alt dudağına geçiriyor ve sol eliyle göğsünü okşuyor. O kadar muhtaç ki, çok sevimli.

Sevgilimin ellerinin ve dizlerinin üzerinde, gözlerinde yaşlarla bana doğru emekleyerek gelip, onu sikmemi yalvarmasını hayal ediyorum. Boşalmasına izin vermemi.

"Saint," diye inliyor, ben de inliyorum.

Siktir, hiç bu kadar çaresiz bir şey duymamıştım, yetişkin erkeklerin hayatları için yalvardıklarını görmüştüm. Hiçbir şey onu geçemez.

Eşofmanımı aşağı indirip sertleşmiş sikimi elimle kavırıyorum. Onu, açık bacaklarımın arasında yüzüstü yatarken, dudaklarını sikime dolamış olarak hayal ediyorum. Gözyaşlarıyla dolu güzel mavi gözleri, boğulurken bana bakıyor. Mükemmel dudaklarından salya akarken, gözyaşları yanaklarından aşağı düşüyor. Bu manzara görülmeye değer ve onu telefonumla kaydetmek için sabırsızlanıyorum, böylece ona benim kirli fahişem olarak ne kadar güzel görüldüğünü gösterebileyim.

Başı geriye düşer ve meme ucunu çimdikler, hafifçe çeker ve kendini inlemeye zorlar. Ama bırakmaz. Aksine, daha sert çeker, dişlerini dudağına geçirir ve çılgılığını bastırır.

Acıyı seviyor. Geçen yıl, odasına yerleştirdiğim gizli kameralardan onu defalarca zorladığını izledim.

Uzanıp yanındaki vibratörü alır ve odası vızıldama sesiyle dolar. Bacaklarını genişçe açar ve vibratörü çıplak renkli iç çamaşırının üstüne, amına yerleştirir. Kendini tatmin ederken asla çıplak olmaz. Sanırım kendine dokunma düşüncesi onu tedirgin ediyor. Çok ileri gidip kendini parmaklayacağından çok korkuyor.

"Oh... Tanrım..." diye inliyor, kalçaları yatakta daha da aşağıya doğru kayarken.

Yakında onu becerecek olan benim ve Tanrı'nın ona yardım edemeyeceğini anlayacak.

Telefonu elinden düşer ve vibratörü kullanırken yanına bırakır. Sesi yükselir ve serbest eliyle yüzünü kapatır. Burnunu sıkıştırıp nefesini kesince, sertleşmiş sikimi daha sıkı kavrarım.

"Ah tatlım," diye fısıldıyorum, bana neyi sevdiğini göstermesinden hoşlanıyorum. Denemekten korkmuyor. Bunun ne kadar iyi olabileceğinin farkında değil.

Ben bakir değilim. Lisede seks yaptım. Üniversitede üç yıl seks yapmadan geçirmek zorunda kalma düşüncesi, kabul etmeye fazlasıyla hazır olduğum bir meydan okumaydı. Ama arzuladığım kişinin beni istediğini anladığım anda, neredeyse "Tanrılar siktir olsun" diyecektim. Ama başka birinin ona sahip olacağı düşüncesi galip geldi.

Onunla yatsaydım, okuldan atılırdım ve o da Lord'u için bakire olması gerektiği için kullanılmış bir fahişe olurdu. Bu riski almayı reddettim. Benden başka biri onunla yatarsa, bu benim izin vermemle olur.

Kalçalarının sallanmasını izliyorum, o ise yüzünü elleriyle kapatıp burnunu sıkarken başını sallıyor. Sertleşiyor ve iç çamaşırında orgazm olurken boynu kavisleniyor.

Elini çekip, nefes nefese vibratörü kapatıyor. Nefes nefese vibratörü yere atarken, ben de amını kaplayan ıslak lekeyi inceliyorum. Orada olsaydım, iç çamaşırlarını yırtıp ağzına tıkdım, böylece titrek bacaklarının arasına yüzümü gömüp onu tekrar yüzüme boşaltmaya zorlarken kendi tadını alabilirdi.

Bir dakika sonra, kalkar, vibratörünü kaldırır ve banyosuna doğru yürür. Telefonunda hala grup seks yapan kadın, duyduğum tek sestir.

Birkaç saniye sonra kapısı açılır, ben de penisimi serbest bırakıp daha dik otururum. Annesi yatağına doğru yürür ve Ashtyn'in cep telefonunu alır.

Kadının boğulma sesini duyunca ağzı açık kalır.

Tam o sırada, Ashtyn banyodan tamamen giyinmiş olarak çıkar ve annesi ona bakar. "Anne?" diye çığlık atar.

"Ne halt ediyorsun sen?" diye sorar annesi, Ashtyn'in cep telefonunu elinde tutarak.

Kollarını göğsünde kavuşturur ve gözlerini devirir. "Sadece porno, anne. Kimseyle sevişmiyorum ki."

Annesi homurdanır ve videoyu durdurur, sonra onu yatağına atar. "Hazırlan. Yirmi dakika sonra çıkıyoruz."

"Nereye gidiyoruz?" diye sorar Ashtyn, öne doğru adım atarak.

Annesi cevap vermeden odadan çıkıp yatak odasının kapısını çarparak kapatır ve Ashtyn öfkeyle nefes alır. Nereye gittiklerini biliyor, ben de biliyorum. Annesi onu terapistine götürüyor. Kendisinin seks bağımlısı olduğuna yemin ediyor.

Ashtyn'in meraklı olmasını sevmiyor.

Cep telefonum çalar ve videoyu keser. Arayanın Lord olduğunu görürüm. Derin bir nefes alıp cevap veririm. Bu, beklediğim aramadır. Umarım istediğim haberleri getirmiştir.

ASHTYN

ANNEM ve ben anne babamın evine giriyoruz ve babamın sağ kolu fuayede duruyor. "Baban seni çalışma odasında görmek istiyor," diyor bana.

Başımı sallayıp o yöne doğru yürümeye başlıyorum. Annemin topuklarının mermer zeminde çıkardığı ses, onun da peşimden geldiğini gösteriyor.

"Ashtyn'i görmek istiyor. Yalnız başına," diye seslenir Dean.

"Ben onun lanet olası annesiyim ve ona eşlik edeceğim," diye ona ters bir şekilde cevap verir. Kolumu tutarak beni koridora sürükler ve çift kapıdan dışarı fırlar.

Babam, mülkün arkasındaki ormanı gören tavandan tabana pencerelerin önünde duruyor. "Altus..."

"Bizi yalnız bırak," diye emreder.

Annem dik durur. "Ben gitmeyeceğim..."

"Seni dışarı attırmadan önce defol git." Sesi sakindir, viskisini bardağında çevirir. Bir yudum alır ve Dean'in çift kapıda durup anneme "Sana söylemiştim" der gibi baktığını görürüm.

Annem öfkeyle nefesini verir ve ben gözlerimi yere indiririm. Birkaç saniye sonra kapılar çarparak kapanır.

"Ashtyn?"

"Evet, baba?" Gözlerimi kaldırıp onunla göz göze geliyorum. "Yemin töreni yakında."

"Benden ne beklendiğini anlıyorum." Annem, benim bir Spade kardeşine sunulmamı istemediğini çok açık bir şekilde belirtmişti, ama bu onun kontrolünde olmayan bir şeydi. Babam bir Spade kardeşiydi ve bir kızı olduğu için, ben de gelecek nesle hizmet etmek zorundaydım. Şu anda Lordlar arasında Spade kardeşlerin tek kızıyım. Seçilmiş diğer üç kadın ise yüksek rütbeli Lordların kızları. Spade'ler kadınlar konusunda sadece en üst düzey olanları kabul ederler. Lordlar da her şey gibi, bazıları diğerlerinden daha fazla güce sahiptir.

Spade kardeşler Lord'lardır, ama seçilmiş birini alırken kendi kuralları, inisiyasyonları ve ritüeli gerçekleştirme yöntemleri vardır. Diğer seçilmişler Lord'larını kabul etme seçeneğine sahiptir. Benim yok. Ne olursa olsun verileceğim.

İçkisini bitirip boş bardağı masasına koyar. Ceketini geri çeker ve ellerini pantolonunun ceplerine sokar. Soğuk bakışları benimkilerle buluşur. "Beni hayal kırıklığına uğratmayacaksın, değil mi?"

"Hayır, baba," diye aceleyle cevap veriyorum. "Ben hala..."

Beni durdurmak için elini kaldırır ve ben dudağımı ısırırım. Elini yüzünde gezdirir ve koltuğuna oturur. "Annen senin fahişelik yaptığını düşünüyor." Bana sert bir bakış atar ve bunu söyleme şekli, hala kararsız olduğunu hissettirir. "Seni götürdüğü o lanet terapist, senin bir bakire için fazla gelişmiş olduğunu söyledi."

Onun sözlerine irkildim. Toplumumuzda seks çok açık bir şekilde tartışılıyor, ama yine de bizim seks yapmamızı istemiyorlar. Bu, açıklıktan ölen bir adamın önüne ziyafet çekmek gibi bir şey. Dünyadaki çoğu baba, kızlarına seks kelimesini asla kullanmaz. Ama benim babam, başka bir adamın benimle ilk kez sevişmesini izleyecek. "Bunun ne anlama geldiğini anlamıyorum," diyorum dürüstçe. "Ama seni temin ederim ki, o yanılıyor."

"Sanırım göreceğiz, değil mi?"

Gergin bir şekilde yutkunuyorum. Araştırmamı yaptım ve birkaç nedenden dolayı ilk seferimde kanamam olmayabilir. Mesela on iki yaşındayken yazımı at kampında geçirdiğimde olduğu gibi. Cinsel ilişki dışı travma diye bir şey var. Daha önce okumuştum.

"Gidebilirsin." Gözlerini bilgisayarına indirerek beni gönderir.

Arkamı dönüp çıkmak için dönünce Dean'in bana kapıyı açtığını görüyorum. Tabii ki annem çıktığında o çıkmamıştı. Kapıyı açık tuttuğu için ona sessizce teşekkür ediyorum. Koridora çıkınca büyük fuayeye koşuyorum ve merdivenlerden yukarı çıkıp odama giriyorum. Birkaç şey alıp bir haftalığına evime gideceğim. Bugün annemden yeterince sıkıldım. Artık beni şahin gibi izleyecektir.

Siyah perdelerim kapalı, bu yüzden geceymiş gibi bir izlenim veriyor. Komodininin yanına gidip küçük lambayı yakıyorum. Yastığımın altında, yatağımın üzerinde duran bir kutu görüyorum ve kaşlarımı çatıyorum.

Beyaz danteli çözüp kapağı kaldırıyorum. Kağıt mendili çekip çıkardığımda, katlanmış bir kağıt parçası buluyorum. Kağıdı açıyorum.

Ben yemin
ederim.
Sen yemin
edersin.
Biz yemin
ederiz.

Benim dünyamdaki herkesin ezbere bildiği altı kelime ve on beş harf. Bize bir amaç vermek için etmemiz gereken yeminler. Seçilmişlerin Rablerine söylemeleri gereken sözler. Bazıları evlilik yeminlerinde bile bunu söyler. Bu bir yemin, hizmet etme sözüdür.

Ellerim titriyor ve mektubu düşürüp siyah kağıt mendili geri çekiyorum. Kutunun içinde çeşitli uzunluk ve genişlikte deri parçaları var.

İkisi diğer ikisinden daha uzun ve daha geniş. Beşincisi daha ince ve ortasında gümüş bir halka var.

Bir tasma.

Ben bir Lord'un evcil hayvanı olacağım.

Kullanılacak ve oynanacak bir şey. Bu düşünce nefesimin kesilmesine ve kalbimin hızla atmasına neden oluyor.

Bir ışık yanıyor, odayı aydınlatıyor ve penceremin yanındaki küçük kanepede oturan bir adam gördüğümde çığlık atarak geri atlıyorum.

Koltuk minderlerine yaslanmış, kollarını koltuğun üstüne uzatmış, bacaklarını genişçe açmış. Koyu renk kot pantolon, siyah tişört ve Lordların maskesi giymiş

—üzerinde çatlaklara benzeyen gri çizgiler olan beyaz bir Lord maskesi takıyor. Gözleri ve dudakları, dipsiz bir karanlık çukuru gibi siyah.

Elimi çarpan göğsüme koyuyorum ve o kalkıp bana doğru yürürken yatağımın kenarından bir adım geri çekiliyorum. Acele etmiyor ve ben

gergin bir şekilde yutkunuyorum. O yatağın ucunu dönerken ona doğru dönüyorum. Geri adım attığımda, kığım komodine çarpıyor ve inliyorum.

Durup, sessizce önümde duruyor. Kalbim göğsümde çarparken, amım kasılır. Nefesim odayı doldurur. Hem korkmuş hem de tahrik olmuş durumdayım. Korku filmleri izlerken de böyle hissetmişim, ama bunu ilk elden yaşamak, daha önce hiç bilmediğim bir şey.

O sadece orada duruyor ve gözlerinin üzerimde olduğunu hissedebiliyorum. Sessizlikte ayaklarımla yerimde kıpırdanıyorum, kim olduğunu ve ne düşündüğünü merak ediyorum.

Yavaşça ellerimi uzatıp hızla aşağı çekiyorum. Beni durdurmak için hiçbir hareket yapmadığında, bunu tekrar yapıyorum. Dudaklarımı yalıyorum ve parmaklarım çenede maskenin ucuna dokunup yukarı doğru itmeye başlıyor.

Bir yanım onun beni durdurmasını umuyor. Sürprizleri severim. Bilinmeyeni. Diğer yanım ise onun Saint olmaması ihtimalinden korkuyor. Eğer öyleyse, ağlayacağım. Yanlış anlamayın, Haidyn ve Kashton'ı seviyorum, ama benim için Saint tek.

Titrek bir nefes alıp, maskeyi yukarı doğru itiyorum. Maske kafasından çıkıp yere düşüyor ve parlak yeşil gözlere bakıyorum. Onları milyonlarca kez gördüm, ama hiç böyle görünmemişlerdi. Aç. Yasak.

"Saint." Onun adını fısıldamayı başarırım ve parmak eklemleri yüzüme dokunduğunda, aralık dudaklarımdan bir inilti kaçar.

"Tatlım." Bana gülümsüyor.

Uyluklarım kasılır. Bu bir rüya olmalı. "Sen benim..." Yutkunurum. "Sen benim seçtiğim misin?"

"Sen benimsin." Bir kez başını sallar, gözleri yüzümde dolaşır.

Yatağıma bakıyorum ve eli yüzümden düşüyor. "Bunlar senden mi?"

"Evet."

İtirafıyla kalbim hızla çarpmaya başlar ve kulaklarımda kan basar. Aniden oda çok sıcak gelir ve temiz hava almak için gömleğimi çekerim.

"Sadece bunları giymiş halini görmek için sabırsızlanıyorum."

Şimdiye kadar midemde keleklerin uçmasının anlamını hiç anlamamıştım. Sözlerinde hiçbir şey kaba değil, ama onun önünde çıplak durma düşüncesi beni geriyor. Aslında korkutuyor. Bunu hep istedim, ama yine de olacıklardan korkuyorum. Ben onun olduğumda bana ne yapacağından. Dün gece sarhoştum, ama şimdi ayığım ve üç hafta sonra bana istediği her şeyi yapabileceğini anlıyorum.

Onun bakışlarından kaçınarak deri kayışları alıyorum. İki tanesini elimde tutuyorum. "Bunlar ne için?" diye soruyorum, ama bir fikrim var.

"Yemin töreninde bunları takacaksın," diye cevaplıyor.

Gözlerim onun gözlerine kilitleniyor. O kelebek hissi yoğunlaşıyor.
"Tören mi?"

Elindeki kayışı bana uzattı ve ben merak etmiş gibi başımı salladım. Porno izlerken çok saçma sapan şeyler gördüm. Bunların ne olduğunu çok iyi biliyorum. Ama ona bana bir şey öğrettiğini düşünmesine izin vereceğim. Kendini üstün hissetmek isteyen bir adam için kendimi aptal gibi göstermekte sorun görmüyorum. Özellikle de bu adam Saint ise. Hayatımızda fedakarlıklar yapmak gerekir.

Pürüzlü deriyi küçük bileğime sarar ve yerine takar.
Sonra küçük gümüş yüzüğü üstte kalacak şekilde çevirir.

Kutudan ona uyan ikinci halkayı alıp titrek ellerimle ona uzattım. Diğer bileğime de taktı. İçini kaplayan deri, cildime sürtünüyor ve kollarımı ağırlaştırıyordu. "Peki bunlar?" Biraz daha uzun olanları işaret ettim.

"Onlar ayak bileklerin için."

Omurgamdan bir ürperti geçer. Bekaretimi aldığında beni bağlayacak. Nedense bu düşünce hiç aklıma gelmemiştir. Etrafımızda mumlar yanarken, arka planda yumuşak bir müzik çalarken, gül yapraklarıyla kaplı bir yatakta olacağını mı umuyordum? Hayır. Ama BDSM sahnesi olacağını da düşünmemiştim. Beni kırbaçlayacak mı?

"Yani..." Sorumu bitiremeden kendimi durduruyorum. Nefesim gittikçe hızlanıyor. Heyecanlıyım ama aynı zamanda gerginim. Korkunun heyecanla aynı hissettirebileceğini okumuştum. İç çamaşırımın ıslak olması, ikisinin de beni tahrik ettiğini gösteriyor.

"Acıtacak." Amım kasılır ve o uzanıp saçlarımı yüzümden çeker. "Ama sonra daha iyi hissettireceğime söz veriyorum."

Çeviri: *Yalnız kaldığımızda.*

Ben sessiz kalınca, "Onlara bir gösteri sunmalıyız" diye devam etti.

Gösteri mi? "Sahte davranmamı mı istiyorsun?" diye soruyorum. Belki de annem haklıydı.

O da bunu daha önce yaşamış ve ne olacağını çok iyi biliyor.

"Hiç numara yapmana gerek kalmayacak, tatlım." Sırıttıyor. "Eğer gelmeni istersem, geleceksin. İstemediğimde ise, gelmeyeceksin."

Anlamadığım için kaşlarımı çatıyorum. "Neden gelmemi istemeyesin ki?" Bir kadının orgazm olamadığı bir video hiç görmedim. Genellikle defalarca orgazm olurlar. Bunu en iyi işkence türü gibi gösterirler.

O gülümser. "Sana öğretecek çok şeyim var." Eğilerek alnıma nazikçe bir öpücük kondurur ve sonra kapıma doğru yürür.

Kalbim hızla atıyor ve bir adım öne çıkıyorum. "Bana şimdi bir şey Dışarı. öğret," diyorum aceleyle.

Durup, ellerini ceplerine sokar ve tekrar bana döner Nefesimi tutarak, onun gitmesini bekliyorum. Birlikte hiçbir şey yapmamıza izin verilmiyor. İkimiz de bu kadar uzun süre dayandık, üç hafta daha ne fark eder ki? Ama o burada, benim odamda ve artık onun benim efendim olacağını biliyorum, gitmesini istemiyorum. Onu mümkün olduğunca uzun süre burada tutmak için çaresizim.

Kutuya bakıyorum, umutsuzca bir şey bulmaya çalışıyorum. Parlak gümüş bir şey dikkatimi çekiyor. Her iki yanında birer mandal var. Dört tane var ama ben birini alıyorum. "Bu ne?"

O benden alır ve cevaplar: "Çift uçlu cıvata tokası."

Kaşlarımı çatıyorum. Bu şey yatak odasına değil, garaja ait gibi görünüyor. "Ne işe yaradığını gösterir misin?"

Geri adım atarak, beni yavaşça baştan aşağı süzer. Beni seçtiğini mi yoksa bana mahkum olduğunu mu sormak istiyorum. Ama bunun gerçekten önemi var mı? Hayır. O, hizmet etmek istediğim kişi ve neden bu kadar şanslı olduğumu sormayacağım.

"Soyun," diye emreder.

Gözlerimi kaldırıp onunla göz göze geliyorum ve ona inanamadan bakıyorum, ama sesinin değişmesiyle meme uçlarım sertleşiyor. Otoriter. Emredici. Ona itaatsizlik edip, onları koparacak mı diye görmek istiyorum, ama onun gitme riskini almak istemiyorum.

Dün gece partide olduğum kadar sarhoş ve cesur değilim. Şimdi ayık ve korkmuş durumdayım.

Tereddütüm karşısında koyu kaşlarını kaldırıyor.

Gideceğinden korkarak, titrek bir nefes alıp tişörtümün eteğini tutuyorum. Kafamdan çıkarıp yatağa atıyorum, sonra sütyenimi çıkarıyorum. Onu yere bırakıp içgüdüsel olarak ellerimle göğüslerimi kapatıyorum.

"Tevazu, aşman gereken bir şey, tatlım."

Geniş gözlerimle ona bakıyorum, o da beni bekleyerek izliyor. Benim de sözümü tutmamı bekliyor.

Yavaşça ellerimi göğsümden indirip şortumu çıkarırım, ayakkabılarımı çıkarır ve tangamla birlikte yere atarım. Onun önünde çıplak dururken, kalbim göğsümde hızla atıyor.

"Arkanı dön. Ellerini arkada birleştir," diye emrediyor.

Memnuniyetle ona sırtımı dönüyorum ve derin bir nefes alıp söyleneni yapıyorum. Bileklerimdeki deriyi çekerek ellerimi arkama getiriyor, ellerini omuzlarıma koyup beni kendisine doğru çeviriyor. "Daha iyi." Gülümsüyor, gözleri çıplak göğsüme düşüyor.

Kollarımı çekince, elinde tuttuğu gümüş şeyin artık olmadığını fark ediyorum. Deriye takılı gümüş halkalarla kelepçeleri birbirine bağlamış olmalı. Kollarımı arkamdan ayırmaya çalıştığımda bunu doğruluyorum. Kollarım birbirine bağlı ve derinin içi bileklerimi sertçe sıyrıyor.

İnlememek için dudağımı ısırıyorum, ama hareket edememekten hoşlanan amım zonkluyor. Yapamayacağımı bilerek, onu hiç bu kadar çok dokunmak istememiştim.

Girdiğimde bulunduğu kanepeye doğru yürüdü ve oturdu. "Buraya gel," diye emretti ve titrek bacaklarımın arasında ıslaklık oluştu.

Yavaşça yatağımın etrafından dolaşıp kanepenin önüne geliyorum. Hayal ettiğim şey buydu: Saint ve ben birlikte. Ben çıplak ve ona beni sikmesi için yalvaran. Ama kalbim deli gibi atıyor. Böyle olacağını hiç beklemiyordum. Ve o tamamen giyinik.

"Bana dön, tatlım. Görmek için beklediğim şeyi göster bana."

Başımı eğip, nefesimi sakinleştirmeye ve kalbimin çarpışını görmezden gelmeye çalışarak yavaşça dönüyorum. Ona döndüğümde, kot pantolonlu bacağına okşuyor. "Otur."

Zor oluyor ama sağ uyluğuna oturmayı başarıyorum. Elleri belime gidiyor ve dokunuşu cildimi yakıyor. "Kıçını geriye, kalçalarını öne doğru it. Bacaklarını aç," diyor ve bacaklarını açarak bana dediğini yapmam için yer açıyor.

"Ben..."

Dış uyluklarıma tokat attı ve kalıcı acı vajinamı kasılmaya zorlayınca şaşkınlıkla bağırdım.

"Bu bir soru ya da öneri değildi. Söyleneni yap, yoksa ağzını tıkarım."

Çok geç olmadan farkına bile varmadan inlerim ve o bu sese gülümser. Utançtan yanaklarım kızarır, ama kalçalarımı öne doğru itip sırtımı kamburlaştırarak kıçımı geriye doğru itmeyi başarıyorum. Neden bu pozisyonda olmamı istediğini anladığımda başım öne düşer. Kot pantolonunun sertliği şişmiş klitorisime sürtünür.

"İşte böyle, Ash." Parmakları uyluklarıma gömülür, derimi çimdikler.

Başımı kaldırıp kalçalarımı ileri geri hareket ettiriyorum. "Tanrım..." Yutkunup nefes alıyorum, kalçalarım hızlanıyor, onun uyluklarında ileri geri sallanıyorum.

"Ne kadar muhtaç olduğunu bir bak, tatlım." Uyluklarımdan elini çeker ve tekrar tokatlar.

Nefes nefeseyim. Bir saniye önce hissettiğim tüm tereddütlerim artık yok.

İki eli de uyluklarımdan ayrılıyor ve sertleşmiş meme uçlarımı tutup öne doğru çekiyor.

Acıya tepki olarak kalçalarımı sallayarak haykırıyorum.

"Hoşuna gitti mi?" Daha sert çekiyor ve omuzlarım acıdan titriyor. "Siktir, sen muhtaç bir fahişesin. Değil mi?"

"E-evet," diyorum, başımı sallayarak. Kot pantolonunun sürtünmesi tam da doğru noktaya geliyor. "Tanrım..."

Göğsümün yan tarafına tokat atarak sözümü keser. "Burada Tanrı yok, tatlım. Yanılma, benim için diz çökeceksin, ama senin için planladığım şeyler kutsal olmaktan çok uzak."

Hayatımı ona adayacağımı bilerek inledim. Onun en güvenilir hizmetkarı olacağım.

"Bana yalvaracaksın, değil mi? İyi bir kız gibi, bir fahişe gibi muamele görmeyi hak eden bir kız gibi."

Bunu zaten biliyordum, ama bunu sanki ona tutturmam gereken bir sözmüş gibi söylemesini seviyorum. "Evet... lütfen..."

"Lütfen ne?" Eli tekrar meme uçlarıma gider ve onları öncekinden daha sertçe çimdikler. Kendimi geri çekilirken bulurum, bu acıyı seviyorum.

"Lütfen, boşalabilir miyim?" diye soruyorum, çok yaklaştığımı bilerek. Daha önce hiç oyuncak kullanmadan boşalmamıştım. Kendine dokunmadan boşalmanın mümkün olduğunu bile bilmiyordum.

"Henüz değil," diye cevaplar.

"Saint," diye nefes nefese, "lütfen..."

Bu sefer yüzüme tokat atıyor ve amım titriyor. Annemin bana vurduğu zamanki gibi değildi. Farklıydı... şehvetliydi. Bir öpücüğün nasıl bir his olduğunu hayal ediyorum ve dudaklarımı yalıyorum.

Sonra eli çenemi kavrar, saçlarım yüzüme dağılır. Serbest eliyle saçlarımı geri iter ve ben nefes almaya çalışırım. "Dur dedim mi?" diye sorar ve ben artık hareket etmediğimi fark ederim.

"Hayır," diye boğuk bir sesle cevap veriyorum ve ellerimi arkamda bağlayan deri kelepçeleri çekiyorum. Omuzlarım yanıyor ve ellerim yumruk oluyor. Sadece ona dokunmak istiyorum. Onu öpmek istiyorum. Ellerimi onun koyu saçlarında gezdirmek ve yüzünü bana çekmek istiyorum. Dudaklarım aralanmış ve gözleri sanki beni tatmak istermiş gibi üzerlerinde.

"Uyluklarımın üzerinde sürmeye devam et, tatlım. Bana ne kadar çaresiz olduğunu göster." Tekrar başlıyorum ve amım çok şişmiş. Islanmışım, onun için sırılsıklamım.

Bir eli çenemi tutarken, diğer eliyle iki parmağını ağzıma sokuyor. Onları emiyorum ama boğazımın arkasına çarptıklarında öğürüyorum.

"Bunun üzerinde çalışacağız. Sen dizlerinin üzerinde çok zaman geçireceksin tatlım, ben de o güzel dudaklarını sikmeye devam edeceğim."

Bu fikri çok severek inliyorum. "Evet, efendim." Neden nefes nefese bu kelimeler ağzımdan çıkıyor bilmiyorum, ama çıkıyor. İzlediğim videolarda görmüştüm ve doğru geldi. Siktir, isterse ona Baba diyeceğim.

"Aferin kızım," diye homurdanıyor, bana tekrar tokat atıyor ve kalçalarım istemsizce sallanıyor. "Sen sadece oynanmak için yalvaran bir oyuncaksın, değil mi?"

"Evet." Çılgınca başımı sallıyorum. Gözlerim yaşlarla doluyor ve uyluklarım onun uyluklarını sıkıca kavırıyor. "Lütfen, benimle oyna," diye yalvarıyorum, utanmadan göğsümü yüzüne yaklaştırıyorum, meme uçlarımı tekrar çimdiklemesini istiyorum.

"Zamanı gelince, tatlım. Zamanı gelince." Parmakları boğazımı kavrar, başımı geriye doğru zorlar.

Gözlerimin köşelerinden yaşlar akarken tavana bakıyorum ve kalçalarım ileri geri hareket ediyor. Onun eline karşı yutkundüğümde, el sıkışıyor ve dudaklarım açılıyor, ama nefes alacak bir şey yok.

Göğsüm dışarı çıkıyor, uyluklarım şişmiş amımı sürttüğüm uylukları sıkıca kavırıyor. Yıldızlar karanlık bir gecede düşüyormuş gibi gözlerimin önünden geçiyor ve sanki yanıyormuşum gibi cildimden bir sıcaklık dalgası geçiyor. Meme uçlarım sertleşiyor ve bağlı ellerim yumruk oluyor. Duruyorum, vücudum bir dalga beni kaplayıp sonsuz bir okyanusta boğarken sertleşiyor.

Boynumu bırakır ve ben derin bir nefes alırım. Vücudum titrer ve o yüzümü avuçlar, başımı aşağıya doğru çevirip ona bakmamı sağlar. Gülümsüyor, ama şu anda dudaklarımı bile hissedemiyorum. "Bacağıma boşaldın, tatlım. Ne kadar iyi bir fahişesin."

Gözlerimi kırıyorum ve yeni gözyaşları yüzümden akıyor. Başım dönüyor ve kalbim hızla atıyor. Kafam güzel. Daha önce esrar içmiştim ama bu kadar iyi hissettirmemişti. Aşık bir kız öğrenci gibi başım dönüyor. Ona bir tane daha vermesi için yalvarmaya hazırım. Saint isterse beni bağlayıp saatlerce benimle oynayabilir.

Eğilip alnımı şefkatle öper ve beni kucağından indirir. Titreyen bacaklarımın üzerine beni indirir. Beni kendinden uzaklaştırır, kelepçeleri açar ve bileklerimden çıkarır.

Ellerim serbest kaldığında hayal kırıklığıyla iç çekiyorum ve o ellerini sırtıma koyuyor. "Eğil," diye emrediyor.

Başımı eğip ellerimi kanepenin minderine koyuyorum, zaten ağır olan nefesim düzensizleşiyor, bana ne yapacağını görmekten korkuyor ve heyecanlanıyorum. Titrek bacaklarımın üzerinde dururken uyluklarım kasılır.

"Kıpırdama," diye emreder ve gözümün ucuyla onun masama doğru yürüdüğünü izlerim. Bir şey alır ve tekrar arkama gelir. Elini sırtıma koyar ve sanki üzerime bir şey çiziyormuş gibi hissedince kaşlarımı çatarım.

"Saint...?"

Kıçımı tokatladı. "Artık benimsin, Ash. Bu da istediğim her şeyi yapabileceğim anlamına geliyor. Anladın mı?"

"Evet, efendim," diyorum nefes nefese, eli sol uyluğuma indikten sonra sağ uyluğuma geçiyor. Ne halt ediyorsa onu bitirdiğinde, saçımı tutup beni ayağa kaldırıyor. Dudaklarım açılıyor ve beni döndürdüğünde nefesim kesiliyor. Serbest eli bir kez daha boynuma gidiyor.

Siktir, böyle olacağını biliyordum ve şimdiden beni bağlayıp tekrar benimle oynaması için can atıyorum.

"Söyle," diye emrediyor.

Ağır gözlerimle onun gözlerini arar. "Ben seninim." Ne duymak istediğini çok iyi biliyorum ve ne gerekiyorsa yapmaya hazırım.

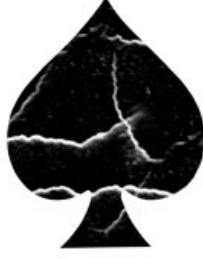
"Tabii ki benim, Ashtyn." Bana yaklaşıp, eli boğazımı kavrar ve başımı geriye doğru çekerek ona bakmamı sağlar. "Ve bundan sonra, ben istemediğim sürece kimse vücudunu göremez. Anladın mı?"

Derin bir nefes alıp başımı sallıyorum. "Anladım." Beni sergilemesini istiyorum. Benimle gurur duymasını istiyorum.

Boğazımı bırakıp, yumruklarını nefes nefese kalan göğsümden aşağıya, göğüslerime doğru kaydırır. "Yakında görüşürüz, tatlım." Bununla birlikte, sanki az önce onun bacağına, muhtaç bir sürtük gibi binmemişim gibi odamdan çıktı.

Kanepeye düşüp, artık kapalı olan kapıya bakarak, ter içinde kalmış ve ağır ağır nefes alıyorum. Annem haklıymış. Seks insana bir şeyler hissettiriyor. Saint'e hep aşık oldum, ama az önce hissettiğim şeyden sonra... O hissi tekrar yaşamak için, yerde sürünerek onun ayakkabısına binip, onun "uslu kızı" olacağıma yemin edeceğimi fark ettim. Beni kim izlemek isterse istesin, umurumda olmazdı.

SEKİZ

SAINT

Lanet olsun!

Daha önce hiç bu kadar seksi bir şey yaşamamıştım. Yıllar boyunca yüzlerce Lord'un seçtikleri kadınları siktiğini gördüm. Yemin törenlerinde ve Lordların evlerinde, haftanın her gecesi verdikleri partilerde. İzlediğim pornolar. Kimsenin izlemediğini bilmeden telefonumda onun orgazmını izlemekten daha iyiydi.

Hiçbir kurala aykırı davranmadım. Onu sikmedim. Ama lanet olsun, onu yere atıp, kığını havaya kaldırıp, ıslak amını sikmemek için tüm gücümü kullanmam gerekti.

Eğilip, sert sikimi düzeltirken, ailesinin evinin ön kapısına doğru yürüyorum.

"Saint?"

Durup gözlerimi kapattım. *Kahretsin!* "Evet, Bay Price?" Babasına döndüm. Daha önce beni aradıktan sonra geleceğimi biliyordu. Telefonumda onu izlerken beni tebrik etmek için sözümü kesti. Onun kızını alacaktım. Yatağımın altına sakladığım kutuyu aldım ve hazırlıklarımı yapabilmek için ona yetişmek için buraya koştum. Ama bir şey olacağını beklemiyordum. Şikayet ettiğimden değil.

Telefon görüşmemizde, kızıyla istediğim kadar birlikte olmamı istediğini söyledi. Ve ona, yemin töreninde onu becerecek kişinin ben olacağımı söylemek için sabırsızlanıyordum.

O, elbiseli pantolonunun ceplerine ellerini sokmuş, fuayenin ortasında duruyor. Gözleri sertleşmiş sikime düşüyor ve dişlerimi gıcırdatıyorum. Tek kızının boşalana kadar bacağıma süründüğü ıslak leke açıkça görünüyor. "Bana Altus de."

Başımı sallıyorum ama hiçbir şey söylemiyorum.

"Sonuçta, birkaç hafta sonra kızımı sana teslim edeceğim."

Bu yeminleri çok ciddiye alacağım. Onları kusursuz tenine kazıyacağım, böylece hayatının geri kalanında kime ait olduğunu hatırlayacak. Unutmaya çalışırsa diye. "Bir şey mi istemiştiniz, efendim?" diye soruyorum, konuya giriyorum.

O gülümser. "Sadece şunu bilmeni istiyorum... şey, karım bunu bir sorun olarak görüyor."

Kaşlarımı çattım. "Neyin?"

"Ashtyn."

"O ne olacak?" Bir adım öne çıktım. Daha önceki telefon görüşmemizde sorun hakkında hiçbir şey söylemedi.

Annesinin bu durum hakkında ne hissettiğini biliyorum. Ayrıca bu konuda hiçbir şey yapamayacağını da biliyorum. Bu bir gelenek. Lords ve Spade kardeşler yüzlerce yıldır belirli bir şekilde hareket ediyorlar. Bu asla değişmeyecek. Buna katılıyor muyum? Hayır. Eğer bir kızım olursa, onu da Spade kardeşlerin bir sonraki nesline sunmak zorunda kalacağım. Bu düşünce midemi bulandırıyor, ama o köprüye geldiğimde yakacağım.

"Bir terapistle gidiyor," diyor sıkı bir şekilde. Açıkçası, bu onun isteğine aykırı. "Ve raporlardan öğrendiğim kadarıyla, o bakire değil."

Gülüyorum ve gözleri benimkilere dikildiğinde, öksürerek bunu gizliyorum. "Ciddi olamazsın." Ashtyn başka bir erkekle yatmadı. Bunu bilirim. Onu izlediğim tüm zamanları bilseydi, ona ne kadar takıntılı olduğumu anlardı.

Bir şey dikkatimi çeker ve gözlerim merdivenlerin tepesine kayar, tam da onun ikinci katın balkonundan geri adım attığını görmek için.

"Ashtyn bana öyle olduğunu söyledi." Omuzlarını düzeltir, konuşmamızdan açıkça rahatsız olduğu bellidir. "Ama yalan söylüyorsa ne olacağını sana söylememe gerek yok."

Onun sözleri beni sertleştirir. "Yalan söylemiyor."

Bana bir adım daha yaklaşır ve kalbim göğsümde deli gibi çarpmaya başlar. "Yalan söylüyorsa, sen bununla ilgileneceksin. Anladın mı?"

Spade kardeşleri için kanlarını dökmeyen Seçilmişler fahişe olarak kabul edilir. Ama bacaklarını açmak için para almazlar. Lordların varlığından haberi olmayanlar için kullanılırlar. Uyuşturulur ve sikilirler. Sokaklara atılırlar. Pezevenklere verilirler. Aileleri tarafından dışlanırlar.

Kızını alıp bir pezevenge teslim etmemi, onun da onu isteyen herkese satmasını istiyor. Asla olmaz. Ashtyn'i fahişe yapacağım, ama o benim olacak. Benimkinden başka sikişmesine izin vereceğim tek kişiler, benim izin verdiğim kişiler olacak. "Anladım, efendim."

Arkasını dönerek bana sırtını gösterir ve koridordan aşağı doğru yürür. Evden çıkıp, yuvarlak garaj yolundaki arabama doğru yönelirim. Arabaya binip motoru çalıştırırım.

Garaj yolundan çıkarken cep telefonum çalar.

Sevgilim, gösterge panelindeki ekranı aydınlatıyor.

Cevap veriyorum ve Bluetooth'um devreye giriyor.

"Hey..." "Yemin ederim, Saint." Burnunu çekiyor.

"Hiç seks yapmadım."

İç çekiyorum. Konuşmayı duymamış olmasını umuyordum, ama sessiz konuşmamıştık. "Biliyorum. Sana inanıyorum," diye onu teselli ediyorum.

"Ama ya yapmazsam..." Yine burnunu çeker.

Onların kanamalarını beklemeleri çok saçma. Çünkü lisedeyken kanamayan bakirelerle yattım. "Ben hallederim," diye söz veriyorum.

"Ne demek istiyorsun?" diye sorar.

"Endişelenme, tatlım." Onu elde etmek için yıllarca bekledim. O benim. Lordların benden istediğim tek şeyi almaya izin vermeyeceğim. Onlara zaten çok şey verdim. Onlara sahip olduğum her şeyi verebilirim, ama onu veremem. O yasak bölge. "Bu arada." Konuyu değiştiriyorum. "Kendine dokunmanı istemiyorum."

"Ne?" diye nefesini keser.

"Aziz..." "Ciddiyim, Ashtyn,"
diye homurdanırım.

Bir saniye sessiz kalır. "Beni... cezalandırıyor musun?"

"Cezalandırılmak mı istiyorsun?" Sorusunu geçiriyorum. Uzayan sessizlik beni gülümsetiyor.

Parmaklarımı onun parmaklarına batırdığımda, amını bacağıma daha sert bastırdığını hissettim. Ya da ona tokat attığımda inlediğini. Göğüs uçlarını çimdiklediğimde geri çekildiğini. Sevgilim zevk alırken biraz acı çekmeyi seviyor. Ne kadar dayanabileceğini görmek için bunu zorlayacağım. Ne kadar acı çekerse o kadar zevk alacak.

"Hayır," diye cevaplar sonunda. Sesi o kadar yumuşak ki, arabamın gürültüsünden dolayı zar zor duyuyorum. İkimiz de bunun yalan olduğunu biliyoruz. "Ama neden yapamıyorum?"

"Çünkü benim dışımda kimsenin seni tatmin etmesini istemiyorum. Bu sen de dahil." Bu kadar basit. Onun bana gelmesi için yalvarmasını sağlayacağım. Bir terapistle gittiğini biliyorum. Yıllardır gidiyor. Porno izlemeye gelince? Kızım meraklıdır ve ona utançtan kızaracak ve daha fazlasını isteyecek şeyler öğreteceğim.

"Ama yemin törenine üç hafta kaldı, Saint," diye sızlanıyor.

Onu dizlerinin üzerinde, uzun siyah kirpiklerini kırıştırarak, alt dudağını dışarı çıkararak, beni beklememesi için yalvarırken hayal ediyorum. Lanet olsun, görülmeye değer bir manzara. "O zamana kadar beklemesi gerektiğini söylemedim. Sadece yapamayacağını söyledim."

"Oh," diye nefes alır ve ben de kot pantolonumun içindeki sikimi düzeltirim.

Hâlâ çok sertim. Onu sikmek için sabırsızlanıyorum. İlk seferimizin kalabalığın önünde olacağına seviniyorum. Her zaman sahip olduklarımı göstermeyi seven biri oldum. Ashtyn da farklı olmayacak. Herkes onun bana ait olduğunu bilecek.

"Peki..." Sesi kesildi ve ben güldüm. "Ne zaman...?"

"Lordlar Kamarası'nın önüne geliyorum. Birkaç saat sonra seni ararım." Onu kesip telefonu kapatıyorum, ne soracağını tam olarak bildiğim halde cevap vermeyi reddediyorum. Ben onu tatmin etmeye karar verdiğimde tatmin olacak.

ASHTYN

Birkaç saat sonra seni arayacağım mı?

Gerçekten yatakta yatıp telefonumu izleyerek onun aramasını bekleyeceğimi mi sanıyor? Öyleyse, beni sandığım kadar iyi tanımıyor demektir.

Cep telefonum çalışıyor ve onun olduğunu düşünerek reddetmek için kaldırıyorum, ama arayanın bir arkadaşım olduğunu görüyorum. "Alo?" diye cevap veriyorum.

"Hazırlan. Dışarı çıkıyoruz," diye selamlıyor. Arka planda çalan müziğin sesine bakılırsa, bence o çoktan dışarı çıkmış.

"Ne kadar vaktim var?" diye soruyorum, biraz alkolün tam da ihtiyacım olan şey olduğunu düşünerek. Saint'i ne kadar istesem de, henüz ona ait değilim ve onun beni bekletmesine izin vermeyeceğim.

"Senin evinde misin, yoksa ailenin evinde mi?"

diye soruyor. "Ailemin evinde."

"Otuz dakikaya oradayım."

Telefonu kapatıyoruz ve ben hızlıca duşa giriyorum. Saçımı yıkayacak vaktim yok, bu yüzden yüksek bir at kuyruğu yapıyorum. Zaten dışarısı sıcak. Sabunlanıp çıkıyorum, hızlıca giyiniyorum ve biraz makyaj yapıyorum. Kimseyi etkilemem gerekmiyor.

Telefonumdaki saati kontrol ettiğimde, Saint'in neredeyse dört saat önce ailemin evinden ayrıldığını ve ondan hiç haber almadığımı görüyorum. Şaşırmadım ama bu beni sinirlendiriyor.

İşten çıkamıyorum ve onun aramasını mı bekleyeceğim? Bu ne biçim bir sınav?

Annemin haklı olduğu düşüncesi beni her şeyden daha çok sinirlendiriyor. Beni sevmeyecek. Her şey seksle ilgili olacak. Benimle yattığı tek kadın olduğum sürece beni seks için kullanması umurumda değil. Başka biriyle birlikte olduğu düşüncesi midemi bulandırıyor. Ama bu delilik, değil mi? Lordlar

sadık değildir. Yeminimizi ettikten sonra, istediği kişiyle yatmakta özgür olacak. Ona bağlı olan benim, tersi değil. Beni istediği kişiye verebilir, o zaman neden sadece benimle yatacak ki? Onun şimdiye kadar sahip olduğu en iyi fahişe olacağım. Başka bir kadına ihtiyaç duymamasını sağlayacağım. Sadakatimi göstermek için ne yapmam gerekirse yapacağım.

Hazırlanmayı bitirdikten sonra, annem bulmasın diye bana bıraktığı kutuyu yatağımın altına saklarım. Odamı karıştırması hiç de şaşırtıcı olmaz.

Merdivenlerden aşağı inmeye başlıyorum, ama babamın sesini duyunca duruyorum. "Ne oldu lan?" diye fısıldayarak bağıyor. Sessiz olmaya çalıştığımı anlayabiliyorum, ama bağırarak istiyor.

"Ben yapmadım," diye sert bir sesle cevap veriyor biri. Adam. İkiz kardeşim.

Birbirimize hiç benzemiyoruz. O babamın yeşil gözlerini ve daha açık saç rengini almış. Ben ise annem gibi koyu saçlı ve mavi gözlüyüm. Tabii bunu bilemezsiniz çünkü annem son zamanlarda saçlarını boyatıyor.

"Son olarak onunla birlikte görüldüğüne dair bir telefon aldım." Babam devam ediyor. "Bunu nasıl açıklayacaksın?"

Adam iç çeker ve ben onları daha iyi dinleyebilmek için merdivenlerden yavaşça inmeye başlarken, ön kapı açılır.

"Selam, yakışıklı." Arkadaşım merdivenlerde beni fark eder ve içeri girer.

"Selam, Bay

Price." Koridora doğru bakar ve babama göz kırpar.

Gözlerimi deviriyorum. Gördüğü her erkeğe takıntılı. Ama kıskanıyorum onu. Onu kıskanıyorum. Babası bir lord değil. Barrington Üniversitesi'ne gidiyor. İkimiz de bu yıl son sınıfız ve o birinci sınıftan beri okulda yatarak geçiniyor.

Barrington'a gitmek için lord olmanız gerekmez. Dünyanın dört bir yanından erkekler ve kadınlar bu üniversiteye gelir. Zenginler ve seçkinler, çocuklarını tek kabul edilebilir eğitim olarak gördükleri bu okula gönderir. Aslında bu bir yalandır. Ebeveynler, çocuklarının zeki görünmesi için milyonlarca dolar öderler. Ama çocuklar derslerini asar, durmadan parti yapar ve profesörler onlara A verir.

"Ben gidiyorum," diyor kardeşim, Marie'nin babamızla konuşmasını bitirmek için verdiği fırsatı değerlendirerek.

"Oğlum..."

"Yarın görüşürüz," der Adam ve çift kapıdan dışarı koşar.

Durup babama dönüyorum. Gözleri hayal kırıklığıyla beni baştan aşağı süzdü. Saint ile konuşmasını duydum. Utanç vericiydi. Babanın başka bir adama senin bir fahişe olduğunu söylemesini duymak. Bakire olmak zorunda olmasaydım öyle olur muydum? Büyük olasılıkla.

Ama yıllardır Saint'e bekaretimi vermek istiyordum. Keşke bu şekilde olmak zorunda olmasaydı. Ailemin bizi yaşamaya zorladığı dünyadan nefret ediyorum.

O bir adım öne çıktı. "Ashtyn..."

"Marie ile çıkacağım ve bu gece benim evimde kalacağım," diye onu bilgilendirip sırtımı dönerek dışarı çıkıyorum. Marie, Lordlar hakkında bir şey bilmiyor ve gizli topluluğu oluşturan sapkın ve iğrenç ritüelleri öğrenmesini istemiyorum.

Merdivenlerden koşarak arabasına ineriz ve ikimiz de arabaya atlarız. Bir saniye otururuz, sonra o bana bakar. "Her şey yolunda mı?"

Başımı sallarım. "Evet. Nereye gidiyoruz?" Gülümsayarak cevaplar, "ormana."

PENNSYLVANIA'DA BÜYÜDÜM. Hayatım boyunca burada yaşadım. Bu yüzden önyargılı olabilirim, ama burası muhteşem bir yer. Yaşamak için başka bir yer düşünemiyorum. Hayatımın geri kalanında ne yapmak istediğimden tam olarak emin değilim, ama zaten bunun bir önemi yok. Babamın seçeceği bir lordla evlendirileceğim ve onun sadık eşi olacağım. Yemek pişirecek, temizlik yapacak, onun aletini yalayacak ve çocuklarını büyüteceğim. Bizden beklenen bu. Kariyer yapma ya da başarıya ulaşma şansımız yok. Lordlarımızın topluma hizmet ettiği gibi biz de lordlarımıza hizmet ediyoruz.

O bizi herkesin parti yaptığı yere götürürken, biz dolambaçlı yollardan geçip tepelere tırmanıyoruz. Barrington'da son sınıf resmi olarak başladı ve herkes partiye hazır. Haftanın her gecesı. Derslerin başlamış olması önemli değil. Profesörler bize ders vermek için değil, bizi geçirmek için para alıyorlar. Çoğu öğrencinin ailesi zaten milyarlarca dolarlık şirketler yönetiyor, bu yüzden eğitime ihtiyaçları yok. Babaları onlara şirketi devrettiğinde, pozisyonları için çok çalıştıkları izlenimini vermek için duvara asacakları bir diplomaya ihtiyaçları var.

Yola çıkıyor, farları çakıllara parlıyor. Her iki tarafta o kadar çok araba park etmiş ki geçmek zor. Bir

bir boşluk bulur ve arabasını çimlerin üzerine park eder.

Arabadan inip şenlik ateşinin olduğu yere doğru yürüdük. "Bir içkiye ihtiyacın var," diye gülüyor.

"Evet," diye onaylıyorum. Ailem, Saint ve şimdi de kardeşim arasında, kafamdan çıkmam lazım. Kurtulamamış olmam beni içten içe yiyor. Onlara sevişemeyecekleri söylendiğinde böyle mi hissediyorlar?

Yani, o nasıl bilecek ki? Onunla birlikte yaşamıyorum. Derslerimiz var ve o her zaman Lordlar Kamarası'nda toplantıları var. Ayrıca, çoğu gün Carnage'a gitmesi gerekiyor. Babam zamanının çoğunu, hatta neredeyse tamamını orada geçiriyor. Ne yaptığını tam olarak bilmiyorum, ama bilmek de istemiyorum.

Birkaç masanın kurulduğu yere doğru ilerliyoruz. Sıra sıra içkiler dizilmiş. Birkaç adam ayaklarının dibinde bir soğutucu ile arkalarında duruyor. Solo bardakları buzla doldurup içkileri döküyorlar.

Etrafta dolaşan diğerleri kendi içkilerini içiyorlar. "Hey bayanlar, ne alırsınız?" diye soruyor Barrington'dan tanıdığım bir adam. Gözleri göğüslerime düşüyor ve ben Saint'in daha önce bıraktığı bacaklarımın arasındaki acıyı görmezden gelmeye çalışıyorum. Onun beni tekrar tatmin etmesini istedim. Bir parçam, vücudumun bunu kaç kez üst üste kaldırabileceğini test etmek istiyor.

"Beni şaşırt." Ona gülümsüyorum.

"Hey, o senin kardeşin değil mi?" Marie koluma dokunarak bir grup erkeği işaret ediyor.

Bize sırtı dönük, ama kesinlikle o, birkaç erkekle konuşuyor. Birini diğerinden daha iyi tanıyorum. Tyson Crawford bu yıl Barrington'da ikinci sınıf öğrencisi. Geçen yıl partilere katıldığımda onu Lords'un evinde Saint ile takılırken görmüştüm. Diğer adam son sınıf öğrencisi. Onu sadece Hooke olarak tanıyorum. Bunun soyadı mı yoksa takma adı mı olduğundan emin değilim. Ama Spade kardeşlerle birlikte son sınıf öğrencisi. "İçkimi al. Hemen dönerim," diyorum ona ve cevap beklemeden uzaklaşıyorum.

Onların yanına gidip konuşmalarını kesiyorum. "Hey?" diyorum ve Adam'ın kolunu çekiyorum.

Arkasını dönüp bana bakar ve burada olduğum için sinirli bir şekilde iç çeker. Biz, birbirimizin ne hissettiğini anlayabildiğimiz veya birbirimizin düşüncelerini duyabildiğimiz, hakkında çok şey duyduğunuz ikizler gibi olmadık hiç.

Çok sık görüşmüyoruz. Son birkaç yıldır daha da az görüştük. O, inisiyasyona başlamadan önce bile hayatını her zaman Lordlara adanmıştı.

Sonra birinci sınıfta Lordların evine taşınmak zorunda kaldı. Ama ailemizde kimse birbiriyle vakit geçirmiyor.

"Burada ne yapıyorsun, Ashtyn?" diye soruyor, başımın üzerinden etrafa bakarak.

Hooke ve Tyson bana boş boş bakıyor, ben de göz teması kurmaktan kaçınıyorum. Lordların yanında olmak insanı korkutabilir. Her zaman kendini küçük hissettirirler. Varolmayan biri gibi. Özellikle normalde yanlarında olmadığım Lordlar. Beni gergin yapıyorlar. "Seninle babamın evde tartıştığını duydum," diyorum, sorusunu görmezden gelerek. Neden burada olduğumu ona söylememe gerek yok. Ben bir yetişkinim ve bu arazi ona ait değil.

Hooke ve Tyson beni görmezden gelirler ve önceki konuşmalarına devam ederler, kardeşim ise elini yüzünde gezdirir. "Her zaman meraklısın."

"Ne hakkında konuşuyordunuz?" Ellerimi belime koyuyorum.

Bana yukarıdan bakıyor, yeşil gözleri sinirle kısılmış. "Bu seni ilgilendirmez." Adam uzaklaşmak için yürümeye başlıyor, ama ben onu takip ediyorum.

"Lordlarla mı ilgili?" diye ısrar ediyorum. Bana hiçbir şey söylemezler. Sadece tahmin etmemi sağlayacak kadarını söylerler. Tyson ve Hooke ile konuştuğu şeyin bu olup olmadığını merak ediyorum. Onu kesmeden önce dinlemeliydim.

"Siktir git, Ash," diye omzunun üzerinden homurdanıyor. Elimi koluna koyuyorum.

"Söyle bana..."

"Defol git!" Dönüp bağırır. Duyan herkes konuşmalarını kesip bize bakar.

"Başın... başın belada mı?" diye soruyorum yumuşak bir sesle. Lords, seni kontrol edemediklerini hissederlerse seni ortadan kaldırmakta hiçbir sakınca görmezler. Gözlerime bakmıyor. Bunun yerine, başımın üstüne bakıyor, çenesini sıkıyor. "Babam sana yardım edebilir mi?" Sessizliğine devam ediyorum.

O sert bir kahkaha attı. "Hayır, babam bana yardım edemez." Gözleri benimkilere indi. "Tıpkı seni tekrar bakire yapamayacağı gibi."

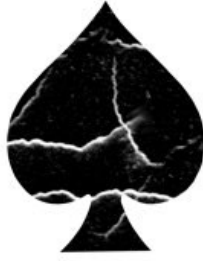
Ağzım açık kalır ve onun kahkahası artar. "Ne? Sanki senin bir fahişe olduğun bir sırmış gibi."

"Değilim," diyorum savunmacı bir tavırla ve Saint'in ona, daha önce ailemizin evindeki yatak odamda yaptıklarını anlatıp anlatmadığını merak ediyorum. Aptal değilim. Erkeklerin bir kızla yattıklarında böbürlendiklerini biliyorum. Ve biz yatmamış olsak da, ben aptal gibi davranıp onun bacağına binmişim. Tam da Saint'in istediği gibiydim —onun muhtaç fahişesi.

"Her neyse." Cep telefonunu cebinden çıkarır ve bir şeyler yazar. O telefonu kaldırıncaya kadar çimlere bakarak duruyorum. "Sen kendi probleminle ilgilen, ben de kendiminkiyle ilgileneceğim." Bunun üzerine arkasını dönüp bana sırtını gösterir ve kalabalığın içine doğru fırlar.

"Al bakalım." Marie yanıma gelip içkimi uzattı. Midemdeki boşluğu görmezden gelmeye çalışarak büyük bir yudum aldım. Bakire olduğumu biliyorum, ama yemin töreninde bu yeterli olmayabilir. Neyden daha çok korktuğumu bilmiyorum — alacağım cezadan mı, yoksa Saint'in beni terk etmek zorunda kalacağından mı.

DOKUZ

SAINT

Son bir saattir onu izliyorum. Adam bana partide olduğunu mesaj attı. Tam olarak şöyle yazdı:

Senin fahişen burada. Onu benden uzaklaştır.

Adam, Ashtyn'in benim seçtiğim kişi olmasını umursamıyor. Onu seçeceğimi söylediğimde, gözünü bile kırpmadı. Bir Spade kardeşinin bir gün ona sahip olacağını biliyordu. Ve benim günüm yakında geliyor.

Telefonumdan onun numarasını onuncu kez aradım ve yeni bir içki alırken aramayı reddettiğini gördüm. Şimdiye kadar üç tane içtiğini gördüm. Bu noktada, oldukça sarhoş durumda.

Geri çekilip, arkadaşlarıyla gülüp, kendi ayaklarına takılıp düşerken içki içmesini izledim. Aslında çok sevimli. Benim kucığıma oturup, boşalabileceğini ve sonra da hiçbir şey olmamış gibi beni görmezden gelebileceğini düşünüyor.

Benden asla kaçamayacak. Artık kaçamayacak. Onu ne kadar istesem de, bunu ona hiç belli etmedim. Şimdi ne kadar ciddi olduğumu anlamasını sağlayacağım.

Ona bir mesaj gönderiyorum.

Aramama cevap vermezsen, kışına kemerle vururum.

Arkadaşıyla gülüşürken, kot pantolonunun arka cebinden cep telefonunu çıkarır.

Mesajımı okurken, yazmaya başladığını izliyorum. Telefonum çalıyor.

Bunu yapmak için bana dokunman gerekir.

Gülümserim ve cevap yazarım.

Sana istediğim kadar dokunabilirim. Sadece seni beceremem... henüz.

Onun mesajı okumasını izledim ve sonra cep telefonunu arka cebine koyduğunu gördüm. Bana mesaj atmayınca dişlerimi gıcırdattım ve aradım. Doğrudan sesli mesaja yönlendirdi. Kaltak telefonu kapatmış.

Bu on birinci arama.

"Yardıma ihtiyacım olacak." Yanımda konuşan Haidyn ve Kashton'a parmaklarımla işaret ediyorum.

İkisi de ne olduğunu umursamadan başlarını sallıyor. Sevgilim, bizim ne olduğumuzu öğrenmek üzere.

Onu yirmi dakika boyunca izlerken içimi yudumluyorum. Çok sarhoş ve buraya nasıl geldiğini merak ediyorum. Kesinlikle araba kullanmamıştır ve Adam'la gelmediğini biliyorum. Adam çoktan gitmiştir. Şu anda Lords'larla bazı işleri var. Tam olarak ne olduğunu bilmiyorum ama durum iyi görünmüyor. Ayrıca bu benim sorunum değil. Öte yandan, şu anda tek endişem onun kız kardeşi.

Yemin törenine kadar onu Lords'ların evine götüremem. Bu yüzden onu evine götürmek zorundayım. Önümüzdeki üç haftayı onunla orada geçirebilirim.

Partiden sendeleyerek uzaklaşmasını izlerken, Ashtyn ters yöne giderken arkadaşının masaya geri dönüp bir içki daha aldığını görüyorum. Burada tek başına dolaşmamalı. Bu partide sadece beş kişiye güveniyorum. Ve ikisi benimle geldi.

"Gidelim," diyerek arkadaşlarıma seslenip onu takip etmeye başladım. Birkaç grup insanın ve bir şenlik ateşinin yanından geçip, tarlada park edilmiş arabalara doğru ilerledi. Siyah bir Camaro'ya yaklaşıp yolcu kapısını açmaya çalıştı.

"Kahretsin," Ashtyn kilitli olduğunu fark edince tıslar. Dönüp geri dönmek ister, ama ben yoluna çıkarım ve vücudu bana çarptığında çığlık atar.

"Merhaba tatlım," diyorum, ona gülümseyerek.

"Saint," diye nefes nefese, geniş gözleriyle Kashton ve Haidyn'e bakar, ikisi de benim iki yanımda durmaktadır. Sonra kalabalığa bakar ve kendisine yardım edecek kimseden ne kadar uzakta olduğunu görür. "Sen ne..." Yüzü sertleşir. "Lordlar Kamarasıymış, hadi oradan!" Ellerini kalçalarına koyar ve kalçalarını dışarı doğru iter.

Çok tatlı. "Hadi yürüyüşe çıkalım." Onu kolundan tutup arabadan çekiyorum.

"Sanmıyorum..."

"Ne düşündüğün umurumda değil," diye sözünü kesiyorum. O çekilmeye çalışıyor ama ben onu kendime doğru çekiyorum. Eğilip, kolumu bacaklarının arkasına doluyorum ve onu omzuma atıyorum. Arkamızdaki partiden uzaklaşıp, partiye katılanların alanı otopark haline getirdiği karşı taraftaki ağaçların olduğu yere doğru yürüyorum.

"Aziz," diye bağıyor, elleri kıçıma vururken. Sanki bu ona bir fayda sağlayacakmış gibi kot pantolonumu çekiyor. "Kusacağım," diye sızlanıyor,

"O zaman kus."

Erkekler gülüyor, o da homurdanıyor ama vücudu çöküyor, artık direnmiyor. Doğru yeri bulmak için dalları ezerek yürüyorum. Neyse ki arkamızda o kadar çok şey oluyor ki burayı görebilecek kadar ışık var.

İstediğim yeri bulduğumda, onu ayakları üzerine indiriyorum ve o biraz sallanıyor. "Onu tut." Onu Haidyn'e itiyorum, Haidyn de arkadan kolunu onun boynuna doluyor. O onunla mücadele ediyor, tırnaklarıyla onun kolunu tırmalıyor ve Haidyn onun boşuna kaçma girişimine gülüyor.

"Sakin ol, küçük kız. Sana zarar vermeyeceğiz... çok fazla," diyor ona ve Kashton, kızın sinirli bir homurtu çıkarmasına gülüyor.

Kemerimi çözüyorum ve arkalarındaki ağaca başımı sallıyorum. "Kollarını başının üzerine koy," emrediyorum.

Adam onu iki ağaç arasında alçaktan geçen dalların altına sürükler. Kashton, kız tekmeliyor ve çığlık atarken kollarını tutup başının üstüne kaldırır. Onlara yaklaşır ve kemerimi alçaktan sarkan ağaç dallarının üstündeki küçük bileklerine sararım. Onları birbirine bağlayarak kızı parmak uçlarında sabitlerim.

"Saint?" Kafası geriye düşer ve başının üstündeki bağlı bileklerine bakar. Onları çeker, ama kurtulamaz. Dallar o kadar kalındır ki, onlara asılsa bile kırılmazlar. "Ne oluyor lan?" diye tıslar ve bana öfkeyle bakar.

"Telefonuma cevap vermezsen ne olacağını sana söylemiştim." Onu uyarmadığımı söyleyemez.

Haidyn ve Kashton ile mücadelesinden dolayı nefes nefese kalmıştır. Elimi Haidyn'e uzatırım. "Kemerini ver."

O sırtarak ona bakarken gömleğini kaldırıyor, kemerini çözüyor ve kemer halkalarından çıkarıyor.

Ağzı aralanmış dudaklarından bir inilti çıkar. Dudaklarımı yalarım. Onu tatmak için sabırsızlanıyorum. "Seni daha rahat ettirelim, tatlım." Ona yaklaşıp kot pantolonunu açarım ve bronzlaşmış, sıkı bacaklarından aşağı çekerim. Onu çıkarır ve Kashton'a atarım, o da onu boynuna ve omuzlarına asar.

Uyarı yapmadan, parmağımı minik beyaz dantel tangaya sokup amını okşuyorum. Ne kadar ıslak olduğunu hissettiğimde, parmağımı içine sokuyorum.

Kalçalarını kaldırıyor, başı geriye düşüyor ve inliyor. Bu, şimdiye kadar duyduğum en seksi ses. "Saint." Nefes nefese, "Yapma... lütfen..."

"Daha önce bacağıma boşaldıktan sonra bile hala azgın mısın, tatlım?" Henüz kanamamışsa, kanatacağımdan korkuyor. Ama ben bunun için endişelenmiyorum.

Haidyn duruşunu genişletir, kollarını göğsünde kavuşturur. "Uyluklarına mı boşaldı?" Kaşlarını kaldırır, ben başparmağımla klitorisini yavaşça okşarken vücudunun ileri geri sallanışını izler. "Bunu görmek isterdim."

"Anlat ona Ash. Ona, azgın bir orospu gibi bacağıma nasıl bindiğini anlat."

Derin bir nefes alır. Bacaklarını benim için daha da açtığında gülümserim. Daha fazlasını istediğini çok açık bir şekilde ima ediyor. "Gelmeyi çok istiyordun, değil mi?"

"Evet," diye nefes nefese cevap veriyor.

Elimi kumaştan çekerim ve vücudu sarkar. Uzanıp, örme beyaz kısa bluzunu tutarım. Yakasını kavrar ve kumaşı önden yırtarak iki beyaz üçgeni ortaya çıkarırım. Hafta sonu havuz partisinde giydiği mayonun aynısıdır. Onları kenara iterek göğüslerini sıcak gece havasına maruz bırakırım.

"Saint!" diye bağırır, vücudu başının üstünden bağlı ellerini kurtarmak için daha fazla çaba gösterirken, bir yandan bir yana dönüyor.

Sert meme uçlarını tutuyorum, vücudunu kendime doğru çekiyorum ve yüzümü yüzüne yaklaştırıyorum. Nefes nefese ve nefesinden tarçın kokusu alıyorum. "Utangaçlık hakkında sana ne demiştin?" Ağlayarak, ağır gözlerini kapatıyor. "Seni sikmemi izleyecekler, tatlım." Gözleri birden açılıyor ve büyülüyor. "Bu vücudu kullanmaya başladığımda, sana yaptığım her şeyi izleyecekler. Hatta seninle oynamalarına da izin verebilirim."

Onun güzel gözleri, meme uçlarını daha sert sıkarken, dökülmemiş gözyaşlarıyla doluyor. Onu tam istediğim yerde tutuyorum. Keşke şu anda onun amını sikebilseydim. Mükemmel bir gece olurdu. "Bence bunu seversin."

Kafasını sallayarak, burnunu çekiyor.

Gülümserim. "Sorun değil, Ash. Hepimiz yetişkiniz. İkisinin de seni sikmesi fikrini seviyor musun? Ya da belki üçümüzün aynı anda seni sikmesi fikrini seviyor musun?"

Yine burnunu çekiyor ve ben göğüslerini bırakıp elimi tekrar amına indiriyorum. Elim tangasına sokunca cevabımı alıyorum. "Sırılsıklamsın."

Sıçrayan bacaklarından iç çamaşırını aşağı çekip elimde buruşturuyorum. "Ağzını aç," emrediyorum ve o daha emrimi yerine getirmeden çamaşırı ağzına tikiyorum. Yanaklarını tutup başını geriye doğru itiyorum ve dudaklarından boğuk bir çığlık çıkıyor. "Seni buraya sürüklememin sebebini anlatma zamanı geldi. Hâlâ o kışına bir ders vermem gerekiyor. Kimsenin seni cezalandırıldığını görmesini istemezsin, değil mi?"

O, tanga içinden mırıldanır ve başını sallamaya çalışır. *Ben de öyle düşünmüştüm.* Tecrübe etmek istiyor. Sikişmek istiyor. Ama hala bu konuda biraz utangaç. Ve bu hoşuma gidiyor. "O zaman bunları ağzında tut." Yüzünü bırakırım ve ağır nefes alıp verişini etrafımızı doldururken yüzü öne doğru düşer.

Onun arkasına geçip kalçalarına ve bacaklarına bakıyorum. Daha önce ona bir şey yazmıştım, ama henüz gördüğünü bile bilmiyorum. "Kash, bunun fotoğrafını çek." Elimi kaldırıp yanına gelmesini işaret ediyorum.

Cep telefonunu cebinden çıkarır ve ağaç dallarına asılı duran bağlı vücudunun fotoğrafını çekerken gülümser.

Cep telefonunu alıp onun yüzünün önüne tutuyorum. "Sana ne yaptığımı gördün mü, tatlım?"

Gözleri yaşlarla doldu ve belinin alt kısmında Sharpie kalemle yazılmış "Saint" yazısını ve her iki kalçasının altına yazılmış "iyi kız" yazısını görünce tangasına anlamsız sözler mırıldandı. "Bunun kime ait olduğunu unutmamanı istedim." Kalçasına hafifçe vurdum ve telefonunu ona geri verdim.

"Şimdi, nerede kalmıştık? Ah, evet. Bu gece seni on bir kez aradım, tatlım. O yüzden on bir kez şaplak yiyeceksin." Ayaklarını sürüyerek kurtulmaya çalışıyor ve vücudunun çırpınışları hoşuma gidiyor.

Haidyn'in kemerini alıp ikiye katladım ve kışına vurdum. O da tangasına doğru çığlık attı. Kendimi tutamayıp, uyluklarının üst kısmına da bir kez daha vurdum. Derisinin anında kızarmasını seviyorum. Siyah harfler daha da belirgin görünüyor.

"Bu iki."

Bacaklarını yukarı doğru tekmeliyor, ayaklarının topukları uyluklarına çarpıyor, bacaklarını kullanarak benden korunmaya çalışıyor.

Kıçını tokatlıyorum, o da kızarıyor. Kıçını geriye doğru itiyor, bacaklarını sıkıca kapatıyor ve aklıma bir fikir geliyor. "Bacaklarını aç."

Omuzları titremeye başlıyor. Yapmayınca, kışına tekrar vuruyorum. "Şimdi."

Alt kirpiklerinden gözyaşları akıyor ve ben Haidyn'e bakıyorum. "Ona Dışa yardım et."
rı."

Kollarını açar ve onun önüne geçer. Kız dönüp durur, onu tekmelemeye çalışır. Ama adam bacaklarını genişçe açar ve ayakkabılarını kızın çıplak ayaklarının iç kısmına dayar.

Kendimi tutamayıp tekrar bacaklarının arasına uzanırım. "Siktir, tatlım. Amin çok ıslak." Önümü sırtına bastırıp, bize yakın bir yerde parti yapan insanlara bakarım. "Seni en çok ne tahrik ediyor? Herkesin gelip seni bağlı ve benim merhametime terk edilmiş halde yakalayabileceği gerçeği mi? Yoksa kusursuz tenine kemerimin verdiği acı mı?" Parmağımı içine sokarım ve o da ona karşı itekler. "Yoksa Haidyn ve Kashton'ın seni cezalandırmamı izlerken sertleşmeleri mi?" İki parmağımı içeri soktuğumda, ağzı tıkanmış halinden boğuk bir inilti çıkar. "Hepsinin, boşalmana izin vermem için bana yalvarışını izlemelerine izin ver." Parmaklarımı çıkarır, geri çekilir ve kışına bir kez daha vururum.

Başını geriye atıp çığlık atıyor, ama kimse duyamayacak kadar yüksek değil.

Haidyn'in gözleri benimkilerle buluşur ve ben başımı sallayarak geri çekilebileceğini söylerim. Onu istediğimi yapmaya zorlayabilirim, ama onun bana vermesini tercih ederim. Boyun eğmesini ve itaat etmesini.

Onun önünde durup, yanaklarını tutuyorum ve ağır gözleri benimkilerle buluşuyor. Güzel mavi gözlerinden gözyaşları akıyor. "Bundan sonra beni dinleyecek misin?"

Elinden geldiğince başını sallar ve burnundan derin bir nefes alır. "Bacaklarını aç. Mümkün olduğunca geniş," diye emrederek onu sınarım.

Burnunu çekerek bacaklarını açar, sırtını kamburlaştırır ve göğsünü öne doğru iter. Kolları başının üzerinde gerilir.

İç uyluklarının arasındaki kemeri hafifçe vurarak amını okşuyorum ve o çığlık atarak bacaklarını kapatıyor.

Kaşlarımı kaldırıp, tsk diye ses çıkardım. "Kapatabileceğini mi söyledim?"

Gözlerini kapattığında, yeni gözyaşları yüzünden süzülür ve bacaklarını bir kez daha açar. "Aferin kızım," derim ve o inler. "Orada bırak, yoksa adamlara senin için yapmalarını söylerim."

Kemerle bir kez daha amına vuruyorum ve vücudu sarsılıyor. Bir kez daha vuruyorum, bu sefer daha sert, ve o kadar yüksek sesle bağırıyor ki tangasının bir kısmı düşüyor. "Hayır. Hayır." Onu tekrar içeri itiyorum, gözyaşlarıyla ıslanmış yanaklarını dolduruyorum. "Bir dahaki sefere ağzını tıkağığımda, dudaklarını bantlayacağım."

Omuzları, baskıyı hafifletmek için bir yandan diğer yana sallanır ve ben kemerle yine amını vururum. O zaman irkilir ama ses çıkarmaz. Bekliyordu, ben de daha sert vururum. Kalçaları sıçrar. Bir önceki vuruştan daha sert vururum. Başı geriye düşer. Yine. Bu sefer acı, tangaya bir çığlık attırır.

İç uylukları ve amı kemerin vuruşundan kızarmış. Şu anda dizlerimin üzerine çöküp, bacaklarını omuzlarıma atıp, onu yalamak için her şeyi verirdim.

Kemerimi yanıma bırakıp bacaklarının arasına uzanıyorum. "Lanet olsun, Ash. Şu haline bak. Bağlanmış ve sıırıslıklam." Kalçalarını hareket ettirip parmaklarımı sürmek istiyor, ben de parmaklarımı çekiyorum. "Bu bir ceza, tatlım. Bu gece boşalmayacaksın."

Ağlıyor, gözyaşları yüzünden açıkta kalan göğüslerine akıyor. Arkasına geçiyorum, o da omzunun üzerinden ne yaptığımı görmeye çalışıyor ama kolları engel oluyor.

"Şimdi... nerede kalmıştık?" Ona şimdi kimin sahibi olduğunu hatırlatmaya devam ederken, kemerle kışına bir şaplak attım.

ASHTYN

UYANDIĞIMDA inliyorum. Uyluklarım ağrıyor, kışım yanıyor ve amım şişmiş. Çıplakım ama yatakta yalnızım.

Önceki gecenin anıları bir anda aklımda canlanıyor ve yüzümü yastığa gömüyorum. Saint partideydi. Beni ağaçların yanına götürdü, bağladı ve kemerle kışıma vurdu. Haidyn ve Kashton ücretli müşteriler gibi izlediler. Çok aşağılayıcıydı ama her saniyesini sevdim.

Telefonumun çalması beni irkiltiyor, oturup komodinin üzerinde durduğunu görüyorum.

Lordum ekranımı aydınlatıyor ve ben gözlerimi deviriyorum. Dün gece biri telefonuma girip onun numarasını güncellemiş. "O..." Boğazımı temizliyorum. "Alo?"

"Günaydın, tatlım." Saint'in sesi kulağımı doldurur.

"Günaydın," diye mırıldandım, ağır gözlerimi ovuşturarak. Kahretsin, su ve bir şeyler yemem lazım. Ağrı kesici de cabası. Başım zonklıyor ve bileklerim ağrıyor. Beni bağladıkları ağaç dallarına sürtündükleri için etrafındaki deri tahriş olmuş. Özgür olmak istemese de, mücadele etmekten başka çarem yoktu.

Dün gece kemerle dövüldüğüm için kığım ve uyluklarım yanıyor. Her yerim ağrıyor. Elimi yüzümden çekip gözlerimi açıyorum. Odanın kapısında duran bir silueti görünce çığlık atıyorum. "Tanrım, Saint." Sırt üstü yatarken cep telefonumu ona doğru fırlatıyorum. "Başım ağrıyor," diyorum ve odama pencereden giren parlak ışığı engellemek için yüzümü ellerimle kapatıyorum. "Burada ne işin var?" Ona bakmaya bile tenezzül etmiyorum.

Yatağın yan tarafı çöküyor ve elleriyle ellerimi yüzümden çekiyor. "Hayal kırıklığına uğradım tatlım," diyor.

"Daha önce de sarhoş oldum." Uzaklaşmaya çalışıyorum ama o, ellerini göğsümün iki yanına koyarak beni yatağa hapsetmiş oluyor.

"O aramayı görmezden gelmeni istedim, böylece seni yüzüstü yatağa bağlayıp kığına tekrar kemerle vurabilirdim."

Dün gece yaptıklarını hatırlayınca bacaklarım kasılır. Gözleri göğsüme düşer ve vücudumu tararken, çıplak olduğumu hatırlarım. Dün geceki kıyafetlerinin aynısını giymiş, benimle birlikte burada kaldığını belli ediyor.

"Dün gece yaptıklarından sonra bunu yine de yapmalıyım."

Geniş gözlerim onun gözleriyle buluşur. "Ne yaptım ben?" Ormanda kığımı dövdüğünü hatırlıyorum. Ondan sonrası karanlık. Ne yaptığımı kim bilir.

"Seni eve götürürken arabada sikimi emmeni engellemek için tüm gücümü kullandım."

Buna gülmeden edemiyorum ve o kaşlarını kaldırıyor. "Komik, değil mi?"

"Kötü bir şeymiş gibi konuşuyorsun." Hâlâ gülüyorum. "İstemediğini mi söylüyorsun?"

Sağ elini yüzüme koyar ve eğilir. Dudakları neredeyse benimkilere değecek kadar yaklaşır ve kahkaham tamamen kesilir. Nefesimi tutarım, kokunun berbat olduğunu bilerek. "Bu güzel yüzü sikmekten başka bir şey istemiyorum, tatlım," diyor yumuşak bir sesle, gözleri gözlerime dikilmiş. Parmaklarını titrek dudaklarımın üzerinde gezdiriyor. "Ve bunu yapacağım. Ama yaptığımda, sen sarhoş bir halde arabada olmayacaksın."

Titrek bir nefes alıyorum ve o oturup ellerini çekiyor. Ben de kendimi yukarı itip sırtımı başlığa yaslıyorum. "Bundan nefret ediyorum," diye fısıldıyorum. "Her zaman böyle mi olacak?"

O iç geçirir, elini tıraşsız yüzünde gezdirir. "Lordların kuralları boşuna yok," diye konuyu saptırır.

"Hiç mantıklı değiller," diye homurdanırım.

"Bize mantıklı gelmesi gerekmiyor. Biz sadece onlara uymak zorundayız." Gözlerimi devirip başımı eğiyorum, şakaklarımı ovuyorum.

"Sadece üç hafta kaldı," diye hatırlatıyor ve ben burun kıvırıyorum. Üç yıl da olsa fark etmez.

Telefonumun mesaj geldiğini belirten sesi dikkatimizi çeker ve o, benim ona attığım telefonu yerden almak için ayağa kalkar. Mesajı okur ve sonra bana uzatır.

ANNE: Yarın öğleden sonra saat 3'te. Seni 2:30'da alacağım. Hazır ol.

"Siktir et bu günü," diyorum ve cevap vermeden onu yere geri atıyorum. "Yarın saat üçte ne var?" diye soruyor.

Yanına kıvrılıp ona dönerek "Terapi" diyorum.

"Seninle gelmemi ister misin?" diye soruyor, parmaklarıyla nazikçe yüzümün yanındaki saçları çekiyor.

"Hayır," diye cevap veriyorum ve o kaşlarını çatıyor. "Tanrım, hayır. Sen sadece durumu daha da kötüleştirirsin." "Sadece yardım etmek istiyorum."

"Biliyorum, ama o sana benim sekse ve porno izlemeye bağımlı bir fahişe olduğumu ikna etmeye çalışır." Öyle değil miyim? Onun bana fahişesi demesine izin verdim. Siktir, onun her şeyi olmak istiyorum. Beni boşaltmasına izin verdiği sürece bana ne derse desin. Bana izin vermemesini bile seviyorum. Bu, durumu çok daha heyecanlı ve kafa karıştırıcı hale getiriyor.

"Bunu kötü bir şeymiş gibi söylüyorsun." Gülümsüyor ve benim sözlerimi bana geri söylüyor.

Yorganı çekip boynuma kadar çekiyorum, birdenbire hala çıplak olduğum ve onun tamamen giyinik olduğu gerçeğinin farkına varıyorum. "Hiçbir erkek fahişe istemez," diyorum.

Annem ve terapisti bana böyle söylüyor. En azından seksten gerçekten zevk alan bir erkek istemez. Bizden beklendiği için yapmamız gerekiyor. Söyleneni yapman gerekiyor ama aynı zamanda bundan nefret etmen gerekiyor. Bunların hepsi kimsenin anlamaması gereken lanet bir zihin oyunu.

O yataktan kalkar, ben de dönüp sırtımı ona dönerim. Yorgunum. Daha fazla uykuya ve bu baş ağrısının geçmesine ihtiyacım var. Annemden gelen mesaj durumu daha da kötüleştirdi. Esneyerek gözlerimi kapatırım, ama üzerimdeki battaniye çekilir çekilmez gözlerim açılır. Saint'in dizi yanımdaki yatağa batarken sırt üstü dönmüşüm. Ellerimi başımın üstüne itiyor ve ben çığlık atıyorum, bacaklarımı tekmeliyorum ama o bacaklarımı sabitliyor. "Ne oluyor...?"

Bacaklarımın arasına yerleşir, bacaklarımı kolayca açar ve ben nefes nefese ona bakarım. "Saint," derim, ellerimi çekerek. "Ne yapıyorsun?"

"Bir şeyi açıklığa kavuşturalım, Ashtyn," diyor. İki eliyle kalçalarımı kavıyor ve beni yatağa sabitliyor. Altımda yatan yumuşak çarşaf, dün gece kemerle dövdüğü kıcımı ve uyluklarımı acıtıyor. "Porno izlemenin yanlış bir yanı yok. Ya da seks istemenin. Ve *benim* fahişem olmak istemenin de kesinlikle yanlış bir yanı yok."

Onun sözleri nefesimi keser. *Saint'in* Sharpie kalemıyla yazdığı "*iyi kız*" hatırlatması, uyluklarımın belini sıkıca kavramasına neden olur. Umurumda değil, boynuma da yazabilir. Anneme beni istediğini göstermesine izin ver.

"Çünkü seni tam olarak öyle yapacağım." Eli pelvik kemiğimin üzerinden bacaklarımın arasına kayıyor. "Eğer bu saçmalığa inanıyorsan, beynini yıkamışlar demektir." Başparmağı klitorisimin üzerinde gezer ve ben inleyerek kalçalarımı yataktan kaldırıyorum. "Ve sana inandırdıkları şeyleri sevmesem de, bunu düzeltmek benim için sorun değil. Yani, bugünden itibaren, şu andan itibaren, bedenini ve zihnini benim fahişem olmak için eğiteceğim. Ve bunu yapmaya devam edeceğim. Anladın mı?"

Nefesimi toparlamaya çalışarak hızla başımı salladım.

"Ben senin kirli küçük fahişen olacağım, Saint." Derin bir nefes alıp fısıldıyorum, "Ben olacağım..."

Elini boğazıma dolayarak sözlerimi ve nefesimi keser. Yüzünü benimkine yaklaştırır ve konuşur. "Daha yüksek sesle, Ash. Beni buna inandır." Geriye yaslanır, ama eli boğazımda kalır, artık nefesimi kesmese de.

Öksürüyorum, artık yapabildiğim için derin bir nefes alıyorum ve sırtımı yataktan kaldırıyorum. "Senin kirli küçük fahişen olacağım, Saint."

"Aferin kızım." Memnuniyetle gülümser. Boğazımı bırakır, bacaklarımı belinden çekerim ve o yataktan iner.

O komodini karıştırırken, ben ellerim başımın üstünde bağlı, çıplak bir şekilde yatıyorum. Bir vibratör alır, sonra kot pantolonundan kemerini çıkarır. Onu uyluklarımın altına yerleştirir ve sıkıca bağlayarak derimi sıkıştırır. "Saint?" Dizlerimi ayırmaya çalışırım, ama bir işe yaramaz.

"İçeri girmeyeceğim, tatlım," diye hatırlatıyor ve ben inliyorum, klitorisim zonkluyor.

"O zaman ne yapıyorsun?" diye merak ediyorum, sırtım kavisleniyor.

"Sen burada yatağa bağılı yatarken, ben de oturup senin defalarca orgazm olmanı izleyeceğim. Senin için orgazm olmaktan zevk alman için zihnini eğiteceğiz, benim istediğim gibi iyi bir fahişe olman için."

Vibratörün düğmesini çevirerek, onu bacaklarımın arasına, pelvik kemiğimin üzerine yerleştirir ve düğmeyi en yüksek seviyeye getirir. Kalçalarım sıçrar, dudaklarımdan bir şaşkınlık çığlığı çıkar. "Saint..." Bağlı bacaklarımı yukarı çekip dizlerimi bükerek, elini ve vibratörü kenara itiyorum.

O vibratörü kapatır ve ben yatağa yığılırım. "Bu olmaz," diye mırıldanır kendi kendine.

O odamdan çıkıp beni yalnız bırakırken, kendimi toplamak için bir saniye bekledim.

Ellerimi çekip vücudumu bir yandan diğer yana çevirerek kendimi kurtarmaya çalışıyorum ama başaramıyorum. Beni saatlerce burada bıraktığını hissediyorum ama muhtemelen beş dakika sonra elinde bir ip ile geri dönüyor.

Yatağın yanına gelip, bacaklarımdan kemerini çıkarır ve o yatağın ayak ucuna giderken ben dizlerimi yukarı çekerim. Ayak ucumun diğer tarafına eğilir ve bir saniye sonra tekrar ayağa kalkar. Yatağın üzerinden uzanıp, bileğimi yakalar ve aşağı doğru çeker, yana doğru çekip ipi etrafına sarar ve bağlar.

Onu çekince, bir şekilde yatağa bağladığını fark ettim. "Saint... lütfen," diye yalvararak, gözyaşlarım gözlerimi yakmaya başlarken kollarımı çekiyorum. Sadece ona dokunmak istiyorum. Giysilerini çıkarıp onu çıplak görmek istiyorum.

"Biliyorum, Ash. Biliyorum," diyor ve diğer ayak bileğimi de tutup karşı tarafa bağlıyor. Kollarım başımın üstünde, bacaklarım genişçe açılmış halde yatakta yanıma gelip yanıma oturuyor.

Vibratörün sesi odayı tekrar doldurur. Açık bacaklarımın arasına yerleştirdiğinde sesi sonuna kadar açar. Direnirim, bacaklarımı kapatmaya çalışırım, bir yandan diğer yana yuvarlanmam gerekir, ama bunu kabul etmekten başka seçeneğim yoktur. Vücudumu sarsan ilk orgazmı atlatmaya çalışırken gözleri benimkilere kilitlenir.

Dudaklarım açılır, ama sırtım yataktan kalkıp ipleri çekince hiçbir ses çıkmaz. İki parmağını ağzıma sokar ve "em onları" diye emreder.

Dudaklarımı parmaklarının etrafına doluyorum ve dediğini yapıyorum, vücudum titriyor ve ter damlaları ısınmış cildimde noktalar oluşturuyor.

"Aferin kızım," diye övüyor beni, ben de gözlerimden yaşlar akarken gözlerimi kırıpıyorum.

Vibratörün çubuğunu şişmiş klitorisimde yukarı aşağı hareket ettirmeye başlar ve ben o hissi tekrar hissederim. Kafamı sallamaya çalışırım, ama o parmaklarını boğazımın daha derinliklerine sokar ve beni öğürtür.

"Çok iyi gidiyorsun, tatlım." Yeşil gözleri benimkilere bakarken gülümsüyor.

Gözlerimden yeni gözyaşları akarken gözlerimi kırıştırdım ve parmaklarını ağızımdan çıkarırken onları emdim. Yüzüme tokat attı ve uyluklarım kasıldı. "Söyle Ash. Kimsin sen?"

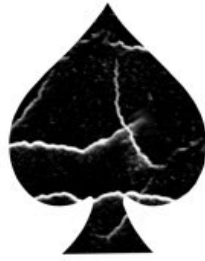
"Senin," diye nefes nefese söylüyorum, kalçalarımı titreşimden kurtarmaya çalışıyorum. Kendimi toparlamak için bir saniyeye ihtiyacım var, ama o beni yerinde tutuyor.

Yüzüme vurduğundan daha sert bir şekilde göğüslerimin yanına tokat atıyor ve kalçalarım sıcıyor, bacaklarımın arasındaki his daha da güçleniyor. Nefesim kesiliyor ve soğuk terler çıplak vücudumu kaplıyor. Dudaklarım bir çılgılık atmak için açılıyor ama o parmaklarını bir kez daha ağızıma sokuyor. Ve ben dudaklarımı parmaklarının etrafına sarıp emiyorum.

"İşte böyle." Bana gülümsüyor. "Em onları, tatlım. Fahişeler böyle yapar."

Gözlerim ağırlaşır ve geriye doğru yuvarlanır. Ayak parmaklarım kıvrılır ve parmakları boğazımda iken tekrar boşalırken nefesim kesilir.

ON

SAINT

Vibratörü kapatıp kenara atıyorum. Ona bakarken, ağır gözlerinin amaçsızca etrafta dolaştığını izliyorum. "Beş kez," diyorum ona. "Sana on dakika veriyorum, sonra tekrar başlıyoruz."

"H-ayır," diye boğuk bir sesle söyler ve başını sallar. Büyük gözyaşları ıslak yanaklarından aşağı akar.

"Evet." Böyle bir şey zaman alır, ama yapılabilir. İnsanlar seksin gerçekte ne kadar güçlü olabileceğini anlamıyor. Beden ve zihnin ne kadar kolay eğitilebileceğini. Manipüle edilebileceğini. Dünyamız bunun üzerine kuruludur.

Diğer her şey gibi. Yıllarca bizi istedikleri gibi olmamız için eğitiyorlar. Seks neden farklı olsun ki?

Siktir. Biraz daha siktir. Ve sonra tekrar siktir. Vücut hayatta kalmak için buna ihtiyaç duyana kadar tekrar tekrar. Oksijen gibidir. Düşünmeden nefes alırsın. Bir şekilde insan temasına ihtiyaç duymak da aynıdır. Bunu yaşamayanlar bunu anlayamazlar. Vücutları ve beyinleri, bunu yaşayanlarla aynı şekilde düşünmez. Ve bu sorun değil. Ama bana sorarsan, onlar bir şeyleri kaçırıyorlar.

Yataktan kalkıyorum, onu orada bağlı bırakıyorum ve kontrolsüz bir şekilde titrerken, ağır nefes alıp verişinin büyük odayı doldurmasını dinliyorum.

Onun cep telefonunu alıp, komodinin üzerine koydum. Seks istemek ya da porno izlemek yanlış bir şey değil. Bu insan doğasıdır. Doğal bir içgüdüdür. Hayvanlar bile bunu yapar.

Elbette, kadınlar bizim dünyamızda oyuncak olarak görülürler, ama bu onların bundan zevk alamayacakları anlamına gelmez.

Anlıyorum. Onun dünyasını bir kadının bakış açısından görmek zor değil. Dekolte giyersen, sürtüksün. Yeterince giyinmezsen, namuslusun. Bir erkeğe hayır dersen, zor elde edileni oynuyorsun. Onunla yatarsan, çok kolay birisin.

Ashtyn benim olmak için yaratılmıştı. Onun hakkında hep böyle hissetmişimdir. Ve onu elde eden herhangi bir erkek şanslı sayılır. Bu yüzden onu alacağım. Onu ilk ben gördüm ve ilk ben istedim. Bu uzun vadeli bir oyun. Bu, onu benden almak isteyen dünyadan uzak tutmak için onu bodrumuma zincirlemem gerektiği anlamına gelse bile.

Telefonu başka bir mesajla çaldı, ben de onu alıp okudum. Yine annesinden gelmişti.

ANNE: Yemin törenini konuşacağız. Yaptıklarının sonuçlarını anlamam gerekiyor

Anlamam gerekiyor, Ashtyn. Bir anne olarak benim görevim seni gelecekte olacaklara hazırlamak.

Çeviri: Onun bakire olmadığını düşünüyorlar ve benim için kanamadıktan sonra başına geleceklerin farkında olmasını istiyorlar.

Ekranı kapatıp komodinin üzerine koyuyorum ve yanına oturuyorum. Gözleri kapalı, nefesi düzelmiş ve vücudu gevşemiş. Bayılmış.

"Uyan tatlım." Vibratörü açıp açık bacaklarının arasına sokuyorum. O kadar ıslak ki şimdi kolayca kayıyor ve gözleri açıldığında çıkardığı seslere bayılıyorum. Kalçaları, onu mümkün olduğunca sıkı bağladığım için hemen elinden geldiğince sallanmaya başlıyor.

Boynu kavisleniyor ve odayı çığlıklarla doldurmadan önce derin bir nefes alıyor.

Önümüzde uzun bir gece var.

ASHTYN

Bugün, dün akşamdan kalma uyandığımdan daha ^{kötü hissediyorum.} Vücudum jöle gibi. Saint'in dün ve dün gece beni defalarca orgazma ulaştırmasının ardından, hala sarsıntılar devam ediyor. O kadar işe yaramaz durumdaydım ki, öğle ve akşam yemeğini yatakta yedik.

Bu sabah uyandığımda, yalnız olduğum için hayal kırıklığına uğradım ama aynı zamanda rahatladım. Duş alıp giyindim. Saçımı yapmadım, makyaj yapmadım. Pamuklu şort ve tişört giyip işimi bitirdim. Barrington'daki derslerimi zar zor bitirdim. Neyse ki bugün sadece üç dersim var. Kendimi zombi gibi hissediyorum. Tek istediğim eve gidip sızmak.

Bu kadar çok sevişmenin bu kadar yorucu olacağını kim bilebilirdi?

Annemin terapistinin ofisinde oturmuş, boş boş bakarken, bir el koluma dokundu ve beni irkitti. "Ne?" diye sordum.

"Sana bir soru sordu." Annem bana homurdanıyor.

"Ne?" Bugün her zamankinden daha sinirli görünen terapisti bakıyorum.

"Yemin töreni üç hafta sonra. Bu konuda ne hissediyorsun?"

Omuz silkiyorum. "Farklı bir şey olacağını sanmıyorum. Ne olursa olsun gerçekleşecek." Cevabım üzerine dudaklarını büzüyor. "Peki ya sonrasında?" "Artık bakire olmadığımı mı?" Kaşlarımı kaldırıyorum.

Beni kendimi ele vermem için tuzağa düşürüyorlar. Bu sadece onları utançtan kurtarmak için ve ben bunu yapmayacağım. Kanamamazsam, en azından utanmanın nasıl bir his olduğunu bilmelerini istiyorum. Kalabalığın önünde sikilmeme izin veriyorlar, o zaman ikinci el utanç da yaşasınlar.

Geçmişte kadınların seks yaparak kasıtlı olarak kuralları çiğnediklerini duymuştum. Bu hayattan başka bir hayat istiyorlar ve bu onların çıkış yolu. Ama bu sadece Spade kardeşlere verilirsen işe yarar. Yemin törenine seçilen bir kız, efendisi için saf olmak zorunda değildir. Bu yüzden onları vaftiz havuzuna batırırlar, geçmişteki cinsel partnerlerini temizlemek için.

"Bence..." Durup kaşlarını çattı. "Sen yirmi bir yaşındasın, Ashtyn. Dışarı çıkıyorsun, parti yapıyorsun, sarhoş oluyorsun. Bence belki de farkında olduğundan daha fazlasını deneyimlemiştir."

"Belki tecavüze uğramışsındır," diye ekliyor annem, başını sallayarak. Elimi yüzüme götürüyorum. "Anne..."

"Bu olur, Ashtyn. Kadınlar dışarı çıkar, sarhoş olur ve ertesi gün ne olduğunu hatırlamadan uyanırlar."

Biliyorum. Ben de öyle yaptım. Görünüşe göre, Saint beni şenlik ateşinden eve götürdüğü gece onun aletini emmeye çalışıyormuşum. Ona inanıyor muyum? Kesinlikle. Lordlar ve onların aptal kuralları olmasaydı, onu çoktan sikmesine izin verirdim.

"Erkekler böyle durumlarda kızlardan yararlanır. Belki de doktoru aramalıyız. Seni muayene etsin," diyor annem.

Bekaret kontrolü yapılamaz. Daha önce Google'da araştırmıştım. Ve bunu anlamanın bir yolu yok. "İkiniz de ilk seferinde kanadınız mı?" diye soruyorum.

"Tabii ki." Annem homurdanır. Aksi takdirde, o benim annem olmazdı. Babam onu terk ederdi ve ailesi onu dışlardı. Sonra başka bir kadınla evlenirdi ve ben var olmazdım. Spade kardeşler seçtikleri kişiyle evlenmek zorunda değildir, ama babam sonunda annemle evlendi.

Ancak terapistin geçmişini ve özel hayatını bilmiyorum. Bunun beni ilgilendirmediğini anlıyorum, ama o kişisel konulara girmek istiyorsa, o zaman kişisel konulara girelim. "Bu konuşma bizimle ilgili değil." Soruma cevap vermeyi reddediyor.

Ayağa kalkıyorum, annem de öyle. "Ash..."

"Gidiyorum anne. Eve gidiyorum. Yorgunum ve sizler bana zaten bilmediğim bir şey söyleyemezsiniz." Bunun üzerine ofisinden çıkıp asansöre biniyorum. Birinci kata inip arabama doğru yürüyorum.

Bu sabah uyandığımda, annem dün beni alacağını mesaj atmıştı. Barrington'da araştırma yapmak için geç saatlere kadar kalacağım ve evime gitmeye vaktim olmayacağı için onunla burada buluşacağımı söyledim. Bu bir yalandı. Bir seans daha geçirdikten sonra onunla yine arabada sıkışıp kalmak istemiyordum.

Sessizce evime doğru sürüyorum, ama bu bana hiç yardımcı olmuyor. Aksine, beni daha da gerginleştiriyor. Vücudumdan ve kendimden şüphe etmeme neden oluyorlar.

Evimin önüne geldiğimde arabadan indim ve ön kapıdan içeri girdim. Çantamı, anahtarlarımı ve telefonumu yere attım, hiçbirini umursamadan. Yatak odama doğru yürüdüm ve kapıyı açtım. Saint'in yatağımın kenarında oturduğunu görünce durdum.

Gözlerim, yere serilmiş ipi tarar. Eğitimin ikinci günü ve dürüst olmak gerekirse, tam da ihtiyacım olan şey bu. Konuşamayacak ve bayılana kadar defalarca orgazm olmaya zorlamak.

Gözlerim onun gözleriyle buluştuğunda, yüzündeki gülümseme kaybolur. "Ashtyn." Ayağa fırlar ve bana doğru koşar. "Hey." Sesi yumuşar. "Ne oldu?" Parlak yeşil gözleri benimkileri arar ve o yüzümdeki gözyaşlarını silene kadar ağladığımı fark etmem.

Kafamı sallıyorum, boğazımdaki düğüm konuşmamı engelliyor. Kollarını bana doluyor ve ben de ona sarılıyorum.

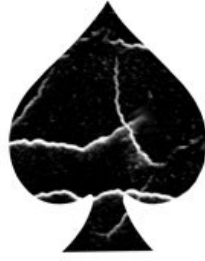
"Ben hallederim," diyor sanki neden üzüldüğümü biliyormuş gibi. Neden ağladığımı bile bilmiyorum. Kurallar, toplum, baskı.

Belki de sadece adet dönemimdir, kim bilir. Belki de sadece biraz uyumaya ya da sert bir içkiye ihtiyacım vardır. Sanki insanlarla dolu bir odada bağıriyorum ve kimse söylediklerimi dinlemiyor gibi hissediyorum. Cidden mi? Annem ve terapisti ile aynı konuşmayı kaç kez yapmam gerekiyor? Sanırım bunun cevabı, Saint beni Lordların önünde becerene kadar. O gün her şeyi değiştirecek. Geleceğimi, onunla olma şansımı. Önümüzdeki yılı onunla geçirme ya da hayatımın geri kalanını uzaklarda geçirme ihtimalim yüzde elli.

"Ben halledeceğim," diye tekrarlıyor, ama sanki beni değil, kendini ikna etmeye çalışıyor gibi geliyor bana.

Başımı sallıyorum, ama ona inanmıyorum.

ON BİR

SAINT

O yatağa bağılı yatarken ben yatağının yanında duruyorum. Çıplak ve vücudu, bir gece daha vibratörüyle bana ulaşmaya çalışmaktan titriyor.

Kendi kafasından çıkması gerekiyordu. Annesi ve terapisti yıllardır sevgilimin beynini yıkamışlar. Ben bunu sadece birkaç gündür yapıyorum, ama kazanacağım. Bundan eminim.

Vibratörü komodinin içine geri koyduktan sonra onu çözmeye başlıyorum. Bacakları ve kolları serbest kaldığında yatağına sürünüyorum ve o bana doğru yuvarlanarak yüzünü göğsüme gömüyor. Ağlıyor ve ben onu kollarımla sarıyorum. Bunun aşırı uyarılmadan mı yoksa annesinin terapisti ile yaptığı seanstan mı kaynaklandığından emin değilim. Aslında her ikisinin birleşimi de olabilir.

Ben giyinik halde yan yatarken, o çıplak halde bana sarılıp ağlaması dinene ve vücudu yumuşayana kadar bekledim.

Onu nazıkçe sırt üstü çevirip, parmak eklemlerimle yumuşak yanaklarını okşuyorum. Bana durmam için yalvarırken döktüğü gözyaşlarından hala ıslaklar. Durmadım. En iyisi böyleydi. Başkalarının uygunsuz gördüğü bir şeyi istemenin normal olduğunu bilmesini istiyorum.

Şu anda uyanıp bana onu bağlamamı ve onu sikmek için erkekleri sıraya dizmiemi istediğini söylese, onu yargılamazdım. Hayır derdim, ama onu küçümsemezdim.

Cep telefonum çalışıyor ve cebimden çıkarmak için ayağa kalkıyorum. Ekranda ***babamın*** adı beliriyor ve ben cevap veriyorum. "Alo?"

"Carnage'da sana ihtiyacım var," diyor selam olarak. "Hemen."

İç çekerek, bu gece yeterince eğlendiğini bilerek uyuyan vücuduna bakıyorum. "Hemen geliyorum."

Babam telefonu kapatır ve ben cep telefonumu cebime koyarım. Yatağa eğilip alnına hafifçe bir öpücük kondururum, sonra uyuyan vücudunu battaniyeyle örterim.

Evinden çıkıp kapıyı kilitlerim ve anahtarı cebime koyarım. Geçen yıl babası ona bu evi aldığı anda bir anahtar yaptırdığını bilmiyor. Merdivenlerden inerken cep telefonum tekrar çalar ve homurdanarak onu cebimden çıkarırım. *Şimdi ne var?*

Haidyn arıyor. "Selam..."

"Neredesin?" diye soruyor, sesi sinirli.

"Carnage'a gidiyorum." Ashtyn'in evinde olduğumu söylemekten kaçınıyorum. Nerede olduğum onu ilgilendirmez.

Tek kelime etmeden telefonu kapatıyor ve ben de telefonumu tekrar cebime koyuyorum. Onun evinin garajına park ettiğim motosikletime yaklaşıyorum ve aynadan sarkan kaskımı çıkarıyorum. Genelde kaskımı yanımda götürürüm, böylece kimse çalamaz, ama onun evinde böyle bir şey olmaz. Burası güvenli bir site. Kapıda yirmi dört saat görev yapan iki güvenlik görevlisi var.

Kaskı kafama geçirdikten sonra çenemin altına bağlarım. Sonra koltuğun üzerinde duran deri ceketimi alıp giyerim. Bu güvenlik için değil, motosiklet sürerken kim olduğumu gizlemek içindir.

Lordlar çoğu zaman maske ve pelerin giymek üzere yetiştirilir. Kimsenin gücümüzü bilmediği bir dünyada yaşıyoruz. Yıllardır gerçek kimliğimizi saklamak zorunda kaldık. Bu alışkanlıktan kurtulmak zor.

Motosikleti çalıştırıp vitesle takıyorum ve onun evinin önünden ayrılıyorum.

Neler olup bittiğini öğrenmek için Carnage'a gidiyorum.

CARNAGE, dağların arasında, ıssız bir yerde yüz binlerce dönüm alanı kaplayan, kendine özgü bir şehirdir. Lordlar olsak da, inzivaya çekilmemiz gerekir. Bir gün, kimsenin varlığından haberdar olmadığı burayı yöneteceğiz ve ben bunu hiç istememiş olsam da, kabullenmiş durumdayım.

Kapıda durup şifreyi giriyorum ve kapı açılıyor, içeri girmeme izin veriyor. Motosikletin motorunu çalıştırıp kapıdan geçiyorum ve ağaçlarla çevrili virajlı yolda gerekenden fazla virajlara giriyorum. Ana bina görünür hale geldiğinde dairesel yola çıkıyorum. Ama yan yola girip binanın arkasına geçiyorum.

Motosikletimi arkaya park edip inerim, kaskımı ve ceketimi çıkarır, ikisini de motosikletin yanında bırakırım. Merdivenleri hızla çıkıp arka girişe girerim ve asansörle bodrum kata inerim. Babalarımız bizi burada görmek istiyorlarsa, bunun tek bir nedeni olabilir.

Asansörden inerken, soğuk havayı ciğerlerime çekiyorum ve koridordan açık odaya doğru yürüyorum. Haidyn duvara yaslanmış, kollarını göğsünde kavuşturmuş. Kashton sandalyede oturmuş, rahatça arkasına yaslanmış. Adam ortada durmuş, babasına öfkeyle bakıyor, babası da beni tanıyormuş gibi bana bakıyor.

son iki günümü kızını yatağına bağlayıp, ağlayıp sızlanana kadar bana gelmesi için zorladığımı biliyormuş gibi bana bakıyor.

Onun zihninin benimle dolu olmasını istiyorum. Her düşüncesinin benimle dolu olmasını istiyorum. Onun boktan annesinin kafasına soktuğu her şeyi silip süpüreceğim. Tek bildiği şey yalvarmak, sürünmek ve bana gelmek olacak.

"Çocuklar," diyor babam, arkamdan içeri girerken.

"Burada olmamızın bir nedeni var mı?" Kash saatine bakarak iç çekerek sorar. Buraya gelmesi için telefon aldığı belli ki bir işin ortasındaydı.

"Evet." Babam bir kez ellerini çırpı. "Ve bu bütün gece sürecek. O yüzden planlarınızı iptal edin."

ASHTYN

Saint vücudumu *eğitmeye* başlayalı bir hafta ^{oldu}. Sürekli ağrım var. Vücudum zayıf, ama işe yarıyor. Tek düşündüğüm, ne zaman gelip beni bağlayıp orgazm olmaya zorlayacağı.

Bunu iple çekiyorum. Gündüzleri derslere gidiyorum, sonra eve koşuyorum, soyunup duş alıyorum, böylece o gelmeye karar verdiğinde hazır oluyorum. Son birkaç gündür bu giderek azaldı. Carnage'da olması gerektiğine dair mesajlar alıyorum. Nedenini bilmiyorum, ama babamın bununla bir ilgisi olduğunu hissediyorum.

Annem telefonumu bombardımana tutuyor. Bu hafta onunla ve terapistiyle iki randevumu kaçırdım çünkü Saint bana onun *iyi kızı* olduğumu söylerken kendimi kaybetmişim.

Bu yüzden, bu gece yine randevumuzu iptal ettiğinde, Whitney'i aramaya karar verdim. O her zaman dışarı çıkıp sarhoş olmaya hazırdır. Üçüncü içkimi içiyorum ve kendimi oldukça iyi hissediyorum. Ateşin yandığı bir alanda duruyorum, ortasında durup ormana bakıyorum ve onun beni nasıl bağladığını, çıplak soyduğunu ve Kashon ve Haidyn'in önünde kıcımı nasıl dövdüğünü hatırlıyorum.

Sharpie ile yazılan kelimeler neredeyse tamamen silindi ve kemerin izleri iyileşti. Artık otururken veya duş alırken acımıyor. Onun bunu tekrar yapmasını istiyorum. Belki bir dahaki sefere aradığında onu görmezden gelirim, böylece beni cezalandırır.

"Al bakalım." Whitney yanıma gelip bana yeni bir içki uzattı.

"Teşekkürler," diye mırıldanıyorum.

"Neden bu kadar keyifsizsin?" diye sorar, kendi içkisini yudumlarken. "Saint'le bittiğini söyleme sakın?" Cevap vermediğimde, gözlerini devirir. "O buna değmez, Ash. Sana söz veriyorum, dışarıda senin için daha iyi biri var." Bir yudum daha alır ve Tyson Crawford, Barrington'dan bir grup erkekle birlikte geçerken gözleri fincanın kenarından dışarıya odaklanır.

Bardağımdan bir yudum alıyorum, sonra bir yudum daha. Vücudum bu gece boşalmak için yalvarıyor. Bir haftadan az bir sürede, Saint'in istediği gibi ona ve vibratörüne bağımlı bir sürtük haline geldim. Beni gerçekten sikebildiğinde nasıl olacağını hayal bile edemiyorum, ama sabırsızlıkla bekliyorum.

Cep telefonum çalıyor, arka cebimden çıkarıp annemin aradığını görüyorum. Reddet düğmesine basıp geri koyuyorum, ama hemen tekrar çalıyor. "Alo?" Durmayacak.

"Neredesin?" diye soruyor.

Etrafıma, ıssız bir yerde düzenlenen partiye bakıyorum ve içkimin bir yudumunu daha alıyorum. "Evde."

"Bana yalan söyleme, Ashtyn. Şu anda senin evindeyim."

Gülmekten kendimi alamıyorum. Sarhoş değilim, ama kendimi oldukça iyi hissediyorum. "ASHTYN!" diye kulağıma bağırıyor.

"Daha sonra eve geleceğim." Telefonu kapatıp cep telefonumu kapatıyorum, çünkü onun durmayacağını biliyorum. Yarın onu arayacağım. Belki.

Bardağı dudaklarıma götürdüm ve bu sefer bir yudum almak yerine, bir dikişte içtim. Nefesimi tutarak, içebildiğim kadar içtim ve bardağı ağızımdan çektiğimde nefesimi tuttum. Bardağa baktım, içinde çok az kalmıştı, ben de kalanını da içtim.

Masaya doğru yürüdüm, boş bardağıma masaya koydum ve "Bir tane daha lütfen" dedim.

"Bunu gördün mü?" diye soruyor Whitney, telefonunu bana uzatarak. Sosyal medyasını açmış. Fotoğrafta sarı saçlı bir kız var. Siyah ve altın rengi bir ponpon kız üniforması giymiş, gülümsüyor. Parlak mavi gözleri ışıltıyor, ağızları pırıl pırıl.

"Hayır. Kim bu?" diye soruyorum, yeni içeceğimi beklerken.

"Kayıp." Bir videoya geçiyor ve videoda kızın bir otoparktan geçip beyaz bir BMW'ye bindiği görülüyor. "Bu, onun son görüldüğü yer." Whitney devam ediyor. "Arabasını futbol sahasından iki mil uzakta buldular. Terk edilmiş. Çantası yok. Telefonu yok. Hiçbir şey yok. Motor hala çalışıyordu ve sürücü kapısı ardına kadar açıktı."

"Buyurun." Adam bana yeni içkimi uzatır, ben de teşekkür ederim.

Masadan uzaklaşmaya başladığımızda, "Adam'ın onu son gören kişi olduğunu duydum," diyor.

İçeceğimi dudaklarımın arasında durdurarak durdum. Kaşlarımı çatıp başımı salladım. "Duyduğun her şeye inanma." Kardeşim bir pislik ve çoğu zaman ondan nefret ediyorum, ama kadınları kaçırmaz. Öyle olsaydı babam onu öldürürdü. Lordlar onun için çok önemli, bu yüzden şansını mahvetmez. Ve böyle bir şeye karışan bir Lord, Lordların dikkatini çekerdi.

Aklıma bir düşünce gelir ve babamın geçen gün evlerinde kardeşimle yaptığı tartışmayı hatırlarım. Kalbim hızla çarpmaya başlar. Elbette o bu işe karışmamıştır. Buna inanmıyorum. Adam asla...

İçkimi bir dikişte içiyorum.

SAATLER SONRA, Whitney evimin önüne gelir ve ben içeriye sendeleyerek girerim. Susuzluktan ölüyorum, bu yüzden mutfığa gidip su almaya karar veririm.

Işığı açtığımda, parlak ışığa gözlerimi kırpıştırarak bakıyorum. Saint'in mutfak masamda oturduğunu görünce sendeleyerek duruyorum. Siyah kapüşonlu sweatshirt, koyu renk kot pantolon ve maskesi ile giyinmiş. Beni yatağıma bağlamak için kullandığı ip, masanın üzerinde, onun önünde duruyor.

Ne kadar antrenman yapmak istesem de, bu gece bunun için çok sarhoşum. "Sen..." Hıçkırırım. "Gidebilirsin." Eğilip gömleğimi çıkarır ve odanın diğer ucuna fırlatırım. Sonra ayakkabılarımı çıkarırken bir ayağımdan diğerine sendelerim. Buzdolabına doğru yürürken kot pantolonumu çıkarırım.

Buzdolabını açıp eğilip istediğim şeyi alıyorum. Kapıyı kapatınca onun yanında durduğunu görüyorum. "Ciddiyim..."

Elini boğazıma dolayarak sıkıyor ve nefesimi kesiyor. Elimden su düşüyor ve gevşiyorum. Gözlerim aniden ağırlaşıyor, maskesinin arkasındaki siyah gözlerine bakarken görüşüm bulanıklaşıyor. Çok fazla içmişim; vücudum onunla savaşıyor ve savaşmak da istemiyor.

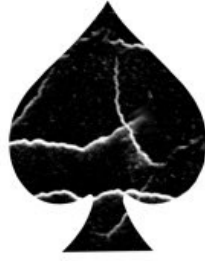
Dudaklarım açılır ve nefes almaya çalışırım, ama hiçbir şey alamayınca sadece amım zonklamaya başlar. Eller vücudumu yakalar ve kollarım arkama çekilir. Etraflarına bir şey sarılır ve onları ayıramam.

Boynumu bırakıyor ve ben kendimi tutamayıp dizlerimin üzerine çöküyorum. Oda dönüyor ve boğazımı yakan bir nefes alıyorum. Öksürmeye başlıyorum. Bir yumruk saçımı yakalıyor ve başım yukarı çekiliyor. Üç bulanık siluet görüyorum. İkisi önümde duruyor, biri arkamda başımı yukarı tutuyor.

Gözlerim çok ağır, göz kırpyorum. "Bu gece olmaz, Saint," diyorum, dilim ağırlaşmış. "Ben... yapamam." Çok yorgunum, çok içtim. Parmaklarının boğazıma girme düşüncesi midemi bulandırıyor. Yakında kusacağım.

Saçımı tutan el bırakıyor ve başım öne düşüyor. Ellerimi kullanamadığım için kendimi durduramıyorum, yüzüstü yere düşüyorum ve mermerin soğukluğundan titriyorum. Havaya kaldırılırken gözlerim kapanıyor.

ON İKİ

SAINT

Bisikletimi Carnage'a çekip kodu girerek ferforje kapıları açıyorum. Sonra ağaçların açıldığı yerde virajlı iki şeritli yolda ilerliyorum ve orası görünmeye başlıyor.

Geçen hafta burada istediğimden daha fazla zaman geçirdim. Ama durum bu. Lordlar, yapabileceğimiz ve yapamayacağımız şeyler konusunda çok katıdır. Ve şu anda, ne kadar istesem de sorumluluklarımı terk edemem. Özellikle de kadınlar için.

Barrington Üniversitesi'nden tek bir derse bile girmeden onur derecesiyle mezun oluyoruz. Çünkü Lordlar, gerçek dünyada nereye yerleştirileceğimizi zaten biliyorlar.

Yargıçlar, doktorlar, avukatlar, öğretmenler ve kolluk kuvvetlerindeki var. Aklınıza ne gelirse, maaş bordrosunda bir Lord var. Bazılarımız diğerlerinden daha başarılı. Her şey soyunuzla ve Lordların dünyasında nerede olduğunuzla ilgili.

Bisikletimden inip merdivenleri koşarak çıkıyorum ve gıcırdayan çift kapıdan geçerek girişimi duyuruyorum.

Asansöre doğru ilerlerim ve yedinci kata çıkarım. Spade kardeşlerin ofisine girerim. "Beni görmek istemiştiniz," derim Bay Price'a.

Masasından bana bakar. Neyse ki burada tek başına. Aksi takdirde babam ne yaptığımı bilmek isterdi. Ben bile ne halt ettiğimizi bilmiyorum. Bu sabah bana bir mesaj atmış, sabah ilk iş olarak burada buluşmamızı istemişti. Yalnız. Seçilmiş tören bu kadar yaklaşmışken onu geri çeviremezdim.

"Sana bir şey göstermem gerek," diyor, ceketini düzelterek. "Tamam," diyorum yavaşça.

"Ama önce bunu yapamayacağını anlaman gerekiyor."

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum.

"Saint," diye homurdanıyor. "Söz vermelisin."

Bana söz verdirmek için bu kadar önemli ne olabilir ki? Elbette bu konuyu ciddiye almıyor, değil mi? Sırada ne var? Küçük kızlar gibi

"Söz veriyorum." Yalan söylüyorum. Tüm gerçekleri bilmeden hiçbir şeye evet demem.

İç çekerek, uzaktan kumandayı alır ve duvarda asılı olan televizyonu açar. duvara asılı olan televizyonu açar.

Video oynatılmaya başladığında yaklaşıyorum. Ashtyn'in yumuşak hıçkırıkları

odayı doldururken, videoda kızı yatağına bağlanmış, parmaklarım boğazında, ben de titrek bacaklarının arasında tuttuğum vibratörle orgazm oluyor.

"Gerçekten ona ev satın alırken içine kamera yerleştirmeyeceğimi mi sandın?" diye soruyor.

Derin bir nefes alıp ona dönerek gözlerinin içine bakıyorum. "Hiçbir kuralı çiğnemedim," diyorum dişlerimi sıkarak. Kızını her gün odasında izlemesi iğrenç bir şey olmalı. Ama buna bir de benim onu tatmin etmemi izlediğini ekleyin. Ama yine de, bir yanımda pek de şaşırmamış. Zaten yakında seyircilerin önünde onu sikmemi izleyecek.

"Farkındayım." Başını sallar. "Ama bu farklı bir hikaye anlatıyor." Bir kez daha oynat düğmesine basar ve bu sefer ses yoktur.

Ama her şey korku filmi gibi gözümün önünde canlanıyor. Sadece senaryosu yok. Gerçek.

Ellerimi sıkarken nefesim hızlanır. "Hayır," derim, başımı sallayarak, gözlerime inanamadan. Video biter ve televizyon kapanır.

Bir el omzuma konduğunda titrediğimi fark ettim ve geri atladım.

"Oğlum," diyor. "Geçen gün evimde yaptığımız konuşmayı hatırlıyor musun?"

Başımı sallarım. Yapabileceğim tek şey budur. "O zaman ne yapman gerektiğini biliyorsun, değil mi?" Bir kez daha başımı sallarım.

"Sen benim sırrımı sakla, ben de seninkini saklayayım."

ASHTYN

Yatağımda oturmuş, elimde boş bir şarap şişesi, on yıl içinde elliden fazla kişiyi öldüren bir seri katil hakkında bir belgesel izliyorum. İlk düşüncem, onun bir Lord olduğu. Bu kadar çok cinayeti

cinayetten paçayı sıyırmak için? Kim olduğunu, nerede olduğunu ve kurbanlarının kim olduğunu bilmeleri gerekir.

Bu da bana, onun paçayı kurtardığını gösteriyor. Ya da belki de davayı soruşturan dedektifler Lords'tur ve bir adım geride kalmaları söylenmiştir. Her halükarda, davaya karışan birinin göğsünde Lords arması vardır.

Kanalı değiştiriyorum ve haberler çıkıyor. Haberlerde esmer bir kız görünce dikiliyorum. Bir başka kayıp kız. On dokuz yaşında ve üniversitede birinci sınıfa yeni başlamış. Annesi onu en son üç gün önce öğle yemeğinde görmüş. Annesi o akşam onu aramış ama kız geri dönmemiş. Kızın arabası da terk edilmiş ve boş bulunmuş, sürücü kapısı açılmış.

Basın toplantısında kızın annesi ve babası gösteriliyor. Kızın fotoğrafını tutuyorlar. Annesi çok üzgün olduğu için konuşmıyor, babası ise kızının eve dönmesi için yalvarıyor. Eğer onu kaçıran biri varsa, onu bırakmasını istiyor. Onlar için çok üzülüyorum. Onun için. Ama bir yanımda böyle bir ailem olmasını diliyorum. Kaybolduğumda beni arayacak bir aile. Oysa benim ailem, bedenimin "yapması gereken" şeyi yapmadığımda beni bir kenara atıyor.

Kapım açılıyor ve Saint'in odama girdiğini görüyorum. Onu görmeyeli üç gün oldu. Ne telefon, ne mesaj, hiçbir şey. Bu da bana tek bir şeyi gösteriyor: Carnage'da.

Babam da anneme aynı şeyi yapıyor. Ortadan kayboluyor. Sonra eve geliyor ve annem, babam tekrar gidene kadar ona bağıyor. Tanrım, bu çok mutsuz bir hayat olmalı. Hep mutsuz olmak ya da mutsuzmuş gibi davranmak zorunda olmak. Annemin bundan bu kadar nefret etmesine şaşmamalı.

"Ne istiyorsun, Saint?" diye soruyorum, şarap şişesini dudaklarıma götürüyorum, ama boş olduğunu hatırlayınca kaşlarımı çatıyorum.

Ellerini kot pantolonunun ceplerine sokar. Kahretsin, çok çekici görünüyor. Beyaz tişört, siyah deri ceket ve asker botları giymiş, bu da buraya motosikletiyle geldiğini gösteriyor. Ters takmış olduğu şapkasının altından koyu renk saçları görünüyor. Beni çıplak gördüğü halde ben onu görmediğim için nefret ediyorum.

"Ne kadar sarhoşsun?" diye soruyor düz bir sesle.

Kaşlarımı çatarak, bana kızgın olup da bu yüzden beni görmezden geldiğini merak ediyorum. Üç haftalık eğitimimize ne oldu? Bağlanıp kendime boşalmaya zorlanmayı dört gözle bekliyordum. "Yeterince sarhoş değilim." Şişeyi yere atıyorum ve beyaz halımın üzerinde yuvarlanıyor, ta ki o botuyla durdurana kadar. Yani, başka ne yapabilirim ki?

Gözleri boş şişeye düşer ve sonra benimkilere bakar. "Bana göre yeterince içmişsin."

Yataktan kalkıyorum ve o çıplak bacaklarıma bakıyor. Üzerimde sadece büyük beden bir tişört var. Onun tişörtü. Birkaç yıldır bende. Kardeşimin yüzme partisi olduğu bir gece, o ve arkadaşları bize geldikten sonra onu annemlerin evinde bırakmıştı. Şimdiye kadar onun yanında hiç giymemiştim.

Eğilip eteğin kenarını tutup başımın üzerinden çekip bir kenara attım. O bana kaşlarını kaldırdı. Son bir buçuk haftadır onun yanında çıplak olmaktan oldukça rahat hissediyorum. Aşık olduğun adam seni çıplak soyup bağladığında ve tamamen giyinik haldeyken bacaklarının arasına bir vibratör sokup seni tatmin ettiğinde, artık vücudunu örtme ihtiyacı hissetmiyorsun. Bir de arkadaşlarının önünde seni soyduğu zamanları ekleyin... O haklıydı; artık utanç duygusu önemli değil.

"Ashtyn." Adımı homurdanan sesi bir uyarı anlamına geliyordu, ama tek yaptığı beni heyecanla titretmekti.

Bu adamı hiç çıplak görmedim ve tek istediğim onun beni kullanması. "Ne?" Ellerimi genişçe açıyorum. "Buraya bir amaç için geldin, değil mi? Benimle oynamak için."

Kafasını sallar ve kollarını göğsünde kavuşturur. Bana dokunma isteğiyle mücadele etmek için yaptığını hissediyorum. En azından kendime böyle söylüyorum. Karşı konulmaz olmak istiyorum. Kontrolünü kaybetmesini istiyorum. Çok yaklaştı.

"Bu gece olmaz," diye konuşur sonunda, gözleri hala göğüslerimde.

Dudaklarımı yaladım ve alt dudağımı dışarı çıkardım. Sarhoş olduğumu düşünüyor, ama hiç de öyle değilim. "Neden?" Cevap veremeden, tökezleyip ona düşüyormuş gibi yaptım. Kolları belimi sardı, ben de kollarımı boynuna doladım. Parmak uçlarımda yükselerek dudaklarımı dudaklarına yaklaştırdım ve onu öptüm.

Kollarını boynundan çekmek için beni bırakıyor ve beni geri itiyor. Ağır gözlerimi açıp ona bakıyorum. Hayal kırıklığına uğramış gibi bana kaşlarını çatıyor. "Ne yapıyorsun, Ashtyn?" diye homurdanıyor.

"Sadece beni sik,"

diyorum. "Ash..."

Ellerim kemerine iner ve onu çözerim. Sonra kot pantolonunun düğmesini ve fermuarını açmaya çalışırım.

"Ash! Dur," diye bağırır ve geri çekilir.

Sinirlenmeye başlıyorum. "Ne oluyor, Saint? Hadi sik beni artık."

"Bunu yapamam, sen de biliyorsun."

Gözlerimi deviriyorum. "İkimiz de biliyoruz ki sen beni becerdiğinde kanamam olmayacak. O yüzden hemen yap şunu."

"Yapamam," dişlerini sıkarak söylüyor. "Ve sana bununla ilgileneceğimi söyledim

"

"Beni bakire yapamazsın, Saint!" Yüzünün yanına bir tokat atıyorum. İkimiz de benim bakire olduğumu biliyoruz, ama kanamam olursa herkes bakire olmadığımı düşünecek. Bu noktada kaybeden taraf biziz.

Elini boğazıma doladı, sırtımı kapalı kapıya çarptı ve bana doğru adım attı. Onun parlak yeşil gözleri bana dik dik bakarken titrek bir nefes aldım, ama ondan korkmuyordum. Onun bu tepkiyi vermesi tam da istediğim şeydi.

"Seni becereceğim, tatlım. Seni çıplak soyup, bağlayıp, o odadaki herkesin önünde becereceğim. Sen benim için ağlarken seni küçük düşüreceğim. Ama benden şüphe etme, Ash. Seni kanatacağım. Bunun için sana zarar vermem gerekse bile, olacak. Bana ait olacaksın."

Onun sıkı tutuşu altında nabzım hızlanırken uyluklarım kasılır. Bana zarar vermek mi? Neden bu kulağa heyecan verici geliyor? Onu son gördüğümde mutfağında bana yaptıklarından dolayı hala ağrım var. Beni elinde tutmak için ne kadar ileri gideceğini merak ediyorum. Her ne olursa olsun, buna razıyım. Onsuz bir hayat düşünemiyorum.

"Bu noktaya gelmek için çok uzun süre bekledim ve Lordlar için çok fazla şey yaptım, şimdi beni kovamazlar," dişlerini sıkarak söylüyor.

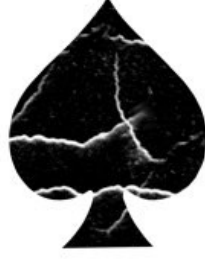
"Onlar öğrenmeyecekler," diye ekliyorum. Eli boğazımı sıkıca kavradığı için sesim neredeyse bir fısıltıdan ibaret.

"Ben bileceğim ve bu yeterli," diye homurdanıyor.

Gözlerim yaşlarla doluyor ve kalçalarımı ona doğru itiyorum. O sertleşmiş. Keşke onun kadar güçlü olsaydım. Çünkü şu anda beni dizlerimin üzerine çökertmesi için her şeyi yapardım.

"Ama yanılma, tatlım. Bir kez benim olduğunda, tüm dünyanın bunu bilmesini sağlayacağım. Lord olsun ya da olmasın, erkekler senin bana ait olduğunu bilecekler." Alnını alnıma yaklaştırıyor. "Şimdi uslu bir kız ol, yatağına gir ve biraz uyu. Dinlenmeye ihtiyacın olacak, Ash. Çünkü yemin töreni bittiğinde, hiç dinlenemeyeceksin." Bunun üzerine beni kapıdan çekip odamdan çıkar ve kapıyı arkasına çarparak kapatır.

ON ÜÇ

ASHTYN

Saint'in benim Lordum olacağını öğrendiğimden bu yana üç hafta geçti. Her şey beklediğim gibi gitti. Lanet olasıca yavaş.

Sarhoşken patladığımdan beri, bir daha beni görmeye gelmedi. Telefonda konuştuk, bana mesaj attı, ama aynı şey değil. Uzak duruyor ve ben aklımı kaçırmak üzereyim.

Ona kızgın olmam gerekirdi, ama bunun yerine ona daha da açgözlü oldum. Bu gece kaderimi kabullendim. Bir grup erkeğin önünde sikilmek en az endişelendiğim şey.

Annem bu hafta her gün onunla birlikte terapiye gitmemi istedi. Orada oturup ikisini de görmezden geliyorum. Olan oldu.

Derslerime gidiyorum ama hocalarıma hiç dikkat etmiyorum. Whitney her gece dışarı çıkmak için beni çağırıyor ama ben ondan kaçınıyorum. Saint'le birlikte değilsem, yalnız kalmak istiyorum.

Duştan yeni çıkmış, havluya sarılmış halde yatağımın kenarında oturuyorum. Saçlarım hala ıslak ve makyajıma henüz başlamadım. Annem beni Carnage'a götürmek için almaya gelene kadar bir saatim var.

Beni arabayla götürmekte ısrar etti, ki bunu garip buldum, ama neyse. Vazgeçmedi. Beni bıraktıktan sonra arabada bekleyecek mi, yoksa ne yapacak, bilmiyorum. İçeri girip gösteriyi izleyemez. Orada bulunmasına izin verilen tek kadınlar, hayatlarını Rab'lerine teslim edenlerdir.

Cep telefonum çalıyor ve Saint'in beni görüntülü aradığını görüyorum. Üç gündür ondan ilk kez haber alıyorum. Sırf onu kızdırmak için reddetmek istiyorum, ama içimi şüphe kaplıyor ve fikrini değiştirdiğini söylemek için aradığından endişeleniyorum. Annemi ve terapistini inanıyor ve artık beni kendine ait yapmak istemiyor. Eğer masum değilsem, onu hak etmiyorum. Bu onu ve ailesini utandırır.

Terli ellerimi havluyla sinirli bir şekilde silip cevap veriyorum. "Alo?" Kalbim hızla çarpmaya başladığında hissettiğim tereddütümü gizlemek için sesimi yumuşatıyorum. Carnage'da buluşmamızı istemesi halinde, annemin dediği gibi kaçacağım. Nereye gideceğimi bilmiyorum ama burada kalıp onu başka biriyle görmektense herhangi bir yer daha iyi olacaktır.

"Komodininin yanına git," diye emreder. Kaşlarımı çatarım.

"Saint..."

"Bu bir öneri değildi, Ashtyn."

Etrafıma bakıp onun nerede olduğunu arıyorum ve siyah bir başlığa yaslanmış olduğunu fark ediyorum. Ama bu, ailesinin evindeki ya da Lords'un evindeki başlık değil. Carnage'da olmalı. Ayrıca gömleği yok ve göğsündeki damgayı görebiliyorum. Lords arması, ortasından üç yatay çizgi geçen bir dairedir. Gücü temsil eder. Hepsi Barrington'da son sınıfın başında bu damgayı alırlar. Kabarık ve kızarmış deriden damganın yeni olduğu anlaşılıyor.

Komodininin yanına gidiyorum. "Şimdi ne yapacağım?" diye soruyorum, beyaz ahşaba bakarak.

"Alt çekmeceyi aç ve siyah kutuyu al."

Söyleneni yapıyorum ve boş elimle kutuyu alıyorum. "Tamam."

"Şimdi pencerenin yanındaki sandalyeyi al ve eşyaları dolabına götür."

"Dolaba mı?" diye soruyorum. "Saint, ne oluyor lan?" "Şimdi, Ashtyn," diye bağılıyor.

Alt çekmeceyi kapatıp penceremin yanındaki masaya doğru yürüdüm. Telefon da dahil her şeyi krem rengi deri yastığın üzerine koydum ve beyaz halı üzerinde yürüyerek giyinme odama doğru kaydardım. Bu evi sadece giyinme odası için istemiştim. Sanki ayrı bir yatak odası gibi ve ben ona takıntılıyım.

İçeri girdikten sonra geri dönüp, koltuk altımda tutamadığım için yolda düşürdüğüm havlumu yerden alıyorum. "Tamam. Her şey dolapta."

"Şimdi kapıyı kapat," diye emrediyor.

Bunu yapıyorum ve telefonumla ona gösteriyorum. "Kapandı. Şimdi, neden evime hırsız girecekmiş gibi dolabımda saklandığımı söyleyecek misin?"

"Yerden tavana kadar uzanan aynanın karşısına geç ve havlunu önündeki yere düz bir şekilde ser." Sorumu görmezden geliyor, ama ben de bir cevap beklemiyordum.

Havluyu yere serip aynaya karşı duruyorum ve ona bir kez daha telefonumla gösteriyorum.

"Telefonu aynaya bakacak şekilde sandalyenin üzerine koy. Sonra aynanın önüne diz çök ve sen de aynaya bak."

Pozisyonumu alıp çıplak uyluklarımı tokatlıyorum. "Bu oyun eğlenceli ama zamanım kısıtlı," diyorum ona. Artık beni terk etmeyeceğini bildiğime göre, hazırlanmam gerekiyor.

"Kutuyu aç," diye emrediyor.

Durmayacağını bildiğim için, komodinden çıkarmamı istediği kutuyu alıp kapağını açtım. Nefesim kesildi, gözlerim aynaya kaydı ve arkamdaki sandalyeye dayadığım telefonuma baktım. Beni net bir şekilde görebilmesi için telefonu bir açıyla yerleştirmiştim. "Saint... hayır."

Konuşurken gözleri benimkilere bakıyor. "Üzerine kayganlaştırıcıyı dök, bacaklarını aç ve o tıkaçı kışına sok."

Başımı sallıyorum, kalbim hızla atıyor.

"Yapamam..." "Evet, yapabilirsin," diyor bana güven verici bir şekilde.

"Ben..."

"Hadi, tatlım." Sesi yumuşar ve ben dudaklarımı yalarım. "Yapabilirsin. Benim için yap. Ne kadar benim iyi kızım olmak istediğini göster bana."

Boğazımdaki yumruyu yutuyorum ve titrek ellerimle kutudan siyah popo tıkaçını ve kayganlaştırıcıyı çıkarıyorum. Kapağı açıyorum ve ağır nefesim odayı doldururken birkaç damla sivri uca damlıyor.

"Daha fazla," diye ısrar eder. "Kapla. Fazla olamaz. Ne kadar çok kullanırsan, o kadar kolay girer."

Şişeyi sıkıyorum ve yağ dışarı akıyor. Yanlardan damlayarak parmaklarımı ve altımdaki havluyu da kaplıyor.

Titrek bir el ile ona göstermek için kaldırdım ve o da başını salladı. "Aferin kızım. Şimdi bacaklarını iyice aç, bacaklarının arasına uzan ve parmaklarını kışına sür. Yağı üzerine yay."

Derin bir nefes alıp dediğini yapıyorum ve kığım kasılınca inliyorum.

"Rahatlamalısın Ash. Derin nefes al. Söz veriyorum, düşündüğün kadar kötü olmayacak. Seni rahatlatacağım."

"Tamam." Başımı sallarım, gözlerim yaşlarla dolmaya başlar.

"Tekrar yap ve bu sefer parmağını içine sok. Yağı kışının içine iyice sür."

SAINT

DİZLERİNİN ÜZERİNDE KAYAR ve koklar. Gözlerini kapatır, elini tekrar bacaklarının arasına koyar ve parmaklarını kışının üzerinde gezdirir, bir parmağını içine sokar

Kendini. Başını inleyerek eğiyor.

"Tekrar," emrediyorum.

Yemin töreninin istediğim gibi geçmesi için onun rahatlaması gerekiyor. Herkesin önünde ona acı çektiğim gerekcek. Bu yüzden zihnini başka bir yere odaklaması gerekiyor. Törenden önce onu göremem. Babalarımız son üç gündür bizi Carnage'da tuttu, bu yüzden tek seçeneğim buydu. Neyse ki, bunu dün ona yapmayı planladığım için her şeyi önceden hazırlamıştım.

Onu dolabında saklamam gerekiyordu çünkü artık babasının evinde kameralar olduğunu biliyorum. Umarım dolapta kamera yoktur. Bu kadar kısa sürede bulabildiğim en iyi seçenek buydu.

"Yapamam..." Gözyaşlarıyla dolu gözleri aynada benimkilerle buluştu. "Saint..." "Tekrar," emrettim.

Burnunu çekiyor ama elini bacaklarının arasına koyuyor ve kıcını parmaklarken çığlık atıyor.

"İçeri ve dışarı, Ash. Durma. Benim için yüksek sesle say."

"Bir," diye fısıldadı. "İki... üç."

"O kıcına daha derine sok, tatlım. Kendini iyi hisset."

Kız başını sallar, gözyaşları artık alt kirpiklerinden süzülür. Şu anda çok sertleşmiş durumdayım. Kendimi onun arkasında dizlerimin üzerinde, bir elim saçlarını tutarken, diğer elimle sikimi kıcına sokarken hayal ediyorum, yüzünün yanını öperken, durmam için yalvarırken gözyaşlarının tadını alıyorum.

"Sa-int." Adım dudaklarında titriyor ve titrek bacaklarının arasından elini çekiyor.

"Arkanı dön ve sandalyeye bak," diyorum, daha dik oturarak.

O pozisyona geçtiğinde, "Eğil. Bacaklarını aç, kıcını havaya kaldır ve bacaklarının arasına uzan" diyorum.

Gergin bir şekilde yutkunuyor. Güzel mavi gözleri bana durmasına izin vermem için yalvarıyor. "Lütfen?"

"Yalvarmak seni bu durumdan kurtarmayacak, Ash," diyorum sert bir sesle.

Ön kollarının üzerine düşer ve bacaklarını açar, sırtını, kıcını ve amını havaya kaldırır, aynada bana harika bir manzara sunar. "İslanmışsın, tatlım."

Utanc ve mahcubiyetle sessizce ağlar. *Buna bayılıyorum.* "Bacaklarının arasına uzan ve parmağınla kıcını sik."

Yeniden pozisyonunu değiştirir, yüzünün yanını ve göğsünün üst kısmını yere koyar, böylece sırtını daha fazla kavrayarak bacaklarının arasına ulaşabilir.

Parmağını içeri sokar. Kısa ve manikürlü tırnağı içeri girip çıkacak kadar.

"Sana parmağını sok dedim Ash. Oynama." Orada olsaydım, bunun için kemerimle kışına vururdum.

O inler ama bu sefer parmağını daha derine sokar.

"Tekrar."

Biraz daha içeri itti. "Sonuna kadar," dedim. "Kışına göm." Elleri benimkinden çok daha küçük, bu yüzden daha fazlasını alabileceğini biliyorum.

Bu sefer, parmağını eklemine kadar sokar ve ağlayarak dizlerinin üzerinde kayar.

"Aferin kızım. Çıkar ve tekrar yap. Bu sefer daha hızlı."

O da öyle yapar ve büyük dolap hıçkırıklarla dolar.

"İkincisini de sok." Yavaşlayacak vaktimiz yok.

Söyleneni yaparken yüzünün bir tarafını halıya gömmüştür. Kolayca girip çıkıyorlar, ama kendine karşı çok nazik davranıyor.

"Aynı anda ikisini birden. On sayana kadar yüksek sesle say." Ağlayarak sayar.

"Aferin kızım. Şimdi daha hızlı."

Hızını artırır, onları içeri ve dışarı pompalarken, ağlamasının iniltiye dönüştüğünü duyarım. Gülümserim. "Aferin benim küçük fahişem. Hadi tatlım. Benim için kışını sik."

On sayısına ulaştığında durmak ister, ama ben "Bir tane daha ekle" derim.

Benim için üç parmağını kışına sokar. "Aferin kızım. Çok iyi gidiyorsun. Keşke ne kadar güzel olduğunu görebilseydin."

Parmaklarını tekrar kışına sokar ve titreyerek ağlar. Yağ, uyluklarından aşağı akar ve amcığı sıırılsıklamdır. Siktir, görülmeye değer bir manzara.

Her sayıyı haykırıyor ve ben de onu övüyorum.

Bitince, işinin bittiğini düşünerek elini bacaklarının arasından çekiyor.

"Şimdi popo tıkacını al, üzerine biraz daha kayganlaştırıcı dök ve kışına sok.
götüne sok."

Ayaklarının üzerine oturur ve telefona bakar. Yüzü gözyaşlarından sıırılsıklamdır

, gözleri kızarmış ve dudakları titriyor. Kahretsin, keşke orada olup onu öpebilseydim. "Şimdi, Ash," diye emrediyorum. *Bütün gece vaktimiz yok.*

Plug'a daha fazla kayganlaştırıcı döker ve tekrar geriye doğru eğilir, kışı bir kez daha aynada görünür. "Plug'ın ucuyla parmaklarınla yaptığın şeyi yap. Azar azar."

Ucu sıkı kışına yerleştirir ve duraksar. "Plug'ı içeri iterken kalçalarını geriye doğru it." O da öyle yapar ve "Saint... lütfen" diye bağırır.

"Yapabilirsin tatlım." Onu cesaretlendiriyorum. "Çok iyi gidiyorsun. Neredeyse bitti."

Biraz daha içeri itti.

"Aferin kızım. Kendine bak. Biraz daha it."

Ağlıyor ama bunu başarır. "Saint." Adımı haykırır, daha fazla ilerlemesini engeller, ama çıkarmaz. Yerinde tutar.

"Siktir, Ash." İnliyorum. "Keşke şu anda kendini görebilseydin.

Çok güzelsin, tatlım."

O inliyor ve uylukları titriyor. Bacaklarını yalamak ve yüzümü onun zonklayan amına gömmek istiyorum.

"Biraz daha. Kışını ileri geri sallayarak tıkaç üzerine baskı uygula. Hadi tatlım. Benim için kışını sık. Bana benim iyi küçük fahişem olduğunu göster."

O, sallanan eliyle baskı uygulayarak ileri geri sallanmaya başlar ve daha fazlası kışına girer. Onun için açılıyor ve benim sikim olana kadar sabırsızlanıyorum. Bu gece onun tüm deliklerini sikiyorum. Onu sahipleneceğim. Tören Lordlar için. Ama o benim. Onların istediği gösteriyi yapacağım, ama onu odama götürdüğümde hiçbir şey yasak olmayacak.

"İşte böyle," diyorum, onun ileri geri sallanmasını izlerken. Bacaklarını daha da açıyor, sırtı daha da kavisleniyor. Çok yaklaştı. "Neredeyse oldu."

Yine hıçkırmaya başlar ve onun zirveye ulaştığını görebilirim. "İt onu, Ash. Sonuna kadar. Acıtacak, ama söz veriyorum daha iyi hissedeceksin."

Derin bir nefes alır ve dolaptan bir çığlık yükselirken içeri iter. Elleri bacaklarından düşer ve yere uzanır.

"İşte bu kadar, tatlım. İçeri girdi. Lanet olsun, benim için çok iyiydin." Yüzünü halıya gömerek ağlar.

"Henüz bitmedi," diye bilgilendiriyorum onu. "H-hayır," diye hıçkırıyor.

"Otur," emrediyorum, son bir şey yapmam gerekiyor.

Söyleneni yapar, başını eğirir, bu sefer bana bakamaz. Aşağılanmış ve utanmış. *Lanet olsun, o kadar güzel ki.* Telefonun diğer ucunda değil de, böyle önümde diz çökmüş halini görmek için sabırsızlanıyorum. "

Bir şey daha var. Onları çıkar."

Gözyaşları titreyen uyluklarına damlar ve elini uzatarak kutuyu kendine doğru çeker. Kalan son eşyayı çıkarır ve havaya kaldırır.

"Ellerini arkada kelepçele." Hiç soru sormadan, sağ kelepçeyi küçük bileğine takar ve ben, kelepçeyi sıkıştırdığında çıkan tıklama sesine gülümserim. Sonra kollarını arkasına koyar. Bir saniye sürer, ama sol kelepçeyi de yakalayıp takmayı başarır. Sonra dizlerini altına çekip kollarını arkada kelepçeli olarak oturur. Islak saçları gözyaşlarıyla ıslanmış yüzüne, göğsüne ve sırtına yapışmıştır. Gözlerim kışındaki siyah lastik tıkaçlara kayar ve sertleşmiş sikim eşofmanımın içinde titrer.

"Daha önce olduğu gibi eğil, bacaklarını aç ve kışını havaya kaldır. Aynada seni tamamen görmek istiyorum, tatlım."

Yüzünü benden saklamak için sabırsızlanarak pozisyonunu alır.

Gözlerim, kışındaki tıkaç ve havaya dikilmiş sırtında kelepçeli elleriyle, yerden tavana kadar uzanan aynaya bakıyor. Yüzümü amına gömmek istiyorum. Ne kadar tatlı olacağını tadabiliyorum. Kızımı kalabalığın önünde sergilemek, onu dünyaya göstermek istiyorum.

"Amin şişmiş, Ash. Kışın gibi doldurulmak için yalvarıyor." Sözlerimle çılgınlıkları daha da yükselir. Bu çok güzel. "Kıpırdama. Öyle kal. Anladın mı?"

"E-evet," diye yumuşak bir sesle cevap veriyor.

Cep telefonumu alıp uygulamayı açıyorum. Dolabı dolduran vızıltı sesiyle çılgılık atıyor. Vücudu yerde çırpınıyor, ama bacaklarını benim için açık tutuyor, onları esir alan kelepçeleri çekip duruyor.

"Nasıl hissediyorsun, tatlım?"

Nefes nefese, kalçaları ileri geri sallanıyor.

Gülümsüyorum. "Kendini sikmek çok yakışıyor sana."

Bacakları daha da açılır ve çılgınlıkları inlemelere dönüşür.

"İyi hissettiriyor, değil mi?" İkinci düğmeyi açtım ve o yerde kıvranıyor. Plug çok büyük değil. Daha sonra onu kışından sikmeyi planlıyorum, bu yüzden törenden sonra onu onun yaptığından daha fazla germek zorunda kalacağım. Bu sadece bir başlangıç. Bir dikkat dağıtma.

"Saint... oh Tanrım..." Nefes nefese kalır. Dizleri çok geniş açılır. "Oh—"

"Siktir, çok güzelsin Ash." Ona söylemeden edemiyorum. "Sen benim sikimin üzerinde boşalırken, senin içine derinlemesine girmeyi sabırsızlıkla bekliyorum."

"Gidiyorum..." Vücudu kaskatı kesilir, dizleri titrerken onları birbirine yaklaştırır, sırtını havaya daha fazla kaldırır.

Aynadan onun amının zonkladığını izliyorum. "Benim için boşal tatlım. İyi geldiğini biliyorum. Her yerine boşal."

O çığlık atar ve daha önce hiç olmadığı gibi kasılır, ıslak amından sperm sızar.

"Aferin tatlım." Lanet olsun, bu çok ateşliydi. Kahretsin, o muhteşem. "Otur ve bana bak," diye emrediyorum ve kapatıyorum.

Yavaşça ayağa kalkar ve ağır, kan çanağı gözleri telefonun ekranında benimkilerle buluşur. "Kelepçelerin anahtarı, onları aldığın kutunun içinde."

Kız başını sallar.

"Carnage'a sadece bir elbise ve kışındaki o tıkaçla varacaksın."

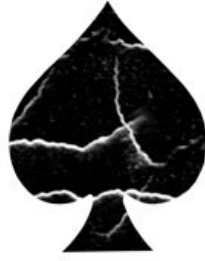
Yutkunur.

"Seni çıplak soyacağım, bu yüzden altında hiçbir şey giymene gerek yok. Anladın mı?"

O da başını sallar ve derin bir nefes alır. Göğsü inip kalkıyor ve güzel pembe meme uçları sertleşmiştir. Onları emmeyi düşünmek bile ağzımı sulandırıyor.

"Aferin benim kızım. Yakında görüşürüz." Video görüşmesini sonlandırıp yüzümü ovuşturuyorum. *Siktir!* Bana gösterdiği şova mastürbasyon yapmak için on dakikam var, sonra giyinip aşağı inmeliyim.

ON DÖRT

ASHTYN

Dolabın zemininde yatıyorum, ellerim arkamda kelepçeli ve kığımnda bir tıkaçla hala titriyorum. Yorgunum ve kığım ağrıyor.

Sadece bir anal tıkaç ile orgazm olabileceğini bilmiyordum, ama vücudum oldu. Titremeye başladığında utanç ya da mahcubiyet gibi şeyleri düşünmedim bile. Aşağılayıcıydı ve vücudum bundan hoşlandı.

"Ashtyn?" diye seslendi annem.

Oturuyorum, kığım bacaklarımın üzerinde, ve plug içime daha derine girerken inlememek için dişlerimi sıkıyorum.

Kahretsin! Erken mi geldi? Dolabımda kelepçeli, çıplak ve popo tıkaçı takılı halde olduğumu nasıl açıklayacağım?

"Ashtyn?" diye bağırdı.

Sırtımı kutuya dönerek, kelepçenin anahtarını düşürmek için kutuyu ters çeviriyorum. Sonra aynaya yaklaşarak iniltiyi bastırıyorum. Kahretsin, bu plug bu kadar iyi hissettirmemeliydi.

Omzumun üzerinden aynaya bakarak, anahtarı kilide sokmaya çalışıyorum ama düşürüyorum.

Siktir!

"Ashtyn, neredesin?" diye bağırır ve kalbim hızla çarpmaya başlar. Beni görecektir.

Derin bir nefes alıp, kendime sakinleşip tekrar denememi söylüyorum. Sırt üstü yatarak dizlerimi göğsüme çekiyorum ve ellerimi bacaklarımın aşağısına kaydırıyorum, böylece en azından artık arkamda kalmıyorlar. Artık ne yaptığımı görebiliyorum. Anahtarı alıp kilide sokuyorum, sonra çeviriyorum. Soldaki açılıyor. Sağdakini de çabucak açıp, anahtarı ve kayganlaştırıcıyı bulduğum kutuya atıyorum ve kutuyu yere katladığım giysilerin altına itiyorum.

Ayağa kalkıyorum ve uzun süre dizlerimin üzerinde durduğum için neredeyse düşüyorum. Kan hala ayaklarıma hücum ediyor. Üzerinde yağ olduğunu umursamadan havluyu alıyorum, kollarımın altına sarıp içine sokuyorum.

Kapım açılır ve annem dolabıma girerken çığlık atarak geriye atlarım. "Sana bağıryordum. Neden cevap vermedin?"

"Ben, şey, üzgünüm. Kulaklıklarım vardı." Nefesimi sakinleştirmeye çalışarak yalan söylüyorum. Az önce boşalmış gibi görünüyorum. Cildim kızarmış ve vücudum titriyor. Kıcımlı ve uyluklarımı kaplayan kayganlaştırıcı ve meni hissedebiliyorum. Ayrıca, parmaklarımla ve plug ile kendimi sıkarken ileri geri sallandığım için dizlerimde halı yanıkları var.

Beni baştan aşağı süzdü ve başını yana eğdi. "Hazır değilsin. On beş dakika sonra çıkmamız gerekiyor."

Bu kadar uzun süre burada mı kaldım? "Hazır olacağım," diye onu temin ederim.

Gözleri sandalyeye düşer ve kaşlarını çatır. "Bu neden burada?"

"İhtiyacım vardı," diyorum savunmacı bir tavırla. Ne önemi var ki? Burası benim evim ve ben yirmi bir yaşında bir yetişkinim. Dolabıma sandalye koymak istersem, koyarım.

"Ne için?" diye devam eder.

Başımı kaldırıp bir bahane arıyorum. Zamanımın azaldığını biliyorum ve o sormaya devam edecek. "En üst rafa ulaşmak için kullanmam gerekiyordu."

Beni baştan aşağı süzer. "Hmm."

Havluyu kendime daha sıkı sararım. Elbette, onu çıkarmamı ve eğilmemi söylemeyecektir. Kelepçeleri kendim çıkardığımı bilseydi ne olurdu, düşünebiliyor musunuz? Bu, benim seks bağımlısı olduğum düşüncesini pekiştirir ve terapi seanslarını çok garip hale getirirdi.

"Hazırlan. On üç dakika sonra çıkıyoruz." Sandalyeyi tutup dolaptan çıkarır ve kapıyı çarparak kapatır.

Titrek bir nefes verip bir kez daha dizlerimin üzerine çöküyorum. Vücudum titriyor ve kığım tıkaç etrafında kasılıyor. *Tanrım!*

"HAZIR MISIN?" diye bağılıyor annem, tam on üç dakika sonra odama bir kez daha girerek.

"Evet," diye cevap verip çıkıyorum. Cep telefonumu bile almıyorum. Bu gece onu koyacak yerim yok, kullanacak işim de yok.

"Ashtyn..."

"Bunu yapmasak olmaz mı anne?" diye soruyorum, o otobana girerken. "Havamda değilim."

Annem homurdanır ama neyse ki sessiz kalır. Otuz dakika sonra Carnage'a varırız.

Lords'un, tüm sapkın ve çarpık ritüellerini gerçekleştirdikleri, ıssız bir yerde bir katedrali var, ama Carnage'ın da bir katedrali var. Daha küçük bir versiyonu. Ritüellerini burada gerçekleştiriyorlar. Sanırım Tanrı'ya şükredebilirim, çünkü tüm Lords ilk kez sikildiğimi izlemeyecek. Sadece seçilmiş birkaç kişi. Barrington'a katılan Lords'un çoğu bu gece diğer yerde olacak.

Annem aracı döner kavşakta durdurur ve motoru kapatır. "Ashtyn..."

"Hoşça kal anne." Bunu birden fazla anlamda söylüyorum. Onu bir daha asla göremeyebileceğimin farkındayım.

Arabadan inip kapıyı çarparak kapatıyorum. Hiçbir zaman yakın bir ilişkimiz olmadı, bu yüzden neden şimdi bana olanlara bu kadar önem veriyor, anlamıyorum. Hamile kaldığında bir kızı olabileceğini ve bunun bir gün olacağını biliyordu.

Merdivenleri çıkarken, 15 santimlik topuklu ayakkabılarımla bacaklarım titriyor. Terli ellerimi çıplak uyluklarımdan aşağı kaydırıp derin bir nefes alıyorum.

İşte bu. Küçük yaşlardan beri bize bunun için yaratıldığımızı söylerler: bir Lord'a hizmet etmek için. Seçilmiş olmak bir ayrıcalık olarak görülmelidir. Ben öyle hissetmiyorum. Saint'i istiyor muyum? Evet. Ama onu, benim değersiz olduğumu düşünen gizli bir topluluğa hayatını adamak zorunda olan birinden daha çok istiyorum.

Lordların seçilmişlerini ya da eşlerini hiç düşünmeden terk ettiklerini gördüm. Aşk için evlenmiyorlar. Çıkar için evleniyorlar. Onlara daha fazla güç verecek isimleri birleştirmek için. Ve sonra Leydi onlara çocuk vermesi gerekiyor. Dünyayı yönetecek bir oğul ya da bir gün hizmet edecek bir kız.

Üzücü olan ise, Saint'e bir çocuk vereceğim ve onların doğacakları ortamı bildiğim için bu beni hasta bir insan yapıyor. Çocuklarımla, benim ailemi nefret ettiğim gibi beni nefret etmelerini beklerim.

Çift kapıdan içeri girdiğimde, smokin giymiş bir adam duruyor. Yıllardır Carnage'a yardım ediyor. Gördüğü bazı şeyleri ancak hayal edebiliyorum.

"Merhaba, bayan." Sanki onu hayatım boyunca tanımamışım gibi bana başını salladı. "Merhaba, Jessie," diye fısıldadım.

"Bu taraftan, hanımefendi. Sizi bekliyorlar."

Onu takip ederek asansöre binip beşinci kata çıktığımda topuklarımla yere vuruyor. O, bir başka çift kapıya yaklaşırken bacaklarım titriyor ve nefesim hızlanıyor.

Onlar, her tarafı siyah güller ve kafatasları ile süslenmiş vitray camlardan yapılmış. Anlamları olmasaydı çok güzel olurlardı.

Kapıyı açıyor ve içeri girerken keşke daha fazla içseydim diyorum. Altı sıra derinliğinde sıralar Lordlarla dolu. Hepsi öne dönük, siyah pelerinler giymiş ve yüzlerini karakteristik maskeleri kaplıyor. Babam ve kardeşim de aralarında olduğu düşüncesi midemi bulandırıyor.

Işıklar loş ve arka duvardaki apliklere mumlar yerleştirilmiş, vitray pencereyi çerçeveleyiyor. Bu dini amaçlı değil. Lordlar burada kendilerinden başka bir tanrıya ibadet etmek için toplanmıyorlar. Bunun yerine, pencerenin ortasında siyah bir kürek ve etrafında sanki yanıyormuş gibi alevler var. Altında 666 rakamları yazıyor. Odanın önünde büyük bir Lordlar sunağı var.

Üç hafta önce yatağımın üzerinde duran kutu şimdi sunakın ortasında. Koridordan ilerliyorum ve bir adam kutunun yanında duruyor. Bu Saint, ama yüzünü göremiyorum.

Kutuyu açmak için dönüyor ve kelepçeleri çıkarıp masanın üzerine koyuyor. Duruyorum ve onun sesi emrediyor. "Soyun."

Bu, beni küçük düşürmek için yapacağını söylediği şeyin bir parçası. Kendimizi isteyerek Rabbimize teslim etmeliyiz. Aslında hiç seçim şansımız olmamasına rağmen.

Eğilip elbisenin eteğini tutup başımın üzerinden çekiyorum ve vücudumu odaya sergiliyorum. Söyleneni yaptım ve altına hiçbir şey giymedim.

Orada duruyor; odadaki tek ses benim ağır nefesim ve meme uçlarım sertleşiyor, neye baktığını veya ne düşündüğünü merak ediyorum.

Elini uzatıp sağ elimi tutuyor ve deri kayışı elime geçirip küçük bileğime sıkıca oturtmak için tokayı takıyor. Aynı işlemi diğer bileğim ve her iki ayak bileğim için de tekrarlıyor. Sonra elimi tutup beni sunak arkasına götürüyor ve kalabalığa dönmemi sağlıyor.

Bacaklarımın yanına eğiliyor ve bacaklarımı genişçe açıyor. İpin iki ucu zaten bağlanmış durumda ve o, ipi ayak bileğimdeki gümüş halkalardan geçirerek bacaklarımı genişçe açık tutuyor. Elleriyle enseme tutuyor ve yüzümü sunak üzerine bastırıyor.

Titriyorum, beton yüzeyin soğukluğundan dudaklarımdan bir inilti çıkıyor. Ön sıralardan iki Lord ayağa kalkıyor ve önüme geçiyor. Her biri bir kolumu tutup genişçe açıyor ve bileklerimdeki deri bağlara önceden bağlanmış olan iple her iki ucu da sabitliyor.

Yeni bir adam soluma gelir ve konuşmaya başladığında titrek bir nefes alırım. "Kendini Lorduna teslim ediyor musun?" diye sorar ve ben onun sesini tanımam.

"E-evet," diye cevap veriyorum.

Maskeli adam, arkamda durduğunu hissettiğim Saint'e başını sallar. Ceketini çıkarmıştır, çünkü kot pantolonunun pürüzlü kumaşı çıplak kalçama baskı yapmaktadır.

Bir el saçımı kavrar ve başımı geriye doğru çeker, ben de çığlık atarım. Sesim katedralin duvarlarında yankılanır. "Yeminini oku, tatlım," der Saint kulağıma.

"Yemin ederim," diyorum hevesle. Onun için kanımı dökmeyeceğime dair tüm şüphelerim aklımdan çıkmış. Önümüzdeki on dakika boyunca sadece ona ait olsam bile, bu yeterli olacaktır.

"Yemin et," diye seslenir.

"Yemin ediyoruz," diye aynı anda söyleriz. Onun sesi benimkinden daha yüksek. Saçımı bırakır ve ben yüzümü sunak üzerine düşürürüm, gözlerimi kapatırım.

O geri çekilir, parmaklarını amımın üzerinde gezdirir ve ben kıcımlı ona doğru itmeye çalışırım, ama ona ulaşamayacak kadar sıkı bağlanmışım.

"Benim fahişem olmak için çok heveslisin, tatlım." Lordlar onun sözlerine gülüyorlar ve ben ses çıkarmamak için dilimi ısıyorum.

Onu ne kadar istediğimi biliyor. Eli kıcıma iniyor ve beni bağlayan ipi çekiyorum. Bir şey amıma baskı yapıyor.

"Saint," diye inlerim, o içime girerken.

"İslandımışsın, Ash," diyor ve ikinci parmağını da içime soktuğunda bunun onun parmağı olduğunu anlıyorum.

Ağrının gözlerimi yaşartmasıyla daha sert çekiyorum. Bu, kıcımdaki tıkaç hissiyle birlikte çok dayanılmaz. "Lütfen..."

Onları çıkarır ve tekrar içeri sokar. Parmak uçlarımda duruyorum, ağlıyor ve kontrolsüzce titriyorum. Düşündüğümünden daha fazla acıtıyor.

"Şşş." Çıplak sırtımı okşuyor. "Senin istediğin bu, tatlım. Herkesin önünde bir fahişe gibi sikilmek."

Yüzümü sunaklara gömüyorum, nefes almaya çalışıyorum. Beni küçük düşüreceğini söylemişti. Islandığım için kendimden nefret ediyorum çünkü bu beni tahrik ediyor.

"Sen benim olmayı seçtin, Ash. Bu da seni kullanabileceğim anlamına geliyor." Parmaklarını içime daha hızlı ve daha hızlı sokup çıkarıyor.

Plug, daha önce dolabımda olduğundan çok daha düşük bir ayarda titremeye başlar ve bedenim sunakta ileri geri sallanırken dudaklarımdan bir inilti kaçır. Kilisede gerçek bir fahişe gibi terliyorum, bu da bedenimin bağlı olduğum sert ve soğuk yüzeyde hareket etmesini kolaylaştırıyor.

Kızgınlığımdan dolayı, bir şey amıma giriyor ve dudaklarımdan keskin bir çığlık çıkıyor, yüzüm yukarı kalkıyor ve ellerim yumruk oluyor. Beni tutan ipi çekiyorum.

Sonra ağırlığı sırtımın üstüne biner, eli arkadan boğazımı sarar. "Onları izle tatlım. Benim sikimde boşaldığında ne kadar güzel olduğunu görsünler."

Kalçaları ileri doğru savrulur ve dudaklarım açılır, ama bu sefer hiçbir şey çıkmaz. Felç edici bir acı bedenimi sarar, nefesimi keser.

Hareket etmeye başlar. İçeri ve dışarı. Penis kalçalarımı sunağın sert yüzeyine çarpar. Bana bakan maskeler ve pelerinler, Saint'in ağır nefes alıp veriş kulaklarımı doldururken kaybolur. Ya da belki de benimkidir. Emin değilim.

Nefes alabiliyor muyum ki? Odağın dönme şekline bakılırsa, hayır. Penis doğru noktaya vuruyor ve ben bile anlayamadığım bir ses çıkarıyorum. Fiş eskisinden daha fazla titriyor, ya da belki de zihnim bana oyun oynuyor.

"İşte böyle, tatlım. Benim için inle." Saint kulağıma homurdanıyor ve gözyaşlarımdan tadını aldığım anda ağladığımı fark ediyorum. "Seni sikmek için ne kadar uzun süre beklediğimi biliyor musun, Ash? Çok uzun. Şimdi uslu bir kız ol ve benim için boşal. Onlara acıyı ne kadar sevdiğini göster."

SAINT

Vücudunun benimkinin altında titrediğini hissedebiliyorum. Ama aynı zamanda amının ne kadar ıslak olduğunu da hissedebiliyorum.

Siktir, amcığı harika hissettiriyor. Çok sıkı ve sıcak... sanki lanet bir fırın gibi.

Boğazını bırakıp, eğilip sikimin amını sikmesini izliyorum. Yüzümde bir gülümseme beliriyor. "Şuna bakar mısın?" Çıkartıyorum ve o sunak üzerine yığılıyor. Elimi sikimin etrafına doluyorum ve yukarı aşağı hareket ettiriyorum, elimdeki kanı sürüyorum ve sonra onu tekrar içine sokuyorum.

Kanlı elimle kışına tokat atıyorum. "Sikime kanını akıtan çok iyi bir kızsın." Omuzları titreyerek inliyor. Ona, ona söylediğim şeyi tam olarak yaptığını bilmesini istiyorum.

Bu gece bir görevim var, bu onu incitmek anlamına gelse bile. Onu parçalamam gerekirse, o da Lordlara benim olduğumu kanıtlayacak. Sonsuza kadar.

Daha sonra iyileşebilir.

Uzanıp saçlarını avuçlarımla tutuyorum, o ise çığlık bile atmıyor. Katedral, onun ağır nefes alıp verişleri ve yumuşak çığlıklarıyla doludur. Hâlâ maskem ve kot pantolonum üzerimde. Tek yaptığım pelerinimi çıkarmak ve kot pantolonumun fermuarını açıp sikimi çıkarmak oldu.

Çıplak olmak zorunda değiliz.

Lordlar bizi yeterince aşağıladı. Bu gece, sadakatimizin karşılığını alacağımız gece. Bu gece, benim olmak isteyen herkesin önünde sevgilimi sahipleneceğim gece.

"Saint." Adım dudaklarından dökülüyor ve ben gülümsüyorum, sesinin tınısını seviyorum.

"İşte böyle, Ash. Onlara seni kim sikiyor, seni kim sahipleniyor söyle." İleri doğru hamle yapıyorum ve o titriyor. Amcığı kanlı sikimi sıkıca sarıyor. Onu hep böyle hayal etmişim. Bunun asla gerçekleşmeyeceğini düşünüyordum. Elim aramıza düşüyor ve başparmağım titreşimli anal tıkacı bastırıyor. Biraz kısmıştım. Ona biraz daha fazla zevk vermek için yeterliydi.

"Saint!" Bu sefer sikimi çıkarıp ileri doğru ittiğimde çığlık attı.

Amcığı sıırıslıklam. Hayatın anlamı budur: kontrol.

Hakimiyet.

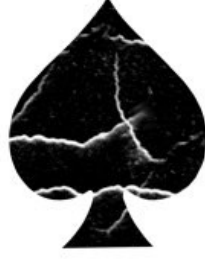
Elleri yumruklanmış, uylukları titriyor, amcığı beni mengene gibi sıkıyor. Benim sikimin üzerinde boşalırken gülümsüyorum. "Aferin kızım," diye övüyorum, o da nefesini tutmaya çalışırken inliyor. "Bir fahişe gibi benim için boşal." Maskeyi başımın üstüne itiyorum, eğiliyorum ve gözyaşlarıyla ıslanmış yüzünün yanına öpücük konduruyorum. "Şimdi sıra bende." Onu bırakıyorum, 1,95 metrelik boyumla ayağa kalkıyorum, kalçalarını kavriyorum ve ona tekrar tekrar giriyorum.

O kadar sert ki, taşaklarım gerginleşene kadar terlemiş ve nefessiz kalmıştım. Son bir kez ileri iterek, taşaklarımı derinlemesine soktum ve onun içine boşaldım. O kadar uzun süre dayandığım için kendimle gurur duyuyordum. Bugün mastürbasyon yaparken iki kez boşalmıştım.

Çekildiğimde, penisimin ucundan sperm ve kan damlıyor, o ise sunak üzerinde eğilmiş, ağlıyor ve az önce kullandığım bir oyuncak bebek gibi bitkin düşmüş durumda. "Bu sadece

b a ŝ langıç, tatlım." Zaten elim izi olan kıçına bir tokat atıyorum ve fişi içinde bırakıyorum.

ON BEŞ

ASHTYN

Saint'in yanında ön sırada otururken sonraki bir saat bulanık geçiyor. Kardeşimin seçtiği kadını almasına şahit olamayacak kadar berbat durumda olduğum için mutluyum.

Sarhoş hissediyorum, geldiğimden daha fazla. Bunun orgazmdan mı yoksa içkiden mi kaynaklandığından emin değilim.

Kanadım.

Bunu tüm dünyaya haykırmak istiyorum. Bunu annemin ve terapistinin yüzüne vurmak istemem garip mi? Muhtemelen. Ama bir şeyi yapamayacağın söylendiğinde, onlara aslında yapabileceğini göstermek istersin ve ben de yaptım.

Ayrıca orgazm oldum. Saint acıyı iyi hissettirdi. Daha önce hiç böyle bir şey yaşamamıştım. Hayal edebileceğimden çok daha fazlasıydı.

Ağır gözlerim, Saint'in elinin durduğu uyluğuma düşüyor. Üzerinde Lordların arması olan yüzüğü, yanan cildime soğuk geliyor. Morluklarım var. Bileklerimi kaplıyorlar ve uyluklarımda noktalar oluşturuyorlar. Elbisenin şu anda kapattığı daha fazlası olduğuna eminim.

Benimle işi bittikten sonra, beni çözdü ve elbiseyi tekrar giydirdi, kelepçeleri ve tıkaçları yerinde bıraktı. İçimde onun menisini hissedebiliyorum. Uyluklarım, ikimizin menisi ve terinin karışımıyla kaygan. Hala titriyorlar.

Sanki vücuduma deprem gelmiş gibi. Ayakta olsaydım, dizlerimin üzerine çökmüş olurdu. Kahretsin, koltuğuma oturmam için bana yardım etmek zorunda kaldı.

Saint ayağa kalkmadan önce uyluğuma hafifçe vurur. Kafamı kaldırıp ağır gözlerimle odayı tararım ve Haidyn'in seçtiği kişiyle işini bitirdiğini görürüm. O son giden kişiydi. Onu Barrington'dan tanıyorum ama yakın değiliz.

Tüm Lordlar sıralardan kalkıp katedralden çıkıyorlar. Ayaklarımdan beni taşıyamayacağından korktuğum için oturmaya devam ediyorum. Topuklarımdan dolayı ağrıyorlar, bacaklarımdan jöle gibi olduğunu söylemeye gerek bile yok.

Saint önümde duruyor, Kashton'la yumuşak bir sesle konuşuyor. Seçtiği kız onun arkasında yerde diz çökmüş durumda. Kolları arkadan bağlanmış ve hala çıplak. Onu tanımıyorum. Daha önce hiç görmedim.

Lordların toplum içinde farklı sıralamaları vardır. Sadece en iyilerin en iyileri Spade kardeşlere verilir, bu yüzden o önemli biri olmalı.

Ya da en azından babası öyle.

Örneğin, kardeşimin seçtiği kızı ele alalım. Babası bir kongre üyesi. Tek çocuk ve bildiğim kadarıyla kardeşimi nefret ediyor. Onunla sadece bir partide tanıştım ve bana beni ve ailemi nefret ettiğini söyledi. Özür dilemek istedim ama kendimi sözleri söylemeye ikna edemedim. Ben de çoğu zaman ailemi nefret ediyorum.

"Hadi," diye emreder Saint, elimi tutup beni ayağa kaldırır. Topuklu ayakkabılar, titrek bacaklarımın üzerinde durmamı on kat daha zorlaştırıyor.

"Nereye gidiyoruz?" diye soruyorum. Açıkçası bu kadar ileri gideceğimi hiç beklemiyordum. Bu yüzden şimdi ne olacağı hakkında hiçbir fikrim yok.

Onun evine mi gidiyoruz? Benimkine mi? Yanağımı avuçluyor ve ben maskeyle kaplı yüzüne bakıyorum, ama cevap vermiyor. Karşılığında sadece sessizlik var. Bundan sonra da böyle olacak . Ben sorular soracağım, o da benden bir şeyler saklayacak.

Beni odasına götürüyor ve arkasında kilit sesi duyduğumda kapıyı kapatıyor. "Saint...?"

Arkasını dönüp dudaklarını dudaklarıma koyuyor ve ben ağzına inliyorum. Elleri titrek uyluklarımı kavırıyor ve beni kaldırıyor. O bizi döndürürken bacaklarımı kalçalarına doluyorum ve o beni kapıya itiyor.

Nefes nefese öpüşmeden uzaklaşıyorum ve çığlık atıyorum. Dudakları boynuma iniyor ve ben ona daha iyi erişebilmesi için başımı eğiyorum. "Lütfen..." Onu tekrar beni sikmesi için yalvarıyorum.

Beni kapıdan çekip yatağına götürdü. Beni yatağa attı, elbiseyi çıkarmaya bile zahmet etmeden yukarı çekti ve yatağa sürünerek bacaklarımı ayırdı. Kafasını bacaklarımın arasına koydu ve ben saçlarını tuttum. "Bekle."

Bana bakıyor. Yeşil gözleri parlıyor ve yüzünde yaramaz bir gülümseme var. "Bana hayır mı diyeceksin?" Dilini üst dişlerinin üzerinde en seksi şekilde gezdiriyor ve bu hareket, spermle dolu amımı kasılmaya zorluyor.

"Seçilmiş birinin efendisine hayır demesi yasaktır," diyorum nefes nefese.

Yumuşak bir kahkaha atarak dudaklarını boynuma indirir. "İstediğin kelimeleri kullanabilirsin tatlım, ama bil ki sana istediğim her şeyi yapacağım." Kızarmış tenimi nazikçe öper ve ben sırtımı kamburlaştırır, tırnaklarını sırtına geçirir, gömleğini çıkarır.

"Ama..." Eli vücudumuzun arasına girip amımı okşadığında nefesim kesilir.

"Ama ne?" diye soruyor, çenemin kenarını öperek. Bu, uzun zamandır istediğim şeydi. Vücudum sevinçle titriyor.

"Kanadım." Yutkunarak ekliyorum ve parmakları duruyor. Oturup bana bakıyor. Gözlerindeki soğukluk beni tedirgin ediyor. Artık şakacı Saint yok.

"Ne olmuş?" diye sordu. Sesi artık düzdü.

Gergin bir şekilde yutkunarak, "Kan. Sen..." diyorum.

Yüzünde bir gülümseme yayılır ve bir kez daha güler. Birdenbire değişen tavrını merak ediyorum. "Tatlım, umurumda değil. Eğer dilimle amını sikmek istersem, yaparım."

Boynumdan sıcaklık yükselir ve sözleri yüzümü kızartır.

Yataktan kalkar, kolumu tutar ve beni oturmaya zorlar. Elbisemi çıkarır ve beni sırt üstü yatırır. Bacaklarımı genişçe açar, dudaklarını iç uyluklarıma koyar ve hassas cildimi öperek yukarı doğru ilerler.

Sinirden ve yemin töreninde bana yaşattığı orgazmdan dolayı kontrolsüz bir şekilde titriyorum. Utanmam gerekirdi, ama şu anda vücudumu kontrol edemiyorum. Onu çok uzun zamandır istiyordum.

"Tanrım." Nefes nefeseyim, ellerim saçlarına gömülü, dudaklarının amımı kapladığını hissediyorum. Derin bir emişle kalçalarımı sallıyorum. "Aziz." Saçlarını yumruklarım, parmakları bacaklarıma gömülür, acı verici bir şekilde onları sabitler ve başımı kaldırıp ona bakarım. Gözleri açık ve amımın üzerinden bana bakıyor. Yavaşça yukarı doğru yalar ve onun ne kadar seksi olduğu kalbimi hızla attırır. "Lütfen." Başım yatağa düşer ve o emişi tekrar hissetmek için başını tekrar aşağı iterim.

Ama o daha güçlü ve geri çekiliyor. "Çok açgözlüsün." Amımı tokatlıyor ve ben çığlık atarak yatakta sarsılırken bacaklarım kapanıyor.

Kalan acı beni nefes nefese bırakıyor. "Siktir, Saint..."

Bacaklarımı açar ve tekrar yapar. Çığlık atarım, cildimde sıcaklık yükselir ve meme uçları sertleşir. "Bacaklarını benim için açık tut, tatlım. Yapabilir misin?"

Hızla başımı sallıyorum, derin bir nefes alıyorum. "Evet."

"Aferin kızım." Ellerimi iç uyluklarıma üzerine koyar ve "Tut onları" der.

Kemerini amıma vurur ve ben sırtımı kamburlaştırırım, amım zonklarken boğazımdan bir çığlık kopar. Tekrar yapar ve ben titreyen dudağımı ısırırım.

Üçüncü kez vurur ve ben neredeyse kasılmalar geçirirken, gözyaşları yüzümden aşağı akar.

"Çok güzel." Parmaklarını şişmiş ve zonklayan amımın üzerinde yukarı aşağı gezdirir. "Çok ıslaksın Ash. Her gününü senin içinde geçireceğim."

Bir dilek gerçek oldu.

Gözlerim kapalı ve acı, ızdırap ve zevkten hıçkırarak ağlıyorum. Her şey bir anda çok fazla geliyor. Sanki gergin bir lastik bantmışım ve serbest bırakılmam gerekiyormuş gibi.

Dudaklarını tekrar amımda hissediyorum, ama yumuşak, şefkatle öpüyor ve yalıyor. "Tadın harika, tatlım." Sonra emiyor ve ısıyor. Nefes nefeseyim, bacaklarımı açık tutarak en iyi şekilde bana işkence etmesini beklerken cildim yanıyor.

"Saint," diye nefes nefeseyim ve tekrar hissettiğimde sırtım yataktan kalkıyor. Tıpkı önceki gibi. "Ben..." Cümleyi bitiremiyorum çünkü dalgayı hissettiğimde nefesim kesiliyor.

"Yüzüme boşal, Ash," diye homurdanıyor, sonra konuşamıyor çünkü bacaklarımın arasına gömülüyor ve ben patlıyorum.

SAINT

Dudaklarımı yalıyorum, titrek vücuduna bakıyorum. Nefes nefese ve ağlıyor. Yanına dönüyor, bacaklarını göğsüne çekiyor, ben de şifonyerimin üst çekmecesini açıp ihtiyacım olan şeyi alıyorum.

Onu karnının üstüne çevirip kollarını arkasına çekerim ve o, çift uçlu cıvatayı yerine takıp kollarını arkasında sabitlerken direnmez. Hâlâ tören sırasında taktığım kelepçeler ayak bileklerinde ve bileklerinde duruyor. Bu hafta sonu çıkmayacaklar.

Onu sırt üstü çevirip kollarını altında ezerek, titreyen bacaklarının arasına yerleştiriyorum. Bacaklarını daha da ayırıp popo tıkacına uzanıyorum. Onu çekince, o benim adımı haykırmaya başlıyor.

"Sorun yok, Ash. Rahatla."

"Lütfen, yapma." diye yalvarır.

Kızım çok etkilenmiş. Ama bunu bekliyordum. Kalabalık bir seyirci önünde, ikisi de babası ve kardeşi olan iki kişi önünde sevişmeye zorlandı. Carnage'a geldiğinden beri iki kez orgazm oldu, buraya gelmeden önce de dolabında bir kez. Ve ben, bakire bir kızın dar amcığına

Ve Şimdi de kıçını alacağım. Bundan sonra, ikimizi duşta temizleyeceğim ve sonra ağzını alacağım. Sonunda bayılacak. Ama bu beni durdurmayacak.

Fişi yavaŐŐa çekmeden önce çeviriyorum ve o inliyor. Komodinden çıkardığım kayganlaştırıcıyı alıp, sikimin üzerine döküyorum ve birazı yatağa damlıyor, ortalığı kirletiyorum.

Kapağı kapatıp yere atmak istemediğim için kenara koyuyorum. Gece bitmeden ona tekrar ihtiyacım olacak. " zg n m, tatlım," diyorum, titrek vücuduna eğilerek.

Ağır gözlerini açıp bana bakar ve burnunu çeker. "Ne için?" diye sorar yumuşak bir sesle.

"Şimdi kıçını sikeceğim Ash ve bu acıtacak." Gözleri büyür ve başını sallar. "Saint, lütfen..."

Sikimin başını onun sıkı kıçına sokuyorum ve ben bu lanet olasıcı hissin tadını çıkarırken, onun çığlıkları odayı dolduruyor. Bu günü hayal ediyordum. Onu her gördüğümde bunu hayal ediyordum. " ok iyi gidiyorsun." Daha da ileri itiyorum ve o boynunu ve sırtını kavisliyor. "Ne kadar direnirsen o kadar sıkı oluyor Ash ve bu da beni zorluyor," diye söylüyorum ona, ama Şikayet etmiyorum. "Siktir, çok iyi geliyor tatlım. Çok iyi." Tekrar içine girmeden önce sikimin dışarı çıkmasını izlemek için aşağıya bakıyorum. Plug, onu istediğim kadar geniŐletmek için yeterli değildi, ama hiç hazırlık yapmamaktan iyiydi. "Şu haline bak tatlım," diye bağırıyor. "Kıçın sikimi çok iyi alıyor. şu iyi fahişeye bak."

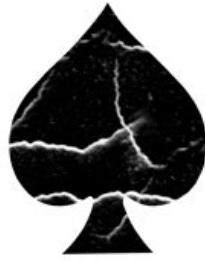
Daha derine kayarken derin bir homurtu çıkarırım. "Yarıdan fazlası girdi," diye onu bilgilendiririm ve o nefesini tutar.

Titrek bacaklarını omuzlarıma koyup, titreyen vücuduna eğildim ve bir elimi ağzına koydum, diğer elimi ise boynunun altına kaydırıp kafasına uzandım ve bir avuç dolusu koyu saçını kavradım. Kafasını geriye doğru çekip boynunu bana açığa çıkardım ve hareket etmeye başladım.

Yüzü gözyaşları ve salyadan ıslak, bu da elimi kayganlaŐtırıyor, bu yüzden parmaklarımı yanaklarına batırıp yerinde tutuyorum. "Amin benim spermimle dolu, tatlım, ve yakında kıçın da öyle olacak."

Ben izin verdiğim için burnundan ağır ağır nefes alıyor ve elime anlaşılmaz sözler mırıldanıyor. Kalçalarını ileri geri hareket ettiriyorum, kıçı istediğim kadar sertçe almam için açıldıkça daha da sertleŐiyorum.

ON ALTI

ASHTYN

Asansöre girip yüzümde bir gülümsemeyle dördüncü kata çıkıyorum. Kapı açılmadan önce bir zil sesi duyuluyor ve ben asansörden iniyorum. Ofis kapısına doğru yürüyüp içeri giriyorum. Annem koltuğundan bana bakarken, terapisti masasından kalkıyor.

"Ashtyn." Başını sallar ve bu lanet olası seanslara katılmaya zorlandığım her seferinde oturduğum koltuğu işaret eder. "Nasıl hissediyorsun?" diye sorar ve koltuğuna oturur.

"Harika." Ona kocaman bir gülümseme atıyorum.

Gözleri benimkinden anneminkine geçer. "Tören nasıldı?" Hemen konuya girer.

Saint vücudumu amacına uygun olarak kullanıyor. Oturmak bile acıtıyor; kığım çok ağrıyor. Peki ya amım? Siktir, işerken yanıyor. Son kırk sekiz saatte o kadar çok seks yaptım ki idrar yolu enfeksiyonu kaptım. İşedikten sonra ağlamaya başlayana kadar bunun mümkün olduğunu bile bilmiyordum. Saint koşarak gelip ne olduğunu sordu. Sonra bana ne olduğunu açıkladı. Bende ciddi bir sorun olduğunu sandım. Boğazımdan bahsetmeye bile gerek yok. Yutkunmak acı veriyor. Dün gece dişlerimi fırçalarken, Saint'in sikinin siktiği için ağzımın arkasında morluklar olduğunu fark ettim. Ama ne kadar acı verse de, ne kadar ağrısam da, ondan doyamıyorum. Bu adam durdurulamaz. Üç yıl boyunca sevişemeyeceğini öğrendiğinde nasıl olacağını hiç düşünmedim. Carnage'da iki gündür yatağına bağlıyım, o da beni fahişesi yapma sözünü yerine getiriyor.

"İyiymi. Artık bakire değilim, o kadar," diye omuz silkerek, detayları atlayarak söylemeye karar verdim. Seksin nasıl olduğunu biliyorlar.

Yine birbirlerine bakıyorlar ve annem sandalyesinde dönerek bana bakıyor. "Ne demek istiyorsun?"

"Kanadım." Babam ona bunu söylemedi mi? Söylediğini sanıyordum. İkisi de bana bakışlarından, benim burada olmamdan bile şaşırmış görünüyorlar. Belki de babam hiçbir şey söylemedi ve annem onun beni sokaklarda bıraktığını düşündü.

"Bu..."

"Güzel." Annemin terapisti, annemin söylemek üzere olduğu şeyi keser. "Tebrikler Ashtyn, artık resmen bir kadın oldun."

"Bu, artık bu seanslara katılmam gerekmediği anlamına mı geliyor?" diye soruyorum.

Ne bileyim, seks bağımlısı değildim. Ama artık olacağım.

"Bence..."

"Seninle görüşmeye devam etmek istiyorum." Annemi bir kez daha keser. "Haftada bir kez yeterli olmalı." Gözlerini kaçırarak kalemi ve kağıdına bakar ve defterine bir şeyler yazar.

İç çekmekten kaçınıyorum. "Neden?" diye soruyorum.

Kaşlarını çatarak bana bakar. "Bunu bir sonraki seansımıza saklasak daha iyi olur." Gözleri benimkilerden anneminkilere kayar ve ben, onu tek başıma görmeye başlayacak mıyım diye merak ederim. Annem bundan hiç hoşlanmayacaktır. Çok meraklıdır, tek başıma gelmeme izin vermez. Ama tek başıma gelmeye başlarsam, bu, anneme konuştuklarımızı anlatamayacağı anlamına mı gelir? Bunu bir dahaki sefere ona soracağım.

Annemin seansının geri kalanında sessiz kalıyorum, onları dinlemiyorum. Söyleyecek başka bir şeyim yok ve annemden farklı olarak, terapistle konuşması gereken sorunlarının ne olduğu umurunda değil. Babamın bana aralarında konuşulanları sormaması için bilmemeyi tercih ederim. Zaten sormaz zaten. Annemi umursamadığından eminim.

Seansın ardından asansörle aşağı inerken annemin telefonu çalıyor. O reddetmeden önce bilinmeyen bir numara görüyorum. "Gerekirse cevaplayabilirsin," diyorum ona.

Beni görmezden gelerek, cep telefonunu Louis Vuitton çantasına koydu ve omuzlarını düzeltti. Kızgın. Eminim bana kızgın. Onu mutlu etmek için ne yapabileceğimi ve ne yapamayacağımı artık bilmiyorum.

Dışarı çıktığımızda, ona veda etmeden arabama doğru yürüyorum, o da kolumu tutup beni kendine doğru çeviriyor. Güneş gözlüklerini takmış, gözlerini benden saklıyor. "Söylediklerimi unutma, Ash."

"Neyi?" Ne demek istediğini tam olarak açıklaması gerekiyor.

"Saint hakkında..." Onu ilk kez bahsediyor ve bu, benim için hangi Spade kardeşini seçeceğini merak etmeme neden oluyor. "Genel olarak bir lord."

Başımı sallıyorum. *Ahh*, "O beni asla sevmeyecek. Hatırladım." Arabama dönünce, beni tekrar döndürüyor. "Anne," diyorum sertçe, kolumu çekip kurtarıyorum.

"Ben..." Cep telefonu tekrar çalıyor ve o homurdanıyor. Çantasından telefonu çıkarırken, ekranında bilinmeyen bir numara görüyorum. Bir saniye düşünerek aramayı reddettikten sonra

, arabama atlayıp hızla uzaklaşıyorum. Saint ile Carnage'da buluşmam gerekiyor ve zaten geç kaldım.

SAINT

AILEMIN ev sinema odasında oturuyorum. Işıklar kapalı ve önümdeki ekranda *Titanic* oynuyor. Büyük kanepelerden birinde rahatça uzanmış durumdayım. Sırtım yastıklara yaslanmış, bir kolum başımın arkasında. Diğer kolum ise dalgın dalgın Ashtyn'in sardığı Hermes battaniyenin üzerinden onun uyluğunu okşuyor.

Daha önce yüzmeye gitmeyi planlamıştık, ama fırtına çıktı, o da *Titanic'i* izlemeyi önerdi. Bu, onun en sevdiği film. Ben de nefret etmiyorum, ama istediğimden daha fazla izledim.

Yanımda cep telefonum yanıyor, elime alıp Haidyn'den gelen mesajı okuyorum.

Senin ailenin evindeyim. Sen neredesin lan?

Cevabımı yazıyorum.

Medya odasımdayım.

Bakmadığım tek yer. Hemen geliyorum.

Gözlerim ona kayıyor ve battaniyeyi yavaşça çekip, hala daha önce giydiği mayosunu giydiğini görüyorum. Buraya geleli belki otuz dakika oldu ve o hemen uykuya daldı. Dün gece hiç uyumadık. En azından ben uyumadım. Onu neredeyse bütün gece uyanık tuttum. Birkaç kez bayıldı ama uyumasına izin vermedim.

Üç yıl boyunca sevişemeyeceğini söyledikten sonra, hep istediğin tek şeyi elde etmek, her fırsatta onu kullanacağım anlamına geliyor. Her şekilde. Öldüğümde uyurum. İki haftadır benim ve hala ona doyamıyorum.

Haidyn'e kısa bir mesaj yazıyorum.

Odama uğrayıp birkaç şey alabilir misin?

Tabii. Neye ihtiyacın var?

Cevap verip telefonumu yanıma geri koyuyorum. Bacağımın yan tarafına bir şeyin batığını hissedip eğilip baktığımda, onun buraya getirdiği emziğin olduğunu görüyorum

benimki cep telefonumun yanında. İkisi de hala ambalajında ve dokunulmamış. Onun sevdiği şeftali halkaları da öyle.

Birkaç dakika sonra kapı açılır ve koridordan gelen yumuşak ışığın onu rahatsız edip etmediğini görmek için izlerim. Hareket etmez.

Haidyn, oturduğumuz kanepenin önüne gelir ve onun bayıldığını görünce sırtarak gülümser. Gözlerim onun ellerine kayar ve o, odamdan aldığı şeyleri kucağıma atar.

"Otur," diyorum ona.

Siyah deri ceketini çıkarır, ceketin ıslak olduğunu görürüm, bu da dışarıda hala fırtına olduğunu gösterir. Ceketini bir kenara atar, sonra kanepeye tırmanır ve karşımda oturur, rahat eder. Sağ kolunu minderlerin arkasına koyar. Sol eliyle kızın yüzündeki koyu saçlarını geriye iter.

Sağ tarafına yatmış, sırtı ekrana dönük. Her iki dizi de göğsüne doğru bükülmüş, top gibi kıvrılmış, hafifçe horluyor. Onun uyumasını izlemeyi çok seviyorum; çok huzurlu görünüyor. Ona yapmak üzere olduğum şey için neredeyse üzülüyorum. Neredeyse.

"Onu sırt üstü çevirmeme yardım et," diyorum ve o oturup, omuzlarını iterek onu düz bir şekilde yatırıyor. Kafası yana düşüyor ve derin bir nefes alarak göğsü inip kalkıyor.

İlk olarak, dar kalçalarındaki iki düğümü çözdüm ve siyah bikini altını çıkardım. Sonra odamdan getirdiği ipi aldım ve onu uyluklarının üst kısmına bağlamaya başladım, ayak bileklerine doğru ilerledim. Hassas veya düzgün olması gerekmiyordu.

Sonra bacaklarını kaldırıp dizlerini göğsüne doğru itiyorum. "Bacaklarını tut." Uyuyan vücuduna başımı sallıyorum ve o da kalçalarını tutup göğsüne doğru çekiyor. Açık dudaklarından yumuşak bir inilti geliyor ama gözleri kapalı kalıyor.

Kollarını aşağı indirip bileklerini dizlerinin arkasında çaprazlıyorum. Kalan ipi alıp onları birbirine bağlıyorum. "Onu tekrar yan yatır." Onu sağ tarafına çevirip, yüzünü tekrar kanepenin iç kısmına dönüyoruz. Sonra düğümleri çözüp mayosunun son parçasını da çıkarıp yere atıyorum, böylece artık çıplak kalıyor.

Kıçını ve amını hemen yanımda, başını da Haidyn'in yanında tutuyorum. O, bana yaklaşırken başını kaldırıyor, böylece başı onun kot pantolonlu uyluğuna yaslanabiliyor.

Kıpırdamaya başlar, iple mücadele eder, ama gözleri kapalı kalır. Haidyn uzun siyah saçlarını sol yumruğuyla toplar ve başını geriye doğru çeker, gözleri kapanmadan önce titretir.

Kanepenin minderine daha fazla yaslanıp dizlerini bükerek bacaklarını biraz yukarı kaldırır. Kızın başı artık onun kucağının ortasındadır. Parmaklarımı kızın amına sürüyorum, sonra bir parmağımı zorla içine sokuyorum. Henüz hazır değil, ama yakında hazır olacak. "Uyan tatlım," diyorum ve parmağımı çekip tekrar içine sokuyorum.

Gözleri açılır ve o, durumu kavrayarak kaskatı kesilir. Bunu daha önce konuşmuştuk — onu erkeklerle paylaşmayı. Geçen gece, herkesin beni onu sikerken izlediği yemin töreninde ne kadar tahrik olduğunu konuştuk. Sonra Haidyn ve Kashton'ın onu sikmesine izin versem nasıl hissederdi diye sordum. Yanakları kızardı ve gözlerime bakamadı. Çok sevimliydi ve ihtiyacım olan tek cevap buydu.

Bugün bunun olmasını planlamamıştım, ama işte buradayız. Sahip olduğum şeyi göstermeyi seviyorum ve onlara biraz tatmak için izin vermekten daha iyi bir yol olabilir mi? Elbette onlara ona yapmalarına izin verdiğim şeylerle sınırlayacağım, ama onun bundan ne kadar zevk alacağını görmek için heyecanlıyım.

"Saint?" diye sordu uykulu bir sesle.

Eğilip, parmak eklemlerimle onun güzel yüzünü okşuyorum. "Benim için iyi bir kız olacaksın, Ash."

O da başını sallayarak, gergin bir şekilde yutkunur. "Evet," diye fısıldar ve ben ona gururlu bir gülümseme atarım.

Kendini toparlayarak, kot pantolonunun fermuarını açar ve sikini çıkarır. Sikinin ucunu onun dolgun dudaklarına sürter. "Ağzını aç, bebeğim," diye emreder.

Gözleri açık olabilir, ama ağır ve odaklanmamış, amaçsızca etrafına bakınıyor. Aklı, gördüklerini ve neden hareket edemediğini anlamaya çalışıyor.

Kıçına el izi kalacak kadar sert bir tokat attım ve o da nefesini tuttu. Adam bu fırsatı değerlendirip sikinin başını kızın ağzına soktu.

Gözleri odaklanmaya başlar ve vücudu iplerde kıvrılır. Kız ona bakarken ve penisinin ağzında olduğunu fark etmeye başlarken, adam parmak eklemlerini kızın yüzünün yanından aşağı kaydırır. Kız penisin etrafında inler, elleriyle bacaklarını düzeltmeye çalışır.

"Sikimi emmek tam bir fahişe işi, Ash," diyor Haidyn ve kız, onun sözlerine şaşkınlıkla gözlerini kırıştırıyor.

Onun kıcına ve amına daha iyi ulaşabilmek için yan yatacak şekilde pozisyonumu değiştiririm. Onu tokatlayarak zıplatırım. O, onun sikinin etrafında tutarsız kelimeler mırıldanmaya başlar ve onun serbest eli onun boynunu kavrar. O, onun nefesini kesince daha da sertçe direnir. "Sadece tut," der ona. "Yalamak yok. Emmek yok. Sadece burada yat ve sikimin üzerine salya akıt, bebeğim. Onu benim için güzel ve sıcak tut."

Parmağımı amından çıkarıp kıcına doğrudan kayganlaştırıcı döktüğümde, gözlerini hızla kırıpştırır.

Adam kadının boğazını bırakır ve kadın derin nefes almak için ağzını daha da açar, ama adam kadının yüzünü daha da aşağı iter ve penisinin daha fazlasını kadının ağzına sokar. "Burnundan nefes al," diye emreder ve kadının yüzünün yanına vurarak onu irkiltebilir. "Yoksa hiç nefes alamazsın."

Kız, yan yatarak, dizlerini göğsüne çekip, kolları dizlerinin arkasına bağlanmış halde kıvrandır. Onun buraya getirdiği lolipopu alıp ambalajını açarım. Ağzıma koyup birkaç saniye emerim. İyi ıslatmak için yutmam. Dudaklarımdan çekip onu kadının amına yerleştiririm. Onu dairesel hareketlerle çevirip kadının içine iterim. Kirazlı lolipop kaybolana kadar. Bir saniye sonra onu çıkarır ve tekrar ağzıma atarım.

"Kiraz ve amcık. En sevdiğim tatlar," diyorum, onu emerek.

Haidyn gülüyor. "Kendine engel olamıyorsun, değil mi?"

Burun kıvırıyorum, emziği dudaklarımdan çıkarıp ıslak amına geri koyuyorum, onun çekilmeye çalışmasını seviyorum. Hiçbir yere gitmiyor. Oyuncaklarımı paylaşmak istiyorum. "Senin tek istediğin bu, değil mi tatlım?" Parmak uçlarım ıslak amının girişine gelene kadar biraz daha ileri itiyorum, sonra çekiyorum. "Ağzında sik olmasını seviyor." Dilimi çıkarıp emziği çeviriyorum, onun sularını dilimin üzerinde gezdirip tadı etrafında inliyorum.

Yumruğu saçlarını kavrar, kafasını aşağı doğru iter ve onun sikini boğazının arkasına çarptığında o boğulur, serbest eli ise bir kez daha boynuna gider. Kalçaları sırır ve vücudu gerilir.

Otururum ve bir elimi kalçasına koyarak onu kanepeye sabitlerim, boş elim ise bacaklarının arasına kayar ve iki parmağımı içine sokar.

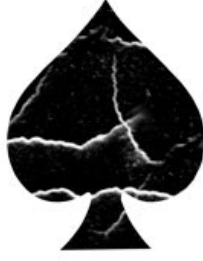
"Em onu," diye emreder, ona bakarak. "Hadi, bebeğim. Benim sikimi emmek istiyorsun. O zaman em onu." Ağzını sikinden çekip tekrar üzerine itiyor. O, onun etrafında emme ve öğürme sesleri çıkarırken, amcığı parmaklarımı sıkıyor.

Adam kafasını tekrar yerinde tutarken, ben üçüncü parmağımı da içine soktum. "Gittikçe ıslanıyorsun, tatlım." Parmaklarımı çıkardım, ama hemen tekrar soktum. Parmaklarım kalçasına gömüldü, onu sabit tuttu, morluklar bırakacağını bilerek. Onu arkadaşlarımla paylaşabilirim, ama sınırlar olacak. Onlar ağzını ve kıcını alabilirler. Amcığı benim.

Gözlerini kırptıştırıyor, oksijen eksikliğinden yüzü koyu kırmızıya dönerken gözyaşları yanaklarından akıyor. Adam boynunu bırakıyor ve boğulmaması için sikini yeterince geri çekiyor.

Kız burnundan ağır ağır nefes alırken, adam elini kızın saçlarında gezdirmeye başlar. "Aferin kızım," der adam, kızın küçük vücudu titrerken. "Görmek istediğim şey bu. Sikimin senin sıcak ve ıslak ağzında olması. Siktirmek istersem sikerim, anladın mı?"

ON YEDİ

ASHTYN

Haidyn'in eli yavaşça saçlarımı okşarken **ben** yan yatıyorum. Penisini ağzımı doldururken, ağzımın köşesinden salya akıyor. Kot pantolonu ve yüzümün yan tarafı ıslak.

Saint benim amımı okşarken kalçalarım hafifçe ileri geri sallanıyor. Başparmağı şişmiş klitorisimde küçük daireler çiziyor. İki parmağı yavaşça içeri girip çıkıyor.

Benimle oynuyorlar.

Bacaklarım, sıcak ve terli tenime sürtünen bir ip ile bağlanmış durumda. Bağlı ellerimle yumruk yapıp bacaklarımı uzatmaya çalışıyorum ama işe yaramıyor. Kanepede onların arasında sıkışmış durumdayım.

Haidyn'in sikini ağzıma alıyorum. Sadece beş santim kadar alabiliyorum. Üçünü de gördüm, ama şu anda normalden daha büyük geliyor. Belki de orada durduğu içindir.

Bunu daha önce hiç yapmadım. En azından böyle yapmadım.

Tabii ki, yemin töreninin olduğu geceden beri Saint'in sikini emmiştim. Ama sadece ağzımda tutmak mı? Doğal içgüdüm emmek. Dilim başını yalıyor. Derisi o kadar yumuşak ki, keşke boğazımın en arkasına kadar itse.

Bir şey amıma giriyor ve Haidyn'in sikini ağzımda alırken inliyorum. Mavi gözleri bana bakmak için aşağıya iniyor, ama hiçbir şey söylemiyor. Burnum, ağzımın köşesinden akan salya kadar kötü akıyor. Gözlerim, dökülmeyen gözyaşlarından yanıyor. Vücudum yalvarıyor, ama sesim çıkmıyor.

Kıçımda bir şey hissettiğimde gerginleşiyorum.

"Rahatla," diyor Saint, eliyle kıçıma vurup, kalan acıyı ovuşturarak. "Haidyn'in sikini ağzında alırken boşalmanı izlemek istiyorum, tatlım."

Ağzımdan akan sümükle nefes almaya çalışırken gözlerimi kapatıp inliyorum. Haidyn'in eli alnıma dokunuyor ve bu sefer saçımı okşamak için elini uzattığında, bir avuç dolusu saçımı tutuyor. Kafamın derisi iğne iğne oluyor ve bu da amımı ıslatıyor.

Bunu kullanarak başımı aşağı doğru iter, kalın sikini ağzıma doldururken, kıçıma bir şey sürülür.

Bu daha fazla kayganlaştırıcı.

Nefes almak için ağzımı olabildiğince açtım ama Haidyn başımı daha da aşağı itti. Penisi boğazımın arkasına çarptı ve ben öğürdüm.

"Al onu, bebeğim," diyor Haidyn yumuşak bir sesle. "Boğazını aç ve sikmeme izin ver. Bunu istediğini biliyorsun."

İstiyorum ve bunu inkar edemem. Amım sırlıslıklam, nabzım hızla atıyor ve onun sikini boğazıma kadar almam gerekme, ona yalvarırdım.

Saint beni uyandırdığında rüya gördüğümü sandım ve onu ve Haidyn'i gördüm. Ormanda, onların önünde kıcıma kemerle vururken, beni Haidyn ve Kashton ile paylaşmaktan bahsetmişti. Sonra geçen gece yatakta yatarken bu konuyu tekrar açtı ve ben ona bunu istediğimi söyleyecek cesareti bulamadım. Çok utanmış ve mahcup olmuşum. Saint'in benim için yeterli olmadığını düşünmesini istemedim.

Kalçalarım tutuldu ve dizlerimin üzerine çevrilip kıcım havaya kaldırıldığında, ağzım dolu halde mırıldanarak bir çığlık attım. Bileklerim bükülmüş dizlerimin arkasına bağlandığı için yeni pozisyon omuzlarımı gerdi.

Haidyn saçımı bırakıp iki eliyle topladı. Bacaklarım ellerimi altımda ezdiğinde başımı yukarı çekti.

Saint'in penisi amıma girip beni genişçe açtığında nefesim kesildi. Haidyn, başımı penisine doğru ittiğinde bana çığlık atma şansı vermedi.

Beni kullanıyorlar. Kanepede yatıyorum, bağlanmışım, yüzümden gözyaşları akıyor, Haidyn başımı kontrol ediyor, beni boğazımı tıkayıp sikinde boğulmaya zorluyor, Saint ise arkamda diz çökmüş amımı sikiyor. Vücudunun benimkine çarpma sesi, odayı ağır nefes alıp vermelerle dolduruyor. Artık kim olduğumu bile bilmiyorum.

Boynum ağrıyor ve çenem acıyor.

Yüzümden salya ve sümük akarken Haidyn'in ıslak kot pantolonuna bakıyorum. Başım dönüyor. Bir şey kıcıma girerken görüşüm bulanıklaşıyor.

Saint'in parmağı ve o beni sikarken amım onun sikini sıkıca sarıyor.

Soğuk bir şey kıcımdan aşağı akıyor ve o iki parmağını içeri soktuğunda bunun daha fazla kayganlaştırıcı olduğunu anlıyorum. Hem acıtıyor hem de iyi geliyor. Dudaklarımdan boğuk bir çığlık kopuyor ve Haidyn kalçalarını kaldırarak sikini boğazıma sokuyor ve sesimi boğuk bir hırıltıya dönüştürüyor. İkisi de beni seks bebeği gibi sikarken vücudum ileri geri sallanıyor ve gözlerimden taze gözyaşları akıyor.

Sert ve hızlı.

Her zaman hayal ettiğim kadar güzel. Bilincimi kaybetmek üzereyken vücudum ısınır ve ayak parmaklarım kıvrılır. Beyaz ışıklar gözlerimin önünden geçer ve annemle terapistinin yanıldıklarını anlarım. İzlediğim pornoda kullanılan kadınlar rol yapmıyorlardı. Hayatlarının en güzel anlarını yaşıyorlardı.

SAINT

Onun amına sertçe girerken ^{testislerim} sıkışmaya ^{başlar} ve Haidyn başını onun sikine doğru iter, kalçalarını kanepeden kaldırır. Gözleri kapanır ve başı geriye düşer, ayırık dudaklarından bir homurtu çıkar ve onun boğazına boşalır.

Parmaklarım kalçalarına gömüldü ve o benim sikimde boşalırken amcığı bana sıkıca sarıldı.

O, kafasını sikinden çekiyor ve kız nefes nefese kalıyor. Ben ona sertçe girip amını spermimle doldurunca, hemen hıçkırıklar başlıyor.

"Siktir, bebeğim." Ağır ağır nefes alır, salya kaplı yüzünden ıslak saç tellerini iter.

Ben yavaşça çekilirken ve şişmiş amından sperm damlarken, amı etrafımda titrer.

O, titrete vücutunu yan yatırmama yardım eder, ama ikimiz de onu çözmeye çalışmaz. Ekrana hızlıca baktığımda filmin henüz yarısına bile gelmediğini görürüm.

"Ben olmadan eğleniyor musunuz?"

Haidyn ve ben başımızı kaldırıp Kashton'ın kanepenin yanında durduğunu görüyoruz. Gözleri titreyen Ashtyn'in üzerinde. Ne zaman geldi buraya?

"Neredeydin lan? Gelirken seni aradım," diye sorar Haidyn, kanepenin arkasına uzanarak rahat bir pozisyon alır. Islak sikini hala fermuarından çıkarmamıştır.

"Melony'yi eve götürmek zorunda kaldım," diye cevaplar ve eli aşağıya uzanıp kendini düzeltirken gözlerim sertleşmiş penisinin silüetine kayar.

Ashtyn'e eğilip, gözyaşlarıyla ıslanmış yüzünü avuçlarımla okşuyorum. "Çok iyiydin," diyorum ona, o da burnunu çekiyor. "Ama henüz bitmedi, tatlım." Güzel mavi gözlerinden yeni gözyaşları akıyor.

"Sa-int." Derin bir nefes alırken adımı sertçe söylüyor. "Çok yorgunum..." İpi çekiyor.

"Biliyorum, Ash. Ve yakında dinlenebileceksin. Söz veriyorum." Kashton'ın kot pantolonunun fermuarını açtığını duyduğumda, bunun nereye varacağını zaten bilerek, ıslak saçlarını yanaklarından çekiyorum.

"Uslu bir kız ol ve ağzını aç," emrediyorum.

Kafasını sallar, ıslak kirpiklerinin arasından Kashton'ın dizlerini kanepenin kenarına dayayıp pozisyonunu aldığını görür. Sert penisi zaten elindedir.

"O senin ağzını sikecek ve sen benim için tekrar boşalacaksın."

"Hayır... Yapamam..." diye ağlıyor, vücudu kontrolsüzce titriyor.

"Sen, benim istediğim kadar boşalacaksın, tatlım," diye bilgilendiriyorum onu. Kash'e bakıp başımı sallıyorum. "Ayrıca, pratik yapman lazım."

Kızıma en iyi sakso çekmeyi öğreteceğim çünkü seçim şansım olsaydı, bunu seçerdim. O bunu arzulayana kadar onu kullanacağım. Sonra onu dizlerinin üzerinde izlemek isteyen herkese göstereceğim.

Kashton uzanıp omuzlarından tutar ve kafası kanepenin kenarından sarkacak şekilde onu çeker. Onun penisini açık ağzına sokmadan önce, sesi surround ses sistemi üzerinden odaya yayılır.

Haidyn'in daha önce bana getirdiği vibratörü alıp, ıslak amına sokmadan önce üzerine kayganlaştırıcı sürüyorum. Cep telefonumu alıp uygulamaya giriyorum ve onu açıyorum.

Vücudu gerilir. Kashton başını geriye atar ve inler. "Siktir... Aferin kızım, tatlı yanaklar. Sikimi em."

Odanın içinde onun öğürme ve emme sesleri yankılanırken, ben de onun kıcını parmaklamaya başlıyorum. Elini ayarlayıp boynunun arkasına getiriyor ve daha iyi bir aç için başını geriye doğru eğiyor.

Vücudu ileri geri sallanmaya çalışır. Boynunu bırakır, bağlı dizlerini koluyla sarar ve vücuduna doğru çeker. Yeni pozisyon sırtını kavisletir ve kıcını havaya kaldırır.

Parmağımı kıcından çıkarırım, ama ikinciye eklerim. Sonra üçüncü. Daha sertleşirim, vücudunun gerildiğini izlerim. Boşaldığı anı anlarım, çünkü vücudu bir saniye gevşer, sonra vibratörle bir kez daha savaşmaya çalışır, amından sperm damlar.

Kashton ağzından çekilir ve nefes almaya çalışırken çıkardığı ses duyulur. "Siktir..." Derin bir nefes alır ve tekrar içine girer. Bu sefer yavaştır, uzun darbelerle derine girer ve onu öğürmeye zorlar.

Vibratörün yüksek hızda çalışması nedeniyle vücudu titrer. Ona çok sert davranmak istemediğim için kıcına nazik davranırım. Yine uzun bir gece olacak.

Sadece birkaç dakika daha sürer ve Haidyn'in yaptığı gibi onun boğazına boşalır.

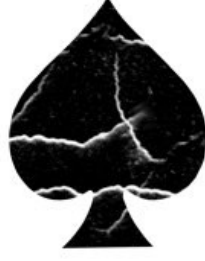
Kanepeye düşer ve ben onu kendime doğru çekerim. Onu kaldırıp kucağıma oturturum, sulu gözleri benimkilere bakarak kırpıştırır. "İyisin, tatlım." Islak yüzünden saçlarını çekip atarım. "Çok iyi iş çıkardın. Sen benim iyi kızımsın."

O ağlarken, ben de bağlı vücudunu ileri geri sallıyorum.

"Lütfen..." diye hıçkırıyor.

Onu görmezden gelip filme geri dönüyorum. Onu çözmeyeceğim ya da vibratörü çıkarmayacağım. Ben yeterince tatmin olduğumu düşünene kadar benim için orgazm olacak. Ne de olsa, bir fahişe cömertliği için ödüllendirilmeli.

ON SEKİZ

ASHTYN

Üç haftadır Saint ile Lordlar'ın evinde kalıyorum. Hem cehennem hem de cennet gibi. Yaşadıklarım, tahmin ettiğim kadar sarsıcı. Ama bu kadar yorucu olacağını hiç tahmin etmemiştim.

Fahişe olmak kolay değil. Kim bilebilirdi ki? Ama bunu hiçbir şeye değişmem.

Bu sabah uyandım ve birkaç şey almak için eve geldim. Zaten Carnage'da bir toplantısı vardı ve ben, o yokken diğer Lordlarla birlikte orada olmaktan hiç hoşlanmıyorum. Yatağımda uzanmış televizyon izliyorum ki, yanımda cep telefonum titriyor. Telefonu alıp mesajı okuyorum.

EFENDİM: Giyin. Ben geliyorum.

Ayağa fırlayarak dolabıma koşar, bir kot pantolon ve tişört giyerim. Pennsylvania'da hava hala oldukça sıcak. Tenis ayakkabılarımı giyip aşağıya koşarım. Saint yolda dediğinde, neredeyse varış noktasına ulaşmış olduğunu öğrendim.

Kapıdan çıkarken sokaktan motosiklet sesleri geliyor. Birkaç saniye sonra üç motosiklet garajımın önüne geliyor. Saint ilk sırada. Siyah-beyaz kafatası kaskından anlıyorum. Siyah gözlerden duman çıkıyor gibi görünüyor. Haidyn ikinci sırada. Kaskı koyu kırmızı. Kashton'unki ise tamamen beyaz. Kardeşim neden onlarla birlikte değil acaba?

Saint durur ve motosikleti dik tutmak için iki ayağını yere koyar. Kaskını çıkarmaya bile zahmet etmez. Sadece arkaya atlamam için işaret eder. Bana aldığı deri ceketle birlikte kaskımı da takarım. Çenemin altına tokaları takar, ayakkabımın topuğunu arka ayak dayama yerine koyar ve ellerimi omuzlarına koyarken bacağıma atıp arka koltuğa otururum.

O, motosikletin motorunu çalıştırır ve koltuk bacaklarımın arasında titrer. Gülümserim ve hazır olduğumu belirtmek için onun uyluğuna hafifçe vururum.

O, araba yolundan çıkıp kapıdan geçiyor. Gözlerimi kapatıyorum, yüzümde ve saçlarımda rüzgarı hissetmek istiyorum, ama Saint, kask ve ceket giymediğim sürece beni motosikletine almıyor.

Otobana gireriz ve Haidyn ile Kashton'in arasında süreriz. Kashton yavaşlar ve omzumun üzerinden ona bakarım, üç şeridi de geçerek arkasında bulunan arabaları yavaşlatır, Haidyn ise motosikletinin hızını artırır. Ön tekerleğini yoldan kaldırır ve tekerlek üzerinde geçerek yanımızdan geçer.

Saint'in de aynısını yapmasını bekleyerek daha sıkı tutunuyorum, ama o hızlanarak ön tekerleğini yere indirip yanımıza yaklaşan Haidyn'e yetişiyor. Kashton bir kez daha solumuzdan yaklaşıyor.

Saint'in beni gezmeye götürmesini seviyorum, ama bu çok sık olmuyor. Ne zaman dışarı çıksak, arabayla gidiyoruz. Daha güvenli olduğunu söylüyor. Sanki dört tekerlek üzerinde sürüşü, iki tekerlek üzerinde sürüşünden farklıymış gibi.

Ne kadar süredir sürdüğümüzü bilmiyorum, ama popom uyuşmuş ve sırtım ağrıyor. Kendimi düzeltirken, Saint arkaya uzanıp elini uyluğuma koyuyor.

Kısa bir süre sonra bir benzin istasyonuna giriyoruz ve hepimiz motosikletlerden iniyoruz. Saint kaskını çıkarırken ben ağrıyan bacaklarımı esnetiyorum. Kaskını aynasına asıyor ve sonra bana dönüyor. Çenemin altındaki tokayı açabilmesi için başımı geriye eğiyorum ve o da benim kaskımı çıkarıyor.

"Cep telefonum deli gibi çalıyor," diye homurdanır Haidyn, ceketinin fermuarını açıp içinden telefonunu çıkarır. "Siktir," diye tıslar, telefona bakarak. "Gitmeliyiz."

"Nereye?" diye sorar Kashton, kaskını takmaya başlamış bile.

Haidyn, Saint'e bakar. "Carnage."

Bana baktığında gözlerim fal taşı gibi açılır. Son zamanlarda birlikte çok zaman geçirdik, neredeyse her gün, ama Lords'un evindeydik. "Yapamam..."

"Sorun olmaz," diye beni rahatlatır Saint. "Ama..."

"Seni eve götürüp sonra Carnage'a gitmek için zamanım yok. Sorun olmaz." Yüzümü tutup alnımı öptü, sonra kaskımı takıp bağladı.

SAINT

Carnage'ın kapısına yanaşıyoruz ve Kashton kapı açılmadan önce şifreyi girerek içeri girmemizi sağlıyor. Sırtımda vücudunun gergin olduğunu hissedebiliyorum. Babası o doğmadan önce buraya çalışmaya başlamış ve muhtemelen buraya kaç kez geldiğini bir elin parmaklarıyla sayabilir.

Bir kez, yakın zamanda ritüelde yeminlerimizi ettiğimiz zamandı.

Virajlı yoldan ilerlerken, eğilip onun uyluğunu tuttum. Endişesini gidermek için hafifçe sıktım. Babamdan birkaç cevapsız arama vardı ama mesaj yoktu. Bu yüzden neden burada olduğumuzu bilmiyordum ama umarım çok uzun sürmezdi.

Arkaya yanaşıp, kickstandı indirip motosikletten iniyorum ve ona da inmesine yardım ediyorum. Kaskını çıkarıp ikimizin kaskını da aynalara asıyorum.

"Hadi." Elini tutup merdivenlerden yukarı çekiyorum ve çift kapıdan geçiyorum. "On dakika verin," diyorum arkadaşlarıma, onlar da başlarını sallayıp babamızın ortak ofisine doğru yöneliyorlar. Ashtyn'i bir kat yukarı, üçüncü kata çıkarıyorum. Onu koridordan çekip, sonundaki bir kapıdan giriyorum.

"Saint...?"

Odaya girince onu bana doğru çeviriyorum. "Burada kal, Ash. Bu odadan çıkma. Anladın mı?"

Ayaklarına bakarken gergin bir şekilde alt dudağını ısırıyor.

Çenesini tutup başını geriye doğru çekerek bana bakmasını sağlıyorum.

"Ashtyn. Bu ciddi bir durum. Anlıyor musun?"

"Evet," diye fısıldar. "Bu odadan çıkmayacağım."

"Aferin kızım." Eğilip dudaklarını dudaklarıma bastırıyorum ve o da bana karşılık veriyor. Kollarını boynuma doluyor ve kendini bana doğru itiyor.

Ondan ayrılmak zorunda kaldığımda inlerim. "Geri döneceğim." Ona sırtımı dönerek odadan çıkarım ve koridordan koşarak bodruma inen merdivene ulaşırım. Burası her zaman soğuktur.

Bir dizi kapıdan geçip açık odaya giriyorum. Babalarımız masada oturuyor. Kashton ve Haidyn arkalarında duruyor. "Neyi kaçırdım?" diye soruyorum.

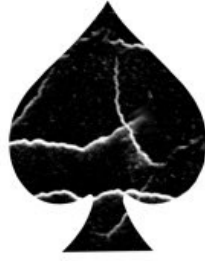
Babam saatine bakar. "Neredeydin lan?"

Ben saçma bir bahane uydurmak zorunda kalmadan, Haidyn'in babası sandalyesinden kalkar. "Artık buradalar. İşe koyulalım."

Kashton'a bakıyorum, o da hafifçe başını sallıyor. Onlara neden burada olduğumuzu söylememişler. Hiç şaşırmadım. Asla söylemezler.

Onları odadan çıkıp koridora kadar takip ediyoruz. Babam cep telefonunu çıkarıp birini arıyor. Karşıdaki kişi cevap verince konuşmaya başlıyor. "Hazırsınız. Onu getirin."

ON DOKUZ

ASHTYN

Onun odasında bir ileri bir geri yürüyorum. En azından, burasının onun odası olduğunu tahmin ediyorum. Yemin töreninin yapıldığı gece beni buraya getirmişti.

Beni buraya getirdiği için kalbim hızla atıyor. Ritüelin yapıldığı gece farklıydı. Babam ve diğer Spade kardeşler benim burada olduğumu biliyorlardı. Şimdi saklanıyorum ve Saint'in beni buraya getirdiğini öğrenirse babam çok kızacak.

Telefonum yok çünkü evde bıraktım. Çantam ve kimliğim de yok. Durup kapalı kapıya bakıyorum ve ona doğru yürüyorum. Kapı kolunu çeviriyorum ve beni buraya kilitlemediğine şaşıyorum. Saint böyle bir şey yapardı.

Koridora çıkıp arkamdaki kapıyı yavaşça kapatıyorum. Merdivenlere çıktığını bildiğim kapıya doğru ilerliyorum. Korkuluğa yaslanıp merdiven boşluğuna bakıyorum ve sessizliği dinleyerek yalnız olduğumdan emin oluyorum. Dışarı çıkacağım. Motosikletin yanında durup bekleyeceğim. En azından dışarıda yakalanırsam, o kadar şüpheli görünmeyeceğim.

Birinci kata inmeye başlıyorum ki, tiz bir çığlık duyuyorum. Sırtımı duvara dayıyorum ve kimse beni görmediğinden emin olmak için yukarı bakarken kalbim hızla atıyor. Ama hala yalnızım.

Çığlık tekrar duyulur ve bunun bodrumdan geldiğini anlarım. En alt kata inerim, kapıyı açarım ve loş ışıklı koridora bakarım, boş olduğunu görürüm.

Kapıdan geçip arkamdan kapıyı kapatıyorum ve hızla birkaç adım atıyorum. Bir kapının gıcırdandığını duyuyorum ve açık olan bir kapıya atlıyorum. Beton zeminli ve duvarlı küçük, dikdörtgen bir oda. Önümde, yan odayı görebilmemi sağlayan kare şeklinde bir cam var. Bu, polislerin suçluların işledikleri suçlar için sorguya çekildiklerini izledikleri programları hatırlatıyor bana.

O tiz çığlık tekrar duyulur ve ben açık kapıya bakarken sırtımı köşeye dayarım. *Kahretsin, kapıyı kapatmalıydım.*

"Yakaladınız mı?" diye bağılıyor biri.

"Evet," diye cevaplar bir başkası.

Çığlık yankılanıyor ve yaklaşıyor olduğu için ellerimi kulaklarımın üzerine koyuyorum. Dizlerimi büküp sırtımı duvara yaslayarak, odanın dışındaki koridorda bir kadının yerde sürüklendiğini görüyorum. Mavi gözler benimkilerle buluşuyor ve sonra hızla kayboluyor.

Yerde sürünerek mümkün olduğunca çabuk ama odaya dikkat çekmemek için olabildiğince sessizce kapıyı kapatıyorum. Ayağa kalkıp camdan bakıyorum ve onu karşımdaki odaya götürdüklerini görüyorum.

Pelerin ve maske giymiş iki adam kadını yerden sürükler. Boynuna dolanmış bir ip ile onu sürüklerler. Artık çığlıklarını duymazsınız, ama elleri ipi tutmaya çalışır, gevşetmeye çalışır.

Onu durdururlar ve kadın öksürerek ve kızarmış boynunu tutarak yüzüstü yuvarlanır. İp yanıkları soluk teninde çoktan belirmeye başlamıştır. Adamlardan biri kadının şortunu ve iç çamaşırını aşağı çekerken, diğeri gömleğini göğsünden yırtarak sahte göğüslerini odaya sergiler. Kadın sütyen giymemiştir.

İçlerinden biri yanındaki ipi kapar ve onu boynuna dolayarak ayağa kaldırır. O direnirken, adam ipi sıkıca tutar, ta ki vücudu gevşeyene ve gözleri geriye dönene kadar. Adam onu bir kez daha beton zemine düşmesine izin verir ve onu sırt üstü yatırırken, diğeri duvarda asılı olan beyaz bir deli gömleğini kapar.

Kollarını kolayca ön tarafına sokarlar ve sonra onu yüzüstü çevirip içine sabitlerler. Yakasının dibine kadar uzanan bir fermuar ve sırtında beş toka vardır. Bacaklarının arasına iki kayış daha getirip sıkıca çekerler ve bunları da yerine sabitlerler. Son bir kayış da ön tarafına, ön kollarını bağlamak için takılır.

Biri kadının saçını tutup ayağa kaldırır ve odanın ortasındaki bir sandalyeye atar. Büyük kırmızı bir top gag kadının ağzına sokulur ve başının arkasına bağlanır.

Gözleri ağırlaşmış, amaçsızca etrafına bakınıyor. Onlar onu boğarken henüz tam olarak bilincini geri kazanmamış, ama kendine gelmeye başlıyor.

Gözlerini kırıştırıyor ve hıçkırarak ağlarken gözlerinden taze gözyaşları akıyor. İki adam sandalyenin önüne diz çökerken, o deli gömleğinde elinden geldiğince çırpınıyor. Bacaklarını genişçe ayırıyorlar ve her biri bir ayak bileğini sandalyenin ön ayaklarına bağlayarak bacaklarını kapatmasını engelliyor.

İleri geri çırpınarak ağlamaya devam eder ve dudaklarından salya akar. Odalarının kapısı açılır ve yeni birinin girdiğini gördüğüm anda eğilirim.

yeni birinin girdiğini görür görmez eğildim. Aynanın altındaki duvara sırtımı dayayarak, hızla atan kalbimi sakinleştirmeye çalıştım.

Gözlerim kapalı kapıya kayar. Görülmeden buradan nasıl çıkacağım acaba? Ya Saint odasına dönüp beni arıyorsa?

Arkamı dönüp dizlerimin üzerine çöküyorum ve başımı kaldırıp aynadan bakıyorum, beni göremeyeceklerini biliyorum, yoksa çoktan buraya gelip beni de alırlardı.

Şu anda pelerin ve maske giymiş dört adam sayıyorum. Kim oldukları hakkında hiçbir fikrim yok. Kapı tekrar açılıyor ve Saint'in odaya girdiğini görünce kalbim hızla atmaya başlıyor.

Orada ne halt ediyor?

Uzak duvara gider ve sırtını yaslar. Kollarını göğsünde kavuşturur, bir savaş botunu duvara koyar, dizini bükerek kadına bakar. Soğuk gözlerinde en ufak bir duygu bile yoktur.

Bu dünyada büyüdüm. Lordların ne olduğunu anlıyorum, ama Saint'in neler yapabileceğini hiç düşünmemiştim. Aşkın kör olduğunu söylemezler mi? Kadınlar güzel bir yüz gördüklerinde tehlike işaretlerini görmezden gelirler, değil mi?

Nasıl bu kadar çok şeyi gözden kaçırabildim? Orada durup onların ona zarar vermesine izin mi verecek?

Bir saniye sonra bir adam odaya girince cevabımı alıyorum. Kadın onu görünce daha yüksek sesle çığlık atmaya ve daha şiddetli bir şekilde debelenmeye başlıyor. Pelerinli ve maskeli adamlardan biri sandalyenin arkasına geçip, ağız tıkaçının arkasındaki gümüş halkaya bir kanca takıyor ve onu çekerek kadının çenesini kaldırıp tavana bakmasını sağlıyor.

SAINT

LORDLARIN ANLAŞMASI VAR. Yaşadığımız bir kural. Ve bu kural, Lordlar her şeyden önce gelir. Ne olursa olsun. Toplum içinde hepimizin "kardeş" olması gerekse de, her zaman verilenlerden daha fazlasını isteyenler çıkar. Bu Lordlar cezalandırılır. Bazıları hemen öldürülür. Diğerleri ise Carnage'a getirilir ve ömür boyu acı ve aşağılanma cezasına çarptırılır.

Bizim dünyamızdaki kadınlar da farklı değildir. Onlara uygulanan ceza, suçlarına uygundur.

Kadın odanın ortasındaki sandalyeye bağılı otururken, Lord onun önünde durur. Gözlerim karşımdaki duvardaki aynaya kayar. İzlendiğimizi hissediyorum. Ama bu sadece benim paranoyam. Bunu bitirip Ashtyn'e dönmeye ve buradan siktir olup gitmeye hazırım. Bu gece Carnage'da olmak aklımın ucundan bile geçmemişti. Babalarımızın bizi neden buraya getirmek istediklerini bilmiyorum.

Lord, kadına tokat atarak dikkatimi çekiyor. Kadının mırıldanan hıçkırıkları duyuluyor. Lord, elini kadının artık çıplak ve açık bacaklarının arasına sokarken, kadın elinden geldiğince başını sallıyor. Kadının üst vücudu deli gömleği ile kaplı. Ama alt vücudunda sadece bacaklarının arasına geçen iki kayış var, bu da kadının amını tamamen açık bırakıyor.

"Sikişmek ister misin, orospu?" diye soruyor ona.

Kadın kurtulmaya çalışırken ağzından tükürükler sıçırıyor, ama hiçbir yere gidemiyor.

"Ben bu isteğini yerine getirmek için buradayım." Ona gülümser. "Cezan olarak deli gömleğini seçtim. Uzun süre giyildiğinde oldukça acı verici olabileceğini duydum. Kanın dirseklerinde birikir ve şişmeye neden olur. Elinde dolaşım eksikliğinden dolayı elbette uyuşma olur. Seni bu halde ne kadar tutmaya karar verdiğime bağılı olarak, üst kollarında ve omuzlarında kemik ve kas sertliği hissetmeye başlayabilirsin. Buradaki sıcaklığı yükseltmelerini istersem, aşırı ısınma ihtimalin de var." Gözyaşlarıyla ıslanmış yüzünün yanına hafifçe vurur. Başını kaldırıp odadaki diğerlerine seslenir. "Onun tam tedavi görmesini istiyorum. Ona karşı yumuşak davranmayın."

Babam anlayışla başını sallar.

"Ona hamilelik testi yapın. Hamileyse, kürtaj yapın," diye emreder. "Ve her halükarda rahim ameliyatı yapılmasını istiyorum." Kız, ağzındaki tıkaçla hıçkırarak ağlar. "Seni ziyarette geleceğim, canım. Hak ettiğini aldığından emin olmak için." Odayı terk eder ve kapıyı çarparak kapatır.

Babam bana bakar. "Siz ikiniz onu hazırlayın." Tek tek odadan çıkarlar ve Kashton ile beni yalnız bırakırlar.

Odanın uzak ucundaki dolapların olduğu yere doğru yürürüm. En üstteki dolabı açar, ihtiyacımız olan şeyi alır ve tezgahın üzerine koyarım. Kapı açılır, Haidyn'in gelmesini bekleyerek dönerim, ama gelen Devin'dir. Ortasına sıcak kömürler dökülmüş metal bir kase bulunan tekerlekli bir araba getirmiştir.

"Buyurun, efendim." Adam başını sallayarak geri çekilir ve odadan çıkar.

Kadın ağızındaki tıkaçla çığlık atarak kendini kurtarmaya çalışır, ama nafile. Kimse bundan kaçamaz. Kashton akmak gazını alır ve kaseye döker, kömürleri ıslatır. Sonra arka cebinden Zippo akmağını çıkarır. Kromdan yapılmış, ortasında siyah bir kürek vardır ve içinde, alt kısmında 666 yazan bir kafatası vardır. akmağı yakar ve onu da kaseye atar, ateşi başlatır.

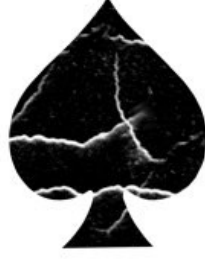
Isınması uzun sürmüyor. 666 damgalama demirini alıp ateşin üzerine tutuyorum, tüm taraflarının eşit şekilde ısınması için yavaşça çeviriyorum. Bunu birden fazla yapmak zorunda kalmak istemem.

Kızıl renkte yandığında, Kashton ve ben ona doğru yürüdük. "Nereye istersin?" diye sordu Kash.

Sümük, salya ve gözyaşları yüzünü kaplar, o kadar yüksek sesle çığlık atar ki, ağızındaki tıkaçtan boğulmaya başlar. "Bu sadece başlangıç," derim ona, babalarımızın hayatını cehenneme çevireceğini bilerek.

Kashton, çenesini tavana doğru zorlayan, kafasının arkasındaki top gag koşum takımına bağlı mandalı açar. Saçını tutar ve kafasını aşağı doğru iter. Ben de damgayı boynunun arkasına bastırırım. Yanık et kokusu odayı doldurur, cildinin cızırdaması ve ağız tıkanmış çığlıkları da yle.

YİRMİ

ASHTYN

Sandalyeye oturtulmuş çıplak kadını izlerken titriyorum. Kashton saçlarını tutarken, Saint boynunun arkasına damga vuruyor. Gözlerim yaşlarla doluyor, kalbim göğsümde çarpıyor. Ona bunu nasıl yapabilirler? Başka bir Lord söyledi diye masum bir kadına zarar verebilirler mi?

Saint damgayı çıkarıyor. Kashton kadının başını yukarı çekiyor ve kadın kontrolsüz bir şekilde titriyor. Kan çanağına dönmüş gözleri sanki beni görebiliyormuş gibi bana bakıyor ve omurgamdan bir ürperti geçiyor.

Camdan uzaklaşıp geri adım atıyorum ve bir şeye... hayır, birine çarpıyorum. Vücudum kaskatı kesiliyor, bir el ağzımı kapatırken, diğeri kollarımı sarıp yanıma sabitliyor.

"Şşş," diye bir ses kulağıma fısıldar ve ben felç olurum, hareket edemem. Diğer odadaki kadın gibi ben de deli gömleği giymiş olabilirim. "Ses çıkarma, küçük kız. Seni göremezler ama duyabilirler."

Bu Haidyn! Gözlerimi kırıyorum ve yanağımdan bir damla yaş akıyor.

Elini ağzımdan çekiyor ve ben titrek bir nefes alıyorum. O cebinden cep telefonunu çıkarırken ben de dönüp onun tuşlara basışını izliyorum.

"Hai-dyn?" diye fısıldarım. Tanrım, umarım düşündüğüm şeyi yapmıyordur. Lütfen... hayır.

Gözleri benimkilerle buluşur ve telefonu cebine geri koyar. "Üzgünüm, Ash," der, sesinde hiç pişmanlık yok.

Kalbim göğsümde çarparken, camdan geriye bakıyorum ve Saint'in cebinden telefonunu çıkardığını görüyorum. Boğazımda bir yumru oluşuyor ve yutkunmam imkansız hale geliyor. Parlak yeşil gözleri birden bana doğru dönüyor ve midem düğümleniyor.

O kapıya doğru yürümeye başlar ve ben de bulunduğum odadaki kapıya koşarım. Kapı zaten açıktır. Kadına olanları izlemekle o kadar meşguldüm ki, Haidyn'in kapıyı açıp bana katıldığını bile duymadım. Koridora çıkıp merdiven boşluğuna koşarım.

Birinci kata çıkıp karanlık geceye koşarak dışarı çıkıyorum. Titriyorum, yanım yanıyor ve nefes almaya çalışıyorum. Sanki kötü bir rüyadaymışım gibi, kötü bir şeyin beni kovaladığını biliyorum ama yeterince hızlı kaçamıyorum. Yerdeki gevşek bir dala takılıp neredeyse düşüyordum ve dalları önümden iterek ilerlerken saçlarım gözyaşlarıyla ıslanmış yüzüme yapışıyor.

Bir dalın üzerinden atlıyorum, ama yere inerken arkamdan bir darbe alıyorum. Düz olmayan zemine itilirken çığlık atıyorum. Kayalar göğsüme ve karnıma batıyor. Çekilip sırt üstü atıldım ve bir el ağzımı kapattı. Üzerimde olan kişiye tokat attım. Saçlarım yüzümün yarısından fazlasını kapattığı ve gözyaşlarıma yapıştığı için hiçbir şey göremiyorum. Ağzımı kapatan eliyle nefes alamıyorum, bu yüzden tırnaklarımı derisine batırarak onu kurtarmaya çalışıyorum, ama işe yaramıyor.

Ellerim adamdan çekilir ve başımın üstüne çekilir, yere sabitlenir. Bacaklarımı tekmeliyorum ve sırtımı kamburlaştırıyorum, ama işe yaramıyor. Üzerimde biri var ve çok ağır.

El ağzımdan çekilir, ancak yerine bir tür bez sokulur ve yanaklarımı doldurur. Ağzıma gömülmüş halde ağlarım, vücudum titrer.

"Şşş," diye yumuşak bir ses duyulur. Saçlarım yüzümden çekilir ve eller ıslak yanaklarımı tutar. "Bir şeyin yok tatlım. Bir şeyin yok."

Saint üstümdedir. Boynumu geriye doğru eğip Haidyn'in başımın üzerinde diz çökmüş, kollarımı sabit tuttuğunu görüyorum.

Hıçkırıklar bedenimi sarsıyor.

"Sen iyisin," diye tekrarlar ve ben başımı sallarım. "Sana zarar vermeyeceğim Ash, ama sessiz olmalısın." Omzunun üzerinden arkasına bakar ve sonra gözleri tekrar benimkilere döner. "Bunu yapabilir misin?"

Hızla başımı sallıyorum ve burnumdan derin bir nefes alıyorum.

Ağzıma uzanıp bezi çıkarır ve ben hıçkırırım. "Şşş." Ağzımı bir kez daha kapatır. "Derin nefes al, tatlım. Hadi, nefesini sakınleştir."

Derin bir nefes alıp gözlerimden akan taze gözyaşlarını silerim. "İşte böyle. Aferin kızım. Bir daha," der yumuşak bir sesle.

Burnumdan bir nefes daha almayı başardım ve o yavaşça elini yüzümden çekti. Islak dudaklarımı yaladı ve o bana gülümsedi. "İyisin. Sana hiçbir şey olmayacak."

Haidyn bileklerimi bırakır ve ben onları göğsüme getirerek Saint'ten korunmaya çalışırım.

"Onu eve götür." Haidyn ayağa kalkar. "Ben seni korurum." Ayağa kalkar ve bizden uzaklaşarak Carnage'a doğru yürür.

"Hadi." Saint benden kalkar ve elimi tutarak beni ayağa kaldırır. Ondan geriye doğru sendelerim ve o önümde durup bana bakar. Yüzümden akan taze gözyaşlarını silerek, titreyen bacaklarımın üzerinde dengemi sağlamaya çalışırım. O bir adım öne çıkar. "Ash..."

Bir adım daha geri çekildim.

Ellerini saçlarına götürür. "Bir şeyi anlamamı istiyorum..."

"Bana dokunma." Boğazımdaki düğümü çözerek konuşmayı başlarım.

Ellerini genişçe açar. "Burada kalamazsın tatlım. Seni eve götürmem gerek."

Kafamı sallayıp kollarımı kendime doladım.

"Beni dinle, Ashtyn," diye emreder, sesi o kadar serttir ki irkilirim.

Sulanan gözlerimi kaldırıp onun karanlık bakışlarına bakıyorum.

"Ya benimle isteyerek gidersin, ya da seni bağlayıp o güzel ağzını tıkarım ve bu ormandan sürükleyerek çıkarırım."

Sürüklemek mi? Boynuma bir ip geçirip mi? Kulaklarım kan doldu. Saint'in neler yapabileceğini nasıl bilemedim? Onun yanında nasıl bu kadar güvende hissedebildim? Kaç kadına zarar verdi? Kaçını öldürdü? Bana da aynısını yapması için ne olması gerekiyor? Babamın, onun için kanamamam durumunda ne yapması gerektiğini söylediğini hatırlıyorum. Şimdiye kadar bunu hiç düşünmemiştim. Sadece şans eseri, o kadına yaptığını bana yapmadı.

Eğilip kemerini çözdü ve kalbim göğsümde atmaya başladı. "Tamam... tamam." Yutkundum. "Seninle geleceğim." Beni bağlayıp ağzımı tıkamasına izin verirsem, hiç şansım kalmaz.

SAINT

HAIDYN, burada bulunan arabasının anahtarlarını bana attı, çünkü onu eve götürmek için motosikletimin arkasına oturtmak en son istediğim şeydi.

Beni Carnage'a kadar takip etti ve arabasına bindik. Burnunu çekti. "Nereye gitmek istersin?" diye sordum. Onu Lords'un evine götüremem çünkü buraya geri dönmem gerekiyor ve benim olmadan onun orada kalmasını istemiyorum.

"Benim evime," diye fısıldadı.

Ne kadarını gördüğünü bilmiyorum. Haidyn az önce bana onunla birlikte olduğunu ve gözlem odasında olduğunu mesaj attı. Ona sormak istiyorum ama tepkisinden her şeyi gördüğünü varsayacağım.

Elimi uzatıp uyluğuna dokunuyorum ve o sığıyor. "Ash..."

"Ona bunu nasıl yapabildin?" diye soruyor yumuşak bir sesle.

İç çekiyorum. "Babalarımızın bize emrettiği şeyleri kontrol edemeyiz." Bu doğru. Carnage'ı yönettiğimizde, tam yetki bizde olacak, ama o zamana kadar, bize söyleneni yapacağız.

"Onu ne kadar süre orada tutacaksın?"

"Emin değilim." Yine, bu onun kocasına bağlı. Onu bagajında bağlı olarak getiren oydu.

"Babalarımız ona başka ne yaptırmak isteyecek?" diye merak ediyor.

Elimi saçlarının arasından geçiriyorum. "Onlar..." Kendimi durduruyorum, cümleyi tamamlayamıyorum. Gerçek şu ki, babalarımız ona dokunmayacak. Herkes payına düşeni alacak. Bu kadına acıyorum diyemem. Bunu hak ediyor. Masumlar Carnage'a gönderilmez.

"O kadının kocasıydı, değil mi?" diye fısıldadı. Yine cevap vermedim. "Ya hamileyse?" diye sordu yumuşak bir sesle.

"Katliam, bir çocuğun olacağı yer değildir." Bu soruya verebileceğim tek cevap bu. Bunun doğru olduğunu söylemiyorum, sadece eğer öyle ise, onu ya da bebeği kurtaramayacağımı söylüyorum. Onu ihbar eden kocası olduğu için karar ona kalmış.

"Ona bunu nasıl yapabilir? Onu koruması gerekmez mi?"

"Lordlar aşk için evlenmez." Bazıları evlenir, ama bu nadirdir ve o da bunu zaten biliyor. Sadece gördüklerini haklı çıkarmaya çalışıyor.

Başka soru sormuyor. Bunun yerine, yolcu koltuğuna daha da gömülüyor. Onun evinin önüne geldiğimde, ben sürücü kapısını açmadan o çoktan dışarı çıkmış.

"Ash?" diye sesleniyorum, o evine doğru koşarken.

Arkasından koşarak onu yakaladım ve kolundan tutup bana dönmesini sağladım. Kollarımda inliyordu ve benden bu kadar korkmasından nefret ediyordum. "Bir şeyin yok," dedim ve gözlerini benimkilere bakmaya zorladım. "Sana zarar vermeyeceğim, tamam mı?"

Kafasını sallar, kollarını göğsünde kavuşturur, az önce söylediğim hiçbir şeye inanmaz. Evine bakarım, sonra tekrar ona. "Gördüklerini kimseye anlatamazsın."

Sulanan gözleri benimkilere bakıyor ama hiçbir şey söylemiyor.

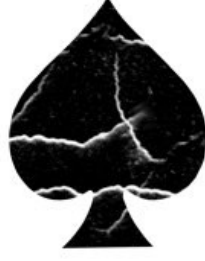
"Kimseye, Ash." "Anlıyorum..."

"Anladığını sanmıyorum," diyorum, ellerimi onun kollarının üstüne sıkıca koyarak.

O uzaklaşmaya çalışıyor, ama ben sıkı tutunuyorum. "Kimse yok. Tek bir ruh bile." "Anlıyorum," diyor sertçe, benden uzaklaşıyor ve ben de onu bırakıyorum.

Derin bir nefes alarak, benden uzaklaşmasını izledim. Merdivenleri koşarak çıktı ve ön kapıyı çarparak kapattı.

YİRMİ BİR

ASHTYN

Yatağında dik oturuyorum, battaniye kucağıma düşüyor. Kulaklarımı dikip, evimde bir ses duyuyorum ve yataktan atlayıp yanımdaki cep telefonumu alıyorum. Bir şişe şarabı bitirdikten ve yastığıma ağladıktan sonra uykuya dalmıştım.

Saate baktığımda Saint'in beni beş saat önce bıraktığını ve dışarısının hala karanlık olduğunu görüyorum.

Yataktan kalkıp onun adını aratıyorum ve mutfaktan su sesi geldiğini duyunca arama düğmesine basmak üzereyim. Belki geri dönmüştür ve bu beni çok kızdırıyor. Gördüklerimi unutacağımı nasıl düşünür? Ya da sorularıma cevap vermek zorunda olmadığını?

Orada onun olmasını bekleyerek mutfağa gittim, ama lavabonun başında bir bardak su dolduran başka birini görünce durdum. "Burada ne yapıyorsun?" diye sordum, bir adım geri çekilerek.

Adam bana dönüyor, gözleri çıplak ayaklarıma düşüyor ve büyük beden tişörtümü yukarı doğru kayıyor. Bardağı bırakıyor ve tezgaha yaslanarak kollarını göğsünde kavuşturuyor. "Ashtyn..."

"Buraya nasıl girdin?" diye soruyorum.

Cebine uzanıp bir anahtar çıkarır. "Baban sana bu evi aldığında bana bir anahtar verdi." Sonra anahtarı tezgaha bırakır.

Gözlerimi deviriyorum. "Git buradan." Şu anda hiçbir Lord'la işim olsun istemiyorum, özellikle de kardeşimle. Onu orada görmedim, ama pelerin ve maske giymiş birkaç kişi vardı. O da kolaylıkla onlardan biri olabilirdi. Dönüp mutfaktan çıkıyorum, ama o kolumu tutup beni geri çekiyor. Dönüp yumruğumu suratına indiriyorum. Şu anda oyun oynamak için havamda değilim. Ya da kimsenin bana dokunmasını istemiyorum.

"Siktir, Ash." Elini burnuna koyar. "Bana dokunma!" diye bağırırım.

Kollarını genişçe açarak bir adım geri attı. "Seni kontrol etmeye geldim," dedi.

"Saçmalık," diye tükürdüm.

İç çekerek, arka cebinden cep telefonunu çıkarır, kilidini açar ve tezgahın üzerine koyar. Saint'in sesi mutfağıma doldurur. "Hey, dostum. Neredesin

Nerede bu kadar uzun süre? Baban Carnage'da olmadığını için çok kızgın. Bu arada..." Derin bir nefes alır, sesi stresli geliyor. "Ash'i de yanımda götürdüm ve o da... bazı şeyler gördü. Az önce onu evine bıraktım. Oldukça üzgündü. Geri dönmem gerektiği için onunla kalamadım. Fırsatın olursa, lütfen uğrayıp ona bir bakar mısın? Gerçekten endişeleniyorum." Bir süre durur. "Gitmem lazım. Kash arıyor." *Tık.*

"Ne gördün?" diye sorar kardeşim, cep telefonunu cebine koyarken. Gözlerimi mermer zemine indiririm. "Önemli değil."

"Ash..."

"Saint istediği için gece yarısı beni kontrol etmeye geldiğine inanmamı mı istiyorsun?" Buna inanmıyorum. Beni sınıyorlar. Saint gördüklerimi kimseye söylemememi söyledi. Şu anda ona kızgın olsam da, ağzımı kapalı tutacağım. Lordlara beni öldürmeleri için bir neden vermeyeceğim. Bu, onların kolay yolu seçmesi olur.

"Bak, berbat bir kardeş olduğumu biliyorum. Ama..." Benden gözlerini kaçırıyor. "Senin bu işlere bulaşmaman için uğraştığım bazı şeyler var."

Bir adım öne çıkıyorum. "Ne demek istiyorsun? Bu, babamın ormandaki partide sana anlattığı şeyle mi ilgili? Kayıp kızla mı?"

Sessizliği bana yeterince cevap veriyor.

"Yani Lordlarla başın belada mı? Bu yüzden mi Carnage'dan kaçınıyorsun?" Adam'ın diğerleri gibi orada olması gerekirken orada olmaması durumunda babamızın şu anda ne kadar kızgın olduğunu tahmin edebiliyorum.

"Beni tuzığa düşüren kişiyi bulmaya çalışıyorum," diye homurdanır. "Ve sana bakıcılık yaparsam bunu yapamam." Gözleri benimkilere dikilir.

Bana bakıcılık mı? "Yıllardır kardeşlik yapmadın, Adam. Şimdi de yapmana gerek yok." Gözlerimi devirip uzaklaşmak için dönüyorum.

"Saint'i suçlama."

Hızla dönerim. "O bir Lord. Sorunun bir parçası." Onu ve Saint hakkındaki düşüncelerimi siktir etsin.

O adayı dolaşiyor ve ben bana doğru ilerlerken bir adım geri çekiliyorum, ama kığım tezgaha çarpıyor ve kaçışımı engelliyor. "Dinle, Ash. Ne bildiğini sanıyorsan, sana söz veriyorum, bu gerçek değil ve gördüklerin Lordların yapabileceklerinin çok küçük bir kısmı. Bu..." Elleri genişçe açarak evimi işaret ediyor. "Lordların dünyanın görmesini istedikleri şey bu."

Para ve güç, bize vereceklerini düşünmemizi istedikleri şeyler. Ama kirli gerçek Carnage."

"Ne olmuş ona?" diye soruyorum gergin bir şekilde. Bu akşam orada gördüklerimden sonra midem bulanıyor. Babam Carnage'da neler olduğunu asla anlatmaz, annem de asla sormaz. Ya biliyor ya da umursamıyor.

"Carnage bir hapisane. Lordlar, kendilerine karşı gelenleri oraya gönderir. Biz, Spade kardeşler, Lordların cehennemini yönetenleriz."

"Saint..."

Bana doğru adım atarak sözümü keser ve ben başımı geriye eğip gözlerine bakarım. Onun bakışları midemi sıkıştırır. "Saint seni koruyabilecek tek kişi. Seni önemseyen tek kişi o."

Sert sözleri karşısında irkildim.

"Yani ne gördüysen, ya da o ne yaptıysa, bil ki diğer Lordlar da sana aynısını yapabilir. Saint, bunun olmaması için tek garantin." Ellerini kollarımın üzerine koyduğunda, kaskatı kesildim. "Bir süreliğine uzaklara gideceğim."

"Ne? Nereye gidiyorsun?" diye bağırdım.

"Bilmesen daha iyi."

"Adam..."

"Eve git," diye tersler. Beni bırakıp geri çekilir. "Ben evimdeyim."

"Hayır. Annemle babamın evine. Burada yalnız kalma. Benim anahtarım vardı ama bir sonraki gelen kişinin olmayabilir. Saint, Haidyn ve Kashton'ı aradım. Hepsi telefonlarına cevap vermiyor." O saçlarını eliyle tararken ben gergin bir şekilde yutkunuyorum. "Carnage'a geri dönmeyeceğim, bu yüzden neler olduğunu bilmiyorum..."

"Sence o iyi midir?" Endişelenmeden edemiyorum ve ona da o kadına yaptıkları şeyi yapıyor olabilecekleri düşüncesiyle kalbim hızla atıyor.

"Saint kendini koruyabilir, ama sen buradan gitmelisin. Annene git. Saint mümkün olduğunda seni arayacaktır." Evden çıkmak için harekete geçti.

"Peki ya sen?" diye soruyorum, onun için bu kadar endişelenmekten nefret ediyorum. Hiç yakın olmadık, ama bu onun ölmesini istediğim anlamına gelmez. Lordlar kardeşliği vaaz ederler, ama onlar da en az diğerleri kadar gölgeli tiplerdir. En ufak bir para ve güç için savaşmak üzere yetiştirilirler. Bir kez

. Tehdit altında hissederlerse saldırırlar. Ve kendi aralarından birini "ortadan kaldırmamaları" gerektiğini söyleyen hiçbir yasa veya kural yoktur. Eğer bunu hak ettiğini düşünürlerse, izin verirler.

"Aradığımı bulduğumda senin ve annemin yanına döneceğim." Bunun üzerine, dönüp evimden çıkar ve omurgamda bir ürperti bırakır.

Yukarı koşar, cep telefonumla birlikte birkaç şey alıp hepsini bir çantaya atarım. Sonra garajdaki arabama koşar ve babamın bu gece Carnage'da olduğumu bilip bilmediğini merak ederek annemlerin evine giderim. Eğer biliyorsa, bana ne yapacak? Annem onu beni öldürmeye çalışmaktan alıkoyacak mı? Hayır. Benim için hayatını tehlikeye atmayacaktır. Adam bile bunu biliyor. Saint'in güvenebileceğim tek kişi olduğunu söyledi.

Ona inanmak istemiyorum, ama içimdeki küçük bir ses onun haklı olduğunu haykırıyor. Saint bana hiç zarar vermedi. Onun o kadına zarar verdiğini gördüğüm şekilde değil. Bu, bana zarar veremeyeceği anlamına mı geliyor? Hayır. Sadece onu henüz o kadar zorlamadığım anlamına geliyor.

Ailemin evine vardığımda, arabadan inip çantamı alıp eve giriyorum. Saat neredeyse sabah dört, bu yüzden sessizce odama çıkıyorum. Sabah anneme geldiğimi haber vereceğim. Ama kapıyı açmaya gittiğimde, aşağıdaki antrede onun sesini duyuyorum.

"Buraya bir daha gelme."

Durup kapıma bakıyorum, kulaklarımda çınlayan kan sesini dinlemeye çalışıyorum.

"Seni aramaya çalıştım." Bir erkek sesi homurdanır.

"Seni bir nedenden dolayı görmezden geliyordum," diye tersler. Sonra daha yumuşak bir sesle ekler, "Buraya gelemeyeceğini biliyorsun."

Ön kapının açılma sesi duyulur ve tam odama girebileceğimi düşünürken, adamın "Ashtyn'in arabası neden burada? Yalnız olduğumuzu sanıyordum" dediğini duyarım.

Siktir! Beni garaj yolunda park etmiş görmüş. Arabayı garaja çekmemiştim. Kim bu, benim arabamı nereden biliyor?

"Erken eve gelmiş olmalı," diye ekliyor annem. "Sorun yok. Eminim uyuyordur."

"Git kontrol et," diye emreder.

Kalbim hızla çarpmaya başlar.

"Ben..."

"Git kontrol et lan," diye bağırır, annemi keserek.

Kapı kolunu olabildiğince yumuşak çeviriyorum. Yatağıma koşuyorum, tişörtümü başımdan çıkarıp atıyorum, çantamı odanın diğer ucuna fırlatıyorum ve ayakkabılarımı çıkarıyorum. Yorganımı çekip yatakta zıplıyorum, yorganı boynuma kadar çekiyorum, sırtımı kapıya dönerek yüzümü yorganın içine gömüyorum, sadece başımın yarısı görünüyor.

Kapım açılır ve odama ışık sızarken nefesimi tutarım. "Gördün mü, sana söylemiştim," diye fısıldar annem ve kalbim deli gibi çarpar, Tanımadığım bir adamın odama baktığını bilerek.

Bir an sonra kapı yavaşça kapanır ve nefesimi bırakırım ama hareket etmeye cesaret edemem. Bunun yerine, karanlıkta hiçbir şeye bakmadan yatıp, ne haltlar döndüğünü ve kimin benim tarafımda olduğunu anlamaya çalışırım.

Artık kimseye güvenemeyeceğimi hissediyorum.

SAINT

Ashtyn Carnage'dan kaçalı ve onu eve götürmemden bu yana üç gün ^{geçti.} Benden kaçınıyor. Aradım, mesaj attım, sesli mesaj bıraktım ama hepsi cevapsız kaldı.

Bu noktada ne yapacağımı bilmiyorum. Bu hayatı kabullenmesi için ne kadar zamana ihtiyacı var? O bu ortamda büyüdü. Gördüğü kadın masum değildi, ama bana bunu açıklamam için fırsat vermedi. Alışveriş merkezinin otoparkında rastgele kadınları seçip onları işkence etmeden önce kaçırmıyoruz. Söylemekten nefret ediyorum, ama bu çılgınlığın bir yöntemi var.

Onu kameradan izliyorum. Ailesinin yanında kalıyor, kendini dünyadan soyutluyor. Çoğunlukla içki içip yatakta kalıyor, oldukça fazla uyuyor. Derslere gidiyor, ama hepsine değil. Bir iki saatliğine dışarı çıkıp sonra eve dönüyor ve yatağa geri giriyor. Bu şekilde davranması beni deli ediyor. Hak etmeyen bir kaltak yüzünden bu kadar sarsılması. Ve bana bakışları. Benden uzaklaşması. Gerçekten ona zarar vereceğimi mi düşünüyor? Onu kurtardım. Tabii ki ona bunu söyleyemem. Benim iyi adam olarak çıkacağım bir senaryo yok.

"Saint?" diye seslendi babam.

"Evet?" Carnage'ın bodrumunda ona doğru yürüyorum.

"Kadın hamile değil." Bana birkaç kağıt uzatır, ben de ayaklarıma düşmesinler diye onları alırım. "Onu Devin'e götür. Onu bekliyor." Bunun üzerine koridorda yürümeye devam eder.

Kadının kocası onu getirdiği gece yerleştirildiği odaya doğru ilerledim. Çelik kapıyı açtığımda, kapı gıcırdadı ve kadına bir ziyaretçisi olduğunu haber verdi. Kadın, tekerlekli siyah bir ameliyat masasında yatıyordu. Genellikle, hücreye mahkum edildiğinde yatacak bir şey verilmez, ama kocası kadının her zaman bağlı kalmasını istiyordu.

Beyaz ve kahverengi bir tıbbi kelepçe masanın altından geçiyor ve ayak bilekleri her iki ucuna bağlanmış durumda. Bir diğeri ise bacaklarının üst kısmından bir uçtan diğer uca geçerek uyluklarını sabitliyor ve bacaklarını genişçe açmaya zorluyor. Yan tarafında bir kateter asılı duruyor. Üçüncü ve son kayış ise boynunun altından geçerek başını aşağıda tutmak için boğazına da bağlanmış durumda. Top gag çıkarılmış ve yerine dudakları ve çenesinin üzerine bağlanma bandı takılmış. Gagayı kimin çıkardığını bilmiyorum, ama yanaklarının şişmesinden, ağzının içindeki bir şeyi değiştirdiklerini anlıyorum.

Vahşi gözleri beni gördüğünde, gagasına doğru çığlık atmaya ve çırpınmaya başlıyor. Hâlâ enerjisi var. Umudunu kaybetmesi birkaç gün daha sürecek. Bunun artık onun hayatı olacağını anlaması için.

Kağıtları, hala bağlı olduğu deli gömleğinin üzerine bırakıp tekerleklerin kilidini açıyorum. Sonra onu odadan dışarı ve koridora doğru itmeye başlıyorum.

Kadın boşuna mücadele etmeye devam ediyor. Sadece kendini yoruyor. Ama bunun bir önemi yok. Devin onu bayıltıp histerektomi yapacak. Hamile olmadığı için rahatladığımı söylemeliyim. Ashtyn bana sorarsa bunu açıklamak istemem. Sanırım benimle bir daha asla konuşmayacak, ama işler öyle yürümeyecek. Şu anda Carnage beni meşgul tutup ondan uzak tuttuğu için şanslı.

İlk fırsatta, onun ailesinin evine gidip, onun kim olduğunu hatırlamasını sağlayacağım — benim olduğumu. Ve artık bu sessiz oyunu oynamayacağımı. Beni istediği kadar nefret edebilir, bu beni uzak tutmayacak.

Hastanenin çift kapısından giriyorum ve Devin beni bekliyor. O, Carnage'daki baş doktorumuz. Ben küçükken beri öyle.

Masayı durduruyorum ve o devralıyor. Kapılar arkalarından kapanınca, onun boğuk ağlamaları ve çığlıkları yok olup giderken, onu bir odaya ittiğini izliyorum.

O bir anne... bir anne idi. Tek çocuğunu, bundan daha iyi olduğunu düşündüğü bir hayat karşılığında takas etti. Kocasına, kızının geçen hafta bir ara sokakta aşırı dozdan ölü bulunduğunu bildirildi.

Hayatında hiç uyuşturucu kullanmamıştı. Öyle dedi. Karısının cep telefonunu ve banka hesaplarını inceleyerek, kızını öldürmek için kiminle anlaştığını buldu. Kızının eski erkek arkadaşına beş bin dolar vererek intihar gibi gösterilmesini sağladı. Eski sevgilisine onu özlediğini söyleyen bir mesaj attı ve onu bir randevuya çıkmaya ikna etti. Akşam yemeğini bitirdikten sonra, onun bir arkadaşının evine gittiler ve orada kıza uyuşturucu enjekte edip tecavüz ettiler, sonra da onu bir ara sokağa attılar.

Kızlarını tanıyordum. Gelecek yıl Barrington'da son sınıfa geçecekti ve annesi, kocasının kızları için planladığı hayatı yaşamasını istemiyordu.

Ben bu hayatta her gün ölüm ve işkenceyle büyüdüm, bu yüzden hepsine karşı duyarsızlaştım. Ama bu olay beni çok etkiledi çünkü bu Ashtyn olabilirdi. Annesi onun benim seçtiğim kişi olmaması için o kadar kararlıydı ki, bunun olmaması için ne kadar ileri gittiğini biliyorum. Altus'un bildiklerini benimle paylaştığı için řanslıyđım.

şimdi ikimizin de bir sırrı var. Ve bu beni en çok rahatsız eden şey. Ellerim bağlı ve bu konuda hiçbir şey yapamıyorum. En azından şimdilik ve belki de asla. Bu beni içten içe yiyor ve ben böyle şeyleri boşvermeyi sevmem.

"Selam dostum."

Dönüp Kashton'ın elinde buz torbasıyla bana doğru yürüdüğünü gördüm. "Ne oldu sana?" diye sordum, kırık burnundan damlayan kanı görünce.

"Az önce Devin'e bir hastayla yardım etmeye çalışırken. O piç kurusu beni fena halde dövdü."

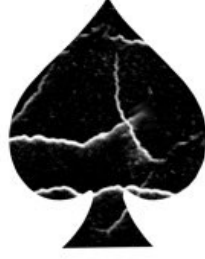
Gülüyorum. "Olur böyle şeyler."

İkimiz de dönüp hastaneden çıkarak bodrum katına geri dönüyoruz. Etrafına bakınıp yalnız olduğumuzu gördükten sonra konuşmaya başlıyor. "Ashtyn hakkında kimse bir şey söyledi mi?"

"Hayır." Haidyn ve ben ona olanları anlattık, ama babalarımızdan hiçbirini bana bir şey söylemedi. Ve bildiğim kadarıyla Altus Carnage'da kalıyor.

Altus'un bana gösterdiği şeyi kardeşlerime anlatmadım, ama onun Ashtyn'in tarafında olduğunu biliyorum. Diğer babalar bunu öğrenirse, muhtemelen onu zorlayacaklardır, ama şimdilik Ashtyn güvende. Ve ben de öyle kalmasını istiyorum.

YİRMİ İKİ

ASHTYN

Beş gündür ailemin evinde kalıyorum, bu yüzden annem bir şeyler olduğunu biliyor. Asla burada kalmayı seçmem. Geçen gece burada olan ve arabamı gören yabancı hakkında hiçbir şey söylemedi.

Ayrıca, ben buraya geldiğimden beri babamın da eve gelmediğini fark ettim, bu da onun Carnage'da olduğunu düşündürüyor. Saint ile de hiç iletişim kurmadım ve bunun hakkında ne hissettiğimi henüz bilmiyorum. O denedi, ama ben onu görmezden geldim. Bu noktada ne yapacağımı veya nasıl devam edeceğimi bilmiyorum. Güvenemeyeceğim çok fazla değişken var.

Bir an onun iyi olup olmadığını merak ediyorum. Sonra bir an, onu bir sandalyeye bağlanmış ve deli gömleği giydirilmiş bir kadına damga vurduğunu hatırlıyorum.

"Tatlım, yarın için randevu aldım," diyor annem odama girerken.

Üçüncü kutu Ben & Jerry's nane çikolatalı kurabiye ve ikinci şişe şarabımı içiyorum. Gözlerimi kapatıyorum ve kadının öldürülmemesi için yalvarışını görüyorum. Saint'in soğuk gözlerinde en ufak bir duygu belirtisi olmadan sadece izlediğini görüyorum. Ve Haidyn'in bana sessiz kalmamı, yoksa kadının yerine beni koyacaklarını söylediğini duyuyorum. "Gitmeyeceğim," diyorum ona. Yapacağım son şey, lanet terapistine gördüklerimi anlatmak. Birincisi, bana inanmayacaklar, ikincisi, umursamayacaklar.

O, dar kalçalarına ellerini koyarak homurdanıyor. "Gideceksin, bu kesin." Dönüp odamdan çıkıyor ve kapıyı çarpıyor.

Cep telefonuma bakıyorum ve şarjının neredeyse bitmiş olduğunu görüyorum. Son birkaç gündür şarj etmemişim.

Yataktan kalkıp, içine düştüğüm bu kötü ruh halinden kurtulmak için duş almam gerektiğine karar veriyorum. Belki temizlenirsem kendimi daha iyi hissederim.

Bir saat sonra, banyoda saçımı kuruturken bir ses duydum. Saç kurutma makinesini kapatıp tezgahın üzerine koydum. "Anne?" diye seslendim. Birkaç saniye sessizlikten sonra banyodan çıkıp yanındaki yatak odasına girdim. Kapalı kapıya doğru yürüyüp kolu çevirdim. "Anne?"

Kapı birden açıldı ve beni o kadar sert vurdu ki, popomun üstüne düştüm. "Ne oluyor...?"

"Merhaba tatlım," dedi bir adam odama girerken.

Onu tanıyorum. Miles Hopper. Bu yıl Barrington Üniversitesi'nde ikinci sınıf öğrencisi. Onu Lordlar Kamarası'nda görmüştüm. Saint'ten birkaç yaş küçük. "Odama girme lan." Onlar arkadaş değiller, o yüzden neden burada olduğunu anlamıyorum. Kardeşim onu göndermediyse tabii. Ama Adam'ın onunla yakın olduğunu hatırlamıyorum.

Arka cebine uzanıp bir kablo bağı çıkarıyor. Bana attığı gülümseme midemi bulandırıyor. "Hadi ama bebeğim. Saint seni bağlayıp seninle oynadığında çok hoşuna gidiyor."

Ayaklarımın üzerinde durmaya çalışarak çılgılık atıyorum ama o benden daha hızlı. Saçımı tutup beni yatağın kenarına çekiyor ve yatağa yapıştırıyor. Kendimi itmeye çalışıyorum ama nafile. İki kolumu da tutuyor, parmakları derime batarken onları arkama çekiyor ve bileklerimi kablo bağıyla sıkıca bağlıyor. Sonra kolunu üst kollarımın etrafına doluyor ve beni odamdan çıkarıp merdivenlerden aşağı, oturma odasına sürüklüyor. Beni bırakıp öne doğru itiyor. Takılıp dizlerimin üzerine çöküyorum.

Siyah bir çift bot önüme çıkar ve çeneme dayanan bir bıçağın ucu beni ona bakmaya zorlar. "Kardeşin nerede?" diye sorar Tyson Crawford.

Bunun olacağını biliyordum. *Bilmesen daha iyi.* Adam bana ayrılacağını söylerken böyle demişti. "Sana asla söylemeyeceğim," diyorum dişlerimi sıkarak.

O iç geçirir ve önümde çömelir. Dirsekleri uyluklarına dayanır. "Onu korumayı seçersen sana zarar vermem gerektiğini anlıyorsun, değil mi?" Bıçağı nefes nefese kalan göğsümün üzerinde gezdirir.

"Ne yapman gerekiyorsa yap," diyorum, pes etmeyi reddederek. Bir lord için ölmem, ama kardeşim için? Ona cevapları bulması için zaman tanınmalıyım. Ne olduğunu bilmiyorum, ama fiziksel olarak sarsılmıştı. Kardeşimi daha önce hiç böyle görmemiştim.

Ayağa kalkar ve başını sallar. "Ne kadar yazık."

"Boşa giden sensin." Dudaklarımı geri çekip hırıldarım. "Lordların sana söylediği her şeyi yapıyorsun. Sen lanet bir kukladan başka bir şey değilsin." Lordlar güçleri olduğunu sanıyorlar, ama yok. Bu bir şaka. Onlara söyleneni yapıyorlar. Saint'in seçilmiş olana kadar onların onları ne kadar kontrol ettiklerini hiç anlamamıştım. O her zaman Carnage'a çağrılıyor. Ya da bana söyleyemeyeceği bir şey yapması emrediliyor. Ve o kadına yaptığı şey...

Tyson başını geriye atıp gülüyor. "Bu durumda kardeşin ne oluyor?"

"Kendini savunacak cesareti vardı," diyorum, başka ne diyeceğimi bilemeden. Ama onu ne kadar uzun süre konuşturursam, beni öldürmemesi için o kadar fazla zamanım olur. "Onlardan kaçmak için."

Gülümser. "Neden seni ve anneni de yanında götürmedi?" "Zamanı geldiğinde bizim için geri dönecek." Çenemi kaldırıyorum.

Adam geri döneceğini söylediğinde ona inandım. Sadece ne zaman olacağını bilmiyorum. Tyson, elleri arkadan bağlı olarak yüzüstü yatan annemin yanına yaklaşır. Tyson, annemin ağartılmış sarı saçlarını tutup onu kaldırdığında, annem ağzını kapatan banttan çığlık atar. Tyson, annemin göğsünü bıçaklar ve bıçağı çıkarır.

"ANNE!" diye bağıryorum, zıplayıp yere yatan annemin yanına koşuyorum.

Ama o önüme geçer, elini boynuma dolayarak beni yerden kaldırır. Yüzlerimiz neredeyse birbirine değecek kadar yaklaşır ve "Hala yapmam gerekeni yapmamı istiyor musun?" der. Kaşlarını kaldırır.

Annemin yerde ölü yatışını izlerken, ağlayarak, vücudum onun elinde titriyor. Tyson boynumdaki elini gevşetiyor ve ben boğuk bir sesle, "Ben... hiçbir şey bilmiyorum" diyorum. Neden bildiğimi düşünsün ki? Ben hiç kimseyim. Sadece erkeklerin dünyasında bir kadını. Lordun kullanabileceği lanet olası bir seçilmiş.

Miles odaya giriyor ve cep telefonumu kaldırıyor. "Bakalım onu bize gelmeye ikna edebilecek miyiz."

Tyson boğazımı bir kez daha sıkıyor ve ben boğazımı sıkarken onun tutuşunda çırpınıyorum. Mücadele etmeye çalışıyorum ama nafile. Vücudum iflas ediyor, bana ihanet ediyor. Gözlerim yuvalarından fırlamaya başlıyor ve o beni bırakıp bir adım geri çekiliyor. Dizlerimin üzerine çöküyorum, öksürüyor ve ağzımdan tükürükler saçılıyor, bir kez daha hıçkırarak ağlıyorum.

Arkamda durur ve saçımı tutarak başımı geriye doğru çeker, Miles ise önümde durur ve telefonumu kaldırır. "Kameraya gülümse," der, ben hıçkırıklar arasında nefes almaya çalışırken.

Fotoğrafı çektikten sonra, Tyson beni ayağa kaldırıp kanepeye sürükleyerek oturmaya zorlarken, o bir mesaj yazıyor. Karşımda sehpa oturuyor ve çenemi tutuyor. "Onun da sana senin ona olduğun kadar sadık olduğunu umsan iyi olur."

Cep telefonum çalışıyor ve kalbim göğsümde atıyor. *Yakında ölecek.* "Engellenen numara," diyor Miles.

"Bu iyi bir başlangıç değil," diyor Tyson ve ben ileri geri sallanmaya başlayınca omuzlarım titriyor.

Miles cevap tuşuna basar ve hoparlörü açar. Nefesimi tutarım. "Ne oluyor lan?" diye bağırır Adam.

"Yardım edin!" diye bağıriyorum ve ayağa fırlıyorum.

Tyson öne atılır, beni kanepenin üzerine sırt üstü yatırır, göğsüme oturur ve elini ağzıma kapatır. O benim bağlı kollarımı altımda tutarken ben ağzıma bağırirım.

"Bu da kim lan?" diye bağırır Adam. "Ne istiyorsun lan?"

"Sen," diye cevaplar Tyson, ama gözleri benim gözlerimde, gözyaşlarım yüzümden akarken. Boynumu ve sırtımı elimden geldiğince geriye doğru eğerek, ondan kurtulmaya çalışırım.

Kardeşim, boğuk çığlıklarımın sesi yükseldikçe sessizleşir.

"Lordlar seni almamız için bizi gönderdi," diyor Miles. "Bir saat içinde burada olursun ya da kız kardeşin annen gibi ölür." Telefonu kapatıp, kanepenin yanındaki sehpa da duran kırmızı güllerle dolu vazoya atıyor. Gözlerimi kapatıp hıçkırarak ağlıyorum, bu olaydan kurtulma şansımı yok ettiklerini biliyorum. Artık Saint'i arayıp beni kurtarmasını isteyemem bile. Burada öleceğim.

Tyson üzerimden kalkar ve kahve masasına geri oturur. Yavaşça kalkarım ve arkamda bağlı olan kollarımı germeye çalışırım.

"Merak etme," diyor Miles, kanepenin arkasına geçerek. Silahı kurma sesi beni titretir. "Eğer seni kurtarmaya gelmezse, sana merhamet gösterip işini çabuk bitireceğiz." Saçımı tutup başımı geriye doğru çekiyor ve namlunun ucunu şakağıma dayıyor.

Nefes almakta zorlanıyorum. "Lütfen... Ben hiçbir şey yapmadım." Yutkunuyorum. Carnage'da izlediğim, onu kurtarmak için hiçbir şey yapmayan bir grup erkeğin önünde hayatı için yalvaran kadın gibi hissediyorum. Ama onların beni onun gibi hayatta bırakmayacaklarını hissediyorum. Çok yakında annem gibi kendi kanımın içinde öleceğim.

Tyson ayağa kalkıyor, ben de aynısını yapıp kaçmaya çalışıyorum, ama Miles saçımdan tutup beni yerinde tutuyor. Tyson, yanlarında getirdikleri bir çantayı açıyor ve sonra bana doğru yürüyor. Kanepeye düşüyor, bacaklarımın üzerine oturuyor ve ben avazım çıktığı kadar bağıriyorum.

"Lütfen..." diye hıçkırarak onu üstümden atmaya çalışıyorum, ama Miles hala saçımı tutuyor, kollarım arkamda bağlı ve Tyson bacaklarımı yere bastırıyor. Hiç şansım yok.

Tyson ağzıma bir bez tıkar, yardım ılıklarımı susturur ve sonra dişleriyle bir parça koli bandı koparır ve dudaklarımın üzerine yapıştırır. Sulanan gözlerim onun mavi gözleriyle buluşur, beni bırakması için yalvarır.

Saint seni koruyabilir. Kardeşim yalan söyledi. Saint şu anda bana yardım etmek için hiçbir şey yapamaz. Ama öldürüldüğümü öğrendiğinde, bir şeyler yapacaktır. Bu ikisinin benim ölümümün bedelini ödemesini sağlayacaktır. En azından bunu biliyorum.

Tyson üzerimden kalkıyor ve ben ağır nefes almamı sakinleştirmeye çalışıyorum. Bunu iyice düşünmeliyim. Bu durumdan nasıl kurtulacağımı bulmaya çalışmalıyım.

Miles saçımı bırakır ve gözümün ucuyla onun cebinden cep telefonunu çıkardığını izlerim. Tyson şöminenin önünde dururken sırtı bize dönüktür. Tek şansım budur.

Ayağa fırlıyorum ve koşmaya başlıyorum. Lanet olası piçler ayak bileklerimi bağlamamışlar.

"Siktir!" Miles tıslar ve ben koridora doğru koşarken kalbim deli gibi çarpmaya başlar. "Lanet olsun," diye homurdanır ve beni ölü annemin yanına yüzüstü yere atar. "Siktiğimin orospusu." Sırtımın üzerine oturur, saçımı yumruklar ve başımı mermer yerden kaldırır.

Burnumdan nefes alırken gözlerim Tyson'ı bulur.

"Çabuk halledecektim," diyor Miles. Boynumda soğuk bir şey hissediyorum, sonra cep bıçağıyla beni keserken bir acı hissediyorum. Sıcak kan derimden akarken gözlerimi sıkıca kapatıyorum. "Şimdi acele etmeyeceğim. Bu küçük bedenini bir kesik bir kesik açacağım. Yakında bizi seni öldürmemiz için yalvaracaksın."

"Bana bak," diye emreder Tyson.

Sulanan gözlerimi açtım ve o, telefonunu çıkarmış, önümde çömelmiş duruyordu. Fotoğraf çektiğini biliyordum. Muhtemelen kardeşimin öldürölmesini emreden kişiye, Adam'ın bir korkak olduğı için ölmek üzere olduğumu kanıtlamak için. Onu hiç bu kadar nefret etmemiştim.

"Daha sonra mastürbasyon yapmak için küçük bir şey." Miles gülüyor ve serbest eliyle uzanıp burnumu çimdikliyor.

Artık nefes alamayacağım paniğı beni sardı ve çılgınca direndim, ama onun kahkahası kulaklarımı doldurdu.

SAINT

TITREİYORUM Fotoğrafa bakarken ellerim cep telefonumu ölümcül bir şekilde sıkıyor. Fotoğrafta esmer bir kızın yakın çekimi var.

Ashtyn.

Çok iyi tanıdığım aile odasının ortasında karnı üstü yatıyor. Bir adam sırtına binmiş, ama yüzü fotoğrafta görünmüyor. Omuzlarından, kollarının arkadan bağlandığını anlayabiliyorum. Boynunda bir bıçak var. Adam onu çoktan kesmiş, çünkü kan, mükemmel bronz teninden mermer zemine damlıyor.

Bebek mavisi gözleri ağlamaktan kan çanağına dönmüş. Gözyaşları güzel yüzünden akıyor, burnundan sümük akıyor ve dolgun dudakları koli bandıyla kapatılmış.

Göğsüm titriyor, kanım ocakta unutulmuş bir tencere su gibi kaynıyor. Taşıyor ve ocağın üzerine sıcıyor.

Metni gözden geçiriyorum.

Onu mu istiyorsun?

O zaten benim. Ashtyn bana ait. O benim kızım.

Tabii ki onu istiyorum!

Parmaklarım harflerin üzerinde uçuyor, olabildiğince hızlı cevap veriyorum. Onu açmadan birkaç dakika önce resmini almıştım. Eğer o zaten ölmüşse...

On dakikan var.

Telefonum onun cevabını bildiren bir uyarı sesi çıkararak bu düşüncüyü keser.

"Başaracağız." Kashton, SUV'nin arkasında otururken omzuma vurur.

Ona bakmaktan kendimi alamıyorum. Beş gün önce onu evine bıraktığımdan beri onunla konuşmadım. Babalarımız şehir dışındayken Carnage'da kilitli kalıp işlerini hallediyoruz. Mesajı almadan hemen önce telefonumu açtım. Bugün onun odasındaki kameraları kontrol etme fırsatım bile olmadı.

"Tyson onu neden kaçırdı?" diye sorar Haidyn, gece yarısı virajları hızlıca alırken.

Ben cevap veremediğim için Kashton cevap veriyor: "Lords." Tek bir kelime bile söyleyemiyorum. Dünya karanlık, telefonumdaki onun resmi dışında hiçbir şey göremiyorum. Zihnim bulanık ve vücudum o kadar enerjik ki, bir arabayı çalıştırabilirim.

Öfkeden titriyorum. Saldırmak için tasmaından kurtulmayı bekleyen bir hayvan gibi. Yok etmek için.

Araba malikanenin önünde gürültüyle duruyor. Haidyn arabayı park edemeden yolcu kapısından dışarı çıkıyorum. Merdivenleri koşarak çıkıyorum, evin iki kapısını da iç duvara çarparak açıyorum.

Onun olduğunu bildiğim aile odasına koşuyorum. Tyson kanepede oturmuş, kollarını arkaya uzatmış, olabildiğince rahat görünüyor. Lanet kafasını uçurmadığım için şanslı. Ona neden Ashtyn'in ailesinin evinde olduğunu sorardım, ama zaten biliyorum. Kashton haklıydı. Lords, şu anda aklıma gelen tek mantıklı cevap.

Miles Hopper adında başka bir Lord da koltuktan fırlar. "Burada ne halt ediyorsun?" diye sorar. Cevap vermediğimizde, Tyson'a bakmak için arkasını döner. "Ne yaptın, Tyson?"

Tyson da onu görmezden gelir.

Ashtyn'in yüzüstü yerde yattığını, elleri arkada bağlanmış ve ağzı bantlanmış halde olduğunu görüyorum. Onu bu pozisyonda birçok kez gördüm. Ama her zaman çıplaktı.

Başka bir adamın onu bu kadar savunmasız bir duruma soktuğunu görmek beni çılgına çevirir. Patlayıcı bir duygu. Kafasını yerden kaldırıp sulu gözleri benimkilerle buluştuğunda kan kulaklarıma hücum eder. Vücudu bağlarından kurtulmaya çalışır, bir yandan diğer yana yuvarlanır ve bandın arkasından anlaşılmaz kelimeler mırıldanmaya başlar.

Dayan, tatlım.

Arka cebimden çakımı çıkarır ve ona doğru koşarken açarım. Eğilip, bileklerindeki kablo bağını keser ve kolunu tutup, istemediğim kadar sertçe ayağa kaldırırım. Dudaklarındaki bandı yırtıp çıkarır ve ağzındaki bezi çıkarırım. O da hıçkırarak ağlar, hemen bana sarılır, kollarını boynuma dolayarak parmak uçlarında yükselir.

Onu koruyucu bir şekilde kollarıma alıyorum, bana karşı titrediğini hissediyorum.

"Onu alamazsın," diye homurdanır Miles, sonra Tyson'a döner
."Yapmamız gereken bir iş var."

Bunun Lordlar için olduğunu biliyordum. Onlar bu yıl sadece ikinci sınıf öğrencileri. İkisi de buraya, bu onların kabul töreni olduğu için geldiler. Soru neden?

"Ve başardık." Tyson, Ashtyn'i bulduğum yerin yanında yerde ölü yatan annesine başını salları. Etrafında biriken kan, bıçaklandığını veya vurulduğunu gösteriyor.

"Onun ölmüş olması gerekiyordu," diye bağırır Miles. "Bu evdeki herkesin icabına bakılmalı. Eğer kardeşi otuz dakika içinde buraya gelmezse, o kaltağı deşip içini boşaltacağım."

Adam? Bunun onunla ilgisi olmasına neden şaşırmadım?

Ashtyn itiraz ederken boynuma dolanmış kollarını çekip onu kenara itiyorum, Miles ise bana dönüyor. Bıçağımı boynuna saplayıp sonra çekiyorum. Miles boğuk sesler çıkarırken Ashtyn kulaklarını kapatıyor, sonra Miles dizlerinin üzerine çöküyor.

Lanet olası piç kurusu. Onun benim olan şeye dokunmasına izin vermem, onu öldürmesine ise hiç izin vermem. Kolay kurtuldu. Sadece onu buradan bir an önce çıkarmak istediğim için.

Kashton onu kollarının arasına alıp teselli ederken, ben kanlı bıçağı kot pantolonumla siliyorum.

Tyson kanepeden kalkar. "Bunun ne anlama geldiğini anlıyor musun?" diye sorar bana, gözleri hıçkırarak Ashtyn'e kayar. Haidyn onu Kashton'dan alır. Uyluklarından tutup onu kaldırır, kız bacaklarını beline dolayarak yüzünü boynuna gömer. Hıçkırıkları odayı doldurur. Tyson'ın gözleri tekrar bana döner, bir cevap bekler.

Başımı sallıyorum, bıçağı kapatıp kanlı ellerimi ceplerime sokuyorum. "Sana borçluyum." Ona bakıyorum, onu hiç bu kadar korkmuş görmemiştim ve onu kaybetme düşüncesi beni delirtiyor. Ya Tyson bana o fotoğrafı göndermeseydi? Ya Miles ben gelmeden onu öldürseydi? şu anda bunu düşünmemem gerektiğini söylüyorum kendime. Bana bir fotoğraf gönderdi ve ben de zamanında yetiştim.

Onu kurtardım.

Haidyn'e doğru yürüyerek sırtını okşuyorum ve o da yüzünü ondan çekip bana bakıyor. Kollarını onun boynundan çekip, teselliye ihtiyaç duyan bir çocuk gibi bana uzanıyor. Onu ondan alıp titrek vücudunu kendime sarıyorum ve annesinin evinden çıkıp gidiyoruz, onun bir daha buraya asla dönmeyeceğini bilerek.

Tyson onu Lordlardan kurtardı. Hayatımı adadığım adamlardan. Hayatı artık eskisi gibi olmayacak. Her şeyde bana bağımlı olacak. Zaten onu bırakacak değildim.

Kashton arkamdan kapıyı kapatıp yolcu koltuğuna otururken, ben SUV'nin arka koltuğuna sürünerek giriyorum ve Haidyn Cadillac'ı çalıştırıyor.

Belime sarılmış, kollarını bana dolamış ve hıçkırarak ağlamaya devam ediyor. "Bir şeyin yok tatlım." Sırtını okşuyorum. Zavallı kız titriyor. Yaşadıklarını ancak tahmin edebilirim. Annesinin öldürülüşünü izlemiş miydi? Bana sorarsan, o kadın pisliğin tekiydi. Ölmeyi hak etsin ya da etmesin, bunun Ashtyn'in önünde olmuş olabileceğini düşünmek bile nefret ediyorum. "Artık ben seninleyim," diyorum ona. "Güvendesin."

"Nereye?" diye soruyor Haidyn, gözleri dikiz aynasından benimkilerle buluşuyor.

"Katliam," diye cevap veriyorum, bunun birden fazla nedeni var. Lordlar onun ölmesini istiyorsa, onu saklamam gerek. Dünya için artık o yok ve neyse ki onu saklayabileceğim doğru yer var. Ayrıca babası da orada olacak. Adam'ın tam olarak nerede olduğunu bana söyleyecek ve biz de bu sorunu çözeceğiz.

"Hayır." Boynumdan çekilir ve hızla başını sallar. "Ash, tatlım..." Elimi uzatıp gözyaşlarıyla ıslanmış yüzündeki saçları "Yapmak zorundayız."

"Lütfen?" Nefes nefese. "Oraya olmaz." Gözlerini kırptırır ve yeni gözyaşları güzel yüzünden akar.

"Her şey yoluna girecek. Söz veriyorum." Onu bir kez daha kendime çekip, aynada hala bana bakan Haidyn'e başımı salladım.

Otuz dakika sonra Carnage'a varıyoruz. Onu içeri taşıyorum. Tek kelime etmedi, ama ağlamayı kesti. Şok geçirdiğinden eminim.

Onu ayağa kaldırdığımda, sallanıyor. Gömleğini, sütyenini, şortunu ve iç çamaşırını çıkarıyorum. Onun için sıcak bir banyo hazırlıyorum ve boynuna bakıyorum. Derin değil ve kanaması durmuş. "Devin'i arayıp bakmasını isteyeceğim," diyorum ona. Dikiş atılması gerekmeyeceğini düşünüyorum, ama ben doktor değilim.

Elini tutup küvete girmesine yardım ediyorum ve o küvete batıyor. Kollarını göğsünde kavuşturup önüne bakıyor.

"Saint?" Kashton kafasını içeri sokar ve bana başını sallar.

"Hemen dönerim," diyorum ona ve onunla Haidyn'in beklediği bitişik yatak odasına çıkıyorum. "Ne?" diye soruyorum sertçe. Bu gece başka sürprizler için

Bu gece başka sürprizler istemiyorum. Onu temizleyip yatağıma yatırmak istiyorum, böylece gece boyunca ona sarılabiliyim.

"Altus burada değil," diyor Haidyn.

"Yani?" diye soruyorum.

"Yani... kardeşi ve babası kayıp..." Kashton sözünü bitirir.

Elimi saçlarımın arasından geçiriyorum. "Belki de o..."

"Karısı öldü. Oğlu kayıp, kızı da öldüğü sanılıyor. Hepsi Lordların emriyle. Evde olmaması ya da burada olmaması bir tesadüf mü sence?" Haidyn kendi sorusuna burun kıvrır. Babalarımız üç gündür yoktu, ama bu sabah geri döndüler. Onun babasını iki saat önce ofisinde gördüm. Bu arada o nereye gitmiş olabilir?

"Ben..."

"Saint."

Adımın yumuşak sesi beni durdurur ve ben arkamı dönerim. Ashtyn önümde duruyor, kolları göğsünde kavuşturulmuş. Çıplak ve ıslak saçlarının bir kısmı, inip çıkan göğsüne yapışmış. Güzel gözleri yaşlarla dolmuş ve burnunu çekiyor. "Bizim için geri geleceğini söylemişti."

Ona yaklaşıyorum. "Kim? Adam mı?"

Kafasını sallar, gözleri çıplak ayaklarına düşer.

"Onunla ne zaman konuştun?" diye sorar Kash.

"Beş gün önce. Saint beni eve götürdükten sonra Adam evime geldi."

Ona onu kontrol etmesini istemiştım, ama ondan hiç cevap almadım, bu yüzden onu görmediğini düşündüm.

"Nereye gittiğini söyledi mi?" diye sorar Haidyn. Kız başını sallar.

"Neden kaçtığını söyledi mi?" diye sorar Kashton.

Titrek dudaklarını yalayan kız, yumuşak bir sesle konuşur. "Suçlanmakla ilgili bir şey." Haidyn'e dönmeden önce Kash'e bakarım. O da omuz silker, bunun ne kadar doğru olduğundan emin değildir.

"Tyson ve Miles ne dedi?" Kash devam ediyor.

Tyson'ı arayıp sorabilirim, ama onun söylediklerinin onun söyledikleriyle örtüşüp örtüşmediğini görmek istiyorum. Ona tüm lordlardan daha çok güveniyorum.

Gözleri yere düşer. "Tyson ona benim bir fotoğrafımı gönderdi... Adam cep telefonumu aradı. Ona yalvardım..." Boğazından bir hıçkırık çıkar. Kollarımı ona dolayarak, titreyen ve ıslak vücudunu tutuyorum.

Haidyn'e bakıyorum, o derin bir nefes alırken Kashton onu yakından izliyor. Gözleri benimkilerle buluştuğunda başını sallayarak benimle aynı şeyi düşündüğünü söylüyor. "Cep telefonu varsa izlenebilir."

"Gizli numaradan aradı," diye mırıldanır boynuma.

İkisi de orada durup bana bakarken, eğilip onu kollarımın arasına alıp banyoya geri götürdüm. Onu küveti dolduran ılık suya yatırıp yüzündeki saçları geri çektim. "Hemen dönerim," dedim ona, yatak odama geri dönüp banyo kapısını kapattım.

"Ne düşünüyorsun?" diye sordu Kashton.

"Bence Adam kendi kışını kurtarmak için kaçıyor." Haidyn burun kıvrır. "Ve onu takip edemezsek, onu asla bulamayız."

"Şu anda her yerde olabilir. Ashtyn onu beş gün önce gördüğünü söyledi," diye ekliyor Kash. "Adam beş gün içinde çok yol kat edebilir."

Yatak odamın kapısı itilerek açılır. "Ne oluyor lan?" diye sorar babam, odaya girerken.

Ashtyn'in çıplak olarak banyoda olduğunu bildiğim için kendimi banyo kapısının önüne yerleştiriyorum. Lordların önünde onu sikhemi izledi. Onun bana ait olduğunu kesinleştirmek için bu gerekliydi. Şimdi işler değişti.

"Saint?" diye bağıyor. "Az önce bir telefon aldım. Ashtyn ve Adam kayıp, anneleri ölmüş ve Altus cep telefonuna cevap vermiyor."

Hiçbirimiz bir şey söylemiyoruz.

Kollarını göğsünde kavuşturur. "Saint... nerede bu lanet olasıca...?"

Arkamdaki kapı açılır ve babam susar. Ashtyn'in banyomdan çıktığını bilmek için arkama dönmeme gerek yok. Haidyn'in başını eğmesi ve Kashton'ın iç çekmesi bana bilmem gereken her şeyi anlatıyor. Dönüp bakınca, onu yine havluya sarılmış, ıslak saçları sıcak sudan kızarmış cildine yapışmış halde görüyorum.

Babamın gözleri ondan bana geçer, sonra Haidyn ve Kashton'a bakar, sanki birimizin onun buraya nasıl geldiğini ve neden benim yatak odamda neredeyse çıplak olduğunu açıklamamızı istiyormuş gibi.

"Ben..."

"Baba, bize bir dakika ver." Onun söylemek üzere olduğu şeyi kesiyorum.

Gözleri yavaşça onu baştan aşağı süzer, sonra benimkilere bakar. "Ofisimde. On dakika," der ve dönüp kapıyı çarparak dışarı çıkar.

Ona dönüyorum. "Ashtyn..."

"Hepsi öldü mü?" diye sorar, sulu gözleri benimkilere bakar. "Babam da mı?"

Ellerimi onun kollarının üzerine koyarak yalan söylüyorum, "Hayır. O iyi." Zavallı kız, annesini ve muhtemelen kardeşini de kaybetmiş. Kimsesiz kaldığını düşünmesini istemiyorum. Ben varken olmaz. "Babamla konuşmaya gidiyorum. Hemen dönerim."

Sanki izin istemişim gibi başını sallar. "Bir dakika." Yatak odasının kapısını işaret ederim ve çocuklar beni takip ederek koridora çıkarlar. Arkamdan kapıyı kapatıp onlara dönerim. "Onunla kalın. Hemen dönerim." Onlara sırtımı dönüp ofise doğru yönelirim, ama Haidyn'in sözleri beni durdurur.

"Onun burada kalmasına asla izin vermez."

Dişlerimi gıcırdatıyorum, ama haklı. Onunla ne yapacağım konusunda bir bahane bulmaya çalışıyorum. Burada Lordlardan saklanıyor, ama yine de burası Lordların yönetimi altında. Carnage üzerinde hiçbir söz hakkımız yok. Henüz yok. Babalarımız bize devretene kadar yok.

"Yapabileceğin bir şey var," diyor Kashton, dikkatimi çekerek.

Ona bakıyorum ve o gülümsüyor. "Zaten olacaktı." Umursamazca omuz silkiyor.

Bu noktada tek seçeneğim bu. Ve o haklı, bu zaten olacaktı.

Babamın ofisine girdiğimde, sadece onu değil, Haidyn ve Kashton'ın babalarını da buluyorum. Lanet olası bir toplantı yapıyorlar ve konuşmanın konusunu tahmin edebiliyorum: benim kızım.

"Otur, evlat."

"Ayakta kalacağım." Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturup, duruşumu genişletiyorum. "Saint..."

"Ben hallederim, Garrett," diyor babam Haidyn'in babasına.

Kashton'ın babası sadece bana bakıyor. O az konuşan bir adam. Sanırım bu yüzden Kashton grubumuzun şakacısı. Her zaman kendini eğlendirmek zorundaydı.

"Eğer bu Ashtyn ile ilgiliyse, o hiçbir yere gitmiyor."

"Ailesi öldü," diyor Garrett, benim zaten tahmin ettiğim şeyi doğrulayarak.

"Ben onun ailesiyim," diyorum. "Onu almak istiyorlarsa, beni öldürmeleri gerekecek."

beni öldürmeleri gerekecek."

Kashton'ın babasının sırtışı bana tuhaf bir his veriyor. "Bunu göreceğiz."

"Bu ne demek lan?" diye bağırarak öne çıkıyorum.

Babam konuşur. "Kalabilir, ama inisiye edilmesi gerekir." Sözleri midemi düğümler. "Adam artık burada değil ve o bir Lord'a ait değil." Yani, o bir eş değil, Leydi değil. Babam devam eder. "Bu nedenle, ona karşı yetkimiz var."

Ellerimi yumruk yapıyorum, söylediklerinin ne kadar doğru olduğunu nefret ediyorum. Carnage'ı kontrol edebilseydik, durum farklı olurdu. "Onu sana vermeye hazırız, ama bunun için yapılması gerekeni yapmalısın," diyor belirsiz bir şekilde.

O bir tutsak olmalı... benim kölem. Ama bunu yaparken ona zarar vermem gerekecek. Onu güvende tutmak için neler yaptığımı bilmiyorlar. Onu benim yapmak için. Benden nefret edecek ve bu düşünce göğsümü sıkıştırıyor. Benim hakkımda ne düşündüğü önemli mi? Pek değil. Hayatta olacak ve tamamen benim olacak. Tek istediğim buydu.

"Sana yapamayacağını söylemiştim." Haidyn'in babası sessizliğime karanlık bir kahkaha atıyor. "Benim planımı uygulayalım derim. Onu bodrumdaki bir hücreye atalım. Kimse onu aramayacak..."

"Hayır!" diye bağıriyorum. "Sen..."

"İki seçeneğin var, Saint." Babam sözümü keser. "Ya sen götürürsün, ya da biz götürürüz. Ne yapacaksın?"

"Ben," dişlerimi sıkarak homurdanırım. Bu lanet olası bir soru bile değil. Onu onlara teslim etmem imkansız. Onu bırakamayacak kadar bencilim. Onu almayı tercih ederim. "Ne zaman?"

"Şu an gibi bir zaman yok." Haidyn'in babası bana soğuk bir gülümseme atar ve ben dişlerimi sıkarım. Ondan hep nefret etmişimdir.

Babam konuşmaya başladığında dönüp gitmek üzereyim. "Jessie'ye, onu hazırlamak için ihtiyacın olan her şeyi getirmesi için söyleyeceğim."

Göğsümde yine o sıkışma hissi uyandı. Bu, *nasıl* yapacağımı bile seçemeyeceğim anlamına geliyordu. Kullanmamı istedikleri şeyleri sipariş edip bana göndereceklerdi.

Ofisten çıkıp odama koşarım. Haidyn ve Kashton yatağımın başında duruyorlar. Ashtyn yok. "O nerede?" diye sorarım.

"Hâlâ banyoda," diye cevaplar Kash.

Elimi saçlarımın arasından geçiriyorum. "Planlar değişti." İkisi de kaşlarını çatıyor. "Yine de planladığım şeyi yapacağım, ama önce başka bir şey yapmam gerekiyor."

"Ne yapacaksın?"

"Onu Carnage'a kabul etmeliyim."

"Siktir," diye homurdanır Haidyn.

"Ciddi olamazsın?" diye bağırır Kash. "Saint, yapamazsın..."

"Başka seçeneğim yok!" diye bağırırım. "Ya bana yardım edersiniz ya da siktirin gidersiniz." Kapıyı işaret ederim. Kararımı verdim. Geri dönüş yok.

Babalarımız onu onlara teslim etmemi istediler. Bunu asla yapmayacağımı bildikleri için, onun benden nefret etmesine neden olacak bir seçenek sundular. Anlamadıkları şey, bununla yaşayabileceğim.

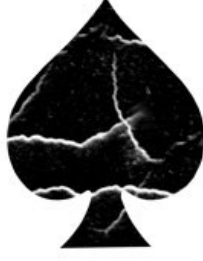
Kashton öfkeyle nefes alır ve kapıya doğru yürür. Kapıyı açan Jessie, ihtiyacım olan şeyi getirmiştir. Kashton ona bakar, sonra bana. Arkasını dönüp koridordan hızla uzaklaşır.

Jessie babalarımızın emrettiği şeyi getirirken midem düğümlenir. Tek kelime etmeden bizi terk eder. "Tasadüflere inanır mısınız?" diye sorar Haidyn, gözleri her şeyi tararken.

"Hayır," diye cevap veriyorum yumuşak bir sesle. Bu bir uyarı.

"Ben de." Haidyn bana dönüp omuzlarını düzeltir. "Ne yapmamı istersin?"

YİRMİ ÜÇ

ASHTYN

Küvette oturuyorum, su soğuk. Aklım annemde... vücudunda. Tyson'ın onu bıçakladığı şekilde. Hiçbir duygu yok. Lordlar, kendilerine söyleneni yapmak üzere eğitilirler. Efendilerinin kuklalarıdır. Doğmadan önce hayatlarının her günü planlanmıştır. Kiminle yatacakları, kiminle evlenecekleri. Nerede çalışacakları.

Bir parçam Tyson'ın beni öldürmesini diledi. Ailem yok oldu. Bunu biliyorum. Kimse bana söylemek istemedi. Bir Lord bir kadınla uğraşmak istemez, hele ki artık yalnız olan bir kadınla. Soyum yok oldu. Ailemin sonuncusuyum. Önemli biri olduğumu düşünebilirsiniz. Ama değilim. Benim bir amım var. Sikim yok.

Kapı açılır ve ben küvetin yanında duran cam duşa doğru bakarım. Dizlerimi göğsüme çekmiş, kollarımı da etraflarına dolamışım. Su, vücudumu ve saçımı yıkarken kanla karışmış. Hangisi benim, hangisi annemin bilmiyorum. Ondan geriye kalan tek şeyin bu olması çok çılgınca.

"Hadi tatlım. Suyun soğuyor." Saint'in sesini duyuyorum ama ona hiçbir şekilde cevap vermiyorum. Ne anlamı var ki?

Küvetin kenarından havluyu alıyor ve sonra elleri kollarımda. Beni kaldırıp ayağa dikmesine izin veriyorum ve bacaklarım tutunamayınca beni kucaklıyor. Titreyen vücudumdan damlayan suyla kendisi de ıslanıyor.

Beni küvetin kenarına oturtuyor ve kurulamaya başlıyor. "Onun beni öldürmesine izin vermeliydin," diye fısıldıyorum.

Eli durur, havlu bacaklarımın üzerinde kalır. Önümde diz çökmüş ama havluyu düşürür. Tam boyuna kadar ayağa kalkar, çenemi tutar ve başımı geriye doğru iter, bakışlarını karşılamamı sağlar. "Seni korumak için yemin ettim."

Bu saçma yalana burun kıvırıyorum. Bir lord sana duymak istediği her şeyi söyler ve sana inandırır. Bu, onları dünyadaki diğer erkekler gibi yapan özelliklerinden biridir. "Sadece oyuncağını kaybetmek istemiyorsun."

Eli boğazıma iner ve sıkıca tutarak nefes almamı engeller. Beni ayağa kaldırır. Dudaklarım açılır, gözlerinin soğuduğunu görürüm ve

omurgamdan bir titreme geçer.

"Tatlım, sana karşı nazik davrandım. Ama bu durum değişmek üzere." Boynumu bırakır, o eğilip havluyu alır ve beni kurulamaya devam ederken ben öksürürüm.

Önümdeki aynada, onun ve benim lavabolarımızın olduğu yerde kendime bakıyorum. Tyson ve Miles'in bıraktığı morluklarla kaplıyım. Boğazım sıkıldı, tokatlandım ve bağlandım. Göründüğüm kadar boş hissediyorum.

Havluyu bir kenara atıyor ve elini saçlarıma geçirip sıkıca tutuyor. Sonra banyo kapısını açıyor ve beni odasına itiyor.

Pencerenin yanında, hastane yatağının küçültülmüş bir versiyonu gibi görünen bir şey ve üzerinde topaklanmış bir önlük gibi görünen bir şey gördüğümde sendeleyerek duruyorum. Ona dönmek için hızla dönüyorum. "Saint..."

"Üzgünüm, tatlım." Elini uzatıp yanağımı okşadı. "Ama seni elde tutmak için ne gerekiyorsa yapacağım."

"Ne?" Boğazımdaki yumru nedeniyle sesim titriyor.

Başımın üzerinden bakıp başını sallayarak birine işaret eder. Tepki veremeden, arkamdan bir kol boğazımı sarar. Uzanıp onu tutmaya çalışırım, tırnaklarım nefesimi kesen kaslı kola batar.

Ayaklarım yerden kesilir, tekmeliyorum ve kıvranıyorum, kral boyu yatağa doğru döndürülürken. Onlar yatağa düşer, ben de onların altında kalırım. Serbest elleri ağzımı ve yüzümü kapatır, burnumu sıkıştırır.

Onları üzerimden atmak için çırpınıp tekmeliyorum ama çok ağırlar, beni boğuyorlar. "Üzgünüm, küçük kız." Kulağımda tanıdık bir ses duyuyorum. "Her zaman daha iyisini hak ettiğini düşündüm."

Ciğerlerim yanıyor, ağır gözlerimden yaşlar akıyor ve elim çarşafı yumrukluyor. Sürünerek uzaklaşmaya çalışıyorum ama hiçbir yere varamıyorum. O üstümde yatarken ayaklarım havayı tekmeliyor.

Vücudum istem dışı sarsılıyor, nefes almaya çalışıyorum. Gözlerimin önünde noktalar dans etmeye başlıyor. Ağzım sabun tadı ile doluyor. Uzuvarım ağırlaşıyor, vücudum mücadeleyle bırakıp pes ediyor.

"İşte böyle, Ash," diyor Haidyn yumuşak bir sesle. "Aferin kızım. Rahatla, bebeğim."

Nefes almaya çalışıyorum ama tek yaptığım, ıslak yüzüme onun büyük elini çekmek oluyor. Sırt üstü dönüyor. Beni bırakacağını sanıyorum ama bunun yerine

kot pantolonlu bacaklarını benim bacaklarıma etrafına dolayarak bacaklarımı sabitler.

O beni bir yılan gibi daha iyi bir pozisyona getirip kolunu boğazıma sıkıca dolarken, ben tavana bakıyorum ve eli yüzümü kapamaya devam ediyor.

Ağır kollarım karıncalanmaya başlar ve yanlarıma düşer. Vücudum, altımda yatan kaslı vücuduna gömülür. Gözlerim kapanmadan önce taze gözyaşları yüzümün yanlarından akar. Kaderimi kabul ederek içimi bir sükunet kaplar. Belki de başından beri plan buydu. Beni kendileri öldürmek.

SAINT

HAIDYN onun altından kayar ve Ashtyn'in başı yana düşer. Gözleri açıktır ama odaklanamamıştır ve düzensiz bir nefes alır.

"Onu uyutabilirdin," diyor.

Kafamı sallıyorum. Babalarımızı tanıyorum... "Onun uyanık olmasını istiyorlar." Benim yapmam gereken şeye asla razı olmayacağını biliyordum. Onu zorlamam gerekiyordu. Tek seçeneğim buydu. Gördüklerinden sonra ona asla zarar vermeyeceğime söz vermiştim. Bu sözümü bu kadar çabuk bozacağımı düşünmemiştim.

Jessie'nin getirdiği ağır deli gömleğini alıp, neredeyse baygın halde yatan Jessie'nin yanına yürüdüm. "Onu giydirmeme yardım et."

Kollarını ön kolluklara soktuk ve o yatağa atlayıp arkasına diz çöktü, biz de onu oturtup kollarını göğsüne bağladık. Nefes almaya çalışıyordu ama vücudu direnmiyordu. Ona zarar vermek istemedim. Ashtyn deli gömleğini gördüğü anda, kocası tarafından getirilen kadına olanları hatırlayacağını biliyordum. Haidyn'in onu boğması, kemiklerinin kırılmasından daha iyiydi. Kemiklerin iyileşmesi çok uzun sürüyor. Ayrıca, zihinsel ve fiziksel olarak zaten uzun bir iyileşme süreci onu bekliyor. Bir günde tüm ailesini kaybetti. Benim, ona kalan tek şey olduğumu düşünüyor ve ben onu kurtarmak için burada olmadığımı kanıtlamak üzereyim.

Haidyn, arkadaki tüm kayışları bağladıktan sonra "Bitti" diyor. Yataktan kalkıyor ve ben kadına bakıyorum.

Carnage'ın kullandığı deli gömlekleri en sağlam malzemeden yapılmıştır — hem kanvas hem de ördek kumaşı. Bunlar, giyenleri kendilerinden korumak için tasarlanmamıştır. Bizimkiler işkence etmek için tasarlanmıştır. İç kısım, tutsaklarımızı çıldırtmak için çuval bezi astarlarla —tutuklularımızı çıldırtmak için. Yani ne kadar çok direnirsen, o kadar acı çekersin.

Çeşitli boyutlarda var. Bana en küçüğünü gönderdiler ve ben de mümkün olduğunca sıkı giydirilmesini sağladım. Gevşek bırakmak ona bir fayda sağlamaz.

Onu çıplak giydirmek zorunda kaldım. Babalarımız giyinik olduğunu anlar. Onu tamamen giydirmek istesem de, bu bir seçenek değildi. Babalarımız ona karşı yumuşadığımı düşünürlerse, kontrolü ele alırlar. Ve onların ona zarar vermesine izin veremem. Onlar yapmaktansa ben yapmayı tercih ederim. Onu öldürürler çünkü ona ihtiyaçları yok. En azından ben onu hayatta tutacağım.

Haidyn onu sırt üstü yatırmama yardım ediyor ve ben de bacaklarının arasından iki kayışı çıkarıyorum. Onları amının iki yanından sıkıca çekip, çapraz kollarının altından öne doğru bağlayarak sabitliyorum. İki türümüz var: açık kasık - iki kayış ve kapalı - bir kayış. Bu, giyen kişinin içinde bir şey tutmak mı yoksa kullanmak için açık bırakmak mı istediğimize bağlı.

Sonra kollarının üzerinden dikey olarak geçen son kayışı bağlarım. Artık hareket edemeyecek.

"Hadi, tatlım." Onun gevşek vücudunu kaldırıp, Jessie'nin küvetteyken getirdiği sedyeye taşıyorum.

Onu yatırır yatırmaz, Haidyn bacaklarını iki yana genişçe açar ve ayak bileklerini yerleşik tıbbi kelepçelere bağlar. Sedyeye toplam on kelepçeye sahiptir. Ayak bilekleri, dizleri ve uylukları ile göğsü ve boynu. Delilik gömleği giydiği için bilek kelepçelerine gerek yoktur.

Birini göğsüne, diğerini boynuna doladım. "Sa-int?" Öksürdü, vücudu sarsıldı.

Eğilip, gözyaşlarıyla ıslanmış yüzünü avuçlarım ve onun yoğun bakışlarıyla karşılaşırım. "Seni seviyorum, Ashtyn." Bu kelimeleri ilk kez yüksek sesle söylüyorum, kimseye. Ama yıllardır böyle hissediyorum.

Kısıtlamaların izin verdiği ölçüde sırtını kamburlaştırır ve yalvarır.

"Lütfen..." "Bunu unutma, tatlım. Seni o kadar çok seviyorum ki, sana acı çektirmek zorundayım

."

Kafasını sallar, güzel mavi gözleri yaşlarla dolar. Kendine gelmeye başlar ve göğsüm sıkışır. Hayatta kalacaktır. Ama aşkımın ikimizi de öldüreceğini söyleyemem. Lordlar bana istediğimi elde etmek için ölümüne savaşmayı öğrettiler. Onun için de aynısını yapacağım.

"Bırak... beni." Haidyn onu boğduğu için sesi kısılmış. Öksürerek sesini temizlemeye çalışıyor. "Lütfen... Saint. Sadece eve gitmek istiyorum."

Onun sözleri midemi düğümledi. Artık onun evi burası. Gidecek başka yeri yok.

"Bırak beni." Sedyeye, o daha fazla direnirken sallanıyor. "Kendine zarar verme."

"Bırak beni." Boynunu geriye doğru eğip çığlık atıyor, sonra hıçkırmaya başlıyor.

ağlamaya başlar.

Haidyn omzuma dokunur ve ona baktığımda son parçasını tuttuğunu görüyorum.

Onu koruyan büyük siyah lastik ağızlığı alıp ağzına sokuyorum, dudaklarını etrafına yerleştirdiğimden emin oluyorum. Dişlerini ve dilini korumak için. Ön tarafında dışarı çıkan bir tüp var, böylece gerektiğinde nefes alabilir.

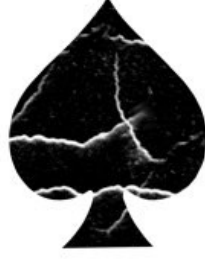
"Bana yardım et." Kız vahşileşirken ona bağırırım. Kendine zarar vermesinden korkuyorum. Bu benim işim.

O, yüzünün iki yanını tutarken, ben de onların kullanmamı istedikleri koli bandının ucunu yırtıyorum. O, başını tutarken, ben de bandı başının etrafına sarıyorum, çenesinden burnunun altına kadar her şeyi kaplayarak, ağız koruyucusundaki deliği kapatmamaya dikkat ediyorum. İşimi bitirince, bandı bir kenara atıp komodininin yanına gidip ihtiyacım olan şeyi çıkarıyorum. Sonra ona geri dönerim, bantlanmış yanaklarını tutarım, Sharpie kaleminin kapağını ısırırım ve bantın üzerine yazarım.

Onu benim yapmamı mı istiyorlar? Öyleyse öyle yapacağım.

Battaniyeyi alıp vücudunun alt kısmına atıyorum, böylece odasından çıkarken kimse onu görmesin.

YİRMİ DÖRT

ASHTYN

Bir, iki, üç, dört... Cildimin yanmasını görmezden gelmeye çalışarak tavana bakarken, yanıp sönen floresan ışıkları sayıyorum. Vücudumun hiçbir bölümünü kontrol edemiyorum. Haidyn ve Saint beni Carnage'dan geçirirken, ben yatağa bağlanmış durumdayım.

Görme yetim sonunda geri geldi, ama ağız tıkaçıyla sesimi aldılar. Ağız tıkaçları büyük ve lastik, ağzımı dolduruyor. Dişlerim ona batıyor, tükürük boğazımın arkasına akıyor ve ara sıra öğürüyorum. Beni görmezden geliyorlar. Yanaklarımın etrafına sardığı bant cildimi sıkıştırıyor.

Seni seviyorum, tatlım.

Onun sözleri kafamda bir şarkı gibi tekrar tekrar yankılanıyor. Her kızın duymak istediği şey bu, değil mi? Barrington'daki diğerlerinin aşkın zor olduğunu söylediklerini duydum. Onlara hiç inanmadım. Saint'i sevmek hayatımdaki en kolay şeydi.

Şimdiye kadar. Neden bu kadar acı verici olmak zorunda? Neden bu kadar aptal olmak zorundayım?

Bu bir kaybet-kaybet oyunu. Yani aşk da her şey gibi geçicidir. İnsanlar, öldükleri kadar kolay aşık olur ve aşık olmaktan vazgeçerler. Bir gün uyanırsın ve artık onlara karşı hiçbir şey hissetmezsin. Bunu gördüm. Benim dünyamda değil, bizim varlığımızı bilmeyen dünyada.

Beni durduruyorlar ve ağır bir kapının metalik gıcırtısını duyuyorum. Nefes alamıyorum. Kollarım göğsüme sıkıca bağlanmış. Bacaklarım da bağlanmış ve onları kurtarmaya çalışıyorum ama nafile. Bağlandığım deri kayışlar cildime sürtünüyor ve sanki jiletlerle kaplıymışım gibi hissediyorum. Çok acıyor. Ama neden bu kadar ıslakım?

Amım kasılır ve ağzımdaki tıkaçla ağlarım, şu anda bu kadar ıslak olmaktan nefret ediyorum.

Saint bana bakıyor ve gözleri yumuşuyor. Hıçkırıklar bedenimi sarsarken gözlerimi kapatıyorum. Bu zevk meselesi değil. Bana acı verecek. Ama acıyı sevdiğimi ve bundan zevk aldığımı biliyor.

Planı bu mu? Beni küçük düşürmek mi? Bana sikmesi için yalvarmamı sağlamak mı? Çıplakım ve meme uçlarım, deli gibi kaşınan deli gömleğinin iç kısmına sürtünüyor. Kollarım göğüslerimin hemen altında çaprazlanmış ve vücudum

beni bağıladıkları yatağın hareketiyle hafifçe ileri geri sallanıyor.

Beni ileri doğru itiyorlar ve arkamızda bir kapının kilitlendiğini duyunca kalbim hızla atmaya başlıyor. Etrafa amaçsızca bakıyorum, ama beton duvarlardan başka bir şey görmüyorum. Deli gömleğine bağlanmış, üzerimde bir battaniyeyle ter içindeyim, ama yine de üşüyorum. Oda buz gibi.

Beni ortasına koyup battaniyeyi çekip alıyorlar.

Kıvraniyorum, çırpınıyorum ve ağzımdaki tıkaçla çığlık atıyorum. Kaçmaya çalışmaktan vazgeçemiyorum. Ama kaçmak istiyor muyum? Emin değilim. Islak amımı saklamak için bacaklarımı kapatıyorum ama tabii ki işe yaramıyor. Ona açıkça görünüyorum ve utançtan yüzüm kızarıyor.

Bağlandığım yatak, başım yukarıda ve ayaklarım aşağıda olacak şekilde ayarlanıyor, böylece yatmaktan çok dik duruyorum. Yeni pozisyonumda biraz aşağı kayıyorum ve zaten sıkı olan kemer boynuma daha da bastırıyor.

Gözlerim önümdeki aynayı görüyor ve aniden nefes alamıyorum.

Ben o kadını. İki yönlü camın diğer tarafındaki kişiye sergilenen kadın.

Gözlerim Saint'in arkasına kayıyor ve onu tezgahın önünde görüyorum, ama yolumu kapatıyor. Elinde ne olduğunu göremiyorum. Haidyn onun yanında duruyor. "Adrenalin mi?" diye soruyor, ama kulaklarımda çınlayan kan sesi yüzünden sesi boğuk geliyor.

"Hayır," diye cevaplar Saint. "Onu öldürmek istemiyorum."

Beni öldürmek istemiyor mu? Ben buraya bunun için gelmedim mi? Ölmek için? Ailemdeki herkes öldü. Onların ortadan kaldırması gereken son kişi benim. Bana zarar vereceğini söylemişti.

"Bayılmasını tercih ederim," diye devam ediyor Saint. "Ya bayılmazsa?" diye soruyor Haidyn.

"Bayılacak," diye temin eder. "Vücudu buna dayanamayacak." Uzanıp duvardaki bir düğmeyi çevirir ve köşede kırmızı bir ışık yanar. Yanında bir hoparlör vardır. Gözlem odasındaki her kimse, şimdi bizi dinliyor.

Kollarımı ve boynumu çekerek kurtulmaya çalışıyorum, ama boynuma sarılmış deri beni boğuyor. Tıkanmış ağızlığımın ortasındaki delikten tükürük fişkirirken öksürüyor ve boğuluyorum.

Saint bana dönüyor ve gözlerimle durması için yalvarıyorum. Gözleri benimkilerde kalarak bana doğru yürüyor. Açıkta kalan kasık kemiğimi soğuk bir şey silerken irkiliyorum. Oradan aşağısı çıplağım. Tavandaki havalandırma deliklerinden gelen soğuk havanın cildime değmesinden bunu anlayabiliyorum.

Aynı şeyi tekrar yapınca, ağlamamayı başarmak için gözlerimi kapatıyorum. Beni temizliyor. Evet. Ben o kadını. Beni damgalayacaklar. Asıl soru, sonra beni bu halde bırakacak mı? Eğer öyleyse, kollarım ne kadar sürede uyuşacak? Kocasına ona öyle dememiş miydi? Hislerini kaybedeceğini? Cildimin ne kadar yandığını düşünürsek, şu anda bu bir lütuf olabilir.

Panik yapmamaya çalışarak nefes nefeseyim. Kalbim göğsümde deli gibi atıyor sanki. Yirmi bir yaşında kalp krizi geçirebilir misin? Eminim bu mümkün.

Saint bir kez daha önüme gelir ve bu sefer markanın yanan ucunu görürüm. Gözlerim, dökülmemiş gözyaşlarından bulanıklaşmıştır, üzerinde ne yazdığını göremiyorum. Aslında önemi yok. Yeminimi Lordların önünde ettim. Bizim dünyamızda, bu yeminler kandan daha bağlayıcıdır. Ben onun malıyım, ne isterse yapabilir.

"Derin bir nefes al, Ashtyn."

Sözleri bu oda kadar soğuk. Bunların aynanın diğer tarafındaki kişiye söylendiğini biliyorum, ama yine de midemi bulandırıyorlar.

Burnumdan sümük akarken, titrek bir nefes alıp kendimi hazırlıyorum, onun haklı olduğunu umarak, ve bayılıyorum.

SAINT

SAINTIN FAHİŞESİ, yüzünün alt yarısını kaplayan koli bandının üzerine yazılmış. Babalarımıza, beni onu bu şekilde incitmeye zorladıkları için *karşı koyma* tavrımı *ifade etmek* için hoş bir dokunuş olacağını düşündüm.

Ashtyn nefes almakta zorlanıyor; vücudu kontrolsüzce titriyor ve gözleri sıkıca kapalı, gözyaşları yüzünden ve bandın üzerinden akıyor.

"Emin misin?"

Bana bakan Haidyn'e bakıyorum. Gözleri benim hissettiklerimi tam olarak yansıtıyor. Ya bayılmazsa? Damgalandım. Çok acıyor. Ama bunu ben seçtim. O ise zorlanıyor. Bu riski almaya hazır mıyım?

"Hayır." Sorusuna cevap veriyorum. Bayılacağını garanti edemem. Bayılsa bile, yine de hissedecektir. Solumdaki tezgaha doğru başımı sallıyorum. "Devam et ve ona adrenalin ver."

Ashtyn'in geniş, kırmızı kenarlı gözleri benimkilerle buluşur ve başını sallamaya başlar, sedyede çırpınır. Yanakları çöker ve bant

büzülerek kırıksıklıklar oluşur.

Haidyn tezgaha doğru yürür, bir çekmeceyi açar ve şeffaf bir şişeden bir şırıngayı doldurur. Pistonunu geri çekerek, şırıngayı çıkarır ve yan tarafa fırlatır, şırınga yere yuvarlanır ve kırılır.

O kadına doğru yürürken, kadın kasete doğru çığlık atıyor. Adam, kadının boynunu sedyeye sabitleyen kemeri çözüyor ve kadın doğrulmaya çalışıyor, ama adam serbest eliyle kadının bantlanmış yüzünü tutuyor, boynunu geriye doğru eğerek odadaki herkese gösterip, iğneyi boynuna batırarak sıvıyı enjekte ediyor.

Kadın anında gevşiyor ve gözleri kapanıyor. Ona aslında adrenalin vermedi, ama babalarımız dinliyordu ve sadece bunun verilmesine izin verecekleri için öyle söylemek zorundaydım. Onun sakinleştirilmesi ve bunu hatırlamaması daha iyi.

Markanın ucunu pelvik kemiğine bastırıyorum. Baygın olduğunu bilsem de, hayatımın en uzun beş saniyesidir. Son birkaç yılda birçok insana marka bastım, ama ona bunu yapmak zorunda kalmaktan nefret ediyorum. Yanık et kokusu odayı doldurur.

Damgayı kaldırıyorum ve benim yüzümden sonsuza kadar orada kalacak olan kızarmış 666 rakamına bakıyorum. Hayatımız yüzünden.

Damgayı bir kenara atıp aynaya dönüyorum. Onları göremiyorum ama hepsinin bize diktiği bakışlarını hissedebiliyorum. Onu uyuşturduğumuz için kızgınlar. Siktir et onları!

Yürüyorum, düğmeyi çeviriyorum, interkom sistemini kapatıyorum ve ona geri dönüyorum. Onlar sadece onun çığlıklarını duymak istiyorlardı. Her şey onu işkence etmek içindi. Carnage'ın istediği şeyi vermeye zorlamak için - ruhunu. Lanet olası hayatını. O sonsuza kadar ona ait olacak. Ve bana.

"Devin'i ara," diye Haidyn'e emrediyorum. "Ona odamda buluşmamızı söyle." Tyson ve Miles'in bu akşam ona yaptıkları için zaten muayene edilmesi gerekiyor.

"Tamam." Telefonunu çıkarır, ben de ağzındaki bandı yırtıp çıkarırım, başının etrafından sardığım bandı, saçını ve derisini çekerek. Ağzını açarak, ağız koruyucuyu çıkarırım.

"Çok üzgünüm tatlım," diyorum, beni duyamasa da. Gerçekten üzgünüm. Bunu hak etmemişti ve Adam'ı bulduğumda, onu öldürmek için bol bol vaktimi harcayacağım.

Göğsündeki tokayı açtım. Bacaklarını sabitleyen tokaları da kopardım. Onu örttüğüm battaniyeyi alıp üzerine örttüm ve

sonra onu kaldır, deli gömleği ile uğraşmaya bile gerek yok. Onu odama geri götürdüğümde çıkarırım.

Yatağında yatıyorum, televizyon açık ama sesi kapalı. O çıplak bir şekilde yanımda yatıyor. Devin, onu odama getirir getirmez gelip onu gördü. Yara izine merhem sürdü ve bandajladı. Boynu iyiydi. Çok ciddi bir şey yoktu ve dikiş atılması gerekmiyordu. Sadece bandaj yeterliydi.

Son birkaç saattir uykuya dalıp uyanıyor. Haidyn onu görmeye geldi, ama ben hala Kashton'la konuşmadım. Aldığım karar yüzünden bana kızgın, ama ne bekliyordu ki? Onu babalarımıza teslim edeceğimi mi sandı? Bu cehenneme? Kararımın arkasındayım. Bir lord yapılması gerekeni yapar.

Ashtyn kıpırdanmaya başlar, ağır gözlerini açıp kapamasını izlerim. Elini boynuna götürür, ben de bileğini tutarım. "Sadece bir bandaj tatlım."

Sesimi duyunca gözleri açılır ve güzel mavi gözleri benimkilerle buluşur. Yanımda kaskatı kesilir ve ben bileğini bırakıp yanağını avuçlarım. O irkilir ve göğsüm sıkışır. "Ash, ben..." Üzgünüm demek üzereyim ama kendimi durdururum çünkü üzgün değilim. Onu yanımda tutabilmek için gerekirse beş kez daha damgalarım.

Gözleri yaşlarla dolarken, bana gözlerini kırpmadan bakıyor. Gözlerim göğsüne iniyor ve cildi hala kırmızı ve deli gömleğinden dolayı tahriş olmuş durumda. Kendimi tutamıyorum ve parmak eklemlerimle yumuşak meme ucunu okşayarak, dokunuşumla sertleşmesini izliyorum. Onu sikmeyeceğim, ama bu istemediğim anlamına gelmez. Onu her zaman istiyorum. Her zaman istedim. Bence bugün yeterince acı çekti.

"N-neden?" diye soruyor yumuşak sesiyle.

Gözünün köşesinden ilk gözyaşının düşmesini izliyorum. "Bir seçim yapmam gerekiyordu." Tek cevabım bu.

Yutkunur ve ağır gözlerini kapatır, bir damla gözyaşı daha akıtır. Bu sefer bana baktığında, yanağını avuçlarım, o da geri çekilir, oturur ve sırtını başlığa dayar.

Ben de otururum ve iki elimle yüzünü kavrarım, uzaklaşmasına izin vermem. "Seni seviyorum, Ash."

"Hayır," diye inler, başını hafifçe sallar. Derin bir nefes aldığında alt dudağı titremeye başlar. Henüz yüzde yüz kendisi değil. İlaçlar hala vücudunda, bu yüzden birkaç saat daha duygularını altüst edecek. Ayrıca, yaşadığı günü düşünürsek...

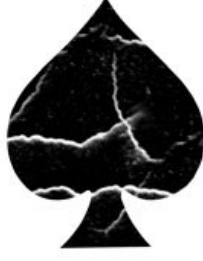
"Evet." Başımı sallarım. "Sana aşığım." Burnunu çeker ve ben başparmağımı onun aralık dudaklarının üzerinde gezdiririm. "Ve seçim yapmak zorunda kaldığımda, seni tutmak ya da bırakmak arasında, sensiz bir hayat yaşamaktansa seni incitmeyi tercih ederim."

Geniş gözleri yaşlarla doldu, sonra alt kirpiklerinden taşarak yüzüne düştü. Beni sevmek zorunda değil. Ondan böyle bir kabul beklemiyorum.

Bunun beni bir pislik yaptığını biliyorum. Onun hikayesindeki kötü adam. Kalpsiz ve soğuk biriymişim gibi geliyor. Belki öyleyim, ama kesinlikle umurumda değil.

Yüzünü bırakıp yataktan kalkıyorum ve onun oturduğu kenara doğru yürüyorum. "Hadi, tatlım." Onu kollarımın arasına alıyorum ve bana direnmemesine şaşıyorum. Bunun yerine, başını gömleğime gömüyor ve onu banyoya taşıırken ağlamaları odayı dolduruyor. Kızımı yıkayacağım. Yüzündeki bant izlerini temizleyeceğim ve vücudundaki deli gömleğinin izlerini yıkayacağım. Sonra onu hayatının geri kalanını geçireceği yatağıma geri koyacağım.

YİRMİ BEŞ

ASHTYN

Haidyn beni boğazlayıp Saint'in bana deli gömleği giydirmesine yardım etmesinden bu yana iki gün geçti.

Saatler sonra, onun yatak odasında çıplak ve sersemlemiş bir halde uyandım. Çok ağladım. Sonra Saint bana banyo yaptırdı. Beni yıkarken, Saint, Haidyn'in beni bayılttığını ve Devin'in yarayı krem ve bandajla sardığını anlattı. Banyo için bandajı çıkardı ve sonra yenisini taktı. Şimdi yeni bir bandaj var. Yarayı görmedim ve görmek de istemiyorum.

Beni damgaladılar. Bir parçam artık hiçbir şey hissetmiyor. Ailem öldü, hayatım... yok oldu. Başka ne yapabilirim ki?

Saint'in yatağında yuvarlanarak, yanımdaki boş yere bakıyorum. Bu sabah uyandığımda burada değildi. Bu ilk kez olan bir şey değil, ama nerede olduğuna dair bana hiçbir bilgi bırakmadı ve benim telefonum yok. Benimki bir çiçek vazosuna konduğunda bozuldu ve içimden bir ses yeni bir tane almayacağımı söylüyor. Konuşmama izin verilen herkes burada. Dış dünyayla neden iletişim kurmam gereksin ki? Ben öldüm.

Kapının çalınmasıyla oturdum, hareketim bandajın yara izinin üzerindeki derimi sıkıştırmasıyla beni irkitti. "Evet?" diye seslendim ve sesim çatladı. Son iki gündür pek konuşmadım. Saint bana uykuya dalmamı veya sersemlememi sağlayan ağrı kesiciler verip duruyor. Son iki gecedir beni yıkıyor, yemek getiriyor ve yatakta tutuyor. Dinlenmem ve yaranın iyileşmesi gerektiğini söylüyor. Devin beni kontrol etmek için içeri girip bandajı değiştiriyor. Boynum daha iyi görünüyor ve artık bandaja ihtiyaç yok.

Kapı açılır ve Saint'in babasını görünce kalbim hızla çarpmaya başlar. Yeşil gözleri, sanki oğlunu arıyormuş gibi odayı tarar. Yalnız olduğumu görünce, soğuk bakışları benimkilerle buluşur. "Senin varlığın gerekiyor."

Sözleri üzerine ensemdeki tüyler diken diken oldu. "Ne için?" "Bir seans için," diye yanıtladı.

Sinirli bir şekilde iç çekerim. Onlarla işim bitti sanıyordum. "Tamam, peki. Sadece, şey... Giyinmem lazım." Çıplak olduğumu ve oğlunun yatağında olduğumu açıklamaya çalışırken dilim dolanır. Bizim seviştığımızı bilmiyor değil. Oğlunun benim bekaretimi aldığını görmüştü.

O başını sallar. "Seni bodrumda bekliyor." Kapıyı kapatıp kaşlarımı çatıyorum.

Neden bodruma gitmem gerekiyor ki? O bana gelse daha kolay olurdu.

Yorganı atıp tuvalete gidiyorum ve Jessie'nin kahvaltı için bana getirdiği tosttan bir parça alıyorum. Şimdiye kadar dokunmamıştım. Bir şeyler yiyebilirim. Kim bilir, o sinir bozucu sesini dinlememi ne kadar süre zorlayacak?

Giyinip, Saint'in eşofman altıyla bir tişört giydim. Yara izlerimi en az rahatsız edecek olan bu. Çoraplarımı ve tenis ayakkabılarımı giyip saçlarımı dağınık bir topuz yapıp Saint'in odasından çıktım.

Ayağa çok hızlı kalktığınızda başınız dönüyor mu? Ben de öyle hissediyorum. Bunun nedeni yemek yemediğim için mi, yoksa Saint'in sabah üçte bana ağrı kesici verdiği için mi bilmiyorum, ama her halükarda kendimi zayıf ve yorgun hissediyorum. Seans bittikten sonra yatağıma geri döneceğim.

Asansörle aşağı iniyorum ve bodrum katına ulaşıyorum. Burası sessiz ve her zaman soğuk. Çürük yumurta kokuyor — iblisler. Küçükken duyduğum Carnage hikayelerine göre, onlar seninle oynamaktan sıkılana kadar işkence ediyorlar ve sonra çürümeye bırakıyorlar. Ruhlar, aynı kaderi bekleyen yeni gelenleri rahatsız etmek için hapsolmuş kalıyorlar. İşkence en güzel haliyle.

"Ashtyn. Merhaba, canım." Annemin terapisti bana doğru yürüyor. Gülümseme şekli, annemin öldürüldüğünü bilmediğini düşündürüyor.

"Burada ne yapıyoruz?" diye soruyorum. Carnage, araziye dağılmış birçok binadan oluşan devasa bir yer. Kaybolup bir daha bulunamayacağınız bir labirent gibi. Öyleyse neden buradayız?

Bana, buranın 1800'lerin sonunda kurulmuş ve sonunda terk edilmiş bir üniversite olduğu söylendi. Bu sadece bir söylenti, çünkü Google'da arattığınızda söz konusu üniversite hakkında hiçbir şey bulamıyorsunuz. Ama bu beni şaşırtmadı. Dünya için Carnage yok. Dolayısıyla, Lordların satın aldığı üniversite de yok.

"Nasılsın, Ashtyn?" Sorumu görmezden gelip kendi sorusunu soruyor. Gözleri beni bir kez tarıyor, sanki beni değerlendirir gibi, ve dudakları çatılıyor.

Onun için podyumda yürümeye hazır olmamı mı bekliyordu? "Yatakta olmak isterdim." Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum.

"Çabuk halledeceğiz." Beni temin eder ve sırtını dönerek geldiği koridora doğru yürür.

Onu yavaşça takip ediyorum, onunla yalnız kalmayacağımı ima eden "biz" demesinden hoşlanmadım. Belki Saint de onunla birlikte? O da buralarda bir yerde olmalı, değil mi? Dar kalem eteğiyle kalçalarını ileri geri sallarken, beton zeminde topuklarının sesi duvarlarda yankılanıyor. Eteğinin içine sokulmuş ipek bir bluz giymiş. Saçları yukarıda, sıkı ve mükemmel bir topuz halinde. Acaba buraya sık sık gelir mi? Annemle arkadaş olduğunu biliyorum, ama babamla yakın olduğunu hatırlamıyorum. Öyleyse neden Carnage'da olsun ki?

Bir odanın önünde duruyor ve onun gözlem odası olduğunu görünce ayaklarım takılıyor. Lord'un karısını uzun bir işkence hayatına mahkum etmek için bıraktığını izlediğim oda. Ayrıca, babalarının benim damgalanmamı izledikleri oda.

"Gir içeri tatlım. Sorun yok." Bana gülümsüyor.

"Neden buradayız?" Bir adım geri çekildim. "Neden buradasın?"

Kaşlarını çatarak başını yana eğiyor. "Senin için buradayım, Ashtyn. Son birkaç günün... zor geçtiğini biliyorum ve iyi olduğundan emin olmak istiyorum."

"Ben iyiyim." Arkanı dönüp Saint'in odasına geri dönmek için harekete geçiyorum, ama onun babasını odanın diğer ucunda dururken görüyorum ve duruyorum. Yutkunarak, hızla atan kalbimi sakinleştirmeye ve paniklememeye çalışıyorum. Saint olmadan bana ne yapacaklarını bilmiyorum. Onun odasından hiç ayrılmamalıydım. Ama başka seçeneğim de yoktu.

"Burada kalacaksan, haftada bir seansın olacak," diyor bana. "Bu, Saint ve benim... anlaşmamızın bir parçası."

Ne demek istediğini ve neden benim ruh sağlığımın onun için önemli olduğunu bilmiyorum. Burada aklı başında insanları istemiyorlar. Belki de planları budur, beni delirdiğimi düşündürmek. Lordlar manipülasyon ustasıdır.

Ama Saint'i kızdırmak istemiyorum. O benim tarafımda olan tek kişi. Kendi çarpık yöntemleriyle de olsa bana bakan tek kişi. *Durum çok daha kötü olabilirdi.* "Evet, efendim," diyorum ve o başını sallayıp arkasını dönerek uzaklaşıyor.

Ben de aynısını yapıp geri dönüp odaya giriyorum. İlk fark ettiğim şey, çift yönlü ayna. Bir şekilde karartılmış gibi görüldüğü için içini göremiyorum. Sanki diğer tarafta olanları saklıyorlarmış gibi. İkinci fark ettiğim şey, ortada metal bir masa var. Her iki yanında birbirine bakan birer sandalye var.

"Otur, Ashtyn." Bana sırtım cama dönük bir sandalye teklif ediyor ve karşımda oturuyor.

Soğuk masanın üzerine ellerimi kavuşturup titriyorum, buraya gelmeden önce Saint'in dolabından bir kapüşonlu giysi alsaydım keşke diyorum. "Biliyor musun?" diye soruyorum ona belirsiz bir şekilde, bir açıklama gerekip gerekmediğini anlamak için.

"Biliyorum." Başını sallar.

Annemin öldürüldüğünü kabul etmesiyle odada bir sessizlik hakim olur. Bana taziyelerini bile sunmaz. Bunun yerine, kendi sorusunu sorar. "Spade kardeşlerden hangisiyle daha yakınımsın?"

Kaşlarımı çattım. Bu ne biçim bir soru?

"Neden?" "Sadece merak ettim."

"Ben Saint'in seçilmişiyim." O bunu biliyor. O ve annem, yemin töreninde kanamamamdan çok endişelenmişlerdi.

"Evet, ama üçü de seninle yatıyor, değil mi?"

Sandalyeye yapışırım. Nabzım boynumda atıyor. "Bir Lord, seçtiği kişiyi istediği kişiyle paylaşabilir," diye eklerim yumuşak bir sesle. Bunu herkes bilir. Bu bir sır değil. Lordların güçlerini göstermenin başka bir yolu. Ama ben Haidyn ve Kashton'ı gerçekten seviyorum. Onlar her zaman kalbimde özel bir yere sahip olacaklar.

"Dikkatli mi davranıyorsun?"

Kaşlarım daha da çatıldı. Bu konuyu neden bu kadar önemsiyor ki? Ama sorusu beni düşündürdü... Buraya geldiğimden beri doğum kontrolü kullanmıyorum.

"Saint, diğerlerinden biri seni hamile bırakırsa mutlu olmaz herhalde." diye devam ediyor.

"Oh, hayır, öyle bir şey olmaz." Kafamı sallıyorum.

Kafasını yana eğiyor. "Peki neden?"

"Onlar..." Cümleyi bitirmek istemediğim için sözümü kesiyorum.

"Anlıyorum." Defterine bir şeyler yazıyor. "Seni vajinal olarak sikmiyorlar."

Neden bu, Saint'in bana söylediği her şeyden daha kaba geliyor? Başımı eğiyorum, bu konuda bir şey söylemeyi reddediyorum ve göz teması kurmaktan kaçınıyorum. Annem, Spade kardeşlerin bana yaptıklarına izin verdiğimi bilseydi, çok utanırdı.

"Kashton ve Haidyn'i Saint'i sevdiğin kadar seviyor musun?"

"Bu ne tür bir seans?" diye savunmacı bir tavırla soruyorum.

"Sizin için hayatlarını riske atmaya hazır görünüyorlar ve ben bunun nedenini anlamaya çalışıyorum." Manikürlü tırnağını çenesine koyar. "Seks olamaz. Kashton ve Haidyn'in kendi seçtikleri var. Onlara başka yerde bulamayacakları ne sunuyorsunuz merak ediyorum."

Onu keskin bir bakışla süzerim, niyetini anlamaya çalışırım. Beni mi yoksa onları mı sorguluyor? Onların ona hiçbir şey söylemeyeceklerini biliyor. Sanırım beni en zayıf halka olarak görüyor. Ailem yeni öldü, ben yeni damgalandım. Carnage'ın en yeni kurbanıyım. Onlar hakkında bilgi vereceğimi düşünüyor. Muhtemelen babaları bilmek istiyor ve ben onlara vermeyi reddediyorum. Ben ispiyoncu değilim. Bana ne yapmış olurlarsa olsunlar, benim tek sahip olduğum şey onlar. Bugün Saint'e bir şey olursa, Haidyn ve Kashton'ın beni asla terk etmeyeceğini biliyorum.

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturup koltuğuma yaslanıyorum. Soğuk metal, gömleğimin içinden bile titrememe neden oluyor.

"Göster ona," diye bağıyor.

Kaşlarımla çatarak etrafa bakıyorum. "Bana neyi göster?" Kimle konuşuyor bu kadın?

Ayağa kalkıp, iki yönlü aynaya dönüp bakıyorum.

O anda, diğer odadaki ışık kapalı olduğu için aynanın siyah görüldüğünü fark ettim. Işık yanar, odayı aydınlatır ve tavandan sarkan bir adam görürüm. Kolları başının üstünde kelepçelenmiş, bir zincire bağlanmıştır. Gömleksizdir, ama kot pantolonu kalçalarının üzerinde düşük durur, karın kaslarını ve derin V şeklini gösterir. Vücudu gerilirken hafifçe ileri geri sallanır, ayakkabıları beton zeminde sürtünür.

Kaslı vücudu gergin. Kelepçeli bileklerinden kollarına kan akıyor, çıplak göğsü terle kaplı ve karnındaki beyaz yapışkan pedlerden, yanındaki tekerlekli arabada duran bir makineye giden kablolar çıkıyor. Başında yüzünü gizleyen siyah bir başlık var, ama sağ göğsüne damgalanmış Lords arması açıkça görünüyor.

Karşı odanın kapısı açılır ve siyah bir pelerin ve Lordlar maskesi takmış yeni biri içeri girer. Ellerimi cama koyarım. "O kim?" diye sorarım, gergin bir şekilde dudaklarımı yalarım.

Cevap vermez.

Maskeli adam makinenin yanında durup bir düğmeyi çevirdiğinde nefesim hızlanır. "Seansına hazır mısın?" diye kapüşonlu adama seslendiğini duyarım.

Adam kıpırdamıyor ve cevap vermiyor. Ya bayılmış ya da ağzı tıkanmış.

"Bu sefer biraz daha yükseltelim. Bence son seansın çok kolaydı." Bir düğmeyi çevirir ve ışıklar kararır, asılı adam titremeye başlar, bacaklarını tekmeler, kasları gerilir ve vücudundaki yamaların ona elektrik verdiğini anlarım.

"Dur!" diyorum, ellerimi cama vurarak. "Ne halt ediyor bu?" Kadına dönüp bakıyorum. "Neden bunu yapıyor?"

"Eylemlerin sonuçları vardır, Ashtyn."

Ne diyorsun sen? İki yönlü aynaya dönüp bakıyorum ve adam düğmeyi kapatıyor. Adam kelepçeler içinde sarkıyor. Kapüşonun içine ağır ağır nefes alırken göğsü hızla inip kalkıyor. Karın kasları kasılırken ileri geri sallanmaya devam ediyor.

Lord'un maskesini takan adam düğmeyi tekrar açar, bu sefer daha yüksek seviyede, ve adamın vücudu spazm geçirir. Yumruklarımı cama vuruyorum. "Dur. Dur. Onu öldüreceksin."

Lord maskeli adam gülüyor ve beni duyabildiğini biliyorum. Haidyn, beni burada bulduğunda beni göremezler ama duyabilirler demişti.

"O adamın cezasını hak etmediğini nasıl bilmezsin?" diye sorar bana, yalnız olmadığımı hatırlatarak.

Ona cevap vermedim. Lordlar asla soru sormazlar. Size verdiklerinin hak etmediğinize karar verirler ve geri alırlar. Suçlu olduğunuz kanıtlanana kadar asla masum değilsinizdir.

Lord, arkada asılı duran adama tokat atar ve bu, adamın zincirlerle dönmesine neden olur. Sirtında da daha fazla beyaz yapışkan ped olduğunu görüyorum, ama hepsi bu kadar değil. Bronz tenini kaplayan kırmızı izler de var. Kırbaçlanmış.

"Neden?" Bir kez daha ona dönüp soruyorum. "Neden bana bunu izletiyorsunuz? Neden beni görmek istediniz ki?"

Bana yumuşak bir gülümsemeyle bakıyor. "Bu, Spade kardeşlerden bir hatırlatma, Ashtyn." Babalarını kastediyor. "Burada misafirsin ve bunu unutmaman en iyisi."

Camdan bakıyorum ve Lord maskesi takan adam beyaz lekeleri kapatıyor, gömleksiz adam zincirlere bağlı kelepçelerle asılı duruyor. "Bir sonraki seansa kadar," diyor ve kapıya doğru yürüyor. Işığı kapatıyor ve odayı karanlığa boğuyor, sonra çıkıyor.

Saint'in odasına geri dönerim, soyunurum ve yatağa girerim, damgamın acısıyla inlerim. Saint'in bana verdiği son ağır kesici resmi olarak etkisini yitirmiştir. Ya da belki de az önce gördüklerim yüzündendir. Adamın hala karanlıkta asılı olduğunu, muhtemelen korkudan titrediğini bilmek nefret ediyorum.

Onu öldürmeden önce ne kadar süre onunla oynayacaklar?

Bu bana kardeşimi düşündürüyor. Burada gördüklerini ya da insanlara yaptıklarını. Bu yüzden mi kaçtı? Gerçekten Lordlar tarafından tuzağa mı düşürüldü? Yoksa suçlandığı şeyi mi yaptı?

Saint, Haidyn veya Kashton'ın masum olduğunu söylemiyorum. Burada yaptıklarını gördüm ve korkunç. Ama başka seçenekleri yok, değil mi?

Babaları bugün bana bir mesaj vermek istediler. Görmezden gelemeyeceğim bir mesaj. Anlıyorum. Saint, Haidyn ve Kashton sayesinde güvendeyim. Üçüyle de bir ilişkim olduğunu düşünüyorlar. Öyle değil mi? Üçünü de seviyorum ama farklı şekillerde.

Kapının açılma sesi beni uyandırdı. Ani hareketle irkildim, bandaj damgemin kenarlarını çekti.

"Hey, iyi misin?"

Başımı kaldırıp baktığımda içeri giren kişinin Saint olduğunu gördüm. Gerginim. Şimdi babasının gelip beni başka bir "seans" için alacağından korkuyorum. "Neredeydin?" diye soruyorum, gözlerim yaşlarla dolmaya başlıyor.

"Lordlar Kamarası'nda. Bu sabah bir toplantımız vardı." Yanıma oturur. "Üzgünüm, derin uykudaydın. Seni uyandırmak istemedim."

"Önemli değil." Elimi sallayarak onu uzaklaştırıyorum. Bir parçam onun bodrumda asılı olduğunu düşünüyordu. Yüzünü göremediğim halde adam tanıdık geliyordu ve zihin insana oyunlar oynamayı sever.

"Al." Kalkıp komodininin yanına yürüdü. En üst çekmeceyi açıp hapları çıkardı ve kapağını açtı. "Bundan bir tane al ve biraz dinlen."

Kahvaltı arabamın üzerinde duran su şişesini uzattığında, açgözlülükle hapları aldım. Umarım bu beni bayılttırır.

"Aferin kızım." Eğilip alnımı nazikçe öptü. "Hızlıca bir duş alacağım."

"Sonra benimle yatacak mısın?" diye soruyorum, şu anda ona ihtiyaım var. Bana yaptıklarına rağmen, onun yanında kendimi güvende hissediyorum.

"Tabii ki," diye beni temin eder.

Yatıp yastığına sokulduğumda, cep telefonu çalar. "Selam dostum... Evet, onu iki kez aradım. Henüz geri aramadı... Evet, muhtemelen."

"Ne oldu?" diye soruyorum.

Saint cep telefonunu komodinin üzerine koyar ve tişörtünü başının üzerinden çıkararak, kaslı karın kaslarını ortaya çıkarırken bana bakar. "Kashton'dı. Haidyn'den haber alıp almadığımı öğrenmek istedi."

Esniyorum. "Neden?"

"Bu sabah toplantıya katılmayan tek kişi oydu." Bunun üzerine, dönüp banyoya girer.

Yine esniyorum ve gözlerimi kapatıyorum. Ama onun söyledikleri beynime ulaşır ulaşmaz gözlerim açılıyor. Duşun sesini duyduğumda, kalbim hızla çarparak tekrar oturuyorum. Odada asılı olan Haidyn miydi? Olamaz! Neden Haidyn'e işkence etsinler ki? Babası buna neden izin versin?

Burun kıvrarak, babaların çocuklarını umursamamalarının yaygın bir şey olduğunu kendime hatırlatırım. "Saint?" diye seslenirim. "Saint?" Tekrar seslenirim.

Gördüklerimi ona anlatmalıyım. Eğer o Haidyn ise, onu karanlıkta asılı bırakamam. Yalnız başına. Saint ona yardım edebilir, değil mi?

"Ne oldu?" Havlusuz ve sırlıklam bir şekilde odasına koşarak gelir. Duşa girmiş bile. Cep telefonu bip sesi çıkararak bir mesaj geldiğini bildirir.

"Ben..."

"Bir saniye." Beni keserek telefonu eline aldı. Bir mesaj yazdıktan sonra telefonu yerine koydu. "Üzgünüm tatlım. Haidyn'di. Neye ihtiyacın var?"

Haidyn miydi? Telefonuna bakıyorum, sonra tekrar ona. "Hiçbir şey." Rahat bir nefes alıyorum. Aklım bana oyun oynuyor. Tabii ki Haidyn değildi. Paranoyaklaşıyorum.

"Emin misin?" diye sordu, suyu yere damlatarak.

"Evet." Tekrar uzandım.

O dönüp banyoya geri girer ve ihtiyacım olursa diye kapıyı açık bırakır. Duş kapısının açılıp kapandığını duyduğumda, eğilip onun cep telefonunu alırım. Son mesajları kontrol ederim ve Haidyn'in mesajını görürüm. Mesajı açarım.

SAINT

Ashtyn'i yatağında bırakıp babamla konuşmam gerekiyor. İki haftadır burada ve onun deliye döndüğünü görebiliyorum. O her zaman dışarı çıkıp gezmeyi seven biri olmuştur. Evcimen biri değildir ve bir şeyler yapılabilir.

Daha dün, Barrington için derslerini çevrimiçi olarak bitirmeyi sordu. Artık mezun olamayacağını söylemekten nefret ettim. Dünya için o öldü. Bunu değiştiremem. Ne kadar istesem de.

Dün gece kollarımda uykuya daldıktan sonra bu konuyu düşündüm. Ve yapabilirsem bile bunu değiştirmezdim. Onun peşinde olanlar onun öldüğünü düşünürse, ona zarar veremezler.

Asansörden inip ofisinin kapısına geldiğimde, kapının diğer tarafından onun sesini duyunca durdum. "Ne yapmamı öneriyorsun?" Sesi sinirli geliyordu.

Onu suçlamıyorum. Kardeşlerinden biri kayıp. Babalarımız, ben, Kash, Haidyn ve Adam kadar yakındır. Şu anda Adam'a kızgınım çünkü hayatımın aşkını, kendi günahları için ölmeye terk etti. Hala babası veya Adam hakkında bir haber yok. Bu noktada, ikisinin de Carnage'ın kapılarına tek parça halinde gelmesini beklemiyorum.

"Bağlantılarım var." Bir kadının sesinin cevap verdiğini duyuyorum ve o sesi tanıdığım için kapı kolunu daha sıkı tutuyorum. "Bir tesis var..."

"Hayır," diye homurdanarak sözünü kesti. "Saint buna asla razı olmaz." Beni düşündüğü için neredeyse gülümsüyordum. O, onu hiç umursamıyor. Ama beni kızdırmak da istemiyor. Onu odamda sakladığımı öğrendikten sonra ofisinde onunla son konuştuğumda, onu alabileceğimi söylemişti. Tabii ki ona fazla seçenek bırakmadım.

O burun kıvrır. "Burada yetkili sensin. Saint değil."

"Durum karmaşık," der.

"Bak..." Diye iç çeker. "Ona zarar vermek istemiyorum."

Yalanına dişlerimi sıkıyorum. Ne yaptığını ve o kaltağın neler yapabileceğini biliyorum. Ondan hiçbir şey beklemem.

"Ona ilaç yazabilirim. Onu o kadar uçurup, nerede olduğunu, neler olduğunu bile fark edemeyeceği hale getirebilirim."

güvenli bir yerde, yirmi dört saat gözetim altında olacak. Ona istediğiniz kadar ulaşabileceksiniz. Ve Altus ortaya çıkarsa..."

"Bilmiyorum," der çelişkili bir şekilde.

"Kesinlikle olmaz!" Kapıyı iterek açarım ve kapı iç duvara çarpar.

Babam koltuğundan fırlar ve annem bana dönerek yüzünü bana çevirir. Yüzü gergin. "Saint..."

"Ona dokunursan, boğazını keserim." Onun söylemek üzere olduğu saçmalıkları keserim.

Kadın nefesini tutar ve babama bakar. "Onun benimle böyle konuşmasına izin mi vereceksin?"

"Bizi yalnız bırak."

"Ne...?"

"Defol git," diye bağırır ona.

Çenesini kaldırır ve odadan çıkarken kapıyı çarparak kapatır.

Babamın masasına doğru yürüdüm ve ellerimi masanın üzerine vurdum. "O hiçbir yere gitmeyecek," dişlerimi sıkarak söyledim. Ashtyn'in hayatı belki hiç istediği gibi olmayacak, ama burada bir hayatı olacak. Benimle. Onu mutlu edebilirim. Özgürlük hariç, istediği her şeyi ona verebilirim. Onun hayatını tehlikeye atmayacağım. Birisi onun ölmesini istiyor; kimsenin ona bu kadar yaklaşmasına izin vermeyeceğim. "Anlaştık," diye hatırlatırım ona.

"Saint..."

"Ciddiyim, Peder." Ashtyn ile ilgili bahanesi veya endişesi umurumda değil. O benim korumam altında. "Ona bir şey olursa..."

"O güvende." Elini kaldırarak sözümü kesti. "Sana söz verdim." En azından son konuşmamızı hatırlıyor.

Bu konuşmayı bitirip, ayrılmak için döndüğümde, o benim adımları seslendi. "Saint?"

"Evet?" diye soruyorum, elim kapı kolunda.

"Onu sana verdik, ama tek bir şansı var. Onu kontrol edemezsen, bodruma iner ve orada serbestçe avlanabilir."

"Ama..."

"Sana verebileceğim tek söz bu, evlat. Tek bir şans."

Soğukluk akıyor doldurur damarlarımdan damarlarımdan
dökülüyor tehdit tehdit ama ben başımı sallıyorum. "Anlaşıldı." Kapıyı açıp dışarı çıkıyorum ve kapıyı kapatıyorum. Serbest oyun mu? Bu ne demek?

Herkes ona el atacak. Ashtyn'i orada paramparça edecekler. Onun söylediği her şeye katlanabilirim, ama bunun olmasına asla izin vermeyeceğim. Onu yatağıma bağlamak veya dolabıma kilitlemek zorunda kalsam bile, işin o noktaya gelmesine izin vermeyeceğim.

"O dengesiz biri."

Arkamdaki kadının sesiyle duruyorum. Ona dönüp bakıyorum. "O öngörülemez. Bütün ailesi öyleydi. Yıllardır onun yıllardır görüyorum. Ashtyn'i de. Onun ilaç tedavisi görmesi ve yastıklı bir odaya kilitlenmesi için uzun bir nedenler listem var." Bana yaklaşıp. "Bir dahaki sefere beni tehdit ettiğinde bunu unutma." Yanımdan geçmek ister, ama ben bir elimle onun koyu renk saçlarını tutarken, diğer elimle de çığlık atamadan ağzını kapatırım. Onu duvara yapıştırır, kendimi onun önüne koyar ve onu duvara sıkıştırırım.

Geniş gözleri benimkilere bakıyor. "Birini tehdit edeceksen, sana karşı kullanabilecekleri bir şeyleri olmadığından emin olsan iyi olur." Genişlemiş burun deliklerinden nefes alır. "Ne yaptığını biliyorum." Kafasını sallamaya çalışır, ama yüzündeki elim sıkışır ve o da inler. "Elimde bir video var." Vücudu duvara yaslanır. "Ona dokunursan, videonun yayınlanmasını sağlarım." Elimi yüzünden çekince, nefes nefese kalır.

"Bunu yapmazsın..." İnkâr etmeye bile çalışmaz. "Kendini de bu işe bulaştırırsın."

Haklı. İstedikimi elde etmek için aşırıya kaçtım. Birisi öğrenirse sonuçları olacağını biliyordum. Risk, ödüle değer.

Gülümsüyorum. "Her şeyi kaybedecek bir adamın sorunu budur. Gemiye batırmaya hazırım. Ve senin de benimle birlikte boğulmanı sağlayacağım." Bunun üzerine onu itip asansöre giriyorum. Odama geri döndüğümde Ashtyn hala yatağımda çıplak ve derin uykuda yatıyor.

Zamanım doluyor. Ya o çıldırır ve babam onu aşağıda kilitler ya da ben onun içten içe yavaş yavaş ölmesini izlerim.

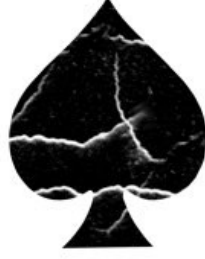
Onu buradan çıkarmam lazım. Sadece birkaç saatliğine olsa bile. Aklını bu cehennemden uzaklaştırmam lazım.

Aklıma bir fikir gelir, gülümserim ve cep telefonumu çıkararak Haidyn ve Kashton'a mesaj atarım.

Yola çıkmak ister misiniz?

İkisi de hemen cevap verdi.

YİRMİ ALTI

ASHTYN

Saint'in üzerimdeki battaniyeyi çekmesiyle uyanıyorum. "Saint," diye inliyorum, yatağın yanında dururken ona sırtımı dönüp yuvarlanıyorum. "Yorgunum." Dün gece beni neredeyse hiç uyutmadı. Vücudum ağrıyor ve bugün sadece tembellik etmek istiyorum. Gidecek bir yerim ya da yapacak bir işim yok ki.

Beni damgaladıktan sonra bir hafta boyunca bana cinsel olarak dokunmak için bekledi. Hayatımın en uzun haftasıydı. O günden beri her gün beni sikmesi için yalvardım. Annem haklıydı, sekse bağımlı oldum. Boynumu elleriyle kavrayıp beni yatağına sikmesine bağımlı oldum. Bu, zihnimin "ya eğer"lerle dolup taşmasını engelliyor.

Beni iyi kızı yaptığında, onun olduğum için önemliyim. Amacım ona hizmet etmek. Dudakları dudaklarıma değdiğinde nefesim kesiliyor. Elleri bana dokunduğunda yanıyorum. Beni bağlayıp değersiz bir fahişe gibi beceriyor, sonra ağlarken beni kucaklıyor. Hayatımda hiç bu kadar kısa sürede bu kadar yüksek ve bu kadar alçak hissetmemiştim. Düşünmek bile başımı ağrıtıyor.

"Kalk." Yumuşak kıcıma bir tokat atıyor. "Dışarı çıkıyoruz."

Kalbim hızla çarparak oturuyorum ve anında uyanıyorum. "Dışarı mı çıkıyoruz?" Bana gülümsüyor. "Carnage'dan ayrılmak gibi mi?" Hayır. Onu yanlış duymuş olmalıyım. Buradan ayrılamam. En azından bana öyle söylüyorlar. Kardeşim ve babam hala kayıp. Annemin cesedine ne olduğu bile belli değil. Sorduğumda kimse bana bir şey söylemiyor. Sürekli aynı rüyayı görüyorum, ormanın ortasında annemin cesedini yakıyorlar ve ateşi yakan da babam.

"Evet." Komodini açıyor. "Ama önce seni hazırlamalıyız." Kullandığı kelimelere kaşlarımı çatıyorum.

Kolumu tutup beni yataktan çekiyor ve yatak yönüne çeviriyor. "Eğil, göğsünü yatağa dayayın," diye emrediyor.

Ona soru sormuyorum. Buradan çıkmak için çok heyecanlıyım. Onunla burada olmak çok hoşuma gidiyor, ama keşke burası bizim evimiz olsaydı ve koşullar farklı olsaydı. Beni kurtardığı için minnettarım, ama burada kendimi güvende hissetmiyorum. Neyse ki, kimsenin işkence gördüğünü izlemek zorunda kalmadım ve bu haftaki terapi seansım eskisi gibiydi — orada oturdum ve cinsel hayatımla ilgili sorularını cevaplamayı reddettim.

Zihnimi değiştirmeye çalıştım, Saint ve ben ıssız bir yerde tatildegiz ve kimse bizi bulamaz.

Kollarımı başımın üzerine uzatarak, temiz çarşafların kokusunu içime çekerek yatağın kenarında uzandım. Yaram güzelce iyileşti ve artık acımıyor. Arada sırada, belirli bir hareket yaptığımda orada olduğunu hatırlıyorum, ama çoğunlukla sorun yok.

Ayaklarımın arasına girip bacaklarımı genişçe açıyor. Parmaklarını amımda hissettiğimde sıçrıyorum. "Saint, çok ağrıyor," diye hatırlatıyorum ona.

"Biliyorum, tatlım." Parmakları şişmiş dudaklarımdan kıçıma doğru kayıyor ve kayganlaştırıcı olduğunu anladığım bir şeyi sürüyor. "Sadece rahatla. Bunu benim için yapabilir misin?"

"Evet." Derin bir nefes vererek nefes alıyorum.

"Aferin kızım," diye övüyor ve parmağını kıçıma sokuyor. İnliyorum, ellerim çarşafları sıkıca kavırıyor. Ben ileri geri sallanana kadar parmağını içime sokup çıkartıyor.

"İşte böyle." Serbest eliyle sırtımı nazikçe okşadı. "İyi geliyor, değil mi tatlım?"

"Mm-hmm." İnledim. Ağır gözlerim kapandı.

İkinci parmağını da ekler ve ben inlerim. nc parmağını sokmadan önce alışmam için bana zaman tanımaz.

Ayak parmaklarımın ucunda yükselerek bağırıyorum. "Saint." Ayağa kalkmaya çalışıyorum ama sırtımdaki eli beni aşağı itiyor ve yerinde tutuyor.

"Neredeyse bitti, Ash. Çok az kaldı."

Yüzümü yatağa gömüyorum, kıımı ona doğru kaldırıyorum ve nefesimi daha fazla tutamayacağımı düşündüğüm anda parmaklarını çıkartıyor. Nefesimi verip gevşıyorum, ama bu kısa sürüyor çünkü kıçıma sert ve soğuk bir şeyin bastırıldığını hissediyorum. Bir kez daha çığlık atıyorum ve o, kıçıma giren ve onu dolduran anal tıpayı yerine kaydırıyor ve bu bana yemin törenini hatırlatıyor.

"Aferin kızım." Penisinin başını amımda hissediyorum. "Saint, işim var..."

"Tutabilirsin," diye tartışıyor ve beni gerdiği yanma hissiyle gözlerim yaşarıyor. Çok hassasım. Kollarımı tutup arkama getiriyor. Onları sabitleyip, beni yatağın kenarına sikiyor. Sert ve hızlı. Vücudu benimkine çarpıyor.

Bunun onunla ilgili olduğunu anlayabiliyorum. Ben boşalamayacağım.

"Kıındaki anal tıkacın toplarını hissedebiliyorum." O inliyor. "Siktir, tatlım." Dizleri benim dizlerimi daha da açıyor ve kollarımı yeniden ayarlıyor

, diğeri eliyle saçımı kavrar ve yüzümü çarşafıara doğru iter.

Nefes almaya çalışıyorum ama nefes alamıyorum. Kollarım onun tutuşuna karşı direniyor ama bir işe yaramıyor. Ve dürüst olmak gerekirse, onun durmasını ya da gevşemesini istemiyorum. Bu mücadeleyi seviyorum. Onun gücü ve kuvveti karşısında tamamen çaresiz kalmamı. Onun için bir fahişeyim.

Onun inlemesi beni zayıflatıyor. Islak amımı sıkıyorum ve o, içimde penisinin attığını hissettiğimde vücudunu bana doğru bastırıyor.

Bir saniye sonra, başımı yukarı doğru çeker ve görüşüm bulanıklaşırken nefes almaya çalışırım. Kollarımı bırakır ve eğilip gözyaşlarıyla ıslanmış yanağımı öperken kollarım yana düşer.

Kolumu tutup beni ayağa kaldırdığında titriyorum. Beni kendine doğru çevirip, elini boğazıma dolayarak boynumu yukarı doğru eğip ona bakmamı sağlıyor. Konuşurken yeşil gözleri benimkileri arıyor. "Nasıl hissediyorsun?"

"Memnun değilim," diyorum dürüstçe, dizlerim titriyor.

Mükemmel dudaklarında bir gülümseme belirir ve eğilip dudaklarını benimkilere bastırır. Onu içime çekmek, beni yutmasını, ruhumu yutmasını ve beni kölesi yapmasını isterim. Saint, sahip olduğum tek şey. Bir gecede, sevdiğim herkesi kaybettim. Onların beni sevdiği gibi değil. Saint'in sevdiği gibi değil. Carnage'da o kadına yaptıklarını gördükten sonra ondan kaçtığım için pişmanım. Bir hata yaptım ve o haklı. Bana asla zarar vermezdi. Öyle bir şey yapmazdı.

Öpücüğü yavaşlatarak uzaklaşıyor ve ağır gözlerimi açıp ona bakıyorum. Eli boynumdan göğsüme iniyor ve sert meme uçlarımla oynuyor.

Vücudumu ona bastırıyorum, inliyorum ve umutsuz amımdan onun menisinin aktığını hissediyorum. "Lütfen, Saint?" Acı nefesimi kesince inliyorum.

"Bunun için çalışman gerekecek, tatlım." O benimle alay ediyor, ben de inliyorum.

"Ne olursa olsun," diyorum, dizlerimin üzerine çökmeye hazır, o ise benim pahasına gülüyor.

"Biliyorum." Beni bırakıp uzaklaşıyor. Çığlık atmak istiyorum. "Hadi giyinelim."

Beni ayakta bırakıp dolabına gider. Birkaç gün önce evime gidip bazı kıyafetlerimi almıştı. Ama dürüst olmak gerekirse,

ihtiyacım yoktu. Tüm zamanımı onun odasında kilitli geçirdim. Geçen sefer burada gördüklerimden sonra, bana yerinde kalmamı söylediğinde tartışmıyorum ya da dışarı çıkmıyorum. Burada ondan, Haidyn'den ve Kashton'dan başka kimseye güvenmiyorum.

Saint bir saniye sonra geri döner ve daracık bodysuit'i giymeme yardım eder. Siyah, yüksek yakalı ve uzun kollu. Beni döndürür ve fermuarını çeker. Tuvalete gitmek için kolaylık sağlayan çıtçıtları olmadığı için bunu hiç giymemiştim. Ve kabul edelim, dışarı çıkıp içki içtiğinizde, kolay erişilebilir bir şeye ihtiyacınız olur.

"Git saçlarını ör." Popomu tokatlıyor. "Ben birkaç şey daha alayım."

Tuvalete gidiyorum, kışkımdaki tıkaç ve bodysuit'e sızan spermi çok iyi hissediyorum. İç çamaşırı giymeme bile izin vermedi.

Saçımı fırçalayıp yana çekiyorum ve hızlıca örgü yapıyorum. Mükemmel değil ama yeterince iyi. Bitirince, tekrar odasına giriyorum. Sağ eli yanına indirilmiş ve içinde siyah, deri bir şey tutuyor. Kayışlarda bir toka ve delikler görüyorum.

"Buraya gel tatlım," diye yumuşak bir sesle emrediyor. Sesindeki şefkat beni arzuyla titretir. Bu adamın bana her şeyi yapmasına izin verirdim. Ona hayatımı emanet ederim. O beni kurtardı. Hayatım her zaman harika değildi, ama şimdi berbat. Yaşamak için kimsem ve hiçbir şeyim yok... ondan başka. Saint benim kurtarıcım ve ben onun düşünmeden itaat eden küçük fahişesiyim.

İleri adım atarak gözlerine bakıyorum. Serbest eliyle uzanıp titrek dudaklarımı başparmağıyla okşuyor. "Ağzını aç," diye emrediyor.

Dudaklarımı olabildiğince açtım ve o da ağzıma bir tıkaç yerleştirdi. Tıkaçlar hakkında yeterince bilgim var, üst ve alt dişlerimin arkasına yerleştirilen acımasız derinin hissinden bunun açık ağızlı bir halka tıkaç olduğunu anladım. Ağzımı genişçe açarak beni inlemeye zorladı.

Burunumu çevreleyen kayışlar, başımın üstünden geçen ve çenemin altından geçen bir koşum takımıdır. Şeffaf plastik yüzümün alt yarısını kaplar ve açık ağzımın etrafını sarar, o da arkadan sıkıca çeker ve yerine takar. Burnumdan keskin bir nefes alırım ve o da çenemin altındaki ikinci kayışı sıkılaştırır. Yüzümü sıkıştırır ve ben hızla gözlerimi kırptırarak çarpan kalbimi sakinleştirmeye çalışırım.

"Dışarıdayken bunu takacaksın."

Anlayarak gözlerimi genişletiyorum ve başımı sallıyorum. Böyle halimle dışarı çıkamam. Ne düşünüyor bu adam? Anlaşılmaz kelimeler mırıldanmaya başlıyorum ve onu çıkarmaya çalışmak için uzanıyorum.

O, bileklerimi tutar ve ellerimi aşağı doğru iter. "Merak etme, Ash. Kimse seni görmeyecek."

Bunu nasıl söyleyebilir? Carnage'dan ayrılacağımızı söylemişti.

Yataktan bir şey alır, açık ağzımın içine koyar ve ben geri çekilip uzaklaşmaya çalışırım, ama o elini başımın arkasına koyarak beni yerinde tutar. "Burnundan nefes al, tatlım," der ve ağzımdaki nesnenin büyüdüğünü hissedirim.

Lastik tadı aldığımda panik göğsümü sıkıştırdı. Sanki her saniye daha da büyüyor, ağzımı dolduruyor ve dilimi aşağıya bastırıyor gibi hissettim.

"Harika gidiyorsun, Ash." Beni sakinleştirir ve iki eliyle yüzümü kavrar. "Gideceğimiz yere vardığımızda, ağzındaki tıkaçı çıkaracağım."

Gözlerim yaşlarla dolarken, burnumdan nefes almayı hatırlatıyorum kendime.

"Çok güzelsin, tatlım." Gülümsüyor ve midemde kelebekler uçuyor. Ona yaslanıyorum ve ağzımı dolduran ağızlığı etrafında inlerken gözlerim ağırlaşıyor. Keşke o olsaydı. "Ne kadar güzel bir fahişe." Beni övüyor ve boğazımın arkasında biriken tükürüğü yutmaya çalışıyorum.

Yutamadığım salya yüzünden ağzımın etrafındaki plastik zaten kayganlaşmış. Şişirilebilir ağız tıkaçı ağzımın içinde o kadar büyük ki, onu dışarı itmeye çalıştığımda dişlerimin arkasında duran halka ağız tıkaçından geçmiyor. Gücsüzüm. Tek yapabileceğim kendime salya akıtmak.

"Otur," diye emrediyor ve ben yatağın kenarına düşüyorum. "Bir şeyin yok. Kimse seni görmeyecek. Ağız tıkaçı konuşmanı engelleyecektir." Sırtarak bacaklarımı bir çift kot pantolonun içine sokar. Neyse ki, dün geceki yarama zaten bandaj yapmıştım, böylece kot pantolonum onu tahriş etmeyecektir. Pantolonumu giydikten sonra, bir kask alır ve bir yere gideceğimizi anlayınca kalbim deli gibi çarpmaya başlar.

Kıçım, içine gömülü olan tıkaçla sıkışır. Kaskı kafama geçirir ve çene kayışını yerine takarak beni kilitler.

Bana bakar ve gülümser, sonra vizörü aşağı indirir. Ağır nefesimin sesi kulaklarımı doldurur ve dudaklarımın köşesinden salya akmaya başlar. Kask çok sıkı olduğu için kayışların derisi yanaklarıma ve kafama batar. "Gidelim tatlım."

SAINT

Onun binici botlarını ve eldivenlerini alıp onu aşağıya indiriyorum. Tyson bana onun hakkında mesaj attığından beri Ashtyn ve ben burada kalıyoruz, ama çocuklar Lords'un evinde kalıyorlar. Onları burada tutup onu korumak için ekstra yardım almasını ne kadar istesem de, hiçbir şey olmamış gibi devam etmeliyiz. Son sınıfımızı bitirmeliyiz. Hiç derse girmesek de, hiçbir şey değişmemiş gibi davranmalıyız.

Garaja girdiğimde, çocukların çoktan motosikletlerine binmiş olduklarını görüyorum. Birbirlerine gülüyorlar.

Bize dönüyorlar ve Kash sırtıyor. "Bakın kim çıkıyor," diyor Ashtyn'e ve ona söyleyecek bir şey bulamayınca gülümsüyor.

Bu yolculuk için ağzını tıkamaya gerek yoktu, ama onun için bir planım var. Ve eminim şu anda amcığı sırlıslıklamdır. Ve sadece benim spermimden bahsetmiyorum. Ashtyn, hayal gücünü kullanman gereken türden bir kadın. Misyoner pozisyonunu veya sabahları hızlı sevişmeyi sevmez. Ön sevişmeyi, aşağılanmayı, övülmeyi sever. Onu şaşırtmalısın. Onu tetikte tutmalısın. Hakimiyet altına alınması gerekiyor. Onunla istediğim her şeyi yapmama izin vermesini seviyorum. Onu tahrik edip sikilmek için yalvartmak için sonsuz sayıda fikrim var.

Kaskımı alıp takıyorum ve motosiklete biniyorum. Kickstand'ı kaldırıp omzumun üzerinden bakıyorum. Kashton ve Haidyn kasklarını takıp gitmeye hazırlanıyorlar.

Elini omzuma koyuyor ve iki kez vuruyor. Bu, binmeye hazır olup olmadığımı soran sessiz bir istek, ben de başımı sallıyorum. Motosiklete atlıyor ve kulağımda inlemesi duyuluyor. Hepimizin kasklarında kulaklıklar var, böylece birbirimizi duyabiliyoruz. Ona taktığım kaskta bile.

Motoru çalıştırıyorum ve onun eğilip sırtıma yaslandığını, ellerini siyah depoya koyduğunu hissediyorum.

Kıçının fişi sıkıldığını ve ağzından salya aktığını hayal ediyorum. Siktir, şu anda çok sertleşmiş durumdayım.

"Gidelim," diye kaskımın içine seslenip vitesle takıyorum ve motoru çalıştırıyorum. Kashton önce çıkıyor, sonra Haidyn. Ben de onları takip ediyorum. Garajdan çıktıktan sonra, önümüze geçmem için hızlarını düşürüyorlar. Başımıza bir şey gelirse diye, arkamda olmalarını istiyorum ki görebilsinler. Önce onu kurtarmaları gerektiğini biliyorlar. Yola çıkıyoruz ve kulaklarımı bir inilti dolduruyor, bu da beni güldürüyor.

"İyi misin, tatlım?" diye sorar Kashton ve Haidyn cevap vermediğinde güler.

Elimi geriye uzatıp, elimi onun uyluğuna koyup hafifçe sıkıyorum. O da sırtımda vücudunu ayarlıyor ve o gece odasında uyluğuma bindiği gibi kıçını geriye doğru ittiğini biliyorum. Motosikletin titreşimini amında hissetmek istiyor. Göğüsleri sırtıma bastırıyor ve keskin bir nefes alışını duyuyorum.

"Siktir, Ash. Motosiklette boşalacak mısın?" diye sorar Haidyn.

Burnunu çekiyor ve burnunun akmaya başladığını anlıyorum. Aklının, ona yapacağım şeylerin olasılıklarıyla meşgul olmasını istiyorum. Aklına ne gelirse gelsin, gerçeklere yaklaşamayacak bile.

"O size cevap vermeyecek." Sonunda konuşuyorum ve onun bana karşı gerginleştiğini hissediyorum.

"Sana kızgın mı?" diye sorar

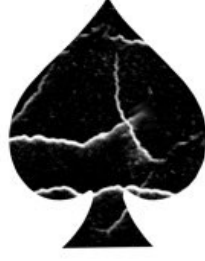
Kash. "Hayır. Ağzı tıkanmış,"

diye cevaplarım.

Onların kahkahaları kulaklarımı dolduruyor.

"Bir şey emmek isteseydin, bana söylemen yeterliydi," diye şaka yapıyor Haidyn. "Biliyorsun, her zaman benim sıkıma salya akıtmana izin veririm, bebeğim."

YİRMİ YEDİ

ASHTYN

Vücudum, bindiğim motosiklet kadar titriyor. Titriyorum. Saint elini uyluğuma koyduğunda bacaklarım onun bacaklarına çarpıyor. Otuz dakikadır motosiklet sürüyoruz ve şu anda çok ihtiyacım var.

Amım sırlısklam, yüzüm de gözyaşları, salya ve sümükten.

Saint frene basıyor ve göğsüm onun sırtına çarpıyor. Dişlerimin arkasında bulunan deriyi ısıriyorum. Taze salya, ağız tıkaçının plastik kısmından aşağı akıyor ve onu kaygan hale getiriyor.

Kalçalarımı ileri geri sallayarak, bir tür sürtünme elde etmek için amımı koltuğa sürtüyorum, ama bu yeterli değil. Sadece beni daha da sinirlendiriyor. Ellerim depoyu kavıyor, kendime dokunabilmeyi umutsuzca diliyorum. Göğüslerim bile hassas, meme uçlarım sertleşmiş. Saint'e hemen durmasını, beni motosikletin üzerine eğip, arabalar geçerken yol kenarında sıkmesini yalvarırdım. Sanırım bu yüzden ağzımı tıkadı.

"Beni koru," diyor Haidyn kaskın içine. Kashton yavaşlar, motosiklette pozisyonunu ayarlamak için bir dizini dışarı çıkarır ve omzunun üzerinden geriye bakar.

"Sorun yok," diyor Haidyn'e.

Motosikletinin motorunu çalıştırır, ön tekerleği kaldırır ve tekerlek üzerinde bizden uzaklaşır. Uzun bir süre öyle gider, sonra tekerleği indirip yavaşlar, böylece biz de ona yetişebiliriz.

Kashton elini uzatır ve lanet olası gençler gibi yumruklarını çarpıştırırlar.

Yavaşlayarak bir benzin istasyonuna gireriz ve kalbim, birinin beni görebileceği düşüncesiyle hızla çarpar. Bu motosikletten inerken beni dinleyen adamlar mı, yoksa beni ağzım tıkanmış halde gören bir yabancı mı, hangisi daha utanç verici bilmiyorum.

Durduğumuzda, oturup sırtımı gererim ve iniltiyi bastırıyorum. Saint beni eve götürüp siktiğinde ona sürünerek gideceğim. Beni kullan. Her deliğim şu anda sikilmeyi istiyor.

Çocuklar kasklarını çıkarırlar, ama neyse ki Saint benimkini çıkarmaya kalkışmaz.

"Hey" —Haidyn Kashton'ın göğsüne vurur—"daha sakızın var mı?"

"Hayır. Son parça." Kashton ağzını işaret eder. "Ama sen alabilirsin..." Tükürür ve Haidyn'e uzatır.

Haidyn sakızı ağzına atar ve ben gözlerimi deviririm. "Teşekkürler."

Her şeyi paylaşırlar. Her zaman öyle olmuştur. Seçtikleri kişileri birbirleriyle ve başkalarıyla paylaştıklarını gördüm. Kashton deposunu doldurur ve Saint bana döner. "İyi misin tatlım?"

"Mm-hmm," diyorum çünkü tek söyleyebildiğim bu ve hepsi gülüyor. Bu, meme uçlarımı sertleştiriyor.

Saint sırtarak ellerini uyluklarımın üzerine koyar. O, kot pantolonumun üzerinden yukarı aşağı okşarken, benimle oynarken, ben kaskatı kesilirim. Ne yaptığını çok iyi biliyor.

Depolarını doldurup motosikletlerine geri biniyorlar. Saint'in spermi bodysuitimi ıslatmaya devam ederken, ağzımı Niagara Şelalesi gibi salya akıtan tıkaçla ısıyorum. Tıkalı kığım koltukta titriyor ve ben ileri geri sürtünüyorum.

Saint'in burada hareket ettiğimi hissedebildiğini biliyorum, ama elimde değil. Ağzım tıkanmamış olsaydı, onu sikmesi için yalvarırdım. Diğerlerinin ne duyduğunu umursamadan.

Arka yola sapıyor ve omzumun üzerinden bakınca onların bizi takip ettiğini görüyorum. Çakıl yoldan bir açıklığa kadar gidiyoruz. Burası bir çıkmaz yol ve neden durduğumuzu merak ederek kalbim hızla atmaya başlıyor.

Etrafımızı sadece bir göl çevreliyor ve burada tek başımızayız. Motordan iner ve bana yardım etmeden önce kaskını çıkarır. Saint, motosiklet ceketimi çıkarır ve kaskımı açar. Kaskı çıkardığında, ağzım bağlı olduğu halde inlemekten kendimi alamıyorum.

Kask zaten tam oturuyordu ama yüzüme ve başıma takılan kayışlar ve tokalar başımı ağrıyordu. Sadece dün gecedен değil, tüm yolculuk boyunca gergin olduğum için de tüm vücudum ağrıyordu.

Yumruklarını gözyaşlarıyla ıslanmış yanağımda gezdirir. "Benim için muhtaç küçük bir sürtük müsün?" diye sorar.

Ben başımı sallayarak, burnumu çekerek cevap veriyorum ve o ağzımdaki tıkaçlara uzanıyor. Bir şey yapıyor çünkü tıkaçların havasının indiğini hissediyorum ve lastiği çıkarıyor, ağzımı açık bırakıyor. Nefes alıyorum ve o gülümsüyor, çenemi ve yanaklarımı kaplayan salyaya bakıyor.

Sönmüş ağızlığı yere atar ve motosikletine döner. Anahtarı alır ve koltuğuna gider. Koltuğu kaldırır ve içine uzanır, bir rulo koli bandı çıkarır.

Bana doğru yürüdüğünde kalbim hızla atmaya başlar. Arkanı dönerim ve Haidyn ile Kashton'ın koltuklarının altından bir şeyler aldıklarını görürüm

ama ikisi de ip tutuyor. Bunu planlamışlar: beni heyecanlandırıp dışarı çıkarmak ve bağlamak.

Saint'e dönmek için arkamı döndüğümde, o çoktan önüme gelmiş. Eğilip kot pantolonumu açıyor ve çekerek çıkarıyor. Sonra fermuarını açıp, zaten titremeye başlayan bacaklarımdan sert kumaşı aşağı çekiyor.

Binicilik botlarımı çıkardığında inledim. Haidyn arkamdan gelip kolunu belimin üst kısmına doladı ve beni yerden kaldırdı, böylece Saint bodysuitim hariç tüm kıyafetlerimi çıkarabilecekti. Sanki bunu kendim yapamayacakmışım gibi.

Saint, Haidyn'e başını sallar. "Onu masanın üzerine yatır."

Beni döndürür ve Haidyn ile Kashton'ın motosikletlerini park ettikleri yerde bir piknik masası görürüm. Eski görünüyor. Yıllarca hava şartlarına maruz kaldıktan sonra, kenarlarından parçalar kopmuş.

Haidyn beni masaya taşır ve kenarına oturtur. "Uzan," diye emreder ve ben sırtımı sert yüzeye dayarım. Sıcak ve soğuktan dolayı masanın yüzeyi eğrilmiş, ahşap düzensiz hale gelmiş ve sırtıma batıyor. Tokalar başımın arkasına batıyor.

Kashton yanıma geliyor ve boğazımın arkasında biriken fazla tükürüğü yutmaya çalışırken nefesimi sakinleştirmeye çalışıyorum. Her ikisi de birer ayak bileğimi tutarken tükürüğü yutuyorum. "Dizlerini bük," diyor Kashton. "Topuklarını kışına getir."

Çıplak ayaklarımı masanın kenarına koyup dizlerimi büküyorum. Her biri bacaklarımı ipe bağlamaya başlarken, parlak gökyüzüne gözlerimi kısarak bakıyorum. Haidyn ipi sağ ayak bileğime doluyor ve sonra sağ uyluk üstüme bağlıyor, Kashton da aynısını sol bacağıma yapıyor, ikisini de düzeltmeyeceğim şekilde sabitliyor.

"Otur tatlım," diyor Saint ve Haidyn, bacaklarımı kullanamadığım için bana yardım ediyor. "Kollarını arkaya koy."

Ben de öyle yapıyorum ve Saint onları sırtımda paralel olarak birleştiriyor. Kollarımı çekip omuzlarımı gerdiğinde, omurgamı sıkıştırdığında çığlık atıyorum. Haidyn'e onları yerinde tutmasını söylerken, dirseklerimden dirseklerime kadar bantla sarmaya başlıyor ve hiç hareket alanı bırakmıyor.

Başımı eğdiğimde, ağzımdan salya akıyor ve bükülmüş dizlerime damlıyor. "Seni pozisyona getirelim," diyor Saint.

O ve Haidyn beni kaldırıp tekrar sırt üstü yatırır, kollarım artık altımda bantlanmış. Rahatsızım ve acıyı hafifletmek için hareket etmeye çalışıyorum ama hiçbir şey işe yaramıyor. Çok sıkı. Bant hiç esnemiyor.

Saint, masanın ortasında, bükülmüş bacaklarımın yanında diz çöküyor. Ellerini dizlerimin üzerine koyuyor ve onları açıyor. Sırtımı kamburlaştırıyorum ve ağız tıkaçındaki delikten ağlıyorum, pozisyon iç uyluklarımı gerdiğinden açık ağzımdan tükürükler sıcıyor.

"Biliyorum, Ash," diyor Saint ve bacaklarım onun ellerini itmeye çalışırken vücudum titriyor. "Ama onlar ağzını sikerken amının ne kadar ıslandığını görmek istiyorum."

Gözyaşları gözlerimi yakıyor, sonra yüzümün yanlarından akıyor. İleri geri sallanmaya, sırtımı kamburlaştırmaya çalışıyorum. Acıyı dindirmek için her şeyi deniyorum, ama Saint pes etmiyor.

Haidyn masanın sağ tarafına gelirken, Kashton sol tarafında durur. Her biri bacaklarıma bağlı fazla ipleri alır ve bankların iki yanına eğilir. Birkaç saniye sonra ayağa kalkarlar ve Saint ellerini dizlerimden çeker ve piknik masasından atlar.

Artık bacaklarımı tutmadığı için kapatmaya çalışıyorum, ama bacaklarım hala açık kalıyor. Daha fazla çabalıyorum ama ip hassas cildimi daha da sıkıyor. Kalbim hızla atarken sakinleşmeye çalışırken, ağız tıkaçından tükürükler sıçrayıp yüzüme çarpıyor. Bacaklarımı bükmüşler, ayak bileklerimi uyluklarıma bağlamışlar ve ayaklarımın topukları kıcıma degecek şekilde bacaklarımı iyice açmışlar. Sonra kalan ipi banklara bağlayarak bacaklarımı açık tutmuşlar.

Saint başımın olduğu yere doğru yürüdü ve başım keskin kenardan sarkacak şekilde beni kendine doğru çekti. Gözlerimi kırpıttım ve yeni gözyaşları yüzümden akmaya başladı. Yeni bir ip parçası aldı ve kaygan boynuma sarmaya başladı, sonra eğildi ve bankın altına sabitledi.

Başımı kaldırmamı imkansız hale getirdi. Masanın kenarı sıkıca bağlanmış kollarımı ezdi ve akan burnumdan nefes almakta zorlanıyorum.

"Uslu bir kız ol tatlım ve onlara sık yutmada ne kadar iyi olduğunu göster."

SAINT

Piknik masasının yanında ^{durup} onun kıvranışını izliyorum. Onu tek bir ip ile kurbağa pozisyonunda bağladım: çift sütunlu bağlama - her bir ayak bileği uyluklara bağlandı. Sonra adamlara ipin geri kalanını banklara bağlattım. Bu, onun amını ve kıcını benim görebilmem için açık tutuyor ve onu tamamen hareketsiz hale getiriyor.

"Body'nin sırlıslıkla olmuş, Ash," diyorum, bacaklarının arasındaki ıslak lekeye bakarak. "Bu senden mi, benden mi?"

Elimi uzatıp kumaşı yana çekerek onu dünyaya sergiliyorum. Sperm şişmiş amını kaplıyor ve ben gülümsüyorum. "İkisinden de biraz," diyorum ve göt tıkcacının görüntüsü dikkatimi çekiyor. Tabanını tutup saat yönünün tersine çeviriyorum, bu da onu kıvrandırıyor ve ağız açık bir şekilde inlemesine neden oluyor.

Kashton masanın kenarına yaklaşır ve kot pantolonunu çıkarırken gözyaşlarıyla ıslanmış yüzüne gülümser. Sert sikini çıkarır ve bir saniye bile kaybetmeden onu ağızına sokar. Yavaşça, güzel yüzünü sikmeye başlar. Elini bodysuit'inin yüksek yakasına sokar ve meme uçlarını sıkar, kalçalarını ileri geri sallarken onlarla oynar.

İki parmağıma amına soktum ve üçüncü parmağıma eklediğimde o da onları sıkı.

"şu haline bak, tatlı yanak." Onu övüyor. "Sik yalamakta çok daha iyi hale geliyorsun. Artık öğürmüyor bile." Elini bodysuitinden çekip, bağı boynunun altına koyuyor ve daha derine girebilmek için onu daha da eğiyor.

"Dizlerinin üzerinde vakit geçirmeyi seviyorsun, değı mi tatlım?" Dördüncüyü ıslak amına zorla sokuyorum ve sikim fermuarımı zorluyor.

Bağı bacakları titriyor ve karnı çöküyor, ince kumaşın içinden kaburgaları belirginleşiyor, o ise onun darbeler arasında nefes almaya çalışıyor.

"Dizlerinin üzerinde duran fahişeleri severim." O, salyayla kaplı yüzüne girip çıkan sikini izleyerek inliyor. Kız berbat durumda. Tam da sevdiğim gibi. "Ya sen, Haidyn?"

Bisikletinin yanında durmuş, dikkatle izliyor. Sert sikinin izi açıkça görünüyor. "Ben kıcı tercih ederim." Omuz silkiyor. "Ama ağız tıkanmamışsa, ağız da iyi olabilir."

"Lanet olsun, Ash..." Kash sözünü keser, iki eliyle bağı vücuduna uzanır ve iç uyluklarını kavrar, parmaklarını etine gömer. O ağızına daha sert vururken, o da elinden geldiğince sırtını kamburlaştırır, tükürüğün her gürültüsüyle onun sikme sesi yoğunlaşır.

O, sikini boğazına sokarak ileri doğı vurur, fermuarı yüzüne baskı yapar ve o, iplerle daha sert bir şekilde mücadele eder, nefes almak için yalvarır, sonra o inleyerek boğazına boşalır.

Çekilirken, salya ve sperm yanlarından akarken nefes nefese kalır.
yüz.

Mavi gözlerinden yaşlar akarken vücudu titriyor. "Ne kadar güzel bir fahişe fahişe, tatlım," diyorum, ıslak amını parmaklamaya devam ederek. Bodysuit'in ince kumaşından sert meme uçlarını görebiliyorum. Onu yırtıp emmek istiyorum, ama yapmayacağım. Eve giderken giyecek bir şeye ihtiyacı var. Onu Carnage'dan çıkarıp iyi vakit geçirmesini istedim. Döndüğümüzde, çıplak kıcını yatağıma bağlayıp kendi zevkim için kullanacağım.

Haidyn yaklaşır ve ona yukarıdan bakar. "Sana bu kadar kolay davranmayacağım, bebeğim." Sırıtarak, nefes almaya çalışırken inlemesine neden olur.

Parmaklarımı amından çekip, anal tıkaçıma geri dönüyorum. Biraz dışarı çekip, tekrar içeri itiyorum. O ağlıyor, açık dudaklarının köşelerinden taze salya akıyor. Bunu tekrar yapıyorum, Haidyn elinde sertleşmiş sikiyle ona girerken, ben de onun kıcını sikiyorum.

"Derin nefes al," diye emreder ve o nefes alır, karnı çökmeden önce içine girer.

Onun uzunluğuna uyum sağlamaya çalışırken boğazının çalışmasını izliyorum. Yanakları şişiyor, ağzını tıkayan deri kayışlara baskı yapıyor. Açık ağızlı ağız tıkaçının en sevdiğim yanı, onun emememesi. Tek yapabileceği şey orada yatıp bunu kabul etmek. Bu kelimenin tam anlamıyla boğaz sikme ve o yutmaya çalıştığında... Lanet olsun, bu çok iyi hissettiriyor.

Adam tamamen çekip ıslak yüzüne tokat atıyor, onu inlemeye ve vücudunu titretmeye zorluyor.

O çok güzel. Onların onu kullanmasını izlemeyi seviyorum. Vücudu benim için yaratılmış, ama bu, bu zenginliği paylaşmayacağım anlamına gelmez. O bana ait; benimle eve gidiyor. Benim için yaşıyor.

"Boğazını benim için gevşet." O inliyor, kalçalarını öne doğru itiyor ve ben, onun sikişinin boğazına girerken kızın boynunun şişmesini izliyorum. O kızın boğazını doldururken ip geriliyor.

Kız, bağlarından kurtulmaya çalışırken vücudu sarsılıyor. Ben, tıkaçla kıcını sikmeye devam ediyorum, tıkaçın açılıp tekrar içeri girmesini seviyorum ve kızın farklı boyutlardaki topları sevdiğini biliyorum.

Haidyn çekilir ve o geri itmeden önce ağlamaya başlar, onu susturur. "Siktir, yut onu, bebeğim. Sonuna kadar. Yapabilirsin." Elini vücudunun üzerinden uzatır ve avucunu pelvik kemiğindeki bandajın üzerine koyar, iki parmağını pürüzsüz amına iter.

Haidyn her zaman daha sert tarafta olmuştur. Onların çığlıklarını duymayı ve ağlamalarını izlemeyi sever. Bu yüzden kıcı tercih eder. Her kadın bacaklarını açabilir veya diz çökebilir. Ama anal? Bu, onlara seçenek sunmadıkça seçeneklerinizi daraltır.

Üçüncü parmağını da amına sokar ve ben de amından akan sıvılarla onu anal tıkaç ile sikmeye devam ederim. Kıcı ve uylukları önceden ıslanmıştır. İki elini kullanarak onu genişçe açar ve benim görmemi sağlar. *Siktir, muhteşem bir manzara.*

Onun içine kaç parmağımı sokabileceğimi görmek için can atıyorum. Fisting yapma düşüncesi aklımdan geçiyor, ama bu fikri hemen kafamdan atıyorum. O buna hazır değil. En azından bugün değil. Ama yakında olacak.

"İşte bu." O bırakır ve Kashton'ın yaptığı gibi, bağlı olduğu piknik masasında vücudu ileri geri sallanırken, sikinin ağzını sikmesini izler. Serbest eliyle bodysuitinin üzerinden meme ucunu yakalar ve çeker, parmakları amına geri dönerken onu titretir. "Amcığın sıkıştığını hissedebiliyorum, bebeğim. Ne kadar hoşuna gittiğini."

Çekilince, o nefesini içine çeker, sonra adam onu tekrar ağzına sokar. Adam parmaklarını çıkarır ve amını tokatlar, onu zıplatır. Tekrar yapar. Daha sert. Amı şişmiş ve parlak kırmızıdır.

Carnage'a döndüğümüzde yüzümü oraya gömmek için sabırsızlanıyorum.

O çekilir ve ellerini ağzına indirir, parmaklarını içine sokar. "Tadına baktın mı, Ash? Sadece bir fahişe sik emmekten bu kadar tahrik olur."

Gözlerini kırıştırır, ıslak kirpikleri birbirine yapışır ve boğazı, parmaklarını emmeye çalışırken hareket eder.

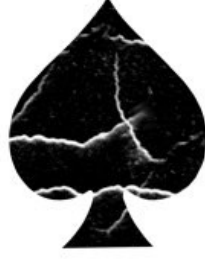
Kashton yanlarında durur, bir elinde telefonu ile bunu kaydeder. Kız sırtını kamburlaştırır, onu bağladığımız sıkı pozisyona bir kez daha karşı koymaya çalışır.

Parmaklarını çıkarır ve yüzünü taze bir salya çizgisi kaplar, sonra tekrar tokatlar. "Beni boşalt, bebeğim," diye emreder ve sert sikini tekrar ağzına sokar. "Bizi iyi bir fahişe olduğumu bildiğimiz gibi boğazına boşalt beni."

Ben onun kıcını ve tıkaçla oynarken, o, ağzından kaçan her iniltiyi, ağlamayı ve iniltiyi görmezden gelerek onun yüzünü sikiyor. Amcığı, benim spermim ve onun uyarılmasından parıldayarak çok güzel görünüyor. Beni sikkem için yalvarıyor. Ama henüz değil. Onu bekleteceğim.

Kısa bir süre sonra, sikini boğazına sokup boşalıyor. Çekildiğinde nefes nefese kalıyor ve o da hıçkırarak ağlıyor, vücudu titriyor, biz de benim iyi küçük fahişemi çözmeye başlıyoruz.

YİRMİ SEKİZ

ASHTYN

Üç gündür Saint'in yatağından çıkmadım. Bisiklet gezisinden döndükten sonra, yüzüne oturmam için beni sikti. Sonunda boşaldığımda hıçkırarak ağladım. O kadar coşkuluydum ki, yemin ederim gözlerim karardı. Beni boşalmam için bekletmesini hem nefret ediyorum hem de seviyorum.

Bu en güzel işkence.

Saint'le birlikte olmayı ne kadar sevsem de, kendimi kaybediyorum. Her gün bir parçamın öldüğünü hissediyorum. Eski hayatım gerçeklikten çok bir anıya dönüşüyor.

Tekrar kendim gibi hissetmem lazım. Bu yüzden kalktım, duş aldım, giyindim ve biraz makyaj yaptım. Jessie'nin bana yemek getirmesini beklemek yerine kafeteryaya gittim. Saint bugün Lordlar Kamarası'na gitti. Kaçırmaması gereken bir toplantısı olduğunu söyledi.

Bir parçam onun benim için karar vermesini, beni bağlamasını ve beni bekletmesini istiyordu. Bunu yapmadığında, ne kadar acınası bir hale geldiğimi fark ettim. Annemin sözleri ölümünden sonra hala aklımdan çıkmıyor.

O seni sevmeyecek, Ashtyn. Ne yaparsam yapayım, ona ne verirsem vereyim, bu sadece geçici. Benden bıacak ve sonunda beni bir kenara atacak. Carnage beni yutacak. Beni sevdiğini söylediğini biliyorum, ama aynı zamanda bana asla zarar vermeyeceğini de söyledi. Derimdeki iz ise aksini kanıtlıyor. Neden yaptığını anlıyorum, ama bu izlerin nasıl oluştuğunu değiştirmiyor.

Ayrıca, tüm Lordların üremesi beklenir, Spade kardeşler bile. Artık hayatta değilim, sadece var oluyorum. Lordlar benim öldüğümü varsaydıkları için ona sahip olması gereken aileyi veremem.

Bunu kabul etmem gerekiyor.

Kafeteryadan çıkıp asansöre biniyorum. Sessizce yukarı çıkarken, katların geçip gitmesini izliyorum, ta ki asansör durup kapıları açılana kadar. Asansörden inip durduğumda, Five Finger Death Punch'ın "M.I.N.E." şarkısının koridoru doldurduğunu duyuyorum.

Yavaşça çatlak kapıya doğru ilerlerken, merakım galip gelince duruyorum. Haidyn ve Kashton genellikle Lordların evinde kalırlar, bu yüzden burada sadece ben ve Saint varız. Kapıyı itip açıyorum ve küçük bir spor salonuna benzeyen bir odada egzersiz yapan bir adam görüyorum.

O, siyah basketbol şortu ve kolları olmayan, yanları yarısı kesilmiş beyaz bir tişört giyiyor. Dizleri bükülmüş ve ayak bilekleri çaprazlanmış halde bir çubukta barfiks çekiyor.

Kapı çerçevesine yaslanıp, gözlerimi gezdirerek onu izliyorum. Bu Haidyn. Koyu renk saçları terden ıslanmış ve tişörtü de sırtına yapışmış. Müzik eşliğinde homurdanarak, hızlı bir tempoda kendini tekrar tekrar yukarı çekiyor ve kolları şişiyor.

Bunu birkaç kez daha yaptıktan sonra bacaklarını düzelterek ayağa kalkıyor. Elini uzatıp tişörtün arkasını tutuyor, başının üzerinden çıkarıyor ve yüzünü silmek için kullanıyor, sonra da kenara atıyor.

Dönüyor ve mavi gözleri benimkilerle buluşuyor, beni olduğum yerde donup kalıyorum. Ama bu, beni bakarken yakaladığı için değil. Tişörtü olmadığı için sırtını görebildiğim için. Bana doğru yaklaşıyor ve önümde durduğunda, genişlemiş gözlerimi onun gözlerine dikiyorum.

"Ne yapıyorsun, Ash?" diye sorar.

Titriyorum ve ağır ağır nefes alıyorum, kalbim göğsümde çarpıyor. Elini uzatır, kolumu tutar ve beni odaya çeker. Kapıyı çarparak kapatır ve sırtımı kapıya dayar. Büyük eliyle boynumu tuttuğunda ve yüzünü benimkine yaklaştıırken başımı kapıya doğru zorladığında bile ona karşı koymuyorum. "Ashtyn?" şarkının sesini bastırarak bağırır.

"Sen... sendin." Nefes almakta zorlanmama rağmen söylemeyi başardım.

Gözleri benimkilere sertçe bakar ve elini sıkar, "Bebeğim..." diye homurdanır.

"Seni... benim yüzümden cezalandırdılar." Ne demek istediğimi anladığından emin değilim, çünkü nefesimi kesmiş olduğu için kendi mırıldandığım sözleri bile anlayamıyorum. Gözlerim yaşlarla doluyor ve yüzü bulanıklaşıyor.

Boğazımı bırakıp uzaklaşır, ben de gözlerimi kırpıştırarak öksürürken gözyaşlarımın akmasına izin veririm. Bana sırtını döner, ben de bir adım öne çıkarım. "Anlamıyorum," derim, dudaklarımı sertçe yalarım. "Saint'e mesaj attın." Uzaklaşır, kaslı vücudunun her yerinde kırbaç izleri görürüm. İyileşmiş ve solmuşlardır, ama hâlâ görülebilirler.

Haidyn, Saint'in babası beni annemin terapistine götürdüğünde bodrumdaki odada asılı gördüğüm adamdı. "Sen..." Dudaklarım titriyor. "Hâlâ asılıydın." O cep telefonunu eline alıp müziği kapatınca ona doğru bir adım daha atıyorum.

cep telefonunu alır ve müziği kapatır. Şimdi odayı dolduran ağır nefeslerimi duyabiliyorum. "Saint'e nasıl mesaj attın...?"

Hiçbir şey söylemiyor. Bir halter alıyor ve bir bankta oturuyor. Dirseğini dizine koyuyor ve tekrar egzersiz yapmaya başlıyor. "Haidyn..."

"Git, Ash. Meşgulüm." Beni keskin bir şekilde keser.

Burnumu çekip titrek ellerimle yüzümdeki gözyaşlarını silerim. "Neden sana zarar verdiler?" Beni görmezden gelmeye devam eder. "Benim yüzümünden mi?" Kendimi işaret ederim. Yutkunarak, geriye dönüp düşünmeye çalışırım... "Eylemlerin sonuçları olur, dedi. Seni cezalandırmaları için ne yaptın?" Soruyu sorduğum anda göğsüm sıkışır. "Damgalama..." Boğazımda bir yumru oluşur. "Beni uyuşturdun." Ayağa kalkar ve halteri bırakır, sinirli bir nefes verir. "Haidyn, çok üzgünüm," diye ağlarım.

Geri koşar ve bana uzanır, iki eliyle yüzümü kavrar. Gözlerimi kendininkilere bakmaya zorlar. "Bana özür dileme, bebeğim. Yaptığım şeyi yapmak istediğim için yaptım." Yüzümü bırakır, elini nazikçe saçlarımin arasında gezdirir.

"Ama bunu neden yaptın?" Gözlerimden yaşlar akarken onun gözlerine bakıyorum ve o bana yumuşak bir gülümsemeyle karşılık veriyor.

"Sana daha iyi bir hayatı hak ettiğini söylemiştim. Ve bunu içtenlikle söylemiştim."

Kaşlarını çatarak, bunun onunla ve o geceyle ne ilgisi olduğunu anlamaya çalışıyorum. O eğilip alnımı nazikçe öper. "Git artık, Ash. Saint yakında eve gelecek." Bunun üzerine telefonuna doğru yürür ve oynat düğmesine basar. Şarkı tekrar çalmaya başlar ve ben yavaşça kapıya doğru yürürüm.

Saint mi? Neden onu cezalandırmıyorlar? Haidyn'e bana adrenalini vermesini söyleyen oydu. Haidyn'in bana yanlış şeyi vermediğini nereden biliyorlar?

Sonra mesaj geldi. Haidyn o odada asılıydı, yani Saint'e cevap veren başka biri onun telefonunu alıp onun yerine geçmişti, böylece Saint onun nerede olduğunu merak etmeyecekti.

Onu ne kadar süre orada tuttular, tek başına, başı kapüşonlu, ağzı tıkanmış halde karanlıkta asılı?

Saint ve Kashton ona ne olduğunu biliyor mu? Buna kendim cevap verebilirim. Hayır. Onlara söylemezdi, ben de söylemeyeceğim. Onun sırrını saklayacağım. Lordlar kendi adamlarını küçük düşürmeyi severler. Haidyn ise kardeşlerine elektrik şoku ve kırbaçlandığını söylemeyecek kadar büyük bir adam. Bu da bana onu nasıl yakaladıklarını merak ettiriyor. Onu o odaya kandırarak mı saktular?

odaya mı kandırdılar? Kendini zincirlerle bağlamalarına gönüllü olarak izin mi verdi? Bu düşünce göğsümü acıtıyor.

Odayı terk ederken, kapıyı eski yerine çekip, uyuşmuş bir şekilde Saint'in odasına doğru ilerliyorum. Soyunup yatağa girip battaniyenin altına giriyorum ve gözlerimi kapatıyorum. Onu benim yüzümden cezalandırdıkları için nefret ediyorum. Çocukların incinmesini istemiyorum. Ya da benden nefret etmelerini. Üçünü de seviyorum.

Bu, Haidyn'in terapistle erkeklerin bana cinsel olarak nasıl davrandığına dair yaptığımız konuşmayı duyduğu anlamına da geliyor. Bana en yakın olduğum kişinin kim olduğunu sordu. Saint'in arkasından Haidyn'le birlikte olduğumu mu düşünüyorlar? Beni erkeklerin arasına girmek için kullanmaya mı çalışıyorlar?

Bu düşünce hoşuma gitmiyor. Midemi bulandırıyor çünkü bu durumdan iyi bir şey çıkmaz. Saint'i asla aldatmam. Saint yanımda olmadan Haidyn veya Kashton ile hiç birlikte olmadım. Onları bana öneren Saint'tir. Tam tersi değil.

Uyuşmuş bir şekilde tavana bakarak zihnimi boşaltmaya ve tüm bunların ne anlama geldiğini anlamaya çalışıyorum, ama bir cevap alamayacağımı biliyorum.

Bunun gerçek olamayacak kadar iyi olduğunu BILIYORDUM. Bugün Pazar ve terapistimin randevusu için beni aradılar. Bu hafta beni unuttuğunu düşündüm... hayır, umdum, ama hayır. Jessie'yi beni almaya gönderdi, ki bunu garip buldum, ama beni almaya kimi gönderirse göndersin hayır diyemezdin. Özellikle de, onun dediklerini yapmadığımda erkekleri kullanacağını bildiğim için. Babalarımın koyduğu kurallara uyacağım, sadece arkadaşlarımdan uzak durmak için.

Açık kapıyı görüyorum ve odaya giriyorum.

"Kapıyı kapat, Ashtyn," diye emreder, bana bakmadan bile.

Kapıyı çarparak kapatıyorum, o da başını kaldırıp gözlüklerini çıkarıyor ve gözlerini benimkilere dikeyor.

Masasının karşısındaki sandalyeye çöküp kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum. "Ben iyiyim." Konuya giriyorum.

Saint şu anda Carnage'da değil, ama döndüğünde çıplak ve onun yatağında olmak istiyorum. Keşke uyku hapım olsaydı. Kendimi bayılmak ve yatağa bir not bırakmak isterdim, döndüğünde benimle istediğini yapması için. Ama artık damgadan dolayı ağrım olmadığı için, hiçbir tür ağrı kesici almıyorum.

Öne eğilip masasına bir şey koyar. "O nedir?" diye sorarım.

"Hamilelik testi," diye cevaplar.

Gözlerimi ona dikiyorum. "Buna ihtiyacım yok."

"Ne kadar oldu, iki, üç hafta mı... Bir ay mı?" Masasındaki takvime bakar. "Devin'i görmedin ve herhangi bir doğum kontrol yöntemi talep etmedin. Ve Saint'in prezervatif kullandığını da hiç sanmıyorum."

"İğne oluyorum," diye yalan söylüyorum. Ne kullandığım onları ilgilendirmez.

Koltuğuna yaslanıp sinirli bir nefes verir. "Tuvaletimi kullan, Ashtyn. Sonuçları beklerken seninle birlikte bekleyeceğim."

"Bunu kabul edemem." Ayağa fırlıyorum. "Bu imkansız." Tamam, bu da başka bir yalan. Biriyle seviştiğinde, hamilelik her zaman bir olasılıktır ve o haklı. Saint hiç prezervatif kullanmadı.

Öne eğildi ve sivri kırmızı tırnağı masasının kenarındaki siyah düğmenin üzerinde durdu. Gözleri benimkilerle buluştuğunda, düğmeye bastı. "Ya bu çubuğa işersin ya da Devin buraya gelir, seni bağlar ve kanını alır. Hangisi olacak?"

Midem düğümlenir ve göğsüm onun tehdidiyle sıkışır. "Ama... ben... Hayır." Bunu bilirdim, değil mi? Belirtileri yok mu?

Ayağa kalkarak masasının etrafında dolaşıyor. "Düşündüğünün aksine, işleri senin için zorlaştırmaya çalışmıyorum, Ashtyn. Annenize, ona bir şey olursa sana bakacağıma söz verdim. Ve sana yardım etmek istiyorum. Sadece testi yap, tatlım." Bu sevgi dolu sözlerle irkiliyorum. Annem bana böyle derdi ve bir daha asla duymayacağımı sanıyordum. "Bana izin vermezsen sana yardım edemem."

Nefesimi sakinleştirmeye çalışıyorum, ama tek düşünebildiğim şey hamile olduğum ve beni asla bırakmayacak bir adam tarafından bu cehenneme hapsedildiğim. Saint bana söyledi... *Carnage bir çocuk için uygun bir yer değil.* Ve o koca, babalarımıza *hamile kalırsa hamileliği sonlandırmalarını ve ardından histerektomi yapmalarını* söylemiş. Hamile kalırsam bana ne olacak? Saint bir Spade kardeşi olduğu için sorun olmaz mı? Onun için daha mı kötü olur?

Gözlerim sol elime düşüyor ve yumruğumu sıkıyorum, yaptığımız şeyi ve cildimde kalan görsel hatırayı düşününce içimi bir korku kaplıyor.

Arkamda kapının açılma sesi duyunca dönüp Devin'in iki adamla birlikte odaya girdiğini gördüm. "Bana ihtiyacın mı var?" diye sordu

lanet olası suratına yumruk atmak istediğim kadına sorar.

Gözlerim ona kayar ve o bana seslenir. "Bu soru Ashtyn'e."

Boğazımdaki düğümü yutarak başımı sallıyorum. "H-ayır." Tek kelimedede sesim çatlıyor.

Kadın hamilelik testini alır ve bana uzatır. Onu alıp bitişik banyoya doğru yürürüm. Hamilelik testini açar, ilk gözyaşı yanağımdan düşerken şortumu çıkarırım. Oturur, gözlerimi kapatır ve sakinleştirici bir nefes alırım, var olduğunu bile düşünmediğim bir Tanrı'ya hamile olmadığımı dua ederim.

İşimi bitirip ellerimi yıkarım. Banyodan çıkıp ofisine geri döndüğümde, yine sadece ikimiz varız. Testi masasına koyarım. Ona bakmadım bile. İşimi bitirir bitirmez paketin içine geri koydum.

Karşısındaki sandalyeye otururken, kendimi uyuşmuş ve midem bulanmış hissediyorum. Testi çıkarır ve masasının üzerine koyar. Yüzünde bir gülümsemeyle gözleri benimkilere bakar. "Tebrikler, Ashtyn. Hamileymişsin."

Ona bakıyorum, nefesim kesiliyor. Olamaz. Ona inanmıyorum.

Testi yanındaki çöp kutusuna atıyor ve ön kollarını masanın üzerine koyuyor. "Saint bunun ondan olmadığını öğrenirse ne yapacaksın?"

"Bu onun." Fısıldayarak söylüyorum. Bundan yüzde yüz eminim.

Bana kaşlarını kaldırıyor.

Yanağımdan yeni bir gözyaşı akıyor ve burnumu çekiyorum. "Başka kimseyle birlikte olmadım

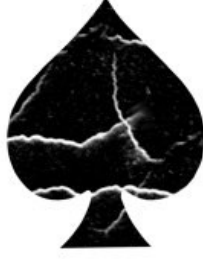
"Sana söyledim... Haidyn ve Kashton sevişmiyorlar..." "Senin amın."

"Senin amın." Başını sallayarak sözümü keser.

Oda bulanıklaşır ve vücudum titrer. "Hamile değilim." Dilim şişmiş gibi hissediyorum ve başım dönüyor.

"Ashtyn..." Diye iç geçirir. "Konuşmamız lazım."

YİRMİ DOKUZ

ASHTYN

Onun beni çağırdığını umursamadan ofisinden koşarak çıkıyorum. Artık hiçbir şey duyamıyorum. O kadar çok yalan. O kadar çok ihanet. Ve şimdi de bir bebek mi?

Nefes nefese, bir köşeyi dönünce birine çarpıyorum. Eller beni yakalayıp kaldırdığında çığlık atıyorum. Tekmeliyor ve direniyorum, ama beni bir odaya sürüklüyorlar. Babalardan biri. O beni almaya ve aşağıya götürmeye onları çağırmış. Bebeğimi öldürecekler, beni zorla rahim ameliyatına sokacaklar ve sonra bir hücreye atacaklar.

Saint, öğrendiklerinden sonra beni korumayacak. Bir el ağzımı kapatıyor, çığlıklarımı bastırıyor ve burnum o kadar tıkanmış ki nefes alamıyorum, bu yüzden çılgınca direniyorum.

"Şşş, Ashtyn, sakın ol." Tanıdık bir ses homurdanıyor.

Vücudum anında gevşer ve o ağzımı bırakır. Beni bir sandalyeye oturtup önümde diz çökerken ben hıçkırarak ağlarım. "Ne oluyor lan?" Ellerini titreyen uyluklarımın üzerine koyar ve bacaklarımı okşar.

"Ben... hamileyim," diye ağlıyorum, ona güvenebileceğimi bilerek.

"Kahretsin." Elini saçlarında gezdirerek iç çeker. "Saint biliyor mu?"

Gözlerimden yaşlar akarken başımı sallarım ve akan burnumu silerim.

"Onu arayacağım." Ayağa kalkar ve cebinden cep telefonunu çıkarır, ben de elinden telefonu alırım. "Ash..."

"Hayır, yapamazsın," diye bağıyorum ve o titreyen omuzlarımı tutuyor. "Sorun yok," diye beni yatıştırıyor.

O çok yanılıyor. "Hayır." Hızla başımı sallarım. "O beni aldattı."

Kaşları çatılır. "Ne? Hayır. O asla..."

"Beni aldattı." Nefes almaya çalışıyorum ama boğazım kapanıyor. "Sen... yapamazsın."

"Ashtyn."

"Ona söyle." Tişörtünü kavrar ve yüzümü ona gömerim. Kollarını bana dolandır ve ben ağlamaya başlarım, onun aldattığını tekrar tekrar söylerim, ne demek istediğimi anlayacağını umarak, çünkü şu anda lanet olası bir cümle bile kuramıyorum.

"Ne yapacağımı biliyorum," diye beni temin ediyor. "Bana güven."

SAINT

Bisikletimle Carnage'ın önüne geliyorum. Garaja koymaya bile zahmet etmiyorum. Onu ön tarafta park edip merdivenlerden yukarı koşuyorum. Bütün gün Lords'un evindeydim. Saçma sapan bir görev için zorunlu toplantı vardı. Neden benim katılmamı istediklerini bile bilmiyorum. Carnage'dan emirlerimi alıyorum.

Binaya girer girmez odama doğru ilerliyorum ve içeri koşarak Ashtyn'in yatağında battaniyenin altında derin uykuda olduğunu görüyorum. "Selam tatlım." Gömleğimin arkasını tutup başımdan geçiriyorum, tam o sırada yatak odamın kapısı açılıyor. "Ne oluyor lan?" Dönüp babamın içeri girdiğini görüyorum. "Önce kapıyı çalabilirdin." Gömleğimi yere attım. Ya Ashtyn'in içine girmiş olsaydım? Babamın onu görmesini hiç istemiyorum, çıplak görmesini ise hiç istemiyorum.

Bana ve sonra yatakta uyuyan ona baktı. "Bugün seansı vardı."

Kaşlarımı çattım. "Ve?"

"Üzüldü ve ilaç alması gerekti."

"Ne yaptı?" diye bağırırım ve ona doğru adım atarım. "İlaç vermek ne demek lan?" Geri dönüp ona bakarım. Ashtyn karnının üstüne yatmış, başı benden uzak, üstü battaniyeyle örtülmüş. Battaniyeyi çekip çıkarırım ve ellerimi çıplak sırtına koyarım. "Ashtyn?" Onu sarsarım ama tepki almam. "Ash, tatlım? Uyan." Onu sırt üstü çeviriyorum, ama vücudu hala hareketsiz. Battaniyeyi boynuna kadar çekiyorum, başı yana yuvarlanıyor. Soğuk yanağını tutuyorum ve gözlerini açmaya zorluyorum. Göz bebekleri büyümüş. "Ona ne verdin lan?" diye bağırıyorum, ayağa kalkıp babama dönüyorum, ama o da şimdi orada. Babamın onunla yattığına yemin ederim ve onu Carnage'ın yanında tutmasının tek nedeni bu.

"Sadece uyku hapıydı," diye cevaplar.

"Bundan şüpheliyim," diyorum ve babama bakıyorum. "Bir anlaşmamız vardı."

"Oğlum..."

Onu durdurmak için elini kaldırdı ve bana doğru adım attı. "O iyi, Saint. Sadece iyi bir gece uykusu çekiyor. Annesinden bahsettik ve

çok üzüldü. Onu teselli edemedik. Akşam yemeğini isteyerek yedi ve yatağına gitti. O zamandan beri burada tek başına."

"Odama girme." Anlamamış olabilir diye kapıyı işaret ediyorum.

"Saint..."

"Defol git dedim!" diye bağırırım, kalbim göğsümde çarpıyor. Kendini ne sanıyor bu kadın? Ve Ashtyn neden bir şey almayı kabul etti? Ben yokken? Ne zamandır baygın? Ve kim bilir odama kimler girip çıkmıştır?

Orospuya öfkeyle bakarken, o çenesini kaldırır ve homurdanarak arkasını dönüp odamdan çıkar. Babam da onu takip eder. Kapıyı çarparak kapatır ve arkalarından kilitlerim. Sonra soyunmayı bitirir ve onunla birlikte yatağıma girerim. Onu kendime doğru çekerim ve yüzündeki koyu saçlarını kenara iterim. Gözleri ağlamış gibi şişmiş ve burnu kırmızıdır.

İnanamıyorum. Annesi mi? Yani, evet, annesinin öldürülmesine üzülmüştü. Ama çok yakın değillerdi. O geceden beri annesinden hiç bahsetmemişti.

Uzanıp komodinden cep telefonumu alıyorum ve erkeklerle olan grup sohbetini açıyorum.

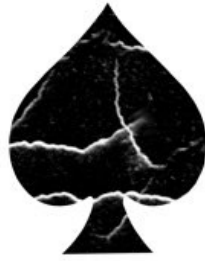
Ben yokken Ashtyn'i gören var mı?

Kashton: Hayır. Hala Melony ile dışarıdayım.

Haidyn: Bütün gün Carnage'da değildim.

İç çekerek, telefonumu komodinin üzerine geri koyup onun yanına uzandım. Elim nazikçe yumuşak saçlarını okşadı ve soğuk yanağına bir öpücük kondurdu. Yerleşip gözlerimi kapattım, ben de biraz uyumaya hazırdım.

OTUZ

ASHTYN

Carnage'da çok uzun süredir mahsur kalmadım ama şimdiden depresyona girmeye başladım ve Saint'in bunu fark ettiğini düşünüyorum. Son derece tatlı davranıyor. Beni meşgul tutup, ölen annemi düşünmemem için uğraşiyor çünkü geçen hafta eve geldiğinde beni baygın bulduğunda bunun nedeninin bu olduğunu düşünüyor. Gerçekten de daha farklı bir neden olamazdı.

Sürekli panik halindeyim. Hamile olduğumu ve bunu ondan sakladığımı öğrenmesi. İyi bir sonuç yok. Sadece zaman kazanmaya çalışıyorum, beni ve bebeği kurtaracak bir çözüm bulmaya çalışıyorum. Beni sikmek onun dikkatini dağıttığını düşünüyor ve bir bakıma öyle de. Ona bedenimi verdiğimde hiç düşünmek zorunda kalmıyorum. Ama yorgunum, zihinsel ve fiziksel olarak bitkinim.

Ondan bu sırrı saklamak beni hasta ediyor. Ya da belki hamilelikten olabilir. Her halükarda, durum gittikçe kötüleşiyor.

Saat neredeyse sabah üç ve kendimi Carnage'ın ana binasında amaçsızca dolaşırken buluyorum. Uyuyamadım. Zihnim, bundan sonra geleceğimin nereye gideceğini anlamaya çalışırken saatte yüz mil hızla çalışıyor. Eskiden bir geleceğim olmadığını düşünürdüm, ama şimdi bunun doğru olduğunu anlıyorum.

Dün gece ona buradan ne zaman ayrılabilceğimi ya da normal bir hayat sürebileceğimi sordum. Cevabı, babam geri dönene ve her şey yoluna girene kadar burada saklanmam gerektiği oldu. Saçmalık. Bana duymak istediğimi düşündüğü şeyleri söylüyor. Buraya gönderilenler kaçamaz. Geçen ay burada, hayal bile edemeyeceğim kadar çok kötülük gördüm. Lordların hasta olduğunu düşünürdüm, ama Spade babalarının yaptıkları gerçekten iğrenç. Keşke Saint ve ben kaçıp bir aile kurup sonsuza kadar mutlu yaşayabilsek. Ama annemin bir zamanlar söylediği gibi, Lordlar hayatlarındaki kadınları sevmezler. Burada geçirdiğim zaman, onun haklı olduğunu kanıtladı.

Hamile olduğum belli olmaya başlayana kadar ne kadar zamanım kaldığını bilmiyorum. Ama belli olduğunda, her şey bitecek. Ona sonsuza kadar yalan söyleyemem.

Koridorda yürüyorum ve köşeyi dönünce aralık bir kapı görüyorum. Omzumun üzerinden geriye bakarak, takip edilmediğimden emin oluyorum. Bu duvarlar içinde o kadar çok insan öldürüldü ki, sanki ruhları burada kalmış gibi, her zaman soğuk bir ürperti hissediyorsunuz.

Kapıyı itip içeri giriyorum ve duruyorum. Gördüğüm manzara karşısında vücudum kaskatı kesiliyor. Dört adam yüzüstü yatıyor ve kan yerleri kaplıyor. Kanın yerdeki drenajlardan damlama sesi soğuk odada yankılanıyor.

Daha önce ceset görmüştüm, ama bunlar... farklı görünüyordu. Hepsı başlarında siyah başlıklar vardı ve kolları arkadan kelepçelenmişti. Tabii ki öldürülmüşlerdi, infaz tarzında.

Onlardan birinin yanına gidip eğildim ve başlığının üst kısmını dikkatlice çektim. Üzerini kaplayan kan yüzünden yapışkandı, ama çıkarmayı başardım. Onu yere attım ve ortasındaki deliğe baktım. Midem bulandı ve nefesim kesildi.

Eğilip, kelepçeli bileklerine bakıyorum, kollarını çekiyorum ve bir alyans dikkatimi çekiyor. Basit bir gümüş yüzük. Onu çıkarıp yüzüme yaklaşıtıyorum. İçine kazınmış kelimeleri görmek için gözlerimi kısıyorum.

"Hey?" diye bir ses duyulur ve iki adamın orada durduğunu görünce hızla geri adım atarak yüzüğü düşürürüm. "Ne halt ettin sen?"

İkisi de Lordlar maskesi takmış ve vücutlarının tamamını kaplayan pelerinler giymişler. Eldivenleri bile var. "Ben... şey..."

"Muhafızları çağır," diye birisi diğerine seslenir.

Sesleri değiştirilmiş, bu yüzden kim olduklarını anlayamıyorum. Ellerimi kaldırıyorum. "Ben yapmadım. Onları buldum..."

"Saçmalık!" diye bağırarak sözümü kesti.

Diğeri odanın diğer tarafına yürür ve interkom düğmesine basar. "Kod 26," diye bağırır ve ben titreyerek bir adım daha geri çekilirim.

"Yemin ederim." Gözlerim yaşlarla doldu. Dört adamı nasıl öldürebilirdim ki? Asla yapmazdım. Onları bağlamak bir yana. Silah mı? Silahım bile yok.

"Onu tutun," diye bağırır interkomun yanındaki adam ve ben dönüp koşmaya başlarım.

Bir köşeyi dönerken bir el saçımı kavrar. Çılgılık atmak isterim ama başka bir el yüzüme tokat atar. Bir odaya çekilir ve duvara yapıştırılırım. Ortam zifiri karanlıktır. Gözlerimin karanlığa alışmasını beklerken, herhangi bir şeye odaklanmaya çalışarak hızla gözlerimi kırıştırırım.

Sert bir vücut bana bastırırken, iki adamın beni aramak için kapının dışındaki koridorda koştuklarını duyuyorum. "Ses çıkarma," diye bir ses kulağıma fısıldıyor ve ben inliyorum. "Yoksa ölürsün."

SAINT

Kulağımda çalan cep telefonumun sesiyle uyanıyorum. Sanki bir arabanın kornası çalıyor gibi. Bakmaya bile tenezzül etmeden, onu görmezden gelip yuvarlanarak kolumu Ashtyn'in üzerine atıyorum. Tek hissettiğim serin çarşaflar olunca gözlerim birden açılıyor.

"Ashtyn?" Oturup soluma bakıyorum. Yorganı çekip geri çekiyorum, kimse yok.

Telefonum tekrar çalıyor ve elime alıp baktığımda kod 26 yazıyor. "Siktir!" diye tıslıyorum ve telefon çalarken yataktan atlıyorum.

"Ne oluyor lan?" Kashton olduğunu görünce soruyorum. "Kodun Ashtyn için olduğunu duydum," diye aceleyle söylüyor.

"Hayır." Midem düğümlenir. "Olamaz."

"O seninle mi?" diye sorar.

Çıplak durup dağınık yatağıma bakıyorum.

"Siktir." Sessizliğime küfrediyor. "Onu aramana yardım edeceğim. İki dakikaya oradayım." Telefonu kapatıyor ve ben hemen Haidyn'in telefonunu arıyorum.

"Alo?" diye sorar, sesi kaba.

"Neredesin lan?" Kendime gelip bir kot pantolon giymeye başlıyorum.

"Yataktayım. Sen neredesin lan?" Esniyor. Herhalde hiçbir şey onu uyandıramaz.

"Ashtyn kayıp ve kod 26 durumundayız." Bir tişört giyiyorum.

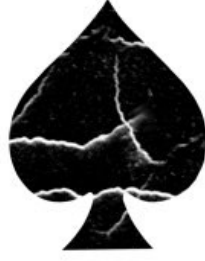
"Siktir." O, artık daha uyanık bir sesle iç çekiyor. "Ne yapmamı istiyorsun?"

"Kalk, giyin ve muhafızlardan önce onu bulmaya yardım et." Sebepsiz yere alarm vermezler. Ama ondan önce onu bulurlarsa, onunla konuşmama izin vermeleri günler sürebilir. O asla kod gerektirecek bir şey yapmaz.

Onu kontrol etmek için tek bir şansın var. Eğer işleri batırırsa, bodruma gider.

"Uyandım," diye beni temin eder ve sonra ona ayrılacağımızı ve onu önce bulursa beni aramasını söylerim.

OTUZ BİR

ASHTYN

Loş koridorda koşarken arkama bakıyorum. Saçlarım gözyaşlarıyla ıslanmış yüzüme yapışıyor. Nefes alıp, yanımı tutarak keskin acıyı görmezden gelmeye çalışıyorum.

"ASH!"

Nefesim kesilir ve kendi ayaklarımın üzerine takılıp düşerim, ama yüzüstü düşmemek için kendimi tutarım. Karanlık bir odaya yan adımla girerim ve kapıyı açarak kendimi korurum, sırtımı iç duvara dayayarak kapının beni gizlemesini sağlarım. Belki kapının açık olduğunu görürlerse buraya bakmayı akıllarına getirmezler. Kanlı ellerimle yüzümü kapatarak hıçkırıklarımı bastırırım.

Sesini duymalarına izin verme.

"Ash," diye seslenir Kashton, beni irkiltir. "Nereye gitti bu kadın?" diye homurdanır.

"Bilmiyorum. Ama onu bulsak iyi olur. Sen şu tarafa git, ben bu tarafa gideceğim," der Saint ve sesinin tonu bile göğsümü sıkıştırır.

"Haidyn nerede lan?" diye sorar Kashton.

"Ona ayrılmamız gerektiğini söyledim. O hastaneyi kontrol ediyor. Onu önce bulursa beni arar," diye cevaplar Saint.

Onlar sessizleştikten sonra gözlerimi kapatıyorum, sırtımı soğuk duvara dayayıp, beni yutmasını ve görünmememi diliyorum.

Birisi yaklaşırken ayak sesleri ağırlaşır ve ben inlememek için dilimi ısırırım. Sulanan kirpiklerimi açarak başımı çevirip kapının aralığından bakarım ve Kashton'ın cep telefonunda bir şeyler yazarak yanımdan geçtiğini görürüm.

Burada asla hayatta kalamayacağımı biliyordum, ama şimdi başka seçeneğim yok. Spade kardeşler istedikleri gibi gelip gidebilirler. Onlar benim gibi burada tutsak değiller. Benim için ne kadar önemli olsalar da, gitme ihtiyacımı asla anlayamayacaklar. Kaçma ihtiyacımı. Özellikle Saint. Onu hayatımda olmayacağını bilmek fiziksel olarak ne kadar acı verse de. Ben gittiğimde, o hayatına devam edecek ve başka bir kadınla birlikte olacak. Bu, bir lord olmanın bir parçası: evlilik, çocuklar. Dünyaya daha fazlasını sunmak zorundalar. Böylece, bir gün öldüklerinde, adlarını devam ettirecek bir varisleri olacak.

Kashton gözden kaybolunca, sırtımı tekrar duvara dayayıp derin bir nefes alıyorum ve sonra duvardan itiyorum. Titrek elim kapının kenarını kavrar ve yavaşça kendimden uzaklaştırırım, böylece kapının arkasından çıkabilirim. Kapı gıcırda ve kalbim hızla çarparak bir saniye nefesimi tutarım. Bir anlık sessizliğin ardından odadan çıkmak için adım atarım, ama bir el göğsüme çarpar ve beni tekrar içeri iter.

"Seni arıyorduk, tatlı şey." Kashton'ın kahkahası beton odayı doldurur ve kalbim bir an durur. "Saklambaç mı oynuyordun? Seni ilk bulan ödül ne olacak?"

Sulanan kirpiklerimin arasından mavi gözlere bakıyorum. Kanla kaplı olduğumu fark edince bana sertçe bakar. "Ne oldu lan, Ashtyn?" Kashton, şakacı tavrını bırakıp sertçe sorar.

"Şşş." Onun siyah tişörtünü çekerek, görülmemesi ve duyulmaması için onu odanın içine doğru çekerim. "Sesini alçalt," diye sertçe fısıldarım, panik başlar. Beni durdurmalarına izin veremem.

"Sessiz olmayacağım. Ne oldu lan? O senin kanın mı?" Tişörtümü yukarı çekiyor, ama onu itip tişörtü aşağı çekiyorum. "Başın büyük belada, Ash. Herkes seni arıyor. Hadi." Elimi tutup beni odadan çıkarmak istiyor.

Geri çekilirim ve o tekrar bana dönerek yüzleşir, ama ben yumruğumu burnuna indiririm.

"Siktir." Geriye sendeler ve burnunu tutar. "Ne oluyor, Ash?" Elini yüzünden çektiğinde, kan çenesinden akıp tişörtüne damlar.

Onun hayalarına dizimi vuruyorum ve o inleyerek yere düşüyor. Koridora koşuyorum ve geldiğim yönün tersine doğru koşuyorum. Koridorun sonuna geldiğimde, yavaşça köşeyi gözetliyorum ve Saint'in yaklaştığını görünce hemen sırtımı duvara dayıyorum. Kashton'ın beni takip etmediğinden emin olmak için gözlerimi diğer yöne çeviriyorum.

"Ash, ne oluyor? Neredesin?" Saint seslenir. "Seni bulacağız tatlım. Ama teslim olmazsan seni koruyamayız."

Haklı. Kendimi onlara teslim edersem, beni koruyabilirler, ama yine de yeterli olmaz. Üç adam beni bir ordu dolusu adamdan kurtaramaz. Beni yok ederler. Parçalarlar. Tek sahip olduğum şey Spade kardeşler. Annem öldü, kardeşim beni burada bıraktı ve babam... o piç kurusu kim bilir nerede. Ve bebek... Onun hayatını şansa bırakamam.

O, bana sunulanlardan daha iyi bir hayatı hak ediyor. Bu cehennemde hayatta kalamaz. Hayatta kalsa bile, onu görmeme ya da hayatının bir parçası olmama asla izin vermezler. Ve benim eylemlerim yüzünden onların cezalandırılmasını istemiyorum. Beni korumaya çalışırlarsa, başları belaya girer. Ben buna değmem.

Elimi ön cebime sokup anahtarları hissediyorum, yeni gözyaşları yüzümden akıyor. En azından bir kişi benim tarafımdaydı. İhtiyacım olan tek şey buydu. Bir şans.

"Sesini çıkarma," diye bir ses kulağıma fısıldadı ve ben inledim. "Yoksa ölürsün."

Akan burnumdan keskin bir nefes alıyorum. "Bunu yapabilir misin?"

Hızla başımı salladıktan sonra, elini ağzımdan çekiyor ve ben derin bir nefes alıyorum. Elim tutuyor ve içine bir şey koyduğunu hissediyorum. Anahtarları avucumda sıkıca tutup omuzlarım titreyerek hıçkırarak ağlıyorum.

"İyi şanslar," diye fısıldadı ve boğazımdaki yumruyu yuttum.

Bunu yapabilirim. Sadece sevdiğim her şeyi geride bırakmak anlamına geliyor. Ama hiçbir şey sonsuza kadar sürmez. Benim dünyam bunu sana küçük yaşta öğretir. Sürekli kabuslar görenlere tatlı rüyalar satamazsın.

Derin bir nefes alıp saçlarımı geri çekiyorum ve Saint odalardan birine girerken yavaşça köşeyi tekrar gözetliyorum. Duvardan itip koşturmak devam ediyorum, onlardan olabildiğince uzaklaşmam gerekiyor. Kashton'ın ona yerimi söylediği için her an cep telefonunun çalmasını bekliyorum.

Koridorun sonundaki bir kapıyı iterek açtım, merdiven boşluğunun iç duvarına çarparak çıkardığı gürültüyü görmezden geldim ve üç kat merdiveni koşarak birinci kata indim. Gecenin bu saatinde burada kimse yoktu. Morg, kimsenin olmak isteyeceği son yerdi. Ölüm kokuyordu ve formaldehit kokusu sinmişti. Son birkaç haftadır her ne pahasına olursa olsun oradan uzak durmuştum ama çaresiz zamanlar çaresiz önlemler gerektirir.

Carnage, terörün hüküm sürdüğü bir şehirdir. Ölümle bile kaçamayacağınız bir hapisane. Ruhunuzu ele geçirir ve zihninizi talep eder. Bir insanı yeterince uzun süre hapsedecek olursanız, tek amacının hizmet etmek olduğuna inanmaya başlar. Tekerlek üzerinde koşan bir hamster gibidir — asla bir yere varamazsınız.

Yükselen kusmuğumu yutuyorum ve kanlı ellerimle yüzümdeki gözyaşlarını siliyorum. Koridorda ilerlerken, tavandan sarkan bir **ÇIKIŞ** işareti görüyorum ve rahat bir nefes alıyorum.

Çok yaklaştım.

Köşeyi dönüp duruyorum. Tenis ayakkabılarım yerde gıcırıyor. Midem düğümleniyor ve yeşil bir çift göz bana bakınca vücudum titremeye başlıyor.

"Hayır." Beni nasıl buraya kadar geçebildi? Asansörü kullanmış olmalı.

Onu görmek, durumu daha da zorlaştırıyor. Onunla ilgili son anımın, bu akşam onun yatağında geçirdiğimiz anlar olmasını istiyordum. Dudakları dudaklarımda, elleri saçlarımda, bana "benim küçük fahişem" diyordu. Sonra, beni kollarında uykuya daldı ve spermi amımdan akıyordu. Hâlâ ıslakım.

İnleyerek bir adım geri çekildim.

Saint benim adımlarımla aynı adımlarla bana doğru geliyor. 195 santimlik boyuyla 165 santimlik boyumu gölgede bırakıyor. "Ne halt ediyorsun, Ash?" diye bağılıyor, beni irkiltiriyor. "Ne...?" Gözleri kanlı giysilerime düşüyor. "Tanrım!" diye tıslıyor, ellerini kaldırıp dağınık siyah saçlarını okşuyor. Onu becermeden önce kafası bacaklarımdan arasındayken ben yapmıştım bunu.

Onu iki saat önce terk ettim. Şimdi saat sabahın üçü. Beni *almaya* uyanmış olduğu kesin. "Bunu sana kim yaptı?" Sesi koridorda yankılanıyor.

"Şşş." Dudaklarım titriyor.

"Ciddi misin sen?" diye sorar. Bana uzanır, kolumu tutar ve beni kendine doğru çeker. Giysileri benim kanımla kaplanmıştı. "Herkes seni arıyor. Seni benim bulduğum için şanslısın." Beni koridora geri sürükler, Kashton'ın beni yukarıda bulduğundan haberi olmadığını belli eder.

"Hayır, lütfen... Saint..."

Beni döndürür, sırtımı beton duvara dayar ve bir kez daha üzerime çıkar, beni olduğum yerde sabitler. Büyük, kaslı vücudu, söyleneni yapmadığım için öfkesiyle titrer. "Nereye gideceğini sanıyorsun? Kaçamazsın..."

"Denemeliyim." Onu kesiyorum.

Beni bırakır ve bir adım geri atar. "Ciddi misin?" Koyu renkli kaşları çatılır. "Buradan gitmek için hayatını tehlikeye atacaktı mısın?" Sesi yumuşar. "Beni terk etmek için mi?"

Boğazımdaki düğümü yutuyorum ama cevap vermiyorum. Veremem. Bundan nefret ediyorum. Hayatımızdan. Buradan ayrılmaya karar vermek, şimdiye kadar vermek zorunda kaldığım en zor karardı

ama başka seçeneğim yok. Lordlar her zaman sizi köşeye sıkıştırırlar. Sizi sınamak için yaşarlar ve eğer başarısız olursanız, zaten ölürsünüz.

Ona gerçeği söyleyebilirdim, ama benden ne sakladığını biliyorum. Bu bir kaybet-kaybet durumu. Onu belaya sokan ben olmayacağım, bu yüzden kendimi bu durumdan uzaklaştıracam.

Hızla beni baştan aşağı süzer. "Sana dokunan her kimse onu öldürecek, Ash. Ama beni terk etmene izin vereceğimi düşünüyorsan, aklını kaçırmışsın demektir."

Benimle gel. Bu sözler aklıma geliyor, ama dudaklarımı hareket ettiremiyorum. Saint, Carnage'ı asla terk etmeyecek. Burası onun evi. Onun dünyası. Onun geleceği. Ben sadece onun yattığı bir kıyım. Bir Lord, unvanını bir kadına tercih etmez. Birbirimize söz vermiş olmamızın bir önemi yok. Bir gün sözümü tutamayacağımı biliyordum.

Kollarımı kendime doluyorum. Neden birdenbire kendimi korumaya ihtiyaç duyduğumu bilmiyorum. Ondan değil. Saint'in bana asla zarar vermeyeceğini biliyorum. Zarar vermek için değil. Ona bedenime boktan şeyler yapmasına izin veriyor muyum? Evet. Ama bunu seviyorum. Kendi zevki için bana asla işkence etmez. Beni korudu ve en kötüsünden kurtardı. Ama artık güvende değilim. Artık bu cehennemde benim için en büyük tehdit o değil.

Elini uzatıyor, parmak eklemleri gözyaşlarıyla ıslanmış yüzümde aşağı doğru kayıyor. Berbat görünüyor olmalıyım çünkü kendimi bok gibi hissediyorum. Hareketi çok basit, çok hassas. Onu geride bırakma planımı yeniden düşünmememe neden oluyor. "Tatlım..."

"Aşağıdalar." Bir gardiyan, az önce geldiğim merdiven boşluğundan sesleniyor. Kurşun geçirmez yeleklerine takılı telsizlerden konuştuklarını tahmin ediyorum. "Morg."

Ve bir anda, buradan neden gitmem gerektiğini hatırlıyorum. Duvardan itip ters yöne koşuyorum, ama Saint beni geri çekiyor. Gömleğimi çekerek, neredeyse boğazımı sıkıyor. "Ash..."

"Lütfen?" Bacaklarım tutmaz ve o da beni bırakır, soğuk zemine düşmememe izin verir. Ellerim ve popomla geriye doğru kaymaya başlarım. Bacaklarımla tekmeliyorum, böylece beni tekrar yakalayamaz.

"İşte buradasın, küçük sürtük!" Gardiyan Saint'in yanından koşarak geçer ve saçımı tutar. Beni ayağa kaldırır ve yüzümü duvara çarparak bağırmamı sağlar. Ön kolu enseme bastırır, yüzümü ve vücudumun önünü duvara çarpar. Bira göbeği beni ezip geçer ve kıkımda onun sikini hissedebilirim. Bu beni kusmak istememe neden olur.

"Dur!" diye bağıır Saint ve adamı benden uzaklaştırır. Duvardan bir adım geri çekilirim ve derin bir nefes alırım. "Ona bu kadar sert davranmana gerek yok. O yanlış bir şey yapmadı," diye beni savunur. Saint'in bir özelliği de budur, her zaman arkamda durur. Bu kararı bu kadar zor kılan da budur.

Gardiyan Saint'in elini itti. "Bu senin hatan." Parmakla Saint'in yüzünü işaret etti. "Ona çok fazla özgürlük tanıyorsun."

Ne? Neden böyle bir şey söylesin ki? Saint, benim ne yapabileceğime karışamaz. Özgürlük mü? Carnage'da kimse özgür değil. Spade kardeşler hariç. Ama onlar bile Lordlara hizmet etmek zorundalar. Göğüslerinde damga taşıyorlar, bu yüzden bedelini ödemek zorundalar.

Saint, Kashton ve Haidyn Carnage'in ürünleridir. Bir gün, Spade kardeşlerin yeni nesli bu cehennemi ele geçirecek ve ben o zaman burada olamam. Gerçek şu ki, onlar bu şansı elde etmeden önce ben ölmüş olacağım. Bu yüzden şimdi buradan çıkmam gerekiyor. Beni ve bebeği kurtarabilecek tek kişi benim.

Titrek dudaklarımdan çıkan iniltiyi tutamıyorum ve gardiyanın gözleri bana çevriliyor. Elini uzatıp telsizindeki düğmeye basıyor ve konuşuyor. "Ceketi getirin."

Göğsüm sıkışır. *Lütfen, hayır.* Beni ona koymalarına izin veremem. Beni günlerce orada bırakabilirler. Beni unutabilirler. Başkalarının o şeyin içindeyken üstlerine işediklerini ve sıçıklarını gördüm. Açlıktan ölmelerini saymıyorum bile. Saint ve Haidyn beni ona bağladıklarında, sadece bir saat kadar sürdü, ama uyanık olduğum süre boyunca yaşadığım işkence gibiydi.

Gözlerim yaşlarla dolarak Saint'e bakıyorum ve o, gardiyanın emrini duyunca keskin çenesini sıkıyor, bunun ne anlama geldiğini çok iyi biliyor. "Buna gerek yok," diyor sert bir sesle.

"Kapa çeneni, evlat. Senden emir almam." Gardiyan Saint'i başından savar.

"Onu oraya sokmayacaksın!" Saint ona bildirir. "O orospuya ne istersem yaparım."

Onlar tartışırken, bunun benim için en iyi şansım olduğuna karar veriyorum. Ayağa kalkıp koşmaya başlıyorum. Saçımın arkası çekiliyor, binlerce iğne gibi iğneler kafa derimi deliyor ve sırt üstü yere çarpılmadan önce ayağımdan çekiliyorum. Nefesim kesilir ve gözlerimin önünde noktalar dans eder. Yanıma yuvarlanır, karnımı kucaklar, gözlerimin arkasında patlayan ve omurgam boyunca enseme doğru yayılan acıdan öksürürüm. Parmaklarım ve ayak parmaklarım darbeden dolayı karıncalanmaya başlar.

"Ona dokunma lan!" diye bağılıyor Saint, ardından ikisi boğuşmaya başlıyor.

Dizlerimin üzerine çöktüğümde, koridorda yüksek bir patlama sesi duyulur ve bir an için kulaklarım sağır olur. Kulaklarımı ellerimle kapatıp çınlamayı bastırmaya çalışırım ama işe yaramaz.

Yukarı baktığımda, gardiyanın dizlerinin üzerine çöktüğünü ve sonra yüzüstü yere düştüğünü görüyorum. Saint'in gardiyandan aldığı silahı indirdiğini izlerken kulaklarımda çınlama sesi daha da yoğunlaşıyor. Silahı kot pantolonunun beline sokuyor ve ölü gardiyana öfkeyle bakıyor.

Titrek bacaklarımla ayağa kalkıp, adamın altında büyüyen kan gölünün etrafından geçmek için sırtımı duvara dayadım. Üzerimde zaten yeterince kan vardı.

"Saint," diye nefes nefese onun arkasına koşuyorum.

"Gidelim." Kolumu tutar ve beni geldiğim yöne doğru koridordan sürükler. Yapamam. Geri dönmeyeceğim. Çok yaklaştım.

Tiştörtünü yukarı çekip, kot pantolonunun arkasına sıkıştırılmış silahın kabzasını kavradım ve onu çıkardım. İkimiz de durduk ve zaman yavaşladı, silahı sırtına dayadım, bundan sonra geri dönüşün olmadığını biliyordum.

O kaskatı kesilir, tiştörtünün ince kumaşı gergin kaslarına gerilir, elleri yanlarında aşağıda kalır. Yavaşça dönüp bana bakar. Namluya baktığında gözleri kısılır. "Tanrı aşkına, Ash. Sen gerçekten aklını kaçırmışsın." İç çeker ve gözleri empatiyle yumuşar, sanki o kadar acınası bir durumdayım ki bana gerçekten acıyor.

Öyleyim, ama annem gibi olmayı reddediyorum. Çocuğum için elimden gelen her şeyi yapacağım. Onları her şeyin önüne koyacağım ve güvenli ve sağlıklı bir ortamda büyümelerini sağlayacağım. Bu döngüyü ben kırmazsam, kim kıracak?

Göz yaşlarım yüzümden akarken, silah elimde titriyor, ama bacaklarım genişçe açılmış, sanki fırtınaya hazırlanan bir gemi gibi yere sabitlenmiş durumda.

Kollarını yanlara açarak bana doğru bir adım atıyor, silah şimdi göğsüne bastırıyor ve ben sendeleyerek bir adım geri atıyorum.

"Tatlım." Bana takma adıyla sesleniyor ve bu beni ağlatıyor. "İkimiz de beni vurmayacağını biliyoruz. Hadi ama." Yükseltilmiş elleriyle silahı ona vermemi işaret ediyor. "Ben burada seninle birlikte olacağım. Sana hiçbir şey olmayacak. Bunun için ben garanti veriyorum." Babaları tarafından cezalandırılmaktan bahsediyor.

babaları tarafından cezalandırılacağından bahsediyor. Ama benim bildiklerimi bilmiyor. En azından şimdilik.

Kimse Carnage'dan ayrılmaz. Asla. Ve bunu deneyenler yakalandı ve bir daha gün ışığını görmedi. Dünya zaten benim öldüğümü düşünüyor; beni burada öldürseler kimse beni özlemez.

Saint ekliyor, "Ne olduysa bitti ve sana dokunanlar bedelini ödeyecek." Gözleri arkamdaki kanayan cesede düşüyor, sonra tekrar benimkilere bakıyor.

Saint'in benim için ne yapacağından hiç şüphe etmedim, çünkü sevdiklerini nasıl koruduğunu bizzat gördüm. Ama bazı şeylerin onun sınırlarının ötesinde olduğunu ben de biliyorum. Ben onun karısı ya da çocuklarının annesi olmak için yaratılmadım. Ben sadece o gelene kadar kullandığı bir fahişeyim. Ve bu, kabullenmesi en zor şey. Yeminlerimizi, Lordlar onun yeminine ihanet ettiğini öğrendiklerinde hiçbir anlam ifade etmeyecek.

Dudaklarımdan bir kahkaha kaçıyor. Kendimi çılgın hissediyorum, saatli bir bomba gibi. En ufak bir şey bile beni patlatabilir. "Bitti mi? Asla bitmeyecek," diyorum boğuk bir sesle, onun umursamazlığından nefret ederek. Ama o bu hayatta büyüdü. O bir Lord. Soyu, benim katlanmak zorunda olduğum şeyleri asla yaşamayacağını garanti ediyor. O bir erkek. Ben ise bu yerde çürüyene kadar hepsinin kullanacağı bir fahişeyim.

Uzaklardan gelen sesler duyuyorum, ardından ayak sesleri geliyor. Beni almaya geliyorlar. Ve içlerinden birinin elinde ceket olduğunu biliyorum. Beni cekete bağlayıp saçımdan tutup koridorda sürükleyecekler... eğer şanslıysam. Ya da boynuna ip dolanmış ve onu sürükleyen kadın gibi.

"Hadi tatlım. Uslu bir kız ol ve silahı bana ver."

İyi kız mı? Onun bu sözleri karşısında dizlerim titriyor. Ben onun için hep öyle oldum. Bu adama sahip olduğum her şeyi verdim. Arkadaşlarına da. Ama hayatım? Bir noktada, bir kadın kendini savunmalı ve bir sınır çizmelidir. İşte ben de burada duruyorum. Ya kaçarım ya da denerken beni öldürmelerine izin veririm. Onu öldürmektense, onun beni öldürmesine izin veririm. Ama hayatımda hiçbir şey kolay olmadı. Özellikle de aşkımız. "Beni öldürür müsün, Saint?" diye soruyorum, yanaklarımdan taze gözyaşları akıyor. Belki doğum yapana kadar beni hayatta tutarlar, ama ondan sonra? Bana işkence ederler. "Beni kurtarmanın tek yolu buysa, hayatıma son verir misin?"

Beni elinde tutabilmek için bana zarar vereceğini söyledi. Ama beni kurtarmak için öldürür müydü?

Başını yana eğdi, yüzündeki ifade karışıklığını gösteriyordu. "Hayır," diye yumuşak bir sesle cevapladı. "Senin olmadığın bir dünyada yaşamak istemem, tatlım."

Onun cevabına gülmeli miyim, ağlamalı mıyım, bilmiyorum. Ama zaten bildiğim bir şeyi söyledi: beni asla bırakmayacak.

Silaha uzanır, ben de onu göğsüne dayarım. Ellerini kaldırır, yumuşak bir kahkaha atar. Derin bir nefes alırım. "Yapacağım," diye uyarırım, vücudum titriyor ama bunun bu cehennemden kurtulmamın tek yolu olduğunu biliyorum.

"Hayır, yapmayacaksın." Sanki aklımı kaçırmışım gibi derin bir nefes aldı.

Bu yer insana böyle yapar. İnsanlar kafese kapatılmak için yaratılmamış. Var olmamak nasıl bir his biliyor musun? Kimsenin seni aramadığını bilmek? Bu insanı mahveder. Zihinsel ve fiziksel olarak. Ve sonra içinde bir hayat olduğunu öğrenirsin? Bu kadar korkunç bir şeyden iyi bir şey çıkabileceğini? Çocuğum için daha iyisini istiyorum.

Bu yerin dışında, Lordların çok ötesinde bir hayat var ve ben onu elde edeceğim. Onu vurarak kendime bir çıkış yolu yaratacağım. Özgür olacağım. Bunun bedeli sadece ruhum ve hayatımın aşkı olacak. Ama özgürlük her zaman bir bedeli vardır.

"Özür dilerim," diyorum boğuk bir sesle, boğazım o kadar sıkışmış ki, bir sonraki cümleyi fısıldayarak söyleyebiliyorum. "Seni seviyorum." O bana bu üç kelimeyi birkaç kez söyledi. Ben ise ona ilk kez söylüyorum.

Yeşil gözleri benimkilere odaklanıyor ve bana doğru bir adım atıyor. "Ash—"

Tetiği çektim.

Ayağa kalkarım, silahımı yanıma indirmiş, titriyorum. Vücudu yerde yatıyor, altında kan birikiyor. Öksürüyor, vücudu hareketle sarsılıyor.

"Saint?" Kashton seslenir. Merdivenlerden aşağı inerken ayakkabılarının sesi beton duvarlarda yankılanır. Silahın ateşlendiğini duymuştur. Herkes duymuştur.

Onun vücudu titremeye devam ederken, ben titreyerek bir adım geri atarım. Boğazım düğümlenirken gözyaşlarım yanaklarımdan akar. "Çok üzgünüm," diye fısıldarım. "Ben—"

"Ash-tyr." Adımı öksürerek söylüyor, yüzüne kan sıcıyor. "Saint?"

Kashton bir kez daha bağılıyor ve yaklaşıyor.

Islak dudaklarımı yaladım ve ona sırtımı döndüm, gitmem gerekiyordu. Onu boşuna vurmadım. Koridordan koşarak köşeyi döndüm. Sert bir bedene çarptığımda çığlık attım. Sert bakışlı gözlere baktığımda, gözleri silahıma düştü.

Titrek elim silahı sıkıca kavrar, buradan çıkmak için herkesi vurmaya hazırdır. "Defol buradan. Benim için sen öldün. Anladın mı?" diye homurdanır, silahımı almaya ya da geri çekilmeye hiç niyetli değildir.

"Anladım." Ağlayarak başımı sallayarak söylemeyi başardım.

"Saint! Kahretsin!" Kashton köşeden bağıyor. Az önce kardeşini koridorda kanlar içinde bulmuş.

Adam bana yaklaşır ve dudaklarını kulağıma yaklaştırır. "Hepimiz günahlarımızın bedelini öderiz, Ashtyn. Sen de farklı değilsin. Onlardan istediğin kadar kaçabilirsin, ama nereye gidersen git, seni yakalayacaklar." Geri çekilir, dönüp geldiği yöne doğru yürür, benim kaçtığım koridordan uzaklaşır.

Derin bir nefes alıp, **ÇIKIŞ'a** doğru koşuyorum ve kapıyı iterek açıyorum, karanlık geceye girip ormanın derinliklerine koşuyorum. Nefes nefes soluyorum ve ciğerlerim yanıyor. Tepede gizlenmiş kapıya yaklaşırken, engebeli zeminde takılıp düşmemeye çalışıyorum.

Burnumu çekiyorum, titreyen ellerimle kilidi açıyorum ve kapıyı açıyorum. Eğilip, benim için bırakılmış el fenerini alıp açıyorum ve arkamdaki kapıyı kapatıyorum.

Su damlama sesi ve fareler ışıktan uzaklaşıyor. Midem bulanıyor ve bunu durduramıyorum. Koku, korku, kan...

Eğilip saçlarımı geri çekerek kusuyorum. Gardiyan beni itip kakarken başım zonkluyor ve kulaklarım çınlıyor. Sakinleşmek için nefes almaya çalışıyorum ve kendimi toparlamaya çalışıyorum. Şimdi duramam. Çok uzağa geldik.

SAINT

SILAH SESLERİ koridorda yankılanıyor. Bir saniye önce kanlar içindeki Ashtyn'e bakıyordum, bir saniye sonra ise gözlerim kapanıp açılırken tavana bakıyorum.

"Tanrım," tanıdık bir ses tıslıyor ve sonra Kashton üzerimde beliriyor. Kanlı yüzü benim yüzüme yaklaşıyor.

"Ne... oldu?" Konuşmakta zorlanıyorum. Kelimeler ağzımdan çıkmıyor. Neden kanıyor? Ashtyn'e zarar mı verdi? Bu yüzden mi ikisi de kanlar içindeydi?

"O kaltak seni vurdu," diye bağıyor ve ellerini üzerime koyup bastırıyor.

"Hayır." Sevgilimden bahsediyor olamaz. O böyle bir şey yapmaz. Beni asla incitmez. Beni seviyor. Vücudumu saran acı, sırtımı yerden kaldırıyor. Çılgılık atmak istiyorum ama nefesim kesildiği için sesim çıkmıyor.

"İyisin," diye bağıırır. "Dayan."

Vücudum soğuk beton zemine gevşiyor ve gözlerim ağırlaşıyor. Tavanda uzanan floresan ışıklar bir yanıp bir sönüyor.

"Saint!" diye bağıyor, benden başını kaldırıp koridorun sonuna bakıyor. "Haidyn, sağlık görevlilerini çağır," diye emrediyor.

"Ash-tyne?" diye boğuk bir sesle soruyorum. Muhafızlar onun için geliyorlardı. Belki ikimizi de vurmuşlardır? Yanımda kanlar içinde yatıyor olabilir mi? Öyleyse, muhafızlar ona ulaşmadan onu kurtarması gerekiyor. Beni kurtaracaklar ama onu ölüme terk edecekler. Onlar için o bir hiç, ama benim için her şey. Bu yüzden onun beni terk etmesine izin veremedim. Onu bir kez neredeyse kaybettim. Bunun bir daha olmasına izin vermeyeceğim.

"O öldü, Saint." Kashton homurdanır.

Onu öldürdüler mi? "Hayır." Öksürüyorum ve ağzımda kan tadı var. "Onu kurtar..."

"Kaçtı," diye bağıırır Kashton. "Haidyn, vuruldu. O lanet olası onu vurdu! Devin'e ihtiyacı var! Hemen!"

"Ben..." Dilim çalışmıyor. Dudaklarım artık hareket edemiyor. Ona uzanmaya, elini tutmaya çalışıyorum ama onlar da hareket etmiyor. O benim yanımda olmalı. Neden ona yardım etmiyor?

"Siktir," diye küfrediyor Kash, gömleğimi yırtarak açıyor ve sanki uçuyormuşum gibi hissediyorum. Işıklar kararıyor ve o yok olurken zemin soğuyor. Aklımdaki son düşünce, Ashtyn'i öldürdülerse, umarım ben de ölürüm.

Jessie'nin bu sabah bana getirdiği kemeri takıyorum, sonunda Carnage'daki hastaneden çıkıyorum.

Beni iki hafta boyunca burada ilaçla uyuşturdular ve ben aklımı kaçırmak üzereyim. Ashtyn kaçtı ve iki haftadır kaçma fırsatı buldu. Her uyandığımda ve gitmek istediğimde, beni bayılttıkları bir şey veriyorlardı. Hazır olmadığımı ve zamana ihtiyacım olduğunu söylüyorlardı.

Beni göğsümden vurdu. Ya çok iyi bir nişancıydı ve beni öldürmeyeceğini biliyordu. Ya da kötü bir nişancıydı ve kalbimi iskaladı. Her halükarda, ben hala hayattayım ve onu bulup geri getireceğim.

Hâlâ Adam'ın peşinde olanların kim olduğunu bilmiyoruz ve onun ölmesini mi istediklerini yoksa onu yem olarak mı kullanmak istediklerini hâlâ bilmiyorum. Bu yüzden Lordlar onun öldüğünü varsaymalı. Ben olmadan gerçek dünyada hayatta kalamaz.

Hastane odamın kapısı açılır ve ben sırtımı kapıya dönerek gömleğimi alıp başımdan yavaşça geçiririm. Hâlâ çok ağrım var. "Haidyn ve Kashton nerede?" diye soruyorum, Devin olduğunu bilerek. Bu sabah geldi ve ona bu saçmalığa daha fazla tahammül edemeyeceğimi söyledim. İhtiyacım olursa ilaç vermek için geri geleceğini söyledi. *Siktir et ilaçları.*

"Merhaba, Saint."

Devin olmadığını bildiğim bir kadın sesi duyunca arkamı dönüyorum. O, dizlerine kadar uzanan dar beyaz bir etek, siyah yüksek topuklu ayakkabılar ve kan kırmızısı bir bluzla odamda duruyor. Üst, yüksek bel eteğinin içine sokulmuş, derin V yakası ise büyümüş göğüslerini ortaya çıkarmıştı. Koyu renk saçları sıkı bir topuz halinde toplanmış, boynunu ortaya çıkarmıştı ve koyu yeşil gözlerini ortaya çıkaran kırmızı çerçeveli bir gözlük takıyordu. Gözleri benim savaş botlarıma indi, sonra kot pantolonum ve tişörtümün üzerine çıktı.

"Yardımcı olabilir miyim?" Ona sırtımı dönüp hastane yatağından saatimi alıp takıyorum.

"Aslında ben size yardım etmeye geldim," diyor neşeyle.

Burun kıvırıyorum; kimse bana yardım edemez. Şu anda değil. Bu konuda değil. Ne kadar süreliğine gideceğim ya da onu nasıl bulacağım bilmiyorum, ama Ashtyn'i kucağıma alana kadar geri dönmeyeceğim. Ne yapmış olursa olsun, ne olmuş olursa olsun, düzeltebilirim. Onu koruyabilirim.

Cep telefonumu kilitleyip cebime koyuyorum, çantamı kapatıp sağlam omzuma atıyorum ve dönüp gitmek için arkamı dönüyorum. "Çekil" diye bağıriyorum, yoluma çıkınca. Bir kadına vurmak hiç istemiyorum. Kim olduğu umurumda değil.

"Üzgünüm, ama bunu yapamam." Tam o sırada, arkasındaki kapı açılır ve dört adam odaya girer, hepsi onun arkasında iki yana dizilir ve kapı tekrar kapanır.

Derin bir nefes alıyorum, sinirlenmek üzereyim. "Baba, ne halt ediyorsun?" diye bağıriyorum, pelerinleri ve maskelerinin üzerinden bakarak. Bunun anlaşmamızı değiştireceğini sanıyorlarsa, yanılıyorlar. "Vaktim yok..."

"Baban öldü, Saint," diyor kadın.

Gözlerim dört adamı bir kez daha taradıktan sonra tekrar ona baktım. "Dinle." Elimi yumruk yaptım. "Kim olduğunu ya da neden burada olduğunu bilmiyorum, ama seni duvara yapıştırmadan önce yolumdan çekilmen gerekiyor." Babam ölseydi, bunu bilirdim.

Sanki bez bebek gibi savrulmak onu tahrik ediyormuş gibi, makyajlı yüzünde bir gülümseme belirir. "İşler değişti, Saint," der gizemli bir şekilde.

"Siktir git..."

"Ona gösterin, çocuklar." Beni keser.

Adamlardan biri onun arkasından çıkıp sağındaki duvarda asılı olan televizyonun uzaktan kumandasını alır. Bir şifre girerek Carnage'daki güvenlik sistemine bağlanır. Görüntü çukurlarındır.

Görüntü odanın köşesinden, beton zemine doğru çekilmiş. Dıştaki iki çukur kuru ve boş görünüyor ama ortadaki çukur suyla dolu. Orada olmanın nasıl bir şey olduğunu hatırlayınca göğsüm sıkışıyor, boğuluyor, üşüyor ve aklım başımdan gidiyor. "Neye bakıyorum ben?" Dişlerimi sıkarak homurdanıyorum.

"Haidyn ve Kashton'ın nerede olduğunu sordun. Sana cevap veriyorum."

Başımı ona çevirip bakıyorum, kalbim hızla atıyor. O gülümsemeye devam ediyor. "İki haftadır baygındın, Saint. O zamandan beri çok şey oldu."

"Ne diyorsun sen?" Televizyona tekrar bakıyorum. Yaklaşarak, suyun parmaklıkların üstünden beton zemine döküldüğünü izliyorum. Beş dikey parmaklık, çukurun içine üç inç girerek yerine kilitleniyor. Bu yüzden, su en üst noktaya ulaştığında burnumu parmaklıkların arasından çıkardığımda nefes alamamıştım.

Su karanlık ve açısı nedeniyle içine bakamıyorum, ama birinin uzanmış olacağı yerde, üstten bir tür tüp çıkıyor. Siyah ve lastik, belki de sudan dört inç yukarıda ve ucunda bir valf var. Gözlerim çukurun karşısındaki duvara kayıyor, bir zamanlayıcı arıyorum ama göremiyorum.

"Babalarınız öldü ve bunun sorumlusu siz ve kardeşlerinizsiniz..."

"Onlar ölmedi! Haidyn ve Kashton asla böyle bir şey yapmazlar!" diye bağıriyorum, midemde mide bulandırıcı bir his var. "Orada kim var lan?" Televizyonu işaret ederek ona sertçe bakıyorum.

O benim sorumu görmezden gelir. "Ashtyn yüzünden öldüler."

Kafamı sallarım. "Hayır."

"Onun kaçmasına izin verdin, Saint. Lordlar bundan hoşlanmadı." Bana yaklaşıyor ve ben ne olup bittiğini anlamaya çalışırken bir adım geri çekiliyorum. İki haftadır kendimden geçip geliyorum ama komada değildim.

"Lordlar onun öldüğünü *düşünüyor*," diyorum. Yalan söyleyip onun öldüğünü söyleyemem. Bu kadın onun ölmediğini çok iyi biliyor.

Onun kahkahası dişlerimi sıkıştırıyor. "Onlar onun ölmesini isteselerdi, o ölürdü," diyor gizemli bir şekilde.

Gözlerim tekrar televizyona dönüyor. "Orada kim var lan?" diye bir kez daha soruyorum, sağ kolumda zonklayan bir ağrı hissediyorum. Dün gece zorla içirdikleri son ağrı kesici ilacın etkisi geçmeye başlıyor. Çantamı yere bırakıp sağ yumruğumu sıkıp açıyorum. Elim uyuşuyor.

"O Haidyn," diye cevaplıyor. "Duyusal yoksunluk..."

Elimi boynuna doladım ve onu televizyonun altındaki duvara çarptım. Arkamda adamların ayak seslerini duydum ve o, koyu yeşil gözleri benimkilere bakmadan önce onları durdurmak için elini kaldırdı.

"Umarım yalan söylüyorsundur." Vücudum onun vücuduna çarparak titriyor. "Haidyn nerede?" diye yüzüne bağıriyorum.

Gözleri sertleşir ve çenesini kaldırır. "O ait olduğu yerde." Gözlerimi arar ve ekler, "Hadi, göster ona."

Gözlerim, altında durduğumuz televizyona bakıyor. Ekranda hala çukurlar görünüyor, ama ortadaki boş ve üçünün de parmaklıkları çıkarılmış.

Çift kapı odaya açılır ve iki adam sedyeyi iterek içeri girer. Haidyn sedyede yatmaktadır. Dalgıçların giydiği tamamen siyah bir dalış kıyafeti giymektedir. Önü açık ve kesik ve morarmış göğsü görünmektedir. Ayrıca bilinci kapalıdır. Yüzü şişmiş, dudağı patlamıştır. Ne olursa olsun, kazanamadığı bir kavga vermiştir. Bir şey bana bunun adil bir kavga olmadığını söylüyor.

Onun boynunu bırakıp geri çekildim, kulaklarımda kanın uğuldadığını hissederek. Onu durdurup başını ve omuzlarını kaldırdılar, giysisinin altına bağlı olan başlığı yukarı çektiler. Onu tekrar düz bir şekilde yatırıp, içlerinden biri göğsüne yapışkan bantlar yapıştırmaya başladı. Dört tane farklı yere yapıştırdıktan sonra fermuarı boynuna kadar kapattı.

Diğer adam iki küçük tıkaç çıkarır ve burnuna sokar, burnundan nefes alma şansını elinden alır. Sonra ikisi de sıkı başlığı kafasına geçirir, ağız hariç yüzünün her yerini kaplar. Ağzında zaten bir tür ağızlık vardır ve ucunda bir top valf bulunan bir tüp bağlarlar.

Gözlerim, suyla dolmaya başlayan çukura kayıyor. Su o kadar yükseliyor ki, yavaşça üstünden taşıp yere akıyor. Ayakkabıları suya basarken sıçratıyor ve onu kaldırıp su dolu çukura indiriyorlar. Biri, çubukların tüpü devirmemesi için tüpü tutarken, diğeri menteşeli çubukları çukura indirip yerine kilitliyor.

Tüpü tutan kişi vanayı çevirirken, diğeri cep telefonunu çıkarır. Telefonuna bakar ve birkaç kez başını sallar, videoda duyamadığım kelimeleri mırıldanır.

Sonra dönüp uzaklaşırlar, sedyeyi de yanlarında sürükleyerek, kardeşimi çukurun içinde kilitlerler.

"Orada ne zamandır..."

"Lanet olası kaltak!" Yüzüne o kadar sert bir tokat attım ki, yana doğru savruldu. Saçını tutmak için uzandım, ama bacaklarımın arkasına bir darbe aldım, dizlerimin üzerine çöktüm ve kollarım başımın arkasına çekildi, bileklerimden tutuldu. Bu pozisyon göğsüme anlık bir acı verdi ve nefesimi kesti.

"Lordları kızdırdın, Saint." Yanağını ovuşturarak önüme gelir. "Ve ben, senin buradaki pozisyonuna geçmene izin verilmeden önce, Spade kardeşlerin yeni neslini eğitmek için gönderildim. Önümüzdeki altı ay boyunca, üçünüzü cehenneme çevireceğim." Önümde diz çöküyor. O kadar yakın ki pahalı parfümünün kokusunu alabiliyorum. Gülümsemesi midemi bulandırıyor. "Sana, kadınların yemininin önüne geçmesine izin vermemeyi öğreteceğim." Elini uzatıp kırmızı boyalı tırnağıyla Ashtyn'in beni vurduğu göğsüme bastırıyor.

Nefesimi tutarak çığlık atmamak için dişlerimi sıkıyorum. "Haidyn ve Kashton iki haftalık eğitimi tamamladı, bu yüzden sen de yetişmen gerekecek." Gözleri dudaklarıma düşer. "Hızlı öğrendiğini hissediyorum."

Onun yakınlığından yararlanarak kafamı onun kafasına çarptım, o da topuklarından kayarak sırtını duvara çarptı ve poposunun üstüne düştü. Onu yardım etmek için gelenler kollarımı serbest bıraktılar, ama o kaltağa ulaşmadan, beni yüzüstü yere yatırdılar ve kollarımı arkamdan çektiler. Bu sefer bana kelepçe taktılar.

Ağır ağır nefes alırken, yanan göğsümün üzerinde yatmamak için dönmeye çalışıyorum ama biri ensemin arkasına basarak beni yere sabitliyor.

Parmağını şıklatıyor, "Bırak görsün."

Kalkmam için beni çekiyorlar ve ona öfkeyle bakıyorum. Bu kadar öfkeli olmasaydım, yüzüne bir telefon dayarken yüzünden akan kanın tadını çıkarırdım. "Her şeyi ben kontrol ediyorum. Su kırk derece, ama o kuru giysinin içinde yanıyor. Göğsündeki yapışkanlar... onlar kablosuz göğüs monitörleri ve bana hayati organlarının durumunu gösteriyorlar." Tırnağının ucuyla ekrana işaret ediyor. "Görüyor musun? Vücut ısı 103 dereceye çıkmış. Bu arada, 107 derece beyin ölümü demektir."

Konuşamıyorum, göğsümdeki ağırlıktan nefes almakta zorlanıyorum.

"Bir süre önce uyandı." Devam ediyor. "Şu anki kan oksijen seviyesi yüzde elli civarında. Muhtemelen dolaşım sorunları, halüsinasyonlar, vücut spazmları yaşıyor..." Bir süre duruyor. "Ve buradaki şey, tüpün ucundaki valfi kontrol ediyor, onun havaya erişiminin tek yolu. Ona daha fazla verebilirim ya da alabilirim..."

"Seni öldüreceğim." Dişlerimi sıkarak, onu keserek söylemeyi başardım. Son yapacağım şey bu olsa bile, bu kaltağı Carnage'ın kapılarına asacağım, herkesin arabayla geçerken görmesi için.

O gülüyor ve bana ayağa kalkmam için işaret ediyor. Beni kollarımdan kaldırırken dilimi ısıyorum ve yan tarafıma yayılan acıyı görmezden gelmeye çalışıyorum. Kelepçeler çözülüyor ve ona doğru bir adım atıyorum, konuşmaya başladığında lanet olası dişlerini dökmeye hazırım.

"Bir seçeneğin var, Saint. Kal ve kendini bana teslim et. Ya da git ve fahişeni kovalarken ben de kardeşlerinle oynayayım."

Ellerim sıkışır. "O benim..." Cümleyi bitirmeyi reddederim. Kaşlarını kaldırır. Ash ve benim, onun buraya geldiği ilk hafta ne yaptığımızı çok az kişi bilir. Ve şu anda ikisinin de bana ihtiyacı var.

Bunu yaptığı için Ashtyn'i sikeyim. Beni seçim yapmaya zorladığı için. Onu bırakmama neden olduğu için! Ve bana ültimatolara verebileceğini düşündüğü için bu orospuyu sikeyim.

Şimdi yapılması gerekeni yapacağım, ama Ashtyn'i unutmayacağım. Sonsuza kadar kaçamaz.

"Onu çıkarın," diyorum. "Hemen." Gözlerim ekrana kayıyor ve zaten sıkışmış olan göğsüm, siyah tüpü ve valfi görünce daha da sıkışıyor. Kaç kez çıkarmış onu? Kim bilir ne kadar zamandır orada ve o kadar dar bir yer ki, hareket etmek bile zor. Benim hareket alanım çok azdı ve Haidyn benden daha uzun.

"Sen kalacak mısın?" diye soruyor ve kaşlarını kaldırırken gözlerim ona kayıyor. "Çünkü yardımına gerçekten ihtiyacım var. Diğer ikisi işbirliği yapmadı, Saint. Gücümü zorla kullanmak zorunda kaldım..."

"Onu dışarı çıkarın!" diye bağıyorum, boğazım yanıyor, onun lanet sesinden bıktım. O siyah tüpü boğazına sokup yavaşça suyla doldurmak ve boğulmasını izlemek istiyorum.

Gülümsüyor ve telefonunda bir numarayı çeviriyor. Telefonu kulağına dayayıp tek bir kelime söylüyor. "Yeter."

Gözlerim ekrana kayıyor ve iki adam sedyeyi iterek çift kapıdan tekrar içeri giriyor. Ortadaki çukura gidip parmaklıkları açıp yukarı çekiyorlar. Su dururken eğilip önce omuzlarından tutup onu oturtuyorlar, sonra dışarı sürüklüyorlar. Onu yere yatırıyorlar ve o kıpırdamıyor.

"Eğer öldüyse..."

"Onu Devin'e götürün," diyor telefonda. "Tam bir muayene istiyorum." Telefonu kapattığında, gözlerim tekrar güvenlik kamerasına kayıyor.

Başlığını çıkarırlar, gözleri kapalıdır ama dar giysisinin içinde göğsünün hareket ettiğini görebiliyorum. Vücudu titriyor, saçları ve yüzü terden sırılsıklam. Burnundaki tıkaçları ve ağızlıklı tüpü çıkarırlar. Sonra onu sedyeye yerleştirip odadan dışarı çıkarırlar.

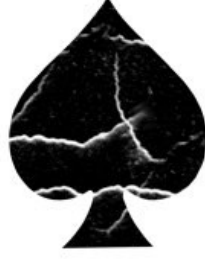
Nefesim düzensiz, kaslarım gergin ve kanım kaynıyor. Bunun bedelini biri ödeyecek. İntikamımı almak yıllar sürse bile, bunu yapacağım. Bana öğretilen budur ve Ashtyn'in beni kandırıp kim olduğumu unutmamı sağladım.

Gözlerimi televizyondan ayırıp, tanımadığım kadına bakıyorum. Dört erkeğine seslenirken bana gülümsüyor. "Onu gözlem odasına götürün, soyun ve inisiyasyonuna hazırlayın." Yanıma yaklaşp, avucunu nefes nefese olan göğsüme koyuyor. Kalbimin hızlı atışını hissedince gözleri parlıyor. "Seni iyi bir çocuk yapmayı sabırsızlıkla bekliyorum, Saint."

Part Two

DÖRT YIL SONRA...

OTUZ İKİ

SAINT

Dört Yıl Önce

Yatak odama girdiğimde Ashtyn hala karnı üstü yatakta yatıyor. Omurgasındaki yeni dövme dikkatimi çekiyor.

Ben yemin ederim. Sen yemin edersin. Biz yemin ederiz.

Onun vücuduna kazıdığım üç rakam bana yetmedi. Bu, onun Carnage'a ait olduğunu hatırlatmak içindi. Onun üzerinde benim olan ve onun da gerçekten istediği bir şey olsun istedim. Geçen hafta ettiğimiz yeminlerde karar kıldık.

"İyi akşamlar, tatlım." Elimi uzatıp gömleğimin arkasını tutup başımdan çektim.

"Sa-int." İnliyor, kalçalarını yataktan kaldırmaya çalışırken kızı ileri geri sallanıyor. "Lütfen..." Sesi kesiliyor.

"Senin amına o vibratörü bıraktığımdan beri kaç kez boşaldın?" diye soruyorum.

Babalarımızla görüşmeye gitmeden önce, yatağın üstündeki yorgani ve çarşafı çıkardım, onu yüzüstü bağladım ve bacaklarını açtım. Amına vibratör, kızına da anal tıpayı taktım.

"Hiç boşalmadım." Vücudu onu yerinde tutan iplerle mücadele ederken yüzünü çarşafa sürter.

Gülümsüyorum. Çünkü ben yokken telefonumdan kontrol ediyordum. Onu çıldırtmak için en düşük ayarda tuttum. Döndüğümde sırlıklam olup yalvarmasını istedim. Sadece bir saat yoktum. Komodininin yanına gidip istediğim şeyi çıkarır ve soyunmayı bitiririm. Sonra bağlı bacaklarının arasına yatakta sürünürüm. Popo tıpacını çıkarırım ve onu yere attığımda inler. Sertleşmiş

Elimde sikim, tüm uzunluğuna kayganlaştırıcıyı döküyorum.

Sikim onun sıkı kızına girerken sesi yankılanıyor. Onu içine soktuğum tıkaçtan çok daha büyük ama kızım umursamıyor. Acıyı seviyor.

"Saint." Nefes nefese, yüzünü yatağa gömerken kollarıyla ipleri çekiyor.

Saçını tutup başını geriye doğru çekerim. Çığlığı, sikimin kışının içinde titremesine neden olur. Serbest elimle yanımdaki cep telefonumu alıp vibratörü açarım ve çığlık, inilti ve hıçkırıklara dönüşür. Dizlerimle, iplerin izin verdiği kadar bacaklarını açarım, kendimi yeniden ayarlarım ve o boşalırken kışını sikmeye başlarım.

"Ne kadar iyi bir fahişe." Onu övüyorum, üzerine eğilip elimle yüzünü arkadan kavriyorum.

Hayatının nasıl şekilleneceği konusunda bir seçeneği olmayabilir, ama beni seçti. Ve hayatımın geri kalanını, başka hiçbir erkeğin onun ihtiyaçlarına yaklaşamayacağını ona hatırlatarak geçireceğim. Bu, onu yirmi dört saat yatağıma bağlı tutmam gerektiği anlamına gelse bile.

Duşta dururken elim mermer duvara dayanıyor. Su yüzüme çarptığında gözlerimi kapatıyorum ve Ashtyn ile geçirdiğim o günü hatırlıyorum.

Dört yıldır yok. Ve onu, seçim yapmak zorunda kaldığım günkü kadar hala nefret ediyorum: bir hayaleti kovalamak ya da kardeşlerimi kurtarmak için hayatımı Carnage'a teslim etmek.

Beni vurduğunda, bunu inkar ettim. Kendime geldiğimde, vahşileştim. Nefret ve intikamla doluydu içim. O zamandan beri onu bulmaya çalıştım ama şansım yaver gitmedi. Hiçbir iz bulamadım.

Biri ona yardım etti.

Ashtyn akıllıdır, ama Carnage'dan yardım almadan kaçabilecek kadar akıllı mı? Hayır. Ona bu kadar kredi vermek istemiyorum. Ya da belki de bu kadar aptal görünmek istemiyorum.

Duşu kapatıp dışarı çıkıp kurulandım. Aynada kendime bakarken, bugün beni görse tanıyabilir mi diye merak ettim. Dört yıl uzun bir süre.

Havluyu belime sarıyorum, cep telefonum bip sesi çıkarınca havluyu içime sokuyorum, Kashton'dan mesaj gelmiş.

Hazır.

Gardırobumdan giysilerimi alıp giyindikten sonra yatak odamdan çıkıyorum. Carnage'ı üç buçuk yıldır yönetiyoruz. Ve işler eskisi gibi değil artık. Babalarımız bize talihsiz ruhları işkence etmeyi öğrettiklerini sanıyorlardı. Ashtyn'e karşı hiçbir şey yapamadılar. Onun ayrılması hepimizi değiştirdi ve bunun iyi yönde olduğunu söyleyemem.

Asansörden çıkıp sessiz koridorda yürüdüm ve kapıyı iterek açtım. Geniş gözler benimkilerle buluştu ve Haidyn ile Kashton'ın ona giydirdiği deli gömleğinde çırpınmaya başladı. Ağzındaki tıkaçtan saçma sapan şeyler mırıldanırken, siyah lastik topun etrafından tükürükler sıçırıyordu. Kendisini sabitleyen sedye, onu bağlayan kayışları gevşetmeye çalışırken gürültü çıkarıyordu.

"Haidyn nerede?" Carnage'a yeni katılanlar için her şeyi hazırlayan tezgahın başında duran Kashton'a soruyorum.

"Bir telefon geldi. Cevap vermesi gerektiğini söyledi," diye cevaplar.

Dönüp çift yönlü aynaya bakıyorum. Buraya her geldiğimde, birinin beni izlediğini düşünüyorum.

Kadın çırpınıyor, ağzındaki tıkaçtan olabildiğince yüksek sesle çığlık atmaya devam ediyor.

"Adrenalin?" diye soruyor Kashton.

"Hayır," diyorum ve kadına doğru yürüyorum. Ellerimi sedyeye koyup ona bakıyorum. Uzun zamandır görmediğim tanıdık yüzü gözyaşları ve sümüklerle kaplı. "Nasıl hissediyorsun?" diye soruyorum ve ceketini çekiyorum. "Kaşınıyor, ha?"

Küçük vücudu hıçkırıklarla sarsılırken gözlerini kapatır. Gözlerim titreyen bacaklarına düşer ve onları açık tutan kayışları çekişini izlerim. Sedyenin tıkırtıları beton odada yankılanır.

"Bence yirmi dört saat iyi bir başlangıç noktası olur. Kash?" Ona bakıyorum.

O da başını sallıyor.

"En azından."

Son dört yılda çok şey oldu. Lordlar birinin hayatını mahvetme fırsatı bulduklarında, bunu kaçırmazlar. İyi arkadaşlarımızdan biri olan Tyson da bu Lordlardan biriydi. Ve birkaç hafta önce, onun talihsizliği bizim kazancımız oldu.

Hiçliğin ortasındaki katedralde oturuyoruz. Lordların ritüellerini gerçekleştirdikleri yer. Bir arkadaşımız bu gece yardımımıza ihtiyaç duydu ve biz de seve seve yardım ettik. Karşımızda, Lordların sunak üzerinde bağlanmış bir kadın yatıyor ve hiç beklemediğim bir kelime söylüyor.

"Ashtyn," diye seslendi.

Hiç düşünmeden anında ayağa kalkıyorum. O ismi o kadar uzun zamandır duymadım ki, bazen onun öldüğünü düşünüyorum. Katedralin arkasındaki mezarlığa gömüldüğünü. Uzun zamandır unutulduğunu.

Tyson geri çekildi ve ben elinden bıçağı kaptım. Onu sırt üstü yatırdım, bağlanmış pozisyonu katlanmış vücudunu altında ezdiğinde çığlık attı. Elimi boğazına doladım ve sıkarak onu yere bastırdım.

Bıçağı yüzünün yanına dayadım. "Az önce ne dedin sen?" Kahrolası öfkeden titriyordum. Eğer yalan söylüyorsa...

"Ashtyn..." Nefes almaya çalışıyor. "Nerede olduğunu biliyorum."

Ona inanmayarak daha sert sıkıyorum ve o çırpınıyor. "Saçmalık," diyorum ve bıçağın ucunu yüzüne daha derine batırarak derisini kesiyorum.

Yüzü morarıyor, dudakları beyazlıyor. Mücadelesi azalırken vücudu gevşiyor.

Bir el koluma dokunuyor ve gözlerim Tyson'ın yanımda durduğunu görüyor. "Onun ölmesini istiyorum, ama yararlı bir şey biliyorsa, şimdilik hayatta kalması daha iyi."

Boynunu bırakıp bıçağı çekiyorum ve geri çekiliyorum. Yanına yuvarlanıyor ve nefes almaya çalışıyor. "Yalan söylüyorsan..."

"Yalan söylemiyorum," diye ağlayarak hıçkırıyor. "Söz veriyorum."

Kalbim göğsümde çarpıyor. Dört yıldır Ashtyn'in nerede olduğunu merak ediyordum. Kiminle olduğunu. Onu bir daha görebilecek miyim diye.

Şimdi benim şansım.

KADININ *hıçkırıkları beni o anıdan geri getiriyor. Sadece birkaç hafta önceydi. Tyson hak ettiği cevapları alırken, onu çıplak ve zincirlenmiş halde hücresinde oturmaya bıraktık.*

Dürüst olmak gerekirse, Ashtyn'in nerede olduğunu henüz bilmek istediğimden emin değildim. Onu çok uzun zamandır bekliyordum. Bazen kendi kendine geri dönmesini umuyordum. Beni o kadar özleyecekti ki, bense duramayacaktı. Ama şimdi cevaplar bu kadar yakınken...?

Aklım "ya eğer"lerle dolu. Hala hayatta mı? Eğer öyleyse, tek başına bu kadar uzun süre nasıl hayatta kalabildi? Biriyle mi birlikte? Çocukları var mı? Onu tüm bunlardan uzaklaştırmaya hazır mıyım?

Kesinlikle. Onu tekmeleyip bağırarak buraya geri getireceğim, benden uzak kaldığı süre boyunca elde ettiği her şeyden onu uzaklaştıracam. Onu çıplak soyup, ona kimin sahibi olduğunu hatırlatacağım.

"Al bakalım." Kashton bana damgalama demirini uzattı.

Kadının çığlıkları gittikçe yükselirken, elimde sapını çeviriyorum. Onu bacağına indiriyorum, cildinin üzerinde gezdirek ısıısını hissettiriyorum ama henüz yakmıyorum ve o, kelepçelerin içinde titriyor. Vücudunda yukarı doğru ilerleyip deli gömleğinin üzerinden geçerek yüzünün üzerine getiriyorum.

O, yana bakmaya çalışarak korkuyla geri çekilir, ancak boynundaki kayış bu tür bir hareket için çok sıkıdır. Serbest elimle parmaklarımı top gag'ın deri kayışına ve yanağına geçirip, ağzındaki lastiği çekip çıkarırım ve odayı hemen hıçkırıkları doldurur. "Lütfen..." enesini sıkıca kavrar, o kadar sert sıkarım ki inler ve başını geriye doğru iterim. Kirli yüzünden taze gözyaşları akarken hızla gözlerini kırıpıştırır. Konuşurken 666 damgalama demirini sol yanağının üzerine tutarım. "Karım Whitney nerede? karım Whitney nerede?"

ASHTYN

Striptiz kulübünün soyunma odasında oturuyorum. Bu gece, temalı maske gecesi olduğu için Perşembe günü için özellikle yoğun. Herkes, müşteriler bile, maske takarak geliyor. Bazıları tam kostüm giymiş bile.

Önümdeki tezgahın üzerinde duran cep telefonum yanıyor, elime alıp **BOSS LADY**'den gelen bir arama olduğunu görüyorum.

"Alo?" Koltuğuma geri yaslanıyorum.

"Soru." Telefonun diğer ucundaki kadın beni selamlıyor. "Sor."

"Monica bu gece grip olduğu için arayıp izin istedi. Maggie onun vardiyasını devralacak, ama yarın gelemeyecek..."

"Ben yaparım." O, yarın gece çalışmamı istemesini bitirmeden, dik oturdum.

"Harika. Seni yazayım. Çok teşekkürler kızım."

"Ne zaman istersen," diyorum ona, ve o da bunu biliyor. Hayatımı daha iyi hale getirdi. Kimsenin kaçak bir kadına şans vermeyeceğini düşündüğümde, o verdi. Neyden kaçtığımı bilmiyor. Hiç sormadı. Açıklamaya çalıştığımda, açıklamama gerek olmadığını söyledi. Yeni bir başlangıç istediğim gerçeği, onun bilmesi gereken tek şeydi. İçimden bir ses, onun da aynı şeyi yaptığını söylüyor.

"Lanet olsun, kadın. Bu gece babacığının küçük kızı mısın?" Destiny yanımdan geçerken soruyor.

Cep telefonumu kilitleyip masaya bırakıyorum ve o sandalyemin arkasına geldiğinde önümdeki aynadan ona bakıyorum. Makyajımı Harley Quinn gibi yaptım.

Kırmızı rujlu dudaklarım gülümsüyor ve "Babam ne isterse o olurum" diyorum. Klişe, biliyorum. Ama haftanın her gecesi giyinmek eğlenceli. Başka biri olabiliyorum. Bu, eskiden kim olduğumu unutmama yardımcı oluyor. Carnage'dan kaçtığımdan beri, asla çıkarılamayacak bir maske takıyorum. Bazen bunu kabullenmek zor oluyor.

Eğilip, file çoraplardan birini alıp, yeni bronzlaştırılmış bacağıma çekiyorum, yırtmadan yerine oturtuyorum, sonra diğerini de aynı şekilde yapıyorum. Sonra kırmızı, 15 cm topuklu seksi ayakkabılarımı giyiyorum. Tezgâhtan tasmayı alıp Cherry'ye bakıyorum. "Hey, bunu bana takar mısın lütfen?" diye soruyorum.

"Tabii ki." Ayağa kalkar, bana doğru yürür ve ben bir elimle koyu renk saçlarımı tutarken, o arkama geçer ve yakayı yerine sabitler. "Rahat mısın?" diye sorar, nefes almam için yeterli alan olduğundan emin olmak için yakayı çeker.

"Hayır," diye dürüstçe cevap veriyorum. Hacimli ve rahatsız edici, ama bunun için yüz elli dolar ödedim. "Benny gittikten sonra çıkaracağım," diyorum ona.

Pigtail saçlı sarı bir peruk almayı düşündüm ama vazgeçtim. Işıkların altında dans ederken zaten çok terliyorsun, bu beni delirtir. Bu yüzden bu gece esmer bir Harley Quinn'im. Saçımı açık tutmaya karar verdim çünkü sahnede para için kıcını sallarken erkekler saçını görmek ister.

Saçımı hep çok uzun tuttum. Doğal rengi koyu ama yıllar önce siyah boyadım. O kadar koyu ki, ışık tam doğru açıyla vurduğunda mavi parlıyor.

Ağartılmış sarı saçlı bir adam soyunma odasına girip sandalyemin yanında duruyor. "Jake uğradı."

"Oh." Daha dik otururum, ellerim heyecanla alkışlar. "Hediye getirdi mi?"

Siyah boyalı dudakları şeytani bir gülümsemeye dönüşür. "Getirdi." Yumruğunu uzatır, ben de elimi onun altına açarım. Elim kapatmadan önce iki hapi elime bırakır, içinde ne olduğunu gizler.

"Ona teşekkür ettiğimi söyle."

Sadie yumuşak bir kahkaha attı. "Ona sonra teşekkür edebilirsin. Arkadaşlarıyla birlikte geri dönecek." Duvardan iterek yanıma oturdu.

O, kulüpteki en iyi arkadaşım. Bazen ona bu kadar çok yalan söylediğim için suçluluk duyuyorum. Her gün rol yapıyormuşum gibi hissediyorum. O benim gerçek beni tanımıyor; tanısaydı, muhtemelen benim arkadaşım olmazdı.

İki hapyı da ağzıma atıp Red Bull'umu yudumlarım. Bu geceyi atlatmak için ikisine de ihtiyacım olacak. Dün gece çalıştım ve bu sabah erken kalktım, bütün gün işlerimi hallettim. Dün gece neredeyse üç saat uyudum. Bu gece eve gittiğimde derin bir uykuya dalacağım.

"Hey, Sadie, geçen hafta sonu gelen iki adam Bones'la konuşuyor," diyor Cherry odaya girerken.

Sadie'ye bakıp soruyorum, "Sana beşer bin dolar veren ikisi mi?" "Evet," diye cevaplıyor Cherry onun yerine.

"Tanrım, çok yakışıklılardı." Sadie iç geçirir ve sandalyesine yaslanır.

Geçen hafta sonu James yüzünden izin aldım. Birlikte yaşıyoruz ama şu anda ayrılık sürecindeyiz. O piç kurusunu evimden çıkaramıyorum. Eşyalarını toplayıp gitmesini söyledim. Ağladı. Kalmasına izin vermem için yalvardı. İşini kaybettikten sonra gidecek başka yeri olmadığını söyledi. Bu altı ay önceydi. Dışarı çıkıp kendi evini tutmak yerine benim evimde yaşamayı tercih ediyor.

"Yine odayı kiralıyorlar. Az önce arkaya doğru yürüdüklerini gördüm." Cherry, Sadie'ye göz kırptı.

"Hey, Luna, Benny geldi," diye seslenir Bentley, ana sahneden yeni inmiş, G-string ve jartiyer kemeriyle dolu olan çantasıyla içeri girer.

"Teşekkürler." Red Bull'umun kalanını içip, Sadie'ye göz kırparak kulübe doğru yürüdüm. Müzik yüksek sesliydi ve ışıklar yanıp sönüyordu. Artık buna alışmıştım. Son iki yıldır burada çalışıyordum. Glass açıldığında Vegas'ta başka bir kulüpte çalışıyordum. Burası her açıdan daha iyiydi; daha büyük, daha şık ve patronlarım harikaydı.

Nevada'da eğlenceci olmak için seçmelere katılmak ve lisans almak gerekiyor. Neyse ki Carnage'dan kaçtığımda yardım aldım. Bana yeni bir isim ve kimlik verildi. Bu olmasaydı, şu anda nerede olurum bilmiyorum.

Yeni bir hayata başlamak istediğimde, striptizci olmak tek seçeneğimdi. Başka biri olabiliyorsun. Sahne adı, kostümler... Her gece kızlar gecesi gibi, erkeklerden para alıp içki içiyorsun. Daha iyisi varsa, bana da söyle.

Ayrıca, Lordlardan kaçarken, öldüğün varsayılmalısın. Aksi takdirde, seni bulurlar. Saint'i öldürmüş olabilirim, ama diğerleri hala beni arıyor olacak. Ve bir Lord, kan için kan ilkesine inanır.

Unutmak için uyuşturucu almaya başladım... vazgeçtiğim şeyi. Sonunda kaybettiğim şeyi. Ve onu. İşe yaramadı. Ama uyumama yardımcı olduğunu fark ettim ve rüyalarımda farklı bir hayat yaşayabiliyordum. Onun Lord olmadığı ve benim onu vuran korkak olmadığım bir hayat. Masallarda duyduğunuz gibi sonsuza kadar mutlu yaşayabiliyorduk.

Üç basamaklı merdiveni çıkıp adamın oturduğu yuvarlak masaya doğru yürüdüm. Benny her zaman aynı bölümde, aynı masada oturur ve aynı içkiyi sipariş eder. Telefonundan başını kaldırıp beni gördü ve yutkundu.

"Selam yakışıklı." Yanına oturuyorum.

Elini uzatıp bacaklarımın arasına sokar ve benim elimi çekip kot pantolonlu uyluklarının üzerine, kucağına koyar. Dudakları kulağıma yaklaşır, sesi gürlür. "Siktir, bu gece çok seksi görünüyorsun tatlım."

Biri bana böyle dediğinde hala içim burkuluyor. Bana Saint'i hatırlatıyor. Onu öldürdüğümü bilmiyorum, ama hala üzerimde o kadar büyük bir etkisi var ki, bu çok acınası bir durum. Bazen, kendimi öldürmenin onsuz bir hayat yaşamaktan daha kolay olacağını düşünüyorum. Keşke ona istediğimde beni öldürseydi. Sonunda her şeyi kaybettim.

Sahte bir gülümseme takınıyorum. "Sen de oldukça iyi görünüyorsun."

Giyinip süslenmemişt, ama bunu beklemiyordum. O düzenli bir müşteridir. Açılış gecesinden beri beni görmek için Glass'a geliyor. Üç ay sonra onunla ilk kez yattım. Hiçbir zaman bir çift ya da ona benzer bir şey olmadık. Düzenli olarak gelip beni görüyor. Arada sırada Strip'teki otellerden birinde bir süit kir alıyor ve ben de geceyi onunla geçiriyorum.

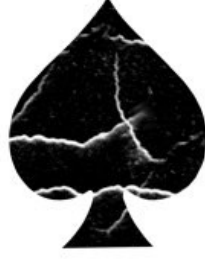
"Sahneye çıkmaya ne kadar var?" diye soruyor, eli uyluk çoraplarımın üst kısmından uyluklarımın üstüne doğru nazikçe kayıyor.

"Otuz dakika," diyorum.

Garson bize yaklaşırken bana nazik bir gülümseme atıyor. Kendine bir bardak viski, bana da Red Bull ve votka sipariş ediyor. Başka bir enerji içeceğine ve bu ecstasy'nin etkisini göstermesine ihtiyacım var.

Teknik olarak, Nevada eyaletinde, bir striptiz kulübü alkol servisi yapıyorsa, dansçıların çıplak olması yasaktır. Ancak alkol servisi yapabiliyorsanız, kulüp daha karlı olur. Bu yüzden Glass yasalara uymuyor. Ama benim gibi iki patronunuz varsa, onlar kuralları kendi çıkarlarına göre esnetmek zorundadırlar. Ya birine rüşvet vermişlerdir ya da umursamıyorlar.

OTUZ ÜÇ

ASHTYN

Kırk beş dakika sonra, üçüncü sahneden inip G-stringimden faturaları çıkararak merdivenlerden aşağı inip soyunma odasına geri dönüyorum.

"Nasıl gitti?" diye sordu Cherry.

"İyi." Dolabıma doğru yürüdüm, açtım ve tüm parayı sırt çantama tıktırıp kilitledim. Kapanış saatine kadar paramı saymayacağım, o zaman hepsini sayıp daha büyük banknotlara çevireceğim.

Sandalyeye doğru ilerlerken, aynanın önüne geçip kendime iyice bakıyorum. Elimi uzatıp tırnaklarımla kafa derimi kazıyarak zaten karışık olan saçlarımı daha da dağınık hale getiriyorum ve bu hissin verdiği zevkten gözlerim neredeyse kafamın arkasına kayıyor. Sonra kırmızı rujumu yeniden sürüp dudaklarımı büzüyorum ve gözlerime bakıyorum. Göz bebeklerim büyümüş. Haplar yaklaşık on beş dakika önce etkisini göstermeye başladı. Cildim karıncalanıyor ve kendimi sıcak hissediyorum, kızarmış gibi. Tabii ki, bunun nedeni az önce dans ettiğim neon ışıklar olabilir.

"Luna?" Patronlarımızdan biri odaya girer. İkisi de mafya ile bağlantılı olduğundan eminim. Bones bir kraldır. En azından herkes ona öyle seslenir. Las Vegas'ta diğer üç kral ile birlikte Kingdom adlı bir otel ve kumarhaneye sahiptir. Titan, Grave, Cross ve Bones bu şehri ele geçirmiştir.

"Evet?" diye soruyorum, koyu mavi gözlerine bakarak.

"Fountain odasına katılman isteniyor." Kaşlarını kaldırarak cevabımı bekliyor.

"Evet." Gülümserim ve hızla Sadie'yi ararım, ama onu göremem. Muhtemelen çoktan oraya girmiş ve beni bekliyordur. "Hemen geliyorum." Odanın kapısından çıkmadan önce kapı çerçevesinin yan tarafına hafifçe vurur.

"Adamım," Cherry iç geçirir. "O çok seksi."

"O birine ait," Mercedes ona hatırlatır.

Haberlerde her yerde bu konu vardı. Tabii ki, o bir mafya prensesi - en azından medya ona öyle diyor. Bu da onun gerçekte kim olduğu konusundaki düşüncemi daha da güçlendiriyor.

"Onun yanındaki sürtük olmaktan mutluluk duyarım. Yalan değil. Hayatımı mahvedebilir, ben de ona teşekkür ederim." Kendini yelpazeleyerek hepimizi güldürdü.

Sahnedeyken çıkardığım kıyafetimi giydim ve soyunma odasından çıktım. Bara gidip yeni bir içki aldım ve

Fountain odasına doğru yola çıkmadan önce. Burası, müşterilerin satın alabileceği en pahalı oda ve bu odada geceyi geçireceğim için çok heyecanlıyım.

Fountain odasında bulunmanız istendiğinde, sahnede tur atma sırası size geldiğinde otomatik olarak atlanıyorsunuz, çünkü üç dakikalık bir şarkıda kazanabileceğinizden çok daha fazla para kazanıyorsunuz.

Merdivenlerden yukarı çıkıp koridordan ilerlerken, odanın siyah çift kapısının önünde duran güvenlik görevlilerimizden birini görürüm. Joe, burası açıldığından beri buradadır. Tipik bir striptiz kulübünde çalışan ve tüm egzotik dansçıları becermeye çalışan bir adamdır. Ve her zaman bedava dans ister.

"Burada kimler var?" diye soruyorum. Genellikle iki veya daha fazla kişi bu odayı kiraladığında, kulüp kapanana kadar birden fazla dansçı girip çıkar. Oda ve şişe servisi için ödeme yapıyorlar, özellikle kızlar için değil. Biz ekstra hizmetiz. "Sadie zaten içeride. Seni sahnede gördüler ve onlara katılmanı istediler katılmanı istediler," diyor büyük bir gülümsemeyle, kapıya uzanarak. "Bir şeye ihtiyacınız olursa bana haber verin." Göz kırparak kapıyı benim için açıyor.

Derin bir nefes alıp odaya giriyorum ve atmosfer değişiyor. Fountain odası daha tenha ve kişisel bir atmosfer sunmak için tasarlanmış. Bu odada çalınan şarkılar bile, dansçının sırası geldiğinde ana sahnede çalmasını istediği şarkılardan farklı.

Bekarlığa veda partisi veya doğum günü partisi için tasarlanmış büyük bir oda. Işıklar aynı derecede parlak ama o kadar gösterişli değil. Daha ince. Kırmızı ip ışıklar tavanı ve siyah duvarları süslüyor ve baştan çıkarıcı bir hava yaratıyor. Halı siyah ve üzerinde gri ve mavi konfeti gibi şeyler var. İki sahne de mat siyah ve krom direkli.

"Selam kızım." Sadie, elinde bir şişe şampanya ile ana sahnede duruyor.

"Neredeler?" diye soruyorum, onun yalnız olduğunu fark ederek.

"Dışarı çıktılar. Hemen dönecekler." Çömeli bana şişeyi uzattı, ben de alıp bir yudum aldım. "Nasıl hissediyorsun?"

"Etkisi başlıyor," diye cevap veriyorum, ne sorduğunu anladığımdan. "İyi." Bana gülümsüyor. "Bil diye söylüyorum, giyinmişler." Kaşlarımı çatıp şişeden bir yudum daha alıyorum.

"Giyinmişler mi?"

"Maske takıyorlar." Siyah boyalı alt dudağını ısırır. "Siktir, çok seksi. Beni ormanda kovalayıp hayatım için çılgılık attıracak kadar seksi. İkisine de istediklerini yapmalarına izin verirdim."

Gülerek şişeyi ona geri veriyorum. Serbest elini uzatıyor, ben de onu tutup sahnenin kenarına çıkmasına yardım ediyorum. Sandalyeye basıp biraz fazla sert itiyorum ve ona çarpıyorum. İkimiz de soğuk sahneye düşüp gülüyoruz.

"Ne kadar içtin?" diye soruyorum, o benim kalçalarımın üzerine otururken ona bakarak.

"Yeterince içmedim." Başını geriye atar ve şampanyayı yudumlar. Birazı çenesinden akıp göğsüne damlar.

Kırmızı Başlıklı Kız kostümüne bakıyorum. Ellerim kalçalarını kavırıyor ve parmaklarımın arasında yumuşak kumaşı hissediyorum. Nefesini kesiyor, dudaklarından ucunu çekip derin bir nefes alıyor. "Ağzını aç." Bana gülümsüyor.

Dudaklarımı aralayıp belinden bırakıyorum ve ellerimi göğsümden saçlarıma doğru kaydırıyorum, bu hissi seviyorum. Haplar etkisini gösteriyor. Şişenin ucunu dudaklarıma getirip geriye doğru eğiyor.

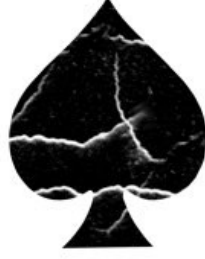
Soğuk, tatlı köpüklü sıvı ağzımı dolduruyor ve boğazımı açıp yutuyorum. O şişeyi biraz daha eğiyor ve ben öksürüyorum, her yerine tükürüyorum ve onu güldürüyorum. Benden kalkıyor ve bana yardım ediyor. Sahnenin arkasına yürüyorum ve tavandan tabana uzanan aynaya bakarak kendime bakıyorum.

Ellerimi kısa şortumun üzerinde gezdiriyorum ve onu çıkarmaya karar veriyorum, kendimi sadece üzerinde kırmızı harflerle "*Daddy's*" yazan beyaz tangamla bırakıyorum. Üzerimde "*Daddy's little monster*" yazan Harley Quinn tişörtüm var. O kadar kısa ki göğüslerimin altı görünüyor. Benny geçen yıl göğüslerimi yaptırmam için para verdi. Bu benim Noel hediyemdi. Vücut modifikasyonlarına tamamen açığım. Gömülü, emilmiş veya ters çevrilmiş olman umurumda değil. Kendinle mutluysan, önemli olan tek şey budur.

Işık sol elimdeki alyansıma vuruyor ve zaten hızla atan kalbimin göğsümde daha da hızlı atmasına neden oluyor. Çoğu dansçı çalışırken alyans takar. Bazıları gerçekten evlidir, bazıları ise erkeklerin kendilerinin kulüp dışında aslında müsait olmadıklarını düşünmelerini sağlamak için takar. Erkekler sizinle çıkabileceklerini düşünürlerse, size ödeme yapmayı bırakırlar. Müsait olmadığımızı düşünürlerse, zamanımız için bize daha fazla para teklif ederler. Ayrıca, evli erkekler bizimle ne yaptıklarını kimsenin bilmesini istemezler. Sadece eşlerinin vermediği şeyi senin vermeni isterler.

Bu basit bir kavram. Ben de bu oyuna seve seve katılıyorum.

OTUZ DÖRT

ASHTYN

Yine aynanın önünde eğilmiş, barda aldığım içkinin kalanını yudumlarken kapının açıldığını görüyorum. Hızla içkimi bırakıp, tam da bu amaçla yanımda getirdiğim çantamdan rujumu çıkarıyorum. Zaten uyuşmuş dudaklarıma kırmızıyı yeniden sürüyorum, böylece taze görünsün. Bir kısmı, Sadie ile bitirdiğimiz şampanya şişesine bulaşmıştı. Boş içkimin yanına atıyorum ve topuklarıma bakarak direğe doğru yürüyorum. Yavaşça sahnede ayak parmaklarımı sürükleyerek zamanımı geçiriyorum.

504 Boyz'un "I Can Tell" şarkısı büyük salonu doldurmaya başlar ve ben gülümserim, direğin beni döndürmesine izin veririm, seyircilerim gösteriyi izlemek için yerlerine otururken onlara sırtımı dönerim, Sadie'nin karşı sahnede olduğunu bilerek.

İşimin en sevdiğim yanı bu. Pek çok kadın bizi hor görüyor ve bedenlerimizle yaptığımız seçimler hakkında kötü konuşuyor. Saint, bedenimle barışık olmamı sağladı. Gençken neden bundan para kazanmayayım ki? Bu tür işlerin bir son kullanma tarihi olduğunu biliyorum, bu yüzden yapabildiğim sürece bunu kendi lehime kullanacağım. *Hayat bir kez yaşanır*. Ve benim gibi bir zamanlar ölüme bu kadar yakın olmuşsanız, bu sözü ciddiye almayı öğrenirsiniz.

Arkamı dönüp bacaklarımı iyice açtım ve gözlerimi kapatarak direğin aşağısına kaydardım. Kıçım topuklarıma değdiğinde gözlerimi açtım ve sahnenin önünde oturan şeyi görünce nefesim kesildi.

Bir adam sandalyesine yaslanarak, sahnenin ortasında, bacaklarını genişçe açmış oturuyor. Elleri kot pantolonlu uyluklarının üzerinde ve üzerinde siyah bir kapüşonlu sweatshirt var. Beni şaşırtan, taktığı maske. Sadie, "*Kostüm giydiler*" demişti.

Bu bir şeytan maskesi. Ama daha önce gördüklerimden farklı. Çoğunlukla beyaz, bazı yerleri gri ve siyah. Gözleri kırmızı, kaşlarının olması gereken yerden yukarı doğru kıvrılan boynuzları da öyle. Çenesi sivri, dudakları siyah ve gözlerinin arasında ters bir haç var. Neon ışıklar altında gülünç derecede seksi görünüyor.

O öne eğilip ön kollarını sahnenin kenarına koyduğunda kalbim hızla atmaya başladı. Maske yana doğru eğildi ve nefesim hızlanırken vücut ısım yükseldi. Gözlerini göremiyorum ama üzerimde hissedebiliyorum. Yakıcı sıcak ve utanmaz. Zaten uyuşmuş dudaklarımı yaladım.

Maskelere her zaman bir ilgim olmuştur. Halloween'ı bu kadar sevmemin nedenlerinden biri de budur. Bana sadece maske ve kot pantolon giymiş bir grup erkek verin, ben de lanet bir aptal gibi kendime salya akıtarak beni sikmelerini yalvarayım. Bunun için Saint, Haidyn ve Kashton'ı suçluyorum. Lordlar genelde her zaman maske takarlardı.

Bazı kadınlar güller ve elmaslar, mum ışığında akşam yemekleri ve "seni seviyorum" sözleri ister. Ben değil. Boğazımın sıkılmasını ve yüzümde senin menin varken güzel göründüğümü söylemeni istiyorum.

Titrek bacaklarımla ayağa kalkıyorum ve o koltuğuna geri yaslanıp, bir kez daha rahat bir pozisyon alıyor. Sahnede yüz dolarlık bir banknot olduğunu fark ediyorum ve kenara doğru yürüyorum, dönüp eğiliyorum. Ayak bileklerimi tutarak, yüzüstü düşmemek için topuklarımın ucunda dengede duruyorum. O bir kez daha öne eğilirken, onu baş aşağı izliyorum.

Sadece zarifçe düşmek için kendimi düzeltirim. Önce sağ dizimi, sonra sol dizimi indiririm. Göğsümü ve yüzümün yanını serin sahneye koyar ve kıcımlı havaya kaldırırım. Dizlerimi yüzüme doğru çekerek sırtımı daha da kavislerim. Onu, parlak beyaz tangamı görebilmesi için bacaklarımı genişçe açarım, sonra göğsümü ve yüzümü yerden kaldırıp kıcımlı zıplatmaya başlarım, kendimi geriye doğru, ona doğru iterim.

Dizlerimin üzerine oturup, omzumun üzerinden ona bakıyorum, ellerim koyu renk saçlarımda, o ayakta duruyor. Kahretsin, çok uzun. Beni alt edebilecek bir erkekteki bir şey, onunla savaşmak istememe neden oluyor. *Beni sana boyun eğmeye zorla.*

O sahneye eğilip ellerini uyluklarıma koyduğunda kalbim hızla çarpmaya başladı. Glass'ta dokunmalarına izin verilir. Ne kadar ileri gidebilecekleri bize bağlıdır. Ama Fountain odası? Rezervasyon yapıp istediğin her şeye dokunamazsın. Eğer bir eğlenceciysen ve elle taciz edilmek istemiyorsan, bu odaya davet edildiğinde reddedersin. Ne kadar ileri gitmek istediğin her zaman senin kararındır.

Saçlarımı salıveriyorum, eğilip bileklerini tutuyorum ve ellerini belimin üzerine getiriyorum. Bırakıyorum ve elleri yavaşça yukarı doğru ilerleyerek kaburgalarımı okşuyor.

Nefes nefeseyim, cildim onun dokunuşuyla karıncalanıyor, hassas cildimde tüylerim diken diken oluyor.

Sağ eli boğazımı kavrar, boynumu geriye doğru eğmemi ve yanıp sönen floresan ışıklara bakmamı sağlarken, diğer eli uyluklarıma doğru aşağı doğru iner.

Ağır gözlerim kapanıyor ve o boğazımı sıkarken ben inliyorum, diğer eli ise beni bırakmadan önce uyluğuma tokat atıyor.

Kırmızı boyalı dudağımı ısırarak öne eğildim, göğsümü tekrar sahneye dayadım ve kıcımlı havaya kaldırarak onun bakması için. Parmak uçları omurgamı okşadı - dövme dokunduğunda titredim - sonra çıplak kıcımdan aşağı, açıkta kalan uyluklarımın arkasına doğru kaydım. Parmakları file çoraplarıma gömüldü ve onları çekerek yırttı.

Parmak uçlarının hassasiyeti ve aynı zamanda güçlü tutuşu karşısında inlerim. Haplar her saniye kendimi daha iyi hissetmemi sağlıyor.

Gözlerimi açtığımda, şimdiye kadar fark etmediğim ikinci adama bakıyorum. Beyaz deri koltuğa oturmuş, elleri Sadie'nin kıkırda, Sadie ise onun kalçalarına binmiş, ona dans ediyor. O da aynı şekilde giyinmiş: yırtık mavi kot pantolon, siyah kapüşonlu sweatshirt ve maske. Kafatası ve boynuzların şekli aynı, sadece beyaz ve gri. Kırmızı yok. Gözleri gece kadar siyah ve burnundaki iki delik de aynı.

Parmakları G-stringini aşağı çekiyor ve Sadie'nin elleri saçlarına gidiyor, onun kucağında yukarı aşağı zıplamaya başlıyor.

Arkamda duran adam kıkırma tokat atıyor ve ben ileri geri sallanıyorum. Parmaklarını uyluklarımın içine daha derine soktuğunda, aralık dudaklarımdan bir inilti kaçıyor. Bacaklarım daha da açılıyor, hassas tenime bir tokat daha atması için yalvarıyorum.

Vücudum gerilir ve parmaklarının G-stringime kayıp, çok yavaşça kumaşın içine doğru indiğini hissettiğimde nefesimi tutarım. Onu anımdan, parmak eklemlerinin amımı okşadığını hissedebileceğim kadar hafifçe çeker.

Bana dokunması için yalvarmak istiyorum, ama kendimi tutuyorum. Bunun yerine, kaçmak isteyen iniltiyi bastırmak için dudağımı ısırıyorum. Bu özel odalarda istediğin her şeyi yapabilirsin. Ödemek istedikleri kadar. Şu anda sana şunu söyleyebilirim, bedavaya daha kötüsünü yaptım. Vücudum karıncalanıyor, tamamen ısınmış ve tahrik olmuş durumda. Bana ödeme yapsa da yapmasa da, buna değecek.

Sadie ve ben herhangi bir anda rahatsızlık veya endişe duyarsak, tek yapmamız gereken sahnenin yanındaki duvardaki kırmızı düğmeye basmak.

Bu, kapının dışında bekleyen güvenlik görevlisini uyarır. Gerekirse kapıyı tekmeleyip kırar ve bize ulaşmak için kemikleri kırar. Silahlı güvenlik görevlileri her zaman tesiste bulunur. Sahiplerinin en önemli özelliği, bizim güvenliğimizi önemsemeleridir.

Bu daha önce de olmuştu. Bir keresinde, burada on dansçı ve on beşten fazla erkek vardı. İşler çığırından çıktı ve kızlardan biri

acil durum düğmesine bastı. On beş erkek de polis tarafından dışarı çıkarıldı ve doğrudan hapse atıldı. Burunları kırılmış halde.

G-stringimi bıraktı ve orada olduğunu bildiğim ıslaklığı hissetmiş mi diye merak ettim. Şarkı KiNG MALA'nın "cult leader" şarkısına dönüştü ve ben kalçalarımı sahneye indirdikten sonra kıcımın üzerine döndüm. Bacaklarımı genişçe açtım ve sırtımı sahneye yasladım. Elim bacaklarımın arasına gitti ve parmaklarımı siyah ışıktaki parlayan G-stringin üzerinde gezdirdim, ona sessizce daha fazlasını istediğimi söyledim.

Gözlerimi sahnenin kenarında duran adama dikiyorum. Eğilirken parmakları kenara sarılırken dövmeli parmak eklemleri tamamen görünür hale geliyor. Yanıp sönen ışıklar dövmelerin ayrıntılarını görmek zorlaştırıyor. Kalkıyorum, maskesinin arkasını tutuyorum ve kalçalarımı sahneden kaldırırken yüzünü amıma indiriyorum.

Kalçalarımı tutup beni kenara çekerek beni şaşırttı. Şaşkınlıktan çığlık attım, ama müzik sesinden duyulmadı. Bacaklarımı beline dolamamı sağladığında kalbim göğsümde deli gibi atıyordu. Kapüşonlu sweatshirt'ünün ve kot pantolonunun kumaşı cildime çok sert geliyordu. Bacaklarımı sıkıtiğimde kemeri cildime batıyordu. Acıyı severim. Beni tahrik eder.

Ellerimi kaburgalarımın göğüslerime doğru kaydırarak, kısa bluzumu yukarı çekip göğüslerimi ona sergiliyorum.

Siktir, çok azdım. Hafif kırmızı ışıklar görüşümü bozuyor ve oda dönüyor. Ellerim sert meme uçlarıma doğru hareket ediyor, ama yakalanıp yanımda sahneye sabitleniyorlar.

Kalçalarımı kaldırıyorum, inliyorum ve bacaklarımın arasında duran adam kalçalarını bana doğru itiyor, ne kadar sert olduğunu hissettiriyor. "Siktir," diye inliyorum, gözlerim geriye dönüyor.

Annemin en büyük korkusu gerçek oldu: seks konusunda bağımlıyım. O, seksin bir görev olduğunu, zevk almamız gereken bir şey olmadığını düşünüyordu. Saint bana zevk almanın, istemenin, arzulamanın normal olduğunu öğretti. Dürüst olmak gerekirse, hayatımın geri kalanını onunla geçireceğimi düşünüyordum, ama ondan ayrıldığımdan beri, sadece onun verebileceği o heyecanı arıyorum.

Adam bileklerimi çekerek beni oturmaya zorladı. Elleri kıcıma indi ve parmakları acı verici bir şekilde kıcıma gömüldü, beni arka duvar boyunca uzanan beyaz deri kanepenin diğer ucuna taşıdı.

Ellerim vücutlarımızın arasına girip kemerine uzanıyor ve siyah çivili deriyi çözüyorum. İşimi bitirince, o kemeri tutup halkalardan çekip çıkarıyor.

Kollarımı arkama doğru iter ve kemerle birbirine bağlar. Metal çiviler cildime en zevkli şekilde batar.

Kollarım arkamda olduğu için göğüslerimi maskesine doğru itiyorum. Eli yukarı kalkıyor ve boğazımı sarıyor, amım sıkışıyor. Serbest eli G-stringimi yana doğru çekerken, gözlerinin olması gereken siyah dairelere bakıyorum. Bu sefer parmaklarını amımın üzerinde gezdiriyor, ıslaklığımı hissediyor ve ben inleyerek kalçalarımı ileri geri sallıyorum, beni sikmesini istiyorum.

Parmakları sert, beni inlememe neden oluyor ve eli boğazımı sıkıyor, nefes almamı engelliyor. Sanki aklımı okuyabiliyor ve neye ihtiyacım olduğunu biliyor gibi.

Beni sikiyor — iki parmak, üç parmak — ben de sanki onun sikini sikiyormuşum gibi onları sikiyorum. Başım geriye düşüyor ve gözlerimi kapatıyorum. Nefes almaya çalışırken göğsüm inip kalkıyor ve meme uçlarım sertleşip sıkılmak için can atıyor.

Vücudumun hoşlandığı şeylerden utanmıyorum. Aynı anda aşağılanmayı ve övülmeyi seviyorum. Yüzüm senin meninle kaplıyken ne kadar güzel görüldüğümü söylerken beni ıslak, ağlayan bir halde bırak. Ben bunun için bir sürtüğüm.

Sarsılıyorum, ciğerlerim yanıyor ve dalga bir kasırğa gibi üzerime çöktüğünde oksijen eksikliğinden yüzümde kalp atışlarımı hissedebiliyorum. Ayakta olsaydım, bu güç beni dizlerimin üzerine çökertecekti. Boğazımı bırakıyor ve parmaklarını içimden çıkarırken derin bir nefes alıyorum. Kaybettiğim şey beni üşütüyor ve vücudum titriyor.

Gözlerim ağırlaşıyor ve kalbim hızla atıyor, o beni kucağından kaldırıp kanepeye yatırıyor. Çivili kemer yeni pozisyonda belimin alt kısmına ve bileklerime batıyor, ama umurumda bile değil.

Elleri G-stringime uzanır ve onu titreyen bacaklarımdan aşağı çeker, sonra kanepede bacaklarımın arasına diz çökerek onları genişçe açar. Beyaz deri, ağırlığıyla çöker. Dövmeli parmak eklemlerini pelvik kemiğim üzerinde gezdirir, sanki gece boyunca örtülü kalan izi görebiliyormuş gibi. Bu kadar berbat durumda olmasaydım, bu temastan irkilirim.

Kot pantolonunun fermuarını açar ve penisini çıkarır. Kanepenin altı karanlıktır, ama penisinin altında yukarı aşağı uzanan gümüş topları görebiliyorum — Jacob'ın merdiveni. Başında dört gümüş top daha görünüyor — sihirli bir haç piercingi — başın ortasından geçen iki barbell piercingi, onu bir haç gibi gösteriyor.

Sırtımı kamburlaştırıyorum, o piercingli penisinin başını şişmiş ve ıslak amıma sürterken yutkunuyorum. İçime girdiğinde, beni onun büyüklüğüne göre çok genişçe gerdiği için nefesim kesiliyor.

Titrek bacaklarımı omuzlarına atıyor, eğiliyor ve bir kez daha boğazımı kavırıyor. Beni sikmeye başladığında vücudum deri koltukta ileri geri sallanıyor. Çivili sivri uçlar sırtıma batıyor. Omuzlarımdaki baskıyı hafifletmek için boynumu eğiyorum, ama o elini sıkıyor ve beni bir kez daha boğuyor.

Cildim yanıyor, terliyorum ve vücudum onun vücuduyla mücadele ediyor. Ama bunu seviyorum. Buna ihtiyacım var. Ben, yaşamak istememden daha çok sikilmek isteyen kadınlardan biriyim. Sik beni, morluklar bırak ve bana kim olduğumu hatırlat. Sik için sikilen bir orospu. Sonunda iyileşeceğim.

Çıkartıyor ve bana sertçe giriyor. Amım piercingli sikini sıkıca sarıyor ve nefes alabilseydim, bana daha sert sikmesini yalvarırdım. Daha hızlı. Beni onun için kanat.

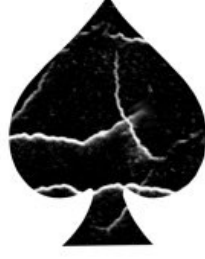
Vücuduma eğiliyor ve maskesi bana bakıyor. Bu, kabusların yapıldığı şeydir, ama beni çok tahrik ediyor. Bir daha asla görmeyeceğim bir yabancıyla sevişmek. Adını bile bilmediğim biriyle. Sokakta yanından geçsem bile hiçbir fikrim olmaz. Gizem beni tahrik ediyor.

Gözlerinin bana baktığını, havasızlıktan yüzümün maviye döndüğünü izlediğini hissediyorum. Uyuşmuş dudaklarım muhtemelen beyazlaşıyor. Vücudumun çoğu gibi onlar da uyuşmuş durumda. Tek hissettiğim, ben ona sıkıca sarılırken onun sikinin amıma girip çıkması. Vücudum nefes almayı istiyor, ama zihnim buna ihtiyacım olmadığını söylüyor.

O ileri doğru vuruyor, serbest eliyle yüzümün yanına tokat atıyor ve o dalga bir kez daha üzerime geliyor. Cildim ısınır ve terler. Sonra serinletici bir his gelir, ardından her yerimde karıncalanma hissederim. Gözlerim ağırlaşır, kırpışır. Maske bulanıklaşır, sonra görüşüm kararır. Vücudum deri koltuğa yumuşar ve gözlerimin köşesinden saçlarıma doğru gözyaşları akar.

Son gördüğüm şey, onun maskesi yüzüme inerken, son bir kez daha bana çarparak penisi içimde atmaya başlar.

OTUZ BEŞ

ASHTYN

Evime girerim, sırt çantamı ve iş çantamı giriş holündeki yere atarım. Koridordan geçip mutfığa giderim. Buzdolabından bir şişe Pedialyte alıp bir dikişte içerim, bir kısmı ağzımın köşesinden akıp çeneme damlar ve gömleğimi ıslatır.

Susuzluktan ölüyorum.

Bu ecstasy'nin etkisi. Saat sabahın üçünü biraz geçiyor ve etkisinin geçmeye başladığını hissediyorum. Yabancı bir adamla yaptığım seks seansı, Fountain odasında ucuz bir fahişe gibi sikildiğimde tüm gücümü benden aldı. Ama bana ucuz bir fahişe gibi ödeme yapmadı.

İçime boşaldıktan sonra kalktı, spermle kaplı kot pantolonunun fermuarını çektı ve titreyen vücuduma biraz para attı. O ve arkadaşı, bizi tatmin olmuş ve beş bin dolar daha zengin bırakarak dışarı çıktılar. Hâlâ onun kemeri bende; kollarımı arkamda bağlı bırakmıştı. Sadie, ben orada yatarken vücudumun etkisinden kurtulmasını beklerken beni çözmek zorunda kaldı. Ona kemeri almasını teklif ettim. Erkek arkadaşına versin diye. James'e vereceğimi sanmıyordun. Bana saklamamı söyledi. Bu, onun geri gelip beni tekrar göreceği ve onu alacağına dair açık bir işaretti. Bir kadının, bir erkeğin evinde iç çamaşırını bırakıp, onunla tekrar iletişime geçmek için bir neden yaratması gibi. Ona karşı çıkmadım, bu yüzden onu çantama koydum. Sadece, eğer Glass'a geri gelirse, maskesini tekrar takmasını diliyorum.

Ana süite doğru yürürken, arka sürgülü cam kapının ardına kadar açık olduğunu görünce duruyorum. İç çekerek kapıya doğru yürüyor, kapıyı kapatıp kilitliyorum. James kapıyı açık bırakmış olmalı. Evimde esrar içmesine izin vermeyeceğim. Oysa o her zaman yatmadan önce bir tane içmek zorundadır. Faturaları o ödediği sürece kuralları o koyabilir. O zamana kadar benim kurallarına uymak zorundadır.

Ana yatak odasına girdiğimde, onu yatakta oturmuş televizyon izlerken görüyorum. Gözleri benimkilerle buluşuyor ve gülümsüyor. "Selam, iş nasıldı?"

"İyi," diye cevap verip banyoya yöneliyorum. Duş almam lazım.

Kapıyı kapatır kapatmaz, kapı açılır. Diş fırçamı alıp üzerine diş macunu sıkarken, o arkama gelir. Elleri kalçalarımın altına girer ve ben kaskatı kesilirim. "Seni bekliyordum."

"Neden?" diye soruyorum, diş fırçamı suya batırıp dişlerimi fırçalamaya başlıyorum.

Saçımı omuzlarımdan nazikçe çekip yumruğuna dolayarak çeker. Dişlerimi fırçalamaya çalışarak çekilmeye çalışırım ama o geri çeker. "James." Ağzımdan tükürük ve diş macunu sıçrar ve önümdeki aynayı kaplar. Diş fırçası elimden düşer, tezgaha çarpar ve yere düşer.

Elini uzatıp pamuklu şortumun içine sokar. "Amin sırlıslıkla, Brittany. Seni isteyen gibi davranan erkeklerin üzerine sürünmek seni bu kadar tahrik mi etti?"

Onu ıslatmamın sebebinin birkaç saat önce bir erkeğin içime boşalması olduğunu ona asla söylemem. Cevap vermiyorum. Bunun yerine, aynada gözlerimi onun gözlerine dikiyorum. Sessizliğimin haklı olduğunu düşündüğü için gülümsüyor.

Pamuklu şortumu ve iç çamaşırlarımı bacaklarımdan aşağı itiyor, göğsümü ve yüzümü tezgaha doğru itiyor ve bacaklarımı kendi bacaklarıyla daha da ayırıyor. Penisini kavırıyor, içime giriyor ve gözlerim kendiliğinden kapanıyor. Ayrılmış olabiliriz, ama seks hiçbir zaman sorunumuz olmadı. Penis işe yaramaz değil; onu nasıl kullanacağını biliyor. Çalışması gereken onun geri kalanı.

Bana sertçe giriyor, kalçalarım tezgahın kenarına çarpıyor ve kendimi tatminsiz hissetmekten nefret ediyorum. Vücudum bitkin; önceki adam beni ölümüne becerdi, artık hiç enerjim kalmadı. Üstelik uyuşturucunun etkisi de geçmeye başladı. Sert bir şekilde çöküyorum.

"Hadi Brittany, sikimin üzerine boşal bebeğim," diye inliyor.

Dört yıldır yeni ismimi kullanıyorum ama hala ona alışamadım. Saint'i vurduğumda bir parçam öldü. Ve Ashtyn de o parçalardan biriydi. Bir daha asla eskisi gibi olamayacağım ve bunu kabullendim.

Yaklaştığımı hissederek gözlerimi kapatıyorum, ama sadece yorgunum. Yarın sabah ve günün büyük bir kısmında uyumak zorunda kalacağım, çünkü yarın gece ikinci işimde ekstra mesaiye çıkacağım.

"İşte bu," diyor, penis içime girerken. "Hazır ol..." diye uyarıyor.

Ne yapmam gerektiğini biliyorum. Doğum kontrol hapi kullanıyorum ama o prezervatif kullanmayı reddediyor ve ben de onun içime boşalmasına asla izin vermedim. İhtiyacımız olan son şey bir çocuk. Muhtemelen işimi bana karşı kullanır, çocuğu alır ve bana nafaka ödetir.

Şansıma, o kazanırdı.

Çıkarır, beni tezgahıtan kaldırır ve döndürür, sonra dizlerimin üzerine çöktürür. Ağzım zaten açıkken ona bakarım ve o da penisinin ucunu dudaklarımın arasına yerleştirir ve dilimin üzerine boşalır.

O gözlerini kapatırken, ben ağır gözlerle ona bakıyorum ve sıcak spermi ağzımı dolduruyor. Elimden geldiğince yutuyorum ve o çekiliyor. "Açık bırak," emrediyor ve ben söyleneni yapıyorum. Elini bir kez daha penisinin üzerinde gezdiriyor, ucundan kalanları sıkıp dilimin üzerine döküyor. O çekilene kadar bekliyorum, sonra ağzımı kapatıp yutuyorum.

Daha önce yabancınn spermlerinin tadını alabiliyorum. James'in penisinin her tarafına bulaşmıştı. James'in beni sikmeden önce kaç kez başka bir kadını siktiğini merak ediyorum, ben farkında değildim. James'e karşı hiç kıskanç bir tip olmadım. Aslında onu aldatırken yakalasam sevinirdim. Bunu büyük bir mesele haline getirir ve onu kovmak için bahane olarak kullanırdım.

Belki birine para verip, benim evimde, benim yatağında onu becermesini sağlarım. Onları yakalayacak şekilde plan yaparım ve ikisini de kovarım. Tabii ki ona para veririm. Bir aktris, zamanı ve performansı için para hak eder.

Ama Saint? Onu alabileceğini düşünen bir kaltağı öldürürüm. O adam beni psikopat bir aptal yaptı. Hastalıklı ve sapkın bir yanımda, onu benden başka biriyle hayal edemediğim için öldürdüğümü umuyor. Bu düşünce hala midemi bulandırıyor. Çoğu Lord'un sosyal medya hesabı yoktur ve benim de kesinlikle yok. Giriş yaptığımda, iştaki bir kızın hesabını kullanıyorum. Bu yüzden onun hayatta olup olmadığını veya bugün ne yaptığını bilmemin imkanı yok. Ama her ne olursa olsun, eminim bir karısı vardır. Lordların uzun süre bekar kalması beklenmez. Üremeleri gerekir. Hepsi bir an önce varis üretmek zorundadır.

"Siktir, bebeğim." James iç çekerek bir adım geri atar. Eğilip elimi tutar ve ayağa kalkmama yardım eder. Dudaklarımı nazikçe öper ve ben istememe rağmen geri çekilmiyorum.

Banyodan çıkıp yatağıma girer ve sızıp kalır. Soyunmayı bitirip duşu açarım, geceyi yıkamak istiyorum, yerde duran diş fırçasını görmezden gelirim.

Cep telefonumu cebimden çıkarır, duşuma takmış olduğum Bluetooth hoparlöre bağlar ve Spotify çalma listemi açarım. Nessa Barrett'ın "I hope ur miserable until ur dead" şarkısı banyoyu doldurur ve parmağımdaki

Duvardaki cam kaba koyuyorum ve duşa giriyorum. Duş başlığının altına giriyorum ve soğuk tenimi yakan sıcak suyun acısıyla içimden bir nefes alıyorum. Çok iyi geliyor. Gözlerimi kapatıyorum, ellerimi uzatıp saçlarımı yüzümden geriye doğru çekiyorum.

Aklım *ona* gidiyor. Saint her zaman aklımda. Onu morgun koridorunda kendi kanıyla kaplı halde bıraktığımdan beri öyle. Bu, herhangi bir kabustan daha fazla beni rahatsız ediyor.

Özgürlük için ruhumu mu sattım? Elbette sattım. İşler böyle yürümüyor mu? Özgür olmak için bir fedakarlık yapmak gerekir. Tek gerçek aşkımla ve mutluluğa ulaşmak için tek şansımı feda ettim. Onun fahişesi olabilirdim, ama beni sevdiğinden hiç şüphe etmedim. Bizim aramızda olanları pek kimse anlayamazdı. Onun için ne kadar yanıp tutuştuğumu ve onun beni ne kadar sevdiğini. Saint bana aşkın tedavisi olmayan bir hastalık olduğunu öğretti. Seni yavaşça öldürür, ama tek farkı ölmemen. Gerçekten ölmemen. Acıyı uyuşturabilir, anıları silmeye çalışabilirsin, ama ne olursa olsun, vücudun onun sana dokunuşunu asla unutmaz. Seni öpüşünü. Sana bakışını.

Bu geceki adam bana Saint'i en iyi şekilde hatırlattı. Ne istediğimi biliyordu ve aldı. Cinsel olarak erkeklere fazla mı güveniyorum? Evet. Annemin terapisti bir keresinde bana, dikkatli olmazsam kendimi ıssız bir yerde bir hendekte ölü bulacağımı söylemişti. Bu olasılık beni durdurmadı.

Bu gece, kendime ne kadar izin verdiğimi kanıtladı. Belki de ölmek istiyorum. Öbür dünyada yaşamaya devam ettiğimize inanmıyorum. Benim geldiğim yerde böyle bir şey yok. Yaşayan bir cehennem ve gerçek bir cehennem var. Bizim dünyamızda günahlar affedilmez, ne kadar uzun süre diz çöküp dua ederseniz edin.

Şarkı biter ve çalma listemdeki bir sonraki şarkıya geçmeden önce cam kırılma sesi duyarım. "James?" diye seslenirim, önümdeki beyaz fayanslı duvara bakarak. Cevap yok. "James? İyi misin?" Sessizlik. İç çekerek suyu kapatır ve dışarı çıkarım. Havluyu alıp telefonumdaki müziği kapatır ve havluyu kendime sarmak için telefonu yerine koyarım.

Banyo kapısını açtım ve onun yatak odasında olmadığını gördüm. "Ne halt ediyorsun James?" diye bağırdım, sinirlenmeye başlamıştım. Saat neredeyse sabah dört olmuştu. Onun saçmalıklarına tahammülüm yoktu. Geç saatte arkadaşlarını eve davet edip, o kadar sarhoş olup, evimde eşyaları kırmaları ilk kez olmuyordu.

Yatak odasından çıkıp koridordan geçerek oturma odasına doğru yürüdüm. Onu yerde kanlar içinde yatarken gördüğümde nefesim kesildi. "James?"

dizlerimin üzerine çöküyorum. Cam sehpa, sanki üzerine düşmüş gibi paramparça olmuş.

İnliyor, ama gözleri kapalı.

"Dayan," diyorum ona. "911'i arayacağım." Ayağa kalkıp, cep telefonumu almak için banyoya doğru dönüyorum ama loş köşeden bir silüet çıktığını görünce duruyorum. Kalbim hızla atıyor ve bana yaklaştığında gözlerim fal taşı gibi açılıyor.

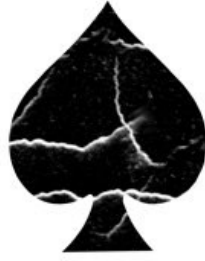
Bir adım geri atarım ama bir bedene çarptığımda şaşkınlıkla çığlık atarım. Bir kol uzanır ve boynuma dolanır, beni sırtımı ona doğru tutar. Bacaklarımı tekmelerek onun tutuşundan kurtulmaya çalışırım ama kol daha da sıkı sarılır ve nefes almamı engeller.

Adam bana doğru adım atarken durur. Cebine uzanır ve bir şırınga çıkarır. Yardım için çığlık atmaya çalışıyorum ama sesim çıkmıyor. Parmaklarım boynumu saran kolun derisine batıyor ama bir işe yaramıyor çünkü kolları kalın bir şeyle kaplı. İyi bir tutuş sağlayamıyorum. Mücadele sırasında havlumu yere düşüyor ama hala ıslak ve çıplak olduğumu umursamıyorum bile.

Boynumu saran kol beni bırakır ve ben nefes nefese kalırım. Kaçmaya çalışırım, ama elleri kollarımı kavrar, arkama getirir ve beni yerinde tutarken, diğer eli çenemi kavrar, yüzümü tutar ve boynuma iğneyi batırır.

Gözlerim kapanmadan önce gördüğüm son şey, şeytan maskesinin üzerindeki o kırmızı gözler ve vücudumun gevşemesi.

OTUZ ALTI

ASHTYN

Ağır gözlerim açılır ve hemen kapanır. Tekrar denerim, ama bulanık görüşümle tek görebildiğim kirpiklerimdir. Bir kez daha gözlerimi kapatırım. Başımın arkası ağrıyor, vücudum ağrıyor, kaslarım gergin.

Başım kontrol edemediğim için bir yandan diğer yana düşüyor. Dönmek istiyorum ama yapamıyorum. Sert ve kalın bir şey cildime sürtünüyor. Uyuşmuş dudaklarımı yalıyorum ve ağzımın kuruduğunu fark ediyorum.

Vücudum titriyor, tüylerim diken diken oluyor ve çıplak olduğumu ve donduğumu fark ediyorum.

Titremeye başlıyorum, dişlerim takırđıyor. "Merhaba?" diye sesleniyorum, ağır gözlerim bir kez daha açılıyor ve sesim çatlıyor. "Merhaba?" diye tekrar soruyorum, kalkmaya çalışıyorum ama hareket edemiyorum. Başımın arkasındaki o donuk ağrı, zonklayan bir hisse dönüşüyor. Nefesim hızlanıyor, göğsüm sıkışıyor.

Neden hareket edemediğimi anlamaya çalışarak uzuvlarımı çekmeye başlıyorum. Ne kadar aldım? Şimdiye kadar hapların etkisi geçmişti. Ne kadar süre uyudum?

Başımı sola çevirip, görüşüm netleşene kadar hızla gözlerimi kırpyorum ve metal görünümlü bir tezgahın altında siyah dolapların bulunduğu beton bir duvar görüyorum. Tezgahın üstünde birkaç kutu bantla kapatılmış.

Ağır gözlerimi bir kez daha kırpyştırıp tavana bakmak için geri döndüğümde, boynumda bir şey hissediyorum. Pürüzlü ve cildime sıkıca sürtünüyor. Ne olduğunu hissetmek için ellerimi kaldırmaya çalışıyorum, ama hala vücudumu kontrol edemiyorum.

Ağır başımı kaldırıp derin bir nefes alıyorum, boynumdaki şey beni boğuyor. Göğsüm inip kalkarken çıplak vücuduma bakıyorum ve beni siyah bir masaya bağlayan kayışlar görüyorum. Biri göğsümün üstünde. Yanlara doğru kıvrıldığımda belimde bir tane daha hissediyorum, bir tane de kalçalarımın üzerinde. Bacaklarımda da var. Bileklerim de yanlara sabitlenmiş. Kalın kemerlere benziyorlar, küçük kilitlerle sıkıca bağlanmışlar ve çıkarmak için anahtar gerekiyor.

Kulaklarımda kan basıncı yükseliyor. "MERHABA?" diye bağırıyorum, soğuk ve sessiz odada vücudum masada çırpınıyor. Nefesim o kadar ağır ki, bağlar sıkışıyor ve nefes almamı zorlaştıyor gibi geliyor. "Mer-haba?"

Sesim çatlıyor. "Kimse yok mu...?" Gözlerim yaşlarla doluyor. "Ne oluyor lan?" diye bağıyorum, deriyi çekiyorum. Ama nafile. Kemerler bağlanmamış olsa bile, onlardan kurtulmak için hala çok zayıfım.

Solumdan bir kilit sesi geliyor ve bakmaya çalışıyorum, ama bulunduğum yerden net bir şekilde göremiyorum. Kapının gıcırdayarak açılması kalbimin hızla atmasına neden oluyor ve nefesim hızlanıyor. "Kimsiniz?" diye soruyorum ve kurtulmaya çalışıyorum. "Ne istiyorsunuz?" diye bağıyorum, kimse cevap vermediğinde boğazım yanıyor. "James nerede?" Ölmüş müydü? Onu öldürmüşler miydi? Hafızam bulanık, ama onun oturma odasının zemininde cam ve kanla kaplı bir şekilde yattığını hatırlıyorum. Uyuşturucu için birini mi kazıklamıştı? Vücuduna soktuğu bok için birine borçlu olduğu ve benim onu kurtarmak zorunda kaldığım ilk sefer değildi.

Neden o andan sonrasını hatırlayamıyorum? Aldığım haplar yüzünden mi? Yoksa bana verdikleri bir şey yüzünden mi? Ne zamandır bu durumdayım? Burada pencere yok, bu yüzden James'i oturma odasının zemininde bulalı günler olmuş olabilir.

Soğuk hava titreyen ve çıplak vücuduma esiyor. Ellerimi yumruk yapıyorum ve boynumu geriye doğru eğerek boğazımdaki yumruyu yutmaya çalışıyorum.

Kısıtlamalar içinde sarkarken, hızla atan kalbimi sakinleştirmeye çalışırken gözlerimin köşesinden yaşlar akmaya başlıyor. Kalbim göğsümden fırlayacak gibi. Nefesim kısa ve hızlı, oda dönüyor gibi. Sanırım kusacağım.

Sanki ameliyat masasına bağlanmışım ve bana ameliyat yapacaklarmış gibi, üstümde parlak bir ışık yanıyor. Bu beni irkiltiyor. Işık o kadar parlak ki, bu düşünceyle vücudum titriyor.

Gözlerimi sıkıca kapatıyorum, ışık yüzüme vurmayacak şekilde kaydırıldığında onu engellemeye çalışıyorum. Bir el yanaklarımı kavırıyor ve onu itmek için çırpınmaya başlıyorum, ama kollarım yanarımdan bağlanmış ve boynumdaki bağ başımı hareket ettirmemi zorlaştırıyor. Parmaklar yanaklarıma batıyor, içimden bir inilti koparıyor ve gözlerim açılıyor.

Şeytan maskesi ve iki kırmızı boynuzla çerçevelenmiş bir çift kırmızı göze bakıyorum. Yüzümün yanlarından taze gözyaşları akıyor ve burnumu çekiyorum. "Lütfen."

Nefes almaya çalışırken boynumu geriye doğru eğiyorum, ama onun tutuşu daha da sıkılaşıyor ve yanaklarımı dişlerime çarpıyor. Bırakıyor ve ben yapışkan deriyi çöküyorum. Elini uzatıyor ve uzun bir tüpün bağlı olduğu şeffaf bir maske eline veriliyor. Lastik maskeyi ağzımın ve burnumun üzerine yerleştiriyor

burnuma takıyor. Dövmeli eli maskeyi yüzüme bastırarak yerinde tutuyor. Kalçalarımı masadan kaldırmaya çalışıyorum, ama bu sadece kayışların derime batmasına neden oluyor.

Gözlerim maskeyi ona uzatan adama kayıyor, ama tek gördüğüm sırtı. Kot pantolon, siyah kapüşonlu sweatshirt ve maske... onunkiyle aynı.

"Lütfen..." diye hıçkırım. "Bırakın beni." Sesim maske tarafından boğuklaşır. Soğuk hava yüzümü kaplar ve nefes almaya korkarak nefesimi tutarım. Serbest eli yukarı kalkar ve alnıma dokunduğunda, saçlarımın üzerinden aşağı doğru kaydırıldığında irkilirim. Dokunuşu yumuşaktır, yanaklarımı sıktığı şekle kıyasla neredeyse sevgi doludur.

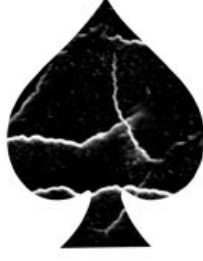
Nefesimi tutmaya devam ederken ciğerlerim yanmaya başlar ve göğsüm inip kalkar. Artık daha fazla nefesimi tutamayarak ağzımı açıp derin bir nefes alırken gözlerimden yaşlar akar. Ağlayarak bir kez daha derin bir nefes alırım ve içime bir sükunet gelir. Vücudumdan parmak uçlarıma ve ayak parmaklarıma kadar bir karıncalanma hissi yayılır. Vücudum masada gevşer. Bu, şimdiye kadar yaşadığım en yakın his.

Ben maskenin içinden gelen nefesleri solurken, eli saçlarımı okşamaya devam ediyor. Gözlerim ağırlaşır, zihnim bulanıklaşır. Görüşüm gelip gidiyor ve birkaç kez göz kırpyorum, sonra şeytan maskesi kırmızı gözleri ve boynuzlarıyla beyaz ve siyah bir bulanıklığa dönüşüyor.

Cehennem böyle bir yer mi?

Her şey kaybolurken, "*Aferin benim kızım*" diyen bir ses duyduğuma yemin ederim ve sıkıca yumruklanmış ellerim açılır. Ama bu sadece zihnimin bana oynadığı bir oyun. Yıllardır bunu duymamıştım. Ve bana böyle seslenen adam öldü.

OTUZ YEDİ

ASHTYN

Uyanıyorum, dudaklarımdan bir inilti kaçıyor. Yanıma dönüp ellerimi yüzüme götürüyorum ve hassas gözlerimi parlak ışıktan korumak için kapatıyorum. Bu işe yaramayınca, yumuşak kabarık battaniyeyi tutup yüzüme çekiyorum ve rahat yatakta gevşiyorum.

Gözlerim aniden açılır ve nefes nefese otururum, her şey bir anda aklıma gelince battaniyeyi üzerimden atarım.

Uyanmıştım, masaya bağlanmıştım ve maske... yüzüme bir şey takmıştı. Ellerimi bir kez daha yüzüme götürdüm ve parmaklarım hızla cildimi tarayarak, kırık olup olmadığını anlayabileceğim herhangi bir kesik veya ağrı olup olmadığını kontrol ettim.

Ellerim yanlarıma düşer ve derin bir nefes alırım, ama karnımda bir şey hissettiğimde rahatlığım hızla paniğe dönüşür.

Yorganı itip çıplak olduğumu gördüm. Pelvik kemiğimi kaplayan 666 damgası açıkça görünüyordu. İş yerindeyken onu her zaman makyajla kapatır, eve gidip düş aldığımda yıkardım.

Ama kalbimin atışını hızlandıran bu değil. Hayır, sağ kalçamın üzerinde küçük beyaz bir bandaj var. Üzerinde bant var. Oturduğum pozisyonda, bandaj cildimi sıkıştırıyor.

Neredeyse yataktan düşüyordum — bacaklarım titriyordu, kafam biraz bulanıktı ve oda dönüyordu, bu da başımı döndürüyordu.

Ne *oluyor lan*? Bana ilaç vermişler ve hala etkisindeyim.

Sağdaki çift kapıya doğru ilerleyip kapıyı açtığımda, umduğum gibi bir banyo olduğunu gördüm.

Onun ve onun lavabolarının uzunluğunda uzanan uzun aynaya koşarak, vücuduma bakıyorum ve hatırladığımdan farklı olan tek şeyin bu olduğunu görüyorum. Sağ kolumun dirsek kıvrımına sarılmış bir bandaj dışında. Bandajı yırtıp çıkarıyorum ve bir delik ve küçük bir morluk oluşmaya başladığını görüyorum. *Ne oldu lan*?

Göğsümün üst kısmında, kalçalarımda, bileklerimde ve bacaklarımda, deri kayışlarla bağlandığım yerlerde morluklar var. James'in yanında diz çöktüğümde dizlerim sıyrılmış ve kurumuş kanla kaplanmış.

Titrek ellerimle eğilip bandın köşesini tutup çıkarmaya çalışıyorum. Bant cildimi çekince inliyorum. Burnum akıyor ve sonunda bandı çıkarmaya başladığımda gözlerim yaşıyor. Titrek ellerimle bandı üstten ve sonra iki yanından yırtıp alt kısmını da koparıyorum.

Gözlerimi kapatıp, bandajı çıkarmadan önce titrek bir nefes alıyorum. Cildim kızarmış ve tahriş olmuş. Birkaç dikiş atılmış. Bu bir takip cihazı. Daha önce de görmüştüm. Carnage'da.

Gördüğüm manzara karşısında kalbim duruyor. Hıçkırarak ağlıyorum, dizlerim bu rakamları görünce çökmek üzere. Son dört yılımı, beni öldüreceğini bildiğim bir hayattan kaçarak geçirdim.

Bu olamaz. Bu bir kabus ve uyanmam lazım.

Titrek ellerimle ona dokunmak istiyorum ama kendimi durduruyorum, gördüğüm şeyi kabul edemiyorum. "Hayır..." Kapının açılmasıyla başımı kaldırıyorum. Kapıya dönüyorum ve Glass'ın siyah beyaz maskesi banyoda durduğunu görünce ciğerlerimdeki tüm hava boşalıyor.

Kafamı sallıyorum, gözlerimden yeni gözyaşları akıyor.

Bu olamaz. Halüsinasyon görüyorum. Sadie'nin bana verdiği ilaçlar beni mahvetti. Kabus görüyorum. Kötü bir yolculuk. Belki de öldüm, cehenneme sürüklendim ve sonsuza kadar böyle yaşayacağım.

Maskeli adam öne doğru adım atıyor, sanki bütün gün vakti varmış gibi yavaşça bana doğru geliyor. Olduğum yerde donup kalıyorum, nefes alamıyorum, kaçmak bir yana.

Arkasındaki yatak odasının kapısında duran bir sonraki adamı görüyorum. Onlar. Haidyn ve Kashton beni bulmuş. Kardeşlerini öldürdüğüm için benden öç almak için beni buraya sürüklemişler. İsteyerek yapmadım. Sadece bana avantaj sağlamak için onu yaralamak istedim. Saint'e zarar vermek istemediğimi bilmeleri gerek. Tek seçeneğim buydu. Beni asla bırakmayacağını söylemişti.

Bana en yakın olanı durdu. Elini uzattı ve maskesinin alt kısmını tuttu. Yavaşça çıkardı ve yeşil gözler benimkilere bakarken gözlerim yeniden yaşlarla doldu.

"H-ayır." Kırık kelime, titreyen dudaklarımdan zar zor bir fısıltı olarak çıkar. Hayal edebileceğimden çok daha kötü.

Bir adamın hayaleti sessizce dururken, eli uzanıp ıslak yanağımı parmak eklemleriyle okşadı. Bu tek dokunuş beni inlemeye başladı. Titreyen bacaklarım beni taşıyamadı ve tezgaha doğru sendeledim. Ellerimle kenarları kavrayarak kendimi tutmaya çalıştım. Kulüpte onunla sevişmeme izin vermiştim.

Nefes nefeseyim, şeytanın önünde çıplak dururken vücudum resmen titriyor. Bu bir hata olmalı. Onu aylarca yas tuttum. Yıllarca onu unutmaya ve yaptığımı kabullenmeye çalıştım.

"Uzun zaman oldu, tatlım." Sesi, içimdeki son nefesimi de kesiyor ve tek yapabildiğim, sulu gözlerle ona bakmak. Nazikçe, gözyaşlarıyla ıslanmış yüzümü avuçları arasına alıyor, bana doğru eğiliyor ve fısıldıyor, "Hoş geldin evine."

SAINT

Çıplak bir şekilde önümde dururken, geniş, gözyaşlarıyla dolu gözleriyle bana bakıyor. Lanet olsun, o gün beni vurduğundan beri çok yol kat ettik. Benden kaçabileceğini ve beni öldürdüğü için paçayı sıyrabileceğini sanmıştı.

"Ben..." Gözleri vücudumu baştan aşağı süzer. Gözleri tekrar benimkilerle buluştuğunda yutar ve fısıldar, "Seni öldürdüğümü sandım."

Elimi uzatıp yüzünü avuçladığımda titrer ama çekilmez. Bunun için çok şaşkındır. *Ah, Ashtyn, sana yapacağım şeyler, şeytanın gelip seni benden alması için yalvarmana neden olacak.* "Canlı olmayan bir şeyi öldüremezsin, tatlım," derim ona.

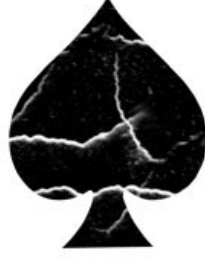
Bu doğru. O bizi terk ettikten sonra, hiçbir zaman eskisi gibi olmadık. Altı ay boyunca geçirdiğimiz "eğitim" süreci, başkalarına karşı hissettiğimiz her şeyi yeniden şekillendirdi ve hayatımın geri kalanını ona da aynısını yaparak geçirmek için sabırsızlanıyorum.

Nefesi kesilir ve gözlerim onun inip çıkan göğsüne düşer, sert meme uçlarına bakmaktan kendimi alamam. Düzensiz nefes alışı, Glass'ta onu siktiğim zamanki gibi banyoyu doldurur ve sikim sertleşir. Bu, kızımın hala eskisi gibi olduğunu kanıtladı. Bir fahişe gibi sikilmesi gereken bir kadın.

Onu ben öyle yaptım. Sevdiği her şeyi ona ben öğrettim. Ona yaşayacağı tüm yeni şeyleri göstermek için sabırsızlanıyorum. O beni terk ettiğinden beri zevklerim biraz... karardı.

Bakışlarım tekrar onun bakışlarıyla buluştu ve gözleri boynuma düştü. Dövmelerimi izledi ve bir adım geri attı, elim yüzünden düştü. Ben onun sevdiği kişi değilim. Artık farklı bir adamım. Cehennemin neye benzediğini gördüm ve onu kucakladım, onun bir parçası oldum. Şimdi, onu zincirlerle bağlayıp cehennemin derinliklerine sürükleyeceğim ve birlikte yanacağız.

OTUZ SEKİZ

ASHTYN

Onu itip banyodan çıkıp yatak odasına koşuyorum, ama kapıda hala duran siyah beyaz maskeli adamı görünce yine duruyorum. Kollarını göğsünde kavuşturmuş, bacaklarını genişçe açmış, tüm alanı kaplıyor.

Onun kahkahası geniş odayı dolduruyor ve omurgamdan bir sıcaklık geçiyor. Maskeyi başının üstüne itiyor ve gözleri benimkilerle buluşuyor. "Merhaba, tatlı yanaklar. Çok uzun zaman oldu."

Kashton Landon Pierce karşımda duruyor ve ben, o kollarını kaldırıp kapı çerçevesinin üst kısmını kavrayarak tek çıkış yolumu kapatırken, gözlerim yaşlarla doluyor. Bu sırada tişörtü yukarı kalkıyor ve eteğinin altındaki belirgin V şeklinde vücudunda daha fazla dövme görünüyor.

Kalbim gırtlığımda, nefesim düzensiz. Kalbim sıkışıyor, göğsüm çok sıkışık, sanki kalp krizi geçiriyormuşum gibi hissediyorum. O öne eğilir ve gözleri çıplak ayaklarıma düşer, sonra vücudumun üstüne doğru kayar. Önemli değil. Beni çıplak gördüler. Üçünün de beni sikmesine, kullanmasına izin verdim.

"Söylemeliyim ki, çok iyi görünüyorsun Ash." Sanki sadece o ve Saint'in bildiği bir şaka gibi gülüyor.

Gözleri benimkilerle kısa bir süre buluşuyor, sonra başımın üstüne bakıp sırtıyor, Saint'in hala banyoda olduğunu hatırlatıyor.

Ters yönde koşmak için dönerim, ama Saint çoktan arkama geçmiştir. Çıplak vücudum onun vücuduna çarpar ve ben ses bile çıkaramadan elini boğazıma dolamıştır. Bu hareket beni yerden kaldırır. Ellerimi kaldırıp bileklerini kavrarım, nefes almaya çalışarak elimden geldiğince derisini buruştururum.

"Şeytanın en yeni oyuncağı olmak nasıl bir duygu?" diye sorar Kashton kulağıma. "Seni çıplak elleriyle paramparça edeceğini bilmek?"

Ayaklarımla Saint'in bacaklarına vuruyorum ama o beni bırakmıyor. Bunun yerine, yüzümü kendine doğru çekiyor ve yutkunamadığım için dudaklarımın köşesinden salya akıyor. Gözleri benimkileri arıyor ve sonra tiksintiyle dudaklarını geri çekiyor.

Beni geriye doğru itip bırakır ve ben kıcıma düşerim. Yuvarlanarak, ellerimin ve dizlerimin üzerine kalkarım, öksürürüm. Nefes alırken vücudum titrer

Nefes alırken vücudum titrer. Kahretsin, hala vücudumda bana verdikleri sakinleştirici var. Şu anda hiçbir şey yapamıyorum.

Kashton saçımı yakalayıp başımı yukarı doğru çekerken, Saint önümde çömelir. Eli yüzümü kavrar, başparmağı aralık dudaklarımı okşar. "Eski günlerdeki gibi," der, dudaklarında hafif bir sırıtışla.

"Hayır..."

"Artık senin cehennemim bu, Ashtyn, ve ömür boyu hapis cezan bugün başlıyor."

Dişlerimi sıkıyorum ve çenemi kaldırıyorum. Ağzımı açıp ona siktirip gitmesini söylemek üzereyim, ama o elini uzatıp yüzümü avuçladığında duraksıyorum. "Bir dahaki sefere beni terk ettiğinde, bir ceset torbasında olacaksın, çünkü seni oraya ben koyacağım." Sözleri yumuşak, sevgi dolu, ama kanımı donduruyor.

Bununla birlikte ayağa kalktı. Kashton saçımı bıraktı ve ben sulu kirpiklerimin arasından odamdan çıkıp kapıyı çarparken onları izledim.

SAINT

Ağır gözlerinin kapanışını izliyorum ve vücudu deri masaya yaslanarak gevşiyor. Bir zamanlar kusursuz olan yüzünün yanlarına düşen gözyaşlarını dövmeli parmak eklemlerimle nazikçe siliyorum.

O baygın. Yine. Bu sefer uyandığında, bildiği dünya artık var olmayacak. Bu günü çok uzun zamandır bekliyordum. Açıkçası, şu anda olduğumdan daha heyecanlı olmam gerekirdi.

Karım ait olduğu yere geri döndü. Benim ellerime.

Hatırladığım gibi görünüyor. Saçları biraz daha koyulaşmış, ama bu görünüşünü pek değiştirmiyor. Gözlerim çıplak vücudunu taramaya başlıyor. Eskiden benim olan vücudu. İşaret hala gün gibi açık. Ona bu şekilde vermekten nefret etmişim, ama bunca yıl boyunca her baktığında beni hatırlamasına seviniyorum.

Parmaklarım sert meme uçlarını okşuyor. Onun gelişi için odanın sıcaklığını düşürdüm. Onun için kalbim kadar soğuk olmasını istedim. İtiraf etmeliyim ki, onları yaptırmasını sevdim. Güzel görünüyorlar.

Masanın ucuna yürüyerek, kenarını tutup bacaklarını ayırıyorum — masa benim için açılıyor. Belden yukarısı tek parça, ama bacakları bu nedenle ayrı ayrı bağlanmış.

Kapı açılır ve ona yapmak üzere olduğum şeyde bana yardım etmek için burada bulunan doktora gülümserim. Devin, damar yolunu açmak için işe koyulur.

Bir süre bilinçsiz kalması gerekiyor. Onun için planladığım şey, gecenin büyük bir bölümünü alacak.

Şeytan maskemizi çıkarıp tezgahın üzerine koyuyorum ve tekerlekli sandalyeyi alıyorum. Sandalyeye oturup masaya doğru ilerliyorum ve onun açılmış bacaklarının arasına kayıyorum. Amcığı benim için sonuna kadar açık.

Eve geldiğinde o pisliğin onu sikmesine izin verdi. Telefonumdan izledim. Daha erken gelip bunu engelleyebilirdim, ama onun gerçekten ona dokunmasına izin vereceğini düşünmemiştim. Aylardır ayrılmışlardı. Bunu düşünmekle aptallık ettim. Tamamen yabancı bir adamın onu sikmesine izin verdi, tabii ki birlikte yaşadığı adama da amını verecekti.

Bundan sonra, onun acınası, sefil hayatının geri kalanında, onu hangi sikin siktiğini ve onu nasıl kullanacaklarını ben seçeceğim. O benim ve öleceği güne kadar bana ait olacak.

"Hazır, efendim," diyor Devin, serumun bandını yapıştırırken bana bakarak.

Yaklaşıp yanımdaki arabadan ihtiyacım olan şeyi alıyorum ve kendi kendime gülümsüyorum. Uyandığında, tatlım, nerede olduğunu ve kimin malı olduğunu anlayacaksın.

KASHTON ve ben yatak odasından çıkıp koridorda yürürken, Haidyn'in kapısı birden açılır. Minyon bir kızıl saçlı kız, kapısını kapatmaya bile tenezzül etmeden koridora koşar. Bir elinde bir çift yüksek topuklu ayakkabı ve bir sütyen, diğer elinde ise bir cep telefonu tutmaktadır. Gözyaşlarıyla dolu iri gözleri benimkilerle buluşur, sonra Kashon'inkilerle.

"Arkadaşın delinin teki," diye ağlar.

"Kiminle eve gittiğine daha dikkat etmelisin," diyor Kash ona.

Gözlerim onun beyaz kulüp elbisesine kayar. Boynundaki kesiklerde kan vardır.

akan ve kumaşa emilen. Bir ağaç yaprağı gibi titriyor. Dizleri morarmış, bileklerinde ve ayak bileklerinde ip yanıkları var. "Ona halledebileceğini söyledin," diye hatırlatıyorum ona. Kadın aylardır Haidyn'in yatağına girmeye çalışıyordu. Sonunda o da pes etti, ama kadının ondan beklediği gibi davranmamış gibi görünüyor.

Hepimizin kendi şeytanları var ve her birimiz onlara farklı şekillerde oyun oynamasına izin veriyoruz. "Siktir git!" diye tıslayarak yanımızdan koşarak geçip ikimizin de omuzlarına çarptı.

Kashton, onun asansörü atlayıp merdivenlerden aşağı koşmasını izlemek için arkasını dönerken, ben Haidyn'in yatak odasına giriyorum. Yatak örtüleri yırtılmış ve yerde kırık camlar var, sanki bir kasırga vurmuş gibi. Birkaç boş votka şişesi ve esrar kokusu var. İp hala her yatak direğine sarılmış ve halının üzerinde birikmiş. Komodinde bir bıçak var ve ormanı gösteren tavandan tabana pencerelerin perdeleri yırtılmış.

İç çekip saçlarımı elime alıyorum.

Kashton içeri girer ve manzarayı görünce homurdanır. "Doğru şeyi yaptın," diye beni teselli eder.

Haidyn, Ashtyn'in geri dönmesine hazır değil. Onun ayrılması hepimizin ağzında çok kötü bir tat bıraktı. Her birimiz onun özgürlüğü için bedel ödedik. Ama "eğitimimiz" söz konusu olduğunda en kötüsünü Haidyn çekti.

Kimse Carnage'dan ayrılmaz. Asla. Buraya neden veya nasıl geldiğin önemli değildir. Bir kez buraya getirildiğinde, burada ölürsün. Bize bir ders verilmesi gerekiyordu. Asla unutmayacağımız ve ona da aktaracağımız bir ders.

Kashton sırtıma bir şaplak atar. "David'i arayacağım." Cep telefonunu çıkarır ve ben Haidyn'in odasından çıkıp koridordan asansöre doğru yürürüm.

Yedinci kata çıkarken, açık kapıya doğru yürürüm ve bir kadın sesi duyuyorum.

"Konuş benimle Haidyn," terapist kapıya yaklaşırken kardeşimle konuşuyor.

Kapı açık olduğu için içeriye bakıyorum, kapı çerçevesine yaslanarak onu yerden tavana kadar uzanan pencerenin önünde, ellerini kot pantolonunun ceplerine sokmuş halde dururken görüyorum. Terapist, beyaz deri yüksek sırtlı sandalyede otururken ona sırtını dönmüş durumda. Benim burada olduğumdan habersizler.

"Ne düşünüyorsun?" diye devam ediyor.

Kardeşim burnunu çekip dönerek terapistin yanına yürüdü. Adımları kendinden emin ve yavaştı. Terapist dikleşti, bacaklarını çaprazlayarak kardeşimle göz göze geldi. Zaten gergin olmasaydı, gözleri onu ele verirdi.

Haidyn üçümüzün en irisi. 1,95 metre boyunda ve 115 kilo ağırlığında. Vücudu dövmelemlerle ve genellikle kendisine ait olmayan kanla kaplı. Erkekler ondan korkar, kadınlar ise onunla yatmak için yalvarır.

Ellerini kolçaklara koyar ve yüzünü kadının yüzüne yaklaştırır. "Ne düşündüğümü bilmek istemezsin." Gözleri, kadının dar beyaz ipek bluzunun ortaya çıkardığı göğüslerine düşer.

"Ben... sana yardım etmek için buradayım," diye fısıldar, terli avuçlarını siyah kalem eteğine hafifçe sürter. Zavallı kız, bu işi kabul ettiğinde neye bulaştığını bilmiyordu. Son üç yılda altıncı kız.

"Bana yardım etmek mi?" diye sordu, sanki bu ona yabancı bir fikirmiş gibi. Ulaşılamaz bir şey gibi. "Gerçekten ciddi misin, Charlotte?" Haidyn onunla oynuyordu.

Gergin bir şekilde yutar, gözleri pencereden dışarıya bakar. Göz teması kuramayan Charlotte, yumuşak bir sesle "Tabii ki" diye cevaplar.

"Ne yapabileceğini biliyorum." Dudaklarının köşeleri geri çekilir, alaycı bir gülümseme belirir.

Gözleri onun gözlerine kayar, nefes alış hızlanırken gözleri büyür. "N-ne?"

"Giysilerini yırtayım." O nefes nefese kalır.

"Seni sıkı bir top haline getirip tavana asacağım, böylece amın, ağzın ve kığın benim sikkem için kolayca görünür olacak."

Onun bu şekilde ona dokunacağı düşüncesi ile güzel yüzü soldu. Eğer inci takıyor olsaydı, onlara sıkıca tutunurdu.

Adam, ateşin oksijenden beslendiği gibi, kadının korkusundan beslenerek devam eder. "Seni tecavüz ettikten sonra, oturup sigara içeceğim, sen orada asılı kalacaksın ve gerilmiş ve aşırı kullanılmış deliklerinden, senin gibi değersiz bir fahişenin olması gerektiği gibi, spermimin akmasını izleyeceğim."

Kız titriyor. Sırtı sandalyeye yaslanmış, onu seks bebeği gibi kullanmak isteyen büyük kötü adamdan kurtulmak için sandalyenin onu yutmasını diliyor.

"Hoşuna gideceğini garanti edemem, ama bu beni daha iyi hissettirecek," diye ekliyor. "Hala bana yardım etmek istiyor musun, bebek yüzlü?" Sağ eliyle kol dayanağını bırakıp onu kızın dizine koyuyor, bu hareket onu irkiltiriyor ve çıplak boyalı dudaklarından bir inilti kaçıyor.

"Haidyn," diyorum, varlığını duyurarak.

O sert bir kahkaha atar, sandalyesinden kalkar ve kız odadan kaçmak için ayağa kalkar, beni kenara iter.

Haidyn pencerelere geri döner. Kilometrelerce etrafta hiçbir şey yoktur, sadece ormanlar, daha fazla ormanlar ve dağlar. Spade kardeşler, babalarımız —bir zamanlar bunun mahkumları tutmak için yeterli olduğunu düşünmüşlerdi. Ama Ashtyn onların yanıldığını kanıtladı, bu yüzden bir daha kimsenin kaçmaması için ekstra önlemler aldık, biz dahil. Sanki Carnage'dan kaçacakmışız gibi. Ne kadar istesek de.

"Sana yardım etmesi için onu buraya getirdik," diye hatırlatıyorum. "O yapamaz," diye homurdanıyor.

"Denemesine bile izin vermiyorsun," diye tartıştım. Onun bir parçası, onun kırık olmadığını anlasa da onu düzeltmek istiyor galiba. O sadece içinde şeytanlar olan bir adam.

"Dizlerinin üzerine çökmedikçe, o işe yaramaz," diye mırıldanır. "Kash, David'i aradı."

David bir pezevenk ve onun kiraladığı kadınlar, Haidyn'in alabileceği en yakın terapi. En azından biraz yardımcı oluyorlar gibi görünüyorlar. Seks için para ödemeye hazırsan, ne istersen yapabilirsin. Örnek vermek gerekirse, kırk sekiz saat önce Ashtyn'in içindeydim ve o benim kim olduğumu bilmiyordu. Sadece vücudunu kullanmak için para ödemeye hazır bir adam. Bundan sonra bana bedavaya verecek.

"O burada mı?" Haidyn, önceki sözlerimi görmezden gelerek sordu.

"Evet." Kashton ve ben dün sabah Ashtyn ile birlikte geldik, ama Haidyn'i şimdiye kadar görmemiştik. Onu bir süre uyutmaya devam ettim. Uyanıp hayatının sonsuza dek değiştiğini fark etmeden önce biraz iyileşmesini istedim. Onun için planlarım var ve o hazır olana kadar bunları gerçekleştirmeye başlayamam.

Ellerini yumruk yapıp fısıldadı, "Onu geri getirmemeliydin."

Ben de saçlarımı okşadım. "O bizim için burada. Sen... hepimiz intikamımızı hak ediyoruz." Bir zamanlar Ashtyn'i sevmiştim, ama onun kararlarımı etkilemesine izin verdim. Bu beni yumuşak başlı yaptı ve kardeşlerimin neredeyse ölmesine neden oldu. Bu hatayı bir daha yapmayacağım.

Bana dönerek, "Onu öldüreceğim," diye homurdanıyor. "Anlamıyor musun? Ona dokunursam, ölür." Derin ve sakinleştirici bir nefes alıyor. "Ve en kötüsü, bunu hak etmiyor." Başını eğip sallıyor. "O gittikten sonra olanlardan o sorumlu değil."

"O bizi terk etti," diyorum sertçe. Benden kaçıp paçayı kurtardığını düşünmek bile, şanssız bir piçi öldürmek istememe neden oluyor. Şanslıydık, yoksa onu muhtemelen asla bulamazdım. Kabul etmek istemiyorum ama karım kendini iyi saklamıştı.

"Hayır. O seni terk etti. O asla Kashton'a ya da bana ait olmadı. O seninindi ve sen onu bize ödünç verdin. Arada büyük fark var."

Öyle yaptım. Kardeşlerimin zevk almasını izlemekten zevk alıyordum. O da bunu seviyordu. Ve beni en çok tahrik eden de buydu. O benim kullanmam için vardı, ama aynı zamanda ödünç vermem için de vardı. Şimdi o bizim çatımızın altında ve üçümüz

her zaman dizlerinin üzerinde olmasını sağlayacağız. "Artık o bizim," diyorum, tam da Kashton içeri girerken.

"Kızlar için bir araba gönderdim. Yakında burada olacaklar," diye duyurur.

Haidyn bir kez daha bize sırtını dönüp pencereden dışarıya bakarak bulutların geçişini izliyor. Önümüzdeki birkaç gün şiddetli bir fırtına bekleniyor. Bu düşünce beni gülümsetiyor. Dünyanın karanlığa gömülmesini izlemeyi seviyorum.

Ofisimize girip masamın arkasına oturuyorum. İlk yaptığım şey, bilgisayarımda kamera görüntülerini açmak. Ashtyn banyosunda durmuş, elleri karnında, aynada kendine bakıyor. Yanaklarından gözyaşları akarken parmakları markasına doğru iniyor. Yıllardır sahip olduğu bu marka, daha çok geldiği yeri hatırlatıyordu. Artık bu bir gerçek.

Bu sefer o dışarıdayken ona bir takip cihazı yerleştirdim. Artık benden asla kaçamayacak.

O anda onu sakinleştirmek en iyi seçenektir çünkü henüz kimin elinde olduğunu veya neler olduğunu bilmesini istemiyordum. Banyoda gözleri benimkilerle buluştuğunda yüzündeki ifadeyi görmek beklemeye değdi.

Birkaç adım geri çekilir, çıplak vücudu hıçkırıklarla titrerken, gözyaşları sırtımdaki pencerelere çarpan yağmur gibi yüzünden akar. Hıçkırarak ağlamaktadır ve bu beni gülümsetir.

Ağla benim için, tatlım.

Ofisin kapısı açılır ve Kashton'ın içeri girdiğini görürüm. Solumdaki masasına oturur ve bana bakar. "Kızlar geldi. En azından Haidyn'i bugün meşgul edecekler."

Burun kıvırıyorum. "Belki." *Onları öldürmezse tabii.*

"Sadece umut edebiliriz." Masasındaki televizyonun kumandasını alır ve uzak duvarda asılı olan yetmiş inçlik ekranı açar.

Bir arkadaşımız iş yerinin önünde duruyor. Arkasında ve yanında duran karısının arkasında siyah harflerle **BLACKOUT** yazıyor. Karısı elini karnına koymuş. Henüz belli değil ama hamile.

Adam, kalabalık bir grup gazeteciye hitap ederken eğilip karısının sağ elini tuttuğunda, karısının yüzünde kocaman bir gülümseme belirir.

dünyaya onun her şeyi olduğunu bilmesini istiyor. Anlıyorum. Onun için hayatını feda etti. Ve neredeyse sevdiği her şeyi kaybetmek üzereydi.

Koltuğuma yaslanıp, haberler reklamlara geçince, cep telefonumu alıp onun numarasını çevirdim.

"Saint? Ne oluyor?" Tyson Crawford ikinci

"Seni az önce haberlerde gördüm. Arayıp durumunu öğreneyim dedim."

Spade

kardeşlerim ve benim pek *arkadaşımız* yok, ama Tyson onlara en yakın olanı.

Gülüyor. "O klibi beşinci kez yayınladılar. Mesajımı iletmek için onlara güvenebileceğimi biliyordum."

Onun kelime seçimine neredeyse gülecektim. Karısının görünmesine izin vermesinin bir nedeni olduğunu biliyordum. "İnşaat nasıl gidiyor?" Blackout'u

soruyorum. "Beklediğimden daha hızlı. Geçen hafta açıldı." Ben bir şey söylemeden önce,

"Aradığını buldun mu?" diye soruyor.

Gözlerim, hala Ashtyn'in banyoda olduğunu gösteren bilgisayar ekranına düşüyor. Küvette suyu açmış. "Buldum. Bu arada, teşekkürler." Whitney'i bana teslim etmeseydi, onu hâlâ arıyor olurum.

O burun kıvırıyor. "Yardımcı olabileceğim her şeyi yaparım."

"Tyson...?"

Arka planda karısının odaya girdiğini duyuyorum. "Seni bırakayım. Sadece arayıp nasıl gittiğini görmek istedim," diye ekliyorum, onu alıkoymak istemediğimden.

"Kulübe uğra. Arkadaşlarını da getir. İçkiler benden."

Ashtyn'in küvete girmesini izleyerek başımı salladım. "Evet. Davetini kabul edeceğiz."

Telefonu kapatıyoruz ve Kashton'ın bana baktığını görüyorum. "Ne hakkında konuşuyordunuz?" diye soruyor.

"Tyson." Ayağa kalkıp cep telefonumu cebime koyarım. "Bizi Blackout'a davet etti." Bilgisayarında bir şeyler yazıyor. "Gece dışarı çıkmaya her zaman varım."

O gece Tyson bana Ashtyn'in karnının üstüne yatmış, elleri arkadan bağlı ve yüzünden gözyaşları akan bir fotoğrafını gönderdi. Bu, onun hayatını kurtarmıştı. O anda bunun için minnettardım. Ama bir ay sonra, o beni vurduğu için kanlar içinde yerde yatıyordum. Kardeşi gibi, o da kendini seçmişti.

Bunu öngörmeliydim, ama kör olmuştum. Lords, onun öldüğünü varsaymıştı ve bir anlamda da öyleydi. Hala da öyle. Carnage'dan kaçtıktan sonra

başka biri olarak yaşamak zorundaydı. Ama burada değil. Bu sefer değil. O Ashtyn olacak, bana yalvaracak küçük fahişem. Ve ben de başından beri olmam gereken adam olacağım, oynamak için bir evcil hayvanı olan acımasız bir Lord.

Koltuğumdan kalkıp ofisten çıkıyorum ve asansörle tüm odalarımızın bulunduğu kuş kafesine çıkıyorum. Arazide evlerimiz var, ama çoğu zaman burada kalıyoruz. Böylesi daha kolay. Carnage asla uyumaz, biz de öyle.

Asansörden inip odamın, Kashton'ın ve Haidyn'ın odalarının önünden geçiyorum. Tüm duvarlar ses geçirmez, bu yüzden orada birini bıçaklayarak öldürüyor olsa bile ben hiçbir şey duymam. Öyle olsa bile onu durdurmam zaten. O havasında olduğunda, geri çekilip ne halt etmek istiyorsa yapmasına izin verirsin.

Onun kapısına yürüdüm, kapı kolunu çevirdim ve içeri girdim, çünkü burası benim yerim. Durup odaya baktım. Kapalı banyo kapısının diğer tarafında, küvette çıplak, vücudunda benim damgam ve derisinde takip cihazı ile yattığını bilmek garip bir his uyandırdı içimde. Bir daha beni asla terk edemeyecek.

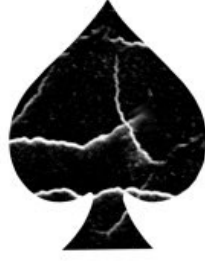
Uyandıgımda, beni vurup kaçtığını ve beni ölüme terk ettiğini öğrendiğimden beri bu günü hayal ediyordum. Ona hala hislerim olduğunu nefret ediyorum. Yanlış anlamayın, o kaltağı nefret ediyorum, ama aynı zamanda onu seviyorum, öyle ki *kalbini söküp duvarıma asacağım ki kimse ona sahip olamasın*.

Yatak odasından geçerek banyoya giriyorum ve onu bilgisayar ekranında gördüğüm gibi küvette otururken buluyorum. Bacaklarını göğsüne çekmiş, alnı bükülmüş dizlerine yaslanmış. Islak saçları kambur sırtına ve omuzlarına yapışmış.

Ağlıyor ve bu ses beni gülümsetiyor. Kıcımlı tezgaha dayayıp, dövmeli kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum ve odaya girdiğimi fark etmesini bekliyorum. Burada hayatta kalmak istiyorsa, her an çevresine dikkat etmeye başlaması gerekiyor.

Artık burayı babalarımız yönetmiyor. Biz yönetiyoruz. Ve diğer mahkumların maruz kaldığı her türlü iğrenç ve sapkın şeye onun da maruz kalmasını sağlayacağız.

OTUZ DOKUZ

ASHTYN

Titriyorum, tüm vücudum zonklıyor ve ağrıyor.

Tıpkı her şey gibi. Aldığım ilaçlar ve bana verdikleri ilaçlar artık vücudumda kalmadı. Şimdi sadece utanç duyuyorum. Acınası bir durum. Yıllarca onu öldürdüğümü düşündüm ve onun kaybının yasını tuttum.

Yıllar boyunca çok şeyden korktum. Ama buradan ayrılmak, kendimden ne kadar korktuğumu fark etmemi sağladı. Hayatımın geri kalanını birlikte geçirmek istediğim adamı isteyerek vurdum. Onun için her şeyi yapardım, ta ki ya o ya ben durumuna düşene kadar. Ve bir korkak gibi kendimi seçtim.

Ama o beni cehennemine geri çekti ve şimdi onun tutsağıyım. İntikam alma şansı. Fahişesi. Hala hayatta olmasına sevindiğim için kötü mü hissediyorum? Muhtemelen yaptığım şeyden pişman olmama neden olacak. Daha uzağa, daha uzun süre kaçmalıyım. Ama Carnage'dan kaçmak için yeterli yardım aldım. Ondan sonra kendi başımaydım ve yeni bir hayata başlamak sandığımdan daha zordu.

Kendimi sakınleştirmek ve gözyaşlarımı durdurmak için burnumu çekiyorum. *Ağlamak seni kurtarmaz, Ash.* Annem hayatı istediği gibi gitmediğinde bana hep böyle derdi. Omuzlarını dikleştirir, çenesini kaldırır ve sanki hiçbir şey onu durduramazmış gibi lanet olası güne karşı koyardı. Tabii ki durduramazdı. Onun bıçaklanarak öldürüldüğünü görmek, durduramayacağını kanıtladı.

Alnımı dizlerimden kaldırıp, beni izleyen yeşil gözleri gördüğümde ayağa fırladım. "Sa-int?" Ona bakarken, adını söylerken sesim çatladı. Eskiden çok parlaktılar, ama şimdi daha koyu bir yeşil tonuna bürünmüşlerdi.

Ne zamandır burada beni izliyordu? O böyle yapardı. Beni her zaman gözetlerdi. Muhtemelen odamın ve banyomun her yerinde kameralar vardı.

Tezgahtan kalkıyor ve havlumu alırken gergin bir şekilde yutkunuyorum. Küvetin yanında durup havluyu benim için açıyor ve çıkma vaktimin geldiğini ima ediyor.

Yavaşça, titrek bacaklarımla dışarı çıkıp, sıırıslıkla ve çıplak bir şekilde onun önünde duruyorum. Gergin hissediyorum. Bu adamın bedenime tecavüz etmesine izin verdim, ama sanki ilk kez olacakmış gibi hissediyorum. O zaman bile bu kadar gergin değildim.

Havluyu omuzlarıma sarmaya başlar. Yumuşak kumaşı kollarımdan göğsüme ve damgımın olduğu alt karnıma doğru yukarı aşağı gezdirir. Havluyu omuzlarımdan çeker ve önümde çömelir, titrek bacaklarımı silmek için acele etmez.

Ayağa kalktığında havluyu bir kenara atıyor ve ben kollarımı kendime sarıyorum. Tüylerim diken diken oluyor ve saçlarımdan sırtımı su damlaları akıyor. Gözleri benimkilerle buluştuğunda titriyorum, ama bunun nedeni ıslak ve üşümüş olmam değil.

O değişmiş. Yaşasaydı şimdi nasıl görüneceğini hiç düşünmemiştim. Onu kanlar içinde, koridorda yatarken, kan öksürürken gördüm. Ve bu beni değiştirdi. Asla eskisi gibi olmayacağım.

Ama işte burada, önümde duruyor, hatırladığım tanrı gibi görünüyor. Bir lordun kendisine kötülük yapan birinin peşine düştüğünü hiç gördün mü? Ben gördüm ve çok kanlıydı. Bir sürü çılgılık ve işkence vardı. Bir zamanlar beni sevdiğine şüphem yok, ama artık sevmiyor. Onunla bir gelecek kurma şansımı mahvettim.

Bir aile kuracak ve birlikte yaşlanacaktık, ama hepsi saçmalıktı. Kendimi kandırıyordum, benim için asla var olmayacak bir dünya uyduruyordum. Beni evcil hayvanı yapması, onun beni tekrar sevmesine en yakın olabileceğim şey. Ve bunu kabul edeceğim. Acı gerçeği değil, güzel yalanı tercih ederim.

Siyah kapüşonlu sweatshirt ve maskesini kaybetmiş. Artık geniş omuzlarını ve kaslı göğsünü saran siyah bir tişört giyiyor. Tişört, boynunu ve kollarını kaplayan dövmeleleri ortaya çıkarıyor. Kurşunun onu nereden vurduğunu ve bunun anlaşılıp anlaşılmadığını merak etmeden duramıyorum. Dövmelerle örtmüş olabilir mi?

Elimi uzatıp tişörtüne dokunmak istiyorum, ama o aniden elini uzatıp bileğimi kavırıyor ve ben şaşkınlıkla sıcıyorum.

Bana doğru adım atıyor, diğer bileğimi de yakalıyor ve ikisini de arkama itiyor. Kollarımı arkama itiyor ve büyük eliyle bileğimi kavrayarak sabitliyor. Bu pozisyon göğsümü onun göğsüne doğru itiyor.

Serbest elini kaldırıp çenemi kavradı. Nefesim hızlandı. "Özür dilerim," diye fısıldadım, beni öldürmeden önce bu sözleri söylemem gerekiyordu. Onu incitmek istemediğimi anlamasını istiyordum. Onu seviyordum.

"Ne için, tatlım?" diye sordu, başını yana eğerek.

Sesi... o takma ad... uyluklarım kasılır. "Saint..." Dudaklarım titrer. "Ben..."

"Şşş," der yumuşak bir sesle, parmak uçlarıyla dudaklarımı okşayarak.
"Sorun yok, Ash."

Yalanına gözlerim yaşarır ve boğazım düğümlenir, onun duymasını istemediğim hıçkırığı yutmam zorlaşır. Bunu ben yaptım. Bu benim yüzümden. Ona güvenmedim, bir seçim yaptım ve şimdi bunun sonuçlarıyla yaşamak zorundayım. Tabii, o beni öldürene kadar. Cezamı uzatmasını istemem kötü bir şey mi? Bir parçam bunun aşkta ikinci şansım olduğunu hissediyor. Onun olmaya karar verdiğim andan itibaren bizim için istediğim şey. Ama aptal değilim, aramızda artık aşk kalmadı. En azından onun tarafında.

"Seni burada bulacağımı biliyordum." Kashton'ın sesiyle irkildim.

"Bize katıl," diyor Saint, gözleri yanağımdan akan ilk gözyaşını izliyor.

Kashton arkama gelir ve Saint beni bırakıp geri çekilirken, Kashton iki eliyle bileklerimi tutup beni yerinde tutar. Arka cebine uzanır ve bir çift kelepçe çıkarır. Dizlerim titrer.

"Vay canına." Kashton kıkırdar ve beni kollarımdan tutar. Cildimi sıkıştırır ve ben çığlık atarım. "Henüz diz çökmene gerek yok, tatlı yanak." Kahkahası artar.

"Al." Saint kelepçeleri uzatır. "Onu daha rahat ettir."

Kashton, Saint'ten kelepçeleri alırken bir eliyle iki bileğimi de kavrar. Direnmiyorum. Boşuna. İlk kelepçeyi takıp sıkıştırır, sonra da diğerini. Ortasında menteşe olan türden, yani esneme payı yok. Ellerim kığımın üstünde duruyor ve Kashton arkamdan kolunu boynuma doladığında sıçrayarak irkiliyorum.

Ayak parmaklarımın ucuna yükselir ve kaslarını gererek beni yerinde tutarken yutkunurum. Nefes alabiliyorum, ama zar zor.

Saint uzanıp çenesini ovuştururken gözleri beni baştan aşağı süzer. "Nasıl?" diye nefes nefese sorarım.

"Ne nasıl, tatlım?" diye soruyor, tekrar gözlerime bakarak.

"Nerede olduğumu nasıl bildin?" Bilmem gerekiyor. Beni istediği zaman kaçırabilirdi. Saint'i tanıyorum. Las Vegas'ta yaşadığımı biliyorsa, bunu bir süredir biliyor olmalı. Araştırmasını yapar. Avını takip eder. Beni görmek için Glass'a geldiği ilk gece değildi. Ama onu ilk kez o gece gördüm.

Sorumu görmezden geliyor. "Harika görünüyorsun, Ashtyn."

Onun sözlerine inleyerek tepki veriyorum ve Kashton vücudunu sırtıma bastırarak, zaten kelepçeli olan kollarımı aramızda sıkıştırıyor. Büyük, kaslı kolu hala boynumu sarıyor ve bu beni rahatsız bir pozisyona sokuyor. Islak saçlarım çıplak tenime yapışıyor ve beni titretiyor.

"Bu göğüsler." Saint'in elleri çıkıp her iki göğsümü de kavrar, sert meme uçlarımı çimdiklemeden önce onları okşar. "Güzel görünüyorlar." Bana doğru bir adım atarak gözlerime bakar. "Üzerlerine benim spermim döküldüğünde daha da güzel görünecekler."

Dudaklarımdan bir inilti kaçıyor ve Kashton gülüyor. "Bence biraz süslemeye ihtiyaçları var," diyor. Serbest eliyle sol göğsümü kavlıyor.

"Hayır..."

Kashton'ın eli, itirazımı bitiremeden göğsümü bırakıp ağzımı kapatır.

Savaş ya da kaç refleksim devreye girer ve onun kollarında debelenmeye başlarım. Boğazımı saran kolu tekrar gerilir, sıkılaşıyor ve hala soluyabildiğim az miktardaki havayı da elimden alır. Bacaklarımı tekmelemeye çalışırım ama Saint araya girer ve beni bacakları arasında sıkıştırır. İkisi de 1,95 boyundadır. 1,65 boyumun üzerinde dururlar. Ben çıplak ayakla dururken, onlar savaş botları giymektedir.

Mahvoldum. Kelepçeli, sırlıslık ve çıplak olduğumu unut gitsin. Saint gözlerini benimkilere dikti. "Bir şeyi anlamam gerek, Ashtyn. Burada olman benim istediğim için. Sana ne yapacağıma karışamazsın. Sen benimim, benimle oynayabilirim. Seninle işim bittiğinde, iyiliğini karşılıksız bırakmayacağım."

Ne demek istediğini anladığımda gözlerim fal taşı gibi açıldı: beni vuracak. Ama bu beni öldürmeyecek. Hayır, Saint ihanetim için uzun süre acı çekmemi sağlayacak.

"Tabii Haidyn ondan önce davranmazsa." Kashton güldü ve bu ismi duyunca kulaklarım çınladı.

Ciğerlerim yanıyor, gözyaşlarım yüzümden akıyor ve nefes almaya çalışırken göğsüm inip kalkıyor. Saint'in silueti gidip geliyor ve gözlerim ağırlaşıyor.

Ölmüyorum, sadece bayılıyorum. Beni bu kadar çabuk öldürmeyecekler. Nasıl çalıştıklarını biliyorum. Yemeden önce yemekleriyle oynamayı severler. Bence en kötüsü bu. Onların gerçekte kim olduklarını biliyorum. Ve ne kadar boku yediğimi de.

Vücudum istemsizce sarsılıyor, her şey parlak ve neredeyse coşkulu bir hale gelmeden önce nefes almaya çalışıyor. Saint daha önce seks sırasında beni boğmuştu ve ben bunu sevmiştim. Hatta uyanırken bile o hala beni sikiyordu. Çok ateşliydi.

Kashton'ın eli ağızından çekilir ve boynumdaki kolunu çeker. Bedenimden geri çekilir ve ben kendimi tutamayarak dizlerimin üzerine çöküyorum. Mermer zemine çarptığımda dudaklarımdan bir çığlık kopar. Öksürüyorum, ellerim arkamda kelepçeli halde öne eğilirken ciğerlerim yanıyor, derin bir nefes alıyorum. Ağızından tükürükler, sulu gözlerimden akan gözyaşları ile birlikte fişkırıyor.

Bir el ıslak saçlarımı kavrar ve başımı yukarı çeker. Su dolu kirpiklerimin arasından Saint'in önümde çömeldiğini görürüm, Kashton ise başımı sabit tutmaktadır.

"Seni dizlerinin üzerindeyken hep sevmişimdir," diyor. Elini uzatıp, gözyaşlarıyla ıslanmış yüzümü avuçlayarak, titrek dudaklarımı başparmağıyla okşuyor. Titrek bir nefes alıyorum ve o parmağını dudaklarımın arasına kaydırıyor.

Dudaklarım otomatik olarak başparmağını sarar ve emer. Sanki kas hafızası gibi.

Gülümsüyor. "İşte böyle tatlım. Ne uslu bir kızsın." Parmağını çekiyor ve ben hızlıca nefes alıyorum, sonra bu sefer iki parmağını ağızıma sokuyor ve beni öğürtüyor. Geri çekilmeye çalışıyorum ama Kashton'ın saçımı tutan eli buna engel oluyor.

Saint elini çeker ve Kashton güler. "Görünüşe göre tembel bir fahişe olmuşsun, tatlı yanaklar. Dizlerinin üzerinde değil, sırtının üzerinde çok fazla zaman geçirmişsin."

Islak dudaklarımı yalarım ve gözyaşlarımdan tadını alırım. Saint bana kaşlarını çatır. "Önce bunun üzerinde çalışacaksın. O güzel yüzünü sikmeyi ne kadar sevdiğimi biliyoruz." Gözleri vücudumda gezindikten sonra dış uyluklarıma tokat atar. "Bacaklarını aç."

Kashton'ın saçımı tutan eli yüzünden sırtım aşırı bir açıyla kavislenir. Dizlerim ağrıyor, bacaklarım titriyor ve boğulmaktan nefes almaya çalışırken ayaklarım çoktan uyuşmaya başlamıştır. Bileklerime ve belime batmış kelepçeler dışında ellerimi hissetmiyorum artık.

Bulunduğum pozisyonda bacaklarımı olabildiğince açmak için kendimi ayarlıyorum. Saint'in elleri iç uyluklarımdan yukarı kayıyor ve dövmeli parmaklarını derime batırıyor, nefesimi keserek inlememe neden oluyor. Birkaç yüzük takıyor ve her biri yavaşça amıma doğru ilerlerken ateş gibi bir iz bırakıyor. "Islanmışsın, tatlım." İki parmağını tamamen içeri sokuyor, içe doğru kıvrıyor ve ben inliyorum. Ardından kahkahası geliyor. "Hala sikmeyi sevdiğim aynı fahişesin."

"Sa-int?" Üçüncü parmağını da içime sokarken nefesim kesildi. Aklımda Glass'ta beni sikişini hatırladım ve dizlerim ıslak mermer üzerinde kayarak

ona daha fazla açılır. Zemin hassas cildime batar. "Lütfen?" Ne istiyorum? Emin değilim. Beni öldürmesini mi? Beni sıkmasını mi? Saint'i tanırıysam, ikisini de eşit derecede iyi hissettirecektir.

"Şimdiden yalvarıyor musun?" diye gülüyor. "Sen her zaman bir bağımlıydın, Ashtyn," diye ekliyor. "Görölmek istiyorsun, sevlmek istiyorsun ve sikilmek için yalvarıyorsun."

Başparmağı klitorisimle oynuyor, nazıkçe ovuyor ve ben kalçalarımı öne doğru itiyorum, onu çimdiklemesini, tokatlamasını, acı vermesi için her şeyi yapmasını istiyorum.

Acıyı seviyorum.

Ama parmaklarını çekiyor ve Kashton saçımı bırakıyor. Başım öne düşüyor ve ıslak saçlarım yüzümü kaplayarak utancımı gizlemeye yardımcı oluyor. Kelepçeler bileklerimden çıkarılıyor ve ağlamaya başlarken ellerimi yüzümü kapatmak için kaldırıyorum.

"Bir günün var, Ashtyn."

Saint'e baktığımda, beni küvette izlerken olduğu gibi tezgaha yaslanmış olduğunu görüyorum. Vücudu gerginleşir ve gözleri kısılır. Aramızda olacakların sadece bir ön izlemesi. Seks, kavga ve çılgınlık. Aramızda pek bir şeyin değişmediğini bilmek rahatlatıcı.

Onu sevdim, ama ikimizin birbirimize zarar verdiğini ben bile kabul edebilirim. Onu her zaman kim olduğunu kanıtlamaya zorlayacak şekilde meydan okudum. Bu sefer de farklı olmayacak.

Beni incit, becer, sev geliyor aklıma. Sanırım üçünden ikisi o kadar da kötü değil.
kötü.

"Bir gün dinlen, gücünü topla. Bugünden sonra..." Tezgâhtan iterek tezgâhtan iterek önüme geçer. Bu sefer çömelmeye zahmet etmez. Bunun yerine, ben başımı geriye yaslayarak ona bakarken, o da bana tepeden bakıyor. "Vücudun benim, zihnın benim, iraden benim." Bunun üzerine odadan çıkar ve ben de bacaklarımı altımdan çekerim. Sırtımı küvetin kenarına dayar ve gözlerimi kapatır, gözyaşlarımı tutmaya çalışırım.

SAINT

Kendimi masamda oturmuş, ekranımdan onu izlerken ^{buluyorum}. Yatağının örtüsünün altında yatıyor, cenin pozisyonunda ağlıyor.

Masamın üzerinde duran cep telefonum çalışıyor ve ekranında adı yanıp sönen numarayı görünce telefonu kaldırıyorum. Cevap verip hoparlörü açıyorum. "Alo?"

"Bir sorunun var," diyor adam selam olarak.

Kashton burun kıvrarak masasından kalkıp benim masama geliyor. "Bu yeni bir şey değil."

"Cidden. Ashtyn dün gece çalışması gerekiyordu ama gelmedi."

Kaşlarımı çatıp ona hatırlatırım, "Onu almaya geleceğimizi biliyordun." Nerede olduğunu öğrendikten sonra, planımızı uygulamaya koymak için birkaç telefon görüşmesi yaptık.

"Glass'ta değil. *Diğer* işinde."

Sandalyeye yaslanıp Kashton'a bakıyorum. O da elini yüzünde gezdirip "Ee?" diye soruyor.

"Ve seni uyarmak için arıyorum, *o* Ashtyn'i arıyor." "Onu asla bulamayacak." Kafamı sallıyorum.

Ashtyn'in iki iş olduğunu biliyorum. Harekete geçmeden önce onu üç hafta boyunca izledim. Nasıl bir hayat sürdüğünü görmek istedim. Tek yaptığı şeyin çalışmak olduğunu görünce şaşırmadım. Her zaman meşgul olması gerekiyordu. Ve bildiğim kadarıyla, Carnage'dan ayrıldığında hiç parası yoktu ve benim kızım hayatta kalmak için mücadele ediyor.

"Bak..." Bones telefona derin bir nefes verir. "Sen ve Ashtyn'in bir geçmişiniz olduğu için yoluna çıkmadım. Bize gelip planlarını önceden haber verdin, bu nezaketin için minnettarız. Ama şunu söyleyeyim, Jasmine onu bulacak. Onu hayatım boyunca tanıyorum. O çok inatçıdır ve senin kapına gelip onu eve götürmeni isteyene kadar pes etmeyecektir."

"Ben hallederim." Kashton gülerek, dövme eli tıraşsız yüzünde gezdirir.

"*Halledeceğim derken*, Jasmine kapına geldiğinde ona dokunmadan geri göndereceğini umuyorum," diye ekler Bones, Kash'e sert bir şekilde. "O senin *dünyanın* bir parçası değil," diye homurdanır, Lordları kastederek. "O bizden biri ve bizim olan şeylere kimsenin bulaşmasına izin vermeyiz."

Tık.

"Siktir," Kashton tıslar, şakacı tavrı artık çoktan kaybolmuştur.

"Eh, daha iyi olabilirdi," bariz olanı söylüyorum.

"Ben halledebilirim," Kashton kendine başını sallar.

"Nasıl? Sen Carnage'dasın, o ise Las Vegas'ta. İki bin mil uzaktan onu becerebileceğin yok ya."

Lords her zaman Kings ile iş yapmıştır. Tıpkı babalarımız gibi, onların babaları da onlara istemediği bir miras bırakmıştır. Ama dünyalarımız iç içe geçmiş olması, Bones'un her şeyi bildiği anlamına gelmez.

Lords yıllardır Queens'e, yani Kings'in eskort servisine para ödüyor. Jasmine kısa bir süreliğine bir kraliçe olmuştu ve Kashton onun en iyi müşterilerinden biriydi. Bildiğim kadarıyla hala öyle, ancak artık Kings için çalışmıyor. Kendi işini kurdu. Bizim iyi bildiğimiz bir iş. Ama sana garanti ederim ki Kings ve Jasmine dünyalarımızın ne kadar iç içe geçtiğinin farkında değiller. Ve bunu onlara söyleyecek kişi kesinlikle ben olmayacağım.

"Onu arayacağım." Kashton sonunda konuşur.

"Ne diyeceksin?" diye soruyorum. "Bones haklıysa, bu onu er ya da geç kapımıza getirecektir." Bir olay çıkmasını istemem. Kings'leri kızdırmak istemem, ama Jasmine, Ashtyn'i buradan götürebileceğini düşünüyorsa deli olmalı. Jasmine'in benim olanı almasına izin vermeden önce, onu bodrumdaki bir kafese atıp Bones'u arayarak onu almaya gelmesini isteyeceğim.

"Ne yapmamı istiyorsun?" Kollarını havaya kaldırıyor.

"Vazgeç," diye cevapladım. "Ashtyn'i tanıdığını bilmiyor. Öyle kalmasını sağlayalım."

Kashton'ın yattığı kadının Ashtyn'i de tanınması tamamen tesadüf. Dünya gerçekten çok küçük. Ama bu bizim lehimize de işledi. Ashtyn'in Vegas'ta olduğunu öğrendiğimizde, bu bizim için olabilecek en iyi sonuçtu. Çünkü Bones'un dediği gibi, Kings'e geleceğimizi haber verdik ve onlar da bize engel olmadılar. Ayrıca, ona bu kadar yakın olduğumuzu ve bunu hiç bilmediğimizi düşünmek beni çok sinirlendirdi.

Kashton bana sırtını dönerek ofisten çıkıp kapıyı çarparak kapatır. Kash'i tanıyorum, bu konuyu bırakmayacaktır. Sadece olacaklara hazırlıklı olmalıyım.

Masamın üst çekmecesini açıp, Las Vegas'taki evinin banyosundan aldığım Ashtyn'in cep telefonunu çıkarırım. Kilidini açarım ve elliden fazla cevapsız arama ve sayısız mesaj olduğunu görürüm. Rahatsız edilmek istemediğim için telefonunu sessize almıştım. Pil neredeyse bitmiş.

Aramaları gözden geçirirken, hepsinin **BOSS LADY**, namı diğer Jasmine'den geldiğini görüyorum.

Mesajların yüzde 90'ının da ondan geldiğine şaşırmadım. Hepsi aynıydı.

Neredesin?

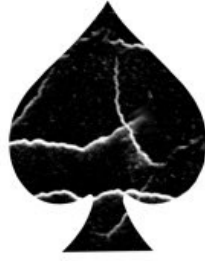
İyi misin?

Endişeliyim. Hiç ortadan kaybolmazsın.

Tam o anda, ekran **BOSS LADY** yazısıyla parıldayarak yanıyor ve ben dişlerimi gıcırdatıyorum. Yazının kaybolmasını bekliyorum ve telefonu tamamen kapatıp çekmeceye geri atıyorum ve çekmeceyi kapatıyorum.

Siktir! Bu işleri karmaşıktırarak.

KIRK

ASHTYN

Sonunda yataktan çıkıp, balkona açılan diğer çift kapıya ulaştım. Kapının kilitli olmadığını görünce şaşırdım. Ne kadar sahte olursa olsun, biraz özgürlük olması güzel.

Göz alabildiğince uzanan ormanlardan başka bir şey yok. Tam da hatırladığım gibi. Pennsylvania'yı her zaman sevmişimdir. Burada büyüdüm. Çölü hiç sevmezdim, ama bu benim kontrolüm dışında olan şeylerden biriydi.

Parmaklarımla demir parmaklıkları kavrayarak aşağıya, yere bakıyorum. Yüksekten korkmamam iyi bir şey.

Atlayıp ölme düşüncesi aklımdan geçiyor, ama hemen reddediyorum. Hiç intihar eğilimli olmadım. Saint'e, kendimle yaşayamayacağımı düşünerek tatmin olmasını izin vermeyeceğim. Yaptığım şeyi yaptım ve şimdi bu kararımın bedelini ödemeliyim. Onun tutsağı olmak, onsuz olmaktan daha iyi geliyor.

Yatak odamın kapısının açılma sesi, parmaklıktan uzaklaşıp odama koşmamı sağladı, Saint'in gireceğini umuyordum. O olmadığı için omuzlarımla düşmesinden nefret ediyorum.

"İyi akşamlar, bayan."

"Jessie." Ona nazik bir gülümseme atıyorum.

Tabii ki, o hala burada. Spade kardeşler gibi, Jessie de ömür boyu buraya bağlı. Hala tamamen siyah smokinini giyiyor ve hatırladığım gibi görünüyor. Bu yer için fazla yumuşak olduğunu düşündüğüm nazik gözleri var. Gözlerinin çevresinde hatırladığımdan biraz daha fazla kırışıklık var, ama en azından bir şey değişmemiş. Hizmet etmek zorunda olduğu için buradaki hayatını nefret ediyor mu acaba? Evlenmesine ve çocuk sahibi olmasına izin verilmiyor ve hayatını Spade'lere adamak zorunda.

Yatağımın başına, üstünde kubbe şeklinde kapaklı üç gümüş tabak bulunan bir araba getiriyor. "Yemek yemelisin," diyor, beni baştan aşağı süzerken kaşlarını çatıyor. Üzerimde sadece uyluklarımla ortasına kadar uzanan büyük beden bir tişört var. "Gücünle yardım et."

Onun kelime seçimine gülmek istiyorum. Hiçbir güç Saint'e karşı savaşımı kazanmamı sağlayamaz.

Arabayı durdurur, kapağı kaldırır ve en sevdiğim yemek olan fırında pişmiş ananaslı somon balığı görünce ağızım sulanır. "Hatırladın."

"Tabii ki." Sonra beni bir kez daha şaşırtarak, bana doğru adım atar ve beni kucaklamak için kendine çeker.

Kollarımı kaldırıp beline doladım. Gözlerimi kapatıp derin bir nefes aldım. Bir parçam burayı gerçekten özlemişti. Burası benim evimdi, ta ki öyle olmaktan çıkana kadar. Ama hayat böyle değil mi? Her zaman iyidir, ta ki öyle olmaktan çıkana kadar.

Benden uzaklaşarak elimi tutar ve parmaklarımı yumruk yapar. "Ağrı için," diye fısıldar, gözlerini belime indirip sonra tekrar benimkilere bakar. "Gece boyunca sana yardımcı olur." Bunun üzerine dönüp odamdan çıkar ve kapıyı arkasından kapatır.

Elimi açmam gerekmeden içinde iki hap olduğunu biliyorum. Vücudumun ne kadar zorlandığını ve sadece yorgun değil, aynı zamanda ağrılı olduğumu da anlıyor.

Ayrıca, içimdeki izleyicinin zonklayan hatırlatması.

Dürüst olmak gerekirse, bu en az endişelendiğim şey. Acı veriyor mu? Hem de nasıl! Ama Saint, acıya karşı nasıl hissettiğimi biliyor. Benim ona ait olduğumu sürekli hatırlatmak istiyor. O piç, benim sahiplenilmeye bayıldığımı da biliyor. *Adını boynuma kazı ve beni herkese göster.* Senin için salya akıtan bir pislik olacağım.

Ne istediğini bilen ve bunu dünyaya gösteren bir erkekten daha seksi bir şey yoktur.

Bana bıraktığı su şişesini alıp, dönüp balkona çıkıyorum. Oda bana sırtımı dönmüş halde, hapları ağızma atıp açgözlülükle bir yudum alıyorum. İçeride her yerde kamera olduğunu biliyorum. Umarım burada yoktur. Jessie'yi zor durumda bırakmak istemem. O her zaman iyi kalpli biriydi. Bu cehennem için fazla iyiydi.

Odama geri dönüp tabakları alıyorum ve balkona açılan çift kapının yanındaki yuvarlak cam masanın üzerine koyup yemeğimi yiyorum. Jessie, yemek yemem gerektiği konusunda haklıydı. Spade kardeşlere kendimi aç bırakarak tatmin olmalarını sağlamayacağım.

SAINT

Onun odasının kapısını ^{iter}ek açtım ve onu yatağın ortasında yatarken buldum. Battaniye boynuna kadar çekilmişti ve kendini saklıyordu. Balkonuna açılan çift kapı açıktı ve gök gürültüsü duvarları sarsarken, yağmur kokusu geniş odayı dolduruyordu.

duvarları sarsıyordu. Şimşek çaktı ve gözüm boş tabakların bulunduğu arabayı gördü. Gülümsedim. Yemeğini yemişti. Aferin kızım. Mutfağın ona reddedemeyeceği bir şeyler hazırladığından emin olmuştum.

Yatağa doğru yürüdüm, battaniyeyi çekip dizlerinin arkasına kadar indirdim ve vücudunu bana gösterdim. Çıplaktı. Şaşırmadım. Yatakta giyinmeyi sevmezdi ve ben de o yanımda uyurken aramızda hiçbir şey olmasını istemezdim. Kızım ne zaman istersem bana bir parça verirdi. Gecenin herhangi bir saatinde.

Yanına uzandım, başlığa yaslandım ve elimi uzattım, parmaklarım omurgasının kıvrımlarını nazikçe okşadı. Bana dövme yaptırdığı yeminlerin üzerinden. Ben de aynı dövmeleri yaptırdım. O sadece bilmiyor. O beni terk ettikten sonra yaptırdım.

Söylediğimde ciddiye dim. Sakinleşmesi gerekiyordu. Kendi isteğiyle aldığı ve benim verdiğim ilaçların etkisinden kurtulmak için bir güne ihtiyacı vardı. Jessie'ye, birkaç saat önce ona akşam yemeğini getirirken ona ilaç vermesini söyledim. Gerginliğini azaltacak bir şey. Sevgilimin acı çekmesini istesem de, en azından burada onu önemseyen bir kişi olduğunu düşünmesini istiyorum, bu bir yalan olsa bile.

Sahte bir umut duygusu tam da onun ihtiyacı olan şey.

Carnage'daki herkes ya tutsak ya da bizim için çalışıyor. Kuralları biz koyarız, onlar da uyar.

Kıpırdanıyor, aralık dudaklarından yumuşak bir horlama geliyor, sırt üstü dönüyor. Gözlerim onun izine takılıyor. Dört yıldır onu bu izle hayal ediyorum. Onu sikmek isteyen diğer erkeklere bunu nasıl açıkladığını merak ediyorum. Glass'ta, iç çamaşırını çıkardığımda, elinden geldiğince makyajla örtmeye çalıştığını fark ettim. Onu boynuna koymalıydım. Ne giyerse giysin, fark edilmesini sağlamalıydım.

Elimi uzatıp parmak uçlarımla kalça kemiklerini nazikçe okşuyorum, sonra parmaklarımı bacaklarının arasına kaydırıyorum. Kendimi tutamıyorum. Onunla birlikteyken hiç tutamadım. O her zaman benim zayıf noktamdı. O lanet olası bir uyuşturucu gibi. Bir kez asla yetmez.

Parmaklarımla dudaklarını okşuyorum ve fark edip etmediğini görmek için yüzüne bakıyorum. Hareket etmiyor.

Serbest elimle kot pantolonumun fermuarını açtım ve kalçalarımı kaldırarak sertleşmiş penisimi çıkardım. Onu okşarken, onu hemen sikmek isteyip istemediğimi düşündüm.

Uyurken onu sikmemi ilk kez istediği anı asla unutmayacağım.

Barrington Üniversitesi'nde SON SENE

Barrington'dayım, cep telefonum çalıyor. "Merhaba tatlım," diye cevap veriyorum, arabama doğru yürürken.

"Yeni bir şey denemek istiyorum," diyor, sanki gerginmiş gibi aceleyle.

Gülümsüyorum, hala bu kadar küçük şeyleri dert etmesini seviyorum. Ona asla hayır demediğimi biliyor. "Ne olursa olsun, ben varım."

Çantamı bagaja atmak için bagaj kapağını açarken kulağıma bir kıkırdama geliyor. "Bildiğin gibi, annem hafta sonu yok."

"Biliyorum." Bu gecedен başlayarak, önümüzdeki iki gün boyunca onu yatağına bağlayıp, aklını kaçırarak kadar sevişmeyi planlıyorum. Babasının evine yerleştirdiği kameraları kaldırdım. Lords'un evinde benimle kalmasına bir itirazım yok, ama bazen sadece ikimizin mahremiyetini tercih ediyorum.

"Şey..." Derin bir nefes aldı. "Onun uyku haplarından bir şişe buldum."

Arabanın kapısını açıp içine düştüm. Annesi her şey için hap alıyor, bu yüzden şaşırmadım. "Ne olmuş onlara?"

"Düşünüyordum da..." Durdu ve ben de ona istediğini söylemesi için gereken zamanı verdim. "Ben biraz alsam ve sen benim evimde buluşsak nasıl olur?"

Ne demek istediğini çok iyi biliyorum, ama bana söylemesini istiyorum. "Sen uyumayı planlıyorsan, seni nasıl becereceğim, tatlım?"

"İşte mesele de bu."

Koltuğuma yaslanıp kot pantolonumun içindeki sert sikime bakıyorum. "Uyurken seni sikhemi mi istiyorsun?"

"Evet," diye cevaplar yumuşak bir sesle.

"Tam olarak ne yapmamı istiyorsun?" Kot pantolonumu giyip, koltuktan kıcımlı kaldırarak rahat bir pozisyon almaya çalışıyorum.

"Ne istersen." Sesi artık kararsız değil ve nefesi hızlanmış. Gerginliği yerini heyecana bırakmış.

"Yani, bilincini kaybetmiş bedenini yatağına bağlayıp, amını ve kıcını sikersem, sorun olmaz mı?" diye soruyorum.

"Hayır."

"Peki ya uyandığında hala bağlı olursan?"

"Daha da iyi." Neredeyse inliyor.

Sonunda arabamı çalıştırıp emrediyorum, "Eve git ve oraya vardığında onları al." Lordlar Kamarası'na bir toplantı için gitmem

ve oraya gitmeden önce birkaç şey almam gerekiyor. Bu, ona benim gelişime hazırlanması için bolca zaman verecektir.

"Tamam..."

"Ashtyn, önerilenden fazlasını alma." Bunun ikimizin de keyif alacağı bir şey olmasını istiyorum, pişman olacağımız bir şey değil. Annesi kadar iri değil ve bunları düzenli olarak almıyor, yani toleransı yok ve bedenine göre önerilenden daha az alması gerekiyor.

"Tabii ki."

PARMAĞIM onu içinden ittiğinde, kalçalarını kaldırıp inledi.

Siktir, bu sesi çok özlemişim. Fountain odasında onu sikerken kimliğimi gizli tutmak çok zordu. Maskemi çıkarıp, o boşalırken gözlerimi onun gözlerine dikmek istedim. Sevgilim vücudunu kontrol edemiyor. Hiçbir zaman edemedi. Kullanılmayı ve içinden benim spermim akarken bırakılmayı seviyor.

Parmağımı çekip kalkıyorum ve yatağın ucundaki örtülerin kalan kısmını itiyorum. Sonra yatağa sürünerek giriyorum ve bu sırada bacaklarını açıyorum. Başı sağa doğru eğik ve koyu renkli saçları beyaz yastığı süslüyor, ama kıpırdamıyor. Son birkaç gün çok şey yaşadı. Bu sadece başlangıç.

Ayaklarını açmış bacaklarının arasına yerleşip, üst vücuduna eğildim, yatağın arasına uzandım ve deri kayışları yukarı çektim. Her bir bileğine birer tane bağlayarak, başının üstünde sabitledim.

O baygın, ama kızımın hakimiyet altında olmayı sevdiğini biliyorum. Geriye yaslanıp, uzanıp göğüslerini okşayıp sıkıyorum. Sonra ikisinin dış tarafına da tokat atıyorum.

Bu bir tepki yaratır. Ağır gözleri açılır, uzun ve koyu kirpikleri, etrafına anlamsızca bakarak çevresini anlamaya çalışırken titrer.

Onları tekrar tokatladım ve aralık dudaklarından bir inilti geldi. "İşte burada."

Derin bir nefes alarak göğsü yükselir, kolları nazıkçe bağları çeker. "Ne?" diye kekeler, boynunu eğerek kollarının işlevini neden kaybettiğini anlamaya çalışır. Onları daha sert çekmesinin sesi beni gülümsetir.

Elimi pürüzsüz amının üzerinde gezdiriyorum ve ağır gözleri benimkilerle buluştuğunda nefesi kesiliyor. Uyuşturulmuş ama tamamen kendinden geçmiş değil. İki parmağımı içine sokuyorum ve sırtını kamburlaştırıp inliyor.

Parmaklarım çıkınca, piercingli sikimin başını tutup onu içine soktum, amının sıkışmasını çok sevdim. Bacakları bana doğru itti, ben de dizlerinin arkasını tutup yukarı ve dışarı doğru ittim, onu genişçe açtım ve ona sertçe girerken sesi gök gürültüsünün üstüne çıktı. Sikimi amının içine gömdüm. Islak değildi ama kuru da değildi. Benim için ıslandığında çok hoşuma gidiyor, ama uğraşmam gerektiğinde de hoşuma gidiyor.

Ashtyn ile her şey her zaman karmaşık olmuştur. Onu seviyorum. Ondan nefret ediyorum. Her zaman ya siyah ya da beyaz olmuştur. Asla gri alanlar olmamıştır.

"Siktir, tatlım." İnliyorum, gözlerim onun bileklerindeki deri bağlarla boşuna mücadeleye devam ederken, sikimin içeri girip çıkmasını izlemek için aşağıya düşüyor. Ona gücünü saklamasını söylemeliyim, ama söylemeyeceğim. O bunu anlayacaktır.

"Saint," diye inliyor, vücudu kavisleniyor, bacakları kollarımda titriyor. "Oh... Tanrım."

Çıkarıp ileri doğru vuruyorum, başlık duvara çarpıyor, dudaklarından bir çiğlik koparıyor. Amcığı beni sıkıca sarıyor ve ıslak sikimin yavaşça dışarı kaymasını izliyorum. Nefesini toparlamaya çalışarak yatağa yığılıyor.

Bacaklarını bırakıp kalçalarını kavrar ve onu karnının üstüne çeviririm. Bana direnmeye çalışır ama bacaklarını kolayca açar, kıcını havaya kaldırır ve sırtını yüksek bir pozisyona getiririm.

Islak sikimi tutup, tekrar içine giriyorum. Serbest elim uzanıp, koyu saçlarını kavriyor ve başını yataktan yukarı çekiyor. Arkamda şimşek çakarken, odayı aydınlatırken, o çiğlik atıyor.

Dizlerimle bacaklarını açık tutuyorum ve sırtına eğiliyorum, dirseklerim başının iki yanındaki yatağa gömülüyor. Saçlarını yüzünden nazikçe çekip büküyorum ve yana yatırıyorum. "Yüzünü görmek istiyorum, güzelim," diyorum ve sol elimle ağzını kapatıyorum.

Çılgına dönüyor, kalçalarını sallıyor ve vücudunu sallıyor. Bu, amını benim sikimi sikmeye zorluyor ve beni güldürüyor. Yeni pozisyonu nedeniyle kolları bileklerinden bağlanmış durumda. "Üzgünüm, tatlım." Yalan. "Sen burada çıplak yatıyordun ve sikilmeyi yalvarıyordun." Bütün gün onu sikmek için can atıyordum. Sabırlı olmaya çalıştım ama kendime sabırlı olmak zorunda olmadığımı söyledim. O burada, o yüzden hakkımı alabilirim.

Vücudumu onun üzerine bastırıyorum ve sikimi içine sokuyorum. "Sıkı amın benim için sırlıslıklam oldu." Burnundan derin bir nefes alıyor, ağzından anlamsız saçmalıklar çıkıyor, ben de elimi ağzına kapatıyorum. Elimini yeniden konumlandırıyorum, işaret parmağım ve başparmağımla burnunu kapatıyorum, nefes almasını engelliyorum. Bu hareket amını kasılmaya zorluyor. "Eski günlerdeki gibi." Devam ediyorum, çekip ileri doğru vuruyorum. Siktir, o kadar dar ki, son birkaç yılda siktiği tüm erkekleri düşününce, onu bir hafta boyunca oturamayacak kadar kemerimle sismek istiyorum. "Sen benim yatağıma bağılyken, seni benim kirli küçük fahişem yapacağım."

Gözlerinin ucuyla bana bakmaya çalışırken gözyaşları yüzünden akıyor. Kendimi tutamayıp eğiliyorum ve yüzünün yanına öpücük konduruyorum, gözyaşlarının tuzunu tadıyorum. "Beni özledin mi?" diye inliyorum.

Gözlerini kırptıştırarak elinden geldiğince başını sallar. İkimizin de birbirimize farklı şeyler hakkında yalan söylediğimizi bilerek sertçe gülerim.

Ona doğru itiyorum ve o başını sallayarak elimi yüzünden çekmeye çalışıyor. Ama başaramıyor. Sert itişlerime devam ediyorum, her seferinde başlık duvara çarpıyor ve ardından onun boğuk çığlıkları ve ağlamaları geliyor. Kaçmak için deri kelepçelere bağılı zincirleri çekerek ellerini yumruk yapıyor.

Aldığı ağrı kesiciler ve elimden gelen oksijen eksikliği nedeniyle gözleri ağırlaşıyor. "Bayılmak üzeresin, tatlım." Gözlerini kırptıştırıyor ve bu sefer ıslak kirpikleri açılması daha uzun sürüyor. "Seni sismeye başladığımda baygındın ve işim bittiğinde de baygın olacaksın."

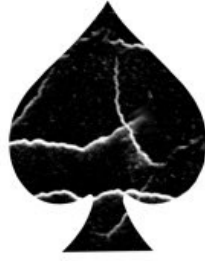
İleri doğru hamle yapıp, sikimi onun ıslak amına gömüyorum ve orada tutuyorum. Bir elim yüzünde, diğer elim kafasının diğer tarafında ve onun nefes almaya çalışmasını izliyorum. "Sen çok güzelsin, tatlım," diyorum hayranlıkla. Elim gözyaşları, sümük ve salyadan kaygan.

Vücudu altımda yumuşar. "İşte böyle," diye mırıldanırım, ellerinin gevşediğini izlerken. "Ne uslu bir kızsın."

O her zaman hayallerimin kadınıydı, istediğim ve ihtiyacım olan kadın. Gözleri kapanırken, "Biraz dinlen, tatlım" diyorum. Bu sefer gözleri açılmıyor ve vücudu altımda gevşiyor.

Bir saniye daha bekledikten sonra elimi ağzından ve burnundan çekirim. Yüzünü nazikçe yatağı yatırı, oturur, kalçalarını tutar ve buraya gelme amacımı tamamlarım.

KIRK BİR

ASHTYN

Uyanıyorum, dudaklarımdan bir inilti kaçıyor, yuvarlanıp yüzümü yumuşak, serin yastığa gömüyorum. Çok yorgunum. İlaçlar yüzünden. Vücudumda kalıyorlar, kafamı bulanıklaştırıp vücudumu halsizleştiriyorlar.

Jessie bana ne verdi lan? Dün gece halüsinasyon gördüm. Ya da rüya gördüm. Her iki durumda da, çok gerçekçiydi. Saint oradaydı, bağlanmış bedenimin üzerinde duruyordu. Elini ağzıma ve burnuma koyarken, beni en lezzetli şekilde sikiyordu.

Ellerim içgüdüsel olarak dudaklarıma gidiyor ve salyamı siliyorum. Yastıktan başımı kaldırıp yatağın üzerinde iki deri kelepçe görüyorum ve kalbim hızla çarpmaya başlıyor. Oturup dizlerimi başucuma doğru çekiyorum. Birden fazla yastığı yere atıyorum. Deri kelepçelere bağlı zincirleri alıp çekiyorum ama hareket etmiyorlar. Eğilip yatak ile başlık arasında aşağıya uzanıyorum ve zincirlerin yatak çerçevesine bağlı olduğunu görüyorum.

Gerçekmiş. Tabii ki öyleydi. Bilmeliydim. Yuttuğum haplar bacaklarımdan arasında ağrıya neden olmazdı. Sadece Saint vücudumda böyle bir etki yaratır.

Onları buraya bırakmıştı. Saint, onları görmemi istemişti. Bunun bir rüya olmadığını hatırlatmak için. Onun cehenneminde olduğumu ve benim üzerinde kontrolü olduğunu hatırlatmak için. Eskiden bunu severdim ve o da bunu biliyordu. Annem şehir dışındayken bir hafta sonu denemiştik ve ben buna takıntılı hale gelmiştim. Uyanıp onun beni kullandığını bilmek hoşuma gidiyordu. Ona elimden gelen her şekilde boyun eğdim. Uyandığımda, onun eli yüzünden kıçım kızarmış ve vücudum onun sertliği yüzünden ağrıyorsa, bu daha da iyi oluyordu.

Yatağa düşüyorum, başım şimdi ayak ucunda ve bacaklarımdan arasında bir şey olduğunu fark ediyorum. Dirseklerimle kendimi kaldırıp bakıyorum ve pelvik kemiğim ve iç uyluklarımdan her yerinde beyaz kabuklu bir madde var: sperm.

"Siktir et onu..." Ellerimi yüzüme götürüp dağınık saçlarımı geriye itiyorum. Gözlerim, balkona açılan çift kapıdan içeri sızan sert ışığa duyarlı olduğu için hızla kırıştıyorum. Dün akşam yemeğinden sonra kapıları hiç kapatmamıştım.

"Siktir." Saat kaç? Cep telefonum yok. Şok edici. Odamda sadece duvarda bir saat asılı. Büyük ve gürültülü, saniyeleri yavaşça sayıyor. Mahkum olduğunda zamanın önemi yoktur. En azından eş ziyaretleri alabiliyorum. *Umut ışığı.*

Hazırlanmak için zamanımı ^{kullandım}, çünkü daha hızlı hareket edecek gücüm yoktu. Banyo tüm eşyalarım ile doluydu. Eşyalarımı toplayıp her şeyi taşıdıklarını hiç sanmıyorum. Eminim haftalarca, hatta aylarca beni izlemişler ve evime girmişlerdir. Her şeyi yenisiyle değiştirip benim gelişime hazırlamışlardır. Hiçbiri daha önce kullanılmamıştı. Bu, kafamın içindeki *"Aziz seni tanıyor. Neyi sevdiğini ve neyi kullanmayı tercih ettiğini biliyor"* diye bağırın sesinden daha iyi geliyor.

Yalan söylemeyeceğim; ben oldukça tahmin edilebilir biriyim. Hayatımda değişen tek şey, onun artık hayatımda olmaması ve her şeyi kaybetmenin ardından göğsümde bıraktığı boşluktu.

Banyoda işimi bitirdikten sonra yatak odasına geri döndüğümde, şimdi yapılmış yatağımın ucunda bir bornoz buldum. Ben duş alırken biri buraya girmiş. Şaşırmadım. Carnage'da asla yalnız değilsin. Her zaman biri seni izliyor. Bunu tecrübelerimden biliyorum. Eminim bu oda ve banyoda her yerde kameralar vardır. Muhtemelen dolapta bile vardır.

Muhtemelen şu anda da beni izliyorlardır.

Deri kelepçelerin kaybolduğunu fark etmeden edemiyorum. Yatağa bağlıydılar, bu yüzden eminim ki onları başlık ile duvar arasına geri itmişlerdir.

Bornoza doğru yürüyorum ve dilim ağırlaşıyor. Bana bunu giymemi mi istiyorlar? Yine, şaşırmadım. Saint yanılmamış. Carnage cehennem, insanların ölmeye geldiği bir yer. Böyle bir yerde mahremiyete izin vermezler ve onun beni zincirleyip kendine ait yapmak istemesinden dolayı heyecanlanmamdan nefret ediyorum.

Yıllardır ölüyorum. Yani kimse beni burada aramayacak. Ya da başka bir yerde. Glass'taki dansçılar dışında. Ama kabul edelim, orada çalıştığım iki yıl boyunca

orada çalıştığım iki yıl boyunca, kızlar hava değişir gibi gelip geçtiler.

Kimse beni bir daha hatırlamayacak. Cep telefonum yok, onurum yok. Sadece bedenim ve derime kazınmış üç rakam var, ölene kadar Spade kardeşlerin kölesi olduğumu hatırlatmak için. Saint benim sahibim olacak.

Kalın siyah cüppeyi üzerime sararak, sanki beni onlardan kurtarabilecekmiş gibi belime sıkıca bağladım. Yatak odasının kapısını açtığımda, dışarıda duran bir adam gördüm. Bana bir koruma vermişlerdi. Tekrar kaçmaya çalışacağımdan korkuyorlardı. Geçen seferki kadar şanslı olamazdım. O zaman yardım almıştım ve özgürlüğüm kısa sürmüştü. Tekrar denemeyeceğim, çünkü onları öldürmeyeceğim. Şimdi onlardan nefret ediyor olabilirim, ama bir zamanlar sahip olduğum tek şey onlardı. O zamanlar korkaktım, ama artık öyle biri değilim.

Adam bornozumu tutup beni öne doğru çekiyor. Onu geçince sırtıma vuruyor, beni tekrar itiyor ve ben sendeliyorum ama ayakta kalmayı başarıyorum. "Bana dokunma," diye dönüp ona bağıriyorum.

Yüzüme tokat atıyor. Daha önce daha sert vurulmuştum, ama bu tokat beni duvara çarpıyor ve koridorda dizlerimin üzerine çöküyorum. Kalan ilaçlar beni normalde olduğumdan daha halsiz ve zayıf hale getiriyor. Sağ parmağında bir Lord yüzüğü görüyorum ve yanığımı kontrol etmek için yanağıma dokunuyorum.

"Siktir git, orospu." O gülüyor. "Burada kimse seni umursamıyor. Sen burada kardeşler için bir seks oyuncağı olmaktan başka bir şey değilsin. Ve inan bana, herkesin sana sahip olmaya hakkı var."

Bir parçam ona inanmak istemiyor. Saint beni Kashton ve Haidyn ile paylaşacak mı? Buna inanırım, ama herhangi biri mi? Bunun mümkün olduğunu düşünmeyi reddediyorum. Ama aynı zamanda onun için artık eskisi gibi önemli olmadığımı da biliyorum. Onu suçlayamam. Beni sevdi, ben onu vurdum ve ölüme terk ettim.

Boğazımdaki düğümü yutuyorum ve dizlerimin üzerine çöküyorum, elinin yanağıma değmesiyle görüşüm biraz bulanıklaşıyor. Titrek bacaklarımın üzerine kalkıyorum, o da saçımı tutup beni öne doğru çekiyor, başımın acısı ve boynumun sarsılmasıyla çığlık atıyorum.

Solumdaki kapı açılır ve tekrar yere itilirim. "Siktir..." diye inlerim, otururum.

"Ne halt ettiğini sanıyorsun sen?" diye bir ses patladı.

"Onu ofisine götürmem söylendi," diye cevaplar benim bakıcım olarak görevlendirilen adam telaşla.

Başımı kaldırıp boynumun arkasını ovuştururken, Haidyn adamın elini tutup sıkıldığını görüyorum. Adam dizlerinin üzerine çöküyor ve kemiklerinin kırıldığını duyuyorum. "Onu teslim et, dövme," diye homurdanıyor.

Mavi gözler benimkilerle buluştuğunda nefesim hızlanır. Haidyn Jamison Reeves, Spade kardeşlerin en büyüğüdür. Boyu 2 metre 7 santimdir ve yapısı bir ev gibidir. Her zaman öfke sorunları olmuştur ve bunları diğer erkeklerden çıkarmayı seçmiştir. Tüm vaktini spor salonunda geçirirdi.

Ama onu bu grubun en yumuşak oyuncak ayısı olarak gördüm. Karmaşık bir adamdır. Tabii ki, o eski haliydi. Spade kardeşlerin de benim gibi son birkaç yılda çok değiştiğini hissediyorum.

Diğer ikisi gibi vücudu dövmelemlerle kaplı olması ve burun halkası takması benim düşüncemi doğruluyor. Üzerinde sadece siyah bir eşofman altı var. Eşofman altı dar kalçalarının üzerinde düşük duruyor ve hatırladığım gibi kaslı bir vücuda sahip, belirgin bir V şekli ve karın kasları var.

Dizlerinin üstüne çökmüş adam salona doğru bağırmaya devam ediyor, ben de kulaklarımı kapatıp sırtımı duvara dayıyorum.

Haidyn'in gözleri bornozuma düşüyor ve ben de bornozumun açık olduğunu fark ediyorum. Hızla yakalayıp kapatıyorum. Gözlerini kaçırıp bakıcımla sertçe bakışıyor. "Onu ofise götür ve ona dokunma, yoksa ikinizin de ellerini kırarım. Onlar olmadan mastürbasyon yapmak zor olur." Bunun üzerine elini bırakıp odaya giriyor ve kapıyı o kadar sert kapatıyor ki irkiliyorum.

Adam ayağa kalkar, kırılan elini tutar. Küçük parmağından bir kemik çıkıntı yapmaktadır ve parmağı şimdiden renk değiştirmeye başlamıştır. "Kalk lan," diye dişlerini sıkarak homurdanır.

Ayağa kalkarım ve bu sefer adam önümde yürür. Koridorun sonundaki asansöre gireriz ve kapılar kapanınca bana döner. O bana dik dik bakarken ben sırtıma aynalı duvara yaslarım, ama gözlerindeki parıltıyı kaçırmam. Ağlamamak için elinden geleni yapıyor.

Kollarımı kendime doladım ve o sert bir kahkaha attı. "Elim iyileştiğinde, onunla boynunu kıracağım."

Ona doğru adım atıyorum, göğsüm onun göğsüne çarpıyor. "İyi şanslar." Ona tatlı bir "siktir git" gülümsemesi atıyorum. Haidyn'in az önce yaptıklarından sonra,

Carnage'dan kimse bana dokunmayacak. Çünkü Haidyn beni korursa, tüm kardeşler beni korur ve bu orospuyu onlar yönetir.

"Seni sikerken nefes almaya çalışırken gülmeyeceksin, seni bok parçası pislik. Merak etme, sahte göğüslerine boşalana *kadar* seni öldürmeyeceğim."

Onun sözleri midemi bulandırıyor ve o bunu görüyor, çünkü bana attığı gülümseme ensemdeki tüyleri diken diken ediyor.

Asansör durduğunda zil sesi çalar ve o dönüp uzaklaşır. Ayaklarım ağırlaşmış halde yavaşça onu takip ederim. Sözleri beni olması gerekenden daha fazla etkiliyor. Carnage büyük bir yer, kendi başına bir şehir ve kendime, geride bıraktığım Carnage'ın bugünkü Carnage olmayabileceğini hatırlatmam gerekiyor. O zamanlar kötüydü ve eminim şimdi daha da kötüdür.

Bir kapının önünde durur ve kapıyı açar, bana öfkeyle bakar. Odaya girerim ve Saint'in büyük siyah ahşap masanın arkasında oturduğunu görünce kalbim hızla çarpmaya başlar. Kafasını kaldırmaya bile tenezzül etmez. Eğilmiş, bir elinde kalem, diğer elinde cep telefonu ile konuşmaktadır.

Beni getiren adam boğazını temizledi ve ben de dönüp onun çıkıp kapıyı kapattığını gördüm. Kırık elini arkasına sakladığını fark ettim. Saint veya Kashton'ın soru sormasını istemediği belliydi. Yoksa bana ne yaptığını açıklamak zorunda kalırdı.

Umarım odasına koşar ve bir bebek gibi ağlar.

Ofise dönüp baktığımda, Saint'in önümde durduğunu görünce nefesim kesildi. Sağ yumruğunu uzattı ve ben ona baktım. Sol elini uzattı, benim elimi tuttu ve elimi açarak içine bir at kuyruğu düşürdü.

"Saçını topla. Dağınık, yarım yamalak bir şey olmasın. Yüzünden tamamen çekilmesini istiyorum," diye emrediyor ve bana sırtını dönüyor. Dün gece beni becerip tatminsiz bıraktığını kabul etmeyeceği açık. Bu sadece gücünü göstermenin başka bir yolu. Ellerimin ve dizlerimin üzerinde sürünmemi, kurtulmak için yalvarmamı istiyor. İkimiz de orgazm olmak konusunda utanç duymadığımızı biliyoruz.

Sinirli bir şekilde dudaklarımı yalayıp, eğilip, kalın saçlarımı ellerimle tarayarak yüksek bir at kuyruğu yapıp sıkıca bağladım. Dik durmaya başladığımda, Saint ofisin diğer ucundaki masasının yanında duruyordu. Sanki yeterince iyi olup olmadığını sormuşum gibi başını bir kez salladı.

"Soyun," diye emrediyor ve kalbim heyecan ve korkuyla çarpıyor. Neden buradayım? Bana ne yaptıracak?

Gözlerim odayı kavramak için etrafa bakınıyor. Masasının arkasındaki duvar boyunca yerden tavana kadar uzanan bir dizi pencere var. Beyaz perdeler açılmış ve şehri çevreleyen ormanı göstermek için arkaya bağlanmış. Pennsylvania'da bugün hava kasvetli. Ağaçları, yağmuru, soğuk kışları özlemişim. Las Vegas'ta her şey hep sıcaktı.

"Ashtyn," diye bağıyor ve beni irkiltiriyor.

Parmaklarım kuşağı çözmek için uğraşıyor, ama sonunda başarırım. Yumuşak kumaşı omuzlarımdan indiriyorum ve kumaş ayaklarımın dibine düşüyor. Ellerimi yanıma indiriyorum, kendimi saklamayı reddediyorum ama onlarla ne yapacağımı da bilmiyorum. Zamanda geriye gidip, odasında ondan saklanan o masum kadın olmayacağım.

Saint, siyah ahşap çerçeveli büyük bir aynanın önüne geçer. Dönüp masasındaki çekmeceyi açar ve masanın üzerine bir ip atar.

Ofis sessiz olduğu için nefesimi yavaşlatmaya çalışırken kalbim hızla atıyor.

"Buraya gel." Sadece sesini duymak bile beni inlemeye başlattı ve Kashton'ın masasından kıkırdadığını duydum. Bir kez bile başını kaldırmadı. Cep telefonunda bir şeyler okumakla meşgul, sandalyesine yaslanmış, savaş botlarını masanın üzerine koymuş.

Ayaklarım ağırlaşmış olsa da, tökezlemeden ona ulaşmayı başarırım. Durduğumda, kolumu tutar ve beni aynanın önüne çeker. Arkamda durur ve ben onu aynada izlerim. İpi alır ve nefesim hızlanır.

Halatı ikiye katlar ve başımın üzerinden geçirip göğsümün üst kısmına ve kollarıma dolandırır. Pürüzlü malzeme göğüslerimin üstüne oturur. Halatı arkama getirir ve sıkarken cildime baskı yapar. Ne yaptığını göremiyorum ama sırtımın üst kısmında düğümü hissettiğimde onu bağladığını anlıyorum.

"Ellerini arkada birleştir ve parmaklarını birbirine geçirin," diye emrediyor.

Emirleri, sözleri, sesi... Bu yerden kaçtığımdan beri her gece onu hayal ediyorum. Dileklerinize dikkat edin, bayanlar. Bazen şeytan sizi duyar ve tam olarak istediğinizi verir, bunun son elde edeceğiniz şey olacağını bilerek.

Söyleneni yapıyorum ve ip üst kollarımı sarıyor. İpi sertçe çekiyor, göğsümü dışarı doğru itiyor ve omuz bıçaklarımı birbirine yaklaştırıyor.

Başım yere düşer ve açık dudaklarımdan bir inilti çıkar. Nefesim artık odanın her yerinde duyulabilir. Saklayamam. Bu noktada, bayılsam daha iyi olur.

Kollarım bağlandıktan sonra, ipin bileklerime kadar indiğini ve onları da bağladığını hissediyorum. İpin geri kalan kısmı ayaklarımın arasına düşüyor ve o önüme geçmek için etrafımdan dolaşıyor. Başımı kaldırıp doğrudan göğsüne bakıyorum. Aynayı görmemi engelliyor, ama ne kadar ıslak olduğumdan dolayı gözlerine bakamıyorum.

Diz çökerek, bir eliyle ipi alır, diğer eliyle ise benim amımı okşar. Dudaklarımı ayırıp ipi arasına kaydırırken nefesim kesilir.

"Saint?" Adını yumuşak bir sesle söylüyor, ama kalbim hızla atıyor.

O sırtıyor ama hiçbir şey söylemiyor. İpi çekiyor ve ben bacaklarımın arasında sürtünürken çığlık atıyorum.

Başım öne düşer ve göğsüme bakarım, bacaklarımın arasından fazla ipi alıp göğsümün üst kısmındaki iki parçadan geçirdiğini görürüm.

Sıkıca bağladığından emin olduktan sonra, at kuyruğumu çekerek beni yukarı bakmaya zorlar. "Gözlerin bana baksın."

Kulaklarımda kan basıyor ve nefes nefeseyim. Kalçalarımı öne doğru iterek ipin amıma sürtünmesini sağlıyorum ve o da bunu fark ediyor çünkü sırtıyor.

Siktir!

Arka cebine uzanırken, erişim ipini sarkıtıyor. Ne aldığını görebilmeden, boynuma pürüzlü bir şey takıyor ve tanıdık bir kilit sesi duyuyorum.

Sonra ipi tekrar alır ve az önce boynuma taktığı şeye bağlar. Geri adım atar ve yaptığı işi hayranlıkla seyreder.

Hareket etmeye çalışıyorum, ama en ufak bir kıpırdanma bile bacaklarımın ve boynumun arasında duran ipi çekiyor. Gergin bir şekilde yutkunuyorum.

"Ne kadar güzel olduğunu hiç unutmadım, Ash," der yumuşak bir sesle ve gözlerim onun gözlerine bakar. Elini uzatır ve yüzümü avuçlar. Başparmağı, aralık dudaklarımı okşar. "Bugün, bu ağzınla çalışacaksın."

Ne demek istediğini çok iyi anladığım için inlerim.

"İşin bittiğinde çenen ağrıyacak ve boğazın yara olacak.

Anladın mı?" "Evet," diye

fısıldarım.

Kot pantolonunun cebine uzanır ve küçük bir vazelin kabı gibi görünen bir şey çıkarır. Parmağını içine sokar ve titreyen dudaklarıma bolca sürer.

Beni bırakıp masasına gider ve üst çekmeceyi açar. Aynada kendime bakarım ve tahmin ettiğim gibi, bana bir tasma takmıştır. Siyah deridir ve ortasında gümüş bir halka vardır. İp halkanın içinden geçirilmiş ve göğsümün üst kısmına bağlanmıştır.

Saint önüme geri dönerek, "Ağzını aç" diyor. Ben de öyle yapıyorum ve o, parfüm şişesinin numune boyutuna benzeyen bir şeyi ağzıma sıkıyor, bu da beni irkiltiyor. Ama iyi bir kız olarak ağzımı açık tutuyorum. Ve o tekrar sıkıyor. Tarçın tadı duyularımı ele geçiriyor ve birkaç kez öksürüyorum.

"Dizlerinin üzerine çök."

Spreyi masasına atar ve ben aynanın önünde dizlerimin üzerine çöküyorum, yeni pozisyon ipini daha da sıkılaştırdığı için inleyerek, yaka boynumu çektiği için yutkunmam daha da zorlaşıyor, ama ipin sıkılığı klitorisimi sıkıştırıyor.

"Kash." Ona bakar. "Kemerine ihtiyacım var."

Kashton masasından kalkar, kemerini çıkarır ve masasının üzerinde duran telefonundan gözlerini ayırmadan Saint'e fırlatır. Saint de kendi kemerini çıkarır ve eğilir. Kemerini bacağımla yer arasında yerleştirir, sağ uyluğumu ve baldırımı sarar, sıkıca çeker, yerine takar ve sonra diğer bacağıma da aynısını yapar.

Hareket edemiyorum ve bu da kalbimin hızla atmasına neden oluyor. Bunu ne kadar sevdiğimi biliyor. Lanet olsun ona. Vücudumun sevdiği her şeyi bana karşı en acı verici şekilde kullanacak.

Masasına gider, üst çekmeceyi bir kez daha açar ve bir dildo çıkarır. Ağır nefesim daha da hızlanır ve nabzımın yakanın içinden attığını hissedebilirim.

Bana geri dönüyor, diz çöküyor ve onu aynaya yapıştırıyor. Sonra başımın arkasını kavırıyor ve vazelinle kaplı dudaklarım ona birkaç santim kalana kadar onu öne doğru itiyor. O kadar ağır nefes alıyorum ki aynayı buğulandırıyor.

Karşımda duran şeffaf dildoya bakıyorum, ağzım çoktan sulanmaya başlamış. Sapının altında, testislerin hemen üzerinde piercinge benzeyen küçük gümüş bir halka var. Ondandır kısa bir zincir sarkıyor. Zincir, ileri geri sallanırken aynaya hafifçe çarpıyor.

"Bununla ağzını sikeceksin. Boğazına uyuşturucu sprey sıktım. Etkisini hissetmeye başlamış olmalısın."

Gergin bir şekilde yutkunuyorum ve boğazımın arkasında bir karıncalanma hissediyorum. Gözlerimi kırıştırıyorum, aynada onun daralmış gözlerine bakıyorum, cevap veremiyorum.

"Etkisi on beş dakika kadar sürecek." Devam ediyor. "Ama etkisi geçmeye başladığında, öğürmeye başlayacaksın. Boğazın da her şey gibi, Ash. Eğitilmesi gerekiyor. Koşullandırılması gerekiyor. O yüzden burada oturup, bu sahte sikini yutana kadar emmeye devam edeceksin. Anladın mı?"

Boğazımdaki ip ve tasma yüzünden nefes almakta zorlanıyorum, konuşmak ise imkansız. Bu yüzden, kaygan dudaklarımdan çıkıveren çatlak bir "e-evet" sesi onu tatmin ediyor gibi görünüyor.

SAINT

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturarak onun arkasında duruyorum. Aynada kendine bakıyor ve titreyen dudaklarını yalıyor. Yavaşça dudaklarını açıyor ve öne eğilerek dildonun başını dudaklarının arasına alıyor.

Üzerinde bir inç, iki inç, üç inç ve on inç gibi çizgiler var. Bugün hepsini alabileceğini düşünüyor muyum? Hayır. Ona söylediğim gibi, pratik yapmak gerekiyor ve sonra o öğürme refleksini eğitmek için çalışmaya devam etmelisin. Dürüst olmak gerekirse, öğürdüğünde çıkardığı sesi seviyorum. Bu sadece kızımı küçük düşürmek için bir yol. Çünkü onun bu tür şeyleri sevdiğini biliyorum. Ayrıca, ben çalışırken onu ofisimde masamın yanında diz çökmüş halde tutuyor. Çünkü masamı onun odasına taşırsam, onu ne kadar özlediğim çok açık olur. En son gözümün önünden kaybolduğunda, yıllarca ortadan kaybolmayı başardı. Aynı hatayı bir daha yapmayacağım.

Başını geriye çekip derin bir nefes alıyor ve tekrar işe koyuluyor. Biraz daha alırken başı sallanıyor ve ben gülümsüyorum. "Aferin kızım," diye onu övüyorum ve gözleri kapanırken vücudu titriyor. "Kendine dikkat et, Ashtyn. Sik emirken ne kadar güzel görüldüğünü görmeni istiyorum."

Gözleri açılır ve zaten gözyaşlarıyla dolmuştur. Onun ağlamasını ve çıplak vücudundan salyasının akmasını görmek için sabırsızlanıyorum. Her küçük hareketi hissetmesi için onu bağladım. Ona durmasına izin verdiğimde amcığı sıırıslıkılam olacak.

Eğiliyorum ve o geri çekiliyor, başı ağzından düşüyor. *Bu olmaz.* Kafasının arkasını tutuyorum. "Ağzını aç." Ve ileri itiyorum. Ona zarar verecek kadar değil, sadece başını bir kez daha alabilecek kadar, ve dildonun halkasına bağlı zinciri tutmak için uzanıyorum. Zincirin ucundaki tokayı açıyorum ve onu yakasındaki halkaya bağlıyorum.

Geniş gözleri benimkilerle buluşur ve dildonun ucunda anlamsız sözler mırıldanır. "Bu, emmeye devam etmeni sağlayacak tatlım," diye onu bilgilendiririm ve omuzları titrerken gözleri kapanır. "Çok erken durmanı istemiyorum." Zincir oldukça esnek. Onun dildoyu boğazına kadar sokması için zinciri kısaltmadım. O, bu konuda daha iyi hale geldiğinde bunu yapabilir. Bu, başlangıç sınıfı.

Ayağa kalkıp dönerek masama doğru yürüyorum. O benim solumda ama iyi olduğunu görmek için ona bakmama gerek yok. Dildo'yu emdiğini duyabiliyorum.

Cep telefonumu alıp Haidyn'in beş dakika önce bana mesaj attığını görüyorum.
Mesajı açıp okudum.

HAIDYN: Kuş kafesindeki koridor kameralarını kontrol et.

Bilgisayarımda görüntüleri açıyorum. Bana garip gelen bir şey yok. Dört yatak odası ve bir asansör ile merdivenlere erişim var. Başka bir şey yok. Çıkmak üzereyken asansör kapısının açıldığını görüyorum.

Bir kadın, siyah diz üstü çizme, siyah şort ve büyük göğüslerini ortaya çıkaran beyaz bir kısa üst giymiş olarak dışarı çıkıyor. Haidyn'in kapısına doğru yürüyor ve kapıyı çalıyor. Bacaklarını açarak, cevap vermesini beklerken ellerini kapı çerçevesine koyuyor.

Kapı açılır, Haidyn elini uzatıp kadının boynuna dolayarak çenesini yukarı kaldırır. Kadının kolları yanlarına düşer ve Haidyn onu odaya çekip kapıyı arkasında çarpar.

Kaşlarımı çatıyorum, çünkü onun bana bunu göstermesini istemediğini biliyorum.

Ashtyn'in dildoya salya akıtma sesi dikkatimi çekti ve kameraları onun orada olduğu zamana geri sardım.

İstediğim yere geldiğimde, oynat düğmesine basarım. Ashtyn'in odasından çıktığını ve Emerson'un onu beklediğini görürüm. Onu çekiştirir, sonra ileri iter. Videoyu durdururum, kulaklıklarımı takarım ve bir kez daha oynat düğmesine basarım. Sesini duyarak videoyu izlediğimi bilmesini istemiyorum.

Sonrasında olanlar kanımı kaynatıyor. Neden bana onun yaptıklarını anlatmadı? Neden o, Ashtyn'le birlikte ofise girdiğinde ona dikkat etmedim? Asansörde onunla konuşurken vücudum geriliyor. Kardeşlerim ve ben, burada olanlara ne olduğu umrumda değil, ama Ashtyn? Onunla kim konuşur, ona kim dokunur, onu kim tehdit eder, umurumda.

O çıkıp ofis kapısını kapatana kadar bekledikten sonra videoyu durduruyorum, kulaklıklarımı çıkarıp ona dönüp bakıyorum. Gözleri kapalı, vücudu öne doğru eğilmiş ve şimdi dildoyu 7,5 cm kadar içeri sokmuş durumda. Ağzından salya akıyor. Boğazını hissedememesi, normalden daha fazla tükürük üretmesine neden oluyor.

Kashton'ın masasına gidip eğilince, bana bakıyor. "Ona göz kulak ol. Hemen dönerim."

O da başını salladı ve cep telefonunda mesajlaştığı her kimse ona geri döndü. Onu yanımda götüremem çünkü onu burada bağlı ve savunmasız bir şekilde yalnız bırakamam. Özellikle de az önce gördüklerim ve duyduklarımdan sonra.

Kapıyı iterek açtım, ofisten çıktım ve asansörle kuş kafesine çıktım. Asansörden indiğimde, koridorda yürüdüm ve kapıyı çalma zahmetine bile girmedim. Kapıyı iterek açtım ve Haidyn'i balkonunun çift kapısının yanındaki sandalyede otururken buldum. Kamerada gördüğüm kadın onun önünde diz çökmüş durumda. Kolları arkadan kelepçelenmiş. Kadın çıplak ve adam kadının ağzını sikiyor.

"Yardıma ihtiyacım var," diyorum ona.

O başını sallıyor ama bana hiç aldırmış etmiyor. Ben kapıya yaslanırken, kadın sanki pipetmiş gibi onun sikini emiyor ve yalıyor. Bu bana Ashtyn'i hatırlatıyor ve bu düşünce beni sinirlendiriyor. Şu anda yapacağım şey yerine, onun bunu yapmasını dinlemem gerekirdi.

Elleri, onun kısa, ağartılmış sarı saçlarına dolanıyor ve sırtını kamburlaştırarak sikini boğazına daha da sokuyor. Kız dizlerinin üzerinde kayıyor, ona karşı koymak için elinden geleni yapıyor. Ama nafile. Adam kaslarını gerginleştirerek kızın başını aşağıda tutuyor ve onu yutmaya zorluyor.

Çekildiğinde, ağzının köşesinden sperm ve salya akarken nefes nefese kalır. Gözlerine bakarım ve gözleri tamamen siyah, karartılmış lensler gibidir. Sanki yüzüne bir şey takmadan birinin gözlerini bağlamış gibidir. Bu, onun karanlıktan başka bir şey görmemesini sağlar, ama adam hala onun ifadelerini görebilir. Haidyn, seviştiği herkese bunları kullanmayı sever.

Ayağa kalkar ve onu titrek dizlerinden saçlarından çekerek ayağa kaldırır, kız çığlık atar. Onu uzak duvara doğru yürür ve yüzünü duvara çevirir. "Kıpırdama

hareket etme," diye emreder ve çıplak kışına tokat atarak onu zıpladır.

Sonra bir tasma alır, onu kadının boynuna takar ve tavandan sarkan zincirin ucunu çekerek ön tarafına bağlar. Bu pozisyon, kadının boynunu eğip parmak uçlarına basmasını gerektirir. Kadın inlemekle nefes nefese kalmak arasında gidip gelir, hala nefesini toparlamaya çalışır.

Adam yerden kot pantolonunu alır ve gömleğiyle birlikte giyer. Sonra bana doğru yürür. "Geri döneceğim." Biz odadan çıkarken o bağlarından daha da fazla kurtulmaya çalışır ve adam kapıyı dışarıdan kilitleyerek çarpar. Tüm kapılarımız anahtarsız erişimlidir. Her biri parmak izi gerektirir. Bu, başkalarının gece yarısı içeri girip bizi öldürmesini engeller. Kimsenin böyle bir şey yapacağını söylemem, ama asla emin olamazsınız.

Sevgilim kaçtığından beri birçok önlem alındı.

Haidyn neye ihtiyacım olduğunu bile sormuyor. Asla sormaz. Her zaman bir şeyler mahvetmeye hazırdır. Ve ben de tam olarak bunu yapmak üzereyim.

Cep telefonumu cebimden çıkarıp ihtiyacım olan yeri arıyorum. Carnage'daki herkesin bir takip cihazı var, biz kardeşler bile. Diğerlerinin cihazları, kimse bizden saklanamasın diye. Bizimkiler ise bizim korunmamız için.

Biz Lordlarız, ama dokunulmaz değiliz. Biz, gizli toplumumuzun dışlanmışları olarak kabul edilebiliriz. Bizi öldürmemelerinin tek nedeni, bize ihtiyaçları olmasıdır. Carnage'ı yönetmek isteyen başka kimse yok. Bu yüzden yüzyıllar önce Spade kardeşleri icat ettiler. Lordlar, kendilerine haksızlık edenleri veya yeminlerine aykırı davrananları öldürmekle bilinirler. Ama ölüm çok kolaydır ve bazen bir Lord çok ileri gider. Boynuna bir bıçak saplanıp sığ bir mezara gömülmekten daha fazlasını hak eder. Ve burada devreye biz gireriz. "Morg," diyorum ve dişlerimi gıcırdatıyorum. Oraya her gittiğimde, Ashtyn'in benden kaçmayı neredeyse başardığını hatırlarım. Yani, bana ateş etmesini görmezden gelebilirim. Bir parçam, bunu yapmaya cesaretini bulduğunu düşünmekle bile sertleşir. Ama beni terk etmek? Bunun bedelini ödeyecek. Onu ne kadar sevsem de, yaşadıklarımızı görmezden gelemem veya unutamam.

kaçtıktan sonra.

Haidyn konuşmuyor. Sadece ellerini kot pantolonunun ön ceplerine sokuyor, duvara yaslanıyor ve dümdüz önüne bakıyor. Nefes alıp almadığından bile emin değilim.

Hızlıca bir mesaj atıp cep telefonumu cebime koyuyorum.

Asansör durur ve biz ineriz. Artık buradaki soğuğu bile hissetmiyorum. Alıştım. Haidyn beni takip eder ve ben köşeyi dönerim. Koridordan sesler yankılanır.

"Evet dostum. Kavga çıktı," tanıdık bir ses yalan söylüyor. "Ne yaptın lan?" diye soruyor bir başkası. "Ona lanet bir ders verdim."

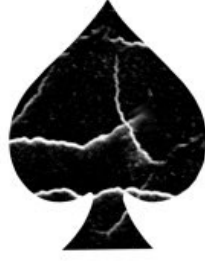
Haidyn homurdanarak, zaten bildiğim şeyi bana bildirir. Köşeyi döneriz ve sırtını bize dönmüş bir adamın arkasına geçerim. Karşısında duran adam bizi fark eder. Gergin bir şekilde yutkunur ve bir adım geri atar. "Gitmem gerek..." Dönüp koşar.

"Ne oluyor dostum?" önümüzdeki adam seslenir. "Yardıma ihtiyacım var. Bunu kendim halledemem."

"Yardım edebiliriz," diyorum.

Adam dönüp gözlerini genişletir. Yüzünün yan tarafına yumruk atarım ve konuşmadan onu bayıltırım.

KIRK İKİ

ASHTYN

Boğazım uyuşmuş, vücudum ağrıyor ve aynada kendimi ağır gözlerle ve dudaklarımdan akan salya ile izlerken ağlıyorum. Ben çok rekabetçi biriyim ve o pislik bunu biliyor. Saint'i tanıyorum. Bunu yapamayacağımı düşünüyor. Ve ben bu sikini, sanki 4 Temmuz'da bir hot dog yeme yarışmasının merkez sahnesinde duran bir adam gibi ezeceğim, lanet olsun. Ne pahasına olursa olsun kazanmaya kararlıyım. Bu lanet uyuşturucu spreyin etkisi geçtikten sonra yutkunamasam bile.

Ayna tükürükle kaplı ve meme uçları sertleşmiş. Bacaklarımla arası çok ıslak ve bunun sebebi sadece kendime salya akıtmam değil.

Sikişmek için deli oluyorum. Sik emmeye her zaman meraklıydım. Saint'in inlemesi ve homurdanmasını seviyordum. Kafamın arkasını tutup yüzümü sikmesini seviyordum. Bu beni tahrik ediyordu. Bu tür bir ilgiye açtım. Özellikle seyircilerin önünde yapmamı istediğinde çok seviyordum. Sanki benim yapabildiklerimi, onu nasıl memnun edebildiğimi göstermeyi gururla yapıyormuş gibi.

Carnage'dan kaçtığımdan beri sayısız erkekle yattım, ama hiçbiri Saint gibi değildi. Onlara yaklaşamadılar bile. İlk aşkını asla unutamazsın derler, buna itiraz edemem.

Gözlerimi kapatıp dudaklarımı olabildiğince açıyorum ve yüzümü öne doğru uzatıyorum. Dilim ve boğazım uyuşmuş durumda, dudaklarım da öyle. Onları yaladığımda sprey dilime bulaşmıştı. Burnum akıyor, gözlerim kan çanağına dönmüş ve yaşıyor.

Ve kısa zinciri bağladığı için dudaklarımı dildodan ayıramıyorum, bu yüzden ağzım hep açık kalıyor. Kalçalarım, etrafıma sarılmış ipten dolayı aklımda sürtünme yaratmak için ellerinden geleni yapıyorlar. Bacaklarımı kasıtlı olarak kemerlerle bağladı. Bu nedenle bacaklarımla hareketini kısıtlıyorlar. Kendime işkence etmemi istiyor. Hareket etmemi engelliyor.

Sırılsıklamım ve çok fena boşalmam lazım. Saint'i memnun etmeyi seviyorum. Ve onun sikini emiyormuş gibi yapmam bunu dayanılmaz hale getiriyor. Bir parçam onun buraya geri gelip beni sınamasını umuyor. Ona ne kadar iyi olabileceğimi göstermemi sağlıyor.

Ne kadar ileri gidebileceğimi görmek için yüzümü öne doğru itiyorum. Hissedemiyorum ama akan burnumdan nefes alırken bir baskı hissediyorum. Parmaklarımı çözüyorum ama hemen tekrar bağlıyorum. İp, bu kadar hafif bir harekete izin veriyor. Parmaklarım terli, bağlı bacaklarım da öyle. Kırpiklerim birbirine yapışmış, yüzümü ileriye doğru itmek için elimden geldiğince geri çekiyorum, kendimi izliyorum. Bu beni daha da tahrik ediyor. Saint'in ne kadar güzel görüldüğümü söylemesini istiyorum. Onun için hazırlanıp makyajımı onun yüzüme sürmesine izin verdiğimde çok hoşuna giderdi.

SAINT

Tezgaha ^{yaslanıyorum} ve Haidyn yanımda duruyor, odasındaki kameraları izliyor, bağladığı ve onu bekleyen kadını kontrol ediyor.

Kapı açılır ve Devin içeri girer. "Tam zamanında," derim.

Arabasını içeri itti ve bana başını salladı. Devin fazla konuşmaz. İşini yaptığı sürece konuşmasına gerek yok.

Odanın ortasında oturan adam kıpırdanır ve Haidyn hücrelerini kilitleyip kaldırır. Onu, bizim "yüksek sandalye" dediğimiz şeye bağladık. Tam olarak adından da anlaşıldığı gibi. Sadece yetişkin versiyonu. Ayak bilekleri, altta yatay olarak uzanan metal çubuklara bağlandı. Her iki yanında kilitlenen bir masa tablası var, onu sabitliyor. Kolları da masanın üstüne bağlandı.

"N-ne...?" Adam şişmiş gözünü açar. "Ne oluyor lan?" Hareket etmeye çalışır, ama boynuna taktığım metal tasma, sandalyenin yüksek sırtına bağlı kısa bir zincirle sabitlenmiştir.

"Kavga ettiğini duydum," diyorum.

Gözleri benimkilere bakmak için hızla yukarı kalkar, sonra Haidyn'e döner. "Saint... Ben..."

"Karımı dövmedin mi?" Kaşlarımı kaldırdım ve o yutkundu. "Sanırım asansörde seni ve onu gördüğüm görüntü de sahte olmalı?" Haidyn'e baktım, o da burnunu çekti.

"Ben... ah, hayır... ben..." Yalan söyleyemeden, ama bana gerçeği söylemeyi de reddeden bir şekilde gevezelik ediyor.

"Onu tecavüz edip öldüreceğini söyledin." Onun yerine cümleyi tamamlarım. Başka ne söyleyeceğini umursamadan tezgahıtan ayrılıp öne doğru adım atarım, o da çılgılık atmaya başlar, uzaklaşmaya çalışır ama hiçbir yere gidemez.

Devin arabayı Emerson'a doğru iter ve Emerson ılık atmaya başlarken şıringayı çıkarır. Ne olacağını biliyor. Bunu daha önce de yaşamıştır. Damgalama için rutin bir işlemdir. Ama bu seferki biraz farklı olacak. Spade kardeşler yaratıcı olmaktan gurur duyarlar. İnsanları işkence etmek ve öldürmek için bir kural kitabı yok. Ama olsaydı, onu yazan biz olurduk.

"Küçük bir acı," diyor Devin, sol elini Emerson'un çıplak göğsüne koyarken, iğneyi kaburgalarının arasına sokuyor ve adrenalini doğrudan kalbine enjekte ediyor. Bu pisliğin bayılıp eğlenceyi kaçırmasını istemiyorum.

Ağzından kan akmaya başlar ve ben Haidyn'e bakarım. "Dilini ısırımış."

"Yazık," diyor kuru bir sesle.

Devin işini bitirip iğneyi çıkarır, bana başını sallar ve çekilir.

"Haidyn," diyorum ve o, Emerson'un arkasına doğru yürüyor. Emerson ağlayarak sandalyede kontrolsüzce çırpınıyor. Mümkün olduğunca sıkı bir şekilde bağlanmış olsa da, vücudu artık adrenalini çalışıyor. Önümüzdeki on beş dakika boyunca, bayılmadan önce elinden geldiğince mücadele edecek.

Tezgahtan eski, paslanmış ve kan lekeli et satırını alıp sandalyenin önüne doğru yürüyorum.

Ağzından tükürük ve kan sıçrarken sesini bulmayı başarır. "Hayır. Hayır. Hayır. Lütfen..."

Keskin bıçağı bileğine indirip metal masaya vurarak bileğini temiz bir şekilde kesiyorum.

Kulaklarımı ınlatan tiz bir çığlık atar ve kan her yere ve yere sıçrar. Artık bileği olmadığı için kolu da kısıtlanmamıştır. Haidyn onun n kolunu tutup masanın üzerine bastırır. Kırık eli masanın kenarından yere yuvarlanır. Kan izleri bırakarak uzak köşeye doğru yuvarlanan eli tekmelerek uzaklaştırırım.

"Merak etme, bunun için bir şeyim var," diye onu sakinleştiriyorum ve sıcak kömürlerin bulunduğu kovadan damga demirini alıyorum. Haidyn kolunu aşağıda tutarken, ben 666 damga demirini bir zamanlar elinin olduğu kolunun ucuna bastırıyorum.

Ben demiri tekrar ısıtırken ve işlemi tekrar ederken, çığlığı beton duvarlardan yankılanır. "Kanamanı durdurmak için ne kadar gerekirse o kadar yapacağım

" diye söylüyorum, o da bir orospu çocuğu gibi hıçkırarak ağlarken.

İki kez daha yaptıktan sonra, yeterince kaplandığından emin oldum. Haidyn bıraktı ve kolunu göğsüne bastırdı. "Son bir şey daha, sonra gidebilirsin," dedim Emerson'a.

"Neden yaptın?" diye soruyorum Haidyn'e, Emerson'un ağlamaları arasında, onun tezgaha doğru gittiğini izlerken. Arka cebinden anahtarı çıkarıyor ve üst dolaplardan birinin kilidini açıyor.

Haidyn bana dönmeden cevap veriyor. "Hayatımda pek çok şüpheli şey yaptım. Daha açık olman gerek, Saint." Sesi düz, ama ne kadar gergin olduğunu görebiliyorum. Genelde bu tür şeyler onu tahrik eder. Hâlâ huysuz ve sadece bir kadına ihtiyacı var.

Sorumun ne olduğunu bildiği halde kaçamak cevap vermesine gülümsüyorum. "Ashtyn. Neden bana olanları anlattın?" İki gün önce onu görürse öldüreceğini söyleyen biri için, zamanı geldiğinde onu koruduğu kesin.

Dolaptan istediği şeyi tezgahın üzerine koyduktan sonra bana dönüp dövme kollarını göğsünde kavuşturdu. Emerson'un hıçkırıkları odayı doldururken, o sesini bastırarak konuştu. "O sana ne olduğunu anlattı mı?"

Cevap olarak bunu beklemediğim için kaşlarımı çattım. "Hayır..." Ne demek istediğini anlayınca sözümü kesiyorum. Onun başının belaya girmesini istiyor. Bana, onun hala yıllar önce beni vurup ölüme terk eden aynı entrikacı küçük orospu olduğunu söylüyor.

Onunla tartışamam. Onu buraya geri getirmenin olanları değiştireceğini mi sandım? Hayır. Ama ben sadece bencil bir pisliğim. Bütün Lordlar öyledir. Bize öyle öğretilir. İstedğin mi? O senin. Sana ait değil mi? Alırsın. Bu tür bir düşünce bizim dünyamızda her anlama gelebilir. Önemli değil. Lordlar her şeyden önce durduramazlar.

Ashtyn daha önce de hep benimdi ve bunun değişmesine izin vermeyecektim. Artık onu istemediğime karar verene kadar benimle burada yaşayacak ve eğer şanslıysa onu öldüreceğim. Değilse, onu başkasına vereceğim. Ne de olsa, bir lord hanımını istediği kişiyle paylaşabilir.

BİR SAAT SONRA, kendimi temizledim ve ofise geri dönüyorum. Haidyn odasına dönmeyi tercih etti. Bunun, odasında zincirlenmiş çıplak kızıdan çok, buradaki Ashtyn ile ilgisi olduğunu düşünüyorum.

Ashtyn hala aynanın önünde diz çökmüş durumda; gözleri kapalı ve kafası çok yavaş hareket ediyor, sikimi emiyor. Gözyaşları ve salyası güzel yüzünden akıyor. Eminim uyuşturucu spreyin etkisi şimdiye kadar geçmiştir.

Artık masamda oturup onun sahte penisi emişini dinleyecek havada değilim.

Sinirli ve çok azgıyım. Beni bir kez daha sinirlendirdi. Bunu bekliyordum. Onun buraya geri dönmesi kolay olmayacaktı. Bu çok fazla bir şey. Ayrıca, ben kim olduğumu biliyorum ve çıplak esmerin dildoyu emmesi söz konusu olduğunda, lanet olası öfke seviyesine ulaşabilirim.

Ona doğru yürüdüm ve eğildim, uyluklarını saran iki kemeri de çözdüm. Sonra tasmaşının mandalını çözdüm ve hala şafta bağlı olan ayna çarptığında tıkırdadı. At kuyruğunu çekerek, şişmiş dudaklarını dildodan çıkardım. Derin bir nefes aldı ve yumuşak bir şekilde ağlamaya başladı.

"Yat. Karnının üstüne." Emrediyorum ve ona yardım etmek için ellerimi omuzlarına koyuyorum. Henüz onu çözmiyorum ve kollarını arkada bağladığım için onu taşımam kolay değil. Bu yüzden, bu ofisten çıkmadan önce bacaklarını uzatıp ihtiyaç duydukları kanı alabilmesi için yüzüstü yatması gerekiyor.

İnliyor, vücudu titriyor ve ağlaması giderek yükseliyor. Kızımı tanıyorum. Gelmeye yalvarıyor.

Onun üzerinde durup çıplak vücuduna bakıyorum. İpin kollarını ve bileklerini sarması, sonra bacaklarının arasında kaybolması hayranlık uyandırıyor. Hissettiği her türlü hayal kırıklığını gidermek için nazıkçe bir yandan diğer yana sallanışını kaçırmıyorum.

Siktir, bağlanmış ve ağlayan hali görülmeye değer. Bana sormasına bile gerek yok, ben zaten ona istediğini vermek istiyorum. Tabii ki sınırlar dahilinde. Buradan tek çıkış yolunun ceset torbasında olduğunu söylediğimde yalan söylemiyordum. Ama bu sadece yarı doğru, çünkü o Carnage'dan aslında ayrılmayacak. Benim yanımda, mezarlıkta gömülecek ve o gün katedralde, benim olduğunda söylediğimiz gibi sonsuza kadar birlikte kalacağız. Yemin ettik ve ben bu yemini çok ciddiye aldım, o şaka olduğunu düşünse de.

Ondan sahip olduğu her şeyi alacağım. Özgürlüğünü çoktan elinden aldım. Sırada bedeni var. Bu da sonunda zihnine yansıyacak. Ruhunu bu kadar çabuk kırmayı sevmiyorum. Bu eğlenceli değil. Ruhsuz bir cesetle sevişmek isteseydim, seks bebeği alırdım.

Benim. Senin. Onun düşünce süreci böyle olacak. Kashton ve Haidyn onu benim sevdiğim gibi sevmeyebilirler, ama yarın ölsem, onu benim yapacağım gibi burada tutacaklar. Onlara talimatlar verildi ve ellerinden gelen her şeyi yapacaklarını biliyorum.

Bir cep telefonu çalıyor ve omzumun üzerinden Kashton'ın masasından kalkıp elinde telefonla durduğunu görüyorum. "Alo?" diye cevap veriyor ve dışarı çıkıyor.

Dikkatimi tekrar Ashtyn'e verip eğilip, iki kolunu da tutarım. "Ayağa kalk," diye emrediyorum, istemediğim kadar sert bir sesle, ama özür dilemiyorum ya da onun aksini düşünmesini istemiyorum.

Ayağa kalkarken küçük vücudu titriyor. Başını eğik tutuyor ve ben kollarını bırakıp parmağımı yakasına takarak onu kendime doğru çekiyorum. Daha çok düşüyor gibi ama ayakta kalıyor.

Gözyaşlarıyla ıslanmış yüzünü avuçlarım ve kan çanağına dönmüş gözlerini benimkilere bakmaya zorlarım. "Nasıl gitti?" diye sorarım.

Şişmiş dudaklarını yalarken, kırık bir sesle "İyi" diye fısıldar.

Yüzünü bırakıp, yumruklarımı onun inip çıkan göğsüne indiriyorum, iki parmağımı ipe takıp çekiyorum. Parmak uçlarında duruyor, bacaklarının arasındaki ip amını çekince nefes nefese kalıyor. "Göreceğiz," diyorum ve sandalyeme doğru yürüyüp onu ona dönük hale getiriyorum. "Buraya gel," emrediyorum ve kot pantolonumun fermuarını açıyorum.

Derin bir nefes alır ve her adımda inleyerek yavaşça bana doğru yürür. İyi bir kız olduğu için, önümde dizlerinin üzerine çöker.

"Ağzını aç ve dilini dışarı çıkar," diyorum ona.

Şişmiş dudakları benim için açılır ve pembe dili dışarı çıkar. Bir elimi çenesinin altına koyup başını geriye doğru eğiyorum, diğer elimle ise iki parmağımı ağzına sokuyorum. Hiç vakit kaybetmeden parmaklarımı boğazının arkasına doğru itiyorum, o da öğürerek geri çekiliyor.

Sandalyeye oturup hayal kırıklığına uğramış gibi iç çekerim. Bir kerede olmayacağını biliyordum. Başını eğip, ağır ağır nefes alır.

Elimi uzatıp at kuyruğunu tutup onu öne doğru çekerim, o da çığlık atar. "Ağzını aç, tatlım. Pratık bitmedi."

Derin bir nefes alarak ağzını açar ve piercingli sikimin ucunu ağzına sokarım. Kafasını aşağı doğru iterim ve sikimi dilinin üzerinde kaydırırım. Boğazının arkasına ulaştığımda, o öğürür. Sikimin yarısını bile almamıştır henüz. "Boğazını gevşet," diye emrederim ve biraz daha ileri iterim.

Vücudu, ellerini arkada bağlayan ipe karşı direnir ve sulu gözleri açılır, bana bakar. Ona gülümserim. "Hissediyor musun?" Onu yerinde tutarım ve o hızla gözlerini kırpar. "Sikimin ağzını doldurduğunu hissediyor musun?" İnlerim ve daha derine iterim. Ne kadar derine gidersem, o kadar sıkılaşır.

O öğürür, vücudu istemsizce sarsılır.

"Burnundan nefes al, Ash," derim, alt kirpiklerinden gözyaşlarının akmasını izlerken. Kafasını, penisin başı ağzının içinde kalacak kadar geri çekerim. Sonra tekrar aşağı doğru iterim. "Dilini dışarı çıkar," diye hatırlatırım. "Boğazını benim için açmanı istiyorum." Geçen seferki kadar ileri itiyorum ve güzel gözlerinin panikle büyüdüğünü izliyorum. Diğer erkeklerin ağzına bu kadar derin girmediğini seviyorum. Eskiden girerdim. Ama bu üzerinde çalışmamız gereken bir şeydi. Tekrar yapmaktan çekinmiyorum. Sevgilimi eğitmek her zaman eğlenceliydi. Bu sefer de farklı olmayacak.

Çekip çıkardığımda, ucunu içinde bırakıyorum ve yine nefes nefese kalıyor, çenesinden salya akıyor. Yüzüne sismeyi sevmemin nedenlerinden biri de bu, tüm o salya. Onun güzel, dağınık yüzünü görmeyi her zaman sevmişimdir.

Başını aşağı indirip bu sefer daha derine itiyorum, boğazının penisimin ucunda daraldığını hissediyorum. Başım geriye düşüyor ve inliyorum, odayı onun öğürme sesi doldururken onu yerinde tutuyorum. "Siktir, Ashtyn." Parmaklarım saçlarını sıkıca kavırıyor, at kuyruğundan saçlarını çekip çözüyorum. "İşte böyle." Başımı eğip kan çanağı gözlerine bakıyorum.

Bu sefer tamamen çekiyorum ve ıslak yüzünün yanına tokat atarken o hızlıca nefes alıyor. Onun güzel yüzünü sismek için bekleyen sert sikime bir kez daha yüzünü indirmeden önce çılgılık atıyor.

"Dizlerinin üstünde benim için çok iyi bir fahişesin. Değil mi, tatlım?"

Başını sallamaya çalışır ama önümde dizlerinin üzerinde durmaya çalışırken başaramaz. "Şimdi bu güzel yüzü sikacağım, tatlım," diye onu uyarırım ve gözlerini kapatır, vücudu titrer.

Yüz sismek ve boğaz sismek iki farklı şeydir. Biri sadece ağız, diğeri boğazdır. Ve tüm sikimin boğazında kaybolmasını izlemek istesem de, o henüz buna hazır değil.

İki elimi de alıp başının arkasına koyuyorum ve yüzünü sismeye başlıyorum. Çok derine giriyorum, bu da onu bir kez daha öğürtüyor, ama bu sadece sikimin ağzında daha da şişmesine neden oluyor. Sikimin salya kaplı yüzüne girip çıkmasını izlerken, onun şapırdatması, nefes nefese kalması ve öğürtmesi ofisi dolduruyor.

"Ne güzel bir sürtük," diyorum, benim sikimin etrafında inlemesini sağlıyorum ve bu hissi seviyorum. Bu yüzden devam ediyorum. "Aferin kızım. Sikimi yut, Ash. Kısa sürede hepsini alabileceksin."

Gözleri kapalı ve ben arkasında duran aynaya bakarak gösteriyi izliyorum. "Siktir, dizlerinin üzerinde çok güzelsin. Her yerin salya içinde. Eminim amın da ağzın kadar ıslaktır."

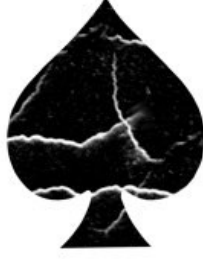
Elleri sıkıca yumruklanmış, bacakları altına kıvrılmış ve kafasını hareket ettirmek için zorladığımda, boynuna bağladığım ip her seferinde amına srtndğn hayal edebiliyorum.

Ofis kapısının açılma sesi onu çekilmeye çalıştırıyor, ama ben kafasını aşağı bastırıyorum, sikim boğazının arkasına çarpıyor ve o ğryor, kalçalarını yerden kaldırıyor. "ok iyi gidiyorsun tatlım," diye onu cesaretlendiriyorum. "Ama ben o güzel yüzüne boşalana kadar işin bitmez."

Bana karşı koyuyor, tekrar ğryor ve bu hareket boğazını benim sikimin etrafında mengene gibi sıkıştırıyor. İnliyorum, kafasını daha da aşağı itiyorum ve sikimin daha da içeri girdiğini hissediyorum. "Lanet olsun..." Daha da içeri itiyorum. Burnunun ucu neredeyse kot pantolonuma değecek kadar yaklaştığını hayretle izliyorum. Biraz daha alması gerekiyor, ama bugünkü antrenman seansı için bu kadar yeter.

Taşaklarımın gerildiğini hissederken onu orada tutuyorum ve tam artık dayanamayacağını ve kusmak üzere olduğunu düşündüğüm anda, çekip çıkıyorum, piercingli sikimi kavırıyorum ve söylediğim gibi yüzüne boşalıyorum.

KIRK ÜÇ

ASHTYN

Dizlerimin üstünde, nefes nefeseyim. Karın kaslarım gergin, vücudum titriyor ve amım zonkluyor.

Yüzümü sikti. Ona ne kadar iyi olabileceğimi kanıtlamaya çalıştım. Eski günlerdeki gibi olacağını, ama başaramadım. Ne kadar kendime sorun olmadığını söylemeye çalışsam da vücudum hazır değildi. Kashton haklıydı. Dizlerimin üzerinde geçirdiğim zamandan daha fazla zamanımı sırt üstü geçirdim.

Başım öne eğik, gözlerim kapalı çünkü yüzümün her yeri spermle kaplı. Salya kaplı çenemde elini hissediyorum ve başımı geriye doğru itiyor. "Bana bak," diyor Saint.

Kafamı sallıyorum ve parmakları ağrıyan yanaklarımı acı verecek kadar sertçe kavıyor. "Gözlerini aç lan, Ashtyn," diye emrediyor bu sefer. Sesi daha derin, daha sert ve şişmiş amıma şok etkisi yapıyor.

Yavaşça spermle kaplı kirpiklerimi açıyorum ve hızla gözlerimi kırptıyorum. Yanıyor.

Şimdi sandalyesinden kalkıp önümde durduğunu fark ediyorum. "Aferin kızım." Sesi yumuşuyor ve ben inliyorum. "Ayağa kalk. Seni giydirelim."

Titrek bacaklarımla ayağa kalkmama yardım eder ve ben odanın etrafına bakmadan masasındaki klavyeye bakarım. Yalnız olmadığımızı biliyorum. O yüzüme boşalmadan önce birinin girdiğini duydum.

Titrek omuzlarıma bornozu sarar, sonra kuşağı belime sıkıca bağlar. Bir zamanlar sıkı olan at kuyruğumdan geriye kalanları tutarak beni ofisten çıkarır ve asansöre götürür. Asansörle yukarı çıkarken ikimiz de sessiz kalırız. Yüzümdeki derimin, onun spermi kuruyup sertleşirken gerildiğini hissediyorum. Kaşınıyor. Yutkunuyorum ve bu beni irkiltiyor. Boğazım o kadar hassas ki ağzımı açık bırakıyorum. Salya akarsa akar. Zaten akmadı değil ki.

Asansörden ineriz ve odamın bulunduğu koridoru görürüm. Neredeyse rahatlamaktan ağlayacağım. Beni sikecek. Vücudum rahatlamayı istiyor. Amım da yüzüm gibi kullanılmaya ihtiyaç duyuyor.

Başparmağını kapının dışına koyuyor ve başparmağının iziyle kapının kilidini açtığını anlıyorum. Kapı açılıyor ve beni içeri çekiyor.

Yatağın önünden geçip doğrudan banyoya gidiyoruz. Beni aynaya doğru çeviriyor, ben uzaklaşmaya çalışıyorum ama o başımı geri çekiyor. Serbest eliyle

kuşağı çözüyor, bornoz yere düşüyor. "Saint..."

Beni öne doğru iter, kalçalarım tezgahın kenarına çarpar ve belimden eğilirim. İp ve tasma çekildiğinde çığlık atarım.

"Kendine bir bak tatlım," diyor, elleriyle yaptıklarından çok daha nazik bir sesle. Yüzümün yanını itiyor, yanağımı soğuk aynaya çarpıyor. "Hadi. O güzel yüzünün her yerine bulaşmış spermlerime bak."

Yüzüm soğuk cama kayar ve gözlerimden şelale gibi akan gözyaşlarını tutamam, kurumuş spermi bulaştırırım. En azından gözlerimi yıkamışlardır. Yine de hala yanıyorlar. Beni geri çeker ve aynada kendime bakmaya zorlar. Gözlerim, tüm hafta sonu içip kafayı bulmuşum gibi kan çanağıdır.

O arkamda durup beni yerinde tutarken, aynada gözlerimiz buluşuyor. "Duş alıp yıkanmanı istiyorum. Bitirince Jessie'ye sana yemek getirmesini söyleyeceğim."

Midemin düğümlenmesinden nefret ediyorum. O beni sikmeyecek. Mesele

Yüzümdeki ifadeyi fark edince sırtıyor. Beni ayağa kaldırıyor, beni döndürüyor ve çenemi tutuyor. Beni duvara iterek, bağlı kollarımı da duvara çarpıyor. Konuşurken vücudu benimkine baskı yapıyor. "Bu zaten belli olmalı, ama yine de söyleyeceğim. Kendine hiçbir şekilde dokunmayacaksın. Anladın mı?"

Vücudumun istediğini yapmamamı bekleyemez. Daha önce kendimi tatmin etmemi izlemekte hiç sorun yaşamamıştı. "Aziz..."

"Evet ya da hayır cevabı ver, Ash." Ben yalvarmaya fırsat bulamadan sözümü keser.

"Evet," diye fısıldıyorum, şişmiş dudaklarımı yalayıp kurumuş sperminin tadına bakıyorum. Bu beni öğürtüyor ve o gülüyor.

"Bunu yaptığını öğrenirsem, cezalandırılacaksın, tatlım."

Bu bir tuzak. Cezaları sevdiğimi biliyor. "Nasıl?" Soruyorum, kendimi tutamıyorum. sormadan edemiyorum.

Sırtıyor. "Gözümün önünden ayrıldığın zamanlarda her zaman kelepçeli olacaksın."

"

Zonklayan klitorisim, bağlanmaktan hoşlandığımı hatırlatıyor bana. Örnek olarak: amım, salya kaplı yüzüm kadar ıslak.

Yüzü ciddileşiyor, sırtışı kayboluyor ve gözleri benimkilere sabitleniyor. "Beni seni cezalandırmaya zorlarsan Ashtyn, bundan zevk almayacağından emin olacağım."

Nefesim kesilir ve o ellerini uzatıp yüzümü avuçlar. Başımı geriye doğru eğirir; bu hareket, yakama bağlı ipi çeker ve amımı çektiğinde dudaklarımdan bir inilti kaçtığında, bunu kasten yaptığını anlarım. Dudaklarını benimkilere yaklaştırır ve beni öper. Ondan fiziksel bir dokunuş hissetmeye ihtiyaç duyarak kendimi açtım. Onu hissetmeyeli yıllar olmuştu. O her zaman beni aptal bir kaltak yapan bir güce sahipti. Bu sefer de farklı olmayacaktı. Bir şehri vuran tsunami gibi, beni yere serdi ve geriye hiçbir şey bırakmadan beni silip süpürdü.

İnliyorum, ona yaslanıyorum, ona dokunabilmeyi diliyorum. Onu hissetmek ve içime çekmek istiyorum. Dudakları yumuşak, öpücüğü hassas, benim dudaklarım ise çaresiz. Dilim ağzına giriyor, öne eğiliyorum, daha fazla açılıyorum ve beni yutmasını istiyorum.

Ama ellerini yüzümden çeneme indirir ve geri çekilirken başımı duvara dayar. Ağır gözlerimi açtığımda bana öfkeyle baktığını görürüm. Nefes nefese, ben ise hala nefes almaya çalışıyorum. Gözleri yüzümü tarar ve umarım bugün onu gururlandırmışımıdır. Değişeceğim, onun için daha iyisini yapacağım. Onun hak ettiği kadın olacağım. Beni küçük fahişesi yapmak istiyor, bu yüzden onun gördüğü en sadık, sık delisi fahişe olacağım.

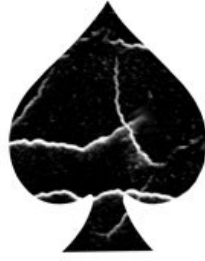
Dudaklarımı yalıyorum, sessizce beni tekrar öpmesini diliyorum, ama o beni duvardan çekip arkama geçiyor ve tasmamın halkasına dolanmış düğümü çözmeye başlıyor. Yukarı bakıp onun bakışlarıyla karşılaşırken, gözlerimi onun gözlerinde hissediyorum. O, arkamda bileklerime bağlanmış ipi tutuyor ve yavaşça çekiyor.

Uyluklarım kendiliğinden gerilir, ipin amımın üzerinde kaymasını hissederim. İp bacaklarımın arasındaki hassas deriyi yakarken, çatlamış dudaklarımdan bir inilti kaçır. İp çözüldüğünde ve beni çözmeyi bitirdiğinde hayal kırıklığı hissederim. Kollarım serbest kaldığında ölü ağırlıklar gibi yanlarıma düşer ve karıncalandıklarını hissedince gözlerim tezgaha düşer. Aniden kendimi kaybolmuş ve üşümüş hissederim. Vücudumdan bir titreme geçer.

İp, üst kollarımdan ve göğsümden çıkarıldıktan sonra banyo tezgahına atıldı. Sonra yakamı çözdü. Hayatımda hiç bu kadar çıplak hissetmemiştim. Yüzümde onun spermi, vücudum titriyor, dizlerim bükülüyor ve amım arzuyla zonkluyordu.

Hiçbir şey söylemez, sadece arkasını döner ve banyodan çıkar. Yatak odasının kapısının kapandığını duyduğumda, banyoda zaten ağrıyan dizlerimin üzerine çöküp ağlamaya başlarım.

KIRK DÖRT

ASHTYN

Saint ve Kashton beni buraya geri getirmiş olabilirler, ama bu hayatımı odamda kilitli geçireceğim anlamına gelmez. Deliririm. Gerçekten. Belki de planları budur. Beni delirtmek. Carnage'da bunu yapmak zor olmaz. Geçmişime bakın.

Geçen sefer bir ay bile kalmadım, Saint'i vurdum ve kaçtım.

Bir saattir koridorlarda dolaşıyorum. Belirli bir yere gitmiyorum. Sadece odamdan çıkmam gerekiyordu. Orada televizyon bile yok ve kendi düşüncelerimi dinlemek başımı ağrıtiyordu. Ve o lanet olası sinir bozucu saat... beni delirtiyordu.

Koridorda durduğumda, koridorun sonunda sesler duyuyorum ve onlara doğru ilerliyorum.

Burada kimse yalnız kalmaz. Burası her zaman Lordların artık uğraşmak istemediği insanlarla doludur. Adalet sistemi gerçek dünyada suçluları hapse atar ama burada, Carnage, ölümün senin için çok iyi olduğu zaman gittiğin yerdir. Carnage, Lordların kontrol edemediği kişiler için bir cezadır. Onlar güç ve zenginliğin tadını alırlar. Lordları kandırabileceklerini düşünürler ama Lordlar onların yanıldığını kanıtlar. Aşırı kalabalık bir hapishane yeterli değildir. Burada işkence görür ve ölmeyi dilersiniz.

Sonunda, ben de aynı şeyi hissedeceğimi biliyorum. Bodrumdaki bir hücrede kilitli bir mahkum olmayabilirim, ama özgür de değilim.

Burada öleceğim.

Saint haklıydı. Beni hayatta tutup, sıkılana kadar kullanacak. Sonra beni diğerleriyle birlikte ormana gömecek. Dünya bunun farkına bile varmayacak. Onlar için ben yıllardır ölüyüm.

Durup bir odaya bakıyorum ve iki erkek ile bir kadın görüyorum. Hiçbirini tanımıyorum. Alt dudağımı ısırıyorum, adamın deri koltukta otururken büyük bir miktar kokaini sehpaye ayırmasını izliyorum. Her iki erkek de soluk mavi kot pantolon ve siyah tişört giyiyor ve her ikisinin de belinde kemerine takılı bir silah var. Bir tür güvenlik görevlileri, eminim.

"Biraz alabilir miyim?"

Adam, elindeki jiletle duraksıyor ve kadına bakıyor. "Bunun için ne yapacaksın?" diye soruyor. Koyu renkli gözleri kadının vücudunu tembelce tarıyor. Kadın pamuklu şort ve tişört giymiş. Koyu renkli saçları keçeleşmiş ve kıyafetleri ona çok büyük. Onu aç bırakıyorlar. Burada sana bunu yapıyorlar. Zayıfken kaçmak ve savaşmak daha zordur. Temel ihtiyaçlar için yalvarmanı görmekten hoşlanırlar.

"Her şeyi," der kadın çaresizce, çatlamış dudaklarını yalayarak. Boş gözleri, arzuladığı uyuşturucuya odaklanır. Seni itaatkar tutmanın başka bir yolu

—uyuşturucuya bağımlı hale getirmek.

Elini uzatıp saçlarını bir omzunun üzerine atıyor ve boynunun arkasında 666 damgasını görünce nefesim kesiliyor. Bu o! Odaya sürüklenip deli gömleği giydirilip işkence gördüğünü izlediğim kız.

O gece hayatımı değiştirdi. Tyson ve Miles'ın, Carnage'da gördüklerimden dolayı benden kurtulmak için annemin evine geldiklerini ve bunu kardeşime ve onun yaşadıklarına yüklemeye çalıştıklarını defalarca düşündüm. Gerçeği asla öğrenemeyeceğim için kendimden nefret ediyorum.

O geceden sonra, Saint'e daha da aşık oldum. Hâlâ keşke işler farklı olsaydı diyorum. Saint, Haidyn veya Kashton'ı bir gün yaşayacakları hayat için asla suçlamadım. Babalarını nefret ediyorlardı, ama onlar Lordlardı ve bir Lord hizmet etmesi istendiğinde asla sorgulamaz. Aslında onun olmak ve bu hayatı onunla birlikte sevmek istiyordum. Hiç sorgulamadan onunla birlikte cehennemi bile yönetirdim. Ama ben, önümde ne olduğunu anlamayan aptal bir küçük kızdım.

"Hey. Ben aldım. Ben de bir parça alacağım," diye sızlanıyor diğer adam.

"Tabii. İyi niyetimizi göstermek için, ödeme yapmadan önce bir nefes almana izin vereceğiz," diyor kanepedeki adam beş çizgiyi ayırmayı bitirirken. Cüzdanını çıkarır, yüz dolarlık banknotu yuvarlar ve ona uzatır.

Kız eğilip bir nefes alır, sonra başını geriye atıp koklar. Bu hareketle boynundaki kaslar gerilir.

"Devam et. Bir tane daha al," der adam gülümseyerek.

Kadın iki kez söylenmesine gerek kalmadan açgözlülükle bir tane daha alır. "Nasıl hissediyorsun?" diye sorar adam, koltuktan kalkarak.

"İyi." Kız hafifçe başını sallar. "Çok... iyi." Kız, muhtemelen başka bir şeyin etkisiyle sendeler ve adam onu dengelemek için ayağa kalkar.

O şeyin içinde ne olduğu kim bilir. Her şey olabilir.

"Ödeme zamanı." O, kadının keçeleşmiş saçlarını tutup onu sehpa atarken kıkırdar. Kadın inler, sırtı kavislenir. İlk adam çekmeceye doğru yürür ve bir ip çıkarır. Kızın kollarını bacaklarının etrafına getirir, onları bağlar ve onu neredeyse bir top haline getirir. Sehpanın kenarına yürür ve hiç vakit kaybetmeden kızın şortunu ve iç çamaşırını yırtar ve onu sikmeye başlar, diğer adam ise karşı tarafta asılı duran ağzını siker.

Daha önce fark etmediğim üçüncü bir adam uzak köşede mastürbasyon yapıyordu. Carnage'ı burada saklandığım zamanlarda tam olarak böyle hatırlıyorum. Sarhoş olmak, içmek ve seks yapmak dışında başka ne yapılabilir ki? Kesinlikle hiçbir şey!

Dürüst olmak gerekirse, benim için mükemmel bir yerdi, ta ki öyle olmaktan çıkana kadar. Zamanımın çoğunu çıplak ve Saint'in yatağına bağlı olarak geçirdim ve o da istediği zaman beni kullandı. Tarihin tekerrür edeceği hissine kapılıyorum ve bu düşünceyle amımın ıslanmasından nefret ediyorum.

Onu istememeliyim. Bana zarar verecek. *Acıyı seviyorsun.*

Eninde sonunda beni öldürecek. *Yaşamak için ne var ki?*

Kimse yok ve yıllardır da yok. Dünyada, olmadığım biri gibi davranarak dolaşım. Yalnızdım. James ile tanışıp onu yanıma aldığım da bile, Saint ile olduğum gibi değildi. Öleceksem, en azından sevdiğim tek erkeğin elinde seks yaparak ölmeliyim. Sanırım ona bunu borçluyum. Onu vurup ölüme terk ettim. Lordlar her zaman intikamlarını alırlar.

Kadın, bir profesyonel gibi adamın sikini boğazına kadar alıyor. Sanırım bol bol pratik yapmış. Buradan, vücudunun onu sikmelerinden nasıl zevk aldığını görebiliyorum. Amına kadar girmiş olan adam gülüyor. "Kim gelebileceğini söyledi?" Çıkartıyor ve spermle kaplı sikine bakıyor.

Bir kez daha kadına dalmak üzereyken köşedeki adam ortaya çıkar. "Ben de tatmak istiyorum."

Onun amını sikmekte olan adam, titrek bacaklarının arasına iki parmağını sokarak parmaklarını ıslatır. Parmaklarını yukarı kaldırır ve üçüncü adam ağzını açar, ama bunun yerine ona tokat atar ve "O zaman dizlerinin üzerine çök" diye emreder.

Üçüncü adam dizlerinin üzerine çöküp ağzını açar, beslenmeye muhtaç bir yavru kuş gibi yalvarır. Ayakta duran adam ıslak sikini alır, dizlerinin üzerine çökmüş adamın ağzına sokar ve onu sikmeye başlar. "Tadı nasıl?" Adam adama gülümser.

Adam inler.

"Ne uslu bir çocuk." Adam onun kafasını tutar ve ağzına vurur. Onun emişi odayı ritmik bir şekilde doldururken, diğeri de bağı kadın ağzını sikmeye devam eder. "Sen bazı amcıklar daha iyi sikini alıyorsun," diye şaka yapar adam.

Yeterince gördüğümü düşünerek bir adım geri çekilirim. Carnage kim olduğun umrunda değil. Herkese aynı muamele ediliyor, herkesin tadına baktığı bir et parçası gibi. Ben sadece Saint'e ait olmaya alışmışım. Artık kurallardan ve nereye ait olduğumdan emin değilim. Ve seksi ne kadar sevdiğim halde, ondan başka kimseyi istemiyorum.

Arkamı dönüp koşmaya başlıyorum ama duvara çarpıyorum ve şaşkınlıkla çığlık atıyorum.

"Siktir!" Bir el saçımı tutar ve beni odaya sürükler. "Birisi izlemeyi seviyor." Beni öne doğru iter ve ben ellerimin ve dizlerimin üzerine yere düşerim.

Sessizlik odayı doldururken, nefesimi sakinleştirmeye çalışırken saçlarım yüzümü gizliyor.

"Biri Saint'i çağırın," diye emir verir biri.

"Neden?" beni odaya iten adam sorar ve kemerini çözdüğünü duyarım. Titremeye başlarım. "Bir gösteri mi istiyor? Ona bir gösteri yapalım, ama ana etkinlik o olsun."

"Hayır," diye bağırır içlerinden biri. "Kuralları biliyorsun."

Kuralların ne olduğunu sormak istiyorum, ama bunun yerine ağzımı kapalı tutuyorum.

Kapı açılır ve içlerinden biri dışarı çıkar. Ellerimin ve dizlerimin üzerinde kalırım, sanki felç olmuşum gibi gözlerimi yere dikerim. Onlar yavaşça odadan tek tek çıkarlar, ta ki odada tek başıma kalana kadar. Yavaşça titrek bacaklarımın üzerine kalkarım ve kapı açıldığında ona doğru dönerim. Saint ve Kashton birlikte içeri girerler.

"Kadınların sikilmesini gizlice izlediğini duydum." Kashton ilk konuşan olur.

Konuşamıyorum, ağzım kurumuş, dilim ağırlaşmış.

"Seninle ne yapacağım ben?" Saint sorar, gözleri benim inip çıkan göğsüme düşer. Hâlâ nefesimi düzenlemeye çalışıyorum.

"Aklıma birkaç şey geliyor," diye şaka yapıyor Kash, köşedeki minibara doğru yürürken. Adamın diğerlerini izlediği yer orasıydı. Kashton bir esrar sigarası yakıp dudaklarına götürüyor. Gözleri benimkilerde.

"Çok meraklısın," diye ekliyor Saint. "Bir kedi gibi."

"Kedilerden nefret ederim," diye homurdanıyor Kash. "İtaatsizler ve her şeyi mahvediyorlar. Köpekler ise..." Kendine başını sallıyor. "Köpekler tam da olması gerektiği gibi. Sadıklar ve eğitilmeleri kolay."

"Sen iyi bir evcil hayvan olurdun," diyor Saint, boş eliyle yüzümü okşayarak. Ve tek düşünebildiğim, bu sabah ofisinde bana yaptıkları. Boğazım hala tam olarak iyileşmedi.

"O zaman ona tasma ve kayış taksan iyi olur. Bu civarda evcil hayvanlar çalınır." Kash, benim bilmediğim bir şakaya gülüyor.

"Bu harika bir fikir." Saint gülümser. Saçımı tutup beni ayağa kaldırır.

Acıdan dişlerimi sıkıyorum, ama uyluklarım kaskatı kesiliyor. Kahretsin, öldüm ben. Beni parmak uçlarında durmaya zorluyor ve gözlerim onun sert bakışlarıyla buluşuyor. "Daha önce taktığını beğendim, ama bence biraz daha... farklı bir şeye ihtiyacın var." Derin boğaz eğitimi sırasında taktığım tasmayı kastediyor. Onun için tasma takardım, bu yüzden beni korkutmaya çalışıyorsa, işe yaramıyor. "Daha kalıcı bir şey."

"Tyson'a onunkini nereden aldığını sormalısın." Kashton gülüyor ve ben bu ismi duyunca kaskatı kesiliyorum.

Tyson Crawford'u annemi öldürdüğü geceden beri görmedim. Beni de öldürecekti, ama Saint'i arayıp beni almaya gelmesini istedi. Bunun benim yüzümden olmadığını biliyorum. Lordlar kadınları umursamazlar. Bunu yaptı çünkü Saint, Haidyn ve Kashton'ın peşine düşmesini istemiyordu. O zamanlar Saint'in seçilmişiydim. Ve başka bir Lord'un seçilmişini öldürmek, ölüm arzusu duymadıkça yapmak istemeyeceğin bir şeydir.

Saint, adının geçmesiyle benim tedirginliğimi fark edince dudaklarının köşeleri seğirdi. "Bence bu harika bir fikir."

SAINT

KÜÇÜK VÜCUDU BANA SIKIŞMIŞ OLSA DA TITRIYOR. Ashtyn aptal değil. Burada en büyük tehdidin ben olduğumu biliyor, ama aynı zamanda kimsenin ona dokunmasına izin vermeyeceğimi de biliyor.

Asansördeyken Emerson onun yüzüne yaklaşp tehdit ettiğiinde yüzündeki kendini beğenmiş ifadeyi gördüm. O bir fahişe olabilir, ama benim küçük fahişem. Genelde, bir şeyi kanıtlamak için ne gerekiyorsa yapan bir adamım, ama sırf onun hatalı olduğunu kanıtlamak için kendini zor bir duruma sokmasına izin vermeyeceğim.

Bunu bir zafer olarak görebilir.

Dövmeli parmaklarımı yanağının kenarına sürüyorum ve gözleri benimkilerde kalıyor. "Odanın dışında ne yapıyorsun?" diye soruyorum.

Benden bir adım geri çekilir. Ben de buna izin verip ellerimi yanlarıma indiririm. "Odamdan çıkamayacağımı bilmiyordum," diye cevaplar yumuşak bir sesle, gözleri yere düşer.

Kashton burun kıvrır ve bir nefes daha alır.

"Sanırım bundan sonra antrenman seanslarından sonra seni yatağa kelepçelemem gerekecek," diyorum.

Dudaklarını yalar, kollarını kendine sarar, ama uyluklarının gerildiğini görebiliyorum. Sevgilimin orgazm olması engellenmiş. Onu cezalandırmak için orgazm olmasını bekliyorum.

"Bence bu harika bir fikir." Gözleri benimkilere bakmak için yukarı kalkıyor ve ben öne adım atıp saçlarını yüzünden geri çekiyorum. "Çaresiz olduğunda her zaman çok güzel görünüyorsun."

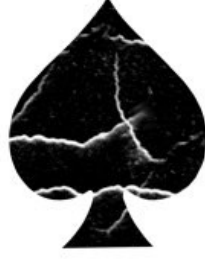
"Lütfen," diye fısıldadı.

"Bu iyi bir başlangıç." Geniş gözleri Kashton'a kayarken ona gülümserim. O sadece burnunu çekip esrarını içer. Carnage'da kimse onu kurtarmayacak. Benden başka kimse yok. "Odana git," emrediyorum ve o gergin bir şekilde yutar.

Başını eğerek odadan koşar gibi çıkar ve çıkarken kapıyı çarpar. Oda sessizliğe bürünür, ama Kash'in gözlerinin üzerimde olduğunu hissedebiliyorum. "Yapma," diye mırıldanırım.

Ellerini kaldırıp başını sallar ama konuşmaz.

KIRK BEŞ

SAINT

Haidyn, Kashton ve ben otoparka girip motosikletlerimizden ineriz. Bu gece motosiklete binmem gerekiyordu. Kafamı boşaltmak için.

Ashtyn'den ayrı geçirdiğim zamanlar çok zordu. Onun bensiz dışarıda olduğunu bilmek beni delirtiyordu. Ama şimdi geri döndü ve hala beni tedirgin ediyor. Birçok nedenden dolayı.

Onu yatağa bağlayıp, yeni siktiğim kıcımdan spermim damlarken bütün gece orada bırakmak istedim, ama yapmadım. Sabrımın gurur duyuyorum, bu yüzden ona yapacağımı söylediğimin tam tersini yapmaya karar verdim. Ne yapacağımı merak etsin.

"Burası tıklım tıklım dolu," diyor Kashton, arabalarla dolu otoparkı incelerken beni düşüncelerimden çıkarıyor.

Motosikletlerimizi arka özel girişe park edip içeri giriyoruz.

Blackout, yeniden inşa nedeniyle birkaç ay kapalı kalmıştı. Ama şimdi her zamankinden daha iyi olduğunu söylemek yanlış olmaz. Asansöre binip ofisin bulunduğu ikinci kata çıkıyoruz. Kapıyı çalmadan içeri giriyoruz ve Tyson masasının arkasından başını kaldırıyor.

"Kardeşlerim." Masasının etrafından dolaşp her birimize erkekçe bir kucaklaşma ve el sıkışma ile karşılıyor. "Bu gece hepiniz gelebildiğiniz için mutluyum."

Carnage'da kalsaydım, şu anda Ashtyn'in ağzında olurdum. Dışarı çıkıp biraz temiz hava almam gerekiyordu. Orada her yerde. Öyle olacağını tahmin etmişim, ama onu boğmakla onu sikmek arasında sürekli bir mücadele veriyorum. Hayatımda hiç kimseyle yaşamadığım kadar zor bir aşk-nefret ilişkisi.

"Nasıl gidiyor?" diye sordu Kashton.

"İyi," diye cevaplar. "Sizler nasılsınız?"

Haidyn sadece burnunu çeker. Her zamanki gibi huysuzdur. Adam sadece sikmek ve öldürmek ister. Anlıyorum. O kaltak hastane odama gelip Ashtyn'i bulmak için sahip olduğum tüm seçenekleri elimden aldığından beri ellerim bağılıymış gibi hissediyorum.

Ben, bana yaklaşan her şeyi yok etmeye hazır bir yangın gibiydim, orada kilitli olduğumu ve onun bensiz dışarıda olduğunu biliyordum.

Onu açıklayamayacağım bir şekilde ihtiyacım vardı. Bu, her şeyden çok, "sen bana aitsin" duygusuydu.

Şimdi onu tekrar elde ettiğime göre? Ne yapacağımı bilmiyorum. Aklım allak bullak, sikim sürekli sert. Bugün odasından çıktı ama çok geçmeden geri koşarak geldi. Burası eskisi gibi değil. Eskiden de kötü olduğunu düşünüyordu ama şimdi çok daha kötü. Bunun için sadece kendine teşekkür etmeli. Biz devraldıktan sonra her şeyi değiştirdik.

Kapı açılır, dikkatimi çeker ve arkamı dönüp odaya giren diğer iki Lord'u görürüm. Sin ve Ryat. Barrington'a giderken onları tanımıyordum çünkü bizden dört yaş küçüktüler. Ama son birkaç ayda onlarla yakınlaştık. Son zamanlarda oldukça fazla zamanlarını Carnage'da geçiriyorlar. Sin, Ryat'tan daha fazla ama farklı nedenlerden dolayı.

Sin'in istediği bir şey var ve Ryat, Tyson'la yakındır. Onun istediği bir şey var, bu yüzden o da hep oradadır. Aslında bu bir döngüdür. Lordlar her zaman diğer Lordların sırtını kaşır. Tabii, biri senin ölmeni istemedikçe.

Eğer benim istediğim bir şeyin varsa, karşılığında sana bir şey vermekten çekinmem. Ve karımı geri almak için her şeyi verirdim.

"Bu gece ne yapıyorsunuz?" diye sorar Ryat, kanepeye çökerek.

"Yeni evi görmeye çıktık," diye cevaplar Kashton. "Ya siz ikiniz?"

"Eşlerimiz Tyson ve Lake'in evinde kızlar gecesi yapıyorlar, biz de biraz dışarı çıkalım dedik." Sin, cep telefonunda bir şeyler yazarak cevap verir.

Tyson bana bakarak dikkatimi çeker. "Bir iyilik istedim."

Kaşlarını kaldırıyorum. Lordlar, ona çektirdikleri için ona çok şey borçlular. "Ne tür bir iyilik?"

Masasının üst çekmecesini açarak, manila zarfını çıkarır. "Bu senin için."

Zarfı alıp açıyorum ve içinde bir tür rapor olduğunu görüyorum. Hızlıca göz gezdirip yeterince gördükten sonra masaya bırakıyorum.

"Ne var?" diye sorar Kashton, yanıma yaklaşarak.

Cevap vermediğim için zarfı alır ve okur. "Bekle." Kaşlarını çatar. "Adam'ı öldürmesini emreden Luke olduğunu mu söylüyorsun?" diye sorar ve doğrulama için Tyson'a bakar.

"Öyle görünüyor." Tyson başını sallar ve koltuğuna oturur. "Mantıklı." Tyson devam eder. "Adam ve Ashtyn'in annesiyle çalışan oydu."

"O gece öldürülen tek kişi Brenda'ydı..." Kashton sözünü bitirir. "Onu ele verebilecek tek kişi ölmüştü. Kendini güvende hissetti. Adam sürekli kendisine tuzak kurulduğunu söylüyordu. Annenin piç çocuğundan başka kim yapabilirdi ki?"

"Belki Adam'ın onun hakkında bir şeyler bildiğini düşündü?" Sin önerir.

O ve Ryat, Spade kardeşler hakkında her şeyi bilmiyorlar, ama son birkaç ayda oldukça iyi bir hızlandırılmış kurs aldılar. Özellikle Sin. Onu neredeyse öldürüyorduk. Bunun kişisel bir şey olmadığını bildiğinden eminim. Lordlar olarak, hepimiz yapılması gerekeni yaparız. Ama ben ona tuzak kuruyordum. İşler istediğim gibi gittiği için şanslıydı.

Kashton elini yüzünde gezdirir. "Adam'ın kaçtığını sanmıyorum. Kaçmış olsa bile, şu anda nerede olabilir ki?"

Adam yanlış bir şey yapmadı. Şimdi Carnage'a gidebilir, yeri onun için hazır.

"Ashtyn Luke'u biliyor mu?" diye sorar Tyson.

Kafamı sallarım. "Sanmıyorum. O zamanlar ondan hiç bahsetmemişti. Ve yakın zamana kadar onların akraba olduğunu bile bilmiyorduk."

"Adam da bundan hiç bahsetmedi. Brenda'nın herkesten sakladığı bir başka sır olduğunu söyleyebilirim. Eğer ikisini birbirine bağlayamazlarsa, kadınlara tecavüz edip onları öldürdükleri için ikisini de suçlayamazlar," diye ekliyor Kashton.

Luke, Tyson'ı cehenneme çevirdi. Ve Tyson sonunda ona ulaşabildiğinde, onu Carnage'da tutabileceğini sordu. Ben de bunu seve seve kabul ettim. Onun nerede olduğunu bilirim, nerede olmadığını da bilirdim. Birkaç ay önce tüm bunlar ortaya çıktığında en büyük korkum, Luke'un Ashtyn'i kaçırıp seks ticareti için sattığıydı. Bu onun çalışma tarzıydı. Tecavüz edip cesetlerini terk etmezse, onları para karşılığında satardı. Barrington'a giderken bunu yapmıştı ama sonra polisler onun peşine düştü ve Brenda öldürüldükten sonra bu iş sona erdi. Bir süreliğine.

"Adam'ın bir şeyler döndüğünü bildiğini düşünüyorum," diyorum. "Belki Luke ile ilgili olduğunu bilmiyordu. Ama annesinin bir şeye karıştığını biliyordu."

"Lords'un evine bizi görmeye gelen dedektiften mi bahsediyorsun?" diye sorar Kashton.

"Ne olmuş ona?" Tyson sandalyesinde daha dik oturur.

"Lincoln bizi Lords'un evine çağırdı," diye başlar Kashton.

Gözlerim Sin'de ve Lincoln'ün adının geçmesiyle elinin telefonunu sıkıca kavradığını fark ediyorum.

"Bu adamla görüştüğümüzde. Lords'larla hiçbir ilgisi yoktu ama boğazı kesilmiş ve dikenli telle sarılmış ölü bir kızın fotoğrafı vardı. O kız onun kız kardeşiymiş ve onu kimin öldürdüğünü bulmaya çalışıyormuş."

"Neden sizinle iletişime geçti?" diye sordu Ryat.

"Çünkü elinde sadece kız kardeşinin alışveriş merkezinde son görüldüğü bir fotoğraf vardı. Ve Brenda da o fotoğrafta onunla birlikteydi."

Kapı açılır ve Tyson için çalışan dört adam içeri girer. Onları onun pis işlerini yapan köpekleri olarak adlandırırdım, ama aslında onları seviyorum. "Selam dostum." Ryat ayağa kalkar ve Finn'in elini sıkarken, Sin ayağa kalkar ve

Colton'la tek kolla el sıkışıp sarılır. Diğer ikisi, Alex ve Jenks, kanepeye çökerler.

Jenks'e dönerek, "Senden bir ricam var," diyorum. O sırtarak, "Söyle bakalım," diyor.

Cebime uzanıp cep telefonumu çıkarırım. "Bu telefondaki tüm kişilerin ayrıntılı bir listesini alabilir misin?" diye sorarım.

O başını sallar ve telefonu benden alır. "Tabii. Ne istiyorsun?" "Adresler, yasal isimler, iş bilgileri. Bulabildiğin her şey." "Her kişi için mi?" Anladığından emin olmak için sorar.

"Evet. Çok fazla yok." Onun konuştuğu herkesi bilmek istiyorum. Telefonun kime ait olduğunu, nerede yaşadığını. Google'da ne aradığını. Bir telefonun, hiç düşünmediğiniz ya da farkında olmadığınız kadar çok şeyi depolayabilmesi şaşırtıcı.

"Halloldu say."

Kulübün birinci katındaki ana barın yanında duruyoruz. Işıklar yanıp sönüyor, müzik gürültüyle çalıyor. Ben pek kulüp insanı değilim. Tyson'ın bunu her gün nasıl yaptığını gerçekten bilmiyorum. Sessizliğe ihtiyacım var. Kendi kendime düşünmek için zamana. Bütün bu gürültü içinde bunu yapmak çok zor.

Biri dirseğime çarptı ve başımı kaldırıp Kash'in yanımda durduğunu gördüm. Haidyn'e işaret etti, o da tüm dikkatini dans pistindeki bir kadına vermişti. Onu gözden kaçırmak imkansızdı. Dans eden diğer insanlara kıyasla ortama hiç uymuyordu. Ayrıca tanıdık geliyordu.

Diğer tüm kadınlar elbise ve yüksek topuklu ayakkabılar giymiş, ama o kalçalarının üzerinde duran ve bacaklarını yüksekte kesen bir kot şort giyiyor. Büyük göğüslerinin hemen altında düğümlemiş beyaz bir tişörtü var. Koyu renkli saçları dağınık bir topuz halinde toplanmış ve tek başına dans ediyor.

Haidyn, Carnage'a girdiğinde onu görür.

Kashton, Haidyn'in içkisini yudumlarken, ritme göre ileri geri sallanan kışına gözlerini dikmiş olarak gülüyor.

"Ciddi olamazsın dostum. O ne kadar ki? Belki 1,57 boyunda ve 45 kilo. Sen 2 metre boyunda ve 115 kiloyorsun. Onu mahvedersin," diye şaka yapıyor. "Ayrıca, onun bakire olduğundan da eminim. O zavallı kızı ölümüne korkutursun."

"En iyi kısmı da bu değil mi? Kırılmadan önce ne kadar dayanabileceklerini görmek?" Haidyn, içkisinin kalanını bir dikişte içmeden önce konuşur.

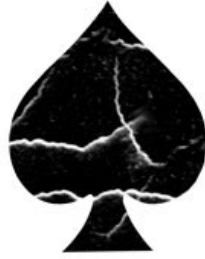
Ona cevap vermiyoruz. Cevap beklemiyordu. Kashton sadece başını sallar, ben de cebimden telefonumu çıkarıp saati kontrol ederim. Neredeyse sabahın biri. Jessie'den bir mesaj geldiğini görüyorum ve açıyorum.

Paketiniz geldi. Ayrıca ilaçları aldı, efendim.

Gülümseyerek telefonumu kilitler ve cebime geri koyarım. Tabii ki aldı. Acı çekmesinin yanı sıra, onu korkuttum. Niyetimi sorguluyor. Asla yerine getirmeyeceğim sahte tehditlerde bulunmam, ama bu planımın bir parçası. Carnage'ı keşfetmesini ve ona neler sunabileceğini görmesini istedim.

Birini senin yanında güvende hissettirmek için ne yaparsın? Onu korktuğu bir ortama sokarsın. Senin kontrol edebileceğin bir ortama. Onun kahramanı, sığınağı olursun. Ona, sen olmadan dünyanın ne kadar acımasız olabileceğini gösterirsin. Sonra devreye girip onu kurtarırın. Bu arada, onun en kötü kabusu olursun.

KIRK ALTI

SAINT

Carnage'a döndüğümüzde, kendimi koridordan geçip onun odasına girerken buluyorum. Yüzüstü yatakta uyuyor, kolları genişçe açılmış, saçları daha önce aldığı duştan dolayı hâlâ biraz nemli.

En son burada yaşadığında, doğu kanadında bir odayı paylaşıyorduk. O zaman babalarımız kuş kafesini işgal etmişti. Onsuz bir gün bile geçirmedim, tek başına uyumak bir yana. Bu benim hayalimdi. Ama benim gibi erkekler hayallerini gerçekleştiremezler. En azından uzun süre değil.

Yatağına doğru yürüyerek yanına oturdum. Örtüyü kışına kadar indirip çıplak olduğunu görebilmek için onu uyandırmadım.

Onu bağlayıp, dün gece yaptığım gibi benim olanı sikmeliyim. Ama yapmayacağım. Benim olduğumu bilmesini istiyorum. Bilinçli olmasını ve benim kullanacağım kirli fahişem olduğunu fark etmesini istiyorum.

Jessie'nin benim için bıraktığı, daha önce sipariş ettiğim pakete bakıyorum. Yanına gidip kutuyu açıyorum ve gülümsüyorum. Mükemmel. Onu giydirdikten sonra, yanağına bir öpücük konduruyorum. "İyi uykular, tatlım. Yarın eğitimin için yeni bir gün." Bunun üzerine kalkıp odasından çıkıp kendi odama gidiyorum. İkimizin de dinlenmeye ihtiyacı var.

ASHTYN

Bu sabah hayal kırıklığıyla ama aynı zamanda şaşkınlıkla uyandım. Vücudum ağrı mıyordu, bu da Saint'in dün gece ben uyurken beni sikmediği anlamına geliyordu. Ama bir ara gelip beni görmüş olmalıydı, çünkü uyandığımda boynumda bir hediye vardı.

İnce siyah deri tasmanın ortasında siyah ipek bir fiyonk ve bir çan vardı. Beni bir kediye dönüştürmüştü. Böylece ben dışarıda dolaşırken sesimi duyabilecekti. Bunun beni durduracağını, odamda kilitli tutacağını düşünüyordu.

Siktir et!

Beni odama hapsedmek istiyorsa, beni o yatağa zincirlemesi gerek. Yakanın arkasında küçük bir kilit var, böylece onu çıkaramıyorum.

Hoşuma gitti. Beni sahiplenmesinin başka bir yolu daha.

Jessie bana kahvaltı getirdi ama ben yemek istemedim. Aç değildim. Aklım karışık, vücudum yanıyor. Benimle oynuyor.

Ben her zaman muhtaçtım. Bu değişmedi. Amım ıslak ve dokunulmak için yalvarıyor.

Hiç bir şeyi o kadar çok istemiş ve bunun için her şeyi yapmaya hazır olmuş muydunuz? Benim durumum bu. Odamda dolaştım, yatağa oturdum, balkonda durdum. Hatta birkaç kez Saint'in adını seslendim, görmesem de burada olduğunu bildiğim kameralardan beni duyacağını umarak. Hiçbir şey olmadı. Beni görmezden geliyor. Benim ödüllendirilmeyeceğimi, kullanılacağımı kanıtlıyor.

Buna daha fazla dayanamıyorum.

Bir çift yoga pantolonu ve sütyensiz beyaz bir kısa üst giydim. Bunların ihtiyacım olmayacağını biliyorum. Eskiden hiç giymezdim, şimdi neden giymeme izin verdiğini bilmiyorum.

Yatak odasının kapısına doğru yürüyerek, kilitli olmasını bekleyerek kapı kolunu çevirdim, ama şaşırtıcı bir şekilde kapı açıldı. Belki de ben bir mahkum değilim.

O adamın bana vurduğu için odamda kalma düşüncesi aklımdan geçiyor, ama omuzlarımı dikleştirip onun beni durdurmasına izin vermiyorum. Ayrıca, bir parçam Saint'in dikkatini çekmek istiyor. Eskiden beni kurtarmaya gelmeyi severdi. Bir kulübe veya bara giderdik, ben rastgele bir adamla kavga başlatırdım, sonra Saint gelip onu döverek beni kurtarırdı.

Sonunda, diğerleri bizi Lords'un evine geri götürürken, arabanın arka koltuğunda sevişirdik. Kendine ait olan şey için savaşmaya hazır bir erkeği seviyorum.

Koridora girince, üç kapı daha görüyorum. Solumdaki kapı Haidyn'in odasının kapısı olmalı. Geçen gün çıktığı kapı buydu. Hemen sağındaki kapı açık duruyor.

Elimi kapıya koyup, boyut olarak benim odamla aynı olup olmadığını görmek için yavaşça itiyorum. Geniş bir açık alan, balkona açılan çift kapı. Ortada, koyu mor nevresimler ve uyumlu yastıklarla donatılmış dört direkli bir yatak duruyor. Duvarlar mat siyah ve üzerinde karmaşık parlak siyah desenler var.

Yatağa doğru yürürken bir şey dikkatimi çekti. Metal bir tasma ve zincir. Yanlarında büyük ve hantal bir kilit duruyordu. Benim taktığım gibi ama daha büyük, daha ağır ve daha sağlam. Takıldığında bırakacağı morlukları ve hareket kabiliyetini kısıtlayacağını hayal ettim.

"İlginizi çekti mi?"

Arkamdan gelen sesle irkilirim ve dönüp Kashton'ı kapı çerçevesine yaslanmış, kollarını göğsünde kavuşturmuş halde görürüm.

"Birinin evcil hayvanı olmak mı? Hayır, teşekkürler," yalan söylüyorum ve onun odasında yakalandığım için duyduğum gerginliği gizlemek için sert bir kahkaha atıyorum.

Kaşlarını kaldırır, gözleri benim çan tasmamın üzerine düşer. Saint, alnıma *Saint'in orospusu* yazsa da olur. Kashton kapı çerçevesinden ayrılır ve odasına girer, ben de geri çekilirim.

"Düşünsene..." Yatağındaki eşyaları işaret etti. "Uzun bir iş gününün ardından yatıyorsun. Yorgunsun. Ertesi gün uyandığında çıplaksın, boynunda bir tasma var ve tasmaya bağlı bir zincir duvara sabitlenmiş."

"Her kadının rüyası." Bu düşünceyle amım kasılsa da gözlerimi deviriyorum. Bağlı ve ağzım tıkanmış halde uyanıp Saint'in gelip beni sikmesini beklemek istedim.

"Öyle değil mi?" O benim blöfümü görüyor. "Elmaslar ve inciler, bir erkek bunları vermezse parasız ya da ilgisiz olduğu bir dünyada sunulur. Ama..." Yanıma uzanıp bir eliyle tasmayı, diğer eliyle tasma ipini alıyor. Zincir, ayaklarının dibine düşerken tıkırdamaya başlıyor. "Bu, sadık bir erkeği gösterir. Onu besler, yıkar, siker." Gözleri benimkilerle buluşur. "Ona hayatta kalması için gereken her şeyi ve daha fazlasını verir."

"O bir köle," diye itiraz ediyorum, ama nefesim kesilmiş durumda.

Dudaklarının köşesi seğirir. "O, onun istediği gibi davranabileceği biridir. Ona bakılıyor."

"Bodrumda kilitli."

Omuzlarını silkiyor. "Durumunu daha iyi hissetmek için sesi kısılana kadar bağırarak isterse, bunu yapabilir."

"Evet, çünkü kimse onu duyamaz."

Tasmayı ve kayışı yere bırakır, ağırlıkları yatağı çökertir, sonra bana doğru adım atar, beni yatağın ayak ucu ile kendisi arasında sıkıştırır. "Kadınlar arzulanan, sevilen, sahip olunan olmak isterler." Gözleri dudaklarıma düşer ve ben titrek bir nefes alırım, sonra gözleri tekrar benimkilere döner. "Onu çıplak soyup, mahallede gezdirip, dünyaya sergilemekten büyük mutluluk duyarım."

"Kashton..." Adı dudaklarımda titriyor. Dudaklarımı büzersem, o kadar yakın ki, beni öpecek.

Elini uzatıp yüzümü avuçladı ve kalbim hızla çarpmaya başladı.
"Kadınlar, kendilerini kendilerine ait olarak gören erkekleri severler."
"Onu küçük düşürüyorsun." Diye çıkardım.
"Sen, tüm kadınlar arasında, bazılarının bundan hoşlandığını bilirsin."
Ayrılmak için dönüyor, ama onu durduruyorum.
"Bodrumda kaç kadın zincirledin, Kash?"
Dönüp bana sırtıyor. "Şu anda yok. Ama bir gün olacak. Ben sabırlı bir adamım."
Söyleyişinden, kim olacağını zaten tam olarak bildiğini anlıyorum.
Dönüp odasından çıktı.

Kashton'ın odasından çıkıp kendi odama geri döndüm. İki saat daha odamda volta attım, Saint'in odama dalıp Kashton'ın odasında dolaştığım için bana kızmasını bekledim. Ama yine de beni görmezden geldi.

Bu yüzden hapishanemi tekrar terk edip biraz daha keşfe çıktım. Bu sefer asansöre gittim. Eskiden Carnage'ın koridorlarında dolaşarak çok zaman geçirirdim, ama bu kata kimsenin çıkmasına izin verilmiyordu. Bu odaların hep burada mı olduğu yoksa burayı ele geçirdikten sonra mı yapıldığı konusunda emin değilim.

Asansöre binip bodrum katına indim. Saint nerede olursa olsun, kameralardan beni izlediğini biliyorum. Belki ortaya çıkar ve beni odama geri sürükler, bağlar ve siker.

Bir kız umut edebilir.

Asansörden inerken titriyorum. Burası her zaman çok soğuktu, buna hiç alışamadım. Uzun ve soğuk koridordan bir şarkı geliyor. No Resolve'un "Hallelujah" şarkısı.

Bu şarkı ensemdeki tüyleri diken diken ediyor. Burada çalınması çok garip bir şarkı. Kendimi kollarımı açarak, parmak uçlarımı beton duvarlarda gezdirerek şarkının geldiği yöne doğru yürürken buluyorum.

Kapıda asılı plastik şerit kapı perdelerine geliyorum. Bahsettiğim türden perdeleri biliyor musunuz? Her korku filminde genellikle kanla kaplı olanlardan. Onları kenara itip içinden geçiyorum. Müzik daha da yükselmiş, ama şarkının baştan başladığını fark ediyorum. Kimse onu tekrar tekrar çalıyor.

Yavaşça durup, kaynağını bulmak için açık bir kapının önünde duruyorum. Titrek bir nefes alıp, içeriye bakıyorum. Bir adam bana sırtını dönmüş, ama onu her halükarda tanırım. Haidyn odanın ortasında duruyor, sağ eli yanında, elinde bir bıçak tutuyor ve bıçaktan kan siyah savaş botlarına damlıyor. Kan, yanındaki giderden aşağı akıyor.

Bir adam tavandan sarkıyor. Kolları zincirlerle başının üstüne bağlanmış ve çıplak. Ayak parmakları yere değmediği için hafifçe ileri geri sallanıyor. Göğsünden kan akıyor. Markası çıkarılmış gibi görünüyor. Sol taraftaki metal masanın üstü deri parçalarıyla kaplı.

Haidyn, adamın vücudunu hedef talimi için kullanmış gibi görünüyor. Farklı boyutlarda bıçaklar adamın bacaklarına, kollarına ve karnına saplanmış. Kan, terli vücudundan yere akıyor.

Elimi ağzıma ve burnuma götürüp kan, ter ve idrar kokusunu azaltmaya çalışıyorum. Boğazımda bir düğüm oluşuyor. Buranın ne kadar iğrenç bir yer olduğunu neredeyse unutmuştum. Burası kabuslardan oluşuyor.

Adam başını kaldırıyor, parçalanmış dudaklarından boğuk bir inilti çıkıyor. Konuştuğunda ölü gözleri benimkilerle buluşuyor. "Yardım... edin."

Haidyn bana dönüp baktığı anda bir adım geri çekildim. Donakaldım, vücudum kaskatı kesildi.

Haidyn her zaman çıplak elleriyle bir adamın kafasını koparacak güce sahipti. Bir keresinde gözünü bile kırpmadan bir adamı deşmesini izlemiştim. Bu yüzden, şu anda elinde kanlı bir bıçakla bana gülümsüyor olması beni çok korkutuyor.

Arkasını bile dönmeden, tavandan sarkan adamın karnına bıçağı saplar.

Adamın başı geriye düşer ve hıçkırarak ağlamaya başlar. Sesi kısılmıştır.

Haidyn'in onu ne kadar zamandır burada tuttuğu belli değildir. Haidyn bana

doğru yürür ve bana uzanırken titrerim. "Haidyn

—" Beni öne doğru çeker ve kolunu arkadan boynuma dolamıştır. O dudaklarını kulağıma yaklaştıırken, ben müzik sesini bastırarak tekmelemeye ve çığlık atmaya başlarım. "Şşş, sakın ol, bebeğim. Sana zarar

vermeyeceğim," der yumuşak bir sesle.

Parmaklarım onun kanlı koluna gömüldükçe alt kirpiklerimden gözyaşları akıyor. Boğazım çünkü Saint yüzünden hala ağrıyor, onun kaslarının eklediği baskı da durumu daha da kötüleştiriyor. "Haidyn, lütfen—"

"Onu izle," diye sözümü keser. "Onun acı çekmesini izle, Ash. O pislik herifin acı çekmesini."

Adamın başı öne eğilir, yüzünden sümük ve salya akar. Kontrolsüz bir şekilde ağlar ve her nefes alışında bıçaklar

hareket ediyor.

"Onun acı çekmesini ister misin, bebeğim?" diye soruyor Haidyn.

Bu bir tuzak soru. Acı çekmek, Carnage'ın temelini oluşturan, Spade kardeşlerin yaptığı şeydir. Adam kan öksürüyor ve kan üzerime sıçırıyor, beni irkiltiyor. "Hayır," diyorum sertçe.

"Devam et." Haidyn boynumdaki kolunu çeker, ayaklarımı nazikçe yere koyar ve bunun yerine benim sırtımı tutar. Parmakları hassas cildimi çimdikler. "Devam et, Ash." Tekrarlar. "Ona yardım et. Hak ettiğini düşündüğün merhameti göster."

"Lütfen," diye ağlar adam, sesi tekrar tekrar çalan şarkının sesinden zar zor duyulur. Bu, önümde çıplak olarak asılı duran kanayan adam kadar korkutucudur. "Yardım et bana."

Burnum akıyor, burnumu çekiyorum. Ama titrek bir eliyle uzanıp kanlı sapı parmaklarımla kavriyorum. Onu çekip çıkardığımda, adam çığlık atıyor. Yanından bir tane daha çıkarıyorum ve adam çırpınmaya başlıyor. Her iki yaradan da kan fışkırıyor ve vücudu spazm geçirmeye başlıyor, zincirler tıkırdamaya başlıyor. Ağzından ve çıplak gövdesinden kan akıyor, sonra başı geriye düşüyor ve vücudu gevşiyor.

Ölmüş.

Son bıçağı sanki beni yakmış gibi bırakıyorum ve bıçak yere düşüyor. Arkamdan biri beni yakalıyor ve şaşkınlıkla çığlık atıyorum. Sırtım duvara çarptı. O kadar sert ki nefesim kesildi ve sulu gözlerimle Haidyn'in sert bakışlarına baktım. Büyük eli boğazımı kavradı ve sıkıca sıktı, beni soğuk duvara tutarken yakamı derime bastırdı.

"Yaralanmak istemiyorsan, odanda kalmanı öneririm Ash. Burada kamera yok. Saint, sana kim zarar verdiğini göremezse seni kurtaramaz." Sözleri hiçbir şekilde tehditkar değildi. Aslında yumuşak bir sesle söylenmişti.

Haidyn'i her zaman sevmişimdir. Onunla ilgili bir şey beni hem korkutuyor hem de heyecanlandırıyordu. Acaba hala sırrımı saklıyor mu?

DÖRT YIL ÖNCE

Annemin terapisti bana sesleniyor ama umursamadan ofisinden koşarak çıkıyorum. Artık duymak istemiyorum. O kadar çok yalan. O kadar çok ihanet. Ve şimdi de bir bebek mi?

Nefes nefese, bir köşeyi dönünce birine çarptım. Eller beni yakalayıp kaldırdığında çığlık attım. Tekmeledim ve direndim, ama beni bir odaya sürüklediler. Babalardan biri. Annem onları beni alıp aşağı kata götürmeleri için çağırırdı. Bebeğimi öldürecekler, beni zorla rahim ameliyatına sokacaklar ve sonra bir hücreye atacaklar.

Saint beni korumayacak. Öğrendiklerinden sonra olmaz. Bir el ağzımı kapatıyor, çığlık larımı bastırıyor ve burnum o kadar tıkalı ki nefes alamıyorum, bu yüzden çılgınca direniyorum.

"Şşş, Ashtyn, sakın ol," tanıdık bir ses homurdanıyor.

Vücudum anında gevşiyor ve o ağzımı bırakıyor. Beni bir sandalyeye oturtup önümde diz çöküyor, ben de hıçkırarak ağlıyorum. "Ne oluyor lan?" Elleri ni titreyen uyluk larımın üzerine koyuyor ve kot pantolonumun üzerinden okşuyor.

"Ben... hamileyim," diye ağlıyorum, ona güvenebileceğimi bilerek.

"Kahretsin." Elini saç larında gezdirerek iç çeker. "Saint biliyor mu?"

Gözlerimden yaşlar akarken başımı sallarım ve akan burnumu silerim.

"Onu arayacağım." Ayağa kalkar ve cebinden cep telefonunu çıkarır, ben de elinden telefonu alırım. "Ash..."

"Hayır, yapamazsın," diye bağı rıyorum ve o titreyen omuz larımı tutuyor. "Sorun yok," diye beni yatıştırıyor.

O çok yanı lıyor. "Hayır." Kafamı hızla sallıyorum. "O beni aldattı." Kaş ları çatılıyor. "Ne? Hayır. O asla..."

"Beni aldattı." Nefes almaya çalış ıyorum ama boğazım kapanıyor. "Sen... yapamazsın."

"Ashtyn,"

"Ona söyle." Tişört ünü kavrar ve yüzümü ona gömerim. Kollarını bana dolandır ve ben ağlamaya baş larım, onun aldattığını tekrar tekrar söylerim, umarım ne demek istediğimi anlar çünkü şu anda lanet olası bir cümle bile kuramıyorum.

"Ashtyn... Bunu ondan saklayamam." Haidyn sırtımı okşadı.

Ondan uzaklaşıp kollarımı kendime doluyorum, başımı eğiyorum. "Bunu yaparsan, başını belaya sokarsın." Onu ikna edebilmek umuduyla, sulu gözlerimi ona çeviriyorum.

Kaş larını çatar. "Saint seni seviyor, Ashtyn. Her şeyi yapar..."

"Biliyorum." Hıçkırırım. "Sorun da bu."

Gözleri benimkileri arar, sonra uzun bir nefes alır ve elini yüzünde gezdirir. "Ne yapmamı istiyorsun?"

"Bir doktora ihtiyacım var." Bilmem gerek. Ya Laura bir şekilde testin sonucunu pozitif çıkarmışsa? Beni korkutmak için bunu yapabileceğini biliyorum. Daha fazla test yaptırmam gerek. Kan tahlili? Ultrason? Onun dışında bunu doğrulayabilecek bir şey.

"Devin'i arayacağım..."

"Hayır." Kafamı sallıyorum. "Başka biri. Burada olmayan biri." Devin bana değil, Spade kardeşlere sadık. Benim tarafımda olacak birine ihtiyacım var.

"Gavin." Kendi kendine başını sallayarak cep telefonunu çıkarır. "Gavin'i arayacağım."

O uzaklaşıp bana sırtını dönerken, ben ileri geri sallanıyorum ve gözlerimi kapatıp gözyaşlarımı durdurmaya çalışıyorum. Titriyorum, nefes almakta zorlanıyorum.

"Şimdi seni görebilir," diyor, dikkatimi çekerek. Islak dudaklarımı yalıyorum, gözyaşlarımın tadını alıyorum ve fısıldıyorum, "Nasıl?"

"Seni götüreceğim. Kimse gittiğimizi bile bilmeyecek. Ama Ashtyn..." Bana sert bir bakış atıyor. "Bunu kimler biliyor?"

Ona terapi seansımın nasıl geçmesi gerektiğini kısaca anlatıyorum ve o küfrediyor. "Bir hikaye uydurmamız gerekecek. Geri döndüğümüzde, geri dönüp onu görmem gerekecek. Ona güvenmen lazım. Sana yardım ettiğini düşünmesine izin ver, tamam mı?"

Kafamı sallarım, bu düşünceden nefret ediyorum ama onun haklı olduğunu biliyorum.

"Ciddiyim, bebeğim." Tekrar önüme diz çöküyor ve titreyen ellerimi ellerine alıyor. "Sana yardım edeceğim, ama kolay olmayacak."

Gavin'i gördükten sonra her şey değişti. Monitörde bebeği gördüğüm anda, Saint ve kendimi düşünmeyi bırakmam gerektiğini anladım. Ama hayatımdaki her şey gibi, bu da kaderimde yoktu.

Haidyn'e bakarken dudaklarım titriyor. O günden sonra onun da neler yaşadığını ancak tahmin edebilirim. Uzun zamandır bunu söylemek istiyordum, ama bunun için geri dönmem gerekirdi, ki bunu asla yapmayı planlamamıştım. "Özür dilerim..."

"Özür dileme lan!" diye yüzüme bağırıyor ve beni inlemeye zorluyor. Gözlerimi kapatıp başımı ondan uzaklaştırmaya çalışıyorum, ama beni ölümcül bir şekilde tutuyor. "Bana bak," diye emrediyor.

Sulanan gözlerimi açıp onun gözlerine bakıyorum ve titrek bir nefes alıyorum. Ellerim onun kanlı tişörtüne yapışıyor, onu itmeye çalışıyorum ama o iri vücudunu bana bastırıyor.

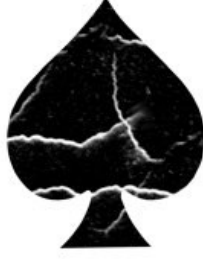
"Cezanı kabul et, Ashtyn. Hepimiz kabul etmek zorunda kaldık." Geri adım atar, beni duvardan çeker ve kapıya doğru iter. "Onun geri kalanını derisini yüzmeden önce buradan defol git."

İki kez söylemesine gerek yok. Odadan koşarak çıkıyorum, plastik kapıdan geçiyorum ve az önce çıktığım odadan Ryan Oakes'in "NUMB" şarkısı çınlıyor.

Omzumun üzerinden arkama bakarak, beni takip etmediğinden emin oluyorum, saçlarım yüzüme çarpıyor. Nefes nefeseyim, kalbim güm güm atıyor. Nereye gittiğimi görmek için arkama bakıyorum ve tam da bir köşeyi dönmem gerektiğini görüyorum.

Koridorun diğer ucuna doğru koşuyorum, buradan çıkıp odama dönmem gerekiyor. Asansöre yaklaşıyorum, düğmeye basıyorum ve kapı açıldığında içeri giriyorum. İçeride odamın bulunduğu katın düğmesine basmaya devam ediyorum.

KIRK YEDİ

SAINT

Ofisimde oturmuş bilgisayarımda Ashtyn'i izliyorum. Bunu sürekli yapıyorum. Kendimi yumruklamak isteyeceğim kadar yorucu bir şey. Bugün kendini korkuttu. Şaşırmadım. Yerinde duramıyor. Onu yatağına bağlayıp kapısını dışarıdan kilitlemedikçe odasında kalmayacağını biliyordum.

Cep telefonum çalıyor ve aşağı bakınca tanıdık bir numara görüyorum.

"Alo?" diye cevap veriyorum.

"Selam dostum. Bir görevim var," diyor Lord selam verirken.

Koltuğuma yaslanıyorum. "Tamam. Nasıl yardımcı olabilirim?" Beni bir nedenden dolayı aradığını varsayıyorum.

"Sana bir Lord'u teslim etmek için."

"Yola çıktın mı?" diye soruyorum, ayağa kalkarken. "Hayır.

Sorun da bu. Önce onu almam lazım."

Gülümsüyorum. "Yardım ister misin?" Avlanmayalı uzun zaman oldu. Artık avlarımız kapımızın önüne bırakılıyor. Açıkçası, artık aceleye gerek yok. Her zamanki gibi aynı şey. Ashtyn geri döndüğüne göre, daha fazlasına ihtiyacım var. Sıkıldım. Zihnimi meşgul edecek kan ve ondan daha büyük bir şeye ihtiyacım var.

O gülümser. "Tabii."

"Ne kadar uzakta?"

"Son bilinen konumu, şehirden iki saat uzaklıkta, harap bir motelde tutulduğu yer."

Zaten ofisin kapısına doğru yönelmişim. "Carnage'da buluşalım. Ben sürerim."

OTUZ DAKİKA SONRA, Carnage'ın önündeki dairesel yolda dururken, W Motors Lykan Hypersport'un farlarını yolda yaklaşırken görüyorum. Araba ön tarafa yanaşıyor ve motoru kapatıyor. Lord arabadan iniyor ve garajdan çıkardığım arabaya yaslanarak bana sırtıyor.

"Gerçekten bir cenaze arabası mı?" Ryat sırtarak bir spor çantası çıkarıyor. Ön tarafı itiyorum. "İhtiyacımız olan yer var."

Arabasını kilitleyen Ryat, yolcu koltuğuna biniyor ve arkaya bakıyor. "Tanrım. Yolda bir ceset mi bırakacağız?"

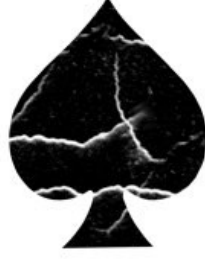
Gülümseyerek arabayı çalıştırırım. Gözlerim arkadaki tabuta kayar. "Hayır. Onu geri götürmek için."

O güldü ve telefonu çaldı. Ön cebinden telefonu çıkararak, ben Carnage'dan uzaklaşırken telefonu açtı. Ashtyn'in bu kadar yakınında olmadan daha rahat nefes alabileceğimi bilerek temiz havayı içime çektim. Yapmak üzere olduğum şey yüzünden cildim şimdiden karıncalanmaya başlamıştı.

"Merhaba, ufaklık," diye yumuşak bir sesle cevap verdi. "Evet... Biraz zaman alacak." Duraklama. "Lake ile iyi eğlenceler. Bir şeye ihtiyacın olursa Tyson veya Sin'i ara. Oraya vardığımda cevap veremeyeceğim." Kendi kendine başını salladı. "Bir dakika önce Sin ile konuştum, Elli hazır olduğunda oraya doğru yola çıkacaklarmış." Bir ara daha. "İşimi bitirince Tyson'ın oraya gideceğim." Kıkırdar. "Evet, seni uyandıracam. Seni seviyorum." Telefonu kapatır ve cep telefonunu tekrar cebine koyar.

Arabada sessizlik hakimdir ve onun konuşmayacağını anlayınca, uzanıp radyoyu açarım ve Five Finger Death Punch'ın "Welcome To The Circus" şarkısı cenaze arabasının hoparlörlerinden çalmaya başlar. İki saatlik bir yolculuğu sessizlik içinde geçiremem. Düşüncelerimi bastırıp kafamı boşaltmam lazım.

KIRK SEKİZ

SAINT

Ryat, adamın iki saat uzaklıkta olduğunu söylerken oldukça haklıydı. GPS bizi, ıssız bir yerde bulunan, harap bir motele götürdü. Ana yoldan beş mil uzaktaydı.

Aracı kapatıp dışarı çıkıyoruz ve küçük ofise doğru ilerliyoruz. İçeri girdiğimizde, masanın arkasında duran genç bir çocuk görüyoruz. Bana, sonra Ryat'a, sonra tekrar bana bakıyor.

"Birini arıyoruz," diye Ryat ilk konuşan oldu ve cep telefonunu çıkardı. Telefonu kaldırarak, almaya geldiğimiz adamın resmini gösterdi. "Burada mı?"

Çocuk sırtıttı. "Siz kimsiniz? Polis misiniz?" Sonra güldü. Biz gülmedik.

"Evet mi, hayır mı?" diye devam ediyorum. Bunun için vaktimiz yok. Eğer burada değilse, bu geceyi onu aramakla geçirebiliriz. Görevlerin nasıl yürüdüğünü biliyorum. Size bir emir ve tamamlama süresi verilir. Ryat'ın görevini yerine getirmesini engellemeyeceğim.

Çocuğun yüzü ciddileşir ve omuzlarını dikleştirir. Gözlerim Ryat'a kayar ve o başını sallar. *Bu çocuk sorun olacak.* "Bu bilgiyi vermeye yetkim yok."

Ryat, otoparka bakan tek pencereye doğru yürüdü. Burası açıldığından beri asılı duran kirli perdeleri geri çekti. Perdeler, kullanım ve sigara dumanından dolayı rengi solmuştu. "Otoparkta sadece iki araba var. Bunlardan biri senin mi?" diye sordu Ryat.

"Kız arkadaşım beni bıraktı," diye cevaplar çocuk, sorudan kafası karışmış bir şekilde.

Ryat perdeleri kapatır ve bana geri döner. "Şu anda kaç oda dolu?" diye sorar çocuğa.

"Bak dostum." Kollarını açar. "Bir kimlik ya da rozet görmem gerekiyor..."

Ryat masanın üzerinden uzanır, gömleğini tutar ve onu masanın üzerine çeker. Sonra sırtını masanın önüne çarpar. "Kaçınmaya çalıştığın her soru için

, Şu andan itibaren bir parmağını keseceğim," diye sabırsızca homurdanır. "Şu anda kaç oda dolu?"

"Bir," diye bağırır. "Sadece bir. Bir adam geldi... resimdeki adam. Bir kadınla birlikte..."

"Gidelim." Ryat çocuğu kapıya doğru çeker ve ben kapıyı açık tutarken o çocuğu dışarı sürükler. "Hangi oda?" diye bağırır Ryat, çocuğu ileri iterek ve çocuk tekzleyip çakıllı otoparkta dizlerinin üzerine dıŐer.

"Beş," diye bağırır, odayı işaret ederek. "Beş numaralı odadalar."

Ryat bana bakar, ben de başımı sallarım. Cenaze arabasına doğru yürür, arka kapıyı açar, hazırladığım birkaç Şeyi alır ve beş numaralı odanın ön kapısına doğru yürürüm. İstediğim Şeyi kapının önüne yere koyarım, çocuk ayağa kalkar ve kaçmaya başlar.

"Hayır, kaçamazsın. İzle. Dizlerinin üstünde." Ryat çocuğun bacaklarının arkasını tekmeledi ve çocuk bir kez daha çakıllı otoparka dıŐtı.

Arkaya dolaşıp her arka kapının önüne benzin dokerim, odadan odaya iz bırakarak boşluk kalmasın diye. Sonra kibrit kutularını alıp birkaçını yakar, benzinin üzerine atarım.

Öne doğru ilerlerken, kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturur, bacaklarımı açar ve beklerim. Yangın kokusu güçlenir ve dizlerinin üzerinde duran çocuk havayı koklar.

"O da ne? Bina yanıyor mu?" diye koşarak dışarı çıkar. "Henüz değil," diye cevaplarım.

"Siktir," diye inler. Öne eğilir ve kumral saçlarını elleriyle tutar. "Babam beni öldürecek."

atırdayan odun kokusu havayı doldurur ve motelin içinden gelen çığlıkları duyunca gülümserim. İçeri dalıp onu dışarı sürükleyebilirdik, ama bu daha iyi. Daha heyecanlı.

Beş numaralı odanın kapısı açılır ve bir kadın dışarı koşar. Benim kurduğum ayı tuzağının ortasına basınca çığlık atar. Aslında o adam içindi, ama onları yavaŐlatacak her Şey benim için kazançtır.

O da kadının peşinden koşar, kadın ayı tuzağını açmaya çalışırken yerde debelenen kadının vücuduna takılır — sanki tuzaklar öyle çalışıyormuş gibi.

"Merhaba, Timothy," diyor Ryat, öne çıkarak.

Adamın başı birden yukarı kalkar ve geniş gözleri Ryat'ın gözleriyle buluşur, sonra benimkilere geçer. "Ne oluyor lan?" Bina doğru geri çekilir.

"Tim?" Kadın hıçkırarak ağlar. "Yardım et..."

Timothy ayağa kalkar ve motele geri koşmaya başlar, bizden kaçmaya çalışır ama yangının her saniye büyüdüğüünü, eski ahşap binayı yediğini fark eder. Sıcaklığın geceyi ele geçirdiğini hissedebiliyorum.

"Siktir," diye tıslar.

"İki seçenek var Timothy," diyor Ryat. "Birincisi, isteyerek arabaya binersin. İkincisi, ben seni zorlarım."

Ryat'a bakar ve sonra koşmaya başlar. Ryat iç çeker, kot pantolonunun arka bel kısmından silahını çıkarır ve ateş eder. Timothy cenaze arabasının yanında yüzüstü düşerken kadın çığlık atar. Onu bacağının arkasından vurmuştur. Hayati tehlike arz eden bir şey değıldir. Sadece onu yavaşlatmak içindir.

Yürüyorum ve cenaze arabasının arkasını açıp, tekerlekler üzerinde tabutu dışarı çıkarıyorum. Ryat, Timothy'nin gömleğini tutup onu benim bulunduğum yere sürüklüyor.

Ryat onu kaldırırken, hala ayı tuzağına sıkışmış olan siktiğı orospu için çığlık atıyor. Tabutun kapağını açıp onu içeri atmasına yardım ediyorum. "Uzan. Seni çok erken öldürmek istemiyorum," diye onu bilgilendiriyorum ve kapağı kapatmaya başlıyorum.

"Güzel." Ryat, içini hayranlıkla inceleyerek başını sallar. "Bunu sen mi yaptın?"

"Haidyn yaptı," diyorum, kapağın içine yerleştirdiğı çivilere bakarak. Böylece kapandığında, içindeki kişi düz yatmaya devam ediyor. Onların doğrudan üzerine yatmasını istemediğini, çünkü bu durumda çivilere batacaklarını ve çok erken kan kaybedeceklerini söyledi.

Kapağı kapatıp mandalı çekerek adamı içeri kilitliyorum. Sonra onu öne doğru itip arka kapıyı kapatıyoruz.

"Onlarla ne yapmak istiyorsun?" Yanan binadan sürünerek uzaklaşan kadına ve önünde diz çökmüş, babasının onu nasıl öldüreceğini düşünerek ağlayan adama başımı salladım.

Kadının yanına gidip ayı tuzağını çözdüm. Kadın sırt üstü yatarken bacağını göğsüne çekip hıçkırarak ağladı.

Ryat, yan tarafa park edilmiş Porsche'ye gider, kapıyı açar ve içinde bir şeyler arar. Anahtarları bulur ve çocuğa atar. "Onu hastaneye götür. Ve yeni arabayı keyfini çıkar. Timothy'nin gittiğı yerde ona ihtiyacı olmayacak."

ASHTYN

Ertesi sabah, duştan çıktığımda, Saint'in yüzümü banyo aynasına bastırıldığı yerin hemen önündeki iki lavabo arasındaki tezgahda bir not görüyorum. Üzerinde hala gözyaşı ve sperm izleri var. Kağıdı alıp okuyorum.

Makyajını yap. Kırmızı ruj, siyah maskara ve ona uygun göz kalemi. Benim için güzel görün.

Banyo kapısına koşarak, kapıyı açtım. "Merhaba?" diye sordum, yatak odasını aradım, ama yalnızdım. Burada başka kimse yoktu. Ama ofislerindeki büyük aynayı gördüm. Diz çöküp dildo ile seviştiğim aynanın aynısı. Balkonun açık çift kapısının yanındaki duvara yaslanmış duruyordu. Masanın ve yüksek sırtlı sandalyelerin yanında.

Yutkunarak banyoya geri dönüp söyleneni yapıyorum. Tüm eşyalarımı lavaboların birinin altında buluyorum. Tabii ki, işe gitmek için kulübe götürdüğüm çantam. Evimde olan günlük makyaj malzemelerim ortada yok.

Hala Luna'yımışım gibi makyajımı yapmaya zaman ayırıyorum, sahneye çıkıp beni sikmek isteyen erkeklere göz kırpmak üzereymişim gibi.

Memnun kaldığımda, giyinmeye karar veriyorum ve yeni talimatları bekliyorum.

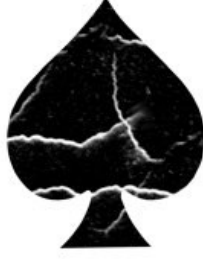
Ama dolaba sadece yatak odasından ulaşabilirsin.

Bu sefer banyodan çıkıyorum ve Saint'in bir ara bana katıldığını görünce duruyorum. Balkonun üzerinde duruyor. Eğilmiş, ön kolları korkuluğa dayanmış. Siyah kot pantolon, asker botları ve beyaz tişört giymiş. O bana dönünce çıplak ayaklarımla sürünerek ilerliyorum ve kalbim hızla atıyor çünkü ben zaten çıplağım. Havlumu banyoda bırakmışım.

Korkuluğa yaslanarak, dövmeli kollarını göğsünde kavuşturuyor ve yüzüme ve saçlarıma bakıyor. Süren sessizlik beni tedirgin ediyor, bu yüzden endişeyle birkaç saç telini kulağımın arkasına sıkıştırıyorum. Onun için en iyi halimle görünmek için normalde yaptığımdan biraz daha fazla çaba harcadığımı itiraf etmekten nefret ediyorum.

Korkuluktan iterek odama girer ve bana doğru yürür. Onun bakışlarına karşılık vermek için çenemi kaldırırım.

KIRK DOKUZ

SAINT

Benim için hazırlanırken iyi iş çıkarmış. Muhteşem görünüyor. Onu dışarı çıkarmak ve göstermek hoşuma giderdi. Kıskanmadığımı söyleyemem, ama onu benim olarak adlandırmaktan her zaman gurur duydum. Bir erkek ona dokunmaya kalkışırsa, ellerini keserdim. Ona zarar verirse, boğazını keserdim. Ama bir erkeğin, benim için geldiğinde ne kadar güzel olduğunu görmesine izin vermek... Lanet olsun, bunu herhangi bir erkeğin görmesine izin verirdim.

Haidyn ve Kashton'ın onu almasına hiç aldırmadım. Her zaman onlar için önemliydi. Onun amını hiç sikmediler ve onun onlar için gelmesine asla izin vermediler. Onun üzerinde sahip olduğum kontrolü seviyordum. Onu ödünç vermek ama zevkini kontrol edebilmek. Bu, sadece onun bana verebileceği bir güç.

Nefesi düzensiz ve güzel pembe meme uçları sertleşmiş. Onu görme fırsatını kaçıramazdım. Ona dokunma fırsatını. Onu sikme fırsatını. "Boğazın nasıl?" diye soruyorum.

Yutkunuyor ve bana hafifçe başını sallıyor. "Daha iyi."

Elini tutup, Jessie'nin ofisten buraya koydurduğum aynaya doğru çeviriyorum. "Kollarını arkaya koy," emrediyorum.

Başını eğip çıplak ayaklarına bakar ve ellerini arkasına koyar. Ellerini paralel olacak şekilde çekerim ve iple bağlamaya başlarım.

"Dizlerinin üzerine çök," diyorum ve o da çöküyor. Kıçı ayaklarının topuklarına dayanıyor. "Hayır." Saçını tutup çekiyorum, aynı anda vücudunu kaldırırken onu ağlatıyorum. "Kıçını yerden kaldırmanı istiyorum. Sırtını düz tut."

Kız burnunu çekiyor ama söyleneni yapıyor.

"İleri git. Vücudunun ön kısmı aynaya değsin."

Yerine geçtikten sonra, dildoyu alıp yüzünün önüne tutuyorum. "Yala." Vantuzunu dudaklarına tutuyorum ve dudakları açılıyor. Gözlerini kaldırıp benimkilere bakarken dilini çıkarıyor ve vantuzun üzerinde gezdiriyor. Bu hareket pantolonumun içindeki sikimi titretiriyor.

Onu aynaya yapıştırıp cebimden istediğim şeyi çıkarırım. "Ağzını aç tatlım ve dilini dışarı çıkar." Ona iki kez sprey sıkıp kenara atarım. "Bunları senin için yaptım," derim, son

şeyi çıkarıp onun yanına çömelıyorum. Aynaya tükürüyorum ve küçük şeffaf vantuzları üzerine yerleştiriyorum. Sonra kısa zincirleri olabildiğince uzatıp keskin dişleri sert meme uçlarına takıyorum.

O inliyor, omuzları titriyor. Onun yanında çömelmeye devam ederken güzel saçlarını elimle topluyorum. "Bu dildoyu beş dakika boyunca emeceksin. Derin boğazla. Yutma. En iyi fahişe olduğunu izlerken, tüm salyanın güzel dudaklarının köşelerinden akmasını istiyorum. Anladın mı?"

Başını sallayarak koklar ve ben de titrek dudaklarını ayırırken başını öne doğru iterim. Sağ elimi kaldırıp saatime bakarken, elimle onun dildoyu sikmesine yardım ederim. Ağzını hissedemediğinde pek emme olayı olmaz. Başını tutup her itişte daha fazla almasını sağlarım.

Ağız köşelerinden salya akmaya ve makyajı bulaşmaya başladığında, başını daha da ileri itiyorum ve büyük gözleri aynada benimkilerle buluşuyor. "Ne kadar iyi yapıyorsun. Birazdan hepsini yutacaksın."

Başını geriye doğru çekip boğazına doğru itiyorum. O çekilmeye çalışıyor ama meme kelepçeleri onu engelliyor ve alt kirpiklerinden taze gözyaşları akıyor.

"Yarısı bitti," diyorum ona ve o aynada bana bakıyor. Serbest elimle çenesini tutuyorum. "Bak tatlım. Kendine bak." Çenesini ve başının arkasını tutarken, onu sahte penisi yutmaya zorluyorum ve gözleri aynadaki kendine kayıyor.

Bacakları titrer ve kendini düzeltmeye çalışır, ama meme kelepçeleri onu yerinde tuttuğu için bir işe yaramaz.

Bu, cezasının bir parçası. Dün dışarı çıktığını biliyorum ve buna kızgın olmasam da, neden burada olduğunu hatırlaması gerektiğini düşünüyorum. Kafasını daha fazla iterek, sakin salya akan ağzında kaybolmasını izliyorum ve o nefes almaya çalışırken, dudaklarından tükürükler sıcıyor.

"Siktir, dağınık olmasını seviyorum," diyorum ona.

Hızla gözlerini kırıştırıyor ve siyah maskara izleri yanaklarından aşağı akıyor.

Ağzını serbest bırakıp aynadaki vantuzları sıkarak onları çıkarırım, kelepçeleri meme uçlarına takılı bırakırım. Ayağa kalkıp eğilirim, onu kaldırıp masanın üzerine sırtüstü yatırırım.

Vücudunu kavisler, altındaki bağlı kollarının baskısını hafifletmeye çalışır. Kot pantolonumun fermuarını açar, sertleşmiş sikimi çıkarırım. "Boğazını sikeceğim Ash, sonra da içine boşalacağım."

Sikimi ağzına soktum, başı sarkacak şekilde onu daha iyi ayarlamak zorunda kaldım, böylece ağzı daha iyi bir pozisyona geldi. Dizlerini bükerek açtı, sanki ıslak amını oynayacağım gibi. Ama oynamadım. Bunların hiçbiri onunla ilgili değildi.

Yukarı bakınca aynada amının ne kadar ıslak olduğunu görüyorum ve gülümsüyorum. Kullanılmaktan her zaman hoşlanmıştır. Ona dokunmadan bile onu ne kadar ıslatabileceğimi göstermeyi severdim. Beni ne kadar arzuladığını.

Ona hazırlanması için zaman tanımıyorum. Önemli olan, uyuşturucu spreyin etkisi geçmeden boğazını sikmek. Bu yüzden serbest elimle boynunun arkasını kavrayıp daha da eğiyorum ve sikimin boğazını şişirmesini izliyorum. Taşaklarım ıslak yüzüne çarpıyor ve o beni tamamen içine alırken ben inliyorum. "Aferin kızım." Serbest elimle göğsünün yan tarafına tokat atıyorum. Sonra kelepçeleri tutup çekiyorum. Kalçalarını masadan kaldırıp tekrar masaya vurarak masayı sarsıyor.

"Hoşuna gitti mi tatlım?" Tekrar yapıyorum, daha sert çekiyorum ve bükülmüş dizleri bir yandan diğer yana kayıyor. Penisimi ağzından çekince, o nefes nefese kalıyor ve ben tekrar içeri sokuyorum. Onun salyasıyla kaplı penisimin içeri girip çıkmasını izliyorum. Bir zamanlar boyalı dudaklarının penisimi sardığını görmek kalbimi hızla attırıyor.

O beni terk ettiğinden beri bunu milyonlarca kez hayal ettim, ama şu anda bunu görmekle hiçbir şey kıyaslanamaz.

ASHTYN

Ağzımdan çekildiğinde, nihayet nefes alabilmek için nefes nefese kaldım. Titriyorum, gözlerim yanıyor ve amım arzuyla zonkluyor. Aklım ondan nefret etmemi haykırıyor. Vücudum ise beni tatmin etmesi için ona yalvarmak istiyor.

"Aferin kızım," diye inliyor, ıslak sikini kot pantolonuna sokup fermuarını çekiyor.

Hâlâ masanın üstündeyim. Başım masanın kenarından sarkıyor ve uyuşmuş kollarımı altımda ezip duruyorum. Göğüs uçlarım zonkluyor ve iç uyluklarım sıırılsıklam.

Elini uzatıp kelepçeleri çıkarıyor ve ağzımdan acıdan boğuk bir çığlık çıkıyor. Saint ile seksin daha sert tarafını her zaman sevmişimdir. Carnage'dan kaçtıktan sonra, diğer erkeklerle yaşadığım seks aynı değildi. Bir erkek bana tokat atarsa, dişlerini dökerdim. Ama Saint?

gölümsemek ve bana daha sert vurmasını söylemek istiyorum. Yüzüme el izini bırak. Diğer tüm erkeklerin, senin seks oyuncağın olmayı sevdiğimi bilsinler.

Omuzlarımı tutup beni oturtuyor. Ağrımdan inlememek için ıslak dudağımı ısıyorum. Beni diğer erkekler için zaten mahvetti, şimdi de sikiyle beni yavaş yavaş öldürmeye çalışıyor. Ağzımdaki his geri geldi, ama şimdi sadece ağrıyor. Dilim şişmiş gibi hissediyorum.

Başımı eğiyorum, hala çarpan kalbimi sakinleştirmeye çalışırken o uzaklaşıyor ve ben gözlerimi kapatıyorum. Kirpiklerim ıslak ve önce bana sürdürdüğü makyajdan dolayı birbirine yapışmış durumda.

Elini saçımda hissettiğimde ağzımdan bir inilti kaçıyor. Kafamı nazikçe yukarı çekiyor ve ağır gözlerimi açtığımda onu titreyen bacaklarımın arasında dururken görüyorum.

"Bunu hak ettin, tatlım." Dövmeli parmak eklemlerini gözyaşlarıyla ıslanmış yüzümün yanından aşağı doğru gezdirirken, yakama bakıyor.

Sıkı deriyi yutkunarak yutarım ve irkilirim. Nedense eskisinden daha sıkı hissediyorum.

"Alışsın," diye beni teselli eder ve sonra ucunu hafifçe vurarak çanı çaldırır.

Derin bir nefes alıyorum. "Sa-int..."

"Artık saklanamayacaksın, Ash." Söylemek üzere olduğum şeyi keser. Başparmağıyla aralık dudaklarımı okşar. "Çok güzel bir evcil hayvansın."

Gözlerimden taze gözyaşları süzülür ve bağlı kollarımı çekerim. Beni böyle bırakacak mı? Bir parçam öyle olmasını umuyor. Bu, yakında geri gelip beni ziyaret edeceği anlamına gelir. Bu odada tek başıma düşüncelerimle kalmaktan nefret ediyorum.

"Tek eksik olan şey bir tasma ve bir ağızlık." Bana gülümsüyor. "Ve tabii ki, şişmiş amından damlayan sperm."

Sertleşmiş meme uçlarım onun sözleriyle ağrıyor. Dokunulmak için yalvarıyorlar ve kendimi öne eğilmiş, sessizce kelepçeleri tekrar takması için yalvarırken buluyorum. Onları sıkıştırması, çekmesi, tokatlaması için. Bir şey... "Lütfen?" Yalvarıyorum ve kendi sesimi bile tanıyamıyorum, onun sikinin sikmesinden dolayı o kadar kaba ki.

"Ne, tatlım?" diye soruyor, güzel yeşil gözlerini benimkilere dikerek, ve ona dokunamamaktan nefret ediyorum.

"Lütfen, inebilir miyim?" diye soruyorum yumuşak bir sesle.

"Kuralları biliyorsun." "Saint... lütfen, ihtiyacım var..."

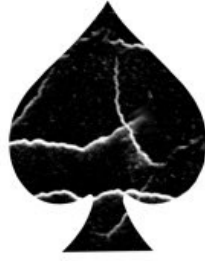
"Bir fahiŒe sikilir, Ash. İhtiyaç duyulduğunda kullanılır. Tam tersi olmaz." Benden uzaklaŒır ve aynada kendimi net bir Œekilde görebilirim.

Berbat görünüyorum. Makyajım yüzüme bulaŒmıŒ, sanki siyah gzyaŒları dkyormuŒum gibi yanaklarımdan siyah çizgiler akıyor. BulaŒmıŒ kırmızı ruj beni Joker'in kadın versiyonu gibi gösteriyor. Salarıım dağınık, sulu gözlerim siyah deri tasmaya dŒyor.

Saint arkamdan yaklaŒır ve bileklerimi zdrr. Saçımı tutup baŒımı geriye doğru çeker ve aynada onun bakıŒlarıyla karŒılaŒmamı sağlar. "Kendine dokunursan, bunlar tekrar takılır, anladın mı?"

"Anladım," diye fısıldıyorum ve o beni bırakıyor. Memnun bir Œekilde odamdan çıkıyor ve beni bu cehennemde bırakıyor. Ben ise onun tekrar gelip beni iyi bir fahiŒesi yapacağı anı iple çekiyorum.

ELLI

SAINT

Kashton'ın kapısı açılır ve o dışarı çıkar. Bana, sonra kapalı kapısına bakar ve sonra tekrar bana bakar.

"Bodruma gidiyorum," diye onu bilgilendiriyorum, o benim ne yaptığımı hakkında bir şey söylemeden önce.

"Sence bize bir şey söyler mi?" diye sorar, Luke'u ziyaret ettiğimi kastettiğimi bilerek.

Omuz silkiyorum. "Birazdan öğreneceğiz." Haidyn'in odasının önünden geçerken Kash'e soruyorum, "Onu bu sabah gördün mü?"

"Blackout'ta geçen geceden beri görmedim," diye cevaplar, koridorun sonundaki asansöre binerken.

Ben de görmedim. Ya aşağıda oyun oynuyor ya da dışarıda ortalığı birbirine katıyor. Her halükarda, istediği zaman gelir.

"Dün Ashtyn'i odamda yakaladım," diyor Kash.

"Ne halt ediyordu?" diye soruyorum. Ama onun meraklı olması hoşuma gidiyor. Bu, odasında kalmadığı için onu cezalandırabileceğim anlamına geliyor.

"Sadece meraklıydı. Dediğim gibi... lanet olası kedi."

Sırıttım. Dün gece geç saatlere kadar Ryat'la birlikte dışarıdaydım. En yeni üyemizi bıraktık ve ona kalıp bana bu adamı kabul etme töreninde yardım etmesini teklif ettim. İşimiz bittiğinde saat sabahın altısı olmuştu. O saatte çok yorgundum ve yatmaya gittim. Ashtyn'in sabah erkenden geleceğini biliyordum.

Cep telefonum çalıyor ve cebimden çıkarıyorum. Cevap vermeden önce Kashton'a gösteriyorum ve o da ne olduğunu tam olarak bildiği için sırıtıyor. "Alo?" Asansörden bodrum katında iniyoruz. Binanın bu bölümünde beton tavanlar alçak. Bu odayı birçok nedenden dolayı açık tutuyoruz. Lord kulağıma konuşurken çift kapıyı itiyorum.

"Saint. Neler oluyor?"

"Her zamanki gibi, sadece farklı bir gün. Sen?" Kashton ve ben odaya giriyoruz. Şu anda boş, ama biz bilgi vermeleri için beklerken onları "bekletmek" için burayı seviyoruz.

"Aynı şeyler." diye homurdanır. "Sadece Spade kardeşleri gösteriye davet etmek istedim."

Kashton odanın diğer ucundaki kapıyı benim için açık tutar ve ben içeri girerim. "Orada olacağız," diye bildiririm ve telefonu kapatırız.

"Yeni gelen kim?" Kashton, ben cep telefonumu cebime koyarken çukurların önünden geçerken sorar.

Oradaki çukurda şu anda dün gece Ryat'la birlikte almaya gittiğim adam var. Onu çıplak soyduk, Lord'un armasını çıkardık ve 666 Carnage markasıyla yeniden damgaladık. Sonra onu çukura atıp soğumasını bekledik. Şu anda soğuk suda oturuyor. Bu onu öldürmez, ama yüzündeki renk eksikliği ve başını sallama şekline bakılırsa, oldukça üşümüş durumda. "Dün gece onu aldık," diye cevaplıyorum.

İlk inisiyasyondan beri oraya epey sık gidiyorum. Korkunu nasıl yenersin? Rutinine, hayatına girene kadar tekrar tekrar yaparsın. Sonra da eğlence için yaparsın. En azından "eğitim" sırasında o kaltak bana böyle demişti. O zaman onu boğmak istedim. Hala fırsatım olursa boğmak isterim.

Bir sonraki çift kapıdan geçip hücrelerin bulunduğu koridora giriyoruz. Hücreler her iki tarafta.

Hücreyi açtım ve köşedeki adam içeri girdiğimizde başını kaldırdı. "Selam Luke," dedim ve onun önüne geçtim.

Normalde karanlıkta olduğu için, kapı açıkken koridordan gelen az miktardaki ışığı engellemek için sağ elini kaldırır.

"Son zamanlarda bazı bilgiler aldım." Önüne çömeliyorum. "Adam'ı neden öldürttün?" Lafı dolandırmaya ya da zamanımı boşa harcamaya gerek yok.

Çökmüş gözleri büyür ve derin bir nefes alır. Hiçbir şey söylemeyince kaşlarını kaldırırım. "Belki de dilini kesmeliyiz." Kashton'a bakarım. Tyson zaten tüm dişlerini çekmişti, ama dişler olmadan da konuşabilirsin.

Luke hızla başını sallar, ben de uzanıp saçlarını tutarım. Onu ayağa kaldırıp yüzünü duvara çarparım. "Konuşmak için üç saniyen var, yoksa dilini koparırım."

"Ben... Brenda'yı öldürmek için kiralık katil tuttum..."

"Saçmalık!" diye bağırırım. "Tyson Adam'ın yanındaydı."

"Yemin ederim. Brenda'nın üstündeydi. Polise söylemekle tehdit ediyordu. Korkmuştu. Bir polisin etrafta soru sorduğunu ve onunla konuşmak istediğini söyledi."

konusmak istediğini söyledi."

Onu duvardan çekip döndürdüm. "Ashtyn senin hakkında biliyor mu?"

Kafasını sallar. "Hayır. Bir keresinde onun ailesinin evindeydim ve o da oradaydı ama uyuyordu."

ASHTYN

DÖRT GÜN, odamda kaldım. Bir kez bile dışarı çıkmadım. Yiyorum, uyuyorum ve çoğunlukla ağlıyorum. Ayrıca küvette veya duşta çok zaman geçiriyorum. Orada ağlamak çok terapötik bir şey.

Saint günde bir kez antrenman için beni ziyaret ediyor. Gittikçe iyileşiyorum, en azından o öyle diyor. Lastik bir penis emiyorum, sonra o da benim ağzımı sikiyor, beni ağlayarak bırakıyor ve sonra yastığıma bağıriyorum çünkü çok fena boşalmak istiyorum. Amımın ne kadar hassas, şişmiş ve ıslak kaldığını anlatamam bile. Bu, onun fahişesi olduğumu sürekli hatırlatıyor. Bu onun planı olmalı. Sanki yoksunluk çekiyormuşum gibi hissediyorum. Alkol, uyuşturucu ya da boşalma ihtiyacının eksikliğinden olabilir. Ellerim bağlı olduğu için kaşıyamadığım bir kaşıntı gibi. Vücudum artık ne olup bittiğini anlamıyor. Eskiden iş yerinde her gece içerdim. Çoğu zaman, geceyi atlatmak için birkaç hap alırdım. Sonra eve gider ve James'le sevişirdim. Seks harika olmasa bile, kendimi tatmin ettiğimden emin olurdum. Şimdi bunların hiçbiri olmuyor.

Geçen gün Haidyn ile olan karşılaşmam sürekli aklımda. *Hepimizin cezasını çekeceğimiz* ne demek istedi? Ne için cezalandırıldılar?

O günden beri onu görmedim. Benden kaçındığını biliyorum ve benim için sorun değil. Onu ve Kashton'ı ne kadar az görürsem o kadar iyi. Saint'le başa çıkmak yeterince zor. Üçünün odama girmesini ve Saint'in bunun "eğitimimin" bir parçası olduğunu söylemesini bekliyorum.

Yatağa uzanmış, tavana bakıyorum. Başka ne yapabilirim ki? O yüzden yatakta uzanıp, Jessie bana yemek getirdiğinde yiyorum ve sikilme ihtiyacını görmezden gelmeye çalışıyorum. Derin boğaz eğitimim hala günlük olarak devam ediyor, ama henüz serbest bırakılmadım.

Tipik Lord. Her şey onlar için. Güçlerini böyle gösteriyorlar. Hakimiyetlerini. İlişkimizde her zaman itaatkar olan bendim, bu yüzden bedenim zihnimin bildiğini anlamıyor.

Artık bir oyuncak oldum. Eskiden beni severdi. Ama artık sevmiyor.

Boğazım yaralı, dudaklarım çatlamış ve amım o kadar şişmiş ki acıyor. Gece yarısı uyanıp, bunun yardımcı olmasını umarak uyluklarımı birbirine sürüyorum. Ama yardımcı olmuyor. Ağlayarak tekrar uykuya dalıyorum ve orgazm olduğumu gördüğüm rüyalar görüyorum.

Saint bugün henüz gelip beni ziyaret etmedi, bu yüzden kapımın açık olduğunu görünce şaşırmadım. Ona ne kadar ilerleme kaydettiğimi göstermek için kalbim hızla çarpmaya başladı. Belki bu sefer boşalmama izin verir.

Yatağın benim tarafım çökmüş ve bir el yanağımı okşuyor. Islak gibi hissediyorum.

Ağlıyor muyum? Muhtemelen, emin değilim.

Başım yana eğiliyor ve yeşil bir çift gözle karşılaşıyorum. Saint bana duygusuz bir bakışla bakıyor. Keşke benimkini kapatabilsem. Hiçbir zaman duygularımı saklayan biri olmadım ve geri döndüğümünden beri duygularım on katına çıktı.

"Kalk ve hazırlan. İki saat sonra yola çıkıyoruz," diyor.

Kalbim göğsümde atıyor. "Nereye... nereye gidiyoruz?" diye soruyorum sertçe. Konuşacak kimsem yok, bu yüzden sesimi hiç kullanmıyorum. Ağızımın tek işe yaradığı şey, onun sikini emmek. En azından o konuda ilerleme kaydettim. O bana "iyi kız" derken, ben bir bebek gibi kendime salya akıtmak, günümün en önemli olayı.

"Bir sanat sergisine," diye cevaplıyor, dövmeli parmak eklemlerini çenemden ve göğsümünden aşağı doğru gezdiriyor. Göğüs uçlarım sertleşiyor ve nefesim hızlanıyor.

"Yani... dışarı mı çıkıyoruz?" diye fısıldıyorum.

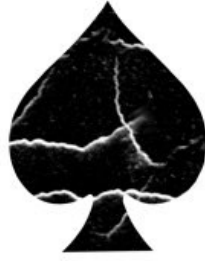
"Carnage'dan ayrılıyor muyuz?" "İstersen burada kalabilirsin."

"Hayır." Oturuyorum ve hızlı hareketime kaşlarını kaldırıyor. "Gitmek istiyorum." Boğazımı temizliyorum.

Hiçbir şey söylemez. Bunun yerine, eli göğsümünden ve çenemden yukarı doğru kayar. Yanağımı avuçlar ve eğilir. Beni öpecek sanırım, ama bunun yerine dudaklarını kulağıma koyar. "Eğer bana iyi davranırsan, tatlım, bu gece gelmene izin veririm."

İnlememi bastırırım. Sonunda! Amım zonkluyor.

ELLİ BİR

ASHTYN

Üç saatten az bir süre sonra, ormanın ortasında özel bir jete biniyoruz. Sadece bir pist var. Lordların sahip olduğu diğer her şey gibi, bu da abartılı. Siyah halı, siyah dikişli beyaz deri koltuklar. Ve uçağın etrafındaki birkaç masa siyah mermerden.

Haidyn kanepede oturmuş, cep telefonu ile mesajlaşıyor. Kafasını kaldırıp soğuk bakışları bir saniye benimkilerle buluşuyor, sonra tekrar işine dönüyor.

Saint beni koltuğa yönlendirirken ben bir tutam saçımı kulağımın arkasına koyuyorum. Oturuyorum ve o, sanki bunu kendim yapamayacakmışım gibi emniyet kemerimi takıyor. Bir dakika sonra Kashton, cep telefonu kulağında jet uçağına biniyor. Hepimizin yanından geçip arka taraftaki bir kapıdan içeri giriyor.

Bir uçuş görevlisi bize doğru yürür ve bana nazik bir gülümseme atar. "Size ne getireyim bayan?"

"Bir şişe Moet Imperial Brut alalım." Saint benim için cevap veriyor.

"Elbette, efendim." Dönüp uzaklaşıyor.

"Belki de şampanya istememişimdir," diyorum.

Saint burun kıvrır ve ben kollarımı göğsümün üzerinde kavuştururum.

Terli ellerimi çıplak uyluklarımın üzerinde gezdiriyorum ve koltukta pozisyonumu düzeltiyorum. Uçuş görevlisi şişeyle geri dönüyor ve ikimize de kadehlerimizi dolduruyor. Sinirlerimi yatıştırmak için açgözlülükle bir yudum alıyorum. Bunun bir tür tuzak olduğunu hissediyorum.

Saint günlerdir odamdan çıkmama bile izin vermiyordu, birdenbire beni onlarla bir sanat sergisine götürüyor? Ben azgınım, aptal değilim.

O Haidyn gibi telefonuyla uğraşırken, ben sessizce yanında oturuyorum. Bir ara Kashton da bize katılıyor. Kanepede Haidyn'in yanına oturuyor ve sessizce konuşuyorlar. Nereye gittiğimizi anlamaya çalışmak için pencereden dışarı bakıyorum ama hava çok bulutlu, hiçbir şey göremiyorum. Zaten bilsem de ne fark eder ki? Ben yer isimlerinde uzman değilim.

Saint bacağıma dokunduğunda irkiliyorum. "Hadi," diyor ve koltuğundan kalkıyor.

"Ne...?"

Elimden içkimi alır ve masanın üzerine koyar. Sonra emniyet kemerimi çözer, elimi tutup beni ayağa kaldırır ve koridorda sürükler.

Kashton'ın daha önce girdiği kapıda durur, beni içeri sokar ve kapıyı arkamızdan kapatır. "Soyun," diye emreder.

Gözlerimi ona dikip, daha fazla konuşmasını bekliyorum, ama o sadece bana bakıyor. Ben de eğilip gömleğimin eteğini tutup başımdan çıkarıyorum. Sonra sütyenimi çıkarıp şortumu çözüyorum ve tangamla birlikte bacaklarımdan aşağı indiriyorum. Ayakkabılarımı çıkarıp çıplak olarak onun önünde duruyorum.

Eğer uslu bir kız olursan, daha sonra gelmene izin veririm.

Buna ihtiyacım var. O yüzden şu anda ne isterse yapacağım.

"Arkanı dön."

Ona sırtımı dönüyorum ve ellerimi arkama koyuyorum, beni bir şekilde bağlayacağını düşünüyorum, ama onun karanlık kahkahası ne yapmam gerektiğini sorgulamama neden oluyor.

Yatağa doğru yürür ve bir kutuyu açar. İçinden bir şey çıkarır ve "Kollarını düz tut" der.

Bir zombi gibi kollarımı önüme kaldırıyorum ve o da kollarımı sütyen askısı gibi görünen bir şeye sokuyor. Onu göğsüme kadar çekiyor ve arkama geçiyor. Göğüslerimi kapattığında, içimi çekiyorum, omuzlarım göğsümdeki acıyla içgüdüsel olarak yuvarlanıyor. "Ne

"Bu sütyen senin için özel olarak yapıldı." Onu bağladığını hissederken sözümü keser. "İçinde göğüslerine batacak sivri uçlar var." Titreyen omuzlarımı tutar ve beni kendine doğru çevirir. "Merak etme, derini delmeyecekler ama seni batıracaklar."

Meme uçlarım sertleşirken ve sivri uçlar hassas cildime batarken inledim. "Tanrım." Onu düzeltmek için uzandım, ama o ellerimi tutup yanıma indirdi.

"Dokunma," diye uyarıyor ve ben hayal kırıklığından çığlık atmak istiyorum.

Bileklerimi bırakıp yüzümü avuçlar ve ben ona yaslanırım. Başparmağı dudaklarımı okşar ve dilim dışarı çıkar. İpucunu anlar ve dilini ağzıma sokar, ben de onu emerim.

Vücudum onu emmek için can atıyor. Eğitimim işe yarıyor. O içimde olmadığında boşaldığını hissediyorum. Dudaklarımdan çekiyor ve ben

keskin bir nefes alıyorum. "Saint?"

"Evet, tatlım?" Bana gururlu bir gülümseme atıyor.

"Öp beni." Ona yaslanıyorum, sert göğsü sivri sütyenimi benimkine bastırıyor ve çıplak bacaklarımın arasında ıslaklık birikiyor.

Yüzündeki gülümseme kaybolur ve soğuk yeşil gözleri benimkilerle buluşur. "Bir fahişeyi öpmezsin, Ashtyn."

Sözleri midemi bulandırıyor, ama aynı zamanda beni deli ediyor. Beni bu hale o getirdi. Evet, ona ait olduğumu bile bilmeden onun fahişesi olmak istedim, ama o benden daha fazlasını istedi. Arkadaşları. Bir daha asla seks yapmamamı mı bekliyordu? Bu nasıl adil olabilir? Ben ayrıldığımdan beri kaç kadınla yattı? Eminim sayı çok fazladır.

Yüzüne bir tokat attım.

Elini boynuma dolayarak beni yatağa doğru itti. Üzerime çıkarak beni yere bastırdı. Eli sıkışarak nefesimi kesti ve yüzünü benimkine birkaç santim yaklaştırdı. "Bir fahişeye ne yapıldığını biliyor musun, Ash? Onu çıplak soyup, tasma takarsın ve tüm arkadaşlarının görmesi için onu gezdirirsin."

Onu üzerimden itmeye çalışıyorum ama bir işe yaramıyor. Aksine, bu sadece çivilerin göğsüme daha fazla batmasına ve kalçalarımın ona sürtünmek için kalkmasına neden oluyor.

"Onu sergilersin, herkesin onun ne kadar yalvardığını görmesini sağlarsın. Sonra kıcını siker ve ona kime ait olduğunu hatırlatırsın." Gözleri benim sulu gözlerimi arıyor ve ellerim boynuma dolanmış bileğini kavıyor. Bu, zaten hassas olan cildime tasmayı daha da batırıyor. "Bir orospuya böyle yapılır, tatlım." Beni bırakıp kalkıyor ve ben yanıma dönüp öksürüyor ve derin bir nefes alıyorum.

"Siktir git... Saint." Nefes nefese konuşmayı başardım.

Onun kahkahası küçük odayı dolduruyor ve ellerim beyaz yorganı sıkıca kavrayarak yatağı dağıtır. Saçımı tutup beni ayağa kaldırır ve ben çığlık atarım. "Şimdi, şov için hazırlanmanı bitirelim."

SAINT

Özel jetimizden inip bekleyen limuzine biniyoruz. Onu öpmeyi reddettiğimden beri bana bakmıyor bile. Açıkçası, hem yüzündeki dudaklarını hem de bacaklarının arasındaki dudaklarını öpmek için can atıyorum. Eskiden ona oral seks yapmayı çok severdim. Adımı haykırıp saçımı tutuşunu. Onu memnun etmek

beni mutlu ediyordu. Şimdi ise, onun istediğini vermeyi reddettiğim için kendimi inkar etmek zorundayım.

Biliyorum, kulağa çocukça geliyor. Ama aptalca görünen yaptığım ilk şey bu değil.

Limuzinde yanımda oturuyor, bacaklarını birbirinin üzerine atmış. Bana hiç ilgi göstermiyor, New York'un manzarasını izliyor. Bir arkadaşımızı desteklemek için buradayız. Barrington'dan mezun olduktan sonra kendi işini kuran bir Lord arkadaşımız.

Dünyada yirmi beş şubesi var, ama ilki buradaydı. Onu bir franchise haline getirdi. Kash'e bakıyorum, o da cep telefonuna bakıyor. Bize bu gece *onun* burada olmayacağına yemin etmişti. Aksi takdirde Ashtyn bize katılmayacaktı.

Ama üçümüz de yokken onu Carnage'da bırakmak istemedim. Sadece bir gecelik olsa bile. İşte buradayız.

Bir ara sokağa dönüyoruz ve araba duruyor. Önce ben iniyorum, sonra ona yardım etmek için elimi içeri uzatıyorum. Sert bakışlı gözleri bana bakıyor, yardımımı görmezden geliyor ve dudaklarım seğiriyor, gülümsemeyi zor tutuyorum. Her zaman kazanırım. Ve bu gece onu yalnız yakaladığımda bunu ona hatırlatacağımdan emin olacağım.

Bir adam, bir elinde klipsli tahta, diğer elinde kulaklık, baştan aşağı siyah takım elbise giymiş, siyah metal bir kapının önünde duruyor. Gözleri doğrudan Ashtyn'e kayıyor. Elini tutuyorum ve çekilmeye çalıştığında sıkıca tutuyorum.

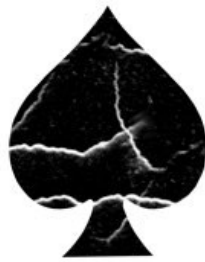
"Adın?" diye soruyor.

"Spade," diye cevaplar Haidyn, ben cevap veremedim.

Adam ismi bulur ve kendisine verilen kağıtta dört kez yazdığından emin olmak için kafasında saydığını görebilirsiniz. Bir saniye sonra başını sallar ve yana çekilir. Kashton kapıyı açar ve ben Ashtyn'i önce içeri geçiririm.

Loş bir koridorda yürüyoruz. Ashtyn'in topuk sesleri tek duyulan ses. Onu arkamda çekiyorum, elini hala benim elimde tutuyorum. Yeni bir kapı grubuna geliyoruz ve ana binaya giriyoruz.

ELLİ İKİ

ASHTYN

"Burası neresi?" diye fısıldıyorum, gözlerimi kocaman açarak etrafa bakınıyorum, artık Saint'e sessiz kalmayı umursamıyorum.

Dört ayak üzerinde duran bir kadın ve düz sırtının üzerinde duran bir cam parçası var. İnsanlar, sırtını destek olarak kullanarak camı sehpa olarak kullanan kanepede oturuyorlar.

Başka bir çıplak kadın odanın ortasında dizleri ve dirsekleri üzerinde duruyor. Bacakları herkesin kıcını ve amını görebilmesi için genişçe açılmış. Sanki az önce sikilmiş gibi içinden sperm akıyor. Bilekleri birbirine bağlanmış ve başının arkasına, boynuna dolanan ip ile sabitlenmiş, alnı mermer zemine bastırılmış.

Bir çift el kalçalarımın konuyor ve ben sıçıyorum. Saint dudaklarını kulağıma eğiyor. "Bu bir sanat sergisi, tatlım. Bir tür sergi."

"Seks mi?" diye soruyorum, ağzım açık.

Kulağıma gülerek, kıcıma bir tokat atıyor. "Hadi. İzleyeceğimiz bir gösteri var." Elim tutuyor ve beni koridordan geçerek sonundaki çift kapıya götürüyor. Kapılardan birini açıyor ve odaya giriyoruz.

Her iki yanında sıra sıra sandalyeler bulunan koridordan yürüdük. Lordların önünde kendimi ona teslim ettiğim yemin törenini hatırlatması nedeniyle omurgamdan bir ürperti geçti. Ama bu sefer sahnenin merkezinde olan ben değildim.

Öne doğru ilerliyoruz ve ben sağımda Kashton'ın yanına oturuyorum. Saint solumda koridor tarafındaki koltuğa oturuyor ve Haidyn Kash'in diğer tarafında oturuyor.

Sahnenin ortasındaki seti inceliyorum. Siyah perdeyle kaplı kırmızı deri bir kanepeler var. Hepsi bu. Başka hiçbir şey ve kimse yok. Buradaki ışıklar koridordakinden daha loş.

Saint'e eğilip "Ne yapacaklar?" diye soruyorum.

Sağ elini sol uyluğuma koyuyor ve gözlerim ona bakmak için aşağıya iniyor. Mürekkepsiz cildim, dövme parmak eklemlerine göre çok uyumsuz görünüyor. Elini bacağımdan yukarı kaydırmadan önce uyluğumu sıkıyor.

siyah şortumun kenarına ulaştığında gerginleşiyorum. Saint bunu fark ediyor ve bana bakıyor. Bana attığı kendini beğenmiş sırıtış, sanki ne olacağını biliyormuş gibi beni tedirgin ediyor.

"Onları arkadaşlarının önünde sergiliyorsun." Bunun seyircilerden gönüllüler seçilen bir tür gösteri olmadığını umuyorum.

Bir adam sahneye çıkar ve tüm konuşmalar kesilir.

"Merhaba beyler." Bir kez ellerini çırpıp ve odadaki kadınları selamlamaya hiç niyetli olmadığını fark ederim. Etrafa hızlıca bakınırım ve birkaç tane sayarım. Ama midemde bir kez daha mide bulandırıcı bir his oluşur ve bu bana, katedralde kendimizi isteyerek Rab'be adadığımız yemin töreninin gecesini hatırlatır. Buradaki kadınlar saygı görmek için değil, sergilenmek için getirilmişlerdir.

O odadaki erkeklere hitap etmeye devam ederken, ben onu incelerken onu dinlemekten vazgeçerim. Çekici biridir — koyu saçlı, temiz kesimli ve tıraşlı bir yüzü vardır. Siyah pantolon ve ona uyan düğmeli bir gömlek giymiş, kolları bronz ve kaslı kollarını sıvamıştır. Alyans görmüyorum — sadece sağ bileğinde bir saat var.

Ama tanıdık geliyor. Onda bir şey...

Kırmızı deri koltukta oturan bir kadın dikkatimi çekiyor. *Ne zaman gelmiş buraya?* Siyah ipek bir bornoz giymiş, uyumlu bir kuşakla beline bağlamış. Koyu kahverengi saçları geriye taranmış, mükemmel bir topuz yapılmış. Benimkini nasıl bu kadar kusursuz yapabileceğimi hiç çözemiyorum. Bir bacağını diğerinin üzerine atmış, koltuğa uyan kırmızı topuklu ayakkabılarla görünümünü tamamlamış.

Bir oyuncak bebek gibi hareketsiz oturuyor. Onun gerçek olduğunu gösteren tek şey gözleri. Gözleri sahnedeki adamı bir şahin gibi takip ediyor. Adam nereye durursa, gözleri onu takip ediyor.

İki adam sahneye çıkıyor ve o ayağa kalkıyor. Baş adam ona dönüyor. "Giysilerini çıkar," diye emrediyor.

Gözlerini ondan ayırmadan, eğilip kuşağını çözüyor, sonra bornozu omuzlarından yavaşça çıkarıyor ve bornoz sahnede topuklarının yanında bir yığın halinde kalıyor. Beklediğim gibi, altında çıplak.

Oturduğum erkekler kadar kötüyüm çünkü gözlerim utanmadan onun çıplak vücudunu süslüyor. O muhteşem. Göğüsleri sahte, benimkinden daha büyük, en azından çift D beden. İnce bir beli ve uzun, ince bacakları var. Tek bir kusur bile yok. Dövmesi yok, yara izi yok, yeni spreyle bronzlaştırılmış cildinde bir çizik bile yok. Barbie bebek şekilli bir yüzü var, büyük, dolgun dudakları

kıskandığım dudakları var. Uzun, koyu kirpikleri, gözlerini kırptığında yanaklarını süslüyor. Gözlerimi ondan ayıramıyorum. Her erkeğin ağzının suyunu akıtacak bir kadın.

"Hailey bir BDSM modeli," tanıdık görünen adam kalabalığa duyururken, diğer ikisi onu bağlamaya başlıyor. "Deneyimli ve sınırlarını biliyor. Yapacağımız şey, yeni başlayanlara tavsiye edeceğim bir şey değil."

İki adam sahneden inerken, onu çıplak ve kolları arkada bağlı halde bırakırlar. Onu bağlama şekilleri, Saint'in ofisinde dildoyu emdiğim gün beni bağlama şeklini hatırlatır. Tamamen aynı değil, ama benzer.

"Bu özel Shibari şekli, kutu bağlama olarak bilinir," diyor adam, parmak uçlarını kadının büyük göğüslerini saran ipin üzerinde gezdirerek. "Arkanı dön," diyor kadına ve kadın, kolları sırtında nasıl bağlandığını göstermek için kalabalığa sırtını dönüyor. "Bu, partnerinizin bu pozisyonda uzun süre bağlı kalabileceği kadar rahat olmalı. Doğru yapıldığında, sıkı bir kucaklama gibi hissedilmeli."

Halat her bir göğsün etrafına sarılmış ve ortadan sıkıca bağlanmış. Halat, kadının omuzlarının üst kısmından kolları sırtına paralel olarak bağlandığı yere kadar uzanıyor. Adam kadına doğru yürür ve boynunu kavrar. Adam onu kendine doğru çekerken kadının gözleri ağırlaşır. Gözlerinde sadece bağlılık vardır. Saf şehvet ve onu memnun etme ihtiyacı.

Anlıyorum.

Bazılarımız diğerlerinden farklıyız.

Serbest elini kadının bacaklarının arasına indirir ve kadın nefes nefese kalır, meme uçları sertleşir.

"Fahişem sıırıslıkam olmuş," der ve seyircilerden birkaç adam güler. Boynunu bırakır ve güzel yüzüne tokat atar, onu inlemeye zorlar. Eli tekrar boğazına gider ve sıkar. Dudakları açılır ama hiçbir ses çıkmaz. Bacaklarının arasındaki eli hareketlenir, onu parmaklamasının sesi odayı doldurur, sulu gözleri onun gözlerinde kalır. Yüksek topuklu ayakkabılarında sallanırken kalçaları yukarı kalkar.

Adam ayakkabılarını çıkarır ve parmaklarını kadının ağzına sokar, boğazına doğru iter. Kadın öğürmez bile. Bunun yerine, adamın parmakları eklemlerine kadar kaybolurken kadının çenesini gevşettiğini ve ağzını genişçe açtığını görürsünüz. "Sen çok iyi bir kızsın prenses," diye onu övüyor ve kadın gözlerini kırıştırıyor.

Maskara kaplı kirpiklerinden akan gözyaşları, bir zamanlar kusursuz olan yüzünde izler bırakıyor. Siyah göz farı, kalın

kanatlı eyeliner ve kırmızı rujla tam makyajlı. Saint'in beni sadece mahvetmek için süslenmemi istemesinin cazibesini hiç anlamamıştım. Ama şimdi anlıyorum. Yanaklarından akan siyahla daha da güzel görünüyor.

Elini ağzından çekiyor ve o derin bir nefes alıp yutkunuyor. "Başlayalım." Uzak köşeye doğru yürüyor, bir kutu alıyor ve daha önce görmediğim tekerlekli bir arabayı sahnenin ortasına çekiyor.

Daha önce gördüğüm adamlardan biri sahneye koşar ve arabanın önüne halı kaplı bir merdiven yerleştirir. Sonra şeffaf kutunun birkaç kilidini açar. Üst kısmı ve her iki ucu çıkarılır, iki yan kısmı dik kalır. Kenara çekilir, kutuyu ayaklarının dibine koyar ve bekler.

Siyah düğmeli gömlekli adam kadının kolunu tutar ve onu sahnenin ortasına götürür. Merdivenleri çıkmasına yardım eder ve en üst basamağa geldiğinde durur.

"Dizlerinin üzerine çök," diye emreder. "Bacaklarını iyice aç. Herkesin ne kadar ıslak olduğunu görmesini istiyorum."

Kadın yavaşça diz çöker ve kışını ve topuklarını kutunun arka kenarına sarkacak şekilde konumlandırır. Adam, bağlı kollarına uzanır ve kadının, talimatına uygun olarak bacaklarını iyice açarak, göğsü kutunun tabanına düz bir şekilde gelecek şekilde pozisyon almasına yardım eder. Kutuda iki delik olduğunu ve kadının göğüslerinin bir kısmının kutunun altından sarktığını fark ederim.

Elini kadının sırtına koyan ana karakter, diğer adama bakar ve ona diğer cam parçalarını getirmesini işaret eder. Ona üst kısmı takmasına yardım eder ve iki dik kenara sabitler. Yükseklik o kadar kısadır ki, kadının bağlı kolları cama çarparak göğsünü kutunun tabanına bastırır.

Koltukta kıpırdanıyorum, bu kadar dar bir alanda hapsolmuş olmanın paniği göğsümü sıkıştırıyor. Saint'in parmaklarının uyluğuma batması beni inlemeye zorluyor. Gözlerinin üzerimde olduğunu hissediyorum, bu yüzden sahnedeki kadını izleyerek ondan kaçınıyorum. Vücudunu sallıyor, ama hareket etmekte hiç şanssız. Bacaklarının yanları bile camın kenarlarına bastırılmış durumda.

Adam uç parçalardan birini alır ve yerine yerleştirir. Altta ayak bileklerinin dışarı çıkması için iki yarım delik ve ortada kışına ve amına erişebilmesi için bir delik vardır. Kilitlerin sesi onun nefesini hızlandırır. Öne doğru yürür ve adam ona diğer cam parçasını uzatır.

Onu karşı tarafa yerleştirir, altındaki delik sayesinde kadının başı kenardan dışarı çıkabilir. Kilitler ve kadını çıplak olarak kutunun içinde hapseder.

Cam parçalarını tutan adam elini uzatır ve adam onun uzattığını alır. "Ağzını aç" diye emreder kadına ve kadın açgözlülükle itaat eder.

Adam kadının ağzına büyük siyah bir lastik top tıkaç sokar ve sonra kafasına koşum takımı takar. Gözlerine taktığı bir göz bağı olduğunu görünce kalbim hızla çarpmaya başlar.

Kadın hareket edemez, göremez ve konuşamaz. Bu beni boğuluyormuşum gibi hissettirir. Bu benim en büyük korkumdur, ama sertleşmiş meme uçlarım sütyenimin iç kısmındaki sivri uçlara baskı yapar.

Adam kadının başının arkasındaki iki tokayı bağladıktan sonra cebine uzanıp bir şey çıkardı. Bunu tokalı gümüş halkaya geçirdi ve yukarı çekti. Adam bunu kutunun üst kısmına bağlayarak kadının başını geriye doğru eğdiğinde, kadının ağzı tıkanmış inlemesi büyük odayı doldurdu.

Kanepeye gidip bir kutu alır ve açar. İçindeki şeyi çıkarır ve kadına geri döner. Eğilip, altındaki iki delikten sarkan göğüsleriyle oynar. Meme uçlarını çeker, sıkı delikten göğüslerinin daha fazlası ortaya çıkar ve sonra onları bükmeye başlar. Hiç nazik davranmıyor ve bu benim kalbimi hızla attırıyor.

Tatmin olduğunda, her birine meme ucu kelepçesi takar ve ayağa kalkar. Kelepçelerin ileri geri sallandığını izlerim ve her birinin ucunda göğüslerini çeken ağırlıklar olduğunu fark ederim.

Vücudu izin verilen az miktarda sallanırken, elleri arkasında sıkılıp açılıyor. Kalabalığa dönüp konuşmaya başlıyor. "Bu sahneyle ilgili birçok farklı sapkınlık var," diye başlıyor. "Bunlardan biri üremedir." Kutunun sonuna doğru yürüyen adam, elini uzatıp herkesin görebileceği şekilde sergilenen kadının amını okşuyor. "Kadınlar bağlanır ve erkekler sırasını beklemek için sıraya girer. Amaç, onları spermleriyle doldurmaktır. Zorla hamile bırakmaktır. Bir diğeri ise aşağılama veya küçük düşürmedir. Ceza amaçlı da olabilir..."

Sanki kalabalığa konuşmuyormuş gibi onun amını parmakladığını izlerken onu görmezden geliyorum. Yine, iki parmağını sertçe sokuyor. Ama buradan bile onun ıslak olduğunu görebiliyorum. Parmaklarını çıkarıp amını birkaç kez tokatlıyor ve bu benimkini titretiriyor. Sonra bu sefer üç parmağını sokuyor. Burundan ağır ağır nefes alıyor, ağzından mırıldanmalar ve inlemeler

ağzından salya akmaya başlıyor. Kız elinden geldiğince hareket etmeye çalışırken kırmızı topuklu ayakkabıları titriyor.

Bu sefer parmaklarını çıkardığında, vücudu kutunun içinde sarkıyor.

Masaya doğru yürür ve şeffaf sıvıyla dolu bir şırıngayı alır. Sonra bir anal tıpasına benzeyen bir şey. Bir kez daha kadının arkasına geçtiğinde, şırınganın ucunu kadının kıkına bastırır ve kadının vücudu sarsılır, kutuyu birazcık hareket ettirir. Kadının kıkına tokat atar, patlama sesi çıkarır ve kadının porselen teninde el izi bırakır. Şırıngayı kadının içine daldırır ve boşalan şırıngayı kutunun üzerine koyar, sonra anal tıpayı kadının yağlanmış kıkına iter.

Siyah bir tüp, ucunda bir top ile sarkıyor. Adam eğilip tüpü birkaç kez sıkıyor. "Bu şişirilebilir bir anal tıpası," diye izleyicilere bilgi veriyor. "On beş dakika boyunca içinde bırakacağım. Her beş dakikada bir pompalayacağım."

Hangisi daha kötü bilmiyorum. On beş dakika boyunca kutuda kilitli kalması mı, yoksa seyircilerin önünde kıkını gerdiği gerçeği mi? Yemin töreninden birkaç hafta sonra Lordlar Kamarası'nda olduğumuzu hatırlıyorum, Saint beni cezalandırmak için odasındaki erkeklerin önünde bana lavman yaptı. Sonra beni banyoya götürdü. Sonra beni yatağına bağladı ve Haidyn ile Kashton'ın kıkımı sikmesine izin verdi. Bu aşağılayıcıydı ve hayatımın en muhteşem gecesi idi. Saint'in dili, sikiyle veya parmaklarıyla olmadıkça boşalmama izin verilmiyordu. Haidyn ve Kashton'ın beni sikmesine izin veriliyordu, ama bu her zaman onların zevki içindi, benim değil. Benimle işleri bittiğinde, Saint iyi bir kız olduğum için beni ödüllendirirdi.

Ama tam burada, tam şimdi? Yabancıların önünde? O kadar emin değilim. Lordlar Kamarası'ndaki tüm adamları tanıyordum. Kulağa aptalca gelse de, seçtikleri kadınlar her zaman çıplaktı. İnsanlar bulabildikleri her yüzeyde sevişiyorlardı. Bu alışılmadık bir şey değildi.

Başından beri gözlerim bağlı olsaydı ve kalabalığın içinde oturan insanları görmemiş olsaydım, sorun olmazdı. Sadece düşünmek bile nefesimi kesiyor ve kalbimi hızlandırıyor, o yüzden onun nasıl hissettiğini ancak tahmin edebilirim. Anal tıpası, ileri geri sallanan ve acı verici bir şekilde çeken meme kelepçeleri, parmaklama... Kahretsin, klitorisim zonkluyor ve koltuğumda kıpırdanıyorum. Bir kutuda bu kadar sıkı bir şekilde hapsedilme düşüncesi odayı ısıtıyor. Ama onu herkesin önünde sergileyip parmaklarıyla orgazma ulaştırması beni kışkandırıyor. Saint'in beni sergilemesini istiyorum. Gurur duyup herkese onun için ne kadar fahişe olduğumu göstermesini istiyorum.

Fahişelerle böyle yapıldığını söylememiş miydi?

Neden benimle gurur duymak istemesi beni fahişeye yapıyor? Beni sikiyor olan o. Beni sergileyerek zevk alan o.

"Ash..."

Saint'in kulağıma fısıldadığı ses beni ayağa fırlatıyor ve koridordan koşarak çift kapıdan dışarı çıkıyorum. Derin bir nefes alıyorum, sanki hava kirlenmiş gibi. Ciğerlerim yanıyor, bacaklarım titriyor. Şu anda çok heyecanlıyım ve ne yapacağımı bilmiyorum. Tüylerim diken diken oluyor ve şu anda onun yerinde olmak nasıl bir his olur diye düşünmeye başlıyorum. Kilitli bir odada Saint'in beni sikmesini beklemek.

Üzerinde "kadınlar" yazan bir kapıya koşar adımlarla yaklaşır ve neredeyse tuvalete girerim. Bir kadınla karşılaşınca şaşkınlık çığlığı atarım. "Ben çok, çok..."

"Brittany?" diye bağırır. "Aman Tanrım, kızım. Çok uzun zaman oldu."

"Merhaba," diyorum, hızla atan kalbimi sakinleştirmeye çalışarak. "Burada ne yapıyorsun?" diye soruyorum kadına. Vegas'ta Kink'te benimle birlikte çalışıyordu. Sadece birkaç hafta çalıştıktan sonra istifa ettiğini duydum.

"New York'taki Kink'te iş buldum," diye cevapladı ve ben kaşlarımı çattım. "Burada da mı var?" Bunu bilmiyordum.

Kadın başını sallar. "Evet, Hooke açtı."

Hooke mi? Olamaz...

"Şu anda performans odasında." Gözlerini devirir. "Çırağıyla birlikte." Alaycı bir şekilde ekler, "On beş yıldır balerinlik yapıyor. Esnek ve çok güzel." Aynaya dönerek rujunu yeniler ve yapboz parçaları yerine oturmaya başlar. "Neyse, seni özledim. Bir ara ziyarete gelmelisin."

"Evet," diyorum, bunun asla olmayacağını bilerek. İçimde bir takip cihazı var. Hayatımın geri kalanında gözetimsiz hiçbir yere gidemeyeceğim.

"Al." Çantasından iki hap çıkarır. "Eski günlerdeki gibi." Göz kırarak hapları bana uzatır ve çantasını kapatır. "Gitmeliyim. On dakika sonra sahneye çıkacağım ve esnemem lazım."

SAINT

Odayı ^{çıkıyorum} ve onu koridorda tek başına dururken görüyorum. Ona doğru koşuyorum, kolunu tutuyorum ve bu onu irkiltir. "Saint," diye nefes nefese diyor.

Onu duvara doğru itip çenesini kavrayarak bana bakmasını sağlıyorum. Parmaklarımın altında nabzının hızlandığını hissedebiliyorum. Dudakları aralanmış

Nefes nefese kalıyor. Gözlerim onun göğüslerinin inip kalkışını izlemek için aşağıya kayıyor ve göğüslerine saplanan çivilerin düşüncesiyle gülümsüyorum.

"Gösteriden hoşlandın mı?" diye soruyorum.

Gözlerini bana dikip derin bir nefes alır ama cevap vermez.

"Bakalım." Elimi şortuna indirip düğmelerini açtım.

"Saint," diye çığlık atar, çekilmeye çalışır, ama onu benimle duvar arasında sıkıştırırım. "Dur." Elleri benim ellerime vurur.

Onun ellerini tutup başının üstüne sabitlerim, bir elimle bileklerini çaprazlarım. O yumuşak bir şekilde inler ve ben boş elimle çenesini kavrarım.

"Bana bak, Ashtyn."

Yavaşça kirpiklerini kaldırır ve gözleri benimkilerle buluşur. "İslandın mı?"

Alt dudağını dişlerinin arasına alır ve gergin bir şekilde ısırır.

Eğilip göğüslerini sıkıyorum ve ben "Sana bir soru sordum" diye homurdanırken o çığlık atıyor.

"E-evet," diye cevaplar, omuzları titriyor.

"Evet, ne?" Kaşlarımı kaldırırım.

Bileklerini kolayca yerinde tutarken direniyor ve bunu bilerek yaptığını biliyorum, sivri uçların hassas göğüslerine batmasını seviyor. "Evet... islandım." Gözlerini kırıştırıyor ve gözleri yaşlarla doluyor.

Memnuniyetle onu bırakıp geri çekildim. Onu burada ve şimdi sikmeyecektim. Çok fazla göz bizi izliyordu. Haidyn ve Kashon'un izlemesi umurumda değil, ama onlar onun bana ait olduğunu biliyorlar. Diğer erkekler bunu anlamazlar ve son istediğim şey, Hooke'u şovunda kızdırmak, çünkü onun orgazmını izlediği için zengin bir piçi öldürürüm. Ama onun bunun imkansız olmadığını düşünmesini istedim. Onu istediğim zaman ve istediğim yerde sikebileceğimi düşünmesini istiyorum.

Odanın kapıları açılır ve Kash ve Haidyn'in diğerleriyle birlikte çıktığını görürüm. "En iyi kısmı kaçırdın, tatlım." Kash ona göz kırpar.

Kız başını eğip kollarını kendine doladı.

"Eve gittiğimizde onu bir kutuya koysak nasıl olur?" Haidyn önerir ve kızın nefesi kesilir.

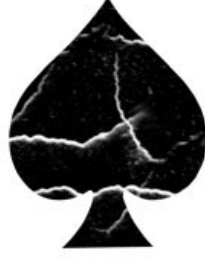
Şovu izlerken odadan sesler geliyordu. Nefesinin hızlandığı, bacağıma elimi koyduğumda vücudunun gerildiği duyuluyordu. Ateşlenip rahatsız oldu, ayrıca korktu. Korku iyidir. O her zaman korkmayı severdi. Takip edilip zorla alınmayı.

Ama bundan daha fazlası da vardı. Onun en büyük korkusunun canlı canlı gömülmek olduğunu biliyorum. Hooke'un denizaltısının göremediği ve bir kutuya kilitlendiği gerçeği bu korkuyu su yüzüne çıkardı.

Onun gözlerinde bu korkuyu görmek istiyorum, ona istediğim her Şeyi yapabileceğimi bilerek. Eğer onu k  ını, amını ve ağzını dışarıda bırakarak bir kutuya kilitlemek istersem, bunu yapabilirim. Ve onu istediğim kadar orada tutabilirim.

Hepimiz o durumu ya adık. Haidyn, Kashton ve ben o cehennemini nasıl bir Şey olduğunu biliyoruz ve onun özgürlük için yalvaran çaresiz sesini duymak istiyorum.

ELLİ ÜÇ

ASHTYN

"Tuvalete gitmem lazım," diyorum, az önce oradayken gitmediğim için kendime lanet ediyorum.

Saint bana bakar ve kenara çekilir. Sessizce, gözetimsiz gidebileceğimi söylüyor. *Çok nazik.* Cep telefonum ve param yok. Kaçmamdan endişelenmiyorlar. Polisler göğsüme neden bir koşum takımı takılı olduğunu sorduklarında ne diyeceğim ki? *Evet, altımda giydiğim çivili sütyeni çıkarmam için takılmış.* Evet, beni hemen hapse atarlar.

"Çabuk dön," diyor ve benden uzaklaşıp Haidyn ile konuşmaya başlıyor. Kashton artık bizimle birlikte durmuyor, ama nereye gittiğini bilmiyorum.

Duvardan iterek, kalabalığın arasından geçip koridorda yürüyorum ve daha önce geçtiğimizi bildiğim tuvalete doğru yol alıyorum.

Köşeyi döndüğümde kendimi başka bir koridorun sonunda buluyorum. Karşı duvarda kadınlar ve erkekler tuvaletlerinin işaretleri var. Bir adam işaretlerin altında bana sırtını dönmüş duruyor. İki elini de başının iki yanındaki duvara dayamış ve aşağıya bakıyor.

Gözlerimi indirdiğimde, bir çift siyah, burnu açık yüksek topuklu ayakkabı görüyorum. O, onu görmemi engelliyor. Ama *onun* kim olduğunu çok iyi biliyorum.

Kashton. Parmak eklemlerindeki koyu renkli dövme, bembeyaz duvara çarpınca onu ele veriyor. Siyah düğmeli gömleğinin kolları sıyrılmış ve rahibe dövmesinin alt kısmını görebiliyorum. Geri adım atarak köşeye sıkıştırdığı kadına biraz yer açıyor ve kadın tuvalete girmek için harekete geçiyor, ama adam uzanıp kadının kolunu yakalıyor ve onu kadınlar tuvaletinin yanındaki duvara itiyor.

Onu bir kez daha iterek, yüzünü kadının boynunun sağ tarafına yaklaştırır. Artık ikisinin de profilini görebiliyorum ama kadının yüzünü hala göremiyorum.

Elini kadının bacağına indirir ve onu kaldırarak kendi kalçasına sarar, eli kadının tonlu ve bronzlaşmış uyluğunda kayar ve sonra elbisesinin içine kaybolur. Kadının yumuşak inlemesi durduğum yere kadar ulaşır.

Kadının elleri adamın saçlarında, kırmızı tırnakları adamın kafa derisini tırmalarken, adam kadının boynunu emiyor. Kadın nefesini tutarken sırtını duvardan kaldırıyor. Kalçaları

ona doğru itiyor. Onun onu parmakladığını anlamak zor değil ve ben kıskanç bir kaltakım.

Saint'e gördüğüm şeyin beni tahrik ettiğini söylemeye utandım. Ve denemek istediğimi söylemeye çok utandım. Saint'in beni asla yargılamayacağını biliyorum, ama asıl mesele, denersem, dayanamayacağım için durmak zorunda kalırsak ne olacağı. Zayıf hissetmekten nefret ediyorum.

Başını hareket ettirip dudaklarını boğazından diğer tarafa doğru kaydırıyor ve başı bana doğru düşüyor. Nefesim kesiliyor, ellerim ağzımı kapatmak için yukarı kalkıyor, gözleri açılıp benimkilere bakıyor.

O çılgık atarak onu kendinden uzaklaştırır. "Ne oluyor lan...?"

"Aman Tanrım," diye bağırarak onu keser ve bana doğru koşar.

Ayaklarım yere çakılı kalır, o ise kendini bana atar. Kollarını kaldırıp omuzlarımı sarar ve sıkar. Bu hareket, sivri uçların göğüslerime batmasına neden olur ve bunun getirdiği acı ve zevk nefesimi keser.

Fark etse de, bunu görmezden geliyor. Omuzlarımı tutup geri çekiliyor ama beni bırakmıyor. "Kızım. Neredeydin lan? Seni aradım. Mesaj attım. Hatta evine gidip sürgülü cam kapıyı kırdım. Komşular polisi çağırdı." Güzel gözlerini dramatik bir şekilde deviriyor. "Tutuklanmaktan kurtuldum ama senin için kayıp ihbarında bulundum. Tabii ki, oturma odasının zeminindeki kırık camlar davama yardımcı oldu. James orada değildi. Orospu çocuğu. Seni öldürdüğünü sandım. Tanrım..." Yüzünde geniş bir gülümseme yayılırken iç geçirir. Gözleri rahatlatanın gözyaşlarıyla dolar ve benimkiler de yanmaya başlar. Hiç kimse beni bu kadar önemsememişti. "Seni görmek çok güzel. New York'ta ne halt ediyorsun?"

Cevap veremiyorum, cümle kuramıyorum. O burada ne arıyor? Kashton'la öpüşüyor mu? Arkadaşım Lords'la nasıl bir bağlantısı var? Aklıma bir düşünce geliyor ve midemde mide bulandırıcı bir his oluşuyor. Onlara beni nerede bulabileceklerini söyledi mi? Hooke'a benden bahsetti mi? Kesinlikle hayır. Onların bağlantılı olduğunu bilmiyordum.

Hayır. Beni gördüğüne çok sevindi. Ve benim geçmişimi bilmiyordu. Ama Kash'in ona parmakladığını gördüm.

"Siktir, seni gördüğüme ne kadar sevindiğimi anlatamam." Beni tekrar kucaklamak için çekiyor. Kollarım yanımda kalıyor ve beni bir kez daha sıkıyor, sivri uçlar amımı kasılmaya zorluyor.

Omzunun üzerinden Kashton'ın hala duvara yaslanmış, kollarını göğsünde kavuşturmuş ve sert mavi gözlerini benimkilere dikmiş olduğunu görüyorum. Bana kızgın. Ne yaptım ben?

"Gitme zamanı."

Saint'in sesini arkamda duyunca kaskatı kesildim.

"Sen de kimsin lan?" Jasmine bağırır, çekilir ve elimi tutar. Beni Saint ve Haidyn'e dönmem için döndürür.

Saint bana uzanır, Jasmine ise kolunu omuzlarıma dolamıştır. "O seninle hiçbir yere gitmiyor."

Saint öne çıkar ve Kashton konuşur. "Jasmine..."

Ama biri bize katıldığında durur. Koyu mavi gözler benimkilerle buluşur. "Kardeşlerim." Adam onları selamlar. Sonra bana başını sallar. "Ashtyn."

"Onun adı Brittany, Bones. Tanrım, senin için çalışıyordu. Adını bilmen gerekirdi." Jasmine iç çeker, omzumu tutar ve beni ona doğru çevirir. Açıkta kalan kollarımı okşar ve sanki sorunu çözecekmiş gibi bana sıcak bir gülümseme atar. "Hadi seni eve götürelim."

"O bizimle eve gidiyor," diyor Saint.

Jasmine sırtını düzeltir ve ona sert bir bakış atar. "Onsuz buradan ayrılmıyorum," der.

Saint'in gözleri onun başının üzerinden Kashton'a kayar. Az önce bu koridorda parmakladığı kadına bakmasını sessizce emreder.

Gözlerim Bones'a kayar ve o da zaten bana bakmaktadır. Aklım olayları birleştirmeye başladıkça kalbim hızla çarpmaya başlar. "Beni tuzağa düşürdün." Sesimi bulmayı başarırım.

"Ne? Kim?" Jasmine sorar. Bones

iç çeker.

"Beni tuzağa düşürdün," diye tekrar ediyorum. Kings, Lords'u nasıl tanıyor? Neden şaşırdığımı bilmiyorum. Lords, göz önünde saklanan tek gizli topluluk değil. Ama eminim hepsi birbirleriyle iletişim halindedir. Birbirlerinin sırtını kaşımak gibi bir şey.

"Ne yaptın sen, Bones? Brittany neden bahsediyor?" Jasmine ona sertçe sorar.

"Onun adı Ashtyn." Kashton sonunda konuşur.

Ona döner. "Onu tanıyor musun?"

Bir kakhaha patlar. *Tanımak mı?* Jasmine'i her zaman sevmişimdir. Kashton'la yaptıklarımızı bilseydi, benden nefret eder miydi?

"Evet," diyor sıkı bir şekilde. "Ve Saint'in de söylediği gibi, o da gidiyor." Bizi.

"Hayır. Hayatta gitmeyecek," diye bağırır, Saint'i işaret ederek. "Kim olduğunu bilmiyorum kim olduğunu bilmiyorum..."

"Jasmine..." Kashton homurdanarak ona doğru adım attı. "Olay çıkarma."

Bu onu daha da sinirlendirir. Gözlerini kısarak ona bakar ve ona tokat atmak için elini kaldırır, ama o, havada elini yakalar ve onu geri çeker. Yüksek topuklu ayakkabısının kenarından düşer ve o, onu önüne çeker, bağlamak üzereyken elini ağzına kapatır ve onu kadınlar tuvaletine götürür. Arkalarında kapının kilitlendiği sesi koridoru doldurur.

Bones öne çıkmak ister, ama Haidyn onun önüne geçer. "Seni uyarmıştım..."

"Ona zarar vermeyecek." Saint, Bones cümlesini bitirmeden sözünü keser.

Kadınlar tuvaletinin kapısı arkamızda açılır ve ben dönüp, saçlarım yüzüme çarparak Kashton'ın tek başına çıktığını görürüm. Düğmeli gömleği yırtılmıştır ve yüzünde kanayan bir kesik vardır. Bize doğru gelir ve Haidyn Bones'tan geri çekilir.

"O seni bekliyor." Kashton, Bones'a homurdanır ve cam kapılardan dışarı fırlar.

"Sana küçük bir tavsiye vereyim," diyor Haidyn, Bones'a. "Lordların ne kadar ileri gidebileceğini hiç bilmiyorsun." Sonra kadınlar tuvaletinin kapısına bakıyor ve o da Kashton'ın peşinden gidiyor.

Saint kolumu tutar ve beni de kapıdan dışarı çeker. Limuzinimiz vale alanında beklemektedir. Saint arka kapıyı açar ve beni içeri iter. Haidyn çoktan gelmiştir, ama Kash yoktur.

"Nerede o?" Saint fark edince sorar.

"Taksiye bindi. Orada buluşuruz dedi," diye cevaplar Haidyn. Sanki yanlış bir şey yapmışım gibi sert bakışlarını bana diker.

Saint homurdanır. Havada rahatlıktan gerginliğe geçiş hissediyorum. İkisi de kızgın. Az önce ne gördüğümü bilmiyorum, ama görmemem gerektiğini biliyorum. Bu konuda benden ne yapmamı bekliyorlar? Kime söyleyeceğim ki?

En azından artık Bones'un beni ele veren kişi olduğunu biliyorum. Haftalardır beni nasıl bulduklarını düşünerek kafamı yoruyordum. Tabii ki cevap bir Kral'dı.

"Bu Jasmine için ne anlama geliyor?" diye soruyorum sessizliği bozarak.

"O ne olacak?" Haidyn umursamazca sorar.

Gözlerimi kaldırıp ona bakıyorum, o da cep telefonunda bir şeyler yazıyor. Sanırım Kashton'a. "Lordlardan bahsettin... Başı dertte mi?"

Haidyn burnunu çekiyor ama cevap vermiyor, ben de Saint'e bakıyorum. Cevap verirken zaten bana bakıyor. "Onun için endişelenme."

Keşke bir ara biri benim için endişelenseydi. O zaman belki işler farklı olurdu.

SAINT

Kashton'ın özel jetimize binmesini bir saat bekledik. Onu bırakmayı reddettim ve cep telefonu kapalıydı. Haidyn tüm zamanını arka odada geçirdi ve Kash sonunda uçağa bindiğinde tek kelime bile etmedi. Ashtyn de kimseye bir şey söylemediği için eve dönüş yolu çok uzun sürdü.

Bones'un bu geceki sergide olacağını düşünmemiştim. Hooke'u tanıyoruz ve o, New York'ta özel bir BDSM kulübü olan Kink'in sahibi. Yılda bir kez *sanat sergisi* düzenliyor. Bu, çoğu lord olan büyük müşterileri çekmek için bir yol. Kashton bize Jasmine'in orada olmayacağına söz verdi. Belli ki, onunla son konuşmasından sonra fikrini değiştirmiş.

Uçağımız indi ve Haidyn arabasına atlayıp gitti. Nereye gittiğini bize söyleme zahmetine girmedim.

Binaya girer girmez Kashton doğrudan odasına gider, ben de Ashtyn'i odasına kadar takip ederim. Kapıyı yüzüme çarpmaya çalışır ama ayağımla kapıyı durdurur ve onun arkasından içeri girerim. "Sessiz kalarak bana davranmana hoş bakmıyorum tatlım."

Durup bana döndü ve ben de ona yaklaştım. Ellerimle yüzünü kavradım ve ağır gözleri benimkilerle buluştu, göz bebekleri büyümüştü. Glass'ta onu becerdiğim geceki gibi. Kaşlarımı çatarak yüzüne baktım. "Bir şey mi aldın?" diye sordum.

Dudakları kıvrılır. "Belki."

"Ashtyn," diye homurdanırım. Elim yanaklarını kavrar ve aralık dudaklarından bir inilti kaçır. "Ne aldın lan?"

"Bilmiyorum," diyor, yanakları dişlerine yapışmış halde.

Onu bırakıp boynunu kavrarım. İnler. "Ne aldığını bilmediğini ne demek? Kim sana bir şey verdi?" " " " " diye sorarım. " " "She was never out of my sight. Even the

banyo... gösteriden fırlayıp çıkmıştı ve onu duvara yaslanmış buldum. Onu bulamadığımda neredeydi? "Ne oldu?" diye tekrar soruyorum. Bildiğini biliyorum. Hayatında yeterince uyuşturucu kullanmış, neye benzediğini bilir. "Burundan mı çektin, yuttun mu?" Her şey olabilir. Tozdan haplara, sıvıya kadar.

Oysa o sadece çenesini kaldırdı. Ağır gözleri odaklanmamış görünüyordu ve nefesi hızlanmıştı. Çok azgındı ve bu gece onu becerecektim ama şimdi olmazdı. Ona çok sert davranırdım. Kırılgan boynunu sıkar ve gözleri geriye dönene kadar bırakmazdım. Ama o bir şey almışsa bunun güvenli olmadığını ben de biliyorum.

Onu bırakıp parmak eklemlerimi boğazına doğru kaydurdım, dövmele tenime karşı yutkunmasını hissettim. "Arkanı dön."

O da öyle yapar ve ben de gömleğini ve çivili sütyenini tutmak için taktığım deri kayışı çözmek için uzanırım. Bu gece planlarım vardı ama değişti. Kayışı çıkarır ve gömleğinin altını tutup başının üzerinden kaldırırım. Sonra sütyenini çözer ve omuzlarından aşağı iterim.

Ağzını açtığında bir inilti çıkar ve ben gülümserim, onu tekrar bana dönük hale getiririm. "İyi geceler, tatlım."

"Beni cezalandırmayacak mısın?" diye sorar yumuşak bir sesle.

Çarşafları geri çekiyorum, sonra şortunu çıkarıp iç çamaşırını çıkarıyorum. Çıplak kaldığında yatağa giriyor ve ben de üstüne battaniyeyi çekiyorum. "Oh, cezalandırılacaksın Ash. Ama bunu hatırlamanı istiyorum." Ağır gözleri kapanıyor ve ben de yanına oturuyorum.

Onu bütün gece burada tek başına bırakmayacağım. İyi olduğundan emin olmak için yanında kalacağım. Yarın ise beni tanıdığına pişman edeceğim.

BALKONDA DURUYORUM, kahvemi yudumlarken yüksek ağaçların üzerinden güneşin doğuşunu izliyorum, o sırada onun inlemesini duyuyorum ve yatakta hareket etmeye başladığını fark ediyorum. Dönüp, açık kapıdan geçerek yatak odasına giriyorum. O dönüyor ve kendini ellerinin üzerine kaldırıyor. Saçları yüzünü kaplıyor ve "Siktir" diye inliyor.

"Zor bir gece mi geçirdin?" diye soruyorum, kahvemi bir yudum daha içerek.

O oturur ve bana dönerek ters ters bakar. Hâlâ kızgındır. İyi, kavgaya hazırım. Bazı şeyleri açıklığa kavuşturmanın zamanı geldi ve ben onun mantıklı davranana kadar beklemek istedim.

"Sana ne yapabileceğimi biliyor musun?" diye soruyorum.

Burun kıvrır, ağır gözlerini kapatır ve sonra açar. Sert güneş ışığı hassas gözlerini acıtıyor. "Yap şunu da bitsin."

"Bitirmek mi?" gülüyorum. "Tatlım, bu bir ömür boyu sürecektir bir ceza, şaplak değil."

Yorganı üzerinden atar ve yataktan sendeleyerek kalkar. Gözlerim çıplak vücuduna kayar. Kahretsin, şu anda ona karşı çok sertim. Onu geri getirdiğimden beri böyleyim.

Güzel mavi gözleri benimkilerle buluşur ve kollarını genişçe açar. "Neden buradayım ki, Saint?" Cevap vermiyorum. Vermem gerekmiyor. Basit cevap, onu burada istediğim için. O benim. Sessizliğime burun kıvrır. "Devam et... Ben ettim." Bunun üzerine banyoya doğru yürür.

Kahve fincanımı bırakıp saçlarını tutuyorum. Onu döndürüp banyo kapısının yanındaki duvara itiyorum ve kırılğan boynunu elimle kavıyorum. Burun delikleri genişliyor ve gözleri bana dikiliyor, ama yüzümü yüzüne yaklaştırdığımda bana karşı koymuyor. "Yemin ettik..."

"Sanki bunun bir önemi varmış gibi," diye tersler. "Sen ölü bir kadınla evlendin, Saint. Kimse benim varlığımı bilmiyordu." Sesi yükselir.

"Ben biliyordum," diye yüzüne bağıríyorum. "Sen benim karımsın..."

O, ensemdeki tüyleri diken diken eden sert bir kahkaha attı. Gerçekten umursamıyordu. "Bir lord aşk için evlenmez, Saint."

Boynunu bırakıp ondan uzaklaşıyorum, düşüncelerimi toparlamak için bir saniyeye ihtiyacım var. Beni vurup kaçmasının bir nedeni olduğunu düşünmüştüm. Acaba sadece benim ölmemi istediğı ve boşanmanın mümkün olmayacağını bildiğı için miydi? "Bu saçmalığa gerçekten inanıyor musun? Seni sevmediğime mi?"

Alt dudağı titriyor ve nefesi hızlanıyor. "Bunu kanıtladın..." Duvardan itiyor kendini. "Beni kurtarmanı istedim, ama sen reddettin."

Kaşlarımı çatıyorum. "Seni kurtarmak..." O gün sanki birkaç dakika önceymiş gibi hatırlayarak sözümü yarıda kesiyorum. İnsanlar başlarına gelen kötü şeyleri unutmaya eğilimli oldukları söylenir, ama onun beni terk ettiğı günü asla unutmayacağım. "Benden seni öldürmemi istedin," diyorum dişlerimi sıkarak. "Bu aşkın kanıtı değil."

"Ve sen bunu yapamadın." Duvardan iterek beni iter, ama ben kıpırdamam. "Ha? Hangimiz korkaktı?" Küçük elleri

göğsüme vuruyor. "Seni orospu çocuğu. Senden hiçbir şey istemedim. Sadece tek bir şey yapmanı istedim, ama sen bunu yapamadın."

"Seni öldürmeyecektim!" diye bağıyorum, kalbim onun beni ne kadar sinirlendirdiğiyle deli gibi atıyor.

Derin bir nefes alır, kendini kontrol etmeye çalışır ve güzel mavi gözleri gözyaşlarıyla dolar. "Senin için her şeyi yapardım, Saint. Her şeyi." İlk gözyaşı alt kirpiklerinden düşerek yanağına konar. "Seni kurtarmaya çalışıyordum, ama sen benim için aynısını yapmadın. Beni bırakmış olsaydın..." Sesi kırılır ve yutar.

Elimi uzatıp yüzünü avuçlarım, o çekilmeye çalışır ama ben iki elimle yüzünü tutup bana bakmasını sağlarım. "Beni kurtarmakla ne demek istiyorsun?"

Sulanan gözleri benimkileri arar ve fısıldar, "Önemli değil, Saint. Bitti. Sen kazandın."

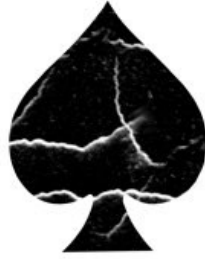
"Ashtyn..."

Benden kurtulur ve dönerek banyo kapısına doğru yürür. Kapıyı çarparak kapatır ve kilitlendiğini duyarım. Omzumla kapıya vurmak üzereyken, arkamda yatak odasının kapısı açılır. "Saint?"

"Ne?" diye bağırırım, dönüp Kashton'ı görürüm. "Teslimatımız var."

Nefesimi verip, ben gidip bir lordun göğsünden bir marka koparıırken onun sakinleşmesine izin vermeye karar verdim. Zavallı şanssız herif benim kötü ruh halime katlanmak zorunda kalacak.

ELLİ DÖRT

ASHTYN

Kapım çalınır ve kapı açılmadan önce otururum. Jessie içeri girer. "Ofiste sana ihtiyaç var."

Son bir haftadır odamdan çıkmıyorum. Pennsylvania'ya geri döndük ve arkadaşlarımı bir kez bile görmedim. Bu beni delirtiyor ve Saint'in bunun farkında olduğunu biliyorum. Ertesi sabahki kavgamız için beni cezalandırıyor. Ve dürüst olmak gerekirse, bundan nefret ediyorum. Ona gerçeği asla söylemeyeceğim çünkü bu hiçbir şeyi değiştirmeyecek. Her şey bitti ve bitti. Bana yalan söyledi. Neden ona bilgi vermem ki?

Yataktan kalkıp ofislerine doğru yürüdüm. İçeri girdiğimde Saint'i sırtını bana dönmüş, tavandan tabana pencerelerin önünde dururken gördüm. Kulağında cep telefonu vardı. "Ben öyle demedim lan!" diye bağırdı ve arkasını döndü. Gözleri benimkilerle buluştu ve beni olduğum yerde donduracak şekilde bakışları beni sertleştirdi. "Doğru anla, yoksa kafana kazırım." Telefonu kapatıp cep telefonunu cebine koyar. "Ne istiyorsun, Ashtyn?"

Adımı ne kadar soğuk bir şekilde söylediğini duyunca gergin bir şekilde yutkunuyorum. "Sen..." Boğazımı temizliyorum. "Beni görmek istemiştin."

"Hayır. Görmek istemedim." Koltuğuna çökerek beni başından savar. Kendi kendime başımı sallayıp ayrılmak için dönerim.

"İstemiştim."

Durup, masasından kalkan Kashton'a bakarım. Bana doğru yürüyerek, bir cep telefonu uzatır.

"Bu da ne lan?" Saint ters bir şekilde sorar.

"Bu bir telefon." Bana uzatır. "İçinde dört numara var. Üçümüzün numarası..."

"Dördüncü numara?" diye soruyorum yumuşak bir sesle.

"Jasmine'in."

Gözlerim fal taşı gibi açılır. "Ne...?"

"Kesinlikle hayır!" Saint bağırarak bize doğru gelir. Onu benden almak için uzanır, ben de geri çekilirim. "Ne yapıyorsun sen, Kash?" diye bağıırır.

"New York'ta onu duydun. Polisi arayıp ihbarda bulundu. Ashtyn'in iyi olduğunu bilmesi gerekiyor. Ve eğer öğrenirse, belki bu

burnunu sokmaması için yeterli olur." Son cümlede sesinin yumuşamasından, onu korumaya çalıştığını hissediyorum. Sadece kime karşı koruduğunu bilmiyorum. Ben ona asla zarar vermem. O, hep sahip olmak istediğim türden bir arkadaş.

Saint elini saçlarının arasından geçirir. "Peki," der ve bana sırtını dönerek masasına geri yürür.

Bir saniye bile ^{kaybetmeden}, yatağıma uzanmadan önce onun numarasını buldum.

Tırnaklarımı ısırırken telefon birkaç kez çalıyor. Cevap vermeyecek diye düşünürken, telefon susuyor.

"Alo?" diye sorar yumuşak bir sesle.

Kink'te uzun bir gece geçirdikten sonra muhtemelen yatmış olduğunu fark edince irkilirim. Otururum. "Jasmine. Seni bu kadar erken aradığım için çok üzgünüm. Düşünemedim..."

"Kimsiniz?" diye sorar esneyerek. "Ben Ashtyn... Brittany," diye düzeltirim.

"Aman Tanrım, kızım," diye nefes nefese, artık tamamen uyanmış bir şekilde sorar. "İyi misin?"

Neredesin? Seni almaya geliyorum," diye aceleyle söyler.

Gülümserim ve hafifçe gülerim. "İyiyim."

"Ama... yanındaki adam? Onu tanıyor musun? Neredeydin sen? Durmadan seni aradım ve mesaj attım."

"Evet," diye iç çekiyorum. "Bu karmaşık bir durum."

"Nasıl karmaşık? Polis çağırmam mı gerekiyor? Yoksa fareyi yakmak için evi ateşe vermem mi gerekiyor?"

Yumuşak bir kahkaha attım. "Sorun yok. Ben iyiyim. Söz veriyorum."

Onun tarafında tuhaf bir sessizlik var ve benim hakkımda ne düşündüğünü merak ediyorum. Kashton kadınlar tuvaletinde ona ne yaptı? Eminim Bones biz çıktıktan sonra oraya dalmıştır.

"Bunun Whitney'in kaybolmasıyla da bir ilgisi var mı?" diye sorarak sessizliği bozdu.

Yavaşça ayağa kalkarım. "Whitney'nin kaybolması ne demek?" Bu ismi çok uzun zamandır duymamıştım. O da Tyson Crawford'dan kaçıyordu. Zavallı şey, kaçabildiği için şanslı. Whitney Vegas'a kaçtı ve

kraliçe oldu. Ama onunla hiç konuşmadım. Aramızda mesafe tuttuk. Yakalanırsa benim de bulunacağımdan çok korkuyordum.

"Seni ve Kash'in yaptığı numarayı gördükten sonra, Whitney'i kontrol etmek için Titan'ı aradım. Senin evinin enkaz halini gördüğümünden beri ona ulaşmaya çalışıyordum, seni bulmama yardım etmesini umuyordum. Ama o da mesajlarıma ve aramalarıma cevap vermiyor."

"Titan ne dedi?" diye sordum, göğsüm sıkışarak. "O iyi mi?"

"Onun için endişelenmememi söyledi. Onun ait olduğu yerde olduğunu söyledi."

Onun sözleri midemi bulandırdı. "Aynen böyle mi dedi?" diye soruyorum.

"Evet. Bu konuda içimde iyi bir his uyandırmadı ve ona daha fazla soru sorduğumda beni başından savdı." Diye homurdanır. "Tipik erkek."

Nerede olabilir ki? Ve nerede olmalı?

"Nasılsın? Nasıl hissediyorsun? Kendine iyi bakıyor musun?"

Kendimi kontrol edemediğimi düşünürsek, bu çok tuhaf bir soru gibi geliyor. Ama ona "Evet" diyorum. Onu endişelendirmek istemiyorum. Benim için hiçbir şey yapamaz.

"Doğum kontrolü ne durumda? Hala kullanıyorsun, değil mi? Seni hamile bırakıp tuzağa düşürmelerini istemem."

"Tabii ki." Burun kıvırıyorum. "Tanrım, hayal edebiliyor musun...?" Sesi kesiliyor, duruyorum. "RİA var," diyorum, daha çok kendime değil, ona.

"Bu iyi."

Ama buraya geldiğimde nasıl uyandığımın hatırası aklıma geliyor. Çıplaktım, masaya bağlanmışım ve beni uyutmuşlardı. Saatlerce baygın kaldığımı hissettim, ama tek yaptıkları bana bir izleme cihazı takmaktı. Değil mi?

Ya... birine rahim içi cihazımı çıkarmışlarsa? Ya tüplerimi bağlamışlarsa? Rahim ameliyatı yapmışlarsa? Bunu bilebilir miyim? Hatırladığım kadarıyla, Carnage'da tüm kadınlar kısırlaştırılmak zorunda. Artık ona ait değilim. Ben burada bir tutsağım. Diğerleri gibi. Hayır... Saint bunu yapabilir mi? Onun öldüğünü sandığımda başka erkeklerle yattığım için bana kızmıştı. Bu yüzden başka bir erkeğin beni hamile bırakmasını imkansız hale getireceğini düşünebiliyorum.

Bu düşünce beni titretir. Saint bana doğum kontrol hapi vermedi. Bildiğim kadarıyla prezervatif de kullanmadı. Ayrıca ben uyanırken amımı sikmedi. Sadece ağzımı. O da

üçü arasında benimle birlikte olan tek kişi. Haidyn'in bana neden dokunmadığını biliyorum. Benden nefret ediyor.

Ama Kashton? Alt dudağımı ısırarak soruyorum, "Sen ve Kash'in nesi var?" Belki de bana dokunmamasının sebebi Jasmine'dir. Belki ona aşıktır ya da öyle bir şeydir. Bu düşünceye neredeyse gülüyordum. Lordlar asla bir kadını sevmezler.

"Onun hakkında konuşmak istemiyorum." Sorumu geçiştiriyor. "Kashton önemli değil. Önemli olan sensin, Brit..." Kendini durduruyor. "Ashtyn."

Ona ve Kashton hakkında daha fazla soru sormak istiyorum, ama cevap vermeyeceğini biliyorum. Bu yüzden ona "İyi olduğuma söz veriyorum" diyorum.

"Neredesin? Seni ziyarete geleceğim."

"Hayır. Hayır. Hayır. Yapma bunu," diye aceleyle söylüyorum. Lordlar ve Bones arasında ne konuşulduğunu bilmiyorum, ama gösteride ortalık kızıışmıştı ve ona sorun çıkarmak istemiyorum. Lordlar ve Bones'u siktir et, ama onu tehlikeye atmayacağım.

"Ashtyn, iyi bir kadın gibi konuşmuyorsun." Diye homurdanır.

"Ben... nerede olduğumu bilmiyorum." Ona yalan söylerim ve boğazım düğümlenir.

Uzun bir saniye sessiz kaldıktan sonra konuşmaya başladı. "Yeni numaranı kaydediyorum ve günde en az bir kez senden haber almazsam, seni bulmaya geleceğim. Anladın mı?"

Yüzümde bir gülümseme yayılır. "Anladım."

SAINT

Masamda otururken kapı açılır ve iç duvara çarpar. Kafamı kaldırıyorum, Kashton silahını kapar ve Haidyn ayağa fırlar.

"Ne oluyor, Ash?" diye bağırır Kash, silahını yanına bırakarak. "Bugün ölmek mi istiyorsun?"

"Whitney nerede?" diye sordu, Kashton'ı görmezden gelerek bana dik dik bakarak. "Ve ben geldiğimde bana ne yaptın? Takip cihazı dışında?"

Oda sessizliğe bürünür ve dişlerimi sıkarım. Kashton'a bakarım, o da elini saçlarının arasından geçirir ve uzun bir nefes verir. O lanet telefonu ona vermek, yapabileceği en kötü şeydi. Jasmine'i tanımıyorum ama her şeyi mahvedecek. Kashton, Jasmine onun numarasını engellediği için ona ulaşabilmek için bir yol arıyor.

New York'ta tuvalette ona ne yaptığını bilmiyorum, ama onu çok kızdırmaya yetecek bir şeydi.

"Whitney'i siktir et," diyor
Haidyn. "Haidyn!" diye
bağırıyorum.

Masasının arkasından çıkıp Ashtyn'in yanına yürüdü. Ashtyn omuzlarını dikleştirip ona dik dik baktı. "Seni ispiyonlayan Bones değildi. Whitney'di."

"Hayır." Başını sallar.

"O burada. Bodrumdaki bir hücrede. Kendin sor." diye devam eder.

"Haidyn!" diye bağırırım. Ne oluyor lan? Whitney ile konuşması, olmasını en son istediğim şeydir.

Bana döner. "Bırak görsün." Haidyn umursamazca omuz silker. "Whitney kendini kurtarmak için onu ele verdi." Ashtyn'e döner. "O da senin gibi bir korkak. İkinizin en iyi arkadaş olmanıza şaşmamalı." Bunun üzerine ofisten fırlayarak çıkar ve kapıyı arkasında çarpar.

Oda onun ağır nefes alıp verişiyile dolar ve gözleri benimkilerle buluştuğunda, gözlerinde dökülmemiş gözyaşları görürüm.

"Diğer soruma cevap vermedin." Çenesini kaldırarak, ağlamayacakmış gibi davranmaya çalışıyor.

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturup ona bakmaya devam ettim. Ben de cevap vermeyecektim. Ne isterse düşünsün.

İlk gözyaşı alt kirpiklerinden düşer, arkasını dönüp bana sırtını gösterir ve odadan koşarak çıkar.

"Siktir!" diye tıslarım.

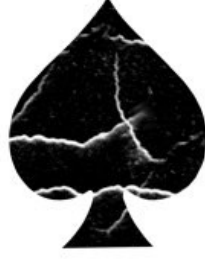
"Saint..."

Telefonumun çalması, Kashton'ın bana söylemek üzere olduğu şeyi keser. Zaten şu anda onunla konuşacak havada değilim. "Alo?" diye telefona bağırırım.

"Hey, beş dakika sonra orada olacağımızı haber vermek istedim," diyor Lord diğer uçta.

Kahretsin, bugün geleceklerini unutmuşum. "Tamam."

ELLİ BEŞ

ASHTYN

Koridorda koşarak Haidyn'in asansörü beklediğini görüyorum. "Onu görmek istiyorum."

O gülüyor. "Bana inanmıyor musun?"

Uzanıp gömleğini tutup çektim. O da dönüp bana doğru adım attı. "Dikkat et..."

"Onu görmek istiyorum." Onu kesiyorum.

"Hemen." Çenesini ovuşturuyor, sonra başını sallıyor. "Tamam."

Asansöre binip sessizce bodrum katına iniyoruz. Asansörden inip, onu uzun ve soğuk koridorda, kapıda asılı plastik şeritlerin arasından takip ediyorum. Beton kapıları olan birkaç hapishane hücresinin önünden geçiyoruz. İçeriye görebilmenin tek yolu, onlara yemek verdikleri küçük delikler. Su ve ekmek, aldıkları tek şey. En azından, ben buraya son geldiğimde onlara verilenler bunlardı.

Bir hücrenin önünde durur ve tuş takımına birkaç rakam yazar. Kilit açıldığında kapıyı iter ve bodrumda yankılanan yüksek sesli gıcırta beni irkiltir.

"Devam et." Haidyn eliyle işaret ediyor. "Ama sana bir şey söyleyeceğinden emin değilim."

Açık kapının önüne geçip içeri girmek istemiyorum. O kadar da bilgiye muhtaç değilim. Esmer bir kadın, benim bağlandığım gibi bir sedyede yatıyor. O da deli gömleği giymiş, beton tavana bakıyor.

Ayaklarım beni hücreye doğru ilerletiyor ve kalbim hızla atıyor. "Whitney?" diye sertçe soruyorum.

Başı yana doğru çevrilir, soğuk gözleri benimkilerle buluşur ve beni olduğum yerde durdurur. Yüzünün yan tarafında 666 damgası gördüğümde boğazımdaki düğümü yutarım. Benim vücudumdakinden daha büyüktür. Taze görünür, kırmızı ve tahriş olmuş.

O oturur, ben de bir adım geri çekilirim, bana saldıracağını düşünerek. "Ne... sana ne yaptılar?" diye sorarım yumuşak bir sesle. Benim yüzümden mi burada? Bunu ona ben mi yaptım? Ayrıldıktan sonra iletişim kurduğum tek kişi oydu. Kendimi çok yalnız hissediyordum. Depresyondaydım. Sadece birine ihtiyacım vardı...

Otel odamda yerde oturmuş, tavandan tabana pencereden dışarı bakıyorum. Yanımda bir şişe hap var, sağımda da başka bir şişe var ama o votka dolu. Onu geri atıyorum ve sadece bir kısmı ağzıma giriyor. Gerisi çıplak vücudumdan aşağı akıyor.

Kapının çarpması beni irkiltir. Az önce para için bir adamla yattım. Beni değersiz hissettiren bu değil. Onun Saint olmaması. Haidyn ve Kashton'ın beni kullandığını biliyorum, ama bu hiç yanlış gelmedi. Saint her zaman yanımdaydı.

Bu farklıydı. Yalnızdım.

Elimdeki kullan-at telefonu alıp ona bakıyorum. Kimse cevap verecek mi diye Saint'in numarasını defalarca aradım. Beni yiyip bitiren şey bilinmezlik. Onu öldürdüm mü? Hayatta mı kaldı? Eğer öyleyse, beni arıyor mu?

Fark etmez. Beni asla bulamaz. Artık hamile olmamamın bir önemi yok. Geri dönüp yaptıklarımı geri alamam. Suçlandığım şey...

Sırt üstü yatıp, titrek ellerimle telefonumu yüzüme doğru tutuyorum ve güvenebileceğimi bildiğim tek numarayı arıyorum. Bu bir kumar, ama bilmem gerekiyor...

"Alo?" diye cevaplar kadın ve ağır gözlerim kapanırken, yüzümden bir damla gözyaşı akar.

"Whit-ney...?"

Saint'in hayatta olup olmadığını ona sormaya hiç cesaret edemedim ve o da bu bilgiyi hiç vermedi. Bildiğim kadarıyla, o da bilmiyordu. Son sınıfta, bir Lord'a, Tyson Crawford'a verilmişti ve dünyadan kaçması gerektiğinde Las Vegas'a gelip Kraliçe olmuştu. Krallar, bilgilerimizin gizli kalmasını sağladılar. Bizi önemsediklerini söylemiyorum, ama hizmetleri için çok para ödeyen müşterilerini önemsiyorlar.

Ayağa fırlayıp bana doğru koşar. Hareketleri hızlı değildir ama beni hazırlıksız yakalar ve ben olduğum yerde donakalırım. Bana dokunmadan önce Haidyn önüme geçer ve uzanarak onun boynunu tutar. Onu yerden kaldırır, döndürür ve beton duvara çarpar.

Nefesim kesilir, ellerimi yüzüme götürürüm.

"Bunu konuşmuştuk, Whitney," diyor sakın bir sesle, kız ise yerde yatarken nefes nefese kalıyor. "Şimdi... ne diyorsun?" Onun kirli ve keçeleşmiş saçlarını yakalıyor, onu dizlerinin üzerine çekip bana bakmaya zorluyor.

Geniş gözlerim onun gözlerine bakarken, sonra onun çökmüş gözlerine düşüyor. "Siktiğimin orospusu!" diye alaycı bir şekilde söylüyor.

"Whitney, ben asla öyle demek istemedim..."

"Luke seni öldürmeliydi!" diye bağırır, onun kollarında çırpınarak.

Luke da kim lan?

"Tıpkı kardeşim gibi. İkinizi de öldürmesine izin vermeliydim!" Tiz sesi kulaklarımı acıtıyor ve ellerimi başımın yanlarına koyuyorum, gözlerim yaşlarla doluyor.

Carnage'ın sana yaptığı budur. Seni delirtir.

SAINT

Koridordan ^{koşarak} Whitney'in odasına giriyorum, Haidyn Whitney'i saçından tutup yerden kaldırırken Ashtyn'i önümden itiyorum. Onu sedyeye yatırıyor ve ben de onu deli gömleği içinde bırakarak bağlamasına yardım ediyorum.

Elinden geldiğince çığlık atıyor ve debeleniyor, ama güçsüz.

Onu sıkıca bağladıktan sonra Ashtyn'e dönüyorum. İşte bu yüzden onun buraya gelmesini istemedim. Bundan iyi bir şey çıkmazdı. Whitney'den ne sorması gerekirdi ki ona gerçeği söylesin? Whitney onun tarafında değil. Hiçbir zaman olmadı ve olmayacak da.

Ashtyn koridora geri adım atıyor ve geniş gözleri benimkilerle buluşuyor. Ben hiçbir şey söylemiyorum, o da dönüp asansöre doğru koşuyor. Onun peşinden gidiyorum ama onu koridorda dururken görünce kapının hemen dışında duruyorum. Tyson Crawford ve karısı onun önünde duruyorlar.

Whitney arkamda çığlık atarak soğuk ortamı doldururken, Tyson uzanıp hamile karısını arkasına iterek Ashtyn'in onu görmesini engelliyor.

Haidyn'in yanıma geldiğini görüyorum ve Ashtyn titrek bir nefes alıyor. "Fırsatın varken beni öldürmeliydin," diye Tyson'a fısıldıyor.

Tyson onun bakışlarını karşılıyor ve konuşmak için ağzını açıyor, ama Lake öne çıkıyor. "Sorularınıza cevap verebilirim."

"Hayır," Tyson karısına sertçe cevap verir.

Tyson'ı görmezden gelerek Ashtyn'e gülümser. "Herkes hayatıyla ilgili gerçeği bilmeye hak eder." Lake Tyson'dan uzaklaşmak ister, ama Tyson elini tutarak onu geri çeker. Bir an durup, Tyson'ın önüne geçer ve dudaklarından öper, sonra kolunu çekip asansöre doğru yürür. Ashtyn'in onu takip etmesine izin veririm.

Dürüst olmak gerekirse, Lake şimdilik Ashtyn'i sakinleştirebilecek kadarını biliyor. Hâlâ bilmesine gerek olmayan çok şey var. Bu ona hiçbir fayda sağlamaz, sadece zarar verir.

"Sence bu iyi bir fikir mi?" Tyson, kızlar asansöre binip güvenli olan üst kata çıkınca ellerini kot pantolonunun ceplerine sokarak bana sorar.

Omuz silkiyorum. "Whitney'den daha kötü olamaz."

Bize doğru yürür ve üçümüz de Whitney'in hücreğine gireriz. "Sana bir şey verdi mi?"

"Hayır," diye cevaplar Haidyn. "Onu üç gündür ceketin içinde tutuyoruz ama hiçbir şey çıkmadı. Hiçbir bilgi vermeyeceğini düşünüyorum."

"Ty-son," diye boğuk bir sesle söyler, kelepçeleri çekerek ona bakar. "Lütfen..."

O, bize dönerek sırtını ona çevirir. "Peki ya Luke?"

Kafamı sallıyorum. "Ashtyn ve Adam'ın annesini ihbar ettiğini söyledi, ama ondan elde edebildiğimiz tek bilgi bu." Zaten onun söylediklerine hiç güvenmiyorum.

"Peki ya cep telefonu?" diye devam etti.

Getirildiğinde iki telefonu vardı. Biri parçalanmıştı, ikincisini ise Ashtyn hakkında bilgi bulmak için sakladık. "Hiçbir şey," diyorum bir kez daha. Ashtyn ile arasında hiçbir mesaj bile yoktu. Sadece bir numara vardı.

Telefon deyince aklıma Jenks geliyor. Ona incelemesi için verdiğim cep telefonu ile ilgili bir haber almadım. Onu aramam lazım.

İKİ SAAT SONRA, Tyson ve Lake gittikten sonra ofisimde otururken kapım açılır ve başka bir ziyaretçi odaya girer.

"Selam dostum. Gavin bizi çağırdı mı?" Sin, hamile karısını koluna takarak içeri girerken sorar.

Masamdan kalkıyorum. "Evet, bana mesaj attı," diyorum, ona başımı sallayarak. "Her an burada olabilir." Devin, Carnage'daki doktorumuz. Ama Sin'in kayınvalidesini kabul ettiğimizde, onunla bir anlaşma yaptım. Kadın hamile ve doğum yaptıktan sonra bebeği alacaklar. Ona Gavin'i, Lordların doktorunu getirebileceğine söz verdim. Bu basit bir jestti, ama onu rahatlattı ve uzun vadede benim istediğimi elde etmemi sağladı.

Kapı bir kez daha açılır ve Gavin'in gelmesini beklerim, ama gelmez. Gelen karımdır. "Ashtyn, bize bir saniye izin verir misin?" derim, boğazımı temizleyerek. Onu görmezden geldim, bana sürünerek gelip af dilemesini umuyordum. Ne için? Bilmiyorum. Sadece bana ihtiyaç duymasını istiyorum, ama gerçeği biliyorum. Artık duymuyor. Artık duymuyor. Artık özgürlüğün ne demek olduğunu biliyor ve burada sadece bir tutsak.

Sin'in karısı onun elini bırakıp bana dönüyor ve ne olacağını bildiğim için kalbim hızla atmaya başlıyor. "Ashtyn?" Elli nefesini tutuyor. "Aman Tanrım, çok uzun zaman oldu."

Ashtyn, tanıdık bir yüz gördüğü için heyecanlanarak, ağartılmış sarısına parlak bir gülümsemeye karşılık verir. "Evet, öyle. Nasılsın?" Kollarını açar ve hamile kadını kucaklar. "Harika görünüyorsun. Tebrikler..." Konuşmaya başlarlar ve ben Sin'e bakarım.

Orada durmuş, ikisi arasında bakışlarını gezdiriyor ve kafasını kaşıyor. "Karımı tanıyor musun...?" diye soruyor, görünüşü kadar kafası da karışık gibi. Ashtyn cevap vermezken, Elli'ye bakıyor. "Onu tanıyor musun?"

Elli ona sıcak bir gülümsemeye cevap verir. "Evet." Gülerek masamı gösterir. "Bir süre önce Saint'in masasında senin ve Spade kardeşlerin fotoğrafını gördüm ve senin olduğunu düşündüm."

Sin bana bakıyor, ben de ona bakıyorum. "Nasıl...?" Kadınlara dönüyor. "Siz ikiniz nasıl tanışıyorsunuz?" Kızlar arasında yaklaşık dört yaş fark var, yani Barrington'a aynı anda gitmiş olamazlar.

"Laura, Elli'nin annesi, annemin terapistiydi," diye cevaplar Ashtyn, bu gerçeği itiraf etmekten pek de hoşnut değilmiş gibi. Sonra dikkatini tekrar karısına çevirir.

Sin tamamen bana dönüyor ve yüzünün gerildiğini görüyorum. "İzninizle, bayanlar." Onları geçip koridora çıkıyorum, onunla baş başa kalmam gerektiğini biliyorum.

Kapı arkamızdan kapanır kapanmaz bana döner. "Ne oluyor, Saint?" diye bağırır Sin.

"Düşündüğün gibi değil..."

"Yani karımın annesini benimle takas etmesini umarak bana tuzak kurmadın mı?" diye bağırır.

Tam olarak öyle değil, diye iç geçiriyorum. "Ashtyn'in babasının onu getirip Laura'yı sana geri kazanmak için teklif edeceğini bilmiyordum," diye homurdanıyorum. Sin bizimle bir anlaşma yaptı. Elli'nin babasını Carnage'dan kurtarmak için kendini bize teslim etti. Elli'nin kim olduğunu biliyor muydum? Evet. Annesinin bizim çatımızın altında olmasını istiyor muydum? Kesinlikle! O kadından nefret ediyordum. Ashtyn'i daha önce incitmişti ve ondan kurtulmak istiyordu. Hala Ashtyn'in Carnage'dan kaçmasına yardım edenin o olduğunu düşünüyorum. O bilgiyi ondan işkenceyle alacaktım, ama o kaltak hamile çıktı ve o bebeği doğurana kadar ona dokunmayacağım.

Bana inanmayarak sertçe güldü. "Siktir git, Saint." Sin ofis kapısını açmaya gitti, ben de kolunu tutup onu durdurdum.

"Sen karın için her şeyi yapmaya hazırdın. Ben de karım için aynısını yapacağım," diyorum ona.

Kapıyı açıp ofise girer. "Elli, Gavin her an gelebilir. Gidelim."

"Evet." Ona başını sallar ve sonra Ashtyn'e tekrar sarılır. "Seni ararım. Birlikte takılırız," der Elli karıma ve sanki ona hiç arkadaş edinmesine izin vermeyecekmişim gibi yüzü düşer. Laura doğum yaptıktan sonra Sin, Elli'yi bir daha buraya getirmeyecektir.

Onu suçlamıyorum, ama yaptığımdan pişman değilim. Sin, karısı için kendini feda etti ve ben buna saygı duyuyorum.

Elli'nin elini tutar ve onu ofisten çıkarır, beni Ashtyn'le baş başa bırakır. Bir hafta önceki kavgamızdan beri konuşmadık. Onu ve onu kaçındım.

Sessizce duruyoruz ve o dudaklarını yalıyor. "Elli bana annesini görmeye geldiklerini söyledi." Gözleri benimkilere bakıyor. "Laura neden Carnage'da?"

"Çünkü olması gereken yer burası," diye cevaplıyorum.

"Yani... o bir mahkum mu?"

Hiçbir şey

söylemiyorum.

"Onu görebilir

miyim?"

"Hayır," diye homurdanıyorum. "Ondan uzak dur." Zaten şu anda onu tecrit ettik. O sürtüğün bebeği doğurması için 24 saat bakım gerekiyor.

O ve Elli'nin kendi çocukları olarak yetiştirecekleri bebeğin doğumu i ç i n gerekli.

"Saint..."

"Siktir git, Ashtyn!" diye bağıyorum, sinirlenerek.

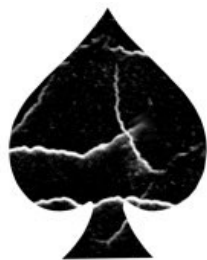
Ben konuşurken, öfkeyle dönüp gitmek için arkasını döner. "Yarın gidiyorum ve iki gün yokum."

Eli kapı kolunda durur.

"Haidyn seninle kalacak," diyorum, ona bir bakıcı olacağını ve böylece aklına çılgınca fikirler gelmeyeceğini bilmesini istiyorum.

Vücudu kaskatı kesildi, sonra kapıyı açıp fırtına gibi dışarı çıktı.

ELLĬ ALTI

ASHTYN

Bir üvey kardeşim var. Bu yeni bilgi beni şaşırtmadı. Beni şaşırtan şey, onun Whitney ve Laikyn ile bağlantılı olması. Dün o ve Tyson geldiğinde onunla bir saat geçirdim.

Bana pek fazla bilgi vermedi, ama bildiklerini anlatmaya istekliydi ve bu, Saint ve diğerlerinin yaptıklarından daha fazlasıydı.

Kayıp kızları hatırlayıp hatırlamadığımı sordu. Evet dediğimde, Luke ve annemin bu olayla ilgisi olduğunu ve erkeklerin annemin bu yüzden öldürüldüğünü düşündüklerini söyledi. Mantıklı geliyor. Kardeşim kendisine komplo kurulduğunu söyledi. Belki de Luke suçu Adam'a atmaya çalışıyordu. Ama bu başka bir soruyu akla getiriyor: Whitney bu olaya nasıl karışmıştı? Onunla çok zaman geçirdim ama hiçbir şey fark etmedim. Ama fark edebilir miydim ki? Hayatımda Whitney'den hala sakladığım çok şey oldu.

Sonra Laura ve Whitney'in ikisinin de Carnage'da olduğunu öğrendim. Bunca zaman benim hemen altımda çalışıyorlardı ve ben hiç farkında değildim. Laura'dan nefret ediyordum, ama bu onun orada olmayı hak ettiği anlamına gelmez. Bana yaptığı ve söylediği şeylere katılıyor muydum? Hayır. Ama Lordları tanıyorum, belki de onu kontrol ediyorlardı? Belki de Spade babaları onu bana seanslar yaptırmaya zorladı? Ve o, başka kimsenin bilmediği şeyler biliyordu... O olmasaydı, hayatım çok farklı olurdu ve bunun daha iyi olacağından emin değilim. Burada kalıp Saint'e hamile olduğumu ve çocuğun ondan olmadığını söyleseydim, ben ve bebeğim hiç şansımız olmazdı. Tek istediğim

—çocuğuma daha iyi bir hayat şansı vermek. Onda bile başarısız oldum.

Gerçek şu ki, artık ne düşüneceğimi bilmiyorum. Bu noktada, neyin doğru neyin yanlış olduğunu bilmiyorum.

Annem dışında aileme ne olduğunu bilmiyorum. Bildiğim kadarıyla Adam da bodrumda. Kendi kardeşlerine bunu yaparlar mı? Evet. Hiç şüphem yok. Yemininize sadık kalmazsanız, cezalandırılırsınız. Bu kadar basit.

Elli'yi görmek harikaydı. Onunla hiç yakın değildim, ama annem beni Laura'nın seanslarına sürüklediğinde onu gördüğümü hatırlıyorum.

Muayenehanesi evindeydi ve annem Laura ile baş başa kalmak istediğinde onu sık sık koridorda otururken görürdüm.

Annem, onun kötü bir etkisi olduğu için ondan uzak durmamı söyledi. Neden böyle düşündüğünü bilmiyorum ama hiç takılmadık. Benden dört yaş küçüktü.

Yatak odamda yerde oturmuş, yüksek sesle tik tak eden lanet saati izliyorum. Dün Saint'in ofisinde öfkeyle çıkıp gittiğimden beri buradayım. Zihnimi boşaltıp bundan sonra ne yapacağımı düşünmeye çalışıyorum, ama cevabı biliyorum. Hiçbir şey.

Yemin ettik, ben isteyerek onun karısı oldum, ama burada onun tutsağı olarak çürüyeceğim. Bana yüzüğümü bile geri vermedi. Glass'ta ortaya çıktığında yüzüğü taktığımı gördüğünü biliyorum. O gece duşa girmeden önce yüzüğü çıkardım. New York'tan sonra kavga ettiğimizde bana yalan söyledi. Umursamıyor. O bir lord; seni özel ya da nefret edilen hissettirmek için ne söyleyeceğini ve ne zaman söyleyeceğini öğrenmiş. Ve onun da dediği gibi, ben kolayca manipüle edilebilirim.

Hiçbir şey değişmedi. Ve asla da değişmeyecek. O benden bir şeyler saklayacak, ben de ona aynısını yapacağım. Bazen gerçeklerin bir önemi olmaz.

Saatın saniyeleri çok yavaş ilerliyor, sesi o kadar yüksek ki her hareketinde irkiliyorum.

Tik, tik, tik, sonu görünmeyen bir işkence olduğunu sürekli hatırlatıyor. Sevgisiz bir evlilikteyim, görmezden geliniyorum, kullanılıyorum... bizim dünyamızda tipik bir evlilik.

Sen özel biri değilsin. Annem bana böyle demişti. Onun haklı olmasından her şeyden çok nefret ediyorum.

En azından buraya ilk geldiğimde, benimle sevişti. Kulağa aptalca gelse de, bu beni işe yarar hissettirdi. Şimdi beni görmezden geliyor. Bu benim cezam.

Tik, tik, tik. Saat benimle alay ediyor ve sulu gözlerimle ona bakıyorum. *Tik, tik, tik.* Saniye saniye, ben burada bir odada oturuyorum ve o koridorun sonunda. İçine bile girmedim. Bodrumda kilitli olsam da olurdu. En azından o zaman nereye ait olduğumu bilirdim.

Tik, tik, tik. Ayağa kalkıyorum, balkona açılan çift kapının yanındaki yuvarlak masanın yanındaki sandalyeyi alıp lanet olası duvara fırlatıyorum. Saatin üzerine çarpıyor ve yere düşmeden önce onu parçalıyor.

Ağır ağır nefes alıyorum, kırık camlara bakıyorum ve o saatin ben olduğumu fark ediyorum. Kırık. Artık iyi bir kız olmaya çalışmayı bırakmanın zamanı geldi. O kararını verdi, ben de aynısını yaptım. Ama beni geri getirmesi

dört yıl önceki kararımı sorgulamama neden oldu. Ona geri dönmeliyim. Onu ve bu hayatı siktir et. Daha iyiye gitmeyecek.

Ben hep bir kukla oldum. Onun için, annem için, Lordlar için. Biz sadece kullanılmak için varız. Seks sana bir şeyler hissettirir. Annemin bana söylediği bir başka söz. Saint'ten ayrıldıktan sonra, bunun bir yalan olduğunu söyledim kendime, çünkü birlikte olduğum diğer erkekler bana Saint'in hissettirdiklerini hiç hissettirmediler. Yine haklıydı.

İç çekerek, parçalanmış saatten uzaklaşıp banyoya doğru yürüyorum. Banyo yapmam lazım, sonra da kafayı bulacak bir şey bulacağım. Ya da sarhoş olacak bir şey. Bir şeye ihtiyacım var ve Saint'in öğrenip öğrenmemesi umurumda değil.

Balkonda durup karanlık geceye bakıyorum. Işık varken ne kadar uzağı görebildiğin şaşırtıcı, ama karanlıkta bakacak bir yer yok. Beni olduğum gibi seven ve benden çocuk sahibi olmak isteyen bir adamla bir hayat kuracağımı düşünmüş olmam gerçekten aptalca. Buraya saklandığım andan itibaren hayatımın asla eskisi gibi olmayacağını biliyordum ve farklı olacağını düşünmekle aptallık ettim. Daha iyi olacağını.

Hayatta hepimiz aynı şanslara sahip değiliz. Daha iyi bir hayatımız olduğu şeklinde yetiştirildim, ama bu saçmalıktı.

Kapımın açıldığını duyuyorum, ama dönüp kim olduğunu görmek için zahmet bile etmiyorum. Gerek yok. Sadece bir kişi olabilir ve o da şu anda görmek istediğim son kişi.

Sessizce balkona çıkıp yanıma geldi. Kollarını korkuluğa dayadı ve eğilerek ormanı seyretti.

"Ne istiyorsun, Haidyn?" diye soruyorum sertçe. Döndüğümünden beri benden kaçmaktan başka bir şey yapmadı. Nedenini biliyorum ve anlıyorum, ama neden şimdi numara yapıyorsun?

"Seni yemeğe çıkarmak istiyorum." Burun kıvırıyorum.

"Ciddiyim, Ashtyn."

Sesindeki samimiyet beni ona dönmeye zorluyor ve o da aynı şeyi yapıyor, bana doğru dönüyor. Koyu mavi gözlerine bakıyorum ve o elini uzatıyor, parmak eklemleriyle gözyaşlarıyla ıslanmış yüzümdeki saçları çekiyor. Hiçbir şey

Hiçbir şey söylemiyor ve o öne eğilip alnımı nazikçe öptüğünde nefesimi tutuyorum.

"Hazırlan. Otuz dakika sonra gidiyoruz." Bunun üzerine, bana tartışma şansı vermeden dönüp odamdan çıktı.

Belki de Saint beni bu nedenle geride bıraktı. Haidyn ile vakit geçirmek için. Saint, kardeşi ile olan geçmişim hakkındaki gerçeği bilseydi, bu yapacağı son şey olurdu.

Saçlarım banyodan çıktığım için hala ıslak, bu yüzden çabucak kurutup at kuyruğu yapmaya karar veriyorum. İşimi bitirince fondöten, allık, maskara ve dudak parlaticısı sürüp makyajımı tamamlıyorum. Giyindikten sonra dolabımdan çıkarken, saat tam sekiz buçukta kapım açılıyor.

Haidyn içeri girer ve durur. Elini siyah pantolonunun ceplerine sokar, gözleri topuklarıma düşer ve çıplak bacaklarımin üzerinde gezer. Yavaşça gözleri benimkilere doğru yükselir ve ben terli ellerimi gergin bir şekilde uyluklarımin üzerinde ovuştururum.

"Hazır mısın?" diye sordu.

Kafamı sallayıp komodine dönüyorum. Cep telefonumu almaya gidiyorum ama duruyorum. Neden ihtiyacım olsun ki? Saint beni aramayacak ve Jasmine ile günlük görüşmemi zaten yaptım. Bu yüzden dönüp kapıya doğru yürüyorum, o da peşimden geliyor.

Koridordan geçip asansöre doğru ilerliyoruz. Sessizce birinci kata iniyoruz. Ön kapıdan çıkarken Jessie'nin yanından geçiyoruz ve Saint, Haidyn ile konuşmak için duruyor, ama çok sessiz konuşuyorlar, ne dediklerini duyamıyorum.

Haidyn kapıyı benim için açık tutar ve ben de verandaya çıkarken ona sessizce teşekkür ederim. Siyah bir Escalade SUV, ön bahçedeki dairesel yolun kenarında park edilmiştir. Bir adam arka koltuk kapısında durur ve kapıyı benim için açar. İkimiz de arabaya binerken ona teşekkür ederiz.

Her iki tarafta da merkeze bakan kaptan koltuğu tarzı koltuklar var. Sırtımı sürücüyeye dönerek koltuğa oturuyorum. Haidyn karşımda oturuyor.

Araba hareket etmeye başlar ve Haidyn ceketinin cebinden cep telefonunu çıkararak birine mesaj atar. İlk aklıma gelen, Saint'in mesajı olduğu. Ona ne kadar kötü görüldüğümü anlatıyor. Ya da Saint beni terk ettiğinden beri ne kadar somurtkan olduğumu.

Derin bir nefes alıp sinirlerimi yatıştırmaya çalışıyorum. "Neden buradayız?" diye sessizliği bozuyorum.

Telefonundan bana bakar. Parmakları tuşların üzerinde durur. "Babalarımız yüzünden..."

"Hayatımızı kastetmiyorum." Onu kesiyorum. "Burada. Şu anda." Lords'lardan bahsetmediğimi biliyor. "Neden yemeğe gidiyoruz, Haidyn? Döndüğümünden beri benden kaçıyorsun. Neden birdenbire ilgilenmeye başladın?" Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum.

Gözleri benimkilere kilitlenir ve ben koltuğumda kıpırdanırım. Spade kardeşler, giyinik olsanız bile sizi çıplak hissettirmeyi başarırlar. Gözlerini telefonuna indirir ve mesajlaşmaya devam eder. Birkaç saniye sonra, cep telefonunu cebine koyar ve bana bakar. "Senin için daha iyi bir hayat istedim."

Midem düğümlenir. Annem gibi konuşuyorlar. "Ben... neden bahsettiğini bilmiyorum." Gözlerimi devirip, sözleri beni rahatsız etmiyormuş gibi davranırım.

"Seni her zaman sevdim, Ashtyn."

Kalbim hızla atmaya başlar.

"Haidyn..."

"Kız kardeş sevgisi gibi değil, çünkü bu iğrenç olurdu. Seni becerdiğimi düşünürsek." Gözleri bacaklarımın üzerine düşer ve ben deri koltukta yer değiştiririm. "Ayrıca, hayatımın geri kalanını seninle geçirmek isteyecek kadar da değil." Kaşlarımı çatırım ve o gülümser. "Romantik, değil mi? Sen benim seçtiğim kişi olacaktın."

"Hayır..."

"Öyleydi." Beni keser. "Baban benim babamla bir toplantı yaptı. Onları geleceğimizi tartışırken yakaladım. Yapmayacağımı söyledim. O zamanlar Saint'in sana takıntılı olduğunu biliyordum. Seni sürekli izliyordu ve sen etrafta yokken, tek konuşmak istediği şey sendin. Yaptığın her hareketi biliyordu, bu yüzden hepimiz de biliyorduk. Onunla, bir noktada sana gelmeyen bir konuşma yapamazdın."

Koltuğumun kenarına doğru kayıyorum.

"Babam benim ne istediğimi umursamıyordu." O gülüyor. "Sürpriz. Sen benim olacaktın. Başka seçeneğim olmadığını düşünüyordum. Ama bir gün, bir telefon konuşmasına kulak misafiri oldum. Saint çoktan babanla görüşmüştü ve senin Saint'e verileceğine karar verilmişti."

"Babamın önerdiği anlaşma neydi?" diye soruyorum.

"Ne önemi var?" Kendi sorusuna cevap vererek başını sallar. "Artık önemi yok."

"Tabii ki önemli," diye terslerim.

"Ne? Saint'i terk mi edeceksin?" Kendi sorusuna gülüyor. "Bunu bir kez denedin zaten." Bu sefer gözleri göğsüme düşüyor ve ben

derin bir nefes alıyorum. "Küçük bir tavsiye. Bunu tekrar denemeyi planlıyorsan, onu öldürdüğünden emin ol. Aksi takdirde, asla kurtulamazsın."

Koltuğuma yaslanıp iç çekerim. Pencereden dışarıya bakarak, sayamayacağım kadar hızlı geçen ağaçları izlerim.

"O gece yaptığım şeyi neden yaptığımı sanıyorsun?" diye tekrar konuşur. Ona bakarım, sonra bakışlarım ellerime düşer.

"Hiç düşünmedin mi?"

Neden böyle davrandığımı mı? Hayır. Ben, Tanrı'yı sorgulamamayı öğrendim. Bunun bir mantığı ya da sebebi yok. Öyle işte. "Sadece düşündüm ki..."

Şoför sözümü kesti. "Efendim?"

"Evet?" diye sorar, omzumun üzerinden bakarak.

"Misafirlerimiz var. İki siyah SUV ve bir siyah kargo minibüsü."

Haidyn arka camdan bakmak için dönüyor. "Siktir," diye tıslıyor. "Buraya gel ve emniyet kemerini tak," diye bağırıyor bana.

Onun yanına geçip kemerimi takmak için acele ediyorum, kalbim aniden hızla atmaya başlıyor. "Kim olduklarını biliyor musun?" diye soruyorum aceleyle.

"Hayır." Dizlerinin üzerine çöküp, oturduğum koltuğun altında gibi görünen bir çekmeceyi açar. İçinde birkaç silah vardır ve birini çıkarır. Yuwayı ve şarjörü kontrol ettikten sonra koltuğuna geri döner. "Onları atlat," der şoföre, ceketini çıkarırken.

"Peki, efendim," der şoför ve gaza basar.

Emniyet kemerim göğsümü sıkıca sarar.

"Ash..."

Arkadan bir darbe alırız ve öne doğru savruluruz. Emniyet kemeri boynuma o kadar yüksek oturur ki beni boğar.

"Onları siktir et dedim!" Haidyn adama bağırır.

"Deniyorum efendim..."

Tekrar çarpılırız ve Haidyn kolunu göğsüme atarak beni tutar, sanki emniyet kemerim işini yapmayacakmış gibi.

"İşte." Haidyn arka koltuğa eğildi. Sonra emniyet kemerimi çıkarıp başımın üzerine bir şey koydu. "Bu ne?" diye sordum, ellerim titriyordu.

"Kurşun geçirmez yelek." Velcro'yu göğsüm ve karnımın üzerine o kadar sıkı çekiyor ki, nefes almakta zorlanıyorum.

"Seninki nerede?" diye soruyorum, o koltuğuna oturduğunda, ama beni görmezden geliyor. "Haidyn?" Elini tutuyorum, tırnaklarımı dövmeli koluna geçiriyorum. Benim

Geniş gözleri onun gözleriyle buluşur ve o benim hissettiğimden çok daha sakın görünür. "Sana..." "Ben iyiyim, kızım. Kemerini tak," der ve bize bakan diğer koltuklara doğru ilerler. SUV'nin önüne eğilir ve şoförle sessizce konuşur. Bir elinde silahı tutarken, diğer eliyle yolun bir kısmını göstererek talimatlar verir.

Geniş gözlerimle etrafa bakınıp neler olduğunu anlamaya çalışıyorum, ama SUV'ler ve kargo kamyonu gitmiş. Etrafımızda sadece karanlık gece var. Titrek bir nefes verip koltuğuma oturuyorum. Terli ellerimi çıplak uyluklarımın üzerinde gezdiriyorum. Ayaklarım yukarı aşağı zıplıyor ve şimdi Saint'i arayabilmek için cep telefonumu yanımda getirseydim diyorum. Cevap vermeyeceğini bilsem de, belki kendimi daha iyi hissederdim.

Haidyn omzunun üzerinden bana bakar. "Kemerini tak!" Gözleri bana dik dik bakar.

"Sorun yok. Onlar..." Metalin çıtırtısı sözlerimi keser. Vücudum öne doğru savrulur ve sanki bir tuğla duvara çarpmışım gibi hissederim. Bir şey yüzümü kapar ve görüşümü engeller. Yüksek bir çınlama işitme duyumu ele geçirir ve sanki bir tepeden yuvarlanıyormuşum gibi hissederim.

Nefes alamıyorum. Sanki üzerimde bir ağırlık var. Görüşüm hala kısıtlı. Sesler çınlamayı bastırmaya başlar ve hızla gözlerimi kırıştırarak üzerimde duran Haidyn'i görürüm. Elleri yüzümün iki yanında. Ellerinden kan akıyor.

Vücudu beni yere bastırırken, keskin bir şey sırtıma batıyor ve nefes alamamın sebebinin bu olup olmadığını merak ediyorum. Ağzı hareket ediyor ama söylediklerini duyamıyorum.

Ellerimle onu üzerimden itmeye çalışıyorum, ama kıpırdamayınca göğsüme bağlanmış şeyi vuruyorum. Velcro'lardan birini koparıyorum ve o da oturup diğerlerini çözüyor.

Boynumu olabildiğince geriye doğru eğerek nefes almayı başardım, ciğerlerim yanıyordu.

"Ashtyn?" diye bağıyor. "Ashtyn. Seni buradan çıkaracağım."

Ne demek istediğini ya da neden yerde yattığımızı anlamıyorum. Ama ben bir şey söyleyemeden, kolumu yakalayıp kırık camların içinden beni çekip çıkarır. Sonra yıldızlarla dolu gökyüzüne bakıyorum. Dünya dönüp duruyor gibi görünüyor.

"Ash?" Haidyn'in sesi beni irkiltir. Sonra ellerim tutulur. Oturur pozisyona getirilirim ve onun mavi gözlerine bakarım. Dördü

"Neren acıyor?" diye soruyor. Elleri, at kuyruğumun artık tutamadığı saçlarımın bir kısmını yüzümden çekiyor.

Acıyor mu? Acımam mı gerekiyor?

"Nefes al!" diye emrediyor ve ben onu itmeye çalışıyorum, ama o iki eliyle yüzümü kavrayıp yüzünü benim yüzüme yaklaştırıyor. "Nefes al lan, Ash. Hadi, bebeğim. Benim için derin bir nefes al."

Görüşüm bulanıklaşıyor ve ağladığımı fark ediyorum. Gözlerimi kırpınca, o tekrar netleşiyor. Güzel gözleri benimkilerle arasında gidip geliyor. Dudaklarımı aralayıp keskin bir nefes almayı başarıyorum. Sanki bir ateş topu yutmuşum gibi hissediyorum, boğuluyorum. Öksürmeye başlıyorum.

"İşte böyle." Başını salladı. "Derin nefes al. Birbiri ardına." "Haidyn." Vücudum onun ellerinde titriyordu.

"Konuşma lan, Ash. Sadece nefes al."

Elimi yanan göğsüme götürüyorum ve elbisesini çekiyorum. "Yanıyor..." Nefes nefese söylemeyi başarabiliyorum.

"İyisin. Her şey yolunda." Parmak eklemleriyle yüzümü okşayarak gözyaşlarımı siler.

"Kanaman var," diye fısıldarım.

"Ben iyiyim. Benim için endişelenme." "Hai..."

Saçımdan tutup beni yerden kaldırdı ve zaten zonklayan başıma gelen acıdan ağzımdan bir çığlık çıktı. Arkamdan bir kol boynuma dolandı ve beni güçlü bir vücuda sıkıştırdı. Direnmeye çalıştım ama çok zayıftım.

Haidyn yavaşça ayağa kalkar ve ellerini havaya kaldırır. "Bırakın bırakın."

Ellerim beni boğan kola gömüldü, vücudum elinden gelenin en iyisini yapmaya çalışıyordu

. Bu hareketle elbisenin etekleri uyluklarımdan yukarı çıkıyor.

Karanlık bir kahkaha, ensemdeki tüyleri diken diken ediyor. "Haidyn. Seni tekrar görmek güzel."

"Onu bırak!" diye bağırır ve öne doğru adım atar.

Sert ve keskin bir şey yanağımın yan tarafına batıyor. "Saint, kızına yaptıklarını bilseydi ne derdi?" beni tutan adam soruyor.

Haidyn'in çenesi gerilir, gözleri benimkilere bakar, sonra arkamdaki adama doğru yükselir.

"Minibüse bin," diye emreder adam Haidyn'e.

"Seninle gelirim, ama o burada kalacak." Bana başını sallar. "Hmm, bu çok cazip gelse de, öyle bir şey olmayacak."

Haidyn kanlı yüzünü eliyle siler. "O zaman sen de siktir git."

Adam bir kez daha güler, sonra sağ elini uzatır ve yüksek bir ses duyunca kulaklarımı kapatırım. Gözlerimi kırıştıtırıp Haidyn'in önümüzde durduğunu görürüm, ama bir saniye sonra yüzüstü yere yatmaktadır.

Tekmelemeye ve çığlık atmaya başlarım. Boğazım yanıyor, kendi sesimi bile tanıyamıyorum. "Onu minibüse bindirin," diye emreder adam, beni yolu kaplayan kırık cam ve metallerin üzerinden sürükleyerek.

"HAIDYN!" diye bağıryorum, iki adamın onu kaldırmasını izlerken.

Siyah kargo kamyonetinin arkasına atılıyorum ve atlamak istiyorum ama saçım bir kez daha yakalanıyor ve yüzüstü yere itiliyorum. Yüzümün bir tarafı kusmuk ve idrar kokan zemine çarparken bir ayakkabı sırtıma batıyor.

Kollarım yakalanıp arkama getirilirken elimden geldiğince tekmeliyor ve çığlık atıyorum. Bir şey kollarıma sarılır ve sıkıca bağlar. Sonra ayağa kaldırılıp bir bankın üzerine itilirim. İki adamın Haidyn'i içeri attığını ve sırt üstü düştüğünü izlerim. Vurulmuştur. Gömleği kanla ıslanmıştır ve ben de kapılar kapanırken onun yanına diz çökerim.

kapılar kapanırken onun yanına diz çöküyorum.

"Haidyn?" diye ağlıyorum, yeni gözyaşları görüşümü bulanıklaştırıyor. "Ona yardım edin." Onun yarasına baskı uygulamam gerektiğini, yoksa kan kaybından öleceğini bildiğim için, bileklerimi bağladıkları şeyle mücadele ediyorum.

"Ölürse ölür." Biri kıkırdar.

Başımı kaldırıp karşıdaki bankta oturan adama bakıyorum. Siyah maske takmış ve deri ceketiyile uyumlu eldivenler giymiş. Bu adamlar kim? "Saint ve Kashton bunun için seni öldürecek," diyorum. Beni mi? Kimse beni umursamıyor. Ama Haidyn? O bir Spade kardeşi. Bir Lord. Ve kimse bir Lord'un peşine düşmez.

Yüzüme o kadar sert bir tokat atar ki, beni yere devirir. Vücudum Haidyn'in üzerine düşer. Gözlerimin arkasında acı patlarken, kulaklarımı kahkahalar doldurur. "Kendi başını düşün, kaltak. Senin için planlarımız var ve hiçbirini beğenmeyeceksin." Daha fazla kahkaha.

Bir el nazikçe saçlarıma dokunur ve beni ayağa kaldıracığını sanırım. Ama öyle olmaz, sulu kirpiklerimden yukarı bakınca Haidyn'in elini görürüm. Zayıf düşmüş, ama gözleri açıktır. Göğsünün yavaşça inip kalkışını izlerim ve burnumu çekerim. "Üzgünüm, bebeğim," diye fısıldar.

Daha da ağlamaya başlıyorum, omuzlarım titriyor, burnum akıyor. Hala nefes almakta zorlanıyorum ve göğsüm ağrıyor.

"Onu susturun," diye bağırır bir adam.

Haidyn'den çekilip bankta oturmaya zorlanıyorum ve gözleri kapanırken elinin yanına düştüğünü izliyorum.

"Ağzını aç, kaltak!" Bir adam gülüyor ve bana karşı koyma şansı bile vermeden ağzıma bir şey sokuyor.

SAINT

KASHTON ve ben uçağımızda iki saattir uçuyoruz. Ben kanepede oturmuş dizüstü bilgisayarımın e-postaları yanıtlarken, Kashton kulaklık takmadan kendi bilgisayarında porno izliyor. Kadın sahte inlemeler çıkarırken, adamın sikinin onun ıslak amını siktiği sesi özel jeti dolduruyor. Pislik. Sanki şu anda o boku dinlemek istermişim gibi. Ashtyn ile kavga ediyorum; bu yüzden New York'tan döndüğümüzden beri onu sıkmedim. Ama bu yeni bir şey mi? Hayatımın hikayesi.

Ekranı bir e-posta bildirimi beliriyor ve yazdığım şeyi bitirene kadar onu görmezden gelmeye karar veriyorum. Bitirdikten sonra, e-postayı açıyorum.

Tatlım.

"Bu ne boktan şey?" diye bağırıyorum ve Kashton'ın dikkatini çekiyorum.

"Ne?" diye soruyor ve dizüstü bilgisayarını kapatıyor.

"Emin değilim." Masadan uzaktan kumandayı alıp duvara asılı düz ekranı açıyorum. E-postalarımı açıp en son gelene gidip oynat düğmesine basıyorum.

Üzerimizde asılı hoparlörlerden gelen uğultu sesi özel jetimizi doldururken, ekrana büyük bir beton oda yansıyor. Işıklar vızıldıyor ve botların yere çarpması yankılanıyor.

"Bu Carnage," diyor Kashton ayağa kalkarak.

Kamera, tezgah gibi görünen bir yere yerleştirilmiş. Odanın ortasında metal bir masa görünüyor. Bir taraftan diğer tarafa, stratejik olarak yerleştirilmiş tıbbi bağlama aparatları var — etrafında siyah ve beyaz deri kemerler — bir şeyi bağlamak için. Ya da daha çok birini. Bunu biliyorum çünkü daha önce kullandık. İşkence ettiğimiz insanlara. Ashtyn'e.

Odanın karşı tarafındaki kapı gıcırdayarak açılır. Ses o kadar yüksek ki kulaklarımı acıtıyor. Bir adam odaya girer. Baştan aşağı siyah giyinmiştir. Askeri botlar ve kargo pantolon giymiş, kemer halkası ile arka cebini bir zincir bağlamıştır

. Uyluk kısmına bir silah takılı. Kılıfında bir .45 kalibrelik silah var gibi görünüyor. Uzun kollu tişörtün üzerine göğsüne ve sırtına bir yelek giymiş. Bana SWAT üyelerinin giydiği kurşun geçirmez yelekleri hatırlatıyor. Ama üzerinde öyle yazmıyor. Yüzünü kapatan bir maske takmış.

"Bu da kim lan?" diye soruyor Kashton. Cevap vermiyorum çünkü benim tahminim de onunki kadar iyi.

Uzaktaki tezgaha doğru yürüdü, çekmeceleri ve dolapları açtı, yanındaki tekerlekli arabaya eşyaları koydu. Her şeyin yerini biliyordu, bu da beni tedirgin etti. Elini uzattı ve yeleğindeki telsizin düğmesine bastı. "Onu getirin," diye emretti ve telsizi bıraktı. Sesi değiştirilmişti, bu yüzden kim olduğunu anlayamadım.

Şu ana kadar ne izlediğimizi gerçekten bilmiyordum ve kalbim gerginlikten hızla atıyor. Korku. İzleyeceğimiz şeyden korkuyorum.

"Siktir," diye tıslar Kashton. "Geri dönüyoruz." Pilota yeni emirlerini vermek için uçağın ön tarafına doğru fırlar.

Gözlerim elli inçlik televizyona kilitlenir, bunun bir şaka olması için dua ederim.

Getirilen *kişinin* Ashtyn olmayacağı.

Ekrandaki adam çekmecedan birkaç şey daha alır ve birkaç paketi çıkarır. Paketi yırtar ve her şeyin kendi yerine oturacak şekilde düzenleyerek arabaya yerleştirir.

Kapı bir kez daha açılır ve iki adam içeri girer. Odada bulunan adamla aynı kıyafetleri giymişlerdir. Vücutlarında tek bir parça bile deri görünmemektedir.

Biri bir kadının ayak bileklerini tutarak geriye doğru yürür. Diğeri ise kadının üst vücudunu kollarıyla sararak ileri doğru yürür.

Ashtyn olmayacağına dair korkum, sürükledikleri kadını görünce nefesimi keser.

Kadın onların elinden kurtulmaya çalışıyor. Vücudu ileri geri sallanıyor, direniyor ve kendini kurtarmaya çalışıyor, ama nafile. Tek giydiği şey kafasındaki bir başlık. Çıplak ve ona damgaladığım 666 sayısı gün gibi ortada. Babalarımız, ona kim olduğunu hatırlatmak için bunu yapmamı istediler, bir nevi onun taşıması gereken bir yük olarak. Şimdi ise bana zarar vermek isteyen herkes için bir işaret haline geldi.

"Siktir," diye tıslar Kashton, bana doğru koşarak televizyonu görür. TV'yi görür.

Çaresizce mücadele ediyor ve sesinin çıkmaması nedeniyle, diyebilirim ki Boynuna bağladıkları başlığın altında ağzı tıkanmış durumda.

Onu masanın kenarına itip, bir adam boynunun arkasından eliyle onu tutarken, diğ er adam cebinden bir bıçak çıkarıp, ellerini arkada tutan plastik bağı kesiyor.

Kız ellerini kullanarak karşı koyma şansı bile bulamadan, onu metal masanın üzerine atıp yere vururlar. Kız yanına dönüp dizlerini göğsüne çekmek ister, ama iki adam hiç vakit kaybetmeden onu kelepçelerle bağırlarlar. Beyaz deri kelepçeler bileklerine takılır ve masanın yan tarafına sabitlenir. Siyah deri kemerler her iki ayak bileğine takılır ve kızın bacaklarını açık tutmasını sağılar. Bir başka kemer de omuzlarının üst kısmına bağılanarak göğsünü ve başını sabitler.

"Bu ne zaman çekildi?" diye sorar Kashton.

"Ben... bilmiyorum." Gözlerim hızla dizüstü bilgisayarına düşer. "Bunu yeni aldım.

Ne kadar uzağız?" diye soruyorum ona.

Omuz silkiyor ve başını sallıyor. "Bilmiyorum. Ona geri dönmesini söyledim. Yapamayacağıımızı söyleyerek tartışmak istedi. Lanet olası suratına yumruk attım ve sadece yap dedim." Benim yanımdaki sandalyeye oturuyor ve dizüstü bilgisayarımı alıyor, e-postayı takip edip edemeyeceğini görmek için çalışmaya ba lıyor.

"Senin için hazır," diye ilk giren adam telsizine konuşur.

Onlar onu izlerken, çıplak ve masaya bağılanmış halde yatan kadını izlerken zaman yava lamı  gibi geliyor. Gözlerim vücudunu tarıyor, uyluklarında morluklar, kolunda bir kesik ve dizlerinde kir olduğunu fark ediyorum. Onu bıraktığımdan beri ne oldu böyle?

Dördüncü adam odaya girer, diğ erleri gibi giyinmiş, maske ve eldiven takmı tır. Vücudunda tek bir santim bile açıkta kalmamıştır. Yeleğinde ACE yazmaktadır. Masaya doğıru yürür ve maskesini aşağı indirip kadına bakar. "Nasıl?" diye sorar, ilk adam arabayı ona doğıru iterken.

"Lanet olası zorluydu." Biri gülerek eğılip kızın göğsüne tokat atar.

Sırtını elinden geldiğince kavisler ve bağıları kırmaya çalışır, ses motorların gürültüsünün üstüne çıkarak kabinde yankılanır.

Ace, masanın diğ er tarafından yavaşça başka bir kayı ı çıkarır ve onu kadının karnının altına yerleştirir. "Onu geçirin," der diğ er adama, o da kayı ın ucunu metal halkadan geçirip Ace'ye geri verir. Ace kayı ı sıkıca çeker, kadının derisini sıkıştırır ve tokayı da takar. "Bu kadarı yeter. Zaten fazla direnmeyecek." Hepsi güler. "Değıl mi,

tatlım?" diye sorar, maskeyle kaplı yüzünü kadının yüzünü kapatan başlığa doğru eğerek. "Başlayalım."

O, bir bez gibi görünen şeyi sıvı dolu cam kaseye batırırken, kız masanın etrafında çırpınmaya devam eder. Bezi sıkarak ve sonra kızın inip çıkan göğsüne ve düz karnına sürer. Üzerinde kurumuş kan vardır, bu da beni daha da karıştırır. Onu bu odaya getirmeden önce ne oldu?

Sonra bezini kadının vajinasına doğru kaydırır, bu da kadının bir kez daha sıçramasına ve direnmesine neden olur. Kadın kendini yoruyor. Onların istediği şeyi yapıyor. Tatmin olduktan sonra, adam kadının bacaklarını tek tek temizlemeye başlar.

Onu yıkıyor. Sonra bezini kanlı kaseye geri atıyor ve kuru bir tane alıyor. Onun mücadelesi her saniye zayıflarken, onu kuruyor.

Onu yana atıyor ve havlu yere düşüyor. Sonra tezgaha doğru yürüyor ve bir bıçak alıyor. O kadına geri dönüp elini kalçasına koyduğunda kalbim deli gibi atıyor. "Bu acıtacak," diyor kadına. "Ama kıpırdamazsan, çabuk biter."

Ucunu derisine bastırıp kesmeye başladığında, kızın vücudu sarsılır.

Onun ağzından ilk kez bir ses çıkıyor. Neredeyse uzak bir çığlık gibi, göğsümü sıkıştırıyor. Vücudu geriliyor, onu tutan bağları gerginleştiriyor.

Kan vücudunun yanından aşağı akarken, adam iki parmağını artık açık olan derisine bastırır ve onu bir daha asla kaybetmeyeceğimi garanti eden tek şeyi çıkarır. Takip cihazını yere atar ve siyah savaş botuyla üzerine basar.

Sonra arabaya geri dönüp, Kashton'ı ayağa fırlatan siyah bir alet alır. Ben ayağa kalkacak gücü bulamıyorum. Aleti onun cildine bastırıp üç zımba teli çakar ve az önce açtığı yarayı kapatmaya çalışır. Kashton şiddetle titrerken, ağzına tıkılmış çığlıkları öncekinden daha yüksek sesle duyulur.

"Ne uslu bir kızsın," der ve çıplak vücudu metal masaya yığılır. "Bunun için bir ödülü hak ediyorsun." Arabadan bir şey alır ve bir tüp kayganlaştırıcının kapağını açar. Pembe yumurtanın üzerine döker ve ayağa kalkar. Parmaklarını bacaklarının arasına sokar ve kız bir kez daha direnir. Parmaklarıyla onu sikmeye başlar ve vücudunu masada sallamaya zorlar. Kızın boynu ve sırtı kavislenir, elleri yumruk olur. "İşte böyle," der adam bozuk sesiyle. "Ne kadar iyi bir fahişesin. Değil mi, tatlım? Daha önce de benim için

. Parmaklarımın üzerine boşal, aşkım. Üzerlerine boşal. Ne kadar hoşuna gittiğini göster bana."

"Bu da kim lan, Saint?" Kash bağırır. Bu sadece... "James," diye cevaplarım.

"Olamaz. Onu öldürdük," Kashton benimle tartışır. "Ayrıca, ondan ayrıldığımızda hala hayatta olsaydı bile, Carnage'a nasıl ulaşabilirdi? Ya da takip cihazının yerini nasıl bilebilirdi?"

"Başka kimse olamaz," diyorum. *Onun yattığı biri mi?* Dört yıldır kaçak olduğu düşünülürse, bu liste uzun olabilir. Hiç liste istemedim çünkü onun sadece benimle, Haidyn'le ve Kashton'la birlikte olduğunu düşünmek hoşuma gidiyordu.

"Haidyn nerede lan?" Cep telefonunu çıkarır ve onu aramaya başlar. "Sesli mesaj," diye homurdanır ve telefonu uçağın zeminine fırlatır.

Adam parmaklarını çekip kadının amını tokatlar, kadın irkilir. Adam geri çekilir, kadın yere yığılır. Bir saniye sonra adam yumurtayı kadının içine sokar. Parmaklarını kadının çıplak göğsünde silip temizledikten sonra cep telefonunu alır ve birkaç tuşa basar. Kadın bir kez daha mücadele etmeye başlar, içindeki titreşimli oyuncakla savaşı.

Adam bir kalem alır ve kapağını açar. Kadının göğsünün üst kısmına "Fahişe" yazar. Sonra pelvik kemiğinin yanındaki 666'nın yanına "Sik beni" yazar. Sağ uyluğuna "Isır beni" ve sol uyluğuna "Kullan beni" yazar.

"Ne kadar güzelsin." Onu da kenara atar. Uzanıp göğüslerini tutar ve kalçaları sıçrar. "Siktir, bunları özlemişim."

"Bu James olmalı," diye fısıldarım, başka biri olabileceğine inanamıyorum.

"İşte... biraz daha yapalım. Keyfini çıkarmanı istiyorum." Cep telefonunu alıp vibratörün sesini açar ve bu noktada kız masada neredeyse kasılmalar geçirir. "İşte böyle daha iyi."

Diğer üçü gülüyor, odada olduklarını hatırlatıyorlar. Maskeleriyle masanın başı ve ucunda duruyorlar, onu izliyorlar. Gösterinin tadını çıkarıyorlar. Üçüncüsü kollarını göğsünde kavuşturarak tezgaha yaslanıyor.

"Neredeyse bitti," diyor Ace ona, ama karımın onu duyabildiğini sanmıyorum. Başındaki başlık, ağzındaki tıkaç ve amındaki vibratör arasında, duyuları keskinleşmiş durumda. "Çok iyi gidiyorsun."

Konuşurken maskesiyle masanın başına bakar. "Git sandığı getir." Sonra ayaklarının dibinde duran adama bakar. "Bana yardım et." Yanındaki ayak bileğini çözerken, adam onun talimatını yerine getirir.

Kadın bacakları serbest kaldığı için tekmeliyor, ama Ace bacaklarını yakalıyor, kolunu dizlerinin etrafına doluyor ve göğsüne doğru itiyor. Kadın ona karşı koymaya çalışırken, "Tutun" diye bağıyor.

Diğer adam masanın yanına koşarak onun yerini alır. Ace durumu kontrol altına aldığını düşündüğünde, tezgaha doğru yürür ve üst çekmeceyi açar. Bir anal tıpası ve kayganlaştırıcı çıkarır. Hepsini siyah silikonun üzerine döker. O kadar çok döker ki, yanlardan akıp yere düşer. "Cömert davranıyorum, tatlım," der ona, sanki onun umurunda da varmış gibi. "Bazıları bu nezaketi görmüyor."

Ona doğru geri yürür, masanın ucunda bacaklarını açarak durur ve parmaklarını kıkırda gezdirir.

"Siktir," diye tıslar diğer adam, kalçaları masadan kalkarken bacaklarını yerine kilitler ve masayı sallandırır.

"Yakaladın mı?" diye sorar Ace, sabırsız bir ses tonuyla.

"Evet." Diğer adamın maskesi başını sallır. "Ben iyiyim."

"Sadece uzan ve rahatla, tatlım," der Ace, popo tıkacını kıkırda sokmadan önce, vücudu direnirken masayı sallamasına neden olur. Ace, tıkacı soktuğunda kıkırda ve dik durur. "Ben onu siktiğimde sorun etmedin, bebeğim." Kıkırda bir tokat atar ve kahkahası artar. "Bana yalvardın, hatırladın mı? Kıkırda havadaydı ve ağlamak üzereydin. Benim onu almamı çok istiyordun."

Eldivenli parmaklarıyla diğer adama bacaklarını serbest bırakması için işaret eder. Adam bacaklarını aşağı iter ve kız direnmeye fırsat bulamadan ayak bileklerini tekrar bağlarlar.

Ace masanın yanına geri döner ve kameraya bakar. Elini uzatır ve eldivenli parmaklarıyla kadının göğsünü okşar, istenmeyen dokunuşuyla kadının sırtı masadan kalkar. "Eğlendik, değil mi bebeğim?" diye sorar ve kadının göğsünün yan tarafına tokat atar.

Boynuna uzanır ve başlığın ipini çözer. Başlığın sıkı oturmasından dolayı kızarmış bir iz vardır. Başlığı yavaşça kafasından çıkarır. Gözyaşları, sümük ve salya ile cildine yapışmış koyu renkli saçlar yüzünü kaplar.

Kız, ağzındaki tıkaçtan sonra hıçkırarak ağlıyor ve adam, maskeyle kaplı yüzünü kızın yüzüne yaklaştırıyor. "Şşşş. Şşş, canım. Bir şeyin yok," diyor ve kızı görebilmek için ellerini kullanarak kızın yüzündeki saçları çekiyor.

Yanaklarını tutar ve başını yana çevirir, kameraya bakmasını sağlar. Kırmızı çerçeveli mavi gözler benimkilere bakar ve nefesim

akciğerlerimde donuyor.

"Ne oluyor lan?" Kash'in bağırdığını duyarım, ama onu görmezden gelirim.

"Vibratörü çıkar," der Ace masanın ucunda duran adama. Bağlı bacaklarının arasına uzanır ve vibratörü çıkarır, kız masaya yığılır ve adam vibratörü havaya kaldırır. "Ona göster. Fahişemize ne kadar hoşuna gittiğini göster."

Adam masanın başına yürür ve ıslak yumurtayı kızın yüzüne tutar, ıslaklığı yanağına sürer ve kız başını sallar, yüzüne sıkıca bağlanmış, yanaklarını sıkkan ağız tıkacına doğru çığlık atar.

"Çok iyi, değil mi?" diye sorar Ace ve yanağına tokat atar, sonra da yüzündeki salya, sümük ve gözyaşlarını ovuşturur. "Ne kadar iyi bir fahişe." Adam güler, kız boynunu geriye doğru eğirir, vücudu hıçkırıklardan titrer.

Gözlerini sıkıca kapatır ve gözyaşları yüzünün yanlarından akar.

"Merak etme tatlım. Onu tekrar içine sokacağım." Kızın yüzünü kendisine doğru çevirir ve bağlı bacaklarının arasına iki parmağını kaydırıp onu içine iter.

Gözlerini hızla kırıştırıyor, gözlerinin köşesinden taze gözyaşları akıyor.

"Seni kendime saklamalıyım, ama bu benimle ilgili değil." Onları çıkarır ve çıplak vücudu hıçkırıklarla sarsılır.

Kapı gıcırdayarak açılır, bu ses onu irkiltecek kadar yüksek çıkar ve daha önce çıkan adam tekrar içeri girer, tekerlekli bir arabada duran tahta bir kutu gibi görünen şeyi odaya iter. "Gördün mü bebeğim? Hepsi senin."

Sonra arabayı iten adama bakar. "Hazırla," diye emreder. "Onun amını tekrar tıkayacağım." Masanın ucuna gider ve yumurtayı kolayca onun içine geri kaydırır. Cep telefonunu alır, birkaç tuşa basar ve kadının kalçaları masadan kalkmaya başlar, kadın kontrolsüz bir şekilde hıçkırırken içindeki oyuncağı sikmeye başlar.

Diğer ikisi tahta kutunun üstünü ve yanını çıkarır.

Gözlerim Ace'e döner ve elinde bir şırınga vardır. Pistonu çekerek şırıngayı berrak bir sıvıyla doldurur. Sonra kadına doğru yürür ve şırıngayı kadının boynuna batırır. "Bu seni bayılmayacak. Sadece rahatlatacak," der ve kadın gözlerini kırpar, gözleri zaten ağırlaşmaya başlamıştır. "Tüm deliklerinin doldurulmasının tadını çıkar, tatlım." Eldivenli parmak eklemlerini kadının gözyaşlarıyla ıslanmış yanağına sürer.

Vücudu masaya yaslanarak gevşer ve adam onu bağlayan ipleri çözer; kız artık direnmez. Bunun yerine, başı yana düşer, ağır gözleri kameraya bakar.

kameraya bakar. Gözlerini bile kırpmaz. Ölmüş gibi görünür. Hayatta olduğunun tek işareti, açıkta kalan göğsünün hafif hareketleridir.

Onu karnının üstüne çevirir, bacaklarını topukları çıplak kıkına değecek şekilde bükerek. Bacaklarını bir kemerle sarar ve sıkıca bağlar. Onun gevşek bedenini kaldırır ve karnının üstüne kutunun ortasına yerleştirir. Başını yana dönükken, ağır gözleri hala kameraya bakmaktadır.

Kolu kutunun kenarından sarkıyor ve adamlardan biri onu tutup arkasına itiyor, Ace de aynısını yapıyor. Bileklerine bir ip sarıyorlar, onları birbirine bağlıyorlar ve fazlalık kısmı ayak bileklerine bağlıyorlar.

"Üstünü kapatın," diye emreder Ace.

Diğer ikisi tahta kapağı kaldırıp üç kenarın üzerine yerleştirir. Kapağın üstüne vidalanmış metal bir kanca vardır. Ace, bir zamanlar ona verdiği çift kancalı kancayı çıkarır ve bileklerini birbirine bağlayan ipin içinden geçirerek, bağlı bileklerini sandığın üstüne bağlar. İçinde hiç hareket edemeyecektir. Hiç.

Sonra çenesinden tutup başını kaldırır. Ağzın tıkağından salya akar ve ağır gözleri odaklanamaz. "Uslu bir fahiş ol ve o oyuncağın üzerine boşal. Bunu benim için yapabilir misin?"

Hiçbir şekilde cevap vermez. Ace, yüzünü bırakır. Kafası kutunun dibine düşer ve gözlerini kırpar. Bu sefer kirpikleri yavaşça açılır.

"Onu kapatın," diye emreder ve kameraya döner.

İki adam yan parçayı takar ve bir anda kız ortadan kaybolur. Bağlanıp bir oyuncak bebek gibi bir kutuya konur. Tavan arasına saklanmak üzere. Sanki özgürlük şansı varmış gibi bir kilit takılır.

"Dikkatini çektim mi, Saint?"

Diğer ikisi onu odadan dışarı çıkarırken, kapı arkalarından kapanırken, adım kulaklarımda yankılanır.

"Ona sadece bir saat kadar rahat hissetmesi için yeterli miktarda verdim. Etkisi geçmeye başlayacak. Sonunda Pennsylvania ormanlarında canlı canlı gömüldüğünü fark edecek." *En büyük korkusu.* "Sonra panikleyecek. Sence önce oksijeni bitecek ve boğulacak mı? Yoksa kusup kusmuğına boğulacak mı? Aslında fark etmez." Gülüyor. "Bunların hepsi bir saat önce kaydedildi. Sana videoyu göndermek için iki saat uzaklaşmanı bekledim. Geri dönmen en az iki saat sürer. Her an uyanabilir.

. Tabii ki onu arayacaksın." Kameraya yaklaşıp. "Umarım onu bulursun. Gerçekten umarım." Daha da yaklaşıp. "Çünkü sevdiğin kadını ölü olarak kollarında tutmanın nasıl bir his olduğunu bilmeni istiyorum." Ve bununla birlikte, arkasını dönüp odadan çıkar.

"SİKTİR!" Kash dizüstü bilgisayarını odanın diğer ucuna fırlatır ve bilgisayar, odanın içini gösteren görüntünün hâlâ açık olduğu ekrana çarpar. Orada, kadının bağlı olduğu masa ve Kash'in kadına uyguladığı tüm cihazları koyduğu araba dışında hiçbir şey yoktur.

Ona bakıyorum. Ne olacağını bilmiyorum ama bir şey bekliyorum. Herhangi bir şey.

"Saint?" Kash omzuma dokunur ve ben gözlerimi kırpiştiririm.

Koltuğa düşerim ve telefonumu çıkarırım. Yardım edebilecek tek numara aklıma gelir ve onu ararım. İlk çalınıştta cevap verir.

"Merhaba, Saint..."

"Yardıma ihtiyacım var." Aceleyle ayağa kalkıp odada dolaşmaya başlıyorum. Konuşmaya başladığında hoparlörü açıyorum.

"Söyle."

"Sana bir video gönderiyorum." Kash'e başımı sallarım ve o da kendi bilgisayarını mahvettiği için benimkinde yazmaya başlar. "Uçaktayım. Çok uzaktayım. Ama videoyu izleyip, yapabileceğin bir şey olup olmadığını söylemeni istiyorum. Gözden kaçırmış olabileceğimiz bir şey."

"Burada adamlar var. Onlar da izleyebilir mi?" diye sorar Tyson. *Adamlarla* kimleri kastettiğini bilmiyorum ama alabileceğim tüm yardımı kabul ederim.

"Evet." Boğazımdaki düğümü yutuyorum.

"Anladım. Şimdi başlatıyorum." Onlar sessiz kalırken arka planda videonun sesini duyuyorum. Göğsümde bir ateş yanarken, ileri geri yürümeye devam ediyorum. Korkmuştum, ama şimdi kızgıyım.

O, benim ona ulaşamayacağımı anlayana kadar bekledi. Benim acı çekmemi istiyor, ama şu anda acı çeken o. Onun korkusu, diri diri gömülmek. Ve o da tam olarak bunu yapmaya karar verdi.

"Saint?" Tyson

sesleniyor. "Evet?"

Kendime geliyorum.

Kapıların açılıp kapanma sesinden, motorların gürültüsü hoparlörlerden gelmeden önce arabaya bindiklerini anlıyorum. "En son neredeydi?" diye soruyor.

"Carnage," diye cevapladı Kash. "Biz ayrılmak zorunda kaldık, o ve Haidyn geride kaldı."

Tam o sırada dizüstü bilgisayarım yeni bir e-posta geldiğini bildirir. Kashton bilgisayarın önünde otururken gözlerim onunla buluşur.

"Ne oldu?" diye soruyorum.

"**Haidyn** adında bir e-posta aldık."

"Siktir." Tyson, bunun ne anlama geldiğini çok iyi bildiği için içini çekti. "Carnage'a gidiyoruz. Finn onu nasıl bulabileceğimizi bildiğini düşünüyor. Oraya varır varmaz seni ararım."

Kashton telefonu kapatır ve ben de çatlak televizyona dönerim. Hâlâ çalışıyor ama ekranında çizgiler var. Kash yeni bir video açar ve biz de izlemeye başlarız.

Carnage'ın girişi. Güvenlik kameraları ön çift kapıya doğru çevrilmiş. Kapılar açılır ve kız bir adamın omzuna atılır. Elinden geldiğince tekmeler ama elleri arkadan bağlıdır. Adamın yüzüne dizini vurmaya başarır ve adam onu bırakır.

Ağzında top gag var ve kaçmaya çalışıyor, ama adam onu saçından yakalayıp ayağa kaldırıyor ve başka bir adama atıyor. Adam onu gözden uzaklaştırıyor ve iki yeni adam Carnage'a giriyor. Bilinci kapalı Haidyn'in iki yanında duruyorlar. Ayakları arkasında sürükleniyor, gömleği kanla kaplı. Başı aşağıda, bu yüzden ölmüş olabilir, ama emin olamıyorum.

"Kameraları kapatın," diyor bir adam kurşun geçirmez yeleşindeki telsizden ve ekran kararıyor. Ekranı bakmaya devam ediyorum ve yeni görüntüler beliriyor. Ashtyn'in bulunduğu odaya benziyor, ama bu farklı bir oda.

Haidyn içeri getirilip bir masanın üzerine yatırılır. Tıpkı Ashtyn gibi bağlanmıştı: ayak bilekleri, bilekleri ve göğsü.

Kapı bir kez daha açılır ve Devin odaya girer. Haidyn'i görünce "Tanrım" diye fısıldar, ona doğru koşar ve "Ne oldu?" diye sorar.

Adamlardan biri Devin'in kafasının arkasına silah dayar. "Onu kurtar."

Tam o anda Haidyn gözlerini açar. Titrek bir nefes alır ve amaçsızca etrafına bakar.

Devin başını sallayarak dolaplara doğru yürüdü. "Onu sakınleştirmem lazım."

"Hayır!" diye bağırır bir adam.

Devin odaya döner. "Sakinleştirilmedikçe ona yardım edemem. Onu kesip açmam gerek..."

"İki seçeneğin var." Adam onu keserek, silahı hareket ettirip Haidyn'in kafasının yan tarafına dayadı. "Ya onu olduğu gibi kesersin, ya da

ona adrenalin iğnesi yaparsın."

Devin Haidyn'e, sonra da adama bakar ve başını sallar. Dolapları ve çekmeceleri karıştırmaya başlar, ihtiyacı olan eşyaları metal bir tepsiye atar. Sonra masanın altındaki dolaptan daha fazla kelepçe alır.

"O ne için?" diye sorar adamlardan biri.

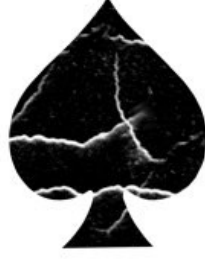
"Şu anda ona taktıkların yetmez," diye açıklıyor Devin, deri bir kemeri masanın yan tarafına bağlayıp Haidyn'in beline atıyor. "Adrenalin etkisini gösterince onu zapt etmek zor olacak. Onu mümkün olduğunca hareketsiz tutmam lazım, özellikle de onu kesersem." Kemerini sıkılaştırır ve bacaklarına iki tane daha takar. Çekmeceden bir ağızlık çıkarır ve Haidyn'e döner. "Ağzını aç," diye emreder.

Haidyn'in gözleri Devin'inkilerle buluşur ve söyledikleri tüylerimi diken diken eder. "Ash-tyñ?"

Adamlardan biri güldü. "O kaltak ölmüş sayılır. Onunla birlikte olursan şanslı sayılırsın."

Haidyn bir şey söylemek için ağzını açar ve Devin hiç vakit kaybetmeden ağızlığı ağzına sokar. Sonra iğneyi alır ve Haidyn'in kanlı göğsüne batırır.

ELLİ YEDİ

SAINT

Bir saat yirmi dakika içinde iniş yapıp arabaya biniyoruz. Çok uzun sürdü ama geri dönebileceğimiz en hızlı şekilde geldik. Carnage'a girdiğimizde cep telefonum çalıyor. Hoparlörden cevap veriyorum. "Buradayız..."

"Onu bulduk. Size konum bilgisini gönderiyoruz."

Telefonu kapatıp cep telefonuma bakıyorum. Carnage'ın arkasına koşuyoruz ve ormanın içinden geçiyoruz. Kalbim göğsümde çarpıyor.

Ağaçların derinliklerinden sesler geliyor ve adamların yaklaştığını izlerken nefes nefese kalıyorum. Ryat, elinde kürekle kırık kutunun yanında duruyor. Tyson, bir cesedin yanında diz çökmüş durumda.

"ASHTYN!" diye bağıryorum, daha hızlı koşuyorum, bu aceleyi nereden aldığımı bilmiyorum ama ona ulaşmam gerektiğini biliyorum.

"Saint." Tyson ayağa kalkar ve bana döner. Önüme geçer, ellerini göğsüme koyar ve beni aniden durdurur.

Kız yüzüstü yatıyor, başı yana dönük, koyu renk saçları yüzünü gizliyor. Kolları hala arkada bağlı ve ayak bileklerine hogtie pozisyonunda sabitlenmiş durumda. "Onu çözün!" Onlar sadece etrafta durup bakarken onlara bağıryorum.

"Boynu kırılmış." Sin, Ryat'a bakarak onun yanında diz çökmüş, fısıldar.

"Hayır!" Tyson'ı itip kenara çekiyorum ve onun yanına diz çöküyorum.

"Saint?" Tyson elini omzuma koyuyor, ben de onu itiyorum.

"Biri bana bir bıçak versin," diye bağıryorum.

"Al." Ryat onun diğer tarafına diz çöküyor ve çakısını açıyor. Bileklerini ayak bileklerine bağlayan ipi kesiyor ve ipler yere düşüyor. Onu kollarımın arasına alıyorum ve başı yana düşüyor. Sin haklıymış... boynu kırılmış. Titreyen elimle yüzündeki koyu saçlarını çekiyorum ve derin bir nefes alıp cesedi kendime çekiyorum.

Başımı onun başına eğip rahat bir nefes alıyorum. Cesedi yere bırakıp ayağa kalkıyorum ve ölü kadına bakan Kashton'a bakıyorum. Gözleri benimkilerle buluştuğunda kaşlarını çatıyor. "O nerede lan?"

"Yani bu Ashtyn değil mi?" diye sorar Jenks. O, Alex, Finn ve Colton sessizce kenarda duruyorlar.

"Hayır!" diye bağıyorum, titreyen elimle terli alnımdaki saçları geriye itiyorum. "Onu nasıl buldunuz?" Ölü kadını işaret ediyorum. Öldüğü için üzgün değilim. Sadece karım olmadığına seviniyorum. Ama bunun bir tuzak olduğu gerçeği, midemi daha da düğümledi. Planları neydi? Onu bu kadar çabuk bulacağımı mı sandılar? Bu, karımı ülke dışına çıkarırken beni bir süre meşgul etmek için bir taktik miydi? Videoları göndermelerinin üzerinden iki saat bile geçmemişti, ama videolar önceden kaydedilmişti. Cesetleri nasıl ve ne zaman değiştirdiler?

"Videoyu izledikten sonra, vibratörü takip etmeye karar verdim..."

"Anlamadım?" Kashton kaşlarını çatarak sordu.

Finn cep telefonunu kaldırır. "Vibratör bir uygulamaya bağlı. Uygulamaya bağlı her şey bir tür Wi-Fi gerektirir, bu da sinyali takip etmemi sağlar."

"Sinyalin geldiği telefonu takip edebilir misin?" diye sorar

Kashton. Finn başını sallar. "Denedim, ama artık hizmet

dışı." "SİKTİR!" Kadından bir adım geri çekilirim.

"Pes etmeyeceğiz." Tyson önüme geçer. "Onu bulacağız bulacağız."

Ama asıl soru, o öldü mü? Bunu yüksek sesle sormuyorum çünkü hepimiz bunu düşünüyoruz.

"Bu içeriden birinin işi olmalı." Kashton bir sonraki konuşan kişi. "Carnage'a kimlerin ve nasıl erişebildiğini bulmalıyız."

Ne kadar nefret etsem de, haklı. Onu bulmam lazım, ama körü körüne aramak da istemiyorum. Cevaplara ihtiyacım var ve bunları ancak onu kimin elinde tuttuğunu öğrenirsem bulabilirim.

"Ama nereden başlayacağız?" Sin soruyor.

Ona bakıyorum ve bize fırsat verdiğinde onu öldürmediğimiz için minnettarım. Beni yem olarak kullandığımı bildiği halde yardım etmek için geldiği için de minnettarım. Gözlerim ayaklarımızın dibindeki ölü kadına düşüyor ve ilk umut ışığı belirliyor. Dudaklarımın köşeleri seğiriyor. İyi bir kan banyosunu severim. "Nereden başlayacağımızı biliyorum. Onu getirin."

ASHTYN

ÖLÜMÜN HUZURLU OLDUĞU SÖYLENİR. Beyaz bir ışık olduğunu ve huzur dolu bir hisse kapıldığını söylerler. Her şeyin bittiğini kabul ettiğinde, bir sükunet seni sarar.

Bu sadece cennete gidersen mi olur?

Çünkü öldüğümden eminim ve her yerim çok acıyor. Donuyorum. Tüm vücudumu titreten, kemiklerimi donduran bir soğukluk. Çenem ağrıyor, dişlerim ağzıma tıklan topu sıkıca ısırılmış durumda. Dudaklarım çatlamış ve yüzüm şişmiş.

Uzakta sesler ve müzik duyuyorum. Kafamı kaldırmak için tüm gücümü kullanmam gerekiyor. Önümde bir ışık parlıyor ve bir evin arkasını görebiliyorum. Yerden tavana kadar uzanan pencereler, üç katlı malikanenin içini görmemi sağlıyor.

Buraya nasıl geldiğimi veya ne kadar süredir burada olduğumuzu bilmiyorum. Ama saatler önce bu şekilde uyandım. Etrafımı saran ağaçlara bakılırsa, ormanda olduğumu söyleyebilirim. Bileklerim iple birbirine bağlanmış ve başımın üstünde, iki ağaç arasında uzanan metal bir direğe sabitlenmiş. Bu, gövdemin gerilmesine neden oluyor.

Bacaklarım genişçe açılmış, her bir ayak bileğime ip dolanmış ve üzerinde durduğum beton bloklara bağlanmış. Kurtulmaya çalışıyorum ama tek yaptığım kaslarımı yırtmak gibi geliyor.

Ağzımdan salya akarken inliyorum ve nefes almaya çalışıyorum ama burnum tıkalı. Bacağımın arkasında bir şey sürünüyor. Bildiğim kadarıyla, bir yılan ya da örümcek olabilir. Yılan olması için dua ediyorum. Belki boynuma kadar gelir ve beni boğar. Bu düşünce bana Saint'i ve Carnage'daki odada adamların kaydettiği kasette izlediklerini hatırlatıyor. O kaseti izledi mi? Canlı mıydı? Artık orada olmadığımı biliyor mu? Peki ya Haidyn? O nerede? Onu öldürdüler mi? Vurulmuştu ve bizi ayırdıklarında pek konuşmuyordu. Tanrım, umarım öldürmemişlerdir. Onu incitmelerinin sebebi ben olmak istemem.

Evin arka kapısı açılır ve iki adam verandaya çıkar. Beton merdivenlerden inip olimpik yüzme havuzunu geçerek doğruca bana doğru yürürken titriyorum.

Bulduğum yerde çok fazla ışık yok, ama evin arka tarafı yeterince aydınlık, görebiliyorum. Öncekiyle aynı giysiler giymişler: siyah pantolon, siyah uzun kollu gömlek, uyumlu eldivenler ve maskeler. Seslerini değiştirmişler, bu yüzden onların daha önce gördüklerim olup olmadığını anlayamıyorum. En çok da bunu sevmiyorum, gerçek kimliklerini saklamalarını. Gerçek yüzlerini görmek isterdim. Sadece korkaklar kendilerini saklamayı seçer.

"Onu bırakalım ve eğlenceli bir saklambaç oyunu oynayalım," diyor biri, önümde dururken. Gözlerini görmeme gerek yok

onların çıplak bedenimi süzdüklerini anlamak için. "Onu ilk yakalayan ağzını alır. Diğer de o tatlı amcığı."

Diğer adam gülüyor. "Onu olduğu yerde alabilecekken neden kovalayalım ki?"

"Hiç eğlenceli değilsin." İlki somurtuyor.

Saçımdan yakalanır ve başım geriye doğru çekilir, bu da beni ağzımdaki tıkaçtan bağırmaya zorlar. Tükürüğüm etrafa sıçrar. Eller, zaten hassas olan yanaklarıma acı verici bir şekilde baskı yapar ve gözlerimden yaşlar akar.

"Hayır. Bence onu olduğu yerde sikelim." Elini bırakıp siyah kot pantolonuna indiriyor.

Fermuarının açılma sesi, iplere karşı daha da sertçe mücadele etmeme neden oluyor. Vücudum, izin verdiği ölçüde ileri geri kıvrılıyor. Kan kulaklarıma hücum ediyor ve ayak bileklerimdeki ip, her küçük hareketle sıkılaşıp kan dolaşımını kesiyor.

"Kafasını sabit tut. Onu sikerken gözleri benimkilerle temas halinde olsun," arkamdaki adama söyler. "Siktir, Saint'in orospusunu sikeceğime inanamıyorum."

Arkamdaki adam gülüyor ve ben bağlarıma karşı çekiyorum, ağzımdaki tıkaçla çılgılık atıyorum. Kafamı kurtarmaya çalışıyorum ama o sadece daha da geri çekiyor ve başımın üstünde bağlı ellerime bakmaya zorluyor. Ağzımın arkasında biriken salya boğazıma akıyor, beni boğuyor ve tıkaçla öksürüyorum, ölmek için çabalarken vücudum titriyor.

"Duymak istediğim ses bu."

"Siz ikiniz ne halt ettiğinizi sanıyorsunuz?"

Beni bırakıyor ve başım öne düşüyor, böylece salya kenarlarından dışarı sızabiliyor.

"Efendim... biz..."

"İçeri girin," diye bağırır yeni gelen.

Ağır nefeslerimin arasında, dalların ve yaprakların üzerinde yürürken ayakkabılarının sürtünme sesini duyuyorum.

"Seni biraz daha rahat ettirelim," diyor yeni gelen adam ve ben gözlerimden yaşları silip görüşümü netleştirmek için hızla gözlerimi kırpyorum.

Bir saniye sonra, kafamın arkasındaki ağız tıkacı çözölür. Onu tükürmeye çalışırım, ama kollarım başımın üstünde o kadar sıkı çekilmiştir ki, deri kayışlar kollarımın arasına sıkışmış ve yanaklarıma batmıştır.

Adam önüme geçer, ağızlığını yakalar ve ağzımdan çekip çıkarır.

Ağzımda biriken fazla tükürüğü tükürdüm, yüzüm sıkıca bağlandığından dolayı yanıyordu. "Lütfen." Ağlamaya başladım.

"Şşş." Çenemi kavrar ve başımı yukarı doğru iter. "Önündeki evi görüyor musun? Orada yirmiden fazla adam var. Ve tahmin et ne istiyorlar?" Cevap vermeme izin vermez. "Seni."

Burnumu çekerim.

"Eğer içlerinden biri dışarı çıkarsa, istediklerini onlara vereceğim. Anladın mı?" Çenemi bırakır.

Elimden geldiğince başımı sallarım. Dikkatlerini çekersem, bana tecavüz edecekler. Az önce durdurduğu ikisi gibi.

"Bir test yapalım." Elini uzatır, meme uçlarımı acı verecek kadar sertçe çimdikler ve çeker.

Başımı geriye atıp dişlerimi sıkıyorum, cildimin gerilmesinden kaynaklanan acıyla nefesimi tutuyorum.

"Aferin kızım." Bırakınca, iplere sarkarım, şişmiş gözlerimden yeni gözyaşları akar. "Bunu sevdim." Eli 666 damgama gider ve parmak eklemlerinin yumuşak dokunuşuna irkilirim. "O zaman Saint'in sana aşık olduğunu anladım. Seni bayılttığı için yeterince nazikti. Ben yapmazdım."

Bunu nereden biliyor?

"Seni kesinlikle uyanık tutardım. Ağlamayı ve çığlık atmayı izlerdim. Sana, şimdiye kadar yaşadığın en acı deneyim olmasını sağlarken, durmam için yalvarırdın. Ama sen bunu seviyorsun, değil mi?"

Seviyorum. Seviyordum. Ama Saint ne kadar ileri gidebileceğini biliyor. Beni hiç gerçekten incitmedi. Öyle bir şey yapmadı.

Eldivenli elleri pantolonuna uzanır ve kemerini çözer. İpleri çekerim. "Hayır..."

"Şşş. Unutma, Ashtyn. Dışarıdan biri gelirse..." Sesi kesilir ve ben hiperventilasyona başlarım. Nefesim gittikçe hızlanır. Panik atak geçirecekmişim gibi hissediyorum. Dik duruyorum ama sanki göğsüme bir şey baskı yapıyor gibi hissediyorum. "Bu sadece başka bir test," der ve kemerini kot pantolonundan çıkarır. Sonra kemeri göğsüme vurur.

Acı, bir milyon ateş karıncası aynı anda beni ısıtıyormuş gibi hissettiriyor ve nefesimi kesiyor. Nefes almayı başardığım anda, bana tekrar vuruyor. Bu sefer uyluklarımın üst kısmına.

Deri kemiklerime bir kez daha vurup sırtıma dolandığında, iplerde titriyorum.

"Aferin, Ash." Arkama geçer ve ben çöküyorum.

Sonunda nefesimi toplayabiliyorum ve ağlamaya başlıyorum. Kemer sırtıma iniyor ve o bana tekrar vurmadan önce kaçmak için sırtımı kamburlaştırmaya çalışıyorum, ama kaçamıyorum.

Daha önce bunu sevmiş olmamdan dolayı utanç duyuyorum. Böyle muamele görmekten. Saint'in partide ormanda Kashton ve Haidyn'in önünde beni bağladığı ve bunun beni ne kadar tahrik ettiği anıları zihnime akıyor. Bu sefer ölmek istiyorum.

Kemerin önüme düşmesini görmeden önce, çeşitli yerlerime beş kez daha vuruyor. Hıçkırarak ağlıyorum; gözyaşları, sümük ve salya yüzümden akarken, tüm vücudum kontrolsüz bir şekilde titriyor. Cildim yanıyor ve terlemem acıyı daha da şiddetlendiriyor. Önüme geliyor. Arka cebinden küçük bir yağ çıkarıyor.

"Sanırım seni hamile bırakmış olabilir." Gülüyor.

"H-ayır." Artık düzgün konuşamıyorum bile. Tek kelime, sanki bütün gece içmişim gibi peltek çıkıyor. İpi keserse, kendi ayaklarım üzerinde duramadan yüzüstü düşerim. Sanki Tyson'ın evime geldiği o gece tekrar yaşanıyor. Ama bu sefer Saint'in beni kurtarmaya gelmeyeceğini biliyorum.

"Lordlar böyle yapar, Ashtyn. Bir kadın seçer ve onu hamile bırakır. Üreme bir gerekliliktir." Eldivenli parmaklarına kayganlaştırıcı sıvı döker ve onları açık bacaklarımın arasına yerleştirir. Dizlerimi bir araya getirmeye çalışırım, ama ayak bileklerimdeki ipler buna engel olur. Kayganlaştırıcı sıvının yardımıyla onları kolayca içime sokar. "Yıllardır Lordların genç neslin yiyeceklerine *takviye* eklediklerine dair bir hikaye dolaşıyor."

İki parmağını içime daha da sokar ve hareket ettirir. Acı nefesimi keser, ama tek istediğim yardım için çığlık atmak olsa da, buna katlanmaktan başka seçeneğim yoktur. Parmaklarını çıkarır ve bu sefer üç parmağını aynı şiddetle sokar.

"Tüm Lordların, Lordların evinde yaşamalarını ve orada yaşayan bir aşçı tarafından günde üç öğün yemek sunulmasını şart koşuyorlar. Tabii ki Lordlar her zaman serbestçe gelip gidiyorlar. Yani dışarıda yemek yiyebilirler, ama Lordlar evinde dört yıl kaldıktan sonra, bir noktada orada yemek yemek zorundalar. Ama mesele şu ki..." Bir parmak daha ekliyor ve titrek dudaklarımdan çıkan iniltiyi tutamıyorum. "Bana söylendiğine göre bunu sadece en yüksek rütbeli Lordlara yapıyorlar. Yani, delilik, değil mi?"

gölüyor, onları çıkarıyor ve ben ağlamamak için dilimi ısırıyorum. "Ama tamamen inandırıcı. Eskiden alt tabakadan insanlara zorla kısırlaştırma ameliyatı yaptırırlardı. Öyleyse neden güçlü olanları ikiz sahibi olacak şekilde geliştirmesinler ki? Sayıca üstünlük her zaman güç demektir. Ve kabul edelim ki, insanlar ölür. İkizler daha fazla fırsat sunar."

Derin bir nefes alıp, sulu gözlerimi onun siyah maskesine kaldırıyorum. "Neden... bana bunu anlatıyorsun?" Ağlamaktan boğazım kısıldığı için sesim kısık çıkıyor.

"Çünkü sana neden sana zarar vermek zorunda olduğumu anlamanı istiyorum." Tek yapabildiğim başımı sallamak.

"Saint doğum kontrolünü kullanmana izin verdi mi, yoksa çıkardı mı?"

Sorusu karşısında donup kaldım. RİA taktığımı nereden biliyordu? Saint beni bayılttığına bunu mu yapmıştı? Cevap vermemem onu güldürdü.

"Bu bebeği de kaybetmelisin. Tıpkı bir öncekini gibi. Yanlışımı düzeltemem, ama doğru olanı yapabilirim. Yeni bir başlangıç, böylece hayatımıza devam edip ailemizi kurabiliriz. Tıpkı kaderimizde olduğu gibi."

Sözleri midemi bulandırdı. "Bu... sensin." Fısıldayarak söylemeyi başardım. Beni nasıl buldu? Bağlarımı daha da sıkı çektim ve boğazımdan bir hıçkırık çıktı. "Saint senin peşine düşecek. Senin de öldüğünden emin olacak." Saint beni sevmese bile, hamileysem ve biri onun çocuğunu öldürmüşse çok öfkelenenecektir.

"Saint'ten korkmuyorum. Onun için de bir planım var."

Arkamda yürüyor ve ne yaptığını görmek için başımı geriye eğmeye çalışıyorum ama lanet olası kollarım engel oluyor. "Başka bir test." Kıkırdıyor ve sonra ellerini kıkımda hissediyorum.

Mücadele ediyorum, kıvranıyorum ve tekmelemeye çalışıyorum ama hiçbir şey işe yaramıyor. Bu sadece ipleri daha da sıkılaştırıyor, kaslarım ağrıyor ve cildim yanıyor. Terliyorum ve omuzlarım ağrıyor.

"Amını sikeceğim Ash. Seni iyi hissettireceğim." Başımı eğip hıçkırarak ağlıyorum.

Sikinin ucunu amımda hissediyorum ve o içime girmeye çalışırken çığlık atıyorum. O hareketsiz kalıyor ve ben nefesimi tutuyorum, arka kapılardan biri açılıyor.

Kapı kolunda bir el görüyorum ve bir saniye sonra kapı kapandığında kalbim çarparken ona bakıyorum ve rahatlamış bir şekilde ağlıyorum.

Arkadan belime kolunu doladı, kıcıımı geri çekti ve sonra içime girmeye başladı. Ne kadar az direnirsem o kadar kolay olacağını bilerek ona izin vermeye çalışıyorum, ama yapamıyorum. Bunun yerine, kasılmaya ve onun neden olduğu acıyı uzaklaştırmaya çalışıyorum.

O bana girip istediğini alırken, ben çubuklara ve düşmüş dallara bakıyorum. Homurtuları gece havasını dolduruyor ve ona karşı koyamayacağımı bilerek gözyaşlarım yüzümden akıyor. O kazandı. Ben yeterince güçlü değildim.

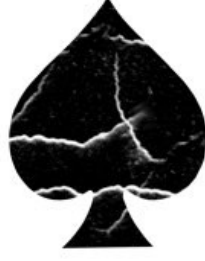
Sonunda çekildiğinde, fermuarını çektiğini duyuyorum ve önüme gelip duruyor. Kirli zeminde duran tıkaçları alıyor.

Panik göğsümü sıkıştırıyor ve burnumu çekiyorum. "Söz veriyorum." *Nefes nefese.* "Ben..."

Onu ağzıma soktu ve ben kirin tadına boğulmamaya çalıştım ama başaramadım. "Bu senin iyiliğin için, Ash." Deri kayışları gözyaşlarıyla ıslanmış yanaklarımın ve kollarımın arasına itti. Kafamın etrafına sıkıca çekip yerine sabitledi ve ekledi, "Gece boyunca burada asılı kalacaksın, benim spermim amından akıp uyluklarına sızarken. Tam da olması gerektiği gibi."

Deri topun içine ağlıyorum ve arka cebinden siyah bir başlık çıkardığını görünce sulu gözlerim irileşiyor. Başlığı kafama geçirip ipi çekerek, önceki gibi boynuma sıkıca bağlıyor. "Biraz uyu, tatlım." Bana Saint'in takma adıyla sesleniyor ve ben elimden geldiğince başımı sallıyorum, ama elbette bir faydası yok. "Sabah seni başka bir test için uyandıracağım."

ELLİ SEKİZ

SAINT

Bodruma inip anahtarımı çıkarıp mahkumun kapısını açtım. Metalin gıcırdayan sesi onu uyandırdı. Adam beton zeminde oturur pozisyona geldi ve ben içeri girdiğimde geriye doğru sürünmeye başladı. Sırtını uzak duvara dayadı.

"O nerede?" Hemen konuya giriyorum. Kaybedecek bir saniyem bile yok. Onlar benim izlediğimi sandıklarında ona ne yaptıklarını gördüm. Şu anda neler yaşadığını hayal bile edemiyorum. İçimdeki sapkın taraf, bana başka bir video göndermelerini istiyor. Sadece onun hayatta olduğunu görebilmek için. "Ya eğer..." diye başlayan sorular en kötüsü. Nefes aldığını bilmem gerekiyor. Köşede tek başına yatıp, kan kaybından ölürken, benim zamanında yetişmemi dileyip durmadığını bilmem gerekiyor.

Adam beni görmezden gelmeyi tercih ediyor ve çıplak vücudunu benden korumak için dizlerini göğsüne çekiyor. "Onu getirin," emrediyorum.

Kashton ve Sin odaya girerler ve kadının cesedini odanın ortasına bırakırlar. Kadın yüzüstü yatmaktadır, ben de botumla onu tekmelerek sırt üstü çeviririm, böylece Kashton ölü kadını daha iyi görebilir. Kadının vücudu sertleşmeye başlamıştır. Ölüm sertliği başlamıştır. Genellikle tüm vücudu kaplaması altı ila sekiz saat sürebilir. Ama bu sefer daha hızlı gerçekleşiyor gibi görünüyor. "Whitney?" diye haykırıyor, ellerinin ve dizlerinin üzerine çöküyor, kadının yanına sürünüyor

"Ona ne yaptın sen?" diye soruyor. "Onlar öldürdü..."

"Hayır." Sanki bu imkansızmış gibi sözümü keser.

"Boynunu kırdılar ve Ashtyn'in cesedini onunkiyle değiştirdikten sonra ormanda gömdüler."

Hala bana inanamayan bir şekilde elinden geldiğince başını sallar.

"Bunu kim yaptı?" diye bağırırım, sabrımı yitirerek. Bunun için vaktim yok. "Karım nerede?" Saçını elimden geldiğince sıkıca tutarım, kafatasını kafasından koparıp onu karımın bedeninden ayırmaya çalışırım.

O sessiz kalmayı tercih ediyor. Kashton'a bakıp başımı sallıyorum. Ryat ve Tyson'ın açık kapıya yaklaşp küçük hücreye girdiklerini görüyorum.

Kashton, Ryat'ın verdiği şeyin kapağını açar ve içindekileri Whitney'in çıplak vücuduna döker. Sonra Sin cebinden çakmağı çıkarır ve

bana uzatır. Çakmağı kot pantolonuma vurup Whitney'e atarım ve o anında alev alır. Ateş, küçük beton odayı ısıtır.

O çığlık atar ama yine de kendini duvara doğru iter. Yanına giderim, saçlarını tekrar tutarım ve onu Whitney'e yaklaştırırım, yüzünü ateşe yaklaştırırım ki ısıyı hissetsin ama canlı canlı yanmasın. O piçi öldürmeden önce cevaplara ihtiyacım var.

"O... nerede?" Dişlerimi sıkarak homurdanırım.

"Bilmiyorum..." diye hıçkırarak söyler ve saçlarını tutan elime karşı direnir.

Kashton'a bakıyorum ve bana attığı sinirli bakış, onun da Luke'un doğruyu söylediğini düşündüğünü gösteriyor. Ama o değilse, kim? Carnage ve güvenlik sistemine kim erişebilir? Neden Whitney'i öldürsünler? O, Luke ile olan tek bağlantı.

Bana zarar vermek isteyenlerin listesi mi? O liste bir kilometre uzunluğunda. Onlar Ashtyn'in peşinde değil. Zarar vermek istedikleri kişi benim. Ve bu dünyada tek umursadığım şeyin o olduğunu biliyorlar.

Arkamı dönüp kapıya doğru yürüdüm. Kashton, Tyson, Ryat ve Sin tek tek dışarı çıktılar. Metal kapıyı kapatıp kilitlerken Luke'un karısının yanan cesedine bakışlarını izledim.

"BEKLE!" Kapıya koşar.

"Bir cesedin yanması ne kadar sürer biliyor musun?" diye soruyorum ona.

Kafasını sallar, ağlayarak kemikli parmaklarıyla parmaklıkları kavrar ve kapıyı açmaya çalışır. Yanan et kokusu, hücresinin dışındaki koridoru çoktan doldurmuştur.

Gülümsüyorum. "Birazdan öğreneceksin." Sonra hepimiz uzaklaşıyoruz, onu onunla birlikte orada bırakarak, bizi dışarı çıkarmak için çığlık atıyor. Sıcaklık tek başına bile dayanılmaz olacak. Yarın olana kadar ona günlük su miktarını vermek için bekleyeceğim. Belki o zaman daha fazla şey söyleyecektir. O yanmayı bıraksa bile, duman kalacak ve koku... Orası tam bir cehennem olacak. Kelimenin tam anlamıyla. Onu öldüreceğini söyleyebilirim, ama kapıdan temiz hava alabilir. Ve eğer ölürse, ölür.

Hepimiz ofisimize giriyoruz ve ben masama doğru yürüyorum. Masamın üzerinde yıllar önce çekilmiş dörtümüzün fotoğrafını görüyorum. Elli ziyaret ettiğinde gördüğü fotoğraf. Barrington'daki son yılımızdı. Elli'nin yüzünde bir gülümseme var. Erkekler gülümsemiyorlar, ama ona ne kadar koruyucu davrandıkları belli. Bana bir şey olursa, ona iyi bakacaklarını biliyordum. Tek istediğim buydu. Onun, benim ona vermemi istediğim her şeye sahip olmasını sağlamak... dünyaya.

Şimdi o yok. Çıplak, kanlar içinde ve muhtemelen ağlıyor. Bana ihtiyacı var, ama ben ortada yokum. Belki de Haidyn haklıydı... Onu buraya getirmemeliydim. O, buradan uzakta bir hayatı hak ediyor. Bensiz.

Bilgisayarımı alıp odanın diğer ucuna fırlattım ve bilgisayar, tavandan yere kadar uzanan pencerelerden birini parçaladı.

"Saint." Tyson elini omzuma koyar ve ben sıçrayarak dönüp hepsinin bana baktığını görürüm.

"Haidyn'den haber var mı?" diye soruyorum.

"Devin hala ameliyatta," diye cevapladı Kashton.

Devin ona adrenalin iğnesi yaparken, adamın Haidyn'in kafasına silah dayadığı videoyu izledik. Onun uyanışını ve Devin'in kurşunu çıkardığını izledik. Sonra video bitti. Biz geldiğimizde, her iki videoda da yer alan herkes gitmişti.

"Belki bize bir şeyler söyleyebilir..."

"Uyanması günler sürebilir." Kashton'ı kesiyorum. Ama içimden bir ses onun bir şeyler biliyor olabileceğini söylüyor.

"Ne yapabiliriz?" diye sorar Sin.

Yüzümü dövmele elimle okşarım. "Her hücreyi kontrol edeceğiz. Carnage'da bulunan herkesi."

"Ne için tam olarak?" Bu sefer soruyu Ryat sorar.

"Her şeyi. Ne bildiklerini sorun. Yalan söylediklerini düşünürseniz, onlardan bir şey alın." Burası boşuna Carnage olarak adlandırılmıyor. Kafalarını toplayıp lanet olası duvara asacağım. Karım için bir buket yapacağım, çünkü onu eve getireceğim. Bir kez yaptım, yine yapacağım. Ne pahasına olursa olsun.

Kendimi ele vermeyi umursamadan evin iki kapısını da tekmelerek açıyorum. Onun burada olduğunu biliyorum. Finn bir saat önce onun izini buldu. Buraya gelmem bu kadar sürdü.

İki adam oturma odasındaki kanepelerde oturuyor ve onlar bana ulaşmadan her ikisinin de gözlerinin arasına birer kurşun sıkıyorum.

Bir diğeri yan kapıdan dışarı atlar ve ben onun dizine bir kurşun sıkmadan önce o bir kurşun sıkar. Yere düşer ve ben göğsüne bir kurşun daha sıkarım.

Bir adam koridordan bana doğru koşar ve ona iki kurşun sıkarım. Üçüncü kurşun, yere düşerken kafasının arkasına isabet eder ve onun da işinin bittiğinden emin olurum.

Onun geldiği koridora doğru ilerlerken, koridorun diğer ucunda onu görünce aniden duruyorum.

"Sa-int." Adımı söylüyor, ama sanki günlerdir ilk kez konuşuyormuş gibi geliyor. Geniş gözleri sol koluma kayıyor ve ben de aşağıya bakıp parmak uçlarımdan kan damladığını görüyorum. Vurulmuşum, ama hissetmiyorum. Henüz değil. Adrenalinim çok yüksek. "Sen..." Bir adam onun arkasında durur ve elini ağzına koyar. Ona karşı koymaması, korktuğum şeyi doğruluyor. Zayıf.

"Ben iyiyim," diye onu sakinleştiriyorum. Çıplak, kirli ve titriyor.

Arkasındaki adam onun keçeleşmiş saçlarını tutar. Silahını kaldırıp namluyu onun çukurlaşmış yanağına dayadığını görünce yutkunuyorum. Çok zayıf görünüyor. Sadece bir gün geçti, ama sanki haftalardır aç kalmış gibi görünüyor.

Silahımı yanıma indiriyorum. "Ashtyn." Adını söylemeyi başarabiliyorum, ama gözlerim onun çıplak vücudunu tararken sesim çok yumuşak çıkıyor. Dayak yemiş gibi vücudu morluklar ve kesiklerle kaplı. En büyük korkum gerçek oluyor.

"Bir adım daha atarsan, yüzüne sikmem için yeni bir delik açarım," onu tutan adam emrediyor.

Dişlerimi gıcırdatıyorum ve ona bir kez daha bakıyorum. Titremiyor ve hiç korkmuş görünmüyor. Uyuşturulmuş mu? Yoksa çok mu geç kaldım ve o da tecavüze uğramayı ve dövülmeyi kabullenmiş mi? Bu düşünce beni kendime kızdırıyor ve onun için kalbim parçalanıyor.

"Diz çök," diye emrediyor.

"Ben..."

"Diz çök lan!" diye bağırıyor, silahın namlusunu kızın yüzünün yan tarafına daha da bastırarak yanağını parçalıyor.

"Tamam. Tamam," diye bağırıyorum, dizlerimin üzerine çöküyorum ve sanki tutuklanıyormuşum gibi ellerimi başımın arkasında birleştiriyorum.

"Saint, yapma..."

"Kapa çeneni, kaltak," diye ona bağırır.

"Hayır," diye bağırır ve arkasındaki adam bir kez daha boş elini kadının ağzına kapatır.

Bir saniye sonra, kafamın arkasında bir silah hissediyorum ve bir ses "Ellerini arkaya koy" diye emrediyor.

Zaman kazanmam gerektiğini bilerek söyleneni yaparım. Adamlar onu kurtarmak için her an buraya gelebilirler. Kashton onun öncelikli hedef olduğunu biliyor. Bileklerime sıkıca bir kablo bağı geçirilir ve ellerim arkamda kilitlenir.

"Böyle daha iyi," onu tutan adam neşeyle diyor. "Şimdi başlayalım."

"Onu bırakın," diye talepte bulunuyorum ve ikisi de gülüyor. "Onu bırakın dedim!" diye bağıriyorum, sesim evin içinde yankılanıyor. "Onu istemiyorsunuz. Beni istiyorsunuz. İşte buradayım. Beni alın."

"Daha iyi bir planım var." Adam, kanlı yüzünden silahını indirir ve onun sağ elini tutar. Silahı eline verir ve parmaklarını tetiğe sarar.

"Hayır. Hayır. Hayır," diye bağırir ve o bir kez daha güler.

"Onu vur."

"Hayır. Yapmayacağım..."

"Daha önce de yaptın. Hadi, vur onu."

"HAYIR!"

"Ashtyn?" diye bağırirım, sulu gözlerini benimkilere odaklamasını sağlarım. "Yap şunu." Nefesi kesilir ve başını sallar.

"Hadi, tatlım. Uslu bir kız ol ve beni vur."

Hıçkırıklar çıplak vücudunu sarsar. Silahın horozunun sesini duyarım ve arkasındaki adamın silahı kafasının arkasına doğrulttuğunu görürüm. "Onu vur, yoksa seni vururum." "Yap şunu," diye homurdanırım ve o başını sallar.

"Vur beni lanet olası, Ashtyn.

Hadi!" *Hadi, tatlım. Benim için yap.*

O sadece bana bakıyor, kanlı ve şişmiş yüzünden gözyaşları akıyor. "Ben... yapamam," diyor yumuşak bir sesle.

"Lütfen," diye yalvarırım, göğsüm sıkışır. Onu kurtarmak için ölmeye hazır olarak eve girerim. "Sorun yok." Başımı sallarım.

Yaralı dudaklarını yalar. "Seni seviyorum."

Carnage'da beni vurduğunda bana söylediği son söz buydu. Kaderimi kabullenerek ona yumuşak bir gülümseme gönderiyorum. "Ben de seni seviyorum, tatlım." Son nefesimi alacağımı bilerek derin bir nefes alıyorum, ama onun gözlerini kapatıp silahı kendine doğrulttuğunu ve tetiği çektiğini izliyorum.

Ses kulaklarımı sağır ediyor.

Yere itilirim ve biri üstüme oturur. Çığlığım salonda yankılanır. Dizlerinin üzerine çöker ve arkasındaki adam güler. "Siktir. Bu çok şiirseldi. İşte gerçek aşk budur." Onu tekmeler ve vücudu soğuk zemine düşer.

Onun adını haykırıyorum, bir şekilde cevap vermesini umuyorum, ama o hareketsiz yatıyor. Adam silahı elinden tekmeliyor ve bizim yönümüze doğru fırlatıyor. "Bir orospu için cesaretin var." Saçlarını yumrukluyor ve eğilip, gözyaşlarıyla ıslanmış yanağına nazikçe öpüyor.

Hayatsız gözleri hala açık ve ben onun sadece şokta olduğunu umuyorum. Benim için intihar etmediğini. Ölmeye hazır olan bendim. Her zaman bendim. O değil.

"Bu beni tahrik ediyor." Adam kıkırdar.

Mücadele etmeye çalışıyorum ama sırtımda bir şey var, beni soğuk, sert zemine bastırıyor. Silah hala kafamın arkasında. "Kaltakın, bir fahişe gibi sikilmesini izle."

"Ona dokunma lan!" Boğazım yanacak kadar yüksek sesle bağıyorum.

Karşımdaki adam gülüyor, kot pantolonunu çıkarıyor. Sikini çıkarıyor ve bacaklarını kendi bacaklarıyla ayırıyor, silahını kanlı yüzünün yan tarafına dayıyor. "Söyle ona, Ash. Bir haftadır her gün seni siktiğimi söyle."

Bir hafta mı? Gerçekten bu kadar uzun zaman geçti mi? Onu gerçekten bu kadar hayal kırıklığına mı uğrattım? Hiçbir şey söylemiyor, gözleri hala dümdüz ileriye bakıyor.

Ona ulaşmaya çalışıyorum ama hareket edemiyorum. Sanki bende bir sorun var gibi. Vücudum hareket edemiyor. Belki de vurulmamdan dolayıdır. "ASHTYN!" diye bağıyorum, onun kendine gelmesini istiyorum. Savaş. Bir şey yap. Bana hayatta olduğunu göster.

Ama göğsüm sıkışıyor, çünkü birdenbire vücudunun altında bir kan gölü oluşuyor. Burnundan ve dudaklarından kan damlıyor. Adam, onun bacaklarının arasına penisini yerleştirirken, kan yüzünün yan tarafına bulaşıyor ve homurdanarak ona giriyor. "Hâlâ sıcak, Saint," diyor ve saçlarını tutuyor. Kafasını yukarı çekiyor, böylece cansız gözleri benimkilerle buluşuyor.

Çığlık atıyorum, vücudum üstümdeki adamla mücadele ediyor ve soğuk ve sert koridor zemininde ileri geri sallanan vücudunu izliyorum, ona yardım edemiyorum. Onu kurtaramıyorum. Ben bir erkek olarak yetersizim. Lanet olasıca zavallı. "Saint?" Sesini duyuyorum, ama dudakları hareket etmiyor.

"Saint?" Daha fazla kan zemini kaplıyor. O kadar çok ki, yüzüstü yattığım yere neredeyse ulaşmış. "Saint?"

"Sorun yok, tatlım," diyorum, yalan söylemek boğazımı düğümlüyor. Hiçbir şey yolunda değil. "Seni seviyorum, Ashtyn," bunu ondan çok kendim için söylüyorum. Kahretsin, bunu bilmesi gerek, değil mi? O benim için her zaman tekti.

bana ateş ettikten sonra bile. Bana yapabileceği hiçbir şey onu sevmemi engelleyemezdi. "Seni seviyorum..."

Gözlerimi kırıştırdım, gözümün ucuyla bir şey gördüm ve baktığımda Kashton'ın masamın başında durduğunu gördüm. Gözleri benim baktığım duvara kaydı. Sanki önümde bir korku filmi izliyormuşum gibiydi.

"Ne?" Gözlerim odanın içinde dolaşüyor ve hala Carnage'daki ofisimizde olduğumu görüyorum. Elim sol koluma gidiyor ve kanla kaplı olmadığımı ve herhangi bir kurşun yarası olmadığını görmek için kolumu yukarı aşağı gezdiriyorum. "Ashtyn?" Gözlerim onunla buluşuyor.

Gözlerini indirip başını salladı. "Çocuklar henüz bir şey bulamadılar."

Her şey çok gerçekçiydi. Bir adam ona tecavüz ederken onun orada ölü yatışını izlemek. O çaresizlik hissi beni mahvetti.

Gözleri benimkilere odaklanır. "Üç gün oldu, Saint." Sesi yumuşar. "Kendini delirtmeden önce biraz uyuman lazım."

Onu hayal kırıklığına uğrattığımı hatırlatılmasından nefret ediyorum. Onun işkence gördüğü videoyu aldığımdan bu yana üç gün geçti. Onu ormanda ölü bulduğumu sandığımdan bu yana üç gün geçti. Karım olmadan geçen üç gün, sanki bir ömür gibi geliyor. Ama o haklı. Onun ihtiyacı olan kişi olmak için kendime daha iyi bakmalıyım. Her şeye hazırlıklı olmalı ve daha akıllıca düşünmeliyim. Bu düşünce, onu bulduğumda bana ihtiyacı olacağını ve kendimi yarı yarıya veremeyeceğimi kanıtladı. Bu yeterli olmayacak.

"Haidyn?" diye soruyorum.

"Uyanmadı," diye cevapladı, boğazını temizleyerek.

ASHTYN

Hala kollarımın olduğunu gösteren ^{tek işaret,} başımı kaldırıp başımın üstünde bağlı ellerimi görebilmem. Onun dışında kollarım ve ellerim uyuşmuş durumda. Sağ omzum ağrıyor ve bacaklarım kramp girmiş. Çoğu zaman nefes almakta zorlanıyorum. O kadar çok ağladım ki gözlerim sürekli yanıyor.

Dört gündür maskeli adam gelip bana tecavüz ediyor. Her seferinde aynı şey oluyor... ağızımdaki tıkaçları çıkarıyor, kemeriyle bana vuruyor ve tecavüz ediyor. Sonra ağızımdaki tıkaçları tekrar takıyor ve başıma kapüşonu geçiriyor. Gündüzleri bile. Güneş yanığından cildim yanıyor. Gündüzleri ağaçların gölge yapmadığı birkaç saat var ve güneş morarmış ve kesik cildime vuruyor.

O kadar acı çekiyorum ki, en son ne zaman uyuduğumu bile bilmiyorum. Lanet olası başlık yüzünden çoğu zaman tam bir karanlık içindeyim. Gündüzleri takılı olsa bile, bana hiç ışık vermiyor. Tek sahip olduğum şey düşüncelerim ve bunlar beni delirtiyor.

Şu anda, iki ağaç arasındaki boruya asılıyım ve titreyen vücudumdan su damlıyor. Beni temizlenmesi gereken iğrenç bir fahişe olduğumu söyleyerek hortumla ıslattı. Bir parçam, başlığımı çıkarmadan beni boğulmaya bırakmasını diledi.

Sesler hassas kulaklarıma çarpıyor, ama kim geldiğine bakmak bile umrumda değil. Fark etmez. Onları durdurmak imkansız.

Islak saçlarım yüzüme sarkıyor ve yere bakarken çatlamış dudaklarımdan salya damlıyor. Bir çift siyah bot görüş alanımda duruyor ve o eğilip her bir ayak bileğimi çözdüğünde irkiliyorum. Ayağa kalkıp, kül bloklarını tekmeliyor ve ben bağlı ellerimle asılı kalıyorum.

Yeni pozisyonumdan dolayı ağzımdan bir inilti kaçıyor. Bileklerimi boruya bağlayan ip kesiliyor ve ben ağzım tıkanmış bir çığlık atarak yere düşüyorum. Acı tüm vücudumu sarıyor ve yüzüstü yatıyorum, hareket edemiyorum. Uzunlarımı kontrol edemiyorum.

Ağzımdaki tıkaç çıkarılır ve başımın üzerine yeni bir şey takılır ve boynumun etrafına bağlanır. "Kedi yokken fareler oynar."

Orman kahkahalarla doldu ve beni yakalayıp sırt üstü çevirdiler. Yukarı baktığımda maskeli adamların üzerimde durduğunu gördüm. Biri başımın üstüne diz çöküp hala bağlı olan kollarımı düz olmayan zemine bastırdı. İkincisi bacaklarımdan üzerine oturdu.

"Sana küçük bir şey vereceğiz. Bu senin için biraz daha eğlenceli olsun." Cebinden bir şırınga çıkarır ve dişleriyle kapağını açar.

Gözlerimi kapatıyorum. Savaşmak ya da konuşmak için bile çok yorgunum.

"Sadece bir saniye acıtacak," diyor, sonra vücudumu yakıcı bir acı kaplıyor.

Çatlamış dudaklarım açılır ve sırtımı kamburlaştırırken ağzımdan bir çığlık çıkar. Yakındaki ağaçlardan kuşların uçma sesi duyulur.

"İşte oldu." Biri kollarımı bırakır ve ipi keserek beni serbest bırakır.

Diğeri üzerimden kalkar ve ben yanıma yuvarlanır, kalbim patlayacakmış gibi hissederek göğsümü tutarım. "Yirmi dakika dayanırsan,

şaşıırırım." Kıkırdar. "Sana üç dakikalık bir avantaj vereceğiz. Oyunu çok erken bitirmek istemeyiz."

Şişmiş gözlerimi zorla açıp amaçsızca etrafa bakınıyorum. Sarhoş gibi hissediyorum, sanki dünya yan yatmış gibi, ama hala yerde yattığımı fark ediyorum.

Sol elimle kendimi oturur pozisyona getiriyorum, sırtım acı içinde çığlık atıyor. Sağ elimi hiç hissetmiyorum. Ayaklarım karıncalanıyor ve midem guruluyor. Çok açım.

Boynumdaki bir şey dikkatimi çekiyor ve uzanıp bir tasma hissediyorum. Titreyen parmaklarım arkaya doğru hareket ediyor ve üzerinde bir kilit var. Onu çekince, bir tür çan sesi duyuyorum. Bu benim. Bana Saint'inki gibi bir kedi tasmaşı takmışlar. Ama derisi daha kalın ve ağır.

"Zamanını boşa harcıyorsun," diyor biri ve sonra bir bot sırtıma baskı yapıyor, beni ileri itiyor.

Ayağa kalkıyorum ve düşüyorum. Bacaklarım o kadar zayıf ki titriyorlar.

"Neden işe yaramıyor?" diye soruyor diğeri, ama ben neyi kastettiğini anlamıyorum.

"Belki daha fazlasına ihtiyacı vardır. Fazla abartmak istemedim," diyor ilki. "Koş, kaltak!" diye emrediyor biri.

Dizlerimin üzerine çöküp ellerimle sürünerek onlardan uzaklaşmaya başlıyorum. Vücudum mekanik hareketler yaparken aptal zil çalıyor. Yüzüstü düşüyorum ve onlar gülüyor.

"Sana on dakika vereceğiz," diyor biri. "Bizimle savaşıacak gücün varsa daha iyi olur." Kapı kapanıyor, eve geri döndüklerini anlıyorum.

Yüzüstü yatıyorum, başım yana dönük, ağır nefesim yerdeki yaprakları hareket ettirirken, uzaktaki bir sincabı izliyorum. Tüm gücümü toplayarak, ellerimin ve dizlerimin üzerine çöküp, olabildiğince hızlı ve uzağa sürünerek ilerliyorum.

Lanet olası bir kaplumbağayım. Şişmiş gözlerime yaşlar doluyor ve ağladığım için kendimden nefret ediyorum. Son birkaç gündür bunu çok yaptım.

Kapı bir kez daha açılır. "Sanırım hazırsın," diyor biri.

Elimi toprağa gömüyorum, tırnaklarımın altında toprağı hissediyorum. "Sorun yok, Ashtyn. Önce seninle oynayacağız," diyor biri alaycı bir şekilde.

Onlar gülerken, büyük bir ağacın arkasına koşarak sırtımı ona dayarım. Aşağıya baktığımda, küçük bir su birikintisi görürüm. Bu sabah beni kırbaçladıktan sonra üzerime su sıçratan adamdan kalma. Elim i içine sokar, parmaklarımı çamura batırır ve bir avuç dolusu çamur alırım. Elim i kaldırıp

tasma bağılı çanı kapattım. Elimi sıkıca kapatarak küçük delikleri çamurla doldurmaya çalıştım. Eğer tamamen doldurursam, koştuğumda çan sesi duyulmaz.

İstediğim gibi işe yaramıyor. Bu yüzden uzanıyorum, yüzümü ve boynumu su birikintisine olabildiğince yaklaşıtıyorum ve bir avuç daha alıyorum. Fazla kalmayana kadar bunu birkaç kez daha yapıyorum ve tasmayı sallıyorum. Çan çalmayınca gözlerimden rahatlama gözyaşları akıyor.

Titrek bacaklarımla ayağa kalkarım, sırtımı pürüzlü ağaca dayarım ve derin bir nefes alırım. Ya şimdi ya da asla. Bana ihtiyacım olan fırsatı verdiler. Kimse beni burada bulamaz. Burası her ne haltsa. Bunu kendi başıma yapmalıyım. Kendimi kurtarmalıyım.

Ağacı itip, evin ters yönünde ve ormanın derinliklerine doğru koşabildiğim kadar hızlı koşuyorum.

Hayatınız için koşarken bacaklarınızdan biri çalışmıyor gibi hissettiğiniz rüyalar gördünüz mü hiç? Onu arkanızda sürüklediğiniz rüyalar? Şu anda aynen öyle hissediyorum. Ayakkabım yok, giysim yok ve nerede olduğum hakkında hiçbir fikrim yok, ama hayatım için koşuyorum. Nabzımın hızlandığını ve kanımın kulaklarımda çınladığını hissedebiliyorum.

Geriye bakmayı reddediyorum. Bu beni sadece yavaşlatır. Nefes nefeseyim, yanım ağrıyor ve özgürlüğe bu kadar yakın olduğum için rahatlamamanın gözyaşlarını tutamıyorum. Sessiz olmaya çalışıyorum, ama ayakta kalmak için tüm gücümü kullanmam gerekiyor. Keskin nesnelerin ve dalların üzerine bastığımda çok acıyor. Yapraklarla kaplı bir kütüğün üzerine takılıp, nefesimi kesen keskin bir şeyin üzerine düşüyorum.

Sırt üstü yuvarlanıyorum, gözlerimi kırpiştirarak geceye bakıyorum, titrek elim yanıma gelirken tüm yıldızların parıldadığını görüyorum. Bana saplanan keskin bir şey hissettiğimde inliyorum. Cam.

Sağıma baktığımda kahverengi camın yansımaları görüyorum. Kırık bir bira şişesinin parçası gibi görünüyor ve tahmin etmek gerekirse, bana saplanan şeyin bir parçası olduğunu söyleyebilirim.

"Ashtyn? Buraya gel, kedicik." Değişmiş bir ses duyuyorum. "Hadi, *Tatlım*, uslu bir kedi ol ve seni yakalamama izin ver.

Dostum, bu çok aptalca. Diğeri gülüyor.

Çok yakın değiller gibi görünüyor, ama seslerini duyabiliyorsam, çok yakınım demektir. Yavaşça ayağa kalkarım ve gittiğim yöne doğru ilerlemeye devam ederim.

Yorgunum. Tek istediğim uyumak, ama durursam ölürüm. Sağ bacağımı sürükleyerek ve kanayan yanımı tutarak ağaçların arasından zorlukla ilerliyorum.

kanayan tarafımı tutarak. Nefes almakta zorlanıyorum ve boğazım kapanıyor.

Burada, bu şekilde ölemem. Açıklığa ulaştığımda, asfalt yola adım attığımda daha da fazla ağlıyorum. Bu bir yol. İki şeritli ve virajlı. Yola çıkmaya başlıyorum, arkamda kimse olup olmadığını kontrol etmek için omzumun üzerinden bakıyorum. Köşeden ışıklar geliyor ve ben iki şeridin ortasında duruyorum, zamanında durmazlarsa ölmeye hazırım. Bu noktada tek şansım bu.

Ağır kollarımı kaldırıp, arabalar aniden durup bana çarpmadan önce elimden geldiğince el sallıyorum. Araba kapılarının açılıp kapandığını duyduğumda dizlerimin üzerine çöküp başımı eğiyorum.

"Tanrım," diye tıslar bir adam.

Başımı kaldırıyorum ama farlar zaten bulanık olan gözlerimle aynı hızda olduğu için hiçbir şey göremiyorum.

"Bu kadın nereden çıktı?" diye sorar bir başkası.

"Lütfen?" diye çıkardım. "Onlar... geliyorlar." Kim bilir ne kadar uzaktalar.

"Onu arabaya bindirin." Eller beni yakaladı ve ayağa kaldırdı.

Kaldırılıp sert bir göğse yaslandığımda inlerim. Arabaya bindirilirken arabanın kapıları açılıp kapanır.

"Telefon," çatlamış dudaklarımla söylemeyi başarırım.

"Bana..." "Hastaneye gitmelisin." Biri sözümü keser.

"Hayır." Karşı koymaya başlıyorum ve o beni bırakıyor.

Yere düşerim ve sırtımı sürücü tarafındaki arka koltuk kapısına dayarım, çıplak vücudumu örtmek için dizlerimi göğsüme çekerim. Bir kabustan başka bir kabusu geçtim. "Telefona ihtiyacım var," diyebiliyorum.

Elim tutulur ve içine bir telefon konur. Tıpkı ormanda olduğu gibi, parmaklarım telefonda çalışmaz. Sanki zihnim bir telefon görüşmesini nasıl işleyeceğini bilmiyormuş gibi. Ve aklıma bir düşünce gelir: Saint'in numarasını ezbere bilmiyorum. Kashton'ın bana verdiği cep numaramı arayabilirim, ama muhtemelen şu anda kapalıdır.

Şu anda aklıma sadece bir numara geliyor. Üç kez tekrar ettikten sonra, hattın diğer ucunda telefonun çaldığını duyuyorum. Hoparlöre alınmış ve kanlı yüzümün önüne tutulmuş.

"Alo?" diye soruyor ses.

Spade kardeşlerin numaralarını ezbere bilmiyorum, ama onun numarasını biliyorum. "Jas-mine." Sesim çatlıyor.

"Evet. Kimsiniz?" diye soruyor, endişeli bir sesle. "İyi misiniz?"

"Ashtyn." Boğazımda oluşan yumruyu yutuyorum. "Kashton'ı araman gerekiyor."

O iç çeker. "Ashtyn, sana onun önemli olmadığını söyledim..."

"Lütfen?" Gözlerimin ağırlaştığını hissederek sözünü kesiyorum. "Kayboldum... Bayılmak üzereyim. Saint'e ihtiyacım var..."

"Aman Tanrım, Ashtyn. Neredesin sen?"

"Kashton'ı ara." Her şeyi anlatacak zamanım ve enerjim yok. "Ona bu numarayı ver. Saint'in aramasını söyle..." Eğer bu adamları beni Carnage'a götürmeye ikna ederse, belki bir şansım olur.

"Bekle. Onu da aramaya ekleyeceğim," diye aceleyle çıkar.

Gözlerimi kapatıyorum ve yutacak gücüm kalmadığı için ağzımın köşesinden salya akıyor. Bir saniye sonra, telefonun çaldığını duyuyorum.

"Jasmine..."

"Ashtyn hatta. Saint'e ihtiyacı var." Jasmine, Kash'in cümlesini bitirmesine izin vermez.

"Ashtyn?" diye bağırır Kashton. "Ne demek istiyorsun...?"

"Kash," derim sertçe. "Bana..."

"SAINT!" diye bağırıldığını duyarım, bu beni irkiltecek kadar yüksek seslidir. "Ashtyn."

Ben göz kırpmam gözlerimi ağır gözlerimi

"Yol tarifi," fısıldarım fısıldıyorum. "Yol tarifini ver."

"Ash? Tatlım? Neredesin? İyi misin?" Saint'in sesi sorularla dolup taşıyor. Konuşmaya çalışıyorum ama dilim ağırlaşmış, hareket etmiyor.

"Ne oluyor, Jasmine?" Kashton bağırır. "Nerede o?"

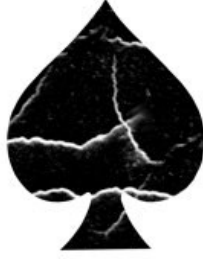
"Buradaydı," diye bağırır. "Bu numaradan beni aradı." "Kimin numarası?" diye sorar Saint.

"Onu bulduk," arabadaki adamlardan biri sonunda konuşur. "Arabada..."

"Neredesin lan?" diye bağırır Saint.

Ağır gözlerim kapanıyor ve bu sefer açamıyorum. Uzaktan Saint'in sesini duyabiliyorum ama hayal mi görüyorum emin değilim. Bildiğim kadarıyla, halüsinasyon görüyorum ve hala ormanın ortasında bağlı durumdayım.

ELLİ DOKUZ

SAINT

Çift kapıyı iterek açtım ve bir araba daire şeklindeki yola girerken ön merdivenlerden aşağı koştum. Kashton, Sin, Ryat ve Tyson peşimden koştular. Araba durdu ve ben sürücü tarafındaki ön kapıyı açtım.

"Vay canına." Yirmili yaşlarının başında görünen bir adam iki elini de kaldırır. Onu arabadan çekip dizlerinin üzerine çökerteceğim. Kashton yüzünü aşağı doğru iter ve sırtına silah dayar. Sin yolcu koltuğundaki adamı çıkarır.

"Sadece ona yardım ediyoruz," der bir adam, Ryat onu arka koltuktan çıkarırken.

Üçü de silah zoruyla tutsak. Hiçbir riski göze almayacağım.

Arka sürücü kapısını açtım ve o neredeyse dışarı düştü, üst vücudu arabanın yarısına kadar dışarı çıkmıştı. Kendini sürücü koltuğunun ve arka koltuğun arkasına sıkıştırmıştı. "Ash?" diye bağırdım, arabanın yanında diz çökerek. "Ash, konuş benimle." Boynuna uzandım ve nabzını hissedebildiğim için şükrettim. Yüzündeki ıslak saçları çekerek, gözlerinin kapalı olduğunu gördüm. Yanaklarında izler var. Bunlar bir tıkaçtan kaynaklanıyor. Boynunda bir tasma var ve çamur ve kirle kaplı. "Hadi, tatlım." Kolunu tutuyorum ve kendini sıkıştırdığı pozisyonundan çıkarmak için onu sertçe çekmek zorunda kalıyorum. "Onları bodruma götürün," diye bağıriyorum adamlara ve baygın bedenini ön çift kapıya taşıyorum.

Gavin ve Devin beni bekliyorlar. İkisi de Haidyn'i yakından takip ediyorlardı, bu yüzden telefon geldiği anda, onun gelişine hazır olmalarını sağladım. Onu sedyeye yatırıyorum ve onlar onu binadan geçip asansöre götürmeye başlıyorlar.

Vücuduna bakıyorum. Çıplak, kesik ve çürüklerle kaplı. Bileklerinde ve ayak bileklerinde ip yanıkları var. Göz kapaklarını açıyorum, kan çanağı gözleri görünüyor. Ölmüş gibi görünüyor, ama göğsünün hafifçe hareket etmesi bana onun hayatta olduğunu gösteriyor.

Şimdilik bu kadarı yeterli. Asansörün zil sesi, hastane katına geldiğimizi haber verirken, "Dayan tatlım" diyorum. Yan tarafına bir cam parçası saplanmış ve üzerinden taze kan akıyor.

Hastaneye varıyoruz ve çift kapıdan geçerken Devin ellerini göğsüme bastırıyor. "Burada kal."

"Hayır, ben..."

"Lanet olsun, Saint," diye bağılıyor bana. "Seninle tartışacak vaktim yok. Burada kal." Benden uzaklaşıp Gavin'in peşinden koşuyor, Gavin onu ameliyathaneye götürüyor.

Hastane yatağının yanında oturuyorum. Carnage'a döneli beş saat oldu. Karım şanslıydı. Eğer buna şans denebilirse. Omuzu çıkmıştı ve ciddi şekilde susuz kalmıştı, ama bunun dışında iyi olacak. Yan tarafındaki camdan kaynaklanan yara dikiş gerektiriyordu, ama yine de daha kötüsü de olabilirdi.

"Ne kadar süre sonra uyanacak?" Devin içeri girerken ona soruyorum.

"Yakında sakinleştiriciyi kesmeye başlayacağım." Yatağın diğer tarafına geliyor ve damardan verilen ilaçları kontrol eden makineyi kontrol ediyor.

Normalde bu tür yaralanmalarda sakinleştirici verilmediğini, ancak omzunu yerine oturtmanın onu uyandırıp ağrıya neden olabileceği için sakinleştirici vermeye karar verdiklerini söyledi.

"Bu iyi haber, Saint. İyileşecek. Kırık kemik ya da iç yaralanma yok. Durumu kötü görünüyor, ama sadece kesikler ve çürükler var." Devin daha önce bana böyle demişti.

Sonra sonuçları aldık ve işler artık *yolunda* değildi.

Tecavüz kiti pozitif çıktı. Öyle olacağını biliyordum. Negatif olmasını ne kadar istesem de, o yokken neler olduğunu biliyordum. Ve buna izin verdiğim için kendimden nefret ediyorum. Onu korumadığım için. Onu yine hayal kırıklığına uğrattım.

"Bu hiç mantıklı değil," dişlerimi sıkarak homurdandım ve ayağa kalktım. "Onu kaçırıyolar, Haidyn'i vuruyorlar, sonra ikisini de buraya getirip ayrı ayrı filme alıyorlar ve sonra onunla birlikte gidiyorlar?" Kafamı salladım. "Neden?"

"Ben..."

"Sonra onu serbest mi bıraktılar?" Onun söyleyeceklerini umursamadan odada volta atmaya başladım. Ondan çok kendime söylüyorum. "Kaçmış olması imkansız." Kim ne derse desin, buna inanmayacağım. Buraya, bana geri döneceğini bilerek onu serbest bıraktılar. Sebep bu mu? Tecavüze uğramış ve dövülmüş olarak geri dönmesine izin vermek için mi? Onu terk edeceğimi mi sanıyorlar? Sanki benim için hiçbir anlamı yokmuş gibi bir kenara atacağımı mı?

benim için hiçbir önemi yokmuş gibi bir kenara atacağımı mı? Onu aramak için dört yıl harcadım, ona olan sevgimi kaybetmeme ya da ondan vazgeçmeme neden olacak hiçbir şeyin başına gelmemesi için.

Arabada üç adam mı vardı? Bize gönderdikleri videolarda kaç farklı adam vardı? Hepsi aynı giyinmişti, yani onunla odada olanlar Haidyn'in yanına gitmiş olabilirler. Bana iki farklı video gönderildi. Ashtyn'in videosunu göndermek için iki saat beklediği için, videoların ne kadar uzaklıkta çekildiğini kim bilir?

Kapı açılır ve Tyson'ın odaya girdiğini görmek için arkamı dönerim. Ashtyn'e bakar, sonra bana. Yüzündeki boş bakış, kalbimin hızla atmasına neden olur.

"Ne oldu?" diye soruyorum, ona doğru adım atarak. Gergin bir şekilde yutkunuyor.

"Haidyn..."

"Ashtyn'le burada kalacağım," diyor Devin. "O iyi. Söz veriyorum."

Ne haltlar dönüyor diye merak ederek odadan koşarak çıkarım. Tyson'ın Ashtyn'in odasından koridorun sonunda Haidyn'in odasına girdiğini görünce kalbim hızla çarpar. Bana kapıyı açar ve içeri girdiğimde midem düğümlenir.

Sin uzak duvarda ayakta duruyor, yüzünü ellerine gömmüş. Ryat sandalyede oturmuş, kanlı zemine bakıyor. Kashton, Haidyn'in hastane yatağının başında duruyor, ön kolları Haidyn'in başının iki yanında, belinden eğilmiş, alnı Haidyn'in alnına değiyor. Gavin yatağın yanında duruyor, elinde kürekler var.

Sessiz odayı yüksek bir bip sesi doldurur. Gördüğüm şeyi anlamaya çalışıyorum, ama kalbim buna inanmak istemiyor.

"Üzgünüm," diye fısıldıyor Gavin ve pedalları arabaya koyuyor.

Kashton'ın yumruklarını sıkarken vücudunun titrediğini izliyorum.

Jasmine

arkasında durur, kollarını göğsünde kavuşturur ve gözyaşları yüzünden akar. Birkaç saat önce geldiğini söylediler. Ashtyn onu aradıktan sonra, babasının özel jetine atlayıp buraya uçmuş. Arkadaşının iyi olduğunu görmeden gitmeyecekti. Kings'in onun burada olduğunu bilip bilmediğinden emin değilim, ama onu ihbar etmek için aramayacağım. Eğer yoluma çıkarsa ararım, ama o zamana kadar Kashton bununla başa çıkabilir.

Dudaklarımı yalarken, kalbim hızla atıyor. İleri adım atarak, hastane yatağında yatan Haidyn'e bakıyorum. Burnundan kan akıyor ve kardeşimi kaybetme düşüncesi dizlerimin titremesine neden oluyor.

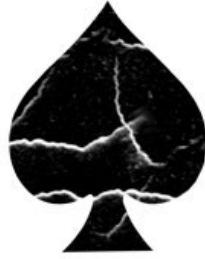
Kashton yaktan kalkar ve Jasmine sırtına dokunur. Arkasını döner ve arabayı devirir. Her şey yere düşer ve

Jasmine, yere düşen seslere şaşkınlıkla bağırır. "LANET OLSUN!" diye bağırır ve sonra öfkeyle dışarı çıkar, omzunu omzuma çarparak ve Jasmine onun peşinden koşar.

Odaya doğru bir adım daha atıyorum ve Gavin'in gözleri benimkilerle buluşuyor. "Elimizden gelen her şeyi yaptık..." Elini uzatıp makineyi kapatıyor ve odayı sağır edici bir sessizlik kaplıyor.

Kan, bir yük treni gibi kulaklarımda uğulduyor. Gavin beyaz çarşafı çekip ölü kardeşimizi dünyadan gizlerken, gözlerim Haidyn'in huzurlu ama kanlı yüzünde.

ALTINCI

SAINT

Asansörden çıkıp bodrum katına iniyorum. Arkamda sesler duyuyorum ama onları görmezden geliyorum. Bir görevim var.

Karım ve kardeşim kaçırıldı. Ve şimdi ikisinden biri öldü. Bunun bedelini biri ödemek zorunda. Onu geri getiren üç pislik ödeyecek. Çünkü bana göre en mantıklı olanı bu. Eğer masumlarsa? O zaman onlar için çok kötü. Yanlış zamanda yanlış yerde olmak diye buna derler.

"Saint?" Beni yakalayıp geri çektiler.

Dönüp Tyson'la yüz yüze geliyorum. Yumruğumu sıkıyorum ve o geri adım atıyor, Sin ve Ryat onun iki yanında dururken ellerini genişçe açıyor. "Haidyn için üzgünüm," diyor yumuşak bir sesle.

Onu görmezden geliyorum. Kardeşimin yukarıda, sanki hiç var olmamış gibi bir çarşafın altında yattığına inanmayı reddediyorum. Ağzımdaki ekşi tat kusmak istememe neden oluyor. Ama yutuyorum. "Onları nereye koydunuz?" diye soruyorum. "Getirdiğiniz üç adam nerede?"

"Onları ayırdık." Ryat cevap veriyor. "Kashton, birbirleriyle konuşabilmeleri için birbirlerinin yanına yaklaşmalarını istemedi."

Onlara sırtımı dönüyorum. "Peki Luke?"

diye soruyorum sertçe. "Her zamanki yerinde," diye cevaplıyor Sin.

Koridordan ilerlerken, plastik bölmeleri kenara itip çukurların içinden geçiyorum. Sonra her iki yanında hücrelerin bulunduğu koridora çıkıyorum. Cebimden anahtarı çıkarıp Luke'un hücresini açıyorum.

Kapının açılırken çıkardığı yüksek sesle irkilir. "Kalk lan," diye bağırırım ve ona doğru koşarım. Ölmüş karısı hala yerde yatmaktadır, yani ondan geriye kalanlar. Vücudunun iskeleti kalmıştır. Bir cesedin yanması iki ila üç saat sürer. Dört gündür orada yatmaktadır.

"H-hayır," diyor boğuk bir sesle, vücudunu arka köşeye iterek.

Whitney'in cesedinin bir kısmına basıyorum, ona doğru yürürken kemiklerin ağırlığını altında ezildiğini hissediyorum. Saçını tutup onu dizlerinin üzerine çökertiyorum. "Haidyn'i kim öldürdü?" diye ağlayan yüzüne bağırıyorum.

Daha da çok ağlar. Zayıf ve kemikli vücudu titrer.

Onu Whitney'in yanına çekip, çıplak ayaklarının önüne botumu koyarak ayağını takıyorum. O, kadının kalıntılarının yanına diz çöküyor ve ben de yüzünü yere yayılmış küllere bastırıyorum. Bir zamanlar karısı olan kadının küllerine yüzünü sürtünce öksürüyor ve boğuluyor.

Başını geriye doğru çekerek çığlık atar, ellerini yüzüne götürür ve ağlayarak karısının kalıntılarını siler. "Bunu kim yaptı lan?" diye bağırırım, elim saçlarını sıkıca kavrar. Ben de onun kadar titriyorum, ama farklı nedenlerden dolayı.

"Ben..."

Sanki yüzüme bir çekiç vurmuş gibi hissediyorum ve ikimiz de arka duvara savruluyoruz. Yüksek sesli bir alarm çalmaya başlıyor ve bodrumun her yerinde projektörler yanıyor. Öksürüyorum, yüzümün önündeki tozu ve muhtemelen Whitney'in küllerini temizlemek için elimi sallıyorum. "Ne oluyor lan?" diye bağıriyorum ve yanımda kalkmaya çalışan Luke'u yakalıyorum.

"Bomba." Tyson'ın öksürdüğünü duyarım ve başımı kaldırıp yıkılmış duvarın arkasındaki koridorda onu ve diğerlerini görürüm. Üçü de diz çökmüş, üzerlerindeki enkazı silkeliyorlar.

"Kim bombayı patlattı lan?" diye soruyorum, başımı sallayarak kulaklarımdaki çınlamayı durdurmaya çalışıyorum. Belki de alarmin gürültüsüdür. Her halükarda, başımı ağrıtırıyor. Ya da beton duvara çarpmış olmamdan olabilir.

Luke gülmeye başlar ve ben onu sırt üstü yatırıp çıplak göğsüne otururum. Elim boğazına dolayarak yüzümü onun yüzüne yaklaştırırm. Yüzüm hâlâ Whitney'in külleriyle kaplıdır. "Buraya bombayı kim koydu lan?"

Gözleri sertleşir ve altımda kaskatı kesilir. "Onların istediği şeyi yaptın."

"Kim?" diye bağıriyorum. Neyden bahsediyor bu? Yalan söylüyor olabilir. Ya da söylediği her kelimeye inanıyor olabilir — erkeklerin kafese kapatıldıklarında delirmeye başladıkları bilinir.

"Onlar." Bana kötücül bir gülümseme atıyor ve diş etlerinde ve dilinde kir ve kül görüyorum. Dişleri yok. Tyson onları tek tek sökmüş. "Onları Carnage'a sen getirdin. Tıpkı onların istediği gibi."

"Ashtyn'i getiren adamlar." Ryat konuşuyor.

Ona bakıyorum. "Onları nereye koydun?" Alarm duruyor, ama kulaklarımda çınlama devam ediyor.

"Onları dağıttık... Benim adamımı koridorun sonuna koydum." Sin, artık molozlarla dolu koridoru işaret ederek söyler.

"Bombaları nasıl yerleştirdiler?" diye merak ediyorum. "Onları aramadınız mı?" Tanrım, bu adamlar da kim?

Üçü de başlarını sallar. "Aradık." Sin kot pantolonunu silkeler. "Onları tamamen soyduk," diye ekler Tyson.

Kaşlarımı çatıp Luke'a bakıyorum. "Yalan söylüyorsun." Carnage'a gelenleri soyup soğana çevirmek, babalarımızın bize öğrettiği bir şeydi. Bunun bir amacı vardı. Onlara savunma şansı vermemek. Bir adamın başka bir adam tarafından soyulması, hortumla yıkanması ve bir hayvan gibi kafese atılması çok savunmasız bir durumdur. Bu aşağılayıcıdır.

"Bu intihar göreviydi," diyor Luke.

"Yani bombaları kendi istekleriyle yuttular mı diyorsun?" diye soruyorum burun kıvrarak.

O sertçe güldü ve ben gözlerimi ona dikip baktım.

"Kıçlarına mı sokuldu yoksa?" diye sorar Sin, Ryat'ı güldürür.

Luke bunu komik bulmuyor.

"Her birinin bombası mı var?" Ona bakıyorum. Üç adam getirdiler, bu da iki tanesinin daha patlaması gerektiği anlamına geliyor. Zamanlayıcı mı var? Tetikleyiciler mi? Bir sonraki ne zaman patlayacak?

"Dördünün de bombası var." Kötü niyetli kahrkahası odayı doldurur. "Ama sadece üç adam vardı." Tyson kaşlarını çatır.

"Dördüncü kim?" Luke'un kafasını yerden kaldırıp tekrar betona vuruyorum. "Dördüncü bomba kimde lan?"

Onun kahrkahası giderek artıyor ve ben onun saçmalıklarından bıktım. "Sin, kapının yanında bir kutu eldiven var. Bana iki tane ver."

"Ne?" Luke'un kahrkahası kesilir ve altımdan kurtulmak için çırpınmaya başlar. "Ne yapacaksın?" diye sorar.

Sin bir çift eldivenle içeri girer ve ben Luke'un üstünden kalkıp onu ters çeviririm. "Dizinle sırtına bas. Onu sabit tut."

Sin dediğimi yapar, ağırlığını Luke'un sırtına verir, onu ağılatır ve ben de kollarını arkasına çeker, ön kollarını paralel tutarım ve Sin'e onları alması için başımı sallarım. O da benim için onları sabitler.

"Ne oluyor lan?" diye bağırır Luke.

"Adamın dirseği kışına girecek," diyor Sin. "Ben değilim!" diye bağırıyor, kıvranarak. "Yemin ederim ki..."

"Tanrı diye bir şey yok," diye sözünü kesiyorum. "Sadece sen ve ben varız. Şimdi uslu bir çocuk ol, bacaklarını aç ve rahatla." Bacaklarımı onun bacaklarının arasına koyup, onları ayırarak kıcını havaya kaldırıyorum.

"Saint?" Ryat eldivenlerin yanında duran kayganlaştırıcı tüpünü bana fırlatınca başımı kaldırıyorum. Açıkçası, tükürük kullanacaktım ama bu işlemi hızlandıracaktır.

"Bunu yapamazsın!" Luke, yerde debelenerek bağırır. "Bana bunu yapamazsın, orospu çocuğu!"

"Sen masum kadınları kaçırdın, tecavüz ettin ve dikenli tel ile öldürdün. Kıçına bir kol sokmak hafif kalır bence," diyor Ryat.

Parmağımı ve elimi kaplayan siyah eldivene yağın hepsini döktükten sonra, kıçına ve bacaklarına da döktüm, şişenin çoğunu üzerine döktükten sonra kenara attım. Ellerimi kıçına koyup, hala zonklayan kafamda yankılanan alarm sesinden daha yüksek bir çığlık atarken, onları açtım.

"Ash-tyn," diye ağlar.

"O ne olacak?" diye homurdanıyorum, bu oyundan sıkılmışım.

Sin onu yere yatırırken, o hıçkırarak beton zemine anlaşılmaz şeyler mırıldanıyor.

"Ashtyn." Sin konuşuyor ve gözlerim onun gözlerine takılıyor. Sinirli bir şekilde yutkunuyor ve gözlerini Luke'a indiriyor. O da bir tane olduğunu düşünmüyor, ama ben kontrol etmek zorundaydım. Konuşmadan önce gözleri bir kez daha benimkilerle buluşuyor. "Onu getirdiler. Sen sanmıyorsun ki..."

"Bu doğru mu?" Luke'a bağırıyorum. "Bu lanet olası gerçek mi?" Bağırıyorum, boğazım yanıyor ve Sin'i Luke'un üstünden itip onu sırt üstü yatırıyorum. Hâlâ hıçkırarak ağlıyor. Elimi boğazına doladım ve yağlı eldivenli elimle onu ayağa kaldırdım ve sırtını kısmen eksik olan duvara çarptım. "Cevap ver lan, orospu çocuğu, yoksa ben..."

"Bilmiyorum." Ağzından tükürükler sıçrarken, gözyaşları ve sümükleri kirli cildini kaplayan karısının külleriyle birlikte yüzünden aşağı akıyor. "Sadece dört tane olduğunu söylediler..."

Luke'un kafasını betona vurup geri çekildim, onu tecavüze uğramış kıcının üzerine düşmesine izin verdim. Düşün, Saint... O olamaz. Devin ve Gavin tüm testleri yaptılar. Bomba olsaydı görürlerdi. Röntgende görünürdü, değil mi? CT taramasında? Ultrasonda? Garip bir şey bulsalar, daha derin araştırma yapmaları için bir tür uyarı işareti olurdu.

Luke. Karımı kullanarak dikkatimi dağıtmaya çalışıyor. Buna kanmayacağım. Luke'u yakalayıp bir kez daha yere itiyorum. "Tyson, Kashton'ı bul. Ona her şeyi anlat."

"Tamam," diyor Tyson ve çıkıyor.

Sin hücreden çıkar, ancak kendi eldivenlerini almak için geri döner. Kafamı sallar ve koridoru işaret ederim. "Çıkın. İkiniz de gidin. Eğer yalan söylüyorsa, sizi öldürmekten sorumlu tutulmak istemem." Bombalar konusunda pek bilgili değilim. Bu yüzden onu neyin patlatabileceğini bilmiyorum.

"Ben kalıyorum." Sin heyecanla gülümser ve ben homurdanırım. Onunla bu konuda tartışacak vaktim yok ve o da bunu biliyor.

"Ryat, hastane personelini uyar. İnsanları morga götürün." Şu anda aklıma gelen en güvenli yer orası.

Sin'in yüzü soluyor ve o da Ryat'a bakıyor. "Gavin'in Laura'yı taşımasını sağlar mısın lütfen? Bugün yapmak istediğim son şey, karıma bombaların çocuğumuzu öldürdüğünü açıklamak."

"Tamam." Ryat koşarak uzaklaşır.

Sin kemerini çıkarır ve Luke'un yanına diz çöker. Luke, olanların farkına varınca bir kez daha çılgına döner. Sin, Luke'un bileklerine kemerini bağlarken ben de onun kollarını arkada tutarım. Sonra Luke'u sırt üstü çevirir. Ben de kemerimi çıkarır ve onun uyluklarına sararım.

Sin dizini Luke'un boynuna ve omzuna koyarak onu yere sabitler, sonra Luke'un bağlı bacaklarının altından uzanır ve dizlerini Luke'un göğsüne doğru çeker. Bu pozisyon, Luke'un kıcını ve belini beton zeminden kaldırarak bana daha iyi erişim sağlar.

"Tamam, Luke. Bakalım doğru mu söylüyordun." Sin gülüyor. "Anal boşluk araması sonucu ölümün benim için bir seçenek olabileceğini hiç düşünmemiştim." Kafasını sallayarak ekliyor, "Şansımı seviyorum."

ASHTYN

Hastane yatağımda oturuyorum ve Devin yanımda durup bana bir bardak buz uzatıyor. "Önce bunu dene. Eğer mideni tutabilirsen, sıvılara geçeceğiz."

Başımı sallayarak, bir parça buz küpü alıyorum, ama sadece ağızda erimesine izin veriyorum. "Bu iyi." Yutkundüğümde bana gülümsüyor.

Boğazım ağrıyor ama vücudum iyi hissediyor. Tabii ki ağrı kesiciler yüzünden uyuşmuş durumda ama dört gün boyunca aç bırakılıp hayatta kalmak için gerekli olan şeylerden mahrum bırakıldıktan sonra bunu kabul edebilirim. Kafam biraz bulanık ama bana bunun daha önce aldığım sakinleştiricinin etkisinin geçmesinden kaynaklandığını söyledi.

Alarm sesi çalar ve ben irkilirim. "Bir saniye." Battaniyenin üstünden uyluğuma hafifçe vurur ve kapıya doğru yürür. Kafasını dışarı çıkarır, koridorun iki tarafına da bakar, sonra kapıyı kapatır ve bana geri döner.

"Neler oluyor?" diye soruyorum, çalan alarmin sesini bastırarak.

"Emin değilim." Cep telefonunu cebinden çıkarır ve birini ararken kulağına dayar. Bir saniye sonra telefonu cebine geri koyar, çünkü kimse cevap vermez.

"Saint nerede?" diye endişeyle soruyorum. Yaklaşık otuz dakika önce uyandım ve Devin benimle birlikteydi. Olanları anlattı, Gavin'le birlikte cam parçasını çıkardıklarını ve dikiş attıklarını söyledi. Sağ kolum askıda çünkü yerini değiştirmek zorunda kalmışlar. Kulağa acı verici geliyor ama şu anda hiçbir şey hissetmiyorum. Tecavüz kiti test sonuçlarından bahsetmeye başladığında, kendimi kapattım. Bana konuşacak birini getirmek istedi ama ben reddettim. Bu olanları değiştirmeyecek. Unutmak istiyorum, o orospu çocuğunun bunu konuşarak kazanmasına izin vermek istemiyorum.

En zor kısmı Saint olacak. Şimdi benim hakkımda ne hissedecek? Bana nasıl davranacak?

"Merak etme, Ashtyn. Eminim o iyidir." Cep telefonu çalışıyor ve onu tekrar çıkarıp cevaplıyor. "Ne oluyor lan?" diye fısıldamaya çalışıyor, ama çalan alarmin sesinden onu gayet net duyabiliyorum. "Ne?" diye bağırıyor.

Çatlamış dudaklarıma bir parça buz daha atıyorum. Çok susadım, bu yetmiyor. Bu sefer iki tane atıyorum.

Kapı iç duvara çarparak açılır ve bir erkek hemşire başını içeri sokar. "Herkesi morga taşıyoruz," der ve hemen çıkar.

"Ne?" Devin'e bakıyorum. "Neden?"

Bana cevap vermez, ama az önce yaptığı telefon görüşmesinden, bildiğini ama bana söylemek istemediğini anlıyorum.

Kapı tekrar açılır ve bu sefer Saint içeri girince gerginleşirim. Başka bir adamın beni nasıl kullandığını, beni bir fahişe yaptığını konuşmaktan korkuyorum. Ama onun ne kadar kirli olduğunu görünce gerginliğim endişeye dönüşür. Gömleğinde kan vardır; sanırım benim kanımdır. Ama yüzünde, boynunda ve kollarında da kir vardır.

"Seninle bir dakika konuşabilir miyim?" diye Devin'e sertçe soruyor. "Ne oluyor, Saint?" Yatakta kendimi düzeltmeye çalışıyorum.

"Hiçbir şey, tatlım." Eğilip alnımı öper ve kalbim kıpır kıpır olur. Bana kızacağından çok korkmuştum. Benden nefret edecek ya da artık beni istemeyecekti. "Bir saniye dışarıda bekleyin."

Ben bir şey söyleyemedim, ikisi de koşarak koridora çıkıp kapıyı arkalarından kapatırlar. Kafamı geriye yaslayıp, lanet alarmı görmezden gelmeye çalışarak ağır gözlerimi kapatırım. Çok yorgunum. Eminim bu, ilaçların ve son dört günümün birleşiminden kaynaklanıyordur.

Kapının açıldığını duyuyorum ama gözlerimi kapalı tutuyorum, Saint ve Devin'in geri döndüğünü biliyorum. "Her şey kontrol edildi, Saint," diyor Devin yumuşak bir sesle. "Tehlikede değil."

"Saint?" Bir adamın sesini duyarım. "Haidyn'in cesedini taşımamız gerek..." "*Haidyn'in cesedi* ne demek?" diye sorarım, gözlerim birden açılır.

Saint'in çenesi sertleşir, ama adama hiçbir şey söylemez.

"Saint?" Oturmaya çalışıyorum ama yan tarafımda keskin bir acı hissediyorum ve o tarafa yuvarlanıyorum. Kahretsin, ağrı kesiciler ne oldu? Etkileri geçiyor mu?

"Yat, Ash, lanet olsun," diye homurdanarak yanıma geliyor. "Neler oluyor?" diye soruyorum ve gözlerim yaşlarla doluyor. Neden bana bir şey söylemiyor?

? "Haidyn nerede?" Ne diyeceğini bildiğim için boğazım düğümlenir. Neden hepimizi morga götürdüler? Ve neden ceset dedi? Bu onun öldüğü anlamına mı geliyor?

Alarm çalmaya devam ediyor, ama benim soruma cevap vermemeleri kulakları sağır eden bir sessizlik yaratıyor. "Saint?" diye soruyorum, sesim yükseliyor. "Ne demek istiyor lan?" Gözlerim erkek hemşireye kayıyor, o da yere bakıyor. "Saint, lütfen..."

"O öldü, Ash," diye cevaplar Saint yumuşak bir sesle.

Haidyn öldü mü? Göğsüm sıkışıyor. Onu öldürdüler mi? "Hayır," diyorum boğuk bir sesle, boğazımı yakan havayı içime çekerek. Boynuma uzanıyorum, cildim birdenbire sanki her yeri damgalanmış gibi yanıyor.

"Sakin ol tatlım."

Nefes nefeseyim, midem düğümlenmiş ve üzerimde bir ağırlık var.

"Ona bir şey ver." Devin'e bağıırıyor.

"Hayır." Saint'in gömleğini tutuyorum. "Haidyn'i görmem lazım." Onu kullanarak kendimi yataktan çekmeye çalışıyorum.

"Hayır, Ash." Ellerimi gömleğinden ayırıyor ve önümde tutuyor. "Dinlenmen lazım..."

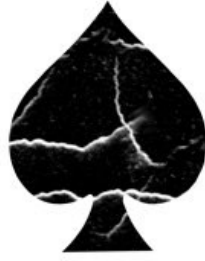
"O nerede?" diye ağlıyorum. "Onu görmem lazım."

"Devin!" diye bağıır. Yatağımın başı indirilir ve Saint ayağa kalkar, bileklerimi tutarak üzerimde durur. Yatağın içinde kıvranarak kalkmaya çalışırım ve göğsümdeki acıyı görmezden gelirim.

Sonra kolumda sıcak bir şey hissediyorum ve gözlerim ağırlaşıyor. "İşte böyle, tatlım." Ellerimi karnımın üzerine koyuyor ve terli alnımdan saçlarımı çekiyor. "İyisin."

Gözlerimi kırptırdım ve yeni gözyaşları yüzümden süzöldü. Karanlığın beni içine çekmesine izin verdim ve Haidyn'in olmadığı bir hayatı nasıl yaşayacağımı düşünmeye çalıştım.

ALTINCI

SAINT

S Birkaç saniye içinde dışarı çıkar.

Saçlarını düzelterip gözyaşlarıyla ıslanmış yüzünü silerim. O lanet olası alarm hala çalıyor.

"Saint?" diye sorar çocuk.

"Şu lanet alarmı kapat!" diye bağıryorum ona. "Kashton nerede lan?" diye bağıryorum, aklımı kaçırmak üzereyim.

Erkek hemşire odadan çıkıp koridora bir adım geri atar. "Bakacağım..."

"Ben hallederim." Tam o sırada Tyson geçer, çocuğun gömleğini tutup kapıdan çeker.

"Onu taşımamız gerekiyor," diye Devin'e emir veriyorum ve o da yataktaki tekerleklerin kilidini açıyor bile.

Morg'a vardığımızda, onun için özel bir oda bulduk ve ben bir sandalye çekip yanına oturdum, elini tuttum. Son dört günün ağırlığı göğsümü sıkıştırıyordu. Dürüst olmak gerekirse, Haidyn'in odasında gördüklerimi sindirecek fırsatım bile olmadı. Onun öldüğüne inanmayı reddediyorum. Kashton'ın nereye gittiğini bilmiyorum ve cep telefonumun şarjı bitmiş.

Parmak eklemlerini öpüyorum ve başparmağımla yüzük parmağını okşuyorum. Cebime uzanıp, onun alyansını çıkarıyorum. Onu Vegas'taki evinden almıştım ve onu geri getirdiğimden beri saklıyordum. Bir yanım onun bunu istemesi için can atıyordu, ama o hiç istemedi. Diğer yanım ise, Glass'ta onu becerirken onun bunu taktığı için memnundu.

Vegas'tan döndüğümüzden beri onu yatak odamdaki kasamda saklıyordum ama dört gün önce benden alındığında onu çıkardım. Onu parmağına takıyorum.

Dört yıl önce

Yatak odama girdiğimde onu yatakta yatarken buldum. Battaniye boynuna kadar çekilmişti ve tavana bakıyordu. Onu geçen hafta damgaladım. Artık kızgın görünmüyordu, sadece yıkılmıştı. Bu da bana, babalarımızın istediği şeyin bu olup olmadığını merak ettirdi. Onun benden nefret etmesini tercih ederdim.

"Merhaba, tatlım." Yanına oturuyorum ve sulu gözleri benimkilere bakıyor. Yanağını avuçlarım. "Sana bir sürprizim var."

"Ne?" Dolgun dudaklarını yaladı.

Onu neşelendirmek için gülümsüyorum. "Hadi, sana göstereyim."

"Carnage'dan ayrılıyor muyuz?" Gözleri parlıyor ve hayır demek ve gözlerinin tekrar boşalmasını görmek istemiyorum.

"Teknik olarak değil," diyorum ve o kaşlarını çatıyor, ama gözlerindeki ışıltı hala orada. "Hadi." Onu oturur pozisyona getiriyorum, örtüyü kaldırıyorum ve ayağa kalkmasına yardım ediyorum. "Git, giyecek bir şeyler seç." Dudaklarına nazikçe öpüyorum. "On dakikan var."

Dolaba gider ve uyluklarının üst kısmına kadar uzanan yumuşak pembe, omuzları açık bir kazak elbise, siyah tayt ve ona uyan topuklu ayakkabılarla geri döner. Her zaman benim için giyinip süslenmeyi severdi. Ama gidecek bir yerin yoksa, bunun bir anlamı yok. "Makyaj yapmam gerekir mi?" diye sorar, gözlerini sinirli bir şekilde yere indirir.

"Hayır," derim ve yanına gidip elini tutarım. "Mükemmel görünüyorsun."

Kızarır ve ben ellerimi saçlarına kaydırır, başını geriye doğru eğip dudaklarımı onun dudaklarına indiririm. Onu şefkatle öperim, bu dünyada onsuz yaşayamayacağım tek şeyi yavaşça tadarım. Ben aç bir adamım ve o bana onunla ziyafet çekmeme izin veriyor.

Öpücüğü derinleştiriyorum ve o ağızma iniyor, kolları belimi sarıyor ve tırnakları sırtıma batınca ben de ona iniyorum. Onun kıcını tutup kaldırmak ve yatağa itmek istiyorum, ama bu beklemek zorunda.

Onun yerine, geri çekilip ağır gözlerinin açılmasını izliyorum. Sonra onu yatak odasından dışarı çıkarıyorum. Koridordan geçip asansöre doğru yürürken sessiz kalıyor. Asansör durduğunda kapılar açılıyor ve o, vitraylı çift kapıyı görünce duruyor.

Geniş gözleri benimkilerle buluşur. "Saint." Adım dudaklarında titrer. "Burada ne yapıyoruz?"

"Bana güveniyor musun?" diye soruyorum, parmak eklemlerimi onun narin boynunda gezdirerek, nabzının hızlandığını hissediyorum.

"Evet." Omuzlarını düzeltir. Bir saniye bile tereddüt etmez. Ona yaşattığım onca şeyden sonra bile bana güveniyor.

Kapıları iterek katedrale girerim ve o da içeri girerek Haidyn ve Kashton'ı Lordların mihrabında dururken görür.

Bana dönüyor ve ben iki elimle yüzünü kavriyorum, güzel mavi gözleri benimkilere bakıyor, gözleri yaşlarla doluyor. "Ashtyn Lane Price..." diye başlıyorum ve dudakları açılıyor. "Sana aşığım." Gözlerini kırptırır ve ilk gözyaşı düşer. "Hayatım boyunca sana aşık oldum. Ben, bir Lord, sana benim Lady'm olmanı teklif ediyorum. Benimle evlenir misin, sevgilim?"

Bir damla daha gözyaşı düşer ve ıslak dudaklarını yalar, sonra fısıldayarak "Evet" der.

Kapı açıldığında o anıdan sıynlıyorum. Sin odaya giriyor; arkasında öfkeli görünen Jasmine geliyor. "Kashton'ın sana ihtiyacı var," diyor ve Jasmine'e belli belirsiz bir uyarıda bulunurcasına başını sallıyor. Anlamak için çok yorgunum.

"Nerede?" diye soruyorum, elimi yüzümden aşağı doğru geçirerek.

"Aşağıda," diye cevaplar ve bu da kafamı karıştırır, çünkü biz zaten aşağıdayız.

"Onunla burada kalabilir miyim?" diye sorar Jasmine, gözleri karımda.

"Evet." Ashtyn'in alnını öperim ve odadan çıkıp kapıyı arkamızdan kapatırım. "Bu da neydi böyle?" diye sorarım.

"Kashton bodrumda insanları öldürüyor. Jasmine onu sakinleştirmeye çalışıyordu. Onu bana attı ve onu oradan çıkarmanızı söyledi." Bana bakar. "Orada başka bir bomba patlarsa zarar vermez diye düşündüm."

İç çekerek adımlarımı hızlandırırım, o da aynısını yapar.

ASHTYN

Yatağında oturmuş, kıyafetlerimi beklerken buz parçaları yiyorum. Otuz dakika önce uyandığımda Saint'in odamda olmamasına aslında sevindim, çünkü bu, Haidyn'i görmemi engellemeyeceği anlamına geliyordu.

Büyürken Haidyn'in bana karşı ne hissettiğini hiç bilemedim. Sin, Kashton ve benim kadar yakın değildik. Haidyn benden çok Adam'a yakındı. Kashton herkesle arkadaştı. Sonra son sınıfta, Saint'in seçtiği kişi olduğumda, Haidyn'in seçtiği kişi benden nefret etti. Nedenini anlıyorum, ama onun bir ilişkisi olduğunu bilerek peşine düştüğümden değil. Mesele ben ve o değildi. Ta ki o öyle yapana kadar.

Barrington'da son sınıf

Üç hafta önceki yemin törenimizden beri tüm vaktimi Saint ile ^{geçiriyorum}. Lords, son sınıflar artık seks yapabildikleri için sürekli partiler veriyor. Porno izleyerek çok şey gördüğümü sanıyordum, ama bu adamların kadınlara yaptıklarını gördüklerime kıyasla hiçbir şey.

Çok tuvaletim vardı ve Saint'in yatak odasındaki özel banyosuna kadar bekleyemedim. Ev, bir otel kadar büyüktü ve banyo evin diğer tarafındaydı. Bu yüzden bulabildiğim en yakın kadınlar tuvaletini kullanmaya karar verdim.

Kot pantolonumu giyiyordum ki banyo kapısının açıldığını duydum ve kızların kahkahaları yankılandı.

"Tanrım, onu gördün mü? Daha fazla fahişe olabilir mi?"

Sesini tanıdım ve kimin hakkında konuştuğunu tam olarak biliyordum. Ben.

Kapıyı açtım ve banyo aynasında yeşil bir çift gözle karşılaştım. "Siktir," diye fısıldadı, gözleri fal taşı gibi açıldı.

"Ne?" Sierra başını kaldırıp aynada beni gördü. Dönüp bana doğru yürüdü. Arkasında banyo kapısında bir hareket gördüm ama sessiz kaldım. "Az önce senden bahsediyorduk." Gülümsedi.

"Duydum."

"Haidyn ve Kashton'a kendini atmandan bıktık. Tatlım, onlar seni istemiyor."

Çenemi kaldırıyorum ama hiçbir şey söylemiyorum.

"Herkes senin bir fahişe olduğunu biliyor." Gözlerini devirir. "Sanki bu bir sır değilmiş gibi."

Boğazımdaki düğümü yutuyorum. Neden kadınlar, vücudunla ne yapacağına dair seçimlerinde seni her zaman en berbat hissettiriyorlar?

"Sanırım Saint'e atlayacağız." Saint'in adı geçince, adam onun arkasındaki banyoya doğru bir adım daha atar.

Diğer kadın onu fark eder ve nefesini tutar ama sessiz kalır.

"Evet, Melony onun yüzüne binecek, ben de onun sikini sikeceğim. İşimiz bittiğinde, sana onun üzerindeki spermlerimizi yalatabilir."

Titriyorum, bu düşünceyle cildim ısınır.

"O zaman tadımın nasıl olduğunu anlarsın, kaltak." Yüzüme tokat atıyor, ama hissetmiyorum. Bana gösterdiği görüntüye çok kızgınım.

Sierra çıkmak için dönüyor ve nefes nefese duruyor. "Haidyn!" diye bağırıyor.

Elini kadının boynuna dolayarak onu kendine doğru çeker. Kadın, adam yüzünü yüzüne yaklaştırdığında nefes almaya çalışarak onun kaslı kolunu sıkıca tutar. "Ashtyn'le sevişiyoruz çünkü istiyoruz. Kendini özel sanma. Kashton ve ben ikinizi de Saint'e sunduk. O ikinizden de istemiyor." Adam kadını bırakır ve kadın nefes almaya çalışarak boynunu ovuşturur. "Ama başka biriyle yatmak istersen..."

"Hayır." Kız başını sallar. "Hayır... hayır... ben istemiyorum..."

Saçını tutup onu banyodan dışarı sürükler. Kashton'ın seçtiği kişi ve ben kalabalık koridordan geçip oturma odasına gireriz.

"Hooke?" Haidyn seslenir.

"Tanrım, hayır. Haidyn, lütfen

yapma..."

"Ne oldu?" Hooke kanepede otururken telefonundan başını kaldırır.

"Hâlâ bir parça ister misin?" Sierra'yı bir sunar gibi öne doğru uzatır. Vücudu titriyor ve ağlıyor.

Hooke telefonunu yanındaki yastığa atar, arkasına yaslanır ve kollarını kanepenin üzerine koyar, sırtarak. "Ne alabilirim?" diye sorar, gözleri onu titretircesine vücudunu yukarıdan aşağıya doğru tarar.

"Ne istersen," diye cevaplar Haidyn ve gözyaşlarını tutamaz.

ağlamasını

tutamıyor. Haidyn onu döndürerek yüzünü kendisine çevirir.

"Lütfen?" diye yalvarır, elleri onun tişörtünü sıkıca tutarak ona sarılmaya çalışır

. "Bana bunu yapma..."

Gözyaşlarıyla ıslanmış yüzünü avuçlar. "Beni gururlandır," diye fısıldar dudaklarına ve o bu tehdit karşısında gergin bir şekilde yutar. Sonra geri adım atar ve kollarını göğsünde kavuşturur.

Kafasını eğip Hooke'a dönerek, başka seçeneği olmadığını bilir. O Haidyn'e aittir ve Haidyn ona istediği her şeyi yapabilir. Sierra bir adım öne çıkar ve Hooke konuşur. "Soyun. Ben senin ağzını sikerken herkese bakacak bir şey ver."

Sierra inleyerek eğilir ve elbisesinin eteğini tutar. Elbisesini başının üzerinden çıkarır ve titrek bacaklarından iç çamaşırını aşağı indirir. Bir adım daha ileri atar ve Hooke emir verir. "Dizlerinin üzerine çök. Bana emekle."

Dizlerinin üzerine çöker ve yere sürünerek ona doğru gider, sonra durup diz çöker. Hooke elini uzatır ve iki parmağını ağzına sokar, Sierra parmakları emer. Sonra Hooke ona tokat atar ve Sierra çığlık atar. "Yalvar bana prenses. Yüzünü sikkem için yalvar."

"Lütfen?"

Adam ona tekrar tokat atar. Daha sert.

"Tanrım... lütfen?" diye bağırır kız. "Ağzımı sik, Hooke. Beni sikmeni istiyorum."

"Böyle daha iyi." Kemerini çözdü, halkalarından çıkardı ve kızın boynuna doladı. Onu öne doğru çekerek, sert sikini kot pantolonundan çıkardı ve erkekler ve kadınlar etrafta oturup onun boğulma seslerini ve ağılamalarını dinlerken, onu kayda alırken yüzünü sikmeye başladı.

o, kendimi kötü hissetmeme neden oldu.. Saint, erkeklerin bana yaptıklarına izin verdi. Ben de bundan zevk aldım. Haidyn'in beni savunması iyi geldi. Bana ait olduğumu hissettirdi. Bunun çok aptalca geldiğini biliyorum, ama kendimi... sevildiğimi hissettim.

Hooke Sierra'yı kullanmayı bitirdikten sonra, Haidyn onu yatak odasına götürdü ve yatağına bağladı, sonra geri gelip bizimle partiye katıldı. Bir şekilde kabul edildiğimi hissettim.

Sıkık kadar sarhoş olup kibirli davranarak kutladım. Saint'i kızdıracağını ve beni cezalandıracağını bilerek ona sataşmaya başladım. Cezam Haidyn ve Kashton'dı.

İki saat sonra, Saint beni omzuna alıp odasına taşıdı, Haidyn ve Kashton beni tutarken Saint beni bağladı ve lavman yaptı. Sonra lavmanın etkisini göstermesini beklerken ağzımı sikti. Sonra beni çözdü ve tuvalete gitmeme izin verdi. Sonra beni tekrar yatağına bağladı ve Haidyn ile Kashton'ın kışımı sikmesine izin verdi.

O geceden sonra bana bir daha bakmadı, hatta benimle konuşmadı bile. Bunu bir zafer olarak gördüm. Haidyn başka bir erkeğin onu kullanmasına izin vermekle kalmadı, sonra beni de kullandı.

Odanın kapısı açılır ve Jasmine içeri girer. "Sonunda bir şey buldum." Yatağıma gelir ve yanıma mavi bir önlük bırakır.

Ona baktım.

"Bir hemşireden aldım."

"Bunları birinden mi aldın?"

O başını sallar. "Ona kıyafetlerini bana vermesi gerektiğini, yoksa Kashton'ın kafasını koparacağını söyledim." Jasmine omuz silker. "Bunu kabul etme ihtimalinin yüzde elli olduğunu düşündüm."

Yavaşça gülerim ve başımı sallarım. "Kashton tam da bunu yapardı."

"Dur, sana yardım edeyim." Üstünü giydirip pantolonumu giymeme ve ayağa kalkmama yardım eder. "Nereye gidiyoruz?"

"Haidyn'i bulmam lazım," diyorum.

"Nerede olduğunu biliyorum. Sana giyecek bir şey ararken birinin ondan bahsettiğini duydum."

"Saint geri dönüp beni yine bayılttırmadan gitmeliyim."

Sağlam kolumu omzuna koyar ve odadan çıkmama yardım eder. Vücudum çok ağrııyor ama biraz halsiz. Bu yüzden yardım etmesine izin veriyorum.

Odayı terk edip koridordan ilerliyoruz, sağdaki başka bir koridora giriyoruz. Bir kapıya geliyoruz ve o kapıyı iterek açıyor.

Burası soğuk ve ürkütücü bir sessizlik içinde. Arka duvarı sıra sıra dondurucular kaplıyor. Eminim içleri cesetlerle doludur. Önlerinde tekerlekli beş metal masa sıralanmış. Ortadaki masanın üzerinde bir zamanlar beyaz olan bir çarşaf var. Ama şimdi kanlı.

Gözlerim anında yaşarır ve titrek bacaklarla masaya doğru yürürüm. Kenarını tutup geri çekerim ve Haidyn'in önümde yattığını görünce hıçkırıklar çıkar. Yüzü yumuşak, neredeyse huzurlu. Onu hiç bu kadar huzurlu görmemiştim. "Haidyn," diye boğuk bir sesle söylerim ve elimi yüzüne koyarım. Soğuktur.

Masaya tırmanıp onun yanına uzanıyorum, vücudumu onun vücuduyla ısıtmaya çalışıyorum. "Lütfen... Sana ihtiyacım var." O beni kurtardı. Birine ihtiyacım olduğunda yanımdaydı, ama ben onun için aynısını yapamadım.

Kapı açılır ve az önce gördüğüm hemşire odaya girer. "Ashtyn," diye iç geçirir, "burada olamazsın."

"Çık dışarı," Jasmine ona sertçe bağırır ve ben gözlerimi kapatıp arkadaşşıma sarılırım.

"Hanımefendi..."

"Benim adım Jasmine, ve o arkadaşşına veda ediyor. Biraz merhamet göster ve siktir git!" Kapının çarpıldığını duyuyorum.

Burnumu çekiyorum, burnum akıyor ve göğsüm sıkışıyor. "Çok üzgünüm, Haidyn. Çok üzgünüm..."

Kapı tekrar açılır. "Defol dedim..."

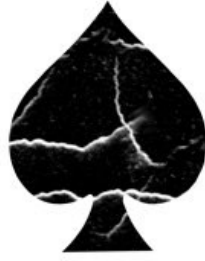
"Merhaba, Ashtyn."

Adımın tanıdık sesi kanımı dondurur. Yavaşça kendimi kaldırıp Haidyn'in bedeninin üzerinden odada duran adama bakarım.

"Ne oluyor lan?" diye bağırır Jasmine.

Adam gözlerini ona çevirir ve gülümser. "Jasmine, uzun zaman oldu."

ALTINCI

SAINT

Kan izlerini takip ederek bodrumdaki dördüncü cesedin üzerinden geçiyorum. Sin yanılmamış. Kash şu anda bir cinayet serisi içinde. O bir şakacı olabilir, ama onu kızdırırsanız acımasızdır. Onu bu hale getirmek için benim ya da Haidyn'den daha fazlası gerekir.

Morgdaki kardeşimizin düşüncesi göğsümü sıkıştırıyor ve ellerimi yumruk yapıyor. Cevapları alacağım ve ailemize bunu yapan her kimse bedelini ödeyecek. Göğsüne kazımadan önce son sözlerinin Haidyn'in adı olmasını sağlayacağım.

Ama önce Kashon'u sakinleştirmeliyim. Onları öldürmeden önce hiçbir soru sormadığı belli.

Çukurlara geldiğimizde, bir adam beton zeminde sürünerek, kırık bacaklarını arkasında sürükleyerek ağlıyor.

"Kash?" diyorum, dikkatini çekmek için, ama beni görmezden geliyor ve uzak duvara doğru yürüyor. Bir et kancası kapıyor, parmakları sapını kavıyor.

"Lütfen... hayır," diyor adam, ters yöne doğru hareket etmeye çalışıyor ama çok yavaş.

Adam sırt üstü yuvarlanırken Kashon ona doğru yürüdü. Adam kendini korumak için ellerini kaldırdı, ama Kash eğilip kancayı adamın çenesinin altına soktu ve onu ayağa kaldırdı. Kash, bir eliyle kancayı tutarken diğer eliyle adamın yüzüne yumruk atmaya başladı. Bu pozisyonda kanca adamın boynunu ve çenesini keser. Kan fişkirir ve adam boğuk sesler çıkarır.

Tyson ve Ryat kenarda durup izliyorlar. Ryat etkilenmiş görünüyor, ama Tyson endişeli. Ryat ve Sin, Haidyn'i tanıyorlardı, ama benim ve Tyson kadar ona yakın değillerdi. Sin yanıma geliyor.

"Kash?" Ona doğru yürür ve elimi koluna koyarım. Et kancasını bırakır ve adam, kancanın hala boynuna saplı olduğu halde yere düşer. Boğulma sesinden anlaşıldığı kadarıyla, henüz ölmemiştir. "Ne yapıyorsun?" Bu aptalca bir soru çünkü onun acı çektiğini biliyorum, ama bu bana ihtiyacım olan şeyi vermeyecek.

Ağır ağır nefes alıyor ve gözleri çılgınca bakıyor. Her tarafı kanla kaplı.

"Bir şey biliyor muydu?" diye soruyorum, sudan çıkmış balık gibi çırpınan adamı işaret ederek.

Kash kanlı ellerini saçlarına geçirip yüzünden çekiyor. "Zaten bize hiçbir şey söylemeyecekti."

"Bunu bilemezsin," diye homurdanırım.

Gözleri bana dikilir. "Bunun içeriden birinin işi olduğunu biliyorum ve sorunu çözmenin tek yolu hepsini öldürmek."

Derin bir nefes alıp sinirlerimi yatıştırmaya çalışıyorum. Kendimi kaybetmek üzereyim ve burayı yakarsak, bunun bize hiçbir faydası olmaz. "Biz..."

"Haklısın. Bu içeriden birinin işi," diyor bir erkek sesi, ama videodaki gibi bozuk.

Ashtyn'in Jasmine'in yanında odaya girdiğini görünce midem düğümlenir. İkisinin de ağızları bantlanmıştır. Jasmine'in elleri arkada, Ashtyn'in elleri ise önde bağlanmıştır.

"Ne oluyor...?" Kashton öne adım atar ama videodakilerle aynı giysileri giymiş iki adam arkalarındadır ve iki kızı da saçlarından tutmaktadır.

Durmak zorunda kalan kızlar, dizlerinin üzerine çökmeye zorlanırken sızlanıyor, silahlar kurulmuş ve kafalarının arkasına dayandırılmış.

Kulaklarımda kan basıyor. Bunu daha önce görmüştüm. En kötü kabusum. İki adam da siyah pantolon, uzun kollu siyah gömlek ve kurşun geçirmez yelek giymiş. Eldivenleri var ve silahları uyluklarına bağlanmış. Yüzlerini aynı maskeler kaplıyor. Bir santim bile tenleri veya saçları görünmüyor.

"Ne istiyorsunuz?" diye bağıyor Kashton, öne çıkarken, Jasmine'in arkasındaki adam kafasını geriye doğru çekiyor ve onu bantın içine çığlık attırıyor.

Tyson yanıma geldiğinde ellerimi uzatıyorum. Teknik olarak, onları alt edebiliriz. Beş kişiye karşı iki kişi olacağız, ama kızları öldürmeleri sadece bir saniye sürer ve ben bu riski göze alamam. Onu tekrar kaybedemem.

Ashtyn'in arkasındaki adam bir cep telefonu çıkarır ve bir saniye sonra, telefonu hoparlöre koyduğunda telefon çalar. "Alo?" diye bir adam cevap verir. Yine, kim olduğunu anlayamazsınız.

"Onları yakaladık. Çukurda." Telefonu kapatır ve seslerinin değiştirilmiş olmasına lanet ederim.

Ash'e bakıyorum, başı eğik. Mavi önlük giymiş ve yüzünden gözyaşları akıyor. Ona nasıl ulaştılar? Bomba onların planı mıydı? Herkesi Carnage'ın bir bölümüne toplarken dikkatimizi buraya çekmek mi? Bu onları kolay bir hedef haline getirdi.

Omuzları titreyerek hıçkırıyor ve ona yaptıklarımın nefret ediyorum. Onu buraya geri getirdim. Bensiz mutluydu. Hayatına devam etmişti ve ben bunu kabul edemedim çünkü çok bencil davrandım.

"Sen iyisin Ash," diyorum ona. Kan çanağı gözlerini kaldırıp benimkilere bakıyor ve onu kurtarmam için bana yalvarıyor. Eğitimini aldığım adam gibi davranıp bir şeyler yapmam için.

Kash öne çıkıyor ve adam Jasmine'i ayağa kaldırıyor, arkadan kolunu boynuna doluyor. Adam kolunu boynuna dolamadan ve onu boğmaya başlamadan önce, Jasmine bacaklarını tekmeliyor, adamın tutuşuna karşı direniyor ve bantlara doğru çığlık atıyor.

"Tamam! Tamam!" Kash ellerini kaldırır ve onlardan iki adım geri çekilir.

Adam onu bırakır ve Jasmine dizlerinin üzerine çöker, başını eğip nefes almaya çalışır.

"Beyler." Arkamıza dönüp baktığımızda, aradıkları üçüncü adamın arkamızdan içeri girdiğini görüyoruz ve kalbim hızla çarpmaya başlıyor. O, ikizleri. Aynı giysileri giymiş, ancak yeleşinde ACE yazıyor.

Ona doğru koşmak için harekete geçerim, ama sözleri beni durdurur. "Hediyeni beğendin mi?" Gülüşü beni gerginleştirir.

"Onu sana geri getirdim." Diz çökmüş karımı işaret eder ve ben ona şaşkın şaşkın bakarım, sonra tekrar ona. "Görüyorsun... bunu nasıl yapacağımı bulmak biraz zamanımı aldı, ama işte buradayız." Kollarını genişçe açar. "Son dört gündür karını kırbaçlayıp tecavüz etmek ne kadar eğlenceli olsa da, onu serbest bırakıp sana geri dönmesine izin vereyim dedim. Artık benim çektiğim acıyı sen de çekeceksin."

Ashtyn'e yokluğunda olanları anlatma fırsatım olmadı. Ama bana anlatmasına gerek yoktu. Devin sonuçları bana okudu. "Sen ne diyorsun lan?" diye bağırdım.

"Ashtyn hamile, değil mi?"

"Sen ne diyorsun lan?" Sorusunu geçiştiriyorum. Birincisi, bu herifin kim olduğunu bilmiyorum. İkincisi, neden böyle düşündüğünü bilmiyorum. Yani, sadece bir tahmin olabilir. O bir Leydi ve bizim ürememiz gerekiyor.

O gülüyor. "Sana yalan söylememeyi öğrettiğini sanıyordum."

Kashton'a bakıyorum, yüzü bembeyaz. Ash gittikten ve eğitimimiz başladıktan sonra, tüm personel gönderildi ve onun personeli getirildi. Çünkü kimsenin bize ayrıcalık göstermesini istemiyordu. Artık Lord değildik, sadece bizimle işi bitene kadar tutsaklardık.

O bizimle işini bitirene kadar. O da onlardan biri olmalıydı. Hep pelerin ve maske giyerlerdi.

Karıma bakar. "Görüyorsun ya tatlım, senin değerli Lordun seni hamile bırakacağından emin olmak istedi."

Karısı inanamadan başını salladı.

"Öyle değil mi, Saint?" Cevap vermeme izin vermedi. "Ama merak etme. Ben bu iyiliği geri ödemek için buradayım. Göze göz."

"Ne dediğini bilmiyorum. Ne gözü? Ne iyiliği?" Boğazını kesmek istesem de, o konuştuğu bize bir plan yapmamız için daha fazla zaman kazandırıyor. Ve bu da onu meşgul ediyor. Benimle konuşuyorsa, onu görmezden geliyor.

Bana doğru adım atıyor. "Benimkini kaybettiğini izlediğim gibi, sen de onun seninkini kaybetmesini izleyeceksin."

Kashton bana "ne diyorsun sen" der gibi bakıyor ve ben gülmeye başlıyorum. "O hiç hamile kalmadı ki."

Ashtyn'e bakar. "Söyle ona, Ash. Oğlumuzu kaybettiğinde ne kadar zorlandığını söyle ona."

Karıma bakıyorum, sulu gözleri yere bakıyor. "Bana bak." Omuzları titremeye başlıyor, mırıldanan hıçkırıkları odayı dolduruyor. "Ashtyn!"

Arkasında duran adam saçlarını tutup başını geriye doğru çeker. Gözyaşlarıyla dolu gözleri kapanmadan önce benimkilerle buluşur ve yeni gözyaşları bantlanmış yüzünden aşağı akar.

Adam gülüyor. "Sadece bunu senden saklamakla kalmadı, yardım da aldı."

Kadın hıçkırarak ağlamaya başlar.

Bu kısım beni şaşırtmadı. Laura'nın ona yardım ettiğini biliyordum. "Ama merak etme, senin için onu da hallettim."

Laura mı? Laura'yı mı öldürdü? Sin'e bakıyorum, kafası çok karışık. Laura'nın geçmişte hayatımıza ne kadar dahil olduğunu hiç bilmiyor. Bebeği doğana kadar ona bakacağıma söz vermiştim. "Eğer onu öldürdüysen..."

"Onu mu?" Ace güldü. "Kardeşini, Saint. Kardeşini öldürdüm." Ashtyn'e baktı. "Haidyn, benim çocuğuma hamile olduğunu biliyordu ve kaçmasına yardım etti."

ASHTYN

Dört Yıl Önce

Laura'nın beni çağırdığını umursamadan ofisinden koşarak çıkıyorum. Artık hiçbir şey duyamıyorum. O kadar çok yalan. O kadar çok ihanet. Ve şimdi de bir bebek mi?

Nefes nefese, bir köşeyi dönünce birine çarptım. Eller beni yakalayıp kaldırdığında çığlık attım. Tekmeledim ve direndim, ama beni bir odaya sürüklediler. Babalardan biri. Beni alıp aşağıya götürmeleri için onları çağırmış. Bebeğimi öldürecekler, beni zorla kısırlaştırıp bir hücreye atacaklar.

Saint beni korumayacak, öğrendiklerinden sonra. Bir el ağzımı kapatıyor, çığlıklarımı boğuyor ve burnum o kadar tıkalı ki nefes alamıyorum, bu yüzden çılginca direniyorum.

"Şşş, Ashtyn, sakın ol." Tanıdık bir ses homurdanıyor.

Vücudum anında gevşer ve o ağzımı bırakır. Beni bir sandalyeye oturtup önümde diz çökerken ben hıçkırarak ağlarım. "Ne oluyor lan?" Ellerini titreyen uyluklarımın üzerine koyar ve bacaklarımı okşar.

"Ben... hamileyim," diye ağlıyorum, ona güvenebileceğimi bilerek.

"Kahretsin." Elini saçlarında gezdirerek iç çeker. "Saint biliyor mu?"

Gözlerimden yaşlar akarken başımı sallarım ve akan burnumu elimle silerim.

"Onu arayacağım." Ayağa kalkar ve cebinden cep telefonunu çıkarır, ben de elinden telefonu alırım. "Ash..."

"Hayır, yapamazsın," diye bağıryorum ve o titreyen omuzlarımı tutuyor. "Sorun yok," diye beni yatıştırıyor.

O çok yanılıyor. "Hayır." Hızla başımı sallıyorum. "O aldattı."

Kaşları çatılıyor. "Ne? Hayır. O asla..."

"O beni aldattı." Nefes almaya çalışıyorum ama boğazım kapanıyor.

"Sen... yapamazsın."

"Ashtyn."

"Ona söyle." Tişörtünü tutup yüzümü ona gömdüm. Kollarını bana doladı ve ben ağlamaya başladım, onun aldattığını tekrar tekrar söyleyerek, ne demek istediğimi anlamasını umarak, çünkü şu anda lanet olası bir cümle bile kuramıyordum.

"Ne yapacağımı biliyorum," diye beni sakinleştirir. "Güven bana."

Haidyn'in bana yardım edeceğini bilerek başımı sallıyorum. Elimi tutup beni morga götürüyor. Arka kapıdan çıkıyoruz ve beni ağaçların arasından çekiyor.

ağaçların arasından çekiyor.

"Nereye gidiyoruz?" diye soruyorum.

"Burada bir tünel var, yolun oraya çıkıyor. Burada kamera yok, kimse gittiğini görmez."

Bir tepeye geliyoruz ve orada eski bir çelik kapı var. Elimi bırakıyor ve cebinden bir anahtar çıkarıyor. Kapıyı açıyor ve beni içeri çekiyor. "Haidyn?" Tamamen karanlıkta dururken sesim titriyor. Su damlama sesi yankılanıyor. Birkaç saniye sonra, el fenerini açıyor ve elimi tutup beni tünelden geçiriyor. Diğer tarafta bir araba bekliyor. Beni içeriye sokuyor ve ben ne yapacağımı düşünürken dizlerimi sallıyorum. ne yapacağımı bulmaya çalışıyorum.

Laura'nın bana söylediği her şeyi. Hamile olduğuma ve çocuğun Saint'in olmadığına inanmak istemiyorum.

HASTANEYE VARIRIZ ve ben ona dönerim. "Biri beni görecektir." "Sorun yok," diye beni sakinleştirir ve bana bir kapüşonlu sweatshirt verir.

Başımı eğik tutuyorum ve onun beni içeriye, bir odaya götürmesine izin veriyorum. Otomatik pilotta gibiyim. Uyuşmuşum. Ben Saint'in karısıyım. Benimle evlendi. Başka bir adamın çocuğuna hamile kalmam yasak. Bundan sonra beni istemeyeceği kesin. Babaları ne yapacak?

Odadaki yerde duruyorum, gözlerim yerdeyken Haidyn belimden aşağısını soyuyor. Sonra beni kaldırıp masaya oturtuyor. "Bana bak, bebeğim."

Gözlerim onun gözleriyle buluştuğunda, elleri yüzümde.

"Her şey yoluna girecek. Sen iyisin."

"Saint..."

"Bir çaresini buluruz," diyor ve alnımı öpüyor. Ama ikimiz de biliyoruz ki, Saint benimle kalıp başka bir adamın çocuğunu büyütmek istese bile, Lordlar onun ihanetini öğrenecek. Yeminine karşı gelmiş olacak. Unvanı elinden alınacak ve öldürülecek. Ya da daha kötüsü, ömür boyu Carnage'a mahkum edilecek. Ben buna değmem.

Kapı açılır ve içeri giren adamı görünce nefesim kesilir. Dirseklerimle kendimi yukarı ittiğimde, Haidyn beni yakalar ve aşağı iter. "Sorun yok. Burada güvendesin."

Gözlerimi kocaman açarak başımı sallıyorum. Deli mi bu adam? "Hayır..."

"Bu Gavin," diyor Haidyn. "Yardım etmek için geldi, Ash."

"Haidyn." Ona başını sallar ve ben neden Carnage'daki Devin'e bu kadar benzediğini merak etmeden duramam. İkizler mi? Kesinlikle hayır.

Bacaklarımı tutarak ayaklıkların üzerine koyar ve ben sıçrarım, Haidyn bana yumuşak bir gülümseme atar. Elimi tutar, ben uzanırken gözlerini gözlerimden ayırmaz, Gavin beni masanın kenarına çekerken titriyorum.

Gavin vajinal ultrason hakkında konuşmaya başladığında gözlerim yaşlarla doluyor ve yanlara akıyor, ta ki duyduğumuz tek ses çocuğumun kalp atışı olana kadar.

"SAÇMALIK!" Kashton'ın havlaması beni irkiltir. "Haidyn böyle bir şey yapmaz."

Sulanan gözlerimle Saint'in bana öfkeyle baktığını görüyorum. Şu anda yüzümde bant olması için hiç bu kadar minnettar olmamıştım. Böylece ne yaptığımı açıklamak veya Haidyn'in ne yaptığını anlatmak zorunda kalmıyorum.

"Hayır." Saint de inanmayı reddederek başını salladı. "O hiç hamile kalmadı."

"Oh, hamileydi." Ace gülüyor ve göğsüm sıkışıyor. "Ashtyn'in annesi bana geldi. Kızının bir fahişe olduğunu söyledi. Sekse bağımlı olduğunu. Bana onun bir resmini gösterdi. Sonra bana bir iş teklif etti. Kızını sikmemi istedi. Zor olmadı. Parti yapmayı severdi. Ben de dışarı çıktım, bir arkadaşım ona uyuşturucu verdi..." Nefesim ağırlaşıyor. Bunun olduğunu nasıl hiç bilmediğimi anlamadım. Günlerce ağrım vardı, ama nedenini bilmiyordum. "Sikimin her yerine kan bulaştı."

Tüm bu erkeklerin önünde diz çöküp, onlar benim hakkımda ve benim izin verdiğim şeyleri konuşurken utanç duyuyorum. Ne kadar aptalmışım. Tyson, Spade kardeşlerin bana yaptıklarını bizzat gördü. Eğlence için bacaklarını açan bir kadın kimsenin umurunda olmaz. Bu yüzden bize hizmet etmemiz öğretilir. Mesele biz değiliz. Mesele Lordlar. Annem bana bunu açıklamaya çalıştı, ama ben dinlemek istemedim. Benim farklı olacağımı düşündüm.

"Sonra Luke, Adam'ı öldürttüğünde her şeyi mahvetti." Ace homurdanmaya devam ediyor. "Ve sizler onu buraya saklamak için getirdiniz." Başını sallıyor. "Neyse ki içeride beni bilgilendiren biri vardı. Aksi takdirde, onun hamile olduğunu asla öğrenemeyebilirdim."

DÖRT YIL **ÖNCE**

"Tebrikler, Ashtyn. Hamileymişsin."

Ona bakıyorum, nefesim kesiliyor. Olamaz. Ona inanmıyorum.

Testi yanındaki çöp kutusuna atıyor ve ön kollarını masanın üzerine koyuyor. "Saint bunun onun çocuğu olmadığını öğrenirse ne yapacaksın?"

"Onun," diye fısıldıyorum. Bundan yüzde yüz eminim.

Kaşlarını kaldırarak bana bakıyor.

Yanağımdan yeni bir gözyaşı akar ve burnumu çekerim. "Başka kimseyle birlikte olmadım."

"Ashtyn... konuşmamız lazım." Laura iç geçirir. "Sana bunu söylemek istemedim, ama tecavüze uğradın."

Kaşlarımı çatıyorum. "Hayır." Kafamı sallıyorum. "Saint'in bana yaptığı her şey rızam dahilindeydi." Onun bana istediğini yapmasına izin veriyorum. Onunla kavga ettiğimde bile, bunun sebebi onun beni alt etmesini istememdir.

"Saint değil. Ama bir adam sana tecavüz etti. Yemin töreninden önce, senin evinde..."

"Hayır." Onu kesiyorum. "Kanadım." Kanı gördüm. Hatta Saint'in daha sonra bana oral seks yapmasından endişelendim.

"Annenize sana bakacağıma söz verdim, ama korkarım ki onu hayal kırıklığına uğrattım. Düşündüm ki... sana söylememek en iyisi olur, ama bu bebeğin o geceden olabileceğini bilmen gerekiyor."

Gözlerim yaşlarla doldu ve başımı kucığıma eğdim. "Ben... Saint..."

"O Lordları aldattı, Ashtyn. Ve yaptığı şey ortaya çıkarsa cezalandırılacak."

Ona inanmak ISTEMEDİM. Ofisinden koşarak çıktım ve Haidyn'e rastladım. Beni hemen Gavin'e götürdü ve tarihler uyuştı. Saint'in olabileceği imkânsızdı.

Gözlerimi Saint'e kaldırdım ve onun Ace'e baktığını gördüm.

"Yalan söylüyorsun." Kashton hala inkar ediyor. "Ritüelin yapıldığı gece oradaydık. Törende kanadı. Saint'ten önce kimseyle birlikte olmamıştı."

"Benim hiç anlayamadığım şey de bu..." Ace sözünü bitirmiyor. "Senin orospunu siktiğimi nereden bildin?" Gülüyor ve ben irkiliyorum.

Pitlere sessizlik çöktü ve Saint'in cevap verip vermeyeceğini görmek için beklerken kulaklarımda kan dolaşmaya başladı. Bunu nasıl yaptığını hiç bilemedim. Sorma fırsatım olmadı ve beni buraya geri getirdiğinde sormayı hiç umursamadım.

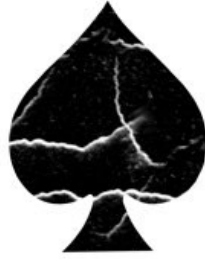
"Altus'un evinde kameralar vardı," diye cevaplar Saint sonunda. "Onu tecavüz ettiğini kaydetmiş ve bana göstermişti."

Ne? Evimde kamera mı? Saint olanları bu şekilde mi öğrendi? Laura, Saint'in bildiğini ama bana nasıl olduğunu söylemediğini söyledi. Ve yemin töreninde hile yaptığını. Lordlar benim bakire olmadığımı ve Saint'in öyleymiş gibi göstermeye çalıştığını öğrenirlerse, unvanından mahrum kalacağını söyledi. Bu riski göze alamazdım.

"Hayır." Ace başını sallar.

Saint ellerini yumruk yapıp yanlarına indirir. "Ben gördüm. Mutfak zemininde yatıyordu, beni sikmem için yalvarıyordu. Sen onu tutarken, benim gibi davranıp onu sikiyordun ve benim adımları haykırıyordu." Saint bağırır, ben irkilirim ve daha da çok ağlarım. "Ona bu işi halledeceğime söz verdim ve hallettim."

ALTINCI

SAINT

Titriyorum, çok sinirliyim. "Ne istiyorsun lan?" diye soruyorum. Yeter artık. Birinin harekete geçmesi lazım. "Ha? Beni öldürmek mi istiyorsun?" Kolumu kaldırıp öne çıkıyorum. "Yap o zaman."

Kashton ellerini göğsüme dayayıp beni geri iterken, Sin arkamdan beni yakalar. İhtiyacım olan buydu. Dikkatlerini dağıtmak. Vurulursam bile, diğerlerine kızları kurtarma şansı verecektir. "SİKTİR ET, YAP ŞUNU!"

Ace silahını uzatır ve boğuk bir çığlık duyarım. Ashtyn'dir. Ama elimdeki silahı bırakmam.

"Erkek ol lan." Ona gülümserim. "Beni öldürdüğünde gözlerime bak bana bak."

Çıgıllıkları daha da yükselir, ama yine de onu görmezden gelirim. Burada ölürsem, ona bakılacağını biliyorum. Onun için tek istediğim buydu.

"Sizi öldürmeyeceğim." Maskelenmiş başını sallayarak gülüyor. "Hepinizi buradaki hücrelere kilitleyeceğim. Onu yanınızdaki hücreye zincirleyeceğim. Her gün onu becerirken onun ağlamasını ve hıçkırmasını dinleyeceksiniz. Onu hayatta kalması için yeterli miktarda besleyeceğim, ama bebeğinizi hayatta tutacak kadar değil. Bebeğin öldüğünde, onu yanıma alacağım ve sizi bu çok sevdiğiniz cehennemde çürümeye bırakacağım." Kızlara doğru adım atıyor ve Kashton'ın kaskatı kesildiğini görüyorum. "Onu buraya getir." Eldivenli elini uzatıp karıma işaret ediyor. Adam yeterince hızlı hareket etmediğinde "Şimdi!" diye bağıyor.

Ona doğru ilerlerim ve o silahını bana doğrultur. "Kıpırdama lan!" diye bağırır bana, Kashton ise Jasmine ve diğer adama yaklaşır. "O kaltağı buraya getir!" diye bağırır.

Ashtyn'e bakıyorum, kan çanağı gözleri kısılmış, bana öfkeyle bakarken ağır ağır nefes alıyor. Kendimi onun için feda ettiğim için bana kızgın. Umurumda değil. İkimiz de buradan çıktığımızda, karımla sevişirken, hamileliğini benden sakladığı için kıcını tekmeleyeceğim. Ona yardım edebilirdim. Bana bir şey söyleseydi, her şeyi düzeltebilirdim.

Arkasında duran adam silahını bırakır ve silah, askısından omzuna sarkar. Bunun yerine, cebinden bir bıçak çıkarır ve

açar. Kadının saçını tutup başını geriye doğru çekerek boynuna doğru bastırır. Kadının başı tavana doğru eğilir, ama gözleri benimkilerle temas halindedir. Gözlerinde en ufak bir korku belirtisi yoktur.

Onlara doğru adım atarım, ikisini de yere devirmeye hazırım, ama o bana başını hafifçe sallar. *Ne oluyor lan?*

"Ne halt ediyorsun sen?" Ace adama bağırır. Onlara doğru fırlar, ama adam karımı ondan uzaklaştırır ve bıçağı Ace'e fırlatır. Bıçak bacağına saplanır ve Ace dizlerinin üzerine çöker.

Herkes aynı anda hareket ediyor gibi görünüyor. Koşup Ashtyn'i yakalıyorum ve onu sürükleyerek uzaklaştırırken, Ryat arkasında duran adamı yere indiriyor. Kashton, Jasmine'in arkasında duran adamı yere çarpıyor ve bu sırada Jasmine'i de yere indiriyor. Sin ve Tyson, Ace'i yakalıyor.

Ashtyn'in yüzündeki bandı yırtıp, bileklerini birbirine bağlayan kablo bağını kesiyorum. "Lanet olası piç." Bana tokat atıyor ve ben onu kendime çekiyorum. "Piç." Titremeye başlıyor ve bana yaslanarak ağlıyor. Beton zemine oturup onu kendime çekiyorum. Ona ne olduğunu biliyordum ve onu benim yapmak için ne gerekiyorsa yapacaktım.

Ona söyleyebilirdim, ama söylememeyi tercih ettim. Bunun onun bilmesi gereken bir şey olduğunu düşünmedim. Bunun için piç miyim? Evet. Ama üç gün sonra odasında onu gördüğümde, bana geldi. Onu sikmemi istedi. Ne olduğunu bilmiyordu. Bununla ilgilenmem gerektiğini biliyordum. Onu endişelendirmek istemedim. Zaten benim için kanamayacağından çok endişeliydi, neden durumu daha da kötüleştiriyim ki?

"Onlarla ne yapmak istiyorsun?" diye sordu Sin.

Başımı kaldırıp baktığımda, kadınlarımızı silahla tehdit eden iki adamın diz çökmüş, elleri arkadan bağlanmış halde olduğunu gördüm. Hâlâ giyinik ve ekipmanlarını takmışlardı.

"Soyun onları. Hücrelere atın," emrediyorum. Onlarla sonra ilgileneceğim. Karımla konuşmamız gereken bazı şeyler var. Ayrıca, çok yorgunum.

"Hayır!" Ashtyn ayağa fırlayarak onlara döner. "Bunu yapamazsın," diye nefes nefese söyler.

"Ash—"

"Hayır." Ben onun giydiği önlüğü yakalayamadan onlara doğru koşar ve adamlardan birinin maskesini çıkarır. Mavi gözleri benimkilerle buluştuğunda odayı sessizlik kaplar.

"Hai-dyn?" Kashton fısıldayarak ilk konuşan olur, ama Haidyn'in gözleri benimkilerden ayrılmaz.

Ona doğru yürüdüm ve o da çenesini kaldırıp bana baktı. Bunca zaman, onun gitmesinden sonra yaşadığımız onca kötü şeyden dolayı ondan nefret ettiği için onu geri getirmek istemediğini sanıyordum. Ama aslında onu gitmesine yardım ettiği içindi. Başka bir adamdan hamile olduğunu biliyordu ve ona benden, yani kocasından kaçmanın yolunu göstermişti. Biz evlilik yemini ederken benim yanımda durmuştu.

"Aziz..."

Elimi yumruk yapıp, onun lanet suratına yumruk atarak sözünü kesiyorum.

ASHTYN

"SAINT" diye bağıryorum, o Haidyn'i beton zemine devirirken. "Saint, dur."

"Bütün bu zaman boyunca..." Saint bağıırır. "Neden kaçtığını biliyordun. Ona yardım ettin!"

"O bir şansı hak etmişti," diye bağıırır Haidyn, elleri arkadan kelepçeli olduğu için yuvarlanarak kıcının üzerine oturur.

"Ne için bir şans?" diye bağıırır Saint.

"Bir hayat," diye homurdanır. "O her zaman daha iyisini hak ediyordu." Derin bir nefes alır ve gözleri benim sulu gözlerimle buluşur. "O anne olmayı hak ediyordu."

Saint bana döner ve gözleri, bebeği kaybettiğimi açıkça bilerek karnıma düşer. Bana doğru bir adım atar, ben bir adım geri çekilirim. Çenesi sıkılır.

"Nasıl... nasıl hayattasın? Sen ölmüştün?" diye sorar Kashton. "Kalbin atmıyordu. Ölmüştün. Vücudun soğuyordu. Ölmüştün."

"Yardım aldım," diye cevaplar sıkı bir şekilde.

Kashton ellerini kaldırır ve agresif bir şekilde saçlarını okşar. "Kimden, CIA'den mi?" Gergin bir kahkaha gelir ve Haidyn sadece ona bakar. Saint, hala maskesini takan diğer adama doğru yürür ve Saint maskeyi çıkarıp yüzünü odadakilere gösterince nefesimi tutarım.

Herkes yıllardır görmediğim yüzü incelerken sessizlik hakim olur.

"Ne. Lanet. Olsun?" Tyson ilk konuşan olur.

"Dalga geçiyorsun herhalde," diye bağıırır Saint ve sonra bana bakar. "Sen de bunu biliyor muydun?"

Cevap vermiyorum çünkü sorusu beni sinirlendiriyor. Bunun yerine Adam'a bakıyorum ve onun da bana baktığını görüyorum. Kardeşimin nerede olduğunu

nerede olduğunu ya da neden Haidyn'e yardım ettiğini bilmiyorum, ama Haidyn'i görmeye gittiğimde onu morga girerken gördüğümde daha fazla minnettar olamazdım.

"ADAM?" diye fısıldarım, sesimi bulmaya çalışarak. "Adam?" diye sorar Jasmine.

O ona bakar ve gülümser. "Uzun hikaye."

"Siz birbirinizi tanıyor musunuz?" Aklım yetişmeye çalışıyor.

"Evet," diye cevaplar. "Ama bu başka bir gün için... Fazla vaktimiz yok." Bana doğru koşar ve beni küçük masadan indirir. Yeleğinden bir şey çıkarır.

"Ne yapıyorsun?" diye soruyorum, titreyen ellerimle Haidyn'in dövmeli koluna uzanıyorum.

"Onu geri getiriyorum."

"Geri mi?" Kalbim hızla atmaya başlar. "Ne demek istiyorsun...?"

"O uyandığında, kızlarının yardımına ihtiyacımız olacak." Beni keser ve ben de başımı sallayarak, neler olduğunu anlamaya çalışırım.

Ben... ben... Kashton bir adım geri çekilir, olanları anlamaya çalışır ve Tyson, Haidyn'in ayağa kalkmasına yardım eder ve kelepçeleri çıkarır.

Ace yerde inliyor ve hepimiz ona bakıyoruz. Kashton yanına gidip maskesini çıkarıyor ve ben göğsüme yumruk yemiş gibi bir adım geri atıyorum.

"Ashtyn?" Saint bana bağırır.

Ama ben onu görmezden gelerek beton zeminde yatan adama bakıyorum. "Sen..." Boğazımdaki yumruyu yutuyorum.

"Ashtyn?" Biri adımı bağırır ama gözyaşlarıyla dolu gözlerim bana gülümseyen adama sabitlenir.

"Merhaba, tatlım." O gülüyor ve ben irkiliyorum. "Ona, beni sikmem için yalvardığında ne kadar eğlendiğini söyle."

"Ne kadar iyi bir fahişesin. Değil mi, tatlım? Daha önce benim için gelmekte hiç sorun yaşamadın. Parmaklarımdan üzerine gel, aşkım. Üzerlerine boşal. Ne kadar hoşuna gittiğini göster bana."

Arabada kaza geçirdikten sonra Carnage'da masaya bağlandığımda onun sözleri kafamda yankılanıyor. Yüzümdeki başlık, ağız tıkaçları, eller... Üzerimde bir sürü el var. Bağlandığım için onun bana dokunmasına karşı koyamıyorum. Kim olduğunu bilmiyorum. Açıkçası, onun uydurduğunu sanıyordum.

"Hayır." Başımı sallıyorum, gözlerim yaşlarla doluyor.

"Onu buradan çıkarın," diyor Saint ve sesi beton odada yankılanırken irkiliyorum. Sin ve Ryat, Ace'i yakalıyor ve onun kahkahası giderek büyüyor. "Onu lanet olası hücreye koymadan önce soyun," diyor Saint, onlar onu sürüklemekten önce.

Eller yüzüme dokundu ve ben bu temastan inledim. "İyisin, Ash."

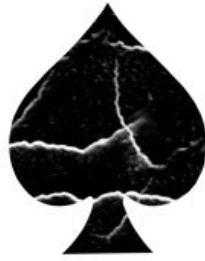
Gözlerimi kırpıyorum ve yeşil gözlere baktığımda gözyaşlarım akıyor. Saint şimdi önümde duruyor. Göğsüm sıkışıyor ve nefes almakta zorlanıyorum. "Ben... onunla yattım." Sesim titriyor.

Saint iç çeker ve bana doğru adım atar, ama ben geri çekilmek isterim.

"Ben... ona izin verdim..."

"Hadi, tatlım." Beni kucağına alır ve ben yüzümü gömleğine gömerim, odadan dışarı çıkmasına izin veririm.

ALTINCI

SAINT

Kafesimdeki odama girip onu yatağa yatırıyorum. Onu buraya getirip benimle birlikte olmasını çok istiyordum. Bunca zaman burada olmalıydı. "İyisin, Ashtyn." Titriyor, gözleri fal taşı gibi açılmış, onu kendime çekiyorum.

Kash maskeyi çıkardığı anda adamı tanıdım. Onu daha önce onu izlerken görmüştüm. Benny, Glass'a gelen müşterilerinden biriydi. O adamla yatıyordu. Bir gece onu bir otelde onunla buluşurken izlemiştim.

Bu, şahit olduğum en acı verici şeylerden biriydi. Karımın başka erkekleri memnun etmesini izlemek. Ama beklemek zorundaydım. Bir planım vardı ve ondan sapamazdım. Şimdi keşke o anda içeri girip onu öldürseydim diyorum. Planı umursamayıp onu kendime alsaydım.

Ağlamaları odayı dolduruyor ve ben onu sakinleşene ve vücudu kollarımda gevşeyene kadar ileri geri sallıyorum.

KASHTON ve ben ofiste otururken kapı açılır ve Tyson dört adamıyla birlikte içeri girer. Jenks masanın üzerine bir şey düşürür.

"Bu ne?" diye soruyorum.

"Benny'nin telefonunu aldık ve onu bana verdiğin Ashtyn'in telefonuyla karşılaştırdım. Eşleşmeyi başardım."

"Bunun olacağını biliyorduk," diyor Tyson.

"Evet, ama aynı zamanda telefonunda kayıtlı bir numaraya da bağlantı buldum."

"Kim?" Alnımı ovuşturuyorum. Kardeşimin beni aldattığını öğreneli henüz on saat bile olmamıştı ve karım beni terk ettiğinde hamileydi.

"Whitney."

Haidyn cevap verirken başımı kaldırıp ofiste duran Haidyn'i gördüm. Ayağa kalktım ve ona sert bir bakış attım.

O hiç etkilenmemiştir. "Benny, Ashtyn'in bir arkadaşının ona uyuşturucu verdiğini söyledi. Onu almaya geldiklerinde, onu Whitney ile takas ettiler. O gece Ashtyn'i tecavüz ettiği sırada onu Ashtyn'in evine sokabilecek tek kişi oydu." Kollarını göğsünde kavuşturdu. "Annesi ölmüştü, Laura buradaydı..."

"Neden Laura'ya dokunmadı?" diye sorar Colton. "Bunun için mükemmel bir fırsatı vardı."

"Çünkü Laura başından beri hep onun tarafındaydı," diye cevaplar Haidyn. "O olmasaydı, onun hamile olduğunu bilemezdi. O, onun içerideki bağlantısıydı."

Bir parçam, Laura'nın bu yüzden babamın Ashtyn'den kurtulması için bu kadar uğraştığını merak ediyor. O, başından beri tecavüze uğradığını ve benim ritüelde hile yaptığımı biliyordu. Benim sırrımı sakladı çünkü benim de onun sırrını sakladığımı biliyordu. Ancak annesinin bununla bir ilgisi olduğunu bilmiyordum. Benny, annesinin bunu planladığını söyledi, ama videoda maskeli adam, yani Benny, Laura'yı arayıp işin bittiğini söylemişti. Telefonun diğer ucunda duyduğum ses onunkidi.

Ama ona dokunamadım. Bu yüzden Sin bana geldiğinde ve Carnage'ın içinde kimlerin olduğunu anladığımızda, Laura karşılığında Sin'e ne isterse vereceğimi biliyordum. Bunun için onu önce yakalayıp işkence etmem gerekse bile. Karımı kurtarmak için bir milyon Lord'u öldürürdüm. Elli'nin babasının annesini teslim edeceğine tüm varlığımla bahse giriyordum. Burada çok fazla zaman geçirdi, intikam almak istemesi normaldi.

Tam o sırada kapı açılır ve Adam içeri girer. O da benim nefret listemdeki bir diğer kişidir. İkisi de listenin en başında yer alır.

Kashton ayağa kalkıp ona doğru yürüdü ve el sıkışarak kucakladı. "Bu geri döndüğün anlamına mı geliyor?" diye sordu Kash.

Adam başını sallar. "Hayır. Ben buraya ait değilim." Ofisi gözden geçirip Haidyn'e döner ve sarılırlar. "Ama iletişimde kalacağım." Bana bakar ve ben olduğum yerde kalırım.

Bana sorarsan, Ashtyn'e en çok ihtiyacı olduğu anda onu terk etti. Ve bunca zaman ortadan kayboldu. Neden? Şimdi geri dönmenin anlamı ne? Haidyn ne zamandır onunla iletişim halinde? Bunu önceden ayarlamışlar mı? Sormayı reddettiğim o kadar çok soru var ki, çünkü umursuyormuşum gibi görüneceğim ve artık umursamıyorum. Onu uzun zaman önce silmiştim.

"Kaç tane topladın?" diye soruyor Haidyn.

"Sekiz tane hazır ve hareket etmeye hazır," diye cevaplar.

Adam, Carnage'da tuttuğumuz mahkumları kastediyor. Ashtyn yatakta kollarımda uykuya daldıktan sonra, ben işe geri döndüm. Güvenli olduğunu bilmeden onu burada tutamazdım. Herkesi morga taşımıştık ve bazılarını hastaneye geri götürmemiz gerekiyordu. Binaların kontrol edilip temizlenmesi gerekiyordu.

Başka bomba yoktu. Sadece patlayan tek bir bomba vardı. Benny, Ashtyn ve Haidyn'i buraya getirip Whitney'i öldürdüğünde onu yerleştirmişti. Bomba, Whitney'in kaldığı hücredeydi ve Benny onu serbest bıraktığında Ashtyn'i geri getiren adamlardan birini öldürdü. Benny, Ashtyn'le buradayken Luke'u görmeye gitmiş ve benim ona sorular soracağımı bilerek ona yalanlar söylemişti. Luke'un beni yanıltmasını ve boşuna bir arayışa sokmasını istiyordu. Asla dört bomba yoktu.

Ancak, karımı geri getiren diğer iki adamı elimizde tuttuk. Onlar, ben onlardan bıkip onları bu ızdıraptan kurtarana kadar hayatlarının geri kalanını burada geçirecekler.

"Sana bir şey söyledi mi?" Tyson, Benny'yi kastederek Adam'a sorar.

Adam onu götürebilir miyim diye sormadı. Sanırım gitmesine izin vermeyeceğimi biliyor. Burada, çıplak ve duvara zincirlenmiş, diğerlerinin eş ziyaretlerine maruz kalarak kalmayı hak ediyor. Adam sevişmeyi seviyor, ben de ona istediğini vereceğim.

"Hayır." Adam başını sallar. "Konuşmak istediğine karar vermeden önce ona birkaç gün daha süre verirdim."

ASHTYN

Saint'in avluya bakan balkonunda duruyorum. Bir saat önce, daha önce hiç bulunmadığım bir odada tek başıma uyandım. Buranın Saint'in evi olduğunu hemen anladım, ama yalnızdım. Onun geri döneceğini ve konuşacak çok şeyimiz olacağını bilerek burada kaldım. Son dört yılımızın üzerinden geçmeye hazır olduğumdan emin değilim, ama artık her şeyi ortaya koymanın zamanı geldi.

Parmağımdaki alyans, hatamı sürekli hatırlatıyor. Ona ait olacağıma yemin ettim, ama beni koruyacağına güvenmedim. Ondan şüphe ettim. Etmemeliydim.

Yatak odasının kapısının açılma sesi beni döndürdü ve kardeşimizi görünce kalbim hızla çarpmaya başladı. Dört yıl çok uzun bir süre gibi gelmiyor ama aynı zamanda sonsuzluk gibi de geliyor.

"Selam," diyor, odaya girip kapıyı arkasında kapatarak.

Balkondan inip odaya giriyorum. "Selam," diyorum yumuşak bir sesle.

Odaya bakındıktan sonra, gergin bir şekilde elini saçlarının arasından geçirdi. "Ashtyn, özür dilerim..."

"Sorun değil." Onu kesiyorum. Hepimiz batırdık.

"Hayır, değil." Bana doğru yürüdü ve ben ona baktım. "Senin için geri dönecektim. Lütfen bana inan."

Alt dudakımı ısırarak başımı sallarım.

"Ben... çok geç kaldım." Başımın üzerinden bakıp iç çeker. "Sonra Haidyn —" Cümlesini bitirmeden durur. "Buraya kaçtığını öğrendim." Elini uzatıp ellerimi tutar, ama bu bana garip gelir. Hiçbir zaman yakın olmadık ve bunun değişeceğini sanmıyorum. Bu bir veda konuşması. Bundan eminim. "Sadece şunu bil, nerede olduğunu biliyordum. Keşke sonucu değiştirebilseydim."

Ellerimi ondan çekip geri adım atıyorum ve o da başını sallayarak benim ait olduğum yerin burası olduğunu anlıyor. Artık bunu biliyorum. Bunu anlamam için dört yıl boyunca bir daha yapmayacağım aptalca seçimler yapmam gerekti. Dünya çılgın bir yer ve Carnage de öyle. Ama yabancılarla dolu dünyada olmaksızın Spade kardeşlerle burada olmayı tercih ederim.

Oda sessizliğe bürünür ve bir saniye sonra, o dönüp yatak odasından çıkar ve kapıyı açık bırakır. Kapıyı kapatmak için yürürüm ama gözlerim Haidyn'inkilerle karşılaşınca dururum. Ona doğru gider ve kapıyı çalarım.

Birkaç saniye sonra kapı açılır ve o orada durur. Mavi gözleri sert ve keskin çenesi sıkıdır. Burun halkası takılıdır ve siyah deri ceketini giymiş ama fermuarını açmıştır. "Ne istiyorsun Ash?" diye sorar, bana sırtını dönerek yatağına doğru yürür.

İçeri girip yatağının yanına oturuyorum. "Binmeye mi gidiyorsun?"

"Öyle bir şey." Sırt çantasını fermuarlıyor.

"Neden öldüğünü numara yaptın?" diye soruyorum.

"Ölmemi istediler, ben de onlara istediklerini verdim," diyor basitçe. "Tek yol, Spade kardeşlerin sayıca az olduğunu düşünmelerini sağlamaktı. Biri öldü, ikisi kaldı, onlar için oldukça iyi bir ihtimaldi."

Anladığımı belirtmek için başımı salladım. Sessizlik devam etti ve boğazımda bir düğüm hissettim, duygularım hala karışık. Onu kaybetme korkusu çok korkutucuydu. Sonra Saint, ameliyatından kısa bir süre sonra ona vurdu. Kavgaya ediyorlar. Ama bunun geçici olacağını biliyorum. Onlar kardeşler ve kardeşler böyle yapar. "Haidyn..."

"Pişman değilim," diye sözümü keser ve ben gergin bir şekilde yutkunurum. Bana doğru yürür ve yüzümü sıcak elleriyle okşar. "Söylediklerimin arkasındayım, Ash. Sen daha iyisini hak ediyordun ve sana yardım edemediğim için üzgünüm."

"Yardım ettin," diye fısıldıyorum. Bana tahmin edemeyeceği kadar çok yardım etti. Carnage'ı terk etmek zordu, ama bebeği kaybetmek daha zordu. Annemden, hayatımdan daha iyi olmak için bir şans istedim. Ama kaderimde yoktu.

"Gidiyor musun?" diye soruyorum, yanık gözlerimle onun gözlerini arıyorum. "Lütfen, Haidyn... gitme." Sesi çatlıyor, cevap vermediğinde kalması için yalvarıyorum.

Bana hüzünlü bir gülümsemeyle eğilir, dudakları nazikçe alnıma bir öpücük kondurur. Geri çekilirken fısıldar. "İyi ol, küçük kız." Bununla birlikte sırt çantasını alır, omzuna atar ve odasından çıkar.

Yatağının kenarına oturup duvara bakıyorum, göğsüm sıkışmış, kalbim ağırlaşmış. Her şey nasıl bu kadar çabuk parçalandı? Her şey normalleşmeye başlamıştı ki, şimdi yine her şey mahvoldu.

Ayağa kalkıp balkonuna doğru yürüdüm ve kapıları açtım. Onu garajdan ve kapıdan çıkarken görmeden önce motosikletinin sesini duydum. Siyah motosiklet durdu, kaskı hareket etti ve gözlerinin benimkilere baktığını hissettim. O motorunu çalıştırıp uzaklaşırken, ben de ellerimi korkuluğa doladım ve o gecenin karanlığında kayboldu. Ve son kez burada olduğumda, ayrılan bendim, şimdi ise o beni terk ediyor.

Neden böyle olmak zorundaydım? Kocamı seviyorum, ama bu onun kardeşlerini umursamadığım anlamına gelmez. Onlar da benim için önemli.

Gözlerimden yaşları silip arkanı dönüp gitmek için adım atarım ama Saint'in Haidyn'in odasında durduğunu görünce dururum. Gözleri benimkileri arar ve ben de görüşümü bulanıklaştıran yeni yaşları silip dururum. "O gitti," derim, boğazım düğümlenir. "Benim hatam."

"Hayır, değil Ash." Benimle birlikte balkona çıkıyor. "Olanların hiçbiri senin hatan değildi."

"Neden gitmesine izin verdin?" diyorum, alt dudağım titriyor.

"Geri dönecek," diyor, saçımı kulağımın arkasına iterek beni sakinleştiriyor.

"Nereden biliyorsun?" diye soruyorum. Bu, yıllar önce benim korkumdu. Babalarımızın beni kullanarak onları birbirinden uzaklaştıracağı korkusu. Onlar öldü, ama yine de bu oldu, sadece bunu yapan bendim.

Saint bana gülümser. "Çünkü Carnage onun evi," diye cevaplar. Elimi tutup beni balkondan koridora çeker. Haidyn'in kapısını kapatır ve Saint beni kendine doğru çekerken, ben de omzumun üzerinden kapıya bakmaktan kendimi alamam.

Beni banyoya çekmesine izin veriyorum ve bana dönüyor. Burası havası daha yoğun, nefes almak daha zor.

"Haidyn sana zarar verdi mi?" diye soruyor, bileklerimi kontrol ediyor.

Dört gün yokken Benny'nin bana zarar verip vermediğini sormadığını fark ettim. Çünkü yokken neler olduğunu biliyor. "Hayır," diye homurdanıyorum. "Ona yardım etmeyi teklif ettim." Haidyn'e kızmasını istemiyorum. "Biliyorsun..." Dudaklarımı yalarım. "O da sana yardım ediyordu," derim, Haidyn'in kaçmama yardım ettiğini kastederek.

"Ashtyn," diye iç geçirir, bu konuyu konuşmak istemediğini belli eder.

"Laura, beni kanatırken hile yaptığını söyledi. Bunu nasıl yaptın?"

Uzun bir nefes verir. "O sabah kendimi kestim ve kanımı bir kapsüle doldurdum. Yemin töreninde seni sunak üzerine eğdiğimde, kapsülü içine koydum ve kırdım."

Gözlerimi onun gözlerine dikip, esprinin sonunu bekliyorum. "Saint... bunu nasıl yapabildin? Neden böyle bir şey yaptın? Bu riski neden aldın? Unvanından mahrum kalabilirdin. Ya da daha kötüsü, Carnage'a mahkum edilebilirdin..."

Sanki söylediklerim bir şaka gibi, karanlık bir kahkaha atıyor. "Senin benim olmaya devam etmeni sağlamak için bu riski almaya hazırdım. Seni bırakmayacaktım."

"Seni ihbar edebilirdi." Annem bunu ayarlamış olabilir, ama Laura da bunu biliyordu. İkisi de bu işin içindeydi.

Başını sallayarak ekliyor, "Nasıl bildiğini açıklamak zorunda kalırdı. O da bu işe çok karışmıştı."

"Neden Haidyn'e bu kadar kızgınsın da bana kızgın değilsin?" diye soruyorum, olayı anlamaya çalışarak. "Seni vurdum," diye hatırlatıyorum, sanki unutacakmış gibi.

"Haidyn'den daha fazlasını bekliyordum," diye cevapladı. "Benim halledebileceğimi, bir şekilde düzeltebileceğimi biliyordu. Bunun yerine sana bir çıkış yolu verdi."

"Bana bir şans verdi," diye fısıldıyorum.

Elini uzatıp düz karnıma koyuyor ve göğsüm sıkışıyor. Gözleri benimkilerle buluşuyor ve yeşil gözlerinde soruları görüyorum. *Bebeğe ne oldu?* Ama sormuyor. Bunun yerine, "Onu benim gibi yetiştireceğimi biliyorsun, değil mi?" diyor.

Gözlerim yanmaya başlar ve alt dudağım titrer.

Yüzümü avuçlar ve ben burnumu çekerim. "Hiçbir şey değişmezdi, tatlım," diye fısıldar. "O zaman da seni seviyordum. Şimdi de seviyorum. Benim için her zaman sen vardın, Ashtyn."

Gözlerim kapanır ve ilk gözyaşı düşer. Dudaklarının benimkini nazıkçe öptüğünü hissedirim. "Hadi, seni temizleyip yatağa götürelim."

Elleri giydiğim önlüğün eteğine uzanır ve ben tek sağlam kolumu kaldırıyorum. Onun beni soymasını sessizce rica ediyorum. Beni kırbaçlayan ve tecavüz eden bir adamla dört gün geçirdim. Şu anda bana beni seven bir adama ihtiyacım var. Ve Saint'in öyle olduğunu biliyorum.

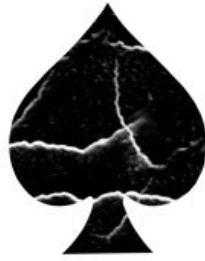
Elbisemi başımın üzerinden kaldırıyor, omzuma çok dikkat ediyor, sonra elbisemi bir kenara atıp altımı indiriyor. Altımı çıkarmama yardım ediyor. Onun önünde çıplak duruyorum ve o dövmele parmaklarını benim inip çıkan göğsümde gezdiriyor. Başparmağı, Benny'nin kemerinin bıraktığı izleri ve kesikleri yavaşça ve nazıkçe takip ediyor.

Aşağıya baktığımda, derimde "fahişe" yazdığını görüyorum ve nefesim hızlanıyor. Saint parmaklarını çenemin altına koyarak başımı yukarı kaldırıyor. "Gözlerin bana baksın, tatlım." Dikkatimi başka yere çekmeye çalışıyor. "Omzun nasıl?"

"İyi." Ağrı kesicilerin etkisi çoktan geçtiği için acıyor, ama dayanılabilir. Sersemlemiş hissetmekten bıktım.

Dönüp düşün cam kapısını açar ve suyu açar. Sonra bana yardım etmek için elini uzatır. O da giysilerini çıkarıp bana katılmak için hazırlanırken, ben sıcak düşün altında beklerim.

ALTINCI

SAINT

Duşa giriyorum ve gözleri vücudumu tarıyor. O geri döndüğünden beri onun yanında çıplak kalmadım. O çıplak kaldı, ama ben onu sikmek için sadece kot pantolonumun fermuarını açtım.

Sulak gözleri benimkilerle buluşur ve sonra tekrar göğsüme iner. *Yemin ederim. Sen yemin edersin. Biz yemin ederiz.* göğsümün üzerinde yazıyor. Ritüelde ve sonra evlendiğimizde tekrar ettiğimiz yeminlerimiz.

Parmak uçlarıyla yazıyı okşadı ve sonra beni vurduğu yara izini okşadı. Gözleri benimkilerle buluştu ve ben onun yüzünü avuçlarımla kavradım. Parmakları Lordum'un armasını okşadı ve sonra 666 damgasının olduğu karşı göğüs kasına doğru kaydı.

"Bunu ne zaman yaptırdın?" diye sorar.

"Sen gittikten sonra." Bu, eğitimimizin bir parçasıydı. Tutsaklarımızı damgaladığımız gibi biz de damgalandık. Gözlerim onun vücuduna kayıyor ve Benny'nin ona yazdığı kelimeleri görmekten nefret ediyorum. Zamanla solup sonunda yok olacaklarını biliyorum, ama onunla birlikteyken olanların hatıraları yok olmayacak.

"Azize?"

"Evet, tatlım?" diye soruyorum, parmaklarımla 666 markasını okşarken.

"Hamile miyim?"

Parmağım onun sorusu üzerine duraksıyor ve gözlerimi onun sulu gözlerine dikiyorum. "Hayır," diyorum dürüstçe. Bu, Devin'in onu arabadan çıkardıktan sonra yaptığı testlerden biriydi.

"Benny doğru mu söylüyordu?" diye fısıldadı. "Doğum kontrol hapımı çıkardın mı?"

"Evet," diye dürüstçe cevap veriyorum. O bayıldıktan sonra Devin onun spiralini çıkarmıştı. İlk birkaç gün ona ağrı kesici vermeye devam etmemin bir başka nedeni de buydu. Uyuşturulmuşsa, net düşünemezdi. Buraya sürüklediğim Ashtyn, beni sevmesini istediğim Ashtyn değildi. Beni sevip sevmemesi umurumda değildi. Artık bu kadından tek istediğim şey bu.

Dudaklarını yalıyor ve burnunu çekiyor.

"Üzgünüm, Ash," diye fısıldarım. "Ben... bilmiyordum." Laura'nın ona ulaştığı için gittiğini sanıyordum. Benny'nin

mutfağında ona ne yaptığını öğrendiğini bilmiyordum. Ve onun hamile kalmış olabileceğini hiç düşünmemiştim. Bu düşünce hiç aklıma gelmemişti.

Su üzerimize düşerken, ıslak kirpiklerinin arasından bana bakar. "Yani bir bebeğimiz olabilir mi?" Sanki bu şansı ondan esirgemişim gibi yumuşak bir sesle sorar.

Bu kadından tek istediğim bir aile kurmaktı. "Ne zaman hazır olursan..."

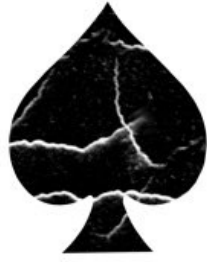
Kollarını boynuma doladı ve beni kendine çekti. Dudaklarım dudaklarına değdi ve bana kendini açtı. Ellerimi uzun siyah saçlarına gömdüm, başını nazikçe geriye doğru çektim ve o da ağzıma inleyerek karşılık verdi.

Ellerim uyluklarına düşer, onları tutar, onu kaldırıyorum ve o bacaklarını kalçalarımın dolanır. Dudaklarını benimkilerden ayırır ve ben alnımı onun alnına dayarım. "Çok fazla olursa, bana söyle, tamam mı?" Vücudu son dört gün içinde çok şey yaşadı, ama karımı geri çevirmeyeceğim. Bana ihtiyacı olursa, onun için orada olacağım. Elimden gelen her şekilde. Onun ihtiyaç duyduğu erkek olamayacağımı düşünmesine asla izin vermeyeceğim.

O da ıslak dudaklarını yalayarak başını sallar. "Tamam."

Vücudumuzun arasına uzanarak, sertleşmiş penisimi tutup yavaşça karıma giriyorum. Hareket etmeye başladığımda nefesi kesiliyor ve gözleri ağırlaşıyor. "Gözlerini bana dik, tatlım," diyorum. Bu anda onun burada, benimle olmasını istiyorum. Kaybolup, başka bir yere gitmesini istemiyorum.

Kalçalarını tutup onu serin mermer duvara doğru itiyorum ve dudaklarımı onun dudaklarına indirirken ona ait olduğunu, benim de ona ait olduğumu hatırlatırım.

EPİLOG BİR

İki ameliyathanenin dışında duruyorum. Her ikisi de şu anda kadınlarla dolu. Karım da onlardan birinde. Yardım etmeyi teklif ederdim, ama onunla Sin arasında her şey hallolmuş gibi görünüyor.

Tiz bir bebek ağlaması kulaklarıma çarptı ve gülümsedim. Biri bitti. Biri kaldı.

Birkaç dakika sonra, solumdaki kapı açılır ve iyi bir arkadaşım ve Lord arkadaşım yüzünde gururlu bir gülümsemeyle dışarı çıkar. "Bir erkek."

"Tebrikler dostum." Onu kucaklayarak sırtına hafifçe vuruyorum ve o da sağdaki odaya koşuyor.

Diğer bebeğin ağlamasını duyana kadar olduğum yerde kalırım.

Birkaç saniye sonra karım sağdaki odadan çıkar ve kulaklarına kadar gülümser. "Kız." Sonra Sin'in çıktığı odaya geri koşar. Bebeklerin doğum günlerinin aynı olmasını istiyorlardı. Çocuklar için daha kolay olacağını düşündüler. Zaten Lordların yanında çılgın bir hayat sürecekler Neden hayatlarını daha da zorlaştıralım ki?

Duvardan iterek kalkıyorum, cebimden cep telefonumu çıkarıyorum ve kaydettiğim ama hiç aramadığım bir numarayı çeviriyorum.

İlk çalınıştta telefonu açar, benim olduğumu bilmiyor. "Alo?" Telefonunda kayıtlı olmayan bir numarayı cevaplarırken endişeli geliyor sesi. Onu suçlamıyorum. Çevresini çok dar tutuyor çünkü dünya için, bir zamanlar olduğu kişi artık yok.

"Buraya gelebileceğini biliyorsun, değil mi?" diye selam veriyorum.

Sesimden kim olduğumu hemen anlar ve güler. "Evet, orada olmam gerekiyordu ama tatildegdim ve uçağım Chicago'da rötar yaptı."

"Bana söylemeliydin. Jetimi gönderirdim," diyorum, ama onun kendi jeti olduğunu biliyorum. Ya da vardı. Teknik olarak, artık kağıt üzerinde kızı ve damadının.

"Ticari uçakla uçmak beni alçakgönüllü tutuyor," diye şaka yapıyor. "Nereden geldiğimi hatırlatıyor." Kendi sözlerine gülüyor, çünkü ikimiz de onun şimdiye kadar hayatında hiç ticari uçakla uçmadığını biliyoruz.

Boş bir hastane odasına girip avluya bakan pencereye doğru yürüdüm. Çok güzeldi. Yeşil çimler, çeşitli renklerde açan çiçekler

. Tatillerde köprü ışıklar ve çelenklerle süslenir. Eşleri burayı ele geçirip biraz canlanmaya ihtiyacı olduğunu söylediler. Komik, çünkü burası insanların ölmeye geldiği yer. Bu asla değişmeyecek.

"Neden bana hiç söylemedin?" diye soruyorum, kendimi tutamıyorum. Bu fırsatı bir daha ne zaman yakalayacağımı bilmiyorum.

Bir saniye sessiz kalır. "Bana inanır mıydın?"

"Hayır," diyorum dürüstçe. İnsanların uydurduğu bazı saçmalıklara inanamazsın. Öleceklerini bildiklerinde her şeyi söylerler. "Ama deneyebilirdin."

O iç çeker. "Senin babaların öldürüldüğünde, benim özgürlük şansım da öldü. Ama zaten bunun olmasını beklemiyordum."

"Ama biz devraldık," diyorum dişlerimi sıkarak. O da damadı kadar inatçı. Babalarımız çok sahtekardı. Lordların bile onaylamayacağı şeyler yaptılar.

"Sizler aylarca Carnage'da bizimle birlikte kaldınız." Bir süre durur. "Sonra hazır olduğunuza karar verdiklerinde, tek bir şeye odaklandınız..." Sesi kesilir ve ben ne demek istediğini çok iyi anlarım. Karım. "Bu yüzden dikkat çekmemeye çalıştım ve hayatta kalmaya çalıştım."

Elimi yüzüme götürdüm.

"Ama sana ne kadar teşekkür etsem azdır. Bana hayatımı geri verdin. Şimdi bir kızım, bir oğlum ve torunlarım var." Sesindeki gülümsemeyi duyabiliyorum.

"Hayatımı kurtardın," diye fısıldarım.

O gülümser. "Sen her halükarda hayatta kalırdın. Ben sadece doğru zamanda doğru yerdeydim."

Burun kıvrıyorum. Garip bir bakış açısı, ama Carnage'da yaşıyorsanız, mizah anlayışınız olmalı.

Sessizlik rahatsız edici hale gelince, "Dede olduğun için tebrikler," diye ekliyorum.

"Bunu deneyimlememe izin verdiğin için teşekkür ederim."

Telefonu kapatıyoruz, cep telefonumu cebime koyup bir kez daha avluya bakıyorum. Aklımda onun sesini ilk kez duyduğum an canlanıyor.

"İlk dalga tolere edilebilir... ikincisi daha soğuk..." Bir süre durakladıktan sonra fısıldayarak, "Üçüncüsü en soğuk olanıdır," dedi.

Sin'in Nicholas'ı aramak için bize gelmesiyle onun kim olduğunu anladım. Babamın Laura ile yattığını düşünmüştüm ve belki de yatıyordu, ama asıl büyük sır, onun kocasını onun için tutuyor olmalarıydı. O hiçbir zaman yanlış bir şey yapmamıştı. Babalarımız öldükten sonra, ona karşı yumuşak davrandım. Yani, o gece benim için yaptıklarından dolayı

o gece benim için yaptıklarından dolayı. Keşke onu serbest bıraksaydım. Belki o zaman Elli yaşadıklarından kurtulabilirdi.

Kapı açılır ve Ashtyn'in yüzünde parlak bir gülümsemeyle odaya girdiğini görürüm. "Bir erkek ve bir kız. İkisi de sağlıklı ve anneleri de çok iyi."

Ona doğru yürüdüm, yüzünü avuçlarımla kavradım ve onu tutkuyla öptüm. Laura ve Elli'nin doğumunu izlerken döktüğü mutlu gözyaşlarının tuzlu tadını aldım. İkisi de sezaryen doğum planlamıştı. Gavin birini, Devin diğerini yaptı.

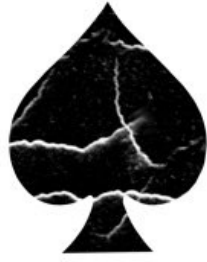
Ondan uzaklaşıyorum ve derin nefes alırken ağır gözlerini açıyor. "Bebeklerim nasıl?" diye soruyorum ve elimi büyüyen karnına koyuyorum.

"Harika," diye fısıldadı.

"Bugün kendini iyi hissettin mi?"

Gözlerini devirir. "Evet, Aziz." Yumuşak bir kahkaha atarak ekler, "Haftalardır iyiyiz."

İlk birkaç haftası zor geçti, ama yine de onun için endişeleniyorum. Bu asla değişmeyecek. Nicholas'ın ne demek istediğini anlıyorum çünkü ben de aynı şekilde hissediyorum: sahip olduğum hayatı hak etmiyorum. Geceleri karımla yatakta uzanıp onu kucaklayıp sevgiyle sarılabılır, geleceğimiz hakkında konuşabilirim, ama gündüzleri başka bir erkeğin ya da kadının kaniyle kaplıyım ve onların ihanetlerinin bedelini ödettiriyorum. Bu hayatı hak etmek için ne yaptığımı bilmiyorum, ama onu korumak için her şeyi yaparım.

EPİLOG İKİ

ON SEKİZ YIL SONRA

Carnage'daki masamda otururken cep telefonum çaldı. Arayanın eşim olduğunu görünce cevap verdim. "Merhaba, hayatım..."

"O orada mı?" diye soruyor, ses tonundan bu sabah bıraktığım kadar iyi bir ruh hali içinde olmadığını anlıyorum.

"Hayır." Kardeşlerimle paylaştığım ofise bakındım ve burada tek başıma olduğumu gördüm. Saatiime baktım ve saatin dokuzu biraz geçtiğini gördüm. "Derste olmalı."

"Değil. Okuldan az önce aradılar, derslere girmediğini söylediler."

Kapım açılır ve gözlerim esmer kıza dikilir. Uzun siyah saçları örgülü ve bir omzunun üzerine sarkmış, ucunda mükemmel bir fiyonk şeklinde bağlanmış beyaz bir kurdele var. Bu onu tatlı ve masum gösteriyor, ama ben gerçeği biliyorum. "Burada. Seni sonra ararım."

"Onun tatlı sözlerine kanma, Saint," diye bağırır karım kulağıma. "Okulda olması gerekiyor."

"Tamam. Seni sonra ararım. Seni seviyorum." Bana bağırmadan telefonu kapatıyorum. "Neden buradasın?" Cep telefonumu kilitleyip masanın üzerine koyuyorum. "Bu sabah kız kardeşinle okula gitmen gerekiyordu." Tinsley iki hafta boyunca araba kullanma yasağı aldı. Kız kardeşiyle okula gitmek zorunda kalmak, onun nefret ettiği bir ceza.

Mavi gözlerini devirip masamın karşısına oturur. "Berkeley güneş doğmadan erkek arkadaşıyla buluşmak için çıktı. Ona yeni bir gül kuvars zırvası deniyor."

"Erkek arkadaş mı?" diye soruyorum, kelimelerim birbirine karışıyor. "Kız kardeşinin ne zamandan beri erkek arkadaşı var?" Gül kuvarsının ne anlama geldiğini anlamaya çalışmayacağım bile. Google'da aramam gerekecek.

Elini havada salladı. "Ciddi bir şey değil. Eminim evlidir."

"Evli mi?" Ellerimi masaya vuruyorum.

"Biz on sekiz yaşındayız baba."

Ellerimi saçlarımın arasında gezdirip derin bir nefes alıyorum. Bu işin sonu yok. "Neden ofisimde duruyorsun?" diye tekrar soruyorum. Baştan başlayalım.

"Uzaklaştırma cezası aldım, unuttun mu?"

"Geçen hafta. Bugün Pazartesi. Yeni bir hafta. Okulda olman gerekirdi."

"Bak ne aldım." Beni görmezden gelerek, üzerinde pembe kelebekler olan siyah sırt çantasından dikdörtgen bir kutu çıkarıyor. O, hayatın her alanında hayatın her alanında bir çelişki.

Bu noktada annesi ona dikkatini dağıtmamasını ve onu okula götürmesini söylerdi. Ama merakım galip geliyor. "Nedir o?"

"Bir hatıra."

Kaşlarımı çatarak sandalyeme yaslandım. "Ne için?" "Yıkamadım bile." Gülüyor.

"Tinsley, umarım düşündüğüm şey değildir." diye homurdanırım. Annesinin gözlerini kaldırıp bana gülümser. "Okula bıçak götüremezsin." Bunu biliyor. Geçen hafta bunu konuştuk. Ben, annesi, okul müdürü ve zorunlu toplantıya katılan polis memuru ile.

"Ona postayla göndereceğim."

Elimi yüzüme götürüp iç çekiyorum. Carnage'ın beni öldüreceğini sanıyordum. Ama hayır. Beni öldüren benim ergen kızım. "Onu bıçakladın. Bence kalacak yara izi yeterince hatıra olacak," sanki unutacakmış gibi ona hatırlatıyorum.

"Bana elini sürdü, baba," diye savunmacı bir tavırla cevap verdi. "Ben..."

"Beni ayağımdan çeldi ve herkesin önünde yüzüstü düşüp kendini rezil etmediğim için, beni dolabıma itti."

Baba olmak zor. Sadece karımla değil, kendini yenilmez sanan onun küçük versiyonuyla da mücadele etmek zorundayım. Bu benim hatam. Ben kesinlikle yarattığım canavarın sorumluluğunu yüzde yüz üstlenen ebeveynlerden biriyim. "Tins, belki de o senden hoşlanıyordur diye düşündün mü hiç?"

O, beyaz okul ceketine elini koyarak dramatik bir şekilde nefesini tuttu. "Onu savunuyor musun?"

"Hayır..."

"Benden hoşlanıp hoşlanmaması önemli değil. Bu ona pislik gibi davranma hakkı vermez." Ayağa kalkar, masama eğilir ve

marker'ı alır. "Arkayı kolla, pislik!" yazdığını izlerim.

"Bunu yapamazsın." Kafamı salladım. "Bu bir tehdit." Tanrım, tutuklanacak. Ben bir Lord olduğum için şanslı. Özel okulunda kalması için büyük çaba sarf etmek zorunda kaldım. Bu onun son yılı, bir erkek yüzünden mahvetmesini istemedim. Kim olursa olsun.

Gözleri benimkilerle buluştuğunda elindeki kutuyu salladı. "Onun açmasını bekleyeceğim. Muhtemelen aptalca bir şekilde onu komodininin veya şifonyerinin üzerine koyacaktır. Sonra içeri girip onu tekrar bıçaklayacağım."

"Tinsley." Ayağa kalktım.

Örgüsünü omzunun üzerinden atar ve o da ayağa kalkar. "Okula giderken bırakırım. Görüşürüz. Seni seviyorum." Sırt çantasını omzuna atar ve sanki sarı tuğlalı yolda bir büyücüye gitmek için kapıya doğru zıplar.

"Tinsley." Dişlerimi gıcırdatarak söylüyorum.

Bir elini kapıya koyarak durur ve yüzünde kocaman bir gülümsemeyle bana döner. Onu kucağıma aldığım andan beri o gülümsemeye bayılıyorum. Bir şeyin aynı anda hem bu kadar sevimli hem de bu kadar kötü olabilmesi inanılmaz. Eğer kavga etmesi gereken bir duruma düşerse, kazanacağından hiç şüphem yok, ama bu da beni erken mezara sokacak. "Bugün kimseyi öldürme," diye şaka yapıyorum, ortamı yumuşatmaya çalışarak. Annesinin şu anda ona sert davrandığını biliyorum. Ben her zaman hoşgörülü olan oldum, ki yaşadığım hayatı düşününce bu çok saçma.

O gülüyor. "Merak etme baba. Cesedi nasıl ortadan kaldıracağımı biliyorum." Göz kırıyor ve kapıyı açıp ofisten koşarak çıkıyor ve kapıyı arkasında çarpıyor.

"TINSLEY?" diye bağıryorum, peşinden koşarak. Kapıyı açıyorum ve merdiven boşluğunun kapısının kapandığını duyuyorum. Kapıyı açıp birinci kata koşuyorum. Sonra dışarı çıkıyorum ve bir motorun sesini duyuyorum. *Kahretsin!*

Dışarı çıkınca onu motosikletinin üzerinde kaskını takarken görüyorum. "Annen bugün okula bununla gidebileceğini söyledi mi?" diye soruyorum.

"Gitmeliyim baba. Geç kaldım." Motoru çalıştırır ve virajlı yoldan uzaklaşır.

Kızlar küçükken sırayla benimle motosiklete binmelerine izin verirdim. Sadece bu civarda. Tinsley çok severdi, Berkeley ise pek sevmezdi. Sonra Tinsley on üç yaşına girdi ve kendine ait bir motosiklet istedi. Ashtyn ve ben kesinlikle olmaz dedik. Ama on beşinci doğum gününde Haidyn amcası ona bir tane aldı. Sonraki bir yıl boyunca ona motosiklet sürmeyi öğretti. Onu M ehliyetini almaya götürdü ve

tabii ki sınavı başarıyla geçti. O kız bir şeyi istediğine karar verdiğinde, bunu gerçekleştirmek için ne gerekiyorsa yapar.

Haidyn, onun erkekleri bıçaklamayı seven bir piroman olması ve çılgınlığını teşvik etmesini de sevimli buluyor. Ashtyn ona, okuldan bir sonraki telefon geldiğinde, onu beladan kurtarmak için oraya gideceğini söyledi. O da gülerек oraya geleceğini söyledi. Eminim Tinsley onu telefonunda acil durumlarda aranacak kişi olarak kaydetmiştir. Böylece acil bir durumda ona ne olduğu konusunda bize yalan söyleyebilir.

Bisiklet, okuldan uzaklaştırıldığında ondan aldığımız birçok şeyden biriydi. Annesinin ona anahtarı vermediğini biliyorum, bu da benim silah kasamı kırıp onu çıkardığı anlamına geliyor. Ona ulaşmak için kapıyı tamamen sökmemişse şaşırırm. Bir şeyleri yok etme konusunda yeteneği var.

Merdivenlerden aşağı inip, dairesel yolun kenarında park etmiş arabama biniyorum ve sürücü koltuğuna oturuyorum. Ashtyn'e telefon etmek yetmez. Eve gidip onu sakinleştireceğim. Tam da bunun için bir şey biliyorum.

Cep telefonumu çıkarıp uygulamayı açıyorum. Onun bunu beklemediğini bilmek beni gülümsetiyor.

Carnage'ın kapısından çıkıp, caddenin karşısındaki aynı kapılardan geçen iki şeritli yoldan geçiyorum. Carnage'da yaşamak, Ashtyn ve benim ailemiz için istediğimiz şey değildi. Ama o, benim her an burada olabilmem gerektiğini anlıyordu. Bu yüzden, diğerleriyle birlikte caddenin karşısındaki arsayı satın alıp evler inşa ettik. Böylece tüm eşler ve çocuklar bize yakın ama yine de Carnage'ın dışında kalıyorlardı.

Arabayı garaj yoluna çekip evimize giriyorum. "Ashtyn?" diye gülümseyerek sesleniyorum, cep telefonumu elimde tutarak. Cevap vermediğinde, onu yatakta yüzüstü, kıcı havada, benim onu sikmem için hazır halde yatarken bulmayı umuyorum. Bu sabah onu bıraktığımda, keyfi yerindeydi ve gelmek için yalvarıyordu.

Düşün ^{suyu} sırtımı kaplarken, karımı duvara sıkıştırıyorum. Arkasında dururken, ıslak saçlarını elimde büküyorum. Banyo buharla dolmuş ve onun inlemeleriyle dolu.

"Siktir, tatlım." Nefes nefeseyim. Dudaklarımı ıslak boynuna indirip, lezzetli teninden suyu emiyorum.

"Aziz." Ellerini mermere dayarken, yüzünün yanını mermere bastırıyorum. Kalçalarını geri çekiyorum, böylece arkadan siktiğimde amına daha iyi bir açıdan ulaşabiliyorum. "Siktir..." diye mırıldanıyor. "Tam orası."

Islak vücutlarımızın çarpışması düşün sesini bastırıyor ve bu sabah uyandığımda yatak odamızın kapısını kilitlediğim için mutluyum. Evimize sürekli biri girip çıkıyor. Haidyn ya da Kash değilse, birinin karısı ya da çocukları.

"Ne diyorsun, tatlım?" Kulağına homurdanıyorum. Serbest elim sağ bacağına iniyor. Kaygan uyluğunu kavrayıp kaldırıyorum, böylece daha derine girebiliyorum.

"Lütfen?" diye nefes nefese yalvarır. "Boşalmam lazım."

Gülümsedikten sonra boynunu ısııyorum, saçlarını tutarak başını yana çeviriyorum. Hickey izi kalacağını bilerek sertçe emiyorum. Yirmi yılı aşkın süredir evliyim ama hala karıma iz bırakma ihtiyacı duyuyorum. Asla değişmeyeceğim. Tıpkı 666 damgası ve yemin dövmelemimizin asla silinmeyeceği gibi.

Ve tam o anda, ileri doğru hamle yapıp onu duvara yapıştırırken karımın içine boşalıyorum.

"Ne... lan... bu?" Çekildiğimde nefes nefese kalıyor ve yavaşça bana dönüyor.

Gülümsüyorum. "Bunu hak etmelisin," diyorum, onu bekleteceğimi bilerek.

bekletmek zorunda olduğumu bilerek.

Göğsüme tokat atıyor ve ben gülüyorum. "Gelmeyi hak etmek için ne yaptın lan?"

gelmeyi hak ettin?"

Gülümsemem genişledi ve bu bana bir tokat daha kazandırdı. Bu sefer sikime, bu da beni homurdanarak belimden eğilmeye zorladı.

Karıma duşta ^{siktikten sonra}, onu banyo tezgahına eğdim ve kıkına bir anal tıpası taktım. Eve geldiğimde başladığım işi bitireceğimi söyledim. Ama yatak odamıza girdiğimde, yatağımızın üzerinde titreşirken görüyorum. "Ash?" Onu alıp, telefonumdan kapatıyorum ve banyoya giriyorum. O da orada değil.

Dolabımızın iki girişi var, biri banyonun bir ucunda onun için, diğeri benim için. Onun girişinden içeri girdiğimde, siyah ipek bir bornoz giymiş, saçları ve makyajı yeni yapılmış, kıyafetlerini karıştırırken buldum. "Ne yapıyorsun?" diye sordum.

"Hazırlanıyorum," diye cevaplar, bana dönmeden.

"Nereye gidiyorsun?" Bugün gidecek hiçbir yeri yoktu. Bu yüzden bu sabah amını spermle doldurdum ve sonra kıkına bir tıkaç taktım. Çocuklarınız olduğunda, seks konusunda yaratıcı olmanız gerekir.

Asla karımı ihmal etmedim. Onu benim yaptığım zamanki kadar hala ona takıntılıyım.

"Okula."

Bugün değil. Okul müdürünü ve dekanı alıp Carnage'da tuzağa düşürmek istiyorum. Ama onlar bizim kim olduğumuzu bilmiyorlar. O yüzden şimdilik oyunu oynuyoruz ve Tinsley'i bu son yılı atlatmaya çalışıyoruz. Karımın oraya gidip, tahmin ettiğim gibi olay çıkmasına izin verirsem, araya girip durumu düzeltmek zorunda kalırım. Oysa onun içine girip zevk alabileceğim halde neden bunu yapayım ki? Bunu, ortalığı karıştırmak istediğim bir gün için saklayacağım. "O iyi, Ash." Ama ben soruyorum, "Berkeley'in evli bir erkek arkadaşı var mı?"

O sert bir kahkaha attı. "Hayır." Bu beni biraz rahatlattı.

Karım arkasını döner ve ben elimi boğazına dolayarak onu yerinde tutarım. Bakışları sert ve beni itmeye çalışır, ama ben popo tıkacını kaldırırım. Elime karşı zorlukla yutkunarak yüzümü inceler. "Bununla ilgili ne demiştin?"

Çenesini kaldırır ve ben gülümserim. Karımın bana meydan okumasını seviyorum. Bu bana, ona cezalandırılmayı ne kadar sevdiğini hatırlatma şansı veriyor. "İşten eve dönene kadar onu çıkarmamanı söylemiştim, yoksa cezalandırılacağımı." *Sanki unutmuş gibi.*

"Erken geldin," diyor.

Boynunu bırakıp, popo tıkacını dolabın ortasındaki şifonyerin üzerine koyuyorum. "Temizle, yerine tak ve yatak odasında buluşalım. Her dakika için kışına kemerimi yiyeceksin."

Nefesini tutar. "Saint, vaktimiz yok..."

"Bütün gün vaktimiz var." Onu kesiyorum. İşe gitmeyeceğim. Haidyn ve Kashton bensiz de halledebilirler.

"Ben..."

"Zaman geçiyor." Saatime bakarım, o da homurdanır, tıkaçları alır, arkasını döner ve dolaptan fırlayarak çıkar. Kazanmak kazanmaktır ve bunu başarmak için hile yapmaktan çekinmem.

Adanın benim tarafımdaki üst çekmeceyi açıp ihtiyacım olan her şeyi alıyorum ve banyodan geçip yatak odasına giriyorum, onun söyleneni yaparken çıkardığı yumuşak inlemeleri görmezden gelerek.

Metal bir kanopi ile çevrili California king size bir yatağımız var. Her köşede siyah perdeler var, arkaya bağlanmış ve açık. Yatağın ayak ucunda beyaz bir bank var, yanına gidip onu kenara itiyorum, orada durmam gerekiyor.

Yukarı bakınca onu banyonun kapısında dururken görüyorum. "Buraya gel," diye yumuşak bir sesle emrediyorum ve o yavaşça bana doğru yürüyor. Ona anal tıpası takılı mı diye sorabilirdim, ama bunun yerine cep telefonumu çıkarıp açıyorum. O sendeleyerek, inleyerek yürüyor ve ben gülümsüyorum. "Aferin kızım."

Elini tutup kendime doğru çekerim. O çıplak, ben ise hala giyinik. Saati bakıp, "Beş dakikan aldı," derim.

"Aziz," diye fısıldadı, pembe rujlu güzel dudaklarını yalayarak.

"Evet, Ash?" Elimini kıvrımlı saçlarının arasında gezdiriyorum. Sırf ben onu dağıtsın diye süslenmesini çok seviyorum.

"Gelebilir miyim lütfen?" diye soruyor.

Alnını öperim. "Hak ettikten sonra." Sonra kolunu tutup onu yatağın ayak ucuna çekerim. Poposuna şaplak atarım ve o da yatağa sürünür. Ayak bileğini tutup, fazla uzaklaşmasını engelliyorum. "Yüzün yatağa, kıcın havada ve ellerin arkada. Ayaklarının kenardan sarkmasını ve bacaklarını benim için iyice açmanı istiyorum tatlım. Ne kadar ıslak olduğunu görmek istiyorum."

Söylediğimi yaparken, ipi alıp üst kollarının etrafına bağladım, sıkıca sabitledim ve sonra bileklerine indirdim, orada parmaklarını zaten birbirine bağlamıştı. Ne yapacağını biliyordu. Ben onu defalarca orgazm olmaya zorlarken, saatlerce yatağımıza bağlı kaldığı zamanlar işe yaramıştı. Bir daha annesinden veya Laura'dan bahsetmedi. Benim fahişem olmanın yanlış bir şey olmadığını ve onun vücuduna yapmayacağım hiçbir şeyin olmadığını biliyor.

İpin kalan kısmını alıp, üstteki metal çubuğun üzerinden kanopiye atıyorum ve aşağı çekip, zaten bağlı olan bileklerine bağlıyorum.

"Aziz," diye inliyor. İp, kollarını rahatsız edici bir açıyla yukarı çekiyor, sırtını daha fazla kavisletiyor ve kıcını havaya kaldırıyor.

Kemerimi çözdüm ve o bunu duyunca kıcını salladı. İpi ikiye katlayıp güzel pembe amını tokatladım, bu da onun çığlık atmasına neden oldu. "Bu birincisi."

Vibratörlü anal tıkacı açarken, iki parmağımı ıslak amına sokarım. Yağı sürerken dikkatsiz davrandığını görebiliyorum çünkü yağı kıcına, amına ve iç uyluklarına bulaştırmış. Bağlı kolları fazla hareket etmesine izin vermediği için elinden geldiğince onları sürmeye başlar.

"Aferin kızım," diyorum, üçüncü parmağımı da sokarken, başparmağımla şişmiş klitorisini ovuyorum. "Göster bana, Ash. Ne kadar boşalmak istiyorsun?"

O inliyor, makyajlı yüzünü yatağımıza gömüyor.

Bu sefer kemerimle kışına vuruyorum ve o çığlık atıyor. "Ne kadar çok, tatlım?"

"Lütfen, Saint?" diye yalvarır, zıplayan kışıcı üç parmağımı sikiyor.

Dördüncü parmağımı da eklerim ve kışına bir kez daha vururum. Kışıcı kızarmaya başlar. Her vuruşunu görebilirsiniz ve amcığı sıırılsıklamdır.

"Lütfen... oh, tanrım..." Artık neredeyse ağlıyor. Sesi çok çaresiz ve vücudu ağrıyor. "Boşalmam lazım, Saint. Lütfen..."

Parmaklarımın üzerine sıkıca basıyor. Titreşimli anal tıkacı kapatmak için kemeri yanına bırakıyorum ve o, yatağımıza bağlayan ipi çekerek homurdanıyor.

"Beş şaplak, Ash. Cezanı çekmeden boşalamazsın." Parmaklarımı çekiyorum ve titremeyen vücudu gevşiyor. "Sonra bu tıkacı çıkarıp o sıkı kışıcı sikeceğim."

"Lütfen..." diye ağlar.

"Sadece benim spermim kışıcıdan damladıktan sonra boşalabilirsin."

Spade kardeşler olarak doğdum, ama bir koca ve baba olarak öleceğim. Ve mezarlığımıza gömüldüğümde ve cehennemin kapılarına vardığımda, gülümseyeceğim çünkü şeytandan ne bekleyeceğimi zaten bileceğim. Ailemle geçirdiğim çok kısa bir hayat, sonsuz bir lanetle değişilmez.

SON

Carnage 'ı okuduğunuz için teşekkür ederiz. Beğendiniz mi? Her şeyin nasıl başladığını *The Ritual*'da görebilirsiniz.

The Ritual'ın ön izlemesine devam etmek için DEVAM ET

LORDS d ü n yasında geçen diğer kitaplar.

Sabotage: <https://mybook.to/SabotageST>

The Ritual: <https://readerlinks.com/l/3018678>

The Sinner: <https://readerlinks.com/l/3010550>

The Sacrifice: <https://readerlinks.com/l/3190602>

The Dark Kingdom Serisi hakkında daha fazla bilgi edinmek ister misiniz ?

Sessizlik Kodu: <https://readerlinks.com/l/1704516>

Titan: <https://readerlinks.com/l/1704788>

Mezar: <https://readerlinks.com/l/1704452>

Haç: <https://readerlinks.com/l/1937995>

Kemikler: <https://readerlinks.com/1/2648012>

LORDS'un nasıl başladığını görmek ister misiniz? **The Ritual** (Ryat'ın kitabı) okumaya devam edin.

LORDSTREE

TFE RIT 3 Ź L

RYIT ARCHER BIAKE LY ANOERSØN

REIGN ARE.HER gOYAI. ARcHKR kYAN.V \RCHER

THE SINNER

EMTON SİND CTT ELLI ėİGTOh' ASHER

B&EXTON SIN İETT ANNALEIGI İ SIYNETT

THE SACRIFICE

TYSON CRAWFORD LAIKYN MINSON

LIOLSTON CBAH'FORO LiARTLY' CRAWFORO

ra

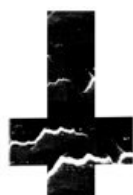
SAİŃTÊARTËR A SHTYN PRICE

TINSLEI'CAAIEg gEhkLLL I“CAkTEE

THE RITUAL

USA TODAY & WALL STREET JOURNAL EN ÇOK SATAN YAZAR

S HANTE L TES 5IER

RYAT

Onun evde yalnız olduğunu bilerek dairesine giriyorum. Bundan emin oldum.
Yatak odasının kapısını iterek

Yatağın kapısını açtığımda, onu yatakta yatarken buluyorum. Sırtüstü
yatıyor, elleri başının yanında.

Gözleri kapalı ve derin nefes alıyor. Bayılmış.

GHB'yi almış.

Öyle olacağını tahmin etmiştim. Bizim dünyamızdaki insanlar her zaman
gerçeklikten kaçmanın bir yolunu ararlar.

Onu bir kez daha tatmak istiyordum ve kuralların bir nedeni vardı.

Yatağın yanına yürüyerek, üstündeki örtüyü çekip attım ve etkisini
göstermeden önce

büyük beden bir tişört giydiğini gördüm. Elimde kumaşı sıkıştırdım, onun
aldatan eski sevgilisine ait olduğunu düşündüm. Yükselttiğimde, siyah
dantelli bir iç çamaşırı giydiğini gördüm. Bıraktım.

Gömleğini, elimi düz karnına koyuyorum ve parmak uçlarımı kumaşa
kaydırıyorum. Kendimi

Sikim sertleşmiş, fermuarımı zorluyor. Onu çok sikmek istiyorum.

Onu

onun koyu saçlarını ellerimle tutup sikimi boğazına sokmak ve onun
güzel mavi gözlerini ağlatmak istiyorum.

boğazına sokup güzel mavi gözlerini ağlatmak
istiyorum. Ritüelin kuralları basit.

Seçilen kişi kendini sunmalıdır. Partiye gelerek bana ilgi gösterdi.

Orada ne yaptığına dair herhangi bir şüphe varsa, yatak odam onun bir
şey istediğini kanıtladı.

Sadece Matt'ten intikam almak için olsa bile. Bunu kabul ederim. Bu
benim işime yarar.

Genellikle, seçilmiş kişi ve Lord birbirlerini tanırlar. Arkadaş olmuşlardır
ya da

tarihli. Blakely ve benim gibi çok az örnek vardır — Rab'bin belirli bir seçilmiş seçmek zorunda kaldığı durumlar.

seçmek zorunda kaldığı durumlar. Barrington'da seçilmiş olmak için cinayet bile işleyebilecek kadınlar var.

Bir Lord'a hizmet etmek onlar için bir onurdur

. Matt onu bir nedenden dolayı karanlıkta tuttu. Olan biteni bilmesini istemiyordu

. Bunun önemli olmadığını ve onun için kesin bir şey olduğunu düşündü. Artık bu bir

olasılık. Bu yüzden, onu karanlıkta tutma nedenleri değişti.

Onun benim ilk tercihim olacağını söyleyemem çünkü onu hiç öyle düşünmedim

. Seksi mi? Evet. Ama onun yasak bölge olduğunu biliyordum. Emir aldıktan sonra bile,

çekincelerim vardı. Ta ki ben onun hayatına girmeye başlayana kadar.

Birkaç haftadır onu takip ediyorum.

birkaç haftadır takip ediyorum. Sonra bana verdiği küçük tatdan sonra, daha fazlasını isteyerek ağzımın suyu akıyor.

O gece yatak odamda ona kendimi açığa çıkarsaydım, ona dokunmama izin vermezdi

. Seçilmiş kişi kabul ederse, artık ona ihtiyacın kalmayana kadar o senindir.

O

O piçin adını hatırlamayacaktır.

Yavaşça, parmaklarımı iç çamaşırına geçirip bronz bacaklarından aşağı doğru çekiyorum,

parmak eklemlerim onun pürüzsüz tenine sürtünsün. Uyluklarını kavrayıp ayırıyorum ve yatağa sürünerek

diz çöküyorum. Traşlanmış amını inceliyorum, kumaşı yüzüme getiriyorum. Nefes alıyorum,

sikim pantolonumun içinde titrer. Siktir, onun içine girmem lazım, ama bu gece olmaz. Henüz olmaz.

Kurallar açık, ama onunla oynamakla ilgili bir şey söylemiyorlar. Sadece kendimizi asacak kadar

kendimizi asmamıza izin veriyorlar. Lordlar bizi sürekli sınıyorlar.

İç çamaşırını yere atıyorum ve ellerimi uyluklarının içinden amına doğru kaydırıyorum

. Dudaklarımı ısırıyorum, onun dudaklarını benim için açıyorum. "Lanet olsun," diye fısıldıyorum, parmağımı içine sokuyorum.

Islak değil, ama ıslak olmasını da beklemiyordum. Parmağımı ağzıma götürüp, parmak eklemime kadar emip eklemine kadar emip tekrar içeri soktum, gözlerim onun yüzüne bakarken nazikçe durumu yokluyorum.

Başı sola eğilmiş, koyu renk saçları yastığı kaplıyor ve nefes alışını sakın. Serbest elimle gömleğini daha da yukarı çekip göğüslerini bana açıyorum.

Sütyen giymediğini görünce gülümsüyorum. Göğüsleri inanılmaz.

Yuvarlak ve sıkı, güzel pembe meme uçları ve küçük meme uçları ile elime mükemmel bir şekilde sığar.

Kızın amına tekrar baktığımda, daha da ıslanmaya başlamıştı. Parmağımı çıkardım ve bir tane daha ekledim parmak daha ekliyorum. Hala kıpırdamıyor.

Kızım benim olduğumu kanıtladı ve bunun ne anlama geldiğini ona göstermek için sabırsızlanıyorum.

Gittikçe daha agresif olmaya başladım. Kafası diğer tarafa döndü ve inledi.

dudaklarından kaçır. Boyutu küçük olduğu için ona çok fazla GHB vermedim.

çok fazla yan etki yaşamasını istemedim. Sadece onu uykulu ve zayıf düşürerek oynamak için yeterince uykulu ve zayıflamış olmasını istiyordum. Ayrıca, bu ilaç seks isteğini artırabilir.

Sırtı bana doğru kavisleniyor, dudakları açılıyor ve parmaklarımın etrafında sıkılaştıran meme uçlarını izliyorum.

amcığı parmaklarımın etrafında sıkılaştıkça meme uçlarının sertleşmesini izliyorum.

Yatağın üzerinde pozisyonumu değiştirip sol elimi başının yanına koydum. Tüm ağırlığımı ona verip sıkı amına üçüncü parmağımı soktum. Onun içine girmek için sabırsızlıkla sıkım titriyordu

. Orada ilk olmak için. Ona sahip olmak için.

Nefesi kesiliyor ve ben dudaklarının köşesini nazikçe öpüyorum. "Güzel." "Ryat." İnliyor.

"Evet, Blake. Benim," diyorum ona ve o inliyor. Uyuşturulmuş ve yarı baygın halde olsa da

bilinçli olsa da, ona dokunanın ben olduğumu biliyor.

Başparmağım klitorisini okşarken, parmaklarımla onu sertçe sikmeye başlıyorum.

Vücudu ileri geri sallanıyor

ve göğüsleri sallanıyor, yatak gıcırđıyor. Amcığı sıkıştığında bir çığlık atıyor

ve parmaklarımla üzerine boşalır.

Onu bu şekilde elde etmek, vücudunu tamamen kontrol etmek, çok güçlü. Ona verdiğim şeyi, ne olduğunu bilmeden isteyerek kabul ettiğini bilmek

Öyleydi. Sahip olunmak, hakimiyet altına alınmak, benim olmak için can atıyor.

Duruyorum ve gözleri kapalı kalıyor. Parmaklarımı ağzına götürüp, dudaklarına sürerek, onun cumunu buzlanma gibi yayıyorum. "Yakında, küçüğüm," diyorum ona, sonra parmaklarımı

onları kendi ağzıma sokup temizleyene kadar yalıyorum. Yatak odamda kendini bana teslim ettikten sonra

tadını çıkarıyorum.

Yataktan kalkıp, titreyen bacaklarının arasında oturur pozisyona geçiyorum. Eğilip

büyük beden gömleğin yakasını tutup ortasından yırtıyorum. "Bunu yakacağım," diyorum

diyorum, kollarını gömleğin içinden çekerek, ona sahip olmaya ve Matt'in izlerini silmeye

Matt'in izlerini silmeye bir adım daha yaklaştığımı bilerek.

Arka cebime uzanıp kartı çıkarıyorum ve onu komodinin üzerine koyuyorum. şimdi bekliyorum.

The Ritual kitabının bir kopyasını alın <https://readerlinks.com/l/3018678>

BANA ULAŞIN

Shantel'in Facebook Spoiler Odası. Lütfen tüm kitaplar için tek bir spoiler odam olduğunu ve henüz okumadığınız kitapların spoiler'larına rastlayabileceğinizi unutmayın. Onaylanmak için her iki soruyu da cevaplamanız gerekir. <https://www.facebook.com/groups/246657056669108/> Özel içerikler ve hediyeler için Shantel Tessier'in e-posta listesine katılın: <https://bit.ly/37c1fEM> Facebook

Okuyucu grubu: <https://www.facebook.com/groups/TheSinfulSide/>

Goodreads: <https://bit.ly/39le4j0>

Instagram: <https://bit.ly/3DPF0GZ> Web

sitesi: <http://Shanteltessier.com> Facebook

sayfası: <https://bit.ly/3lhIC7p> TikTok: -

<https://bit.ly/3R6a6gl> -

Shantel'in Ürün Mağazası: <https://www.shanteltessierstore.com>

Sokak ekibine veya inceleme ekibine katılmak istiyorsanız,
tüm sorularınızı lütfen şu adrese gönderin shanteltessierassistant@gmail.com

İçindekiler

[Telif Hakkı](#)

[Carnage](#)

[İçindekiler](#)

[UYARI](#)

[Yazar Notu](#)

[Çalma Listesi](#)

[BİRİNCİ BÖLÜM](#)

[Önsöz](#)

[1. Aziz](#)

[2. Aziz](#)

[3. Aziz](#)

[4. Aziz](#)

[5. Aziz](#)

[6. Aziz](#)

[7. Aziz](#)

[8. Aziz](#)

[9. Aziz](#)

[10. Aziz](#)

[11. Aziz](#)

[12. Aziz](#)

[13. Ashtyn](#)

[14. Ashtyn](#)

[15. Ashtyn](#)

[16. Ashtyn](#)

[17. Ashtyn](#)

[18. Ashtyn](#)

[19. Ashtyn](#)

[20. Ashtyn](#)

[21. Ashtyn](#)

[22. Ashtyn](#)

[23. Ashtyn](#)

[24. Ashtyn](#)

[25. Ashtyn](#)

[26. Ashtyn](#)

[27. Ashtyn](#)
[28. Ashtyn](#)
[29. Ashtyn](#)
[30. Ashtyn](#)
[31. Ashtyn](#)
[İKİNCİ](#)
[BÖLÜM](#)
[32. Saint](#)
[33. Ashtyn](#)
[34. Ashtyn](#)
[35. Ashtyn](#)
[36. Ashtyn](#)
[37. Ashtyn](#)
[38. Ashtyn](#)
[39. Ashtyn](#)
[40. Ashtyn](#)
[41. Ashtyn](#)
[42. Ashtyn](#)
[43. Ashtyn](#)
[44. Ashtyn](#)
[45. Saint](#)
[46. Aziz](#)
[47. Aziz](#)
[48. Aziz](#)
[49. Saint](#)
[50. Aziz](#)
[51. Ashtyn](#)
[52. Ashtyn](#)
[53. Ashtyn](#)
[54. Ashtyn](#)
[55. Ashtyn](#)
[56. Ashtyn](#)
[57. Saint](#)
[58. Aziz](#)
[59. Aziz](#)
[60. Aziz](#)
[61. Saint](#)
[62. Aziz](#)

63. Aziz

64. Aziz

65. Aziz

Epilog Bir

Epilog İki

Lordlar Ağacı

Ritüel Ryat

Bana Ulaşın

Çeviri Kitaplar

Kitaplara Dair Çok Şey

Bağlantılı Kanal ve Gruplarımız

- ◆ Kitapların olduğu kanalımız

<https://t.me/cevirigiller>

- ◆ Sohbet Grubu

<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

- ◆ Çeviri Yedek Grubu

https://t.me/+_goTIIRZrUEwZmRI

- ◆ Kitap Terimleri ve Kısaltmalar

<https://t.me/kitapterimleri>

- ◆ Çeviri Kitap Yorum + Öneri Grubumuz

<https://t.me/cevirigilleryorum>

- ◆ Instagram Sayfamız

<https://www.instagram.com/cevirikitaplar/>

Not:

Paylaşım yaparken bu sayfayı silmeyiniz!

CGM